

Giới thiệu Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert

La Thiên Vượng tại trong sông bơi lội thời điểm, ngoài ý muốn thu hoạch được cổ quý giáp, thu hoạch được tiên duyên. Ngay thơ thiếu niên bắt đầu một đoạn thần kỳ tu tiên hành trình.

Truyện mới nên hồ rất nông.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Thần Bí Mai Rùa

La Thiên Vượng, năm 1995 mừng năm tháng năm xuất sinh. Coi bói nói La Thiên Vượng cả đời có mấy lần nan quan, qua những này nan quan, nhất định thành rồng thành phượng, tiền đồ bất khả hạn lượng.

La Thiên Vượng sinh ra tới về sau cùng tiểu hài tử khác cũng không có gì khác biệt, La Thiên Vượng người trong nhà bắt đầu cảm thấy thầy tướng số kia là gạt người. Không còn tướng thầy bói chi ngôn để ở trong lòng.

Cùng trong thôn đại đa số mảnh hài tử đồng dạng, La Thiên Vượng mới một tuổi nhiều, La Thiên Vượng nương Tăng Hồng Mai cũng đi theo cha La Chính Giang cùng đi duyên hải làm công đi. La Thiên Vượng liền theo gia gia nãi nãi lưu tại nông thôn. Chỉ có lúc sau tết, mới có thể gặp cha mẹ một lần. Mỗi lần cha mẹ trở về thời điểm, La Thiên Vượng đều qua rất lâu mới chậm rãi tìm tới cha mẹ cái chủng loại kia cảm giác quen thuộc. Nhưng là loại kia thân tình cuối cùng sẽ trở thành nhạt.

Cha mẹ trở về thời điểm, La Thiên Vượng sẽ cùng cha mẹ ngủ ở trên một cái giường, nhưng đã đến nửa đêm, La Thiên Vượng kiêu gì cũng sẽ đứng lên, cố gắng muốn nhìn rõ ràng, cùng hẳn ngủ người đến tới cùng là ai. Tiểu hài tử sẽ không tùy tiện cùng người xa lạ đi ngủ, bởi vì như vậy sẽ để cho hẳn không có cảm giác an toàn. Mặc dù cha mẹ ruột, nhưng là xa lạ, liền sẽ không có cảm giác an toàn.

Tăng Hồng Mai liền cười khanh khách hỏi La Thiên Vượng: Tê a, ngươi không nhận ra cha cùng mẹ a?

La Thiên Vượng mơ mơ màng màng liền lại ngủ thiếp đi.

La Thiên Vượng chậm rãi dài lớn một chút, cha mẹ ăn tết trở về, cũng không cùng cha mẹ ngủ chung.

Tám tuổi năm đó, La Thiên Vượng chăn trâu thời điểm, cùng trong làng tiểu thí hài cùng đi bơi lội. Nước sông rất sâu, nhưng là đối với trong thôn tiểu thí hài tới nói, tính không được cái gì. La Thiên Vượng một cái lặn xuống nước xuống dưới, có thể trong nước nhen một hai phút, một hơi có thể từ đáy nước bơi tới bên kia bờ sông.

Đáy sông có trai cò, lớn có đại nhân một bàn tay lớn như vậy, bên trong thịt phì phì, thả điểm trong bình chua cay tiêu xào ăn, hương vị ăn cực kỳ ngon. Loại này trai cò đều là giấu ở đáy sông bùn bên trong. Trước phải dùng chân đập giẫm mạnh, phát hiện trai cò vị trí, sau đó lại một cái lặn xuống nước đâm đi xuống, tướng trai cò sờ lên tới.

"Thiên Vượng, Ngươi nhìn, nhìn xem cái này, Cự Vô Phách đây, ta đều sờ đến mấy cái lớn như vậy, lớn." La Sinh Quý cùng La Thiên Vượng đồng niên, lại là hàng xóm, hai người từ nhỏ chơi tại một khối. La Sinh Quý khi còn bé phát sốt đốt đi một đêm, về sau chữa khỏi, lại trở thành cà lăm. Đại phụ nói là cháy hồng đầu.

La Thiên Vượng khinh thường nhìn La Sinh Quý trong tay to lớn trai cò một chút: "Vậy coi như a tử? Đợi chút nữa ta cho sờ cái càng lớn một chút cho ngươi xem."

La Thiên Vượng tại trong sông bốn phía giẫm, rốt cục tại trong sông đâm lên một cái rất giống trai cò đồ vật. Vội vàng một cái lặn xuống nước đâm xuống. Thế nhưng là đương La Thiên Vượng tay mò đến vật kia, sau đó muốn đem vật kia sờ lúc đi ra, lại không cẩn thận cắt đến tay. Trên tay phảng phất bị thứ gì cắn một cái, bất quá La Thiên Vượng cũng không nguyện ý tưởng đồ vật đến tay từ bỏ rơi. Còn cho là mình tay bất quá là bị vỏ sò phản lưng mũi nhọn cắt một chút.

La Thiên Vượng dùng sức tướng vật kia từ trong đất bùn móc ra, sau đó hai tay dâng từ đáy nước dùng sức nhảy ra mặt nước, sau đó song chân đập nước, hai tay giơ hẳn vừa mới móc ra "Trai cò", hướng La Sinh Quý lớn tiếng hô: "Sinh quý! Ngươi nhìn, ta sờ được trai cò so ngươi lớn!"

"Thiên Vượng, ngươi, ngươi, ngươi đây không phải là trai cò! Kia là, là, là. . ." La Sinh Quý cả lăm đến có chút mắt trợn trắng, một câu tiếp theo chính là cũng không nói ra được.

La Thiên Vượng bơi tới bờ sông, lúc này mới tướng hai tay dâng đồ vật lấy xuống nhìn thoáng qua, thật đúng là không phải trai cò, mà là đồng dạng rất vật cổ quái. Thật vật vậ từ trong sông mò ra đồ vật, La Thiên Vượng cũng không nở ném đi. Trần trùng trực leo đến trên bờ, đem vật cầm trong tay tí mỉ nhìn một lần, thứ này rất cổ quái, phía trên còn khắc lấy chữ, nhưng là chữ này, La Thiên Vượng nhưng không nhận ra. La Thiên Vượng ngược lại là biết

đây là chữ gì. Trên TV thấy qua, nói là cái gì giáp cốt văn.

La Thiên Vượng tay trong nước liền cho cắt vỡ, lúc này máu vẫn không có ngừng lại, chỉ là La Thiên Vượng không có chú ý, càng không có chú ý tới, trên vết thương giọt máu đến cái này đồ vật phía trên, huyết dịch xuyên vào đến phía trên kia khắc lấy chữ, như là suối nước ngâm vào đường sông.

Lập tức liền thấm vào phía trên tất cả văn tự.

Những cái kia giáp cốt văn vậy mà như cùng sống tới, từng cái văn tự hóa thành từng đạo kim quang, đột nhiên từ vật kia phía trên bay ra, sau đó chui vào La Thiên Vượng trong đầu.

Đột nhiên một đồng lớn đồ vật muốn chui vào đầu, để La Thiên Vượng phảng phất điện giật, sững sờ tại đương trường.

La Sinh Quý còn tại trong sông sờ trai cò, không có chút nào phát hiện La Thiên Vượng dị trạng. Đợi đến hần có chút lúc mệt mỏi, mới từ trong sông bò lên.

"Thiên Vượng! Ngươi làm sao như thế lười, đợi chút nữa trở về, ta cũng không, không cho ngươi phân trai cò." La Sinh Quý có chút tức giận. Không nghĩ tới La Thiên Vượng vậy mà lười biếng.

Nhưng là La Thiên Vượng một điểm phản ứng đều không có, La Sinh Quý còn tưởng rằng La Thiên Vượng ngủ thiếp đi, đi qua đây La Thiên Vượng một chút: "Thiên Vượng! Về, trở về."

La Thiên Vượng thân thể một nghiêng, thẳng tắp ngã xuống một bên.

La Sinh Quý nhìn xem La Thiên Vượng thẳng tắp ngã xuống, cùng trên TV những cái kia người chết đồng dạng. Còn tưởng rằng La Thiên Vượng cũng chết mất, dọa đến ném trai cò liền hướng trong nhà chạy, một đường chạy còn một đường lớn tiếng hô: "Không xong! Thiên Vượng chết!"

Người trong thôn nghe được La Sinh Quý la lên, cũng chỉ sẽ coi là là trò trẻ con, không có ai coi là chuyện to tát.

Ngược lại là La Bảo Lâm nghe được La Sinh Quý tiếng la, rất là không cao hứng, chạy đến hung thần ác sát mà hỏi thăm: "Sinh quý! Ngươi loạn hô a từ?"

"Bảo Lâm gia gia, Thiên Vượng chết! Ngay tại bờ sông!" La Sinh Quý mang theo tiếng khóc nức nở la lớn.

La Bảo Lâm nghe xong, thần sắc lập tức đại biến, La Bảo Lâm cái này cũng không giống như nói láo a, đánh lấy đi chân trần cực nhanh hướng bờ sông chạy tới. Đây là mùa hè a, trên đường phủ lên bàn đá xanh bị mặt trời phơi giống nung đỏ bàn ủi đồng dạng nóng hổi. La Bảo Lâm thậm chí có thể nghe được phiến đá thiêu đốt lòng bàn chân cái chùng loại kia khét lẹt mùi thối. Nhưng là hần lại không để ý tới mặc vào một đôi giày xăng đan.

La Bảo Lâm chạy đến bờ sông, liếc mắt liền thấy nằm tại bên bờ La Thiên Vượng, nổi lòng lo lắng buông xuống một nửa. Hần vốn cho là cháu trai rớt xuống trong sông chết đuối. Đã tại trên bờ, hần là không có vấn đề gì lớn.

"Thiên Vượng!" La Bảo Lâm chạy tới tướng La Thiên Vượng ôm lấy, mặt trời lớn như vậy, coi như không có chuyện gì cũng có thể phơi sinh ra sai lầm.

La Thiên Vượng trên thân lại là lạnh lạnh, La Bảo Lâm vội vàng dùng ngón tay tại La Thiên Vượng trên mũi dò xét một chút, còn có khí hơi thở. Coi là La Thiên Vượng là ngủ thiếp đi: "Cái này người cà lăm! Trở về lại tìm hần tính sổ."

La Bảo Lâm chuẩn bị tướng cháu trai lưng đến trên lưng thời điểm, phát hiện cháu trai trong tay còn cầm một vật, cầm lấy xem xét, trên mặt biến sắc, La Bảo Lâm nhìn xem thứ này tựa hồ là mai rùa. Mai rùa thứ này là rất thần bí đồ vật, nông thôn bên trong chỉ có những cái kia âm dương mới có thể cùng thứ này tiếp xúc. La Bảo Lâm trong lòng ần ần có loại chẳng lành cảm giác. Đột nhiên hồi tưởng lại La Thiên Vượng khi còn bé, thầy tướng số kia đã nói. Lần này chỉ sợ là Thiên Vượng một cái kiếp nạn.

La Bảo Lâm công La Thiên Vượng trên đường về nhà, La Thiên Vượng tỉnh lại mấy lần, có một lần còn gọi một tiếng gia gia. Nhưng là La Thiên Vượng tựa hồ quá mệt mỏi, mí mắt hần đều có chút không mở ra được.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhĩ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 2: Ngủ Mê Không Tỉnh

La Thiên Vượng trong đầu, các loại giáp cốt văn cang không ngừng đang bay múa. Hết thấy chung quanh đều nghe không được không thấy được. Chỉ có thể lơ mơ nghe thấy La Bảo Lâm la lên.

"Thiên Vượng! Thiên Vượng!" La Bảo Lâm một bên công La Thiên Vượng cực nhanh hướng trong nhà chạy, một bên la lên La Thiên Vượng danh tự. Thế nhưng là La Thiên Vượng ngủ được nặng nề, trên người La Bảo Lâm lung lay.

"Thiên Vượng đây là thế nào?" La Thiên Vượng nãy nãy tiêu xuân tú nhìn thấy La Bảo Lâm công La Thiên Vượng vội vàng hấp tấp chạy về đến, lập tức ý thức được sự tình tương đối hồng bét.

La Bảo Lâm tưởng La Thiên Vượng phóng tới trên giường: "Ta cũng không biết được đến tột cùng là chuyện gì xảy ra. Ta nghe được sinh quý loạn hô gọi bậy, đuổi tới bờ sông, liền thấy Thiên Vượng nằm trên mặt đất, không biết được âm dương. Trong tay còn cầm vật này."

La Bảo Lâm tưởng khối kia mai rùa đưa cho bà nương nhìn.

Tiêu xuân tú nhìn thoáng qua, lập tức biến sắc: "Ngươi là già nên hồ đồ rồi a? Loại vật này cũng hướng trong phòng cầm!"

"Ta làm sao lại không biết được? Nhưng chúng ta Thiên Vượng đến tột cùng là chuyện gì xảy ra còn chưa hiểu, ta đem vật này mang về, liền là muốn cho tăng mới nhìn một chút." La Bảo Lâm quay đầu nhìn cháu trai một chút.

Tiêu xuân tú không có lên tiếng, nàng hiểu được hán nam nhân ý tứ, cháu trai biến thành cái dạng này, tuyệt đối có chút không tầm thường.

La Thiên Vượng lần này ngủ thật lâu, một mực ngủ đến ngày thứ hai mới tỉnh lại. Luôn cảm thấy đầu nặng nề, dùng tay đám đám đầu, lại như cũ một chút cũng không có chuyển biến tốt đẹp.

"Thiên Vượng, ngươi tỉnh lại a. Nhanh đi rửa mặt một chút, muốn ăn điểm tâm." La Bảo Lâm nhìn thấy cháu trai tựa hồ không có chuyện gì, nổi lòng lo lắng cuối cùng rơi xuống trên mặt đất.

Bất quá rất nhanh La Bảo Lâm liền phát hiện cháu trai như trước kia không giống nhau lắm, mới ăn cơm xong, La Thiên Vượng liền bắt đầu đánh ngáp, mình leo đến trên giường, liền nằm ngáy o o, vô luận La Bảo Lâm cùng tiêu xuân tú làm sao dao, đều dao bất tỉnh.

Một mực ngủ đến trời tối, La Thiên Vượng mới tỉnh lại, ăn cơm tối xong, nhìn một hồi TV, là La Thiên Vượng thích xem nhất phim hoạt hình, nếu là thường ngày, La Thiên Vượng khẳng định là thấy khanh khách cười to. Nhưng là lần này, La Thiên Vượng nhìn không bao lâu liền bắt đầu ngáp. Dựa vào ghế liền ngủ mất.

"Lão đầu tử, bất thường a! Hôm nay ta xem một ngày, Thiên Vượng bình thường không phải cái dạng này nha." Tiêu xuân tú sâu nghiêm mặt nói.

"Ta cũng đã nhìn ra." La Bảo Lâm thở dài một hơi.

"Nếu không, chúng ta nhanh cho Chính Giang cái đôi này gọi điện thoại, để bọn hán tận mau trở lại?" Tiêu xuân tú đi qua tướng La Thiên Vượng ôm, hướng trong phòng đi đến.

La Bảo Lâm cũng vội vàng đi theo: "Trước không nóng nảy. Có lẽ là hôm qua Thiên Vượng tại trong sông bị kinh sợ dọa, có lẽ hai ngày nữa liền tốt. Thiên Vượng nhìn trên thân lại không ra cái gì mao bệnh."

"Vậy liền đợi thêm một hai ngày." Tiêu xuân tú gật gật đầu.

Liên tiếp mấy ngày, La Thiên Vượng tình huống vẫn luôn là cái dạng này. La Bảo Lâm cùng tiêu xuân tú rốt cục bắt đầu luống cuống, vội vàng cấp xa tại ngoại địa làm công La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai gọi điện thoại.

La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai vừa nghe nói nhi tử bị bệnh, lúc ấy liền gấp. Tranh thủ thời gian cùng trong xưởng từ công, vội vàng chạy về

La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai trở về để La Thiên Vượng cao hứng phi thường, cùng phụ mẫu chơi một cái buổi chiều đều không ngủ, người một nhà đều coi là La Thiên Vượng đã tốt, thế nhưng là ngày thứ hai lại khôi phục lại như trước đáng về. Mỗi ngày ngủ không hết ngủ gật.

Kỳ thật La Thiên Vượng cũng nghĩ giữ vững tinh thần đến, thế nhưng là chính là mệt rồi, đứng ở nơi đó hán cũng có thể ngủ thiếp đi.

"Tê a, chịu đựng đừng ngủ cảm giác có được hay không? Ngươi hiểu không biết được, ngươi nặng như vậy chìm ngủ say, nương cỡ nào lo lắng nha?" Tăng Hồng Mai dùng sức lắc lắc lại muốn mơ màng chìm vào giấc ngủ La Thiên Vượng.

"Nương, các ngươi trở về, ta thật là cao hứng, ta chưa muốn ngủ, thế nhưng là ta nhin không được nha!" Chính La Thiên Vượng cũng gấp phải khóc. Cho dù là dạng này, La Thiên Vượng lời còn chưa nói hết, liền bắt đầu ngáy to.

Tăng Hồng Mai tưởng nhi tử ôm chặt lấy, "Tê a, ngủ đi, ngủ đi, nương không bức ngươi. Ngươi cái này là sinh bệnh, không trách ngươi."

La Bảo Lâm cộc cộc hút thuốc: "Ta suy nghĩ Thiên Vượng chỉ sợ là ngày đó tại trong sông bị hù dọa.

Đáng tiếc sinh quý lại giảng không ra đến tột cùng tới. Nếu không chúng ta hô tăng mới tới cho Thiên Vượng thu kinh?"

"Điều niên đại gì, còn làm loại này phong kiến mê tín." La Chính Giang lầu bầu một câu, nói tiếp, "Ta chuẩn bị cùng Hồng Mai mang Thiên Vượng đi trong thành xem bệnh."

La Bảo Lâm rất tức giận, buồn bực đầu hút thuốc, không để ý đến La Chính Giang.

Tiêu xuân tú tiếp lời đầu: "Dạng này cũng tốt. Đến trong bệnh viện đi kiểm tra một chút, cũng đừng là xảy ra điều gì mao bệnh. Hiện tại khoa học phát đạt, bệnh gì đều có thể trị."

La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai mang theo La Thiên Vượng trực tiếp đi tỉnh thành, trên đường đi La Thiên Vượng thủy chung là nằm ngáy o o, liền tính cả xe hành khách đều nhìn ra La Thiên Vượng không tâm thường.

"Các người đưa nhỏ này làm sao trên đường đi luôn luôn ngủ à?"

Tăng Hồng Mai thờ dài, lắc đầu: "Cũng không biết là thế nào? Đột nhiên liền biến thành bộ dáng này, suốt ngày càng không ngừng ngủ. Chính là ngủ không tỉnh. Chúng ta chuẩn bị dẫn hắn đi bệnh viện lớn nhìn một chút."

"Loại này nghi nan bệnh, đi bệnh viện lớn chỉ sợ cũng khó." Cái kia cùng xe hành khách lắc đầu, muốn nói lại thôi.

La Chính Giang nói ra: "Tỉnh thành bệnh viện lớn chuyên môn trị nghi nan bệnh đấy, những chuyên gia kia rất lợi hại. Nhất định có thể trị hết ta tở bệnh."

Nghe La Chính Giang kiêu nói này, tên kia hành khách liền không có nói thêm gì nữa.

Lúc xuống xe Tăng Hồng Mai lôi kéo nam tay của người: "Vừa rồi kia người thật giống như có lời gì muốn nói, người làm gì không hỏi xem người khác?"

"Hỏi cái gì hỏi? Người hỏi liền bị lừa. Hắn chuẩn là để chúng ta đi tin mê tín. Dễ bị lừa tiền của chúng ta đâu. Chúng ta không đáp hắn, hắn liền hiểu cho chúng ta không mắc mưu của hắn." La Chính Giang tựa hồ thấy rõ.

Bất quá Tăng Hồng Mai vẫn cảm thấy không đúng lắm, người khác nếu là gạt người, còn cần cố ý cùng mình người một nhà cùng xe, làm sao lại khéo như vậy?

Đến bệnh viện lớn, La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai cũng không biết cho hài tử treo cái gì khoa mới tốt. Nội khoa ngoại khoa tựa hồ cũng cùng La Thiên Vượng bệnh không dính nổi bên cạnh. Về sau hỏi đăng ký người, người ta nói các người treo thần kinh khoa đi.

Tại thần kinh khoa phòng khám bệnh treo một người chuyên gia hào, người ta giáo sư lòng người mắt rất tốt, xem xét La Chính Giang một nhà từ nông thôn bên trong đến, liền nói: "Hài tử tình huống rất phức tạp, kiểm tra đều không có có căn gì phải, kết quả kiểm tra khẳng định không có vấn đề gì. Hiện tại y học trình độ đối loại tình huống này cái gì đều không làm được. Cuối cùng còn lãng phí tiền. Các người vẫn là đem hài tử mang về, xem thật kỹ che chở, nói không chừng ngày nào hắn liền tự mình tỉnh."

La Chính Giang cặp vợ chồng nghe xong triệt để trọn tròn mắt, vốn cho là đến tỉnh thành bệnh viện lớn, khẳng định có thể trị hết nhà mình tở, không nghĩ tới người ta nói loại bệnh này căn bản không có cách nào. Đây là trong tỉnh tốt nhất bệnh viện, đều nói như vậy, lại đi cái gì khác bệnh viện đã không có bất cứ ý nghĩa gì.

Tăng Hồng Mai không có chủ trương, vội vàng hỏi nhà mình nam nhân: "Vậy phải làm sao bây giờ đâu? Đứa con yêu nếu là một mực dạng này, nhưng làm sao bây giờ đâu?"

La Chính Giang cũng chính đang nóng nảy vạn phần, hướng về phía nhà mình bà nương rống lên một câu: "Bác sĩ đều giảng không có biện pháp, người để cho ta làm sao bây giờ?"

La Thiên Vượng lúc này tỉnh lại, gặp cha tại nỗi giận, nương tại rơi lệ, khiếp đảm nói một tiếng: "Cha, mẹ, các người chó cãi nhau."

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhĩ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 3: Thu Kinh

La Chính Giang cặp vợ chồng cứ như vậy lại dẫn La Thiên Vượng về tới Hà Ma vịnh.

Lần này La Bảo Lâm lần nữa nhắc lên cho La Thiên Vượng thu kinh hải sự tình, La Chính Giang không có lời gì để nói. Mặc dù biết rõ kia là phong kiến

mê tín, tại vô kể khả thi tình huống dưới, La Chính Giang cũng bắt đầu ký thác kia cực kỳ hi vọng mong manh.

Tiểu hải tử còn tưởng rằng chơi vui, La Sinh Quý thậm chí có chút hâm mộ La Thiên Vượng: "Nhà các người lần này mời địa tiên tới."

La Tăng Tài nhìn đã là già bảy tám mươi tuổi đáng vẽ, nhưng là người trong thôn truyền thuyết người này kỳ thật mới hơn năm mươi tuổi. Nhưng là, hắc ăn chén cơm này tổn hại tuổi thọ, cho nên nhìn so với tuổi thật già đến nhiều.

La Tăng Tài là Hà Ma vịnh địa tiên, địa tiên cái danh từ này còn có một cái càng thông tục danh tự, đó chính là Mai Sơn. Mai Sơn chỉ là Mai Sơn thủy sư, rồi xuống Mai Sơn dạy người đều xưng là Mai Sơn thủy sư.

La Tăng Tài tại La Thiên Vượng trong nhà bày xong hương án, khẩu thỉnh tạ độ tam sư, điểm 1.5 rỗng pháp nước, đọc chú ngữ: "Thanh thanh chi thủy, nhật nguyệt hoa mờ, bên trong giấu Bắc Đẩu, bên trong hàng ba đài, thần thủy một vậy, họa đi phúc đến, một vậy thiên thanh, hai vậy tha, ba vậy người trường sinh, bốn vậy Quỷ Diệt, ngũ long pháp nước vậy chỉ toàn trong ngoài thanh tịnh, nga bay nước chỉ toàn, trạch bỏ quang huy, gả bắt loạn gọi, chó bắt loạn sủa, tức khiến thanh tịnh. Sách Từ Vi hủ chú: Trên trời sắc lệnh Từ Vi hủ, Từ Vi tinh quân hàng cát tường, có xem mời mặt trời Thái Âm tinh quân, nam bắc hai Đẩu Tinh quân đến trợ giúp."

La Tăng Tài giầy vò một buổi tối, liền không có thể đem La Thiên Vượng giầy vò tốt. Ngược lại là từ La Thiên Vượng cha mẹ trong tay giầy vò đi không ít tiền.

La Thiên Vượng lại như cũ duy trì cái kia mê man đáng vẽ.

Thừa dịp con trai thanh lúc tỉnh lại, Tăng Hồng Mai hỏi: "Con trai, người bây giờ cái dạng này, bệnh viện cha mẹ cũng dẫn người đi qua, mê tín cha mẹ cũng làm. Vẫn là trị không hết tật xấu của người, tương lai người sẽ quái cha mẹ a?"

La Thiên Vượng lắc đầu: "Nuông, đều là quái chính ta nghĩ ngủ gà ngủ gật. Ta không muốn ngủ, thế nhưng là nhện không được liền ngủ mất."

"Con trai a, về sau trả hết học a?" Tăng Hồng Mai lại hỏi.

"Đi học, con trai còn muốn đọc sách." La Thiên Vượng nói.

Nói nói, La Thiên Vượng liền ngủ mất.

"Dạng này giầy vò đến giầy vò đi, trong nhà điểm này nội tình cho hết giầy vò hết. Ta nghĩ qua ít ngày liền đi ra ngoài." La Chính Giang nói với La Bảo Lâm

La Bảo Lâm gật gật đầu: "Đi thôi. Thời gian còn dài mà. Thiên Vượng đã dạng này. Cũng không có cách nào, chúng ta nuôi hắc. Hắc nghĩ đi trường học, ta liền mỗi ngày tiễn hắc đi. Hắc luôn có cái lúc thanh tịnh, có thể học nhiều ít là bao nhiêu. Các người ở trong nhà trông coi hắc cũng không là một chuyện."

Tiêu xuân tú nói ra: "Lúc đầu lời này không nên nói, nhưng là, ta vẫn là nói ra đi. Thiên Vượng đã dạng này, hai người các người thừa dịp còn trẻ, lại muốn một cái. Thiên Vượng tương lai nếu có thể tốt, vậy thì càng tốt, nếu là không có thể tốt, có cái đệ đệ muội muội cũng có thể chiếu cố hắc một chút."

La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai nửa ngày đều không nói lời nào.

La Bảo Lâm mở miệng nói ra: "Hai người các người lỗ hổng thương lượng một chút, nếu là nghĩ thông suốt, trước hết trong thôn làm chuẩn sinh chứng lại đi ra. Thiên Vượng tình huống này thôn cán bộ cũng hiểu được, hoàn toàn phù hợp phê hai thai điều kiện."

Ban đêm, Tăng Hồng Mai tưởng ngủ được nặng nề con trai ôm vào trong ngực, hận không thể cả một đời đều không cần buông ra.

Đèn trong phòng đóng lại, bên ngoài sắc trời âm trầm, ban đêm cũng không có ánh trăng, trong phòng đen sì. Chỉ có La Chính Giang khói bốc lên hòa tĩnh, theo La Chính Giang hút thuốc lá càng không ngừng chớp động.

"Lời cha mẹ, người nghĩ như thế nào?" La Chính Giang ngồi ở trên giường hút xong một điếu thuốc, mới nhỏ giọng hỏi.

"Chính người là nghĩ như thế nào?" Tăng Hồng Mai tưởng con trai ôm chặt hơn nữa, lúc này cân nhắc loại vấn đề này, để nàng có một loại tội ác cảm giác, phảng phất nàng tưởng con trai từ bỏ.

La Chính Giang thờ dài một hơi: "Cha mẹ là nói đúng, chúng ta chiếu không có được con trai cả một đời. Để hắc có cái đệ đệ hoặc là muội muội, tương lai còn dài cũng có thể chiếu ứng hắc."

Tăng Hồng Mai tưởng mặt chăm chú dán con trai, ô ô khóc lên, khóc một hồi lâu,

Lau khô nước mắt, mang theo tiếng khóc nức nở nói với La Chính Giang: "La Chính Giang, sau này không thể bạc đãi con trai."

Tăng Hồng Mai đây là đồng ý, con trai cần phải có người bạn. Mà lão La nhà cũng cần một cái bình thường hải tử, tương lai mới có thể bảo đảm cho lão La nhà nói dối tông đường.

La Thiên Vượng tình huống Hà Ma vịnh ai không biết được? Liền ngay cả cửa nước miếu trấn rất nhiều người đều hiểu được. La Chính Giang nhà tình huống là phù hợp phê chuẩn hai thai điều kiện. Cho nên sự tình làm được rất thuận lợi, La Chính Giang liền mua mấy bao thuốc trong thôn đóng dấu từ, tại trên trấn kể sinh bạn đóng dấu từ, liền lấy được một cái chuẩn sinh chứng.

Tằng Hồng Mai rời nhà thời điểm, khóc đến kêu trời kêu đất, nàng là có chút tuyệt vọng. Vì cái gì lão thiên muốn để con trai tuổi còn nhỏ liền tiếp nhận bệnh như vậy hoạn. Con trai hiện tại còn tuổi còn nhỏ, không biết được đây đối với hắn ý vị như thế nào, nhưng là con trai lớn tuổi, liền sẽ biết, đây là nhân sinh đau khổ. Người còn sống mọc ra đây, con trai tương lai dài đằng đặc nhân sinh nên là như thế nào chịu đựng a!

Tằng Hồng Mai một mực đem con trai ôm đến trên đường đều không bỏ được buông tay.

La Thiên Vượng lạ thường ở thời điểm này tỉnh lại.

"Con trai, nương cho người sinh cái đệ đệ có được hay không?" Tăng Hồng Mai một mực không có nói La Thiên Vượng chuẩn bị cho hắn sinh đệ đệ sự tình.

"Tốt. Dạng này về sau liền có người gọi ta là ca ca." La Thiên Vượng rất là vui vẻ.

"Cha mẹ đi ra, người muốn nghe gia gia nãi nãi." Tăng Hồng Mai tại nhi tử mặt bên trên hôn lấy hôn để, không bỏ được buông ra.

La Thiên Vượng đột nhiên có chút không nhớ cha mẹ, cũng khóc rống lên.

Chỉ là loại kia khôn đốn cảm giác lại bất ngờ tới, La Thiên Vượng ngáp lên, khỏe mắt nước mắt còn không có lau khô, hắn liền đã ngủ.

Khai giảng thời điểm, La Bảo Lâm vẫn là tướng La Thiên Vượng đưa đến trường học, nói hết lời mới khiến cho trường học nhận.

"Hắn ngủ các người liền để hắn ngủ, tỉnh lại có thể học một điểm là một điểm." La Bảo Lâm như thế cùng trường học lão sư nói.

Vì không cho La Thiên Vượng quấy nhiễu được bạn cùng lớp, lão sư cho La Thiên Vượng an bài tại phía sau cùng một loạt. Lớp học cũng không ai chịu cùng La Thiên Vượng ngồi một ghế, còn không có khai giảng, Hà Ma vịnh không ai không biết La Thiên Vượng trên thân phát sinh sự tình. Người trong thôn nói La Thiên Vượng là bị quỷ tìm được.

Vừa mới bắt đầu khi đi học, La Thiên Vượng còn ngồi ngay ngắn, chăm chú nghe lão sư lên lớp, nhưng một tiết khóa còn chưa lên đến một nửa, La Thiên Vượng cũng đã nằm sấp trên bàn nằm ngáy o o.

Ngũ Văn lão sư Triệu Bình nước cầm sách giáo khoa niệm: "'Đương, đương đương! Đương, đương đương!' lớn cây xanh bên trên tiếng chuông gõ. . ."

La Thiên Vượng trong đầu lại vang lên một thanh âm: "Hốt này giống như không, bưng tỉnh này hình như có. Hư cực tỉnh soát bên trong, thần cơ động chỗ này, không tượng người có tượng. Này cách mình chỉ tính quang, một lửa lưu động chỉ tượng, tức hơi dương sinh thời. Lại dùng cái này thần quang ngẫu động cơ hội, ngấm ánh mắt mà xuống chiếu, bưng tỉnh này nếu có cảm giác, hốt này nếu không có biết, trong đó động chỗ này, này lý quang mới bắt đầu giao cho Khâm cung người. . ."

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Kỳ Diệu Điểm Sáng

Đoạn văn này nếu là viết xuống đến đề La Thiên Vượng đi nhận, chỉ sợ là ngay cả lời nhận không được đầy đủ, chớ nói chi là hiểu rõ nó ý tứ. Nhưng là thanh âm này lại phảng phất tại La Thiên Vượng đáy lòng vang lên, trực tiếp quán chú tại La Thiên Vượng trong óc. Hắn không cần đi lý giải những chữ này mặt ý tứ, mà là theo bản năng biết làm như thế nào đi làm.

"Ủm, thật nhiều đom đóm a!" La Thiên Vượng "Nhìn thấy" trong phòng học khắp nơi có từng cái như là đom đóm điểm sáng trên không trung bay tới bay lui. Điểm sáng có thật nhiều loại nhan sắc, có lục sắc, có màu lam, có màu vàng, có màu đỏ, còn có một loại kim sắc. Kim sắc cái chủng loại kia điểm sáng để La Thiên Vượng có chút chán ghét, ánh sáng chói mắt tựa hồ muốn đốt bị thương La Thiên Vượng con mắt. Điểm sáng màu vàng óng tựa hồ cũng không thích La Thiên Vượng, tổng là xa xa tránh đi La Thiên Vượng.

Điểm sáng màu xanh lục tựa hồ đối với La Thiên Vượng người thân nhất, luôn luôn tại La Thiên Vượng thân thể bốn phía bay múa. Bất quá La Thiên Vượng muốn tương những điểm sáng này bắt được thời điểm, bọn chúng lại như cùng tinh linh cực nhanh đi xa.

Nhưng là đấng La Thiên Vượng nghĩ muốn từ bỏ thời điểm, những điểm sáng này vậy mà lại chủ động bay hướng La Thiên Vượng bên người, tại La Thiên Vượng trên da thịt dừng lại, trong đó có một bộ phận chui vào La Thiên Vượng thân thể.

La Thiên Vượng cái rốn phụ cận tạo thành một cái vòng xoáy nhỏ, những cái kia tại La Thiên Vượng thân thể bốn phía du đãng điểm sáng khi thì sẽ có một bộ phận bị vòng xoáy hút vào, nhưng là có chút điểm sáng không lâu lại từ La Thiên Vượng trong thân thể chui ra, có khi sẽ từ La Thiên Vượng trong thân thể mang ra một chút ô uế khí tức.

La Thiên Vượng chỉ cùng những điểm sáng này chơi một hồi, liền chân chính lâm vào ngủ say bên trong.

Tỉnh lại lúc, lão sư trên bục giảng đã đổi thành số học lão sư trình Ngọc Liên.

"Một mét tương đương mười phần gạo, mười centimet tương đương mười centimet, một centimet tương đương mười li. Như vậy một mét tương đương nhiều ít li?"

Trình Ngọc Liên hướng La Thiên Vượng bên kia nhìn thoáng qua, gặp La Thiên Vượng đã tỉnh lại, có chút ngoài ý muốn, liền hướng La Thiên Vượng hỏi: "La Thiên Vượng, ngươi như là đã tỉnh lại, vậy ngươi liền đến trả lời một chút vấn đề này."

"Lão sư, lão sư, Thiên Vượng là ngủ như chết quý. Hẳn chỗ nào hiểu được nha?" Cùng thôn La Trạch Quân cười khanh khách nói.

Bạn cùng lớp nhóm cũng đi theo cười thành một đoàn.

"Yên tĩnh! La Thiên Vượng đồng học, ngươi biết không?" Trình Ngọc Liên hỏi.

La Thiên Vượng biết, nhưng là bị bạn cùng lớp như thế một chế giễu, trong lòng của hắn tràn đầy phẫn hận, nhò tay thật chặt siết quả đấm. Răng cắn môi, đứng lên một chữ cũng không chịu nói.

Trình Ngọc Liên coi là La Thiên Vượng không biết, trong lòng khe khẽ thở dài: "Không biết không có việc gì. Ngồi xuống đi. Ngươi quay đầu xem thật kỹ một chút sách."

Trình Ngọc Liên biết La Thiên Vượng tình huống, cũng không có trách cứ, chẳng qua là cảm thấy đứa nhỏ này xác thực đáng thương, tuổi còn nhỏ liền có như thế quái bệnh, chưa người tới sinh không biết nên làm thế nào mới tốt.

La Thiên Vượng mới ngồi xuống, mở ra sách, lập tức liền đem một ngày này lão sư sẽ nói nội dung nhìn một lần, vốn đang chuẩn bị hướng phía sau nhìn một điểm, ai biết lúc này, pho thiên cái địa bỗng ngủ dâng lên. La Thiên Vượng bịch một tiếng nhào vào trên mặt bàn, trực tiếp tiến vào trong lúc ngủ mơ.

La Trạch Quân tọa vị cách La Thiên Vượng gần nhất, lại vẫn đang ngó chừng La Thiên Vượng nhìn, vừa nhìn thấy La Thiên Vượng ngủ thiếp đi, lập tức chỉ vào La Thiên Vượng lớn tiếng nói: "Nhìn! Thiên Vượng lại ngủ thiếp đi! Các đại nhân đều giảng Thiên Vượng là ngủ như chết quý quán thân đấy!"

"La Trạch Quân, không cho phép nói lung tung!" Trình Ngọc Liên trừng La Trạch Quân một chút.

La Thiên Vượng trong giấc mộng lại chơi đến rất vui vẻ, trên trời vô số điểm sáng như cùng một cái cái tiểu tinh linh đồng dạng, La Thiên Vượng đưa chúng nó xem như là bằng hữu của mình, liền xem như điểm sáng màu vàng óng, La Thiên Vượng cũng là đưa nó xem như tinh nghịch tinh linh, coi như nó đối với mình biểu hiện ra chán ghét phản ứng, La Thiên Vượng cũng phi thường có kiên nhẫn đưa nó hấp dẫn đến bên cạnh mình.

Mà những cái kia điểm sáng màu xanh lục hiện tại đơn giản có chút dính người, thành quần kết đội đi vào La Thiên Vượng bên người. La Thiên Vượng cảm giác những này từng cái điểm sáng nhỏ tựa hồ cũng là có sướng vui giận buồn. Bọn chúng cũng sẽ tranh thủ tình cảm.

Những điểm sáng này tại La Thiên Vượng trong thân thể ra ra vào vào, hoàn toàn liền đem La Thiên Vượng thân thể trở thành một cái sân chơi.

La Thiên Vượng không có chú ý tới chính là, năm loại điểm sáng mặc dù trong thân thể ra ra vào vào, nhưng là đi vào nhiều lắm, ra ít. Nhất là điểm sáng màu xanh lục, đại lượng điểm sáng màu xanh lục tràn vào đến La Thiên Vượng trong thân thể, có rất lớn một bộ phận tại La Thiên Vượng trong thân thể dừng lại.

La Thiên Vượng lần này cũng không có rất mau tiến vào chân chính giấc ngủ, hắn dùng ý thức cùng những điểm sáng này chơi thật lâu, mới lâm vào trong giấc ngủ. La Thiên Vượng trên da phân ra đến không ít màu đen đỏ vật, tại La Thiên Vượng lỗ chân lông phụ cận dính lên một lớp mỏng manh.

Bất quá tuổi tác này tiểu thí hài, ai trên thân không phải suốt ngày trên người có một tầng bụi đất? Cho nên ai cũng sẽ không đi chú ý La Thiên Vượng loại này dị thường.

La Thiên Vượng lần nữa khi tỉnh ngủ, vừa vận đuổi kịp tan học. Lão sư cũng không dám an bài La Thiên Vượng quét rác, càng sẽ không tương La Thiên Vượng lưu lại. Bởi vì ai cũng không biết được La Thiên Vượng có thể hay không lại ngủ thiếp đi.

La Bảo Lâm đứng giờ chạy tới trường học, nhìn thấy cháu trai không có cái gì dị dạng, cuối cùng là thở dài một hơi.

"Thiên Vượng, trong trường học còn theo kịp a?" La Bảo Lâm hỏi.

La Thiên Vượng gật đầu: "Vẫn được."

"Vẫn được cái rằm! Thiên Vượng vừa lên khóa liền đi ngủ, hôm nay trong phòng học ngủ cả ngày. Căn bản liền không có có chui lên lớp. Lão sư đặt câu hỏi một mét tương đương nhiều ít li, hẳn hỏi gì cũng không biết." La Trạch Quân cũng không biết được từ nơi nào chui ra ngoài.

La Bảo Lâm có chút không vui, lại cũng không tiện cùng một cái tiểu thí hài không qua được, tức giận hỏi một câu: "Vậy người hiểu được a?"

"Ta đương nhiên hiểu được, một mét tương đương, tương đương với một trăm li. A, không là, là một vạn." La Trạch Quân gãi gãi sọ não, hẳn không lớn nhớ được.

"Chính người cũng không biết được còn giảng Thiên Vượng. Một mét là tương đương một ngàn li. Mười centimet tương đương một trăm li, một centimet tương đương mười li. . ." Một cái nữ hài tử đi tới, khinh bỉ nhìn xem La Trạch Quân. Nữ hài tử này cũng là La Thiên Vượng cùng thôn, gọi La Tĩnh Chi.

"Tĩnh chi thật thông minh." La Bảo Lâm tán dương một câu.

"Thiên Vượng, người muốn giữ vững tinh thần. Đừng luôn luôn lên lớp đi ngủ." La Tĩnh Chi nhìn xem La Thiên Vượng nói.

Kết quả, La Thiên Vượng không biết được lúc nào đã ngồi dưới đất ngủ thiếp đi.

La Bảo Lâm thở dài, tướng La Thiên Vượng cũng lên đến, từng bước từng bước đi về nhà.

Buổi sáng, La Thiên Vượng ngoài dự liệu rất sớm đã ra khỏi giường.

"Gia gia, buổi sáng ta đi chăn trâu đi." Không có xảy ra việc gì trước đó, đều là La Thiên Vượng chăn trâu, nhưng là từ khi xảy ra chuyện về sau, La Thiên Vượng liền rút cuộc không có đi buông thả trâu.

"Không được. Người ở nhà, đợi chút nữa ăn cơm liền đi học." La Bảo Lâm lo lắng La Thiên Vượng lại đột nhiên ngủ.

"Lão đầu từ, người dẫn hẳn đi thôi." Tiêu Xuân Tú nhìn ra được cháu trai trong ánh mắt khát vọng.

"Tốt a. Thiên Vượng, cùng gia gia cùng đi. Đợi chút nữa, người nghỉ lúc ngủ, nhất định phải sớm nói cho gia gia, cũng đừng rút xuống trong ruộng đi." La Bảo Lâm cũng không đành lòng cự tuyệt cháu trai.

La Thiên Vượng công cái nhỏ giỏ trúc, chăn trâu thời điểm, thuận tiện đánh chút heo cỏ. Hiện tại mặc dù lương thực đủ ăn cơm, lão bách tính vẫn là không bỏ được cảm tình lương cho heo ăn. Hà Ma vịnh nơi này thôn dân cho heo ăn, đều là dùng heo cỏ trộn lẫn điểm cám, lại thêm một chút cơm thừa đồ ăn. Heo dãi được tự nhiên là không nhanh, bất quá mỗi ngày chi phí rẻ tiền, cho ăn cái trước năm tháng, cũng có thể dứt tới chừng hai trăm cân.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Ngủ Nằm Hoàng Ngưu Lưng

La Thiên Vượng nhà trâu là một đầu to con trắng niên công hoàng ngưu, đầu này trâu kiệt gạo bất tuần, người bên ngoài cận thân đều gần không được. Cây ruộng thời điểm, cũng liền La Bảo Lâm có thể thuần phục được. La Thiên Vượng đi chăn trâu thời điểm, vừa lúc bắt đầu, còn bị súc sinh đánh qua. Nhưng là cái này trâu cũng là rất trung, tại La Bảo Lâm trước mặt, một điểm cường tính tình đều không có.

La Bảo Lâm dắt trâu đi, một tay lôi kéo La Thiên Vượng: "Con trai, người nếu là nghỉ ngủ, liền nói cho gia gia một tiếng."

"Hiện tại còn không muốn ngủ đâu." La Thiên Vượng nói.

La Bảo Lâm cảm giác cháu trai hôm nay có chút không giống nhau lắm, buổi sáng lên được sớm như vậy không nói, trạng thái tinh thần còn phi thường tốt, cũng thường ngày có sự bất đồng rất lớn. Ngay cả đánh heo cỏ tâm tư cũng không có, thỉnh thoảng lại nhìn chăm chăm cháu trai.

"Gia gia, ta đến dắt trâu đi, người đi đánh heo cỏ đi." La Thiên Vượng nói.

"Súc sinh này hung cực kì, người nếu là nắm nó, nó khẳng định phải đánh người." La Bảo Lâm nào dám để La Thiên Vượng đơn độc chăn trâu a. Vạn nhất gia hỏa này không cẩn thận ngủ thiếp đi, bị cái này hoàng ngưu đạp cũng không biết.

"Gia gia, người tin tưởng ta, ta hiện tại không có chút nào buồn ngủ." La Thiên Vượng từ gia gia trong tay cầm qua Khiên Ngưu dây thừng.

Kia hoàng ngư ngẩng đầu nhìn La Thiên Vượng một chút, ánh mắt hơi lộ ra không có hảo ý.

"Người cho ta thành thật một chút, không phải giết người ăn thịt bò!" La Thiên Vượng đi hướng trước tại hoàng ngư trên đầu vồ một cái.

"Ai nha, cẩn thận!" La Bảo Lâm dọa đến hồn đều không có, cái này hoàng ngư tính nét hẳn là rõ ràng nhất, tính tình dữ dần cực kì, nếu không phải nhìn xem nó làm việc lưu loát, mà lại lại nghe mình, đã sớm nên bán mất. Nhưng là người khác là một chút cũng gần không được súc sinh này thân.

Vượt quá La Bảo Lâm dự kiến chính là, cái này hoàng ngư cũng không có thế nào, ngược lại là có chút mờ mịt ngẩng đầu nhìn La Thiên Vượng. Lắc lắc đầu, vậy mà mang theo một loại rất hưởng thụ thần sắc. Liền xem như chính La Bảo Lâm cho cái này hoàng ngư bắt trâu con rận, đuổi ruồi trâu, nó cũng không có lộ ra thần sắc như vậy.

"Gia gia, người nhìn lão Hoàng lời dễ nghe, người liền để ta một người xem đi." La Thiên Vượng nói.

"Tốt a." La Bảo Lâm một khắc này cũng không biết là nghĩ như thế nào, thuận miệng đáp ứng cháu trai thỉnh cầu. Lời vừa ra khỏi miệng, La Bảo Lâm cũng có chút hối hận, chỉ sợ cháu trai xảy ra chuyện gì. Một bên ở chân trời đánh heo cỏ, một bên thời khắc chú ý La Thiên Vượng tình huống. May mắn, một mực không gặp La Thiên Vượng xảy ra chuyện gì. Chậm rãi yên tâm xuống tới, nghĩ thầm lần này Thiên Vượng bệnh sợ là thật toàn tốt. Trong làng từng nhà đều muốn đánh heo cỏ, cái này ruộng bên cạnh heo cỏ tương đối non, tất cả mọi người nhìn chăm chăm, cho nên ruộng bên cạnh heo cỏ tương đối thừa thớt, đánh một hồi, La Bảo Lâm bắt tri bắt giác đã cách có chút xa.

La Thiên Vượng buổi sáng thời điểm, lúc đầu cũng cảm giác được mình hôm nay tinh lực rất tràn đầy, tựa hồ sẽ không lại ngủ gà ngủ gật, thế nhưng là dắt trâu đi tại bờ ruộng bên trên đi một hồi, một cổ buồn ngủ liền dâng lên. La Thiên Vượng nhìn không được chớp một cái. Bốn phía nhìn một chút, buổi sáng bờ ruộng bên trên khắp nơi đều là hạt sương, thời tiết cũng là lạnh lạnh, không có một cái chỗ ngủ. La Thiên Vượng vậy mà con mắt nhìn về phía hoàng ngư trên lưng. Vậy mà hướng hoàng ngư đi tới, tại hoàng ngư trên đầu vồ vồ.

Làm người ta giật mình chính là, cái này con bò vậy mà ngồi xổm xuống. La Thiên Vượng nói một tiếng: "Chớ ăn vụng!" Liền leo đến trâu trên lưng, phục ở phía trên liền nằm ngáy o o.

Hoàng ngư cái này mới đứng dậy, vững vàng đứng tại bờ ruộng bên trên tiếp tục ăn cỏ. Trong ruộng trồng lúa nước, mặc dù lúa nước đã kết trĩu nặng hạt thóc, tiếp qua không đến một tháng, liền muốn thu hoạch, nhưng là hạt thóc mầm vẫn là lục sắc, mạ đối với trâu tới nói, vẫn là một cái lớn vô cùng dự hoặc. Nếu là dĩ vãng, cái này con bò chỉ cần chủ nhân không chú ý, liền sẽ thừa cơ trộm ăn một miếng đánh bữa ăn ngon. Nhưng là hôm nay không biết có phải hay không là La Thiên Vượng câu nói kia có tác dụng, cái này hoàng ngư vậy mà thành thành thật thật, không có trộm ăn một miếng.

"Bảo đảm Lâm! Nhà người Thiên Vượng tại trâu trên lưng ngủ đây!" Cùng thôn lão hán la rộng phúc la lớn.

La Bảo Lâm nhìn lại, lúc này gấp ra đầu đầy mồ hôi, ngay cả một trục cái sọt heo cỏ cũng không đoái hoài tới, đánh lấy đi chân trần cực nhanh hướng La Thiên Vượng chăn trâu bờ ruộng chạy tới. Lúc đầu coi là hôm nay hoàng ngư muốn gặp rắc rối,

Ăn nhà khác lúa không biết nên thưởng thế nào, ai biết chạy tới chỗ, lại phát hiện hoàng ngư nghiêm túc tại bờ ruộng bên trên ăn cỏ, một cây lúa đều không có đụng. Cái này khiến La Bảo Lâm rất là kỳ quái.

"Thiên Vượng, Thiên Vượng, người đưa nhỏ này, làm sao tại trâu trên lưng đi ngủ đâu?" La Bảo Lâm tưởng La Thiên Vượng ôm xuống, La Thiên Vượng y nguyên ngủ được nặng nề.

"Ai!" La Bảo Lâm vốn cho là cháu trai đã hoàn toàn khỏi rồi không nghĩ tới vẫn là không vui một trận. Trong lòng uể oải vạn phần.

La Bảo Lâm tưởng trâu dắt vào trong rừng cây tưởng trâu dây thừng cái chốt trên tàng cây, sau đó mới công La Thiên Vượng trở về nhà.

"Tại sao lại ngủ thiếp đi?" Tiêu Xuân Tú nhìn thấy ngủ ở La Bảo Lâm trên lưng La Thiên Vượng cũng rất là thất vọng.

"Ai. Xem ra vẫn là không có tốt nắm thế đâu. Nếu là một mực tiếp tục như thế, đứa nhỏ này tương lai nên làm thế nào mới tốt a!" La Bảo Lâm nghĩ tới cái này việc sự tình, liền không khỏi phát sầu.

"Ta nhìn Thiên Vượng hôm nay so trước kia tốt hơn rất nhiều, cũng nhanh muốn tốt." Tiêu Xuân Tú tưởng cháu trai từ trên lưng của nam nhân ôm xuống tới, ôm đến trong phòng phóng tới trên giường.

La Thiên Vượng trong giấc mộng vẫn luôn là đang cùng những điểm sáng kia chơi đùa. Hiện tại hẳn thân thể bốn phía bám vào điểm sáng càng ngày càng nhiều, liền ngay cả nhất tinh nghịch điểm sáng màu vàng óng cũng bắt đầu chậm rãi nhiều lên.

La Thiên Vượng lần này ngủ không bao lâu liền tỉnh lại, mới vừa buổi sáng không ăn vật gì, đứng lên, bụng liền đói đến huyền thuyên kêu. Nghe được trong phòng bếp bay tới trận trận mùi cơm chín vị. Lập tức hướng trong phòng bếp đi đến.

La Bảo Lâm tưởng La Thiên Vượng đưa về nhà bên trong liền lại đi ra ngoài, đến bây giờ còn không có trở về. Tiêu Xuân Tú đi vườn rau bên trong hái cộng hoa tới non. Phòng bếp củi lửa lòng bếp bên trong y nguyên đốt củi lửa, nồi sắt từ bên trong com lộc lộc bốc hơi nóng. Com mới vừa vụn mờ. La Thiên Vượng bụng có chút đói bụng, tại bàn ăn bên trên nằm lên một cây bạch dưa leo thả ở trên người tùy tiện xoa một chút, liền cót ca cót két từng ngụm từng ngụm bắt đầu ăn.

Một cây dưa leo ăn bụng, đã không còn cảm giác được đói. La Thiên Vượng tại trong phòng bếp nơi hẻo lánh bên trong tìm được ngày đó từ trong sông mò ra khối kia mai rùa. Khối này mai rùa ngày đó bị La Bảo Lâm tiện thể mang về nhà, cũng nhìn không ra một cái nguyên do. Ngay cả La Tăng Tài đều

nói không nên lời có manh mối gì.

La Bảo Lâm không biết cái này mai rùa đến tốt cùng có làm được cái gì, bởi vì quan hệ đến cháu trai bệnh tình, La Bảo Lâm không có tướng khố này mai rùa ném đi, mà là giấu ở phòng bếp này bên trong.

La Thiên Vượng tướng mai rùa cầm ở trong tay thời điểm, mai rùa bên trên phảng phất đèn điện được thấp sáng, phía trên vậy mà hiện ra một cái từ điểm sáng màu xanh lục tạo thành một chữ tới. Cái chữ này nhìn tựa hồ là giáp cốt văn, La Thiên Vượng cũng không biết được cuối cùng là chữ gì. Nhưng là La Thiên Vượng cảm giác được cổ này lục sắc rất quen thuộc. Đúng, cái này không phải liền là mộng thấy cái chủng loại kia điểm sáng màu xanh lục nhan sắc a?

La Thiên Vượng dùng ngón tay trở chiếu vào cái chữ này về lên một lần, cái chữ này đột nhiên sáng lên, sau đó đột nhiên biến mất không thấy gì nữa. Giống như cho tới bây giờ đều chưa từng xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhĩ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Điểm Sáng Tạo Thành Ký Tự

Thế nhưng là đợi thêm La Thiên Vượng cẩn thận đi xem cái này mai rùa lúc, một điểm vết tích cũng không có. La Thiên Vượng còn tưởng rằng là trong phòng tia sáng quá mờ, cầm mai rùa đi đi ra bên ngoài, tại dưới thái dương nhìn mấy lần, cũng không có thấy có dấu vết gì. Chỉ là phổ thông mai rùa giáp văn mà thôi.

Thế nhưng là La Thiên Vượng còn rõ ràng nhớ kỹ cái kia kỳ quái văn tự viết như thế nào. La Thiên Vượng cực nhanh chạy vào phòng, tướng mai rùa thả lại chỗ cũ, sau đó chạy đến trong phòng từ trong túi xách tìm ra một trương giấy viết bản thảo, dùng bút chì ở phía trên tướng cái kia cổ quái ký tự cho vẽ ra.

Bất quá chờ La Thiên Vượng tướng ký tự viết ra, lại phát hiện cái chữ này phù trái xem phải xem làm sao cũng không giống trước đó mình nhìn thấy cái kia. Nhớ rõ ràng rất rõ ràng, cái chữ kia phù hình dạng cùng mình vẽ ra tới giống nhau như đúc, vì cái gì nhìn lại không hề giống đâu? La Thiên Vượng gãi đầu một cái, trái lo phải nghĩ, làm sao cũng nghĩ không thông. Tại cùng một trương giấy bên trên, La Thiên Vượng liên tục vẽ lên mấy cái, không có một cái nào giống. La Thiên Vượng đành phải thôi, tướng trang giấy đặt ở trong túi xách.

"Thiên Vượng, người dậy rồi?" Tiêu Xuân Tú giật tỉnh trở về, lại thuận tiện hái được một thanh thanh quả ớt, chạy về nhà bên trong, ngoài ý muốn nhìn thấy La Thiên Vượng trên bàn tô tô vẽ vẽ.

"Nãi nãi, ăn cơm rồi sao? Đến trễ." La Thiên Vượng nói.

"Gia gia người còn chưa có trở lại đâu. Đợi chút nữa còn muốn người gia gia đưa người đây." Tiêu Xuân Tú không chút hoang mang mà chuẩn bị điểm tâm.

"Nãi nãi, ta hôm nay mình đi học là được rồi." La Thiên Vượng nói.

"Kia chỗ nào đi, người bây giờ còn chưa tốt lưu loét. Nếu là trên đường ngủ thiếp đi làm sao bây giờ? Vừa mới người còn tại trâu trên lưng ngủ thiếp đi đâu." Tiêu Xuân Tú từ ái cười nói.

"Ta đã tốt." La Thiên Vượng trong mắt lóe lên lóe lên, đã là quật cường, lại là ủy khuất.

Tiêu Xuân Tú thấy có chút không đành lòng: "Vậy người đi nhìn xem gia gia người về nhà không có. Nãi nãi nơi này cơm còn không có đun sôi a."

La Thiên Vượng nước mắt đã tại trong hốc mắt đảo quanh: "Đừng người cũng đã đến trong trường học."

Tiêu Xuân Tú có chút áy náy: "Là nãi nãi không tốt, bắt đầu từ ngày mai, nãi nãi sớm một chút nấu cơm, để gia gia người sớm một chút đưa người đi học đường có được hay không?"

"Ta muốn mình đi học. Ta có thể tự mình đi học." La Thiên Vượng tức giận nói.

La Bảo Lâm tướng trâu đóng kỹ, cổng một trục cái sọt heo cỏ vào phòng.

"Người trở về thật đúng lúc, Thiên Vượng muốn mình đi học đường." Tiêu Xuân Tú nói.

"A, Thiên Vượng đi lên a?" La Bảo Lâm nhìn thấy La Thiên Vượng đã thức dậy, tinh khí thần còn rất không tệ, cảm giác có chút ngoài ý muốn.

"Thiên Vượng, người hỏi gia gia người, nhìn người có thể không thể tự kiểm chế đi học đường." Tiêu Xuân Tú đem cái này chặt vật quyết định giao cho nam nhân.

"Thiên Vượng muốn mình đi học đường, vậy liền tự mình đi. Thiên Vượng trưởng thành, về sau đều mình lên học đường. Chớ có trên đường ngủ thiếp đi mới tốt." La Bảo Lâm cười nói.

"Ta sẽ không." La Thiên Vượng nhéo nhéo nắm tay nhỏ.

La Thiên Vượng đuổi tới trường học thời điểm, Triệu Bình Thủy đã bắt đầu lên lớp. Nhìn thấy chính La Thiên Vượng tới trường học, cũng hơi kinh ngạc, cũng không có trách cứ La Thiên Vượng đến trễ, nói chỉ là một tiếng: "Thiên Vượng, về sau sớm một chút đến trường học."

"Ừm." La Thiên Vượng có chút ngượng ngùng gật gật đầu.

Mặc dù La Thiên Vượng cố gắng kiên trì, nhưng vẫn là không có bên trên xong một tiết khóa cũng đã không có cách nào giữ vững được, nồng đậm buồn ngủ mãnh xông lên đầu, mí mắt làm sao cũng không mở ra được, thiên thần giao chiến một hồi, La Thiên Vượng cũng đã nằm sấp trên bàn ngủ thiếp đi.

Nhìn thấy La Thiên Vượng lại nằm ở trên bàn, Triệu Bình Thủy cũng là thờ dài một cái. Đứa nhỏ này vừa rồi giọng chống lâu như vậy, hẳn là nhìn ở trong mắt, thế nhưng là nghị lực y nguyên không cách nào chiến thắng bệnh mả.

La Thiên Vượng chìm vào giấc ngủ về sau, liền cảm giác được bốn phía điểm sáng tăng thêm không ít, liền ngay cả điểm sáng màu vàng óng, số lượng đều nhiều rất nhiều. Mà điểm sáng màu xanh lục thì càng nhiều. Điểm sáng thành quần kết đội tiến vào La Thiên Vượng thân thể, sau đó lại từ từ từ trong lỗ chân lông chui ra. La Thiên Vượng theo những điểm sáng này tiến vào một cái phi thường kì lạ địa phương. Vô số điểm sáng tụ tập đến nơi đây.

La Thiên Vượng đột nhiên nghĩ đến cái chữ kia phù,

Thế là ý nghĩ hão huyền muốn dùng nơi này tụ tập điểm sáng màu xanh lục tạo thành cái chữ kia phù. Thế nhưng là những điểm sáng này mặc dù số lượng rất nhiều, lại như là cát mịn, ký tự bút họa mới hình thành, những điểm sáng này rất nhanh liền tán ra. La Thiên Vượng căn bản không có cách nào khống chế nhiều như vậy điểm sáng. Thật giống như một đứa bé tay, vô luận như thế nào cố gắng, cũng không có cách nào bắt lấy một mâm đậu nành.

Nơi này rất là kỳ quái, không ngừng mà có ánh sáng điểm tràn vào đến, đồng thời không ngừng mà có ánh sáng điểm đi ra ngoài. Bất quá vẫn có một ít điểm sáng dừng lại, tụ tập thành một đoàn, những điểm sáng này giống như có lẽ đã tưởng nơi này trở thành nhà của nó.

La Thiên Vượng lúc tỉnh lại, trong phòng học không có bất kỳ ai. Đi đến phòng học bên ngoài, mới phát hiện đều đi lên tiết thể dục đi. Giáo viên thể dục đồng dạng là Triệu Bình Thủy. Triệu Bình Thủy thân kiêm nhiều môn học. Đã là La Thiên Vượng lớp học ngữ Văn lão sư, vẫn là giáo viên thể dục, vẫn là giáo sư mỹ thuật, âm Nhạc lão sư cũng là hắn.

"Thiên Vượng, nhận banh!" La Trạch Quân hô to một tiếng, một cái bóng rỏ hô một tiếng hướng phía La Thiên Vượng đập tới.

La Thiên Vượng theo tiếng nhìn lại, mới phát hiện một cái bóng rỏ đã tại trong ánh mắt của mình càng lúc càng lớn. Vốn là ngủ được chóng mặt, phản ứng của hắn so với người bình thường liền phải chậm hơn một chút, cầu nhanh nhanh như vậy, hắn đã căn bản là không có cách tránh né.

Ai biết, ngay tại bóng rỏ sắp đập vào đầu thời điểm, La Thiên Vượng toàn thân bốn phía bám vào những điểm sáng kia vậy mà tại trong nháy mắt đột nhiên tụ tập đến cùng một chỗ, liền ngay cả La Thiên Vượng trong thân thể những điểm sáng kia cũng đều bùng lên, tại La Thiên Vượng trước người tạo thành một chữ phù, chính là buổi sáng La Thiên Vượng thấy qua cái chữ kia phù. Cái chữ này phù phảng phát biến thành một cái tấm chắn. Cái kia bóng rỏ trong nháy mắt tựa hồ đình trệ trên không trung, La Thiên Vượng cái này mới tới kịp dùng hai tay tướng bóng rỏ ôm lấy.

Ở trong mắt người khác, nhìn thấy lại là La Thiên Vượng phản ứng cực nhanh, cực nhanh tướng bóng rỏ ôm lấy. Bọn hắn căn bản không nhìn thấy La Thiên Vượng trước người điểm sáng. Tất cả mọi người sợ ngây người, cũng không nghĩ tới La Thiên Vượng sẽ phản ứng nhanh như vậy.

"Đem cầu trả lại cho ta!" La Trạch Quân sùng sốt một hồi, mới lớn tiếng nói.

La Thiên Vượng cảm banh không nhanh không chậm đập hai lần, trực tiếp đưa bóng ném về vòng rỏ, đáng tiếc khí lực nhỏ không ít, ngay cả bóng bóng rỏ đều không có đụng phải.

La Trạch Quân thì không buông tha: "Ta để người đem cầu trả lại cho ta, người không nghe thấy a?"

"Quả bóng kia cũng không phải nhà người." La Thiên Vượng tức giận trả lời một câu.

"Người!" La Trạch Quân xông đi lên, con mắt trừng mắt La Thiên Vượng.

La Thiên Vượng không có chút nào sợ hãi, ngược lại có loại cảm giác nhiệt huyết sôi trào. Chỉ cần La Trạch Quân dám động thủ, hắn liền cùng La Trạch Quân làm.

"Các người chơi cái gì?" Hai cái tiểu thí hài như là sắp cọ sát ra hỏa hoa củi như lửa, nghe được tiếng la, như bị rót một chậu từ nước. Lập tức hành quân

lặng lẽ.

La Thiên Vượng lần nữa rơi vào trạng thái ngủ say thời điểm, phát hiện trước đó trừ tồn điểm sáng lại nhưng đã bị tiêu hao đến không còn chút nào. Ngưng kết cái chữ kia phù, vậy mà tướng La Thiên Vượng tất cả dự trữ tiêu hao đến không còn một mảnh.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhĩ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Té Gãy Chân

La Thiên Vượng không biết được những điểm sáng này đến tột cùng là cái gì, tiêu hao cũng không phải là rất dễ ý. Một ngày này, La Thiên Vượng thời gian ngủ rút ngắn không ít. Bất quá, lại không có người để ý. Đối với người khác mà nói, hần phần lớn thời gian vẫn là đang ngủ, lâu một chút hoặc là ngắn một điểm, không có có bất kỳ ý nghĩa gì.

Tan học thời điểm, La Thiên Vượng không có ngủ, gia gia tới đón thời điểm, hần rất không vui. Trên đường đi đều không cùng gia gia nói câu nào. La Bảo Lâm trên mặt một mực mang theo tiêu dung, vô luận cháu trai làm sao giận hần, hần đều rất cao hứng a, cháu trai bệnh tình đã bắt đầu có rõ ràng chuyển tốt a! Kỳ thật, La Thiên Vượng không biết là, sớm tới tìm lúc đi học, gia gia cũng là vụng trộm theo ở phía sau, nhìn thấy hần tiến vào phòng học mới trở về.

Mãi cho đến về đến nhà cơm nước xong xuôi, La Thiên Vượng đều vẫn là bĩu môi.

"Thiên Vượng, buồn ngủ hay không, buổi chiều còn cùng gia gia đi chăn trâu a?" La Bảo Lâm cười hỏi.

"Đi, bất quá ta không muốn người đi với ta, ta tự mình một người là được rồi." La Thiên Vượng nói.

"Khó mà làm được, người lại tại trâu trên lưng ngủ thiếp đi làm sao bây giờ? Ăn người khác lúa, nhưng là muốn bồi." La Bảo Lâm lắc đầu.

La Thiên Vượng cũng bất không được mình buổi chiều có thể hay không ngủ gả ngủ gật, bất quá nhìn tình huống là sẽ ngủ, cho nên chỉ có thể lùi lại mà cầu việc khác: "Kia đợi chút nữa ta dắt ngựa."

La Thiên Vượng đi dắt ngựa thời điểm, kia hoàng ngự thân mật là lưỡi liếm tay của hần. Như thường tại hoàng ngự trên đầu vỗ nhẹ, bất quá lần này, hoàng ngự không nhiều lắm phản ứng.

La Thiên Vượng cũng không biết buổi sáng hần đập hoàng ngự thời điểm, trong vô thức kéo theo rất nhiều điểm sáng, những điểm sáng này có rất lớn một bộ phận tiến vào hoàng ngự trong thân thể. Động vật một chút cảm giác ngược lại so với người muốn càng thêm linh mãnh, những điểm sáng này tiến vào hoàng ngự trong thân thể, để nó cảm giác thật thoải mái.

Hoàng ngự có thể cảm nhận được La Thiên Vượng thân thể bốn phía tụ tập điểm sáng, cho nên hần đối La Thiên Vượng y nguyên biểu hiện được phi thường thân cận.

"Kì quái, cái này hoàng ngự làm sao như thế nghe Thiên Vượng lời nói đâu?" La Bảo Lâm rất là không hiểu. Nhưng nhìn đến hoàng ngự đối La Thiên Vượng rất thân cận, hần cũng yên tâm rất nhiều. Trâu khởi xướng tính bướng bỉnh tới là rất đáng sợ.

Thời gian trôi qua rất nhanh, bất tri bất giác trôi qua hơn một tháng, La Thiên Vượng y nguyên vẫn là ngủ gật rất nhiều, ở trường học khi đi học, không cẩn thận liền sẽ chìm vào giấc ngủ. Không qua giấc ngủ của hần thời gian so với trước kia đã có rất lớn cải thiện. Quan trọng nhất là, La Thiên Vượng trong thân thể kia nơi kỳ quái điểm sáng càng tụ càng nhiều, vậy mà ngưng kết thành một giọt dịch tích.

La Thiên Vượng phát hiện giọt này dịch nhỏ so điểm sáng tốt không chế được nhiều, hần có thể rất nhẹ nhàng dùng giọt này dịch nhỏ hình thành cái chữ kia phù. Cái chữ này phù đến tột cùng có chỗ lợi gì, La Thiên Vượng hoàn toàn không biết gì cả.

La Thiên Vượng mỗi ngày đi chăn trâu, mỗi lần đều muốn đập vỗ hoàng ngự đầu, hoàng ngự rất hưởng thụ cái vỗ này. La Thiên Vượng trên tay luôn luôn tụ tập rất nhiều điểm sáng, những điểm sáng này tựa hồ để hoàng ngự rất hưởng thụ.

La Thiên Vượng đã rất nhiều lần tại bức họa bản bên trên họa cái chữ kia phù, thế nhưng là tổng họa không ra cái loại cảm giác này. Càng xem càng là không giống.

Mùa thu tiến đến, mùa thu hoạch. Đồng ruộng bên trong khắp nơi đều là kim hoàng sắc thành thực hạt thóc, gió thổi qua, khắp nơi nhộn nhạo kim sắc gọn sóng.

La Bảo Lâm cùng Tiêu Xuân Tú giờ lên đánh cốc cơ hướng đồng ruộng đi vào trong đi. La Thiên Vượng chọn một gánh trúc sọt theo ở phía sau. Đánh cốc cơ chế làm thời điểm, rất cam lòng dùng liệu, dùng chính là lão tạc mộc, rắn chắc cực kì, dùng hơn hai mươi năm, y nguyên rất căng đảm, tăng thêm La Bảo Lâm được bảo dưỡng tốt, hiện tại dùng, y nguyên ngao ngao rung động. Chỉ là như vậy đánh cốc cơ rất nặng nề. La Bảo Lâm lúc còn trẻ, đôi cái này trọng lượng không có chút nào quan tâm. Nhưng là hiện tại lớn tuổi, tăng thêm trên thân nơi này nơi đó mao bệnh, cái này đánh cốc cơ liền lộ ra tương đương nặng nề.

La Bảo Lâm đánh lấy đi chân trần, không cẩn thận giẫm tại một cái hòn đá nhỏ bên trên, dưới chân đau xót, một cái lão đảo, vốn là nhắc đến có chút phí sức, lúc này, chỗ nào còn ổn được, thân thể nghiêng một cái, trực tiếp từ bờ ruộng bên trên té xuống. Cái này bờ ruộng cao hơn hai mét. La Bảo Lâm rơi xuống, hô một tiếng "Ai nha."

Đánh cốc cơ nặng nề mà nện trên đường.

Giờ lên đánh cốc cơ đi ở phía sau Tiêu Xuân Tú bị đánh cốc cơ đè ép cổ, bất quá cũng may nàng ngã xuống thời điểm, còn trải qua một cái giảm xóc, đánh cốc cơ rơi xuống mặt đất, cùng mặt đất cũng có một cái khe hở. Bất quá nàng vẫn là rất thông khổ, ngăn chặn cổ để nàng có chút không thở nổi.

La Thiên Vượng cuống quýt ném xuống cốc sọt, xông đi lên, muốn đem đánh cốc cơ nhắc mở, tướng nãi nãi cứu ra.

Tiêu Xuân Tú cổ có chút đau nhức, dùng sức chống đỡ lấy, tướng đánh cốc cơ chống ra, từ bên trong chui ra, chui sau khi đi ra, không có quan tâm trên cổ mình sáng bóng hồng hồng, vội vàng lo lắng nói: "Thiên Vượng, mau đi xem một chút gia gia người. Lão già đáng chết! Ta nói người khác nhà đều đổi chạy bằng điện đánh cốc cơ, bảo người cũng đổi một cái. Người khác đánh cốc cơ rất nhẹ, một người đều mang nổi, nhà chúng ta cái này đánh cốc cơ giống cổ quan tài đồng dạng, ép tới người chết."

La Thiên Vượng trực tiếp từ bờ ruộng bên trên nhảy xuống, chỉ thấy La Bảo Lâm thống khổ ngồi tại ruộng nước bên trong. Trên trán hiện đầy giọt mồ hôi.

"Gia gia, người thế nào?" La Thiên Vượng muốn đi qua đem gia gia nâng đỡ.

La Bảo Lâm khoát khoát tay: "Gia gia không có việc gì, người để nãi nãi đi hô người đến giúp đỡ."

"Lão đầu từ, người thế nào?" Tiêu Xuân Tú lo lắng hỏi.

"Chân sợ là đoạn mất, vừa mới nghe được rắc rắc một thanh âm vang lên." La Bảo Lâm nói.

Nhìn thấy bên này La Bảo Lâm cặp vợ chồng nhắc đánh cốc cơ ngã sấp xuống, trong thôn hương thân cực nhanh chạy tới.

"Đây là thế nào?" La rộng phúc cực nhanh chạy tới, tướng La Bảo Lâm từ ruộng nước bên trong công ra.

"Già, không còn dùng được, cái này đánh cốc cơ trước kia một người công lên đi, hiện tại nhắc đều nhắc không nổi." La Bảo Lâm áo não nói.

"Lần trước cùng người giảng đi mua máy mới đánh cốc cơ. Hiện trong thôn đều đổi chạy bằng điện đánh cốc cơ, trọng lượng so nhà người cái này nhẹ hơn một nửa nhiều. Người nhìn, hiện tại xảy ra chuyện đi? Không chịu nhận mình già không được a." La rộng phúc tướng La Bảo Lâm lưng về đến nhà.

"Hiện tại trong ruộng hạt thóc một viên đều không thu hồi đến, người một màn này sự tình, về sau nên làm cái gì bây giờ?" Tiêu Xuân Tú có chút bận tâm nói.

"Trước chớ giảng hạt thóc sự tình, trước đưa bảo đảm Lâm đi trên trấn bệnh viện, cũng không thể làm trễ nãi trị liệu." La rộng phúc nói.

"Đi hô tăng mới đến nhìn một chút, nói về bị thương, tăng mới không thể so với bệnh viện chênh lệch." La Trường Bình xen vào nói.

"Đúng, đi hô tăng mới tới cũng được." La rộng phúc gật gật đầu.

Qua không bao lâu, La Tăng Tài chạy tới. Dùng tay sờ lên La Bảo Lâm chân, nhíu mày: "Xương cốt đoạn mất, muốn lên thuốc dán mới được."

Tại trong bệnh viện bên trên thuốc dán là chỉ đánh thạch cao, tướng chân cố định, để xương cốt chậm rãi mọc tốt. Tại nông thôn bên trong cũng không có thạch cao đánh. La Tăng Tài trực tiếp đi lột sam vỏ cây, dùng sam vỏ cây bao lấy chân gãy, sau đó lại ở bên ngoài dùng mấy cây côn gỗ từ tận tâm cố định, lại dùng dây thừng trói lại, dạng này liền xem như cố định. Vô luận là thoải mái dễ chịu trình độ vẫn là hiệu quả tự nhiên không cách nào cùng trong bệnh viện so sánh. Nhưng là cũng may ngay tại chỗ lấy tài liệu, hàng đẹp giá rẻ.

Chương 8: Tinh Linh Chi Vũ

Thương cân động cốt một trăm ngày. Lúa mùa thu hoạch còn chưa bắt đầu, chủ yếu sức lao động lại bị thương. Đối với La Thiên Vượng nhà tôi nói, đúng là phòng bị đột lại gặp liên miên mưa.

La Bảo Lâm trên đùi cột gậy gỗ, đi một bước đều là toàn tâm đau nhức, đừng nói ra đánh hạt thóc, liền xem như trong nhà làm việc nhà đều có chút khó khăn.

Tiêu Xuân Tú nhưng sầu chết: "Vậy phải làm sao bây giờ? Thiên Vượng hiện tại mặc dù tốt một điểm, nhưng là mỗi ngày vẫn là thỉnh thoảng liền muốn ngủ. Người bây giờ lại đã thương, chỉ dựa vào ta một người, lúc nào mới có thể đem hạt thóc toàn thu hồi lại đâu."

"Rộng phúc bọn hân không phải nói chuyện, đến lúc đó đoàn người đều sẽ tới hỗ trợ a?" La Bảo Lâm hít một tiếng khí.

"Bây giờ sắc trời tốt, không sớm làm đem hạt thóc thu hồi lại phơi khô, chờ sắc trời thay đổi, thu hồi lại cũng phải mốc meo." Tiêu Xuân Tú lo lắng nói.

"Kia còn có thể làm sao? Người cho rằng ta nguyện ý thụ thương a?" La Bảo Lâm có chút tức giận.

"Ta lại không nói như vậy." Tiêu Xuân Tú gấp nam nhân nỗi giận, thanh âm lập tức ép thấp xuống.

La Bảo Lâm hừ một tiếng: "Người còn chưa nói, người coi ta là đầu heo a!"

Một bên một mực không có lên tiếng âm thanh La Thiên Vượng mở miệng nói ra: "Nãi nãi, ta và người thu hạt thóc đi."

"Người nếu có thể thu vậy cũng tốt. Hai chúng ta coi như đem hạt thóc cất đồ, ai giúp chúng ta nhắc đánh cốc cơ, ai giúp chúng ta chọn hạt thóc trở về?" Tiêu Xuân Tú lắc đầu.

"Chúng ta có thể đem hạt thóc cất đồ, một bó một bó để hoàng ngưu còng trở về a." La Thiên Vượng nghĩ đến một ý kiến.

"Hoàng ngưu còng trở về? Cái này hoàng ngưu cũng không có như thế nghe lời." Tiêu Xuân Tú lo lắng nói.

"Được hay không, trước thử lại nói a." La Thiên Vượng nói.

"Tốt a, vậy chúng ta liền thử một lần." Tiêu Xuân Tú cũng không có khác biện pháp tốt hơn. Chỉ có thể cầm lấy ngựa chết làm ngựa sống, dựa theo La Thiên Vượng biện pháp thử một lần.

Lúa mùa ruộng phơi rất khô, mặc giày cũng có thể dẫm lên trong ruộng đi. Dù vậy, lấy La Thiên Vượng tuổi tác, cầm một thanh liềm đao cắt cây lúa lúa vẫn còn có chút phí sức.

Hai ông cháu cắt hạt thóc tốc độ chậm chạp, gậy vò đã hơn nửa ngày mới đưa một khối sáu bảy phân ruộng nước cây lúa lúa cắt đồ.

Hoàng ngưu sớm đã bị La Thiên Vượng dắt đi qua, đặt ở ruộng lúa bên trong ăn sùnn núi bên trên cỏ.

"Lão Hoàng, tới." La Thiên Vượng hướng về hoàng ngưu vẫy tay.

Tiêu Xuân Tú lúc đầu chuẩn bị trò cười cháu trai quá ngây thơ, hoàng ngưu làm sao lại như chó nghe lời đâu? Thế nhưng là nàng còn không ra khỏi miệng, liền giật mình nhìn thấy hoàng ngưu hướng về La Thiên Vượng hơi ngẩng đầu, sau đó hướng La Thiên Vượng chạy tới, chạy đầu từng chút từng chút.

Hoàng ngưu chạy tới La Thiên Vượng bên người dùng đỉnh đầu cọ xát La Thiên Vượng tay, lại duỗi ra đầu lưỡi lớn tại La Thiên Vượng trên tay liếm lấy một chút. La Thiên Vượng dùng tay vỗ vỗ hoàng ngưu đầu: "Muốn người giúp chúng ta làm chút chuyện, đem những này hạt thóc còng về đến trong nhà đi."

Tiêu Xuân Tú cùng La Thiên Vượng dùng dây thừng trướng cây lúa lúa một bó một bó trói lại, hai trói liền cùng một chỗ, vừa vắn treo ở hoàng ngưu trên lưng hai bên. La Thiên Vượng vỗ vỗ hoàng ngưu đầu, sau đó liền nắm hoàng ngưu đi về nhà.

Đến trong viện, La Bảo Lâm chống một cái dùng chạc cây làm thành quái trượng qua đến giúp đỡ. Hai người đồng tâm hiệp lực trướng hạt thóc từ trâu trên lưng dễ xuống.

Cái này hoàng ngưu thật đúng là linh tính, vậy mà hiểu được ngồi xổm xuống, để La Bảo Lâm tỏ tôn hai người thoải mái hơn một chút. Đàng cây lúa lúa gỡ xuống dưới, hoàng ngưu lại tự mình đứng lên đến, run run thân thể, mình hướng trong ruộng đi đến.

"Cái này hoàng ngưu linh tính!" La Bảo Lâm cảm thán nói.

La Thiên Vượng gia dụng hoàng ngưu còng cây lúa lúa sự tình, rất nhanh liền đưa tới toàn bộ Hà Ma vịnh chú ý. Người trong thôn làm xong sống, khi

nhàn hạ liền chạy tới, nhìn xem La Thiên Vượng cùng nãi nãi tướng cây lúa lúa đặt ở trâu trên lưng, sau đó hoàng ngưu mình chờ đi đồ vật liền đi.

Hậu viện căn bản cũng không cần La Thiên Vượng cùng Tiêu Xuân Tú động thủ, người trong thôn lòng hiếu kỳ nặng trĩu động gánh chịu đỡ hàng nhiệm vụ.

La Sinh Quý rất là hâm mộ nói với La Thiên Vượng: "Ngày, Thiên Vượng, ngươi, nhà ngươi trâu thế nào như thế nghe lời đâu? Ngươi là, là huấn luyện như thế nào ra?"

"Ta chính là cùng hoàng ngưu nói một chút,

Đề nó tới còng cây lúa lúa, nó liền đến còng. Chỗ nào còn muốn huấn luyện đâu?" La Thiên Vượng nói.

La Sinh Quý chạy về đi cùng hần trâu nước lớn giăng một tiếng: "Ngươi, ngươi cũng giúp ta còng, còng đồ vật."

Nói xong La Sinh Quý liền dời lên hai trói cỏ muốn hướng trâu nước lớn trên thân thả, kia trâu nước lớn giờ lên móng liền cho La Sinh Quý một cái sau đá, kém chút không có để La Sinh Quý nhà đoạn tử tuyệt tôn. Trên đùi bị móng đập một cái, trực tiếp tướng La Sinh Quý bị đá trên mặt đất lộn mấy vòng, trên đùi thanh một khối lớn, còn tốt không có làm bị thương xương cốt. Mãi cho đến La Sinh Quý cười bà nương sinh em bé, người trong thôn đều còn nhớ rõ cái này một gốc rễ. Người trong thôn xem như đạt được một cái kết luận, loại sự tình này cũng liền La Thiên Vượng nhà hoàng ngưu mới làm cho ra chuyện như vậy. La Thiên Vượng nhà hoàng ngưu rơi xuống Mai Sơn.

Roi xuống Mai Sơn, là Hà Ma vịnh thôn một chủng tập quán thuyết pháp, chỉ là thông linh.

Đương nhiên Hà Ma vịnh người sẽ rất nhanh liền tương đến La Thiên Vượng một đoạn thời gian trước mê man khó tỉnh sự tình, chậm rãi, Hà Ma vịnh hương thân nhìn La Thiên Vượng trong ánh mắt liền có thêm một tia kính sợ.

Cái gì là Mai Sơn, La Thiên Vượng là không có chút nào minh bạch. Nghe nói trong thôn La Tăng Tài là roi xuống Mai Sơn.

La Tăng Tài ngày đó cho La Bảo Lâm bên trên thuốc dán thời điểm, lại nhai niệm một đoạn văn, La Thiên Vượng không có nghe rõ La Tăng Tài đọc là cái gì. Nhưng là La Thiên Vượng lại phát hiện một tia không tầm thường đồ vật. La Tăng Tài tại niệm những lời kia thời điểm, trong không khí điểm sáng trở nên càng thêm sinh động. Tựa hồ là La Tăng Tài đọc những lời kia, đưa tới những điểm sáng này biến hóa.

La Thiên Vượng vốn là muốn hỏi một câu La Tăng Tài, hần đọc đến tốt cùng là lời gì, nhưng là mới mở miệng liền bị La Bảo Lâm trừng mắt liếc, cũng không dám hỏi tiếp. Nói không chừng chính là hỏi, La Tăng Tài cũng chưa chắc sẽ nói cho La Thiên Vượng.

La Thiên Vượng nhìn xem Hà Ma vịnh hương thân cao hừng bồng bồng tại trong ruộng chuyển cây lúa lúa, sau đó nhìn hoàng ngưu tới tới lui lui hướng trong nhà trong ruộng hai đầu chạy. Mí mắt lại bắt đầu hướng xuống dưng, La Thiên Vượng liền về đến nhà, tướng giày cởi xuống, hạp lấy quần áo ngủ thẳng tới trên giường.

Trong lúc ngủ mơ, bên tai lại vang lên La Tăng Tài thanh âm, chính là ngày đó cho gia gia bên trên thuốc dán thời điểm, hát kia ca dao.

"Khẩu thỉnh bản gốc nhị sư, thu hút xem thanh thiên, sư phụ ở bên người, thu hút coi ngày, sư phụ ở trước mắt, dương hồn độ sư không xem nhật cùng nguyệt, nháy hạ lông mày ở trước mắt. Phong phong phong, thầy ta thanh hạ vĩnh viễn không tung, trời sập ban thưởng ta mây đến bờ, đất sụp ban thưởng ta thổ đến lấp, chân trái bò cát đến nhét biển, chân phải bò cát nhét hải môn, Đại Kim trên đao ngừng lại đỏ chói cát, tiểu Kim trên đao ngừng lại tiểu Hồng cát, lớn nhỏ kim đao ngừng lại máu đỏ không cho phép chảy xuống nửa tí tẹo. Ta phụng Thái Thượng Lão Quân cấp cấp như luật lệnh! Sắc!"

Bài hát này âm thanh cùng một chỗ, bốn phía giống loài điểm sáng liền bắt đầu múa động, bọn chúng tại theo bài hát này âm thanh múa. Tiến vào thân thể bên trong điểm sáng cũng bắt đầu lấy một loại rung động giai điệu toát ra. Không gian bên trong lập tức liền có thêm một giọt màu xanh biếc dịch tích.

La Thiên Vượng đột nhiên nghĩ đến cái kia điểm sáng màu xanh lục tạo thành ký tự, thừa dịp điểm sáng loại này múa, La Thiên Vượng dùng ý niệm dẫn dắt kia màu xanh biếc dịch nhỏ, chậm rãi tạo thành cái chữ kia phù. Lần này, nguyên bản rất không nghe lời điểm sáng, lại bị La Thiên Vượng rất dễ dàng liên kết đến cùng một chỗ. Một cái ổn định ký tự xuất hiện tại cái kia thần bí không gian bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhĩ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Ký Tự Kỳ Hiệu

La Thiên Vượng gấp tạo thành một chữ phù về sau, y nguyên còn có một giọt màu xanh biếc dịch nhỏ, tiếp tục dùng ý niệm dẫn dắt loại này màu xanh

biếc dịch nhỏ, lần nữa hình thành một cái màu xanh biếc kỳ tự. Kết quả, đương mới kỳ tự mới vừa vận hình thành, trước đó cái kia màu xanh biếc kỳ tự trong nháy mắt vỡ vụn, hóa thành bích điểm sáng màu xanh lục, tản ra, lại rất nhanh một lần nữa ngưng tụ thành một giọt mới dịch tích.

Đằng La Thiên Vượng lúc tỉnh lại, trong viện đã chất thành một đồng lớn cây lúa lúa, tản mát ra hạt thóc mùi thơm ngát. Kim hoàng sắc cốc tuệ như là một đồng hoàng kim.

La Bảo Lâm cười nhẹ nhàng mà nhìn xem cháu trai: "Thiên Vượng, đi lên a. Cây lúa lúa toàn chuyển về tới. Hôm nay ngươi cùng nhũ mẫu công lao không nhỏ. Tiếp tục như vậy, cũng chỉ muốn bảy tám ngày đáng vẽ, liền có thể tương toàn bộ hạt thóc thu hồi lại."

"Nãi nãi đâu?" La Thiên Vượng bốn phía nhìn một chút, không gặp Tiêu Xuân Tú bóng dáng.

"Bà ngươi đi cắt hạt thóc đi, ngươi còn buồn ngủ hay không? Buồn ngủ lời nói liền ngủ thêm một lát." La Bảo Lâm nhìn xem viện tử xếp thành một đồng cây lúa lúa, rất là buồn rầu, chân đã thương, lần này ngày mùa thu hoạch, hẳn thành liên lụy, trong lòng rất cảm giác khó chịu.

"Ta ngủ ngon." La Thiên Vượng cầm một thanh liêm đao, liền hướng một mảnh kim hoàng sắc đồng ruộng đi đến.

Bốn phía nhìn thoáng qua, liền thấy Tiêu Xuân Tú thân ảnh.

Tiêu Xuân Tú chính trực một chút eo, xoa xoa mồ hôi trên trán. Nhìn lại vừa hay nhìn thấy La Thiên Vượng chạy tới.

"Chậm một chút! Đừng ngã." Tiêu Xuân Tú vội vàng la lớn.

"Muru!" Ngay tại trong ruộng ẩn cỏ hoàng ngư hướng về phía La Thiên Vượng kêu một tiếng, trong thanh âm tràn ngập vui sướng, nó hôm nay mệt rồi một ngày, ngược lại là chịu một nhọc.

La Thiên Vượng đi qua, sờ lên hoàng ngư cái trán: "Hôm nay ngươi có thể lập hạ công lớn."

"Lão Hoàng hôm nay lập xuống đại công, tôi về cho hân cho ăn điểm lương thực." Tiêu Xuân Tú cười nói.

La Thiên Vượng cầm lấy liêm đao nhanh chóng thu cắt ra, bất quá hẳn cắt cây lúa lúa cắt ra đến rất cao lúa cái cốc, không giống Tiêu Xuân Tú, là bình mặt đất cắt. Tiêu Xuân Tú thấy được cũng không có vạch đến, nhỏ như vậy hài tử, nhà khác đều là ngồi trong nhà chơi. Nếu không phải nam nhân chân đã thương, Tiêu Xuân Tú cũng không nỡ cháu trai ra cạn đại nhân sống.

"Chậm rãi điểm, đừng cắt đến tay." Tiêu Xuân Tú mới nói xong. Bên kia La Thiên Vượng liền hô một tiếng ôi, liêm đao cắt đến trên ngón tay, một đạo máu tươi biểu ra.

"Ai nha, bảo ngươi chậm rãi điểm, cái này nhưng tốt như vậy." Tiêu Xuân Tú gấp đến độ thẳng roi nước mắt.

La Thiên Vượng nhìn một chút trên tay, liêm đao ngày mùa thu hoạch trước mài qua, phi thường sắc bén, cắt đi vào rất sâu, La Thiên Vượng giống như thấy được xương cốt, máu tươi giống nước máy đồng dạng càng không ngừng hướng xuống tích. Ngay lúc này, cái chữ kia phù từ cái kia thần bí không gian bên trong bay ra, lập tức liền tan tiến La Thiên Vượng miệng vết thương.

Chuyện thần kỳ phát sinh, La Thiên Vượng vết thương máu lập tức ngừng lại, vết thương lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc khôi phục. Trong chớp mắt, La Thiên Vượng vết thương liền đã khép lại. La Thiên Vượng nhìn tròn mắt hốc mồm. Cái chữ này phù nguyên lai có thể trị tổn thương!

Tiêu Xuân Tú vội vàng hấp tấp đi tới: "Tổn thương tới chỗ nào? Cho nãi nãi nhìn một chút."

Tiêu Xuân Tú nắm chặt La Thiên Vượng tay bắt lại xem xét, chỉ thấy La Thiên Vượng trên tay máu tươi chảy đầm đìa, lại tìm không thấy vết thương.

"Tổn thương tới chỗ nào?" Tiêu Xuân Tú trái xem phải xem, lại không thấy được vết thương. Cháu trai trên tay dính đầy máu, trong ruộng cũng tích một vũng máu, vết thương khẳng định là rất sâu, làm sao có thể tìm không thấy đâu?

"Tốt." La Thiên Vượng lẩm bẩm nói.

"Tốt? Tốt như vậy? Chảy nhiều máu như vậy đâu!" Tiêu Xuân Tú làm sao chịu tin? Nàng vừa rồi thể nhưng là rõ ràng nhìn thấy cháu trai trên tay đang không ngừng nhỏ máu. Vết máu còn không có cạn đâu. Cắt mở tiền lệ, làm sao có thể lập tức tốt đây?

"Một chữ từ nơi này tiến vào, vết thương liền tốt." La Thiên Vượng kinh hãi trong lòng cũng đồng dạng không có bình phục lại.

"Chữ gì?" Tiêu Xuân Tú hỏi.

"Khắp nơi có thật nhiều thật nhiều điểm sáng, những điểm sáng kia có thể tạo thành một chữ đâu. Tại trong bụng ta ẩn nấp rồi, vừa rồi bay ra, miệng vết thương của ta liền tốt."

"La Thiên Vượng cũng nói không biết rõ."

Tiêu Xuân Tú hoảng sợ nhìn cháu trai một chút, từ giờ khắc này bắt đầu, Tiêu Xuân Tú đã xác định cháu trai trên thân cất giấu một chút thần kỳ đồ vật.

Lần nữa tỉ mỉ tại cháu trai trên thân tìm một lần, quả thật không có tìm được bất kỳ một cái nào vết thương, càng thêm để Tiêu Xuân Tú xác nhận suy đoán của nàng chuẩn xác không sai.

"Nãi nãi, trở về, ta có biện pháp chữa khỏi gia gia chân." La Thiên Vượng mừng rỡ nói với Tiêu Xuân Tú. Hắn đã biết cái chữ kia phù tác dụng. Nguyên lai là dùng để trị thương. Nếu là sớm biết, gia gia chân sớm liền tốt. La Thiên Vượng có chút ảo não.

"Thiên Vượng, chuyện này ngươi chớ cùng người khác giảng, Hiểu được a?" Tiêu Xuân Tú dặn dò.

La Thiên Vượng không biết nãi nãi tại sao muốn hắn làm như thế, lại vẫn là nghe lời gật đầu: "Ta không nói cho người khác biết, chỉ nói cho gia gia nãi nãi."

Tiêu Xuân Tú thỏa mãn lộ ra tiểu dung, tại La Thiên Vượng trên đầu vuốt vuốt.

Còn không có về đến nhà, La Thiên Vượng liền ngủ gật liên tục, cũng không biết được là không phải là bởi vì vừa rồi cái chữ kia phù tiêu hao đưa đến.

Tiêu Xuân Tú liền để xuống liêm đao, cũng La Thiên Vượng trở về nhà.

"Thiên Vượng ngủ thiếp đi? Đứa nhỏ này, ta vừa mới gọi hắn đừng đi ra." La Bảo Lâm tiến lên đón. Nhìn xem ngủ say La Thiên Vượng đau lòng nói.

"Lão đầu tử, ta nói cho ngươi biết sự tình." Tiêu Xuân Tú tướng nam nhân hô vào trong nhà, tướng vừa rồi trong ruộng phát sinh sự tình nói một lần.

"Ngươi không có hoa mắt?" La Bảo Lâm con mắt tròn trĩnh lên. Tin tức này thực sự để hắn quá giật mình, cho tới bây giờ chưa nghe nói qua loại chuyện này.

"Trong ruộng còn có một vũng máu đâu! Ta vừa rồi tận mắt thấy Thiên Vượng trên tay càng không ngừng nhỏ máu. Ngươi nhìn hắn thụ thương, còn có vết máu đâu. Thế nhưng là ta tìm khắp nơi một lần, cũng không có thấy vết thương. Thiên Vượng xưa nay không cùng ta nói không thật." Tiêu Xuân Tú nắm lên La Thiên Vượng tay, phía trên quả nhiên còn lưu lại vết máu.

La Thiên Vượng lần này là thật lâm vào ngủ say, cái kia trong không gian thần bí, dịch nhỏ đã tiêu hao đến không còn một mảnh, chỉ còn lại một chút thừa thốt điểm sáng. Bất quá bên ngoài không ngừng có điểm sáng màu xanh lục tràn vào, tại cái này thần bí không gian bên trong chậm rãi tụ tập. Chỉ là những điểm sáng này còn không có bị nơi này đồng hóa, rất lớn một bộ phận lần nữa từ nơi này bơi ra ngoài. Chỉ có một phần nhỏ dừng lại.

La Thiên Vượng lúc tỉnh lại, trời đã tối. Nhá nhem đèn chân không hơi có chút chớp động. Đến ban đêm dùng điện giờ cao điểm, điện áp không phải rất ổn định. Mười lăm ngôi đèn chân không tia sáng tương đối hơi tối.

La Thiên Vượng đã liên tục ngủ mấy giờ, mấy ngày nay La Thiên Vượng tại bạch trời đã rất ít liên tục ngủ thời gian lâu như vậy. Bởi vì lo lắng La Thiên Vượng có chuyện gì, La Bảo Lâm cùng Tiêu Xuân Tú làm xong phía ngoài sống, an vị tại đầu giường trông coi.

"Thiên Vượng, ngươi tỉnh lại rồi?" La Bảo Lâm một mặt từ ái nhìn xem cháu trai.

"Đói bụng rồi sao? Nãi nãi chuẩn bị cho ngươi ăn tối." Tiêu Xuân Tú liền vội vàng đứng lên, chuẩn bị đi phòng bếp tương đồ ăn bụng tối.

La Thiên Vượng trở mình một cái đứng lên, có chút tiếc nuối nói với La Bảo Lâm: "Gia gia, thương thế của ngươi tạm thời trị không được. Cái kia điểm sáng dùng hết. Muốn chờ điểm sáng tích lũy thành dịch nhỏ mới có thể chữa cho ngươi chân đau."

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Lão Vu Bà

"Ngươi đây liền chớ để ý, gia gia không có việc gì." La Bảo Lâm yêu thương vuốt ve một chút La Thiên Vượng đầu.

Lúc đầu La Thiên Vượng thích ngủ tình trạng hơi có chuyển biến tốt, nhưng là trong không gian thần bí ngưng tụ dịch nhỏ tiêu hao sạch sẽ về sau, hắn lại khôi phục bộ dáng lúc trước. Lại thỉnh thoảng không tự chủ rơi vào trạng thái ngủ say. Nhưng là có một chút khác biệt chính là, La Thiên Vượng nằm mơ thời điểm so thường ngày muốn càng nhiều, mà lại thân thể của hắn bốn phía phụ thuộc điểm sáng cũng muốn so trước kia nhiều hơn. Chỉ là những này người khác đều không nhìn thấy.

Số học lão sư Trình Ngọc Liên trên mặt mấy cái dấu ngón tay, trên cánh tay cũng có chút tím xanh, cũng không biết được có phải hay không trong nhà

cùng nam nhân cãi nhau, sắc mặt u ám đến như là trời mưa xuống trên trời mây đen. Từ đi vào phòng học một khắc kia trở đi vẫn luôn là u ám. Năm thứ ba trong phòng học học sinh từng cái đều là cảm như hén. Duy chỉ có La Thiên Vượng nằm sấp trên bàn nằm ngáy o o, không có chút nào cảm nhận được Trình lão sư như là tháng mười hai ngày khối băng hàn ý.

"Hậu viện cái kia nằm sấp trên bàn ngủ! Lập tức đứng lên cho ta!" Trình Ngọc Liên dùng sức vỗ bực giảng, bảng đen xoát giạt nảy mình, trực tiếp từ trên giảng đài băng đến trên mặt đất. Toàn bộ phòng học các tiểu thí hải đều là dọa đến rụt rụt thân thể. Chỉ có La Thiên Vượng động đều không có động một cái.

Chỉ là cũng không biết có phải hay không là trùng hợp, La Thiên Vượng vậy mà đầu hơi bỗng nhức nhích, tựa hồ ngủ rất say. Lần này triệt để đem Trình Ngọc Liên làm phát bực.

"Đừng cho ta trang! Ta hiểu được ngươi đang vờ ngủ!" Trình Ngọc Liên bước nhanh đi đến La Thiên Vượng chỗ ngồi bên cạnh, lạnh lùng nói.

"Trình lão sư, cái này La Thiên Vượng là có bệnh. Mỗi ngày ngủ không tỉnh." La Trạch Quân nói.

"Hắn gạt được người khác, không lừa được ta. Ta biết hắn là đang vờ ngủ. Nhà bọn hắn người mặc kệ, ta liền thay cha mẹ của hắn hảo hảo quản quản. Cái kia ai, đi phòng bếp múc muối nước đến!" Trình Ngọc Liên chỉ vào La Trạch Quân nói.

La Trạch Quân dọa đến cực nhanh đứng lên, co cẳng liền hướng trường học giáo đầu nhà ăn chạy tới. Rất nhanh liền bùng nước chạy trở về. Bởi vì một đường chạy quá nhanh, tràn đầy một muối nước, trên đường đi làm bắn ra hơn một nửa.

"Lấy ra!" Trình Ngọc Liên từ La Trạch Quân trong tay đoạt lấy nước muối, trực tiếp tưới kia nửa muối nước xối đến La Thiên Vượng trên đầu.

Nước thuận La Thiên Vượng mặt chậm rãi trượt xuống, từ gương mặt chảy đến cổ, lại từ cổ chảy tới toàn thân. Lập tức, toàn thân quần áo toàn ướt đầm. Thế nhưng là La Thiên Vượng y nguyên chưa tỉnh lại.

Trình Ngọc Liên đến lúc này, hỏa khí cũng thoáng tiêu một chút, gặp La Thiên Vượng một điểm phản ứng đều không có, cũng biết La Thiên Vượng là thật ngủ thiếp đi. Mà lại ngủ được rất u ám. Đây không phải là vờ ngủ phản ứng. Trình Ngọc Liên sống mấy chục tuổi, điểm này vẫn là nhìn ra được.

La Ngọc Liên không biết là, nàng cái này nửa muối nước nhưng cho La Thiên Vượng bắt giữ điểm sáng mang đến biến số. Kia một muối nước dội xuống, La Thiên Vượng thân thể bốn phía lam sắc quang điểm đột nhiên gia tăng, đại lượng lam sắc quang điểm cũng đi theo tràn vào đến cái kia trong không gian thần bí. Rất lớn một bộ phận lam sắc quang điểm vậy mà tại cái gì không gian dừng lại, đồng thời bắt đầu chậm rãi tụ tập. Trong không gian thần bí, điểm sáng màu xanh lục đã ngưng tụ thành một đoàn, xem ra không được bao lâu, liền có thể lần nữa ngưng tụ thành một giọt màu xanh biếc dịch tích. Mà kia lam sắc quang điểm cũng đồng dạng tụ tập cùng một chỗ, hẳn là cũng rất nhanh liền có thể ngưng tụ thành một giọt màu lam dịch tích. Chỉ là, cái này màu lam dịch nhỏ hiệu quả không biết như thế nào, càng không biết được cái này màu lam dịch nhỏ sẽ tạo thành một cái dạng gì ký tự.

La Thiên Vượng lúc tỉnh lại, Trình Ngọc Liên lớp số học đã bên trên xong, Trình Ngọc Liên cũng mang giày cao gót, uốn éo cái mông rời phòng học.

Trình Ngọc Liên vừa đi, trong phòng học mới lần nữa khôi phục bình thường. La Trạch Quân đứng ở trên giảng đài, dùng bảng đen bàn chải dùng sức vỗ, sau đó có làm ra vẻ giảng đạo: "Hậu viện cái kia nằm sấp trên bàn ngủ! Lập tức đứng lên cho ta!"

Kết quả La Thiên Vượng lập tức đứng lên, ngược lại là tướng La Trạch Quân giạt nảy mình: "Cái kia, a, ngươi làm sao tỉnh lại? Trên người ngươi nước không phải ta gội, là lão vu bà làm."

La Trạch Quân thuận miệng tướng Trình Ngọc Liên ngoại hiệu hô lên. Cũng xứng đáng La Trạch Quân không may, "Lão vu bà" vừa rồi đi rất gấp, đem giáo án rơi trên bực giảng.

Mới vừa đi tới văn phòng liền phát hiện, kết quả trở về liền thấy La Trạch Quân gọi nàng lão vu bà.

La Thiên Vượng mang theo một mặt đồng tình nhìn xem La Trạch Quân. Cùng lớp các bạn học cũng đều là há to miệng. Đều hiểu được, núi lửa lập tức liền muốn bạo phát!

"La Trạch Quân! Ngươi giảng ai là lão vu bà!" Trình Ngọc Liên bị tức gần chết, không nghĩ tới mình sẽ có như thế một cái nhã hào. Lúc đầu Trình Ngọc Liên đối hình tượng của mình còn có chút tự tin, bình thường cũng cực điểm ôn nhu, đương nhiên, ngẫu nhiên bộc phát như vậy một hồi hai hồi, cũng không thương tổn phong nhã nha. Ai biết lại bị lấy cái lão vu bà ngoại hiệu. Vu bà liền đã rất khó nghe, hết lần này tới lần khác còn muốn thêm cái lão chữ.

La Trạch Quân lúc ấy liền cảm giác được thế giới xong đời, kém chút không có trực tiếp nước mắt chảy, tại đang lúc mờ mịt, cảm giác được lỗ tai tại dẫn dắt thân thể đi lên, đành phải nhón chân lên, đi theo lão vu bà hướng phòng học đi ra ngoài.

"Đi chủ gánh các ngươi mặc cho Triệu Bình Thủy nơi đó đi, nhìn hắn là thế nào quản học sinh. Ta giáo một hai chục năm sách, ngươi đệ tử như vậy cho tới bây giờ bốc lên đụng phải."

Lão vu bà thanh âm chậm rãi biến mất ở phía xa, lớp học hết thấy mọi người hậm hực liếc nhau một cái. Sắc mặt rất là quý dị.

La Thiên Vượng lúc này mới phát hiện, trên người mình lại là ướt sũng. Lập tức nhớ tới vừa rồi La Trạch Quân nói tới, kia nước không phải hắn làm, là lão vu bà làm

"Lão vu bà tưới ta nước làm gì?"

Từ giờ khác này, Trình Ngọc Liên tã ác hình tượng triệt để tại La Thiên Vượng trong lòng xác lập xuống tới.

Dựa vào hoàng ngư, Tiêu Xuân Tú mỗi ngày chậm rãi tưới cây lúa lúa từng chút từng chút thu hồi nhà. La Thiên Vượng mỗi ngày khi về nhà, cũng sẽ đi hỗ trợ. Nhưng là một trận này La Thiên Vượng ngủ gật quá nhiều, căn bản không định quá tác dụng lớn. Nông thôn phụ nữ tính bền dẻo là để cho người ta kính nể, từng chút từng chút, như là Ngu Công đòi núi, tưới ruộng lúa bên trong cây lúa lúa từng chút từng chút chuyển về trong nhà, sau đó trong sân dựng lên đánh cốc cốc, tưới hạt thóc rụng xuống.

La Thiên Vượng nhà tổng cộng năm mẫu ruộng nước, Trình Ngọc Liên cái này mấy ngày đã thu không sai biệt lắm một nửa. La Thiên Vượng về đến nhà, nhìn thấy nải nải mệt mỏi ngay cả eo đều không thẳng lên được.

Cũng may thần bí không gian rốt cục tại một ngày này ngưng kết một giọt dịch nhỏ, La Thiên Vượng một về đến nhà, lập tức hưng phấn hướng gia gia nói ra: "Gia gia, ta có thể trị liệu cho người!"

La Bảo Lâm đối ngày đó La Thiên Vượng có phải hay không thật thụ thương, còn có chút khó có thể tin. Mặc dù kia là Tiêu Xuân Tú tận mắt thấy, nhưng là thực sự quá không thể tưởng tượng, để hẳn thực sự khó mà tin được. Đừng nói La Bảo Lâm, liền ngay cả Tiêu Xuân Tú đến bây giờ đều còn không thể tin được đó là thật.

"Thiên Vượng, trị cho người tốt gia gia chân có phải hay không lại muốn ngủ thật lâu?" La Bảo Lâm hỏi.

"Không cần ngủ thật lâu, chỉ muốn thời gian vài ngày là được rồi." La Thiên Vượng lắc đầu.

"Vậy vẫn là đợi buổi tối rồi nói sau." La Bảo Lâm vẫn còn có chút lo lắng. Trong làng tin mê tín đều là thả ở buổi tối. Vì chính là lo lắng bị người khác cho xông phá.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Nhữ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Trị Chân

Tiêu Xuân Tú kéo lấy mỗi một thân thể về đến nhà, dùng sức đầm đầm lưng.

"Một muốn chết rồi a?" La Bảo Lâm có chút áy náy cho bà nương đưa tới một cái ghế.

"Ai, già già, cạn ngăn ấy sống, liền một mỗi thành bộ đáng này. Thiên Vượng trở về không?" Tiêu Xuân Tú lắc đầu.

"Trở về, vừa mới còn nói phải cho ta trị chân đâu. Ngủ thiếp đi." La Bảo Lâm nói.

"Đứa nhỏ này hiểu chuyện. Chính là cái này thích ngủ bệnh, làm sao một mực là cái dạng này a? Người để Thiên Vượng chữa cho người không?" Tiêu Xuân Tú cũng rất là muốn biết nhà mình cháu trai có phải thật vậy hay không có thể trị thương.

"Ta không có nhường, sợ bị người khác thấy được. Người nói từ khi xảy ra chuyện, trong làng hài tử có ai tìm đến Thiên Vượng chơi qua không? Nếu là lại để bọn hắn hiểu được việc này, không biết được sẽ ý kiến gì đâu." La Bảo Lâm lo lắng nói.

Tiêu Xuân Tú gật gật đầu, đau lòng cực kì, cũng là quên đi trên người mình mỗi một: "Đứa nhỏ này, muốn tốt a!"

Tiêu Xuân Tú lau mắt. La Bảo Lâm trong hốc mắt cũng là óng ánh lấp lóe.

La Thiên Vượng cái này một giấc không ngủ bao lâu, lúc ăn cơm tối, La Thiên Vượng từ trên giường bò lên.

Mấy ngày nay Tiêu Xuân Tú tại cắt cây lúa lúa thời điểm, tại ruộng lúa bên trong nắm chút cá chạch. Lúc này, cá chạch đã vì qua mùa đông trừ bị phong phú mỡ, bắt đầu ăn nhất là có phong vị. Cá chạch thả ở nhà trong chậu gỗ nuôi một hai ngày, đã đem trong bụng bùn đất toàn bộ phun ra. Bắt đầu ăn, cũng sẽ không có loại kia bùn đất hương vị.

Tiêu Xuân Tú dùng đầu hạt cải tưới cá chạch nõ giòn giòn, nhà mình cháu trai thích nhất loại này dầu chiên cá chạch, thả điểm muối, mang theo điểm vị nặn, căn bản không cần khác gia vị. Ăn tại trong miệng giòn giòn, tồ tồ, lại hương lại ngon miệng.

Liền những này dầu chiên cá chạch, La Thiên Vượng ăn hai bát lớn com.

Nhìn xem cháu trai ăn đến thơm như vậy, Tiêu Xuân Tú cùng La Bảo Lâm trên mặt lộ ra nụ cười vui mừng.

"Nãi nãi, gia gia, các người làm sao không uống a?" La Thiên Vượng kỳ quái mà hỏi thăm.

"Cá chạch tanh đấy, gia gia nãi nãi không thích. Thiên Vượng thích chỉ có một người ăn hết." Tiêu Xuân Tú vừa cười vừa nói.

La Thiên Vượng tin là thật, từng ngậm từng ngậm bắt đầu ăn, một cây cá chạch trực tiếp nhét trong miệng, hai ba lần liền ăn bụng.

Com nước xong xuôi, La Thiên Vượng chuẩn bị cạo chính sự: "Gia gia, ta chữa cho người chân."

"Chờ một chút, nãi nãi đi đóng kỹ cửa lại." Tiêu Xuân Tú đi qua hướng ngoài cửa lớn nhìn một chút. Bóng đêm đã tràn ngập Hà Ma vịnh cái này phổ thông sơn thôn. Trong làng đã thấp sáng ngon ngon màu da cam ánh đèn.

Tiêu Xuân Tú đóng cửa lại, quay người về tới hỏi: "Thiên Vượng, người thật sự có thể cho gia gia chữa khỏi chân a?"

"Nhất định có thể. Ta chỗ này bị cắt đã thương, không phải cũng chữa khỏi a?" La Thiên Vượng vươn tay khoa tay một chút.

"Vậy được, gia gia tôn trọng liền để trị cho người. Người hào hảo trị." Tiêu Xuân Tú vịn La Bảo Lâm ngồi xuống. Tướng thụ thương chân gác ở trên ghế.

La Thiên Vượng cũng dời cái băng ngồi ngồi xuống, La Thiên Vượng nhắm mắt lại, không khí bốn phía bên trong bay múa năm loại điểm sáng, ý niệm tiến vào cái kia thần bí không gian bên trong, không chế giọt kia dịch nhỏ hình thành cái kia thần bí ký tự. Cái chữ kia phù tại La Thiên Vượng ý niệm dẫn dắt dưới, từ thần bí không gian ra, sau đó tại La Thiên Vượng không chế phía dưới, đi vào La Bảo Lâm thụ thương trên đùi không. Dùng tay nhấn một cái, cái chữ kia phù lập tức vào La Bảo Lâm giữa hai chân.

"Ủm?" La Bảo Lâm nhăn tình sáng lên, hẳn cảm giác được chân gầy bên trên truyền đến trận trận xóp giòn ngứa. Chân gầy vốn đang thỉnh thoảng cảm giác được đau từng cơn, nhưng là giờ khắc này, loại kia cảm giác đau bỗng nhiên biến mất, thay thế là từng đợt rất nhỏ xóp giòn ngứa. Qua một hồi lâu, loại này xóp giòn ngứa cũng biến mất không thấy gì nữa.

"Làm sao? Có hiệu quả không?" Tiêu Xuân Tú hỏi.

La Thiên Vượng nhìn thấy cái chữ kia phù tại gia gia trên đùi biến mất, đối ký tự không chế cũng triệt để mất đi. Không biết được cái chữ này phù có thể hay không đưa đến trị liệu tác dụng. Trong lòng cũng là thấp thỏm. Lúc này cũng nhìn xem gia gia, nhìn xem đến tột cùng là hiệu quả gì.

"Vừa mới cảm giác được có chút ngứa, cũng không biết được có hữu dụng hay không." La Bảo Lâm có chút không xác định.

"Người đứng lên thử một chút đi." Tiêu Xuân Tú đứng dậy đi đỡ La Bảo Lâm.

La Bảo Lâm thật không dám động đến hấn chân gầy, tại Tiêu Xuân Tú nâng đỡ, chậm rãi đứng lên, lại phát hiện trên đùi một điểm cảm giác đau đón đều không có. Chân đạp tới đất bên trên, thoáng dùng sức, vẫn là không có cảm giác được đau nhức. Lúc này mới tướng trọng lượng đặt ở đầu này trên đùi. Y nguyên không có cảm giác được đau nhức. Lập tức cười ha ha: "Giống như đã tốt!"

"Thực sự tốt?" Tiêu Xuân Tú mừng rỡ mà hỏi.

"Thực sự tốt." La Bảo Lâm chuẩn bị đi mở ra buộc trên chân gậy gỗ cùng vò cây.

"Người đừng vội giải khai, thử một lần lại nhìn," Tiêu Xuân Tú có chút bận tâm nói.

"Không có việc gì, ta cảm giác được." La Bảo Lâm tìm đến cái kéo tướng cột dây thừng cắt đoạn, sau đó tướng sam vò cây giải khai. Dùng sức đâm đâm chân gầy chỗ, cười nói: "Thực sự tốt, tuyệt không đau đón. Vậy thì tốt rồi, ngày mai có thể xuống đất. Lão thái bà, ngày mai người không cần một người đi làm việc. Nếu không người ngày mai nghỉ ngơi một ngày?"

"Chân của người vừa vặn, vẫn là nghỉ ngơi nhiều hai thiên. Địa bên trong sống trước ngừng hai ngày. Không vội cái này một hồi. Ta xem chúng ta nhà cũng đi mua cái điện lực đánh cóc cơ. đến tình nhiều ít khí lực a? Nếu là sớm mua, người cũng không cần thụ cái này tội." Tiêu Xuân Tú vẫn là lo lắng nam nhân chân không có tốt lưu loét.

"Thành, ngày mai ta đi ra đường mua cái điện lực đánh cóc cơ trở về." La Bảo Lâm lần này hạ quyết tâm.

"Lần này may mắn mà có chúng ta Thiên Vượng. Ngày mai cắt cân thịt trở về. Thiên Vượng đã lâu lắm không ăn thịt." Tiêu Xuân Tú cười nói.

La Thiên Vượng cười cười, tiếp lấy liền cảm giác được một cỗ nồng đậm buồn ngủ đánh tới. Trong không gian thần bí dịch nhỏ tiêu hao sạch sẽ, điểm sáng cũng thưa thớt không ít. La Thiên Vượng sợ là lại muốn vài ngày mới có thể khôi phục lại.

La Bảo Lâm chân tốt, người trong thôn nhưng không biết cái này phải quy công cho La Thiên Vượng, cũng còn đạo là La Tăng Tài công lao. Coi là cái này La Tăng Tài trị bị thương quả nhiên là muốn được. La Bảo Lâm té gãy chân, không có mấy ngày liền có thể đi bộ.

Chính La Tăng Tài đều hơi nghi hoặc một chút, mình liền trối lại khối vỏ cây, cố định lập tức. Chẳng lẽ là lúc này đọc chú ngữ niệm đối? Đáng tiếc ngày đó mình là thể nào đọc chú ngữ, La Tăng Tài làm sao đều không nhớ nổi. Hung hăng vỗ vỗ đầu, ào ạt "Này" một tiếng.

La Bảo Lâm ngày thứ hai coi là thật ra đường tương chạy bằng điện đánh cốc cơ mua trở về, chạy bằng điện đánh cốc cơ so kiểu cũ đánh cốc cơ nhỏ tương gần một nửa, dùng đều là rất nhẹ vật liệu, so với kiểu cũ đánh cốc cơ nhẹ hơn một nửa còn không chỉ. La Bảo Lâm một người liền có thể nâng lên tới.

La Bảo Lâm thật đúng là cắt một hai cân thịt trở về, cầm về liền cắt thành khối nhỏ, chiên, ăn như vậy bên trên tầm vài ngày, cũng sẽ không hư ròi. Nông thôn bên trong điều kiện chênh lệch, không có tủ lạnh, đồ ăn trước một hai ngày liền sẽ biến vị. Bên trên một chuyến đường phố không dễ dàng, cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp để ăn có thể thả căng lâu.

La Thiên Vượng đương thật lâu không ăn thịt, nghe được kia bắt đùi vị, cảm giác đặc biệt đặc biệt hương. Nghèo khó mới có thể để vật chất trở nên càng thêm trân quý, cũng mới sẽ đối với cuộc sống càng thêm trân quý.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Khí Huyết

La Bảo Lâm ném đi quả trứng, cầm liềm đao đi tại đường nhỏ nông thôn bên trên, đi chân trần bên trên truyền đến sáng sớm đại địa ý lạnh, loại này khỏe mạnh cảm giác thật sự là khiến cho người tâm thần thanh thản a. Chỉ có chịu qua ốm đau, mới biết khỏe mạnh đáng ngưỡng mộ.

"Bảo đảm Lâm! Chân của ngươi liền tốt?" La Quảng Phúc nhìn thấy La Bảo Lâm hạ điền làm việc, rất là giật mình.

"Ừm, cảm giác không thể nào đau đớn, liền xuống ruộng giúp đỡ chút, xuân tú một nữ nhân, trong nhà nhiều như vậy dựa vào nàng một người chỗ nào đi?" La Bảo Lâm cười nói.

"Vậy ngươi cũng muốn chú ý một chút, chân vừa vặn, rất dễ dàng bị thương nữa." La Quảng Phúc nói.

"Ừm. Ta liền làm chút công việc nhẹ. Đánh cốc cơ thả trong nhà, cắt tốt cây lúa lúa để hoàng ngư còng trở về."

"Nhà các ngươi nuôi một đầu tốt trâu. So con ngựa còn có tác dụng."

"Hắc hắc, nó mỗi ngày làm việc, chúng ta cũng không có bạc đãi nó. Mỗi ngày cho nó cho ăn điểm lương thực, còn tặng thêm trứng gà."

"Là đến cho ăn tốt một chút, đội sản xuất lúc đó, gia súc so với người còn tình quý."

Một cái buổi sáng thời gian, toàn bộ Hà Ma vịnh thôn đều biết La Bảo Lâm chân tốt. Người trong thôn lại cùng nhìn hoàng ngư còng cây lúa lúa đồng dạng, chạy đến La Bảo Lâm nhà ruộng đầu đến xem La Bảo Lâm chân.

"Ai nha, tặng mới cái này trị bị thương y thuật thật đúng là muốn được. Tục ngữ nói thật hay, thương cân động cốt một trăm ngày. Vừa mới qua đi mấy ngày thời gian, bảo đảm Lâm chân liền có thể xuống đất. Khó lường, khó lường."

"Cũng không phải? Lão Bát năm trước ngồi máy kéo đi trên trán, từ trên máy kéo ngã xuống, chân gãy, tại trong bệnh viện lên thuốc dán, qua hơn ba tháng mới hạ đến địa. Bảo đảm Lâm lúc này mới mấy ngày?"

"Xem ra sau này nhìn loại này bị thương đi tặng mới nơi này là được rồi."

Hà Ma vịnh là cái rất bé tắc tiểu sơn thôn, mỗi ngày giải trí khả năng liền là nam nhân nhà cùng bà nương nhà chat thành một đồng nói một chút hoàng đoạn tử, mở một chút ăn mặn trò đùa. Có cái gì chuyện hiếm lạ, đều đáng giá nghiên cứu và thảo luận cái mười ngày nửa tháng.

Gia gia chân tốt, La Thiên Vượng cũng có thể thanh thản ổn định đi trường học đi ngủ. A, là đi học. Bất quá đầu này mấy ngày, ngủ thời điểm, thật đúng là chiếm đại bộ phận.

La Thiên Vượng tình huống lúc tốt lúc xấu, cũng không có người để ở trong lòng. Ngay từ đầu còn thật quan tâm La Thiên Vượng Triệu Bình Thủy cũng đã chậm rãi đổi cái này học sinh tình huống thấy bình thường.

La Thiên Vượng mặc dù ngủ thiếp đi, hần kỳ thật tương đương với tỉnh dậy, chẳng qua là ý thức của hắn dừng lại tại cái kia trong không gian thần bí.

Trong không khí, có năm loại điểm sáng, lục sắc nhiều nhất, cũng cùng La Thiên Vượng người thân nhất, màu vàng cũng không ít, bất quá loại này điểm sáng không phải rất sinh động, mặc dù tụ tập đến La Thiên Vượng bên người, tiến vào thần bí không gian lại cũng không là rất nhiều. Còn có điểm sáng màu xanh lam cũng tương đối nhiều, nhất là sáng sớm cùng chạng vạng tối thời điểm, điểm sáng màu xanh lam nhất là sinh động, số lượng cũng nhiều nhất. Tại cái này trong không gian thần bí, điểm sáng màu xanh lam đã tụ tập thành một đoàn màu lam mây mù, lúc nào cũng có thể ngưng tụ thành dịch tích. Điểm sáng màu đỏ lại vô cùng ít ỏi, phi thường sinh động, tại La Thiên Vượng thân thể bốn phía vẫn luôn là nhảy lên đến nhảy lên đi, cơ hồ liền không có dừng lại qua thời điểm. Cũng có rất nhiều điểm sáng màu đỏ tiến vào cái này trong không gian thần bí, thế nhưng là bọn chúng rất khó tụ tập lại một chỗ. Điểm sáng màu đỏ đơn giản liền là thành viên tích cực, nó có đôi khi còn xông vào điểm sáng màu xanh lục cùng lam sắc quang điểm hình thành trong mây mù. Tương điểm sáng màu xanh lục mây mù cùng lam sắc quang điểm mây mù xông đến có chút tán loạn. Mà điểm sáng màu vàng óng thì vô cùng lãnh ngạo, căn bản cũng không cùng điểm sáng tiếp xúc.

Lần này, La Thiên Vượng còn chứng kiến một loại hiện tượng lạ, trong không gian thần bí hai cái điểm sáng màu vàng óng dung hợp thành làm một cái hơi lớn một điểm điểm sáng. Đây mới khiến La Thiên Vượng chú ý tới, điểm sáng màu vàng óng bên trong có chút điểm sáng xác thực so phổ thông điểm sáng màu vàng óng lớn một chút. Nguyên lai bọn chúng lại là dung hợp mà thành.

La Thiên Vượng không biết những điểm sáng này đến tốt cùng là cái gì, nhưng là từ khi lục sắc ký tự chữa khỏi gia gia chân về sau, hẳn liền biết, cái này năm loại điểm sáng khẳng định đều là đồ tốt, bọn chúng nhất định đều có riêng phần mình công năng, chỉ là mình bây giờ còn không biết mà thôi. Có lẽ chỉ có để bọn chúng hình thành ký tự, mới có thể minh bạch bọn chúng công hiệu. La Thiên Vượng hiện tại chỉ biết là điểm sáng màu xanh lục có thể hình thành một loại ký tự.

Loại này ký tự chữa khỏi thương thế của hắn, cũng trị liệu tốt gia gia chân.

Cái chữ này phù là từ cái kia mai rùa bên trên có được, có lẽ chỉ có từ cái kia mai rùa bên trên, mới có thể có được nhiều chữ hơn phù.

"Hốt này giống như không, bình tĩnh này hình như có. Hư cực tĩnh soát bên trong, thần cơ động chỗ này, không tượng người có tượng. Đây cách mình chỉ tính quang, mộc lửa lưu động chỉ tượng. . . Duy có hai đội hải mưu ni pháp, điều hành âm kiều chỉ khí, gặp nhau ở khí trong huyết."

La Thiên Vượng trong đầu lại vang lên cái thanh âm kia, phảng phất cảnh tĩnh, kia lục sắc mây mù đột nhiên tạo thành một cái vòng xoáy, trên bầu trời bốn phía phiêu tán điểm sáng màu xanh lục giống thiên thân lao đầu vào lửa, hướng về La Thiên Vượng đánh tới, tiến vào La Thiên Vượng cái này thần bí không gian, nhưng sau ngưng tụ hợp một chỗ, dịch nhỏ cực nhanh hình thành, một giọt, hai giọt, ba giọt. . .

Một chút thời gian, vậy mà tại La Thiên Vượng cái này trong không gian thần bí, hơn vạn nhỏ lục sắc dịch nhỏ tạo thành một cái nhỏ nhỏ ao nước. Bên trong tất cả đều là xanh biếc dịch tích. Đáng tiếc, vòng xoáy chậm rãi ngừng lại. Tụ tập đến La Thiên Vượng bên người điểm sáng vậy mà chậm rãi tán đi.

Mà đoàn kia màu lam mây mù lại không có thể hình thành vòng xoáy, cũng không thể đủ hình thành màu lam dịch tích.

"Nơi này nguyên lai gọi khí huyết." La Thiên Vượng rốt cuộc biết cái này thần bí không gian đến tốt cùng là cái gì.

La Thiên Vượng không biết là, tại một ngày này, khí huyết bên trong vì sao lại phát sinh biến hóa lớn như vậy.

La Thiên Vượng một ngày này ngủ được có chút lâu, ngủ thời điểm là tiết khóa thứ nhất, lúc tỉnh lại, lại nhưng đã ra về. Trong phòng học lưu lại mấy cái không có lưng bài khóa thẳng xui xẻo, trong đó có La Trạch Quân.

"La Trạch Quân, người liền sẽ cho ta gây nhiều loạn. Hôm qua liền cho Trình lão sư lấy cái ngoại hiệu, người thật giỏi, chuyên môn gây phiền toái." Triệu Bình Thủy huấn La Trạch Quân huấn được bản thân đều có chút muốn cười. Cái này La Trạch Quân thật đúng là rất lớn mật, cũng dám cho Trình Ngọc Liên cái kia cộp cái lấy ngoại hiệu. Trình Ngọc Liên gần nhất giống như có chút nội tiết không điều, hiệu trưởng năng đều Cẩm đánh bên trên. Triệu Bình Thủy hôm qua bị nàng khiến cho rất chật vật, tựa như La Trạch Quân cho nàng lấy ngoại hiệu, là hẳn Triệu Bình Thủy xui khiến.

"Triệu lão sư, ngoại hiệu thật không phải là ta lấy. Là người khác lấy. Ta chỉ là lỗi thời, cái nào hiểu được Trình lão sư đem giáo án sách cho rơi trên bục giảng rồi? Muốn trách cũng phải trách Thiên Vượng, hẳn lúc kia không phải vừa vận tĩnh lại, nếu không, ta liền không được hô lão vu bà ngoại hiệu." La Trạch Quân không cần thận lại hô Trình Ngọc Liên ngoại hiệu.

"Người còn gọi! Quả nhiên là muốn lật trời, đúng không?" Triệu Bình Thủy lập tức cho La Trạch Quân hai cái giong Lượm "Áp lực".

La Thiên Vượng tỉnh lại, đem tiết khóa thứ nhất lấy ra sách giáo khoa thả lại đến trong túi xách, công lên túi sách liền đi ra ngoài.

"Cái kia, La Thiên Vượng." Triệu Bình Thủy tướng La Thiên Vượng gọi lại.

"Làm gì, Triệu lão sư." La Thiên Vượng xoay người lại hỏi một câu.

"Không sao, người trở về đi." Triệu Bình Thủy gãi gãi sọ não, vừa rồi giống như có lời gì muốn cùng La Thiên Vượng giảng, kết quả một chút quên đi.

Chương 13: Nuôi Cá Chạch

La Thiên Vượng về đến nhà, La Bảo Lâm cười bụng một cái chậu tử cho hắn nhìn: "Thiên Vượng, ngươi nhìn, đây là cái gì?"

La Thiên Vượng đưa đầu qua đi nhìn thoáng qua, trong chậu một chậu tử cá chạch.

"Hôm nay lại nắm nhiều như vậy cá chạch a?" La Thiên Vượng kinh hi đến nháy mắt một cái nháy mắt. Cái nào tiểu thí hài không thích cá a?

"Đợi chút nữa để nải nải cho ngươi chiêm. Để ngươi ăn đủ." La Bảo Lâm nói.

"Nếu là có thể nuôi liên tốt, nuôi một ao, nghĩ lúc nào ăn liên lúc nào ăn." La Thiên Vượng ý nghĩ hảo huyền nói.

"Cái này cá chạch cũng không tốt nuôi. Một chút nước liền phải toàn bộ chạy hết." La Bảo Lâm lắc đầu.

"Vậy chúng ta ăn một nửa nuôi một nửa, có được hay không?" La Thiên Vượng vẫn là nghĩ nuôi cá chạch. Tiểu hài tử thích thú tới, thật đúng là không dụng nam tường chưa từ bỏ ý định.

"Thiên Vượng nghĩ nuôi, ngươi liền để hắn nuôi, quay đầu đem phòng đương đầu ao cả nguyên một, đóng kỹ nước liền có thể nuôi cá chạch. Muốn ăn không biết được lại đi bắt một chút trở về sao?" Tiêu Xuân Tú hiện tại đối đứa cháu này yêu thương lại càng thẳng rồi hơn mấy phần. Sợ hắn chịu một chút ủy khuất.

La Bảo Lâm bắt đắc dĩ cười cười: "Vậy được. Ngươi nghĩ nuôi vậy liền nuôi đi. Bất quá gia gia nải nải cũng sẽ không nuôi cá chạch."

"Ta học nuôi." La Thiên Vượng vô cùng cao hứng bụng cái chậu liền muốn hướng ngoài cửa đi.

"Ai, ngươi bây giờ đi làm sao?" La Bảo Lâm liền tranh thủ La Thiên Vượng ngăn lại.

"Đem cá chạch đánh ngã trong ao nuôi a." La Thiên Vượng có chút không hiểu nhìn xem La Bảo Lâm.

"Ngươi bây giờ như thế đi nuôi, hạ trăng mưa, cá chạch liền phải toàn chạy hết. Trước thả trong nhà nuôi. Đẳng gia gia đem cái kia ao nước sửa lại, lại đem cá chạch bỏ vào." La Bảo Lâm nói.

Lúc đầu cá chạch sinh mệnh lực rất mạnh, đặt ở trong chậu có một chút nước, sẽ không phải chết roi. Nhưng đã đến lúc buổi tối, thỉnh thoảng lại đi quan sát cá chạch La Thiên Vượng phát hiện, có mấy con cá chạch có chút không đứng, có lẽ là bị bắt đi lên thời điểm bị thương.

La Thiên Vượng nhưng làm cái này cá chạch xem như sự nghiệp của hắn bắt đầu, tiểu thí hài thật vất vả có cái có chạy đầu sự nghiệp dễ dàng sao? La Thiên Vượng gấp đến độ thẳng cào cái ót.

"Đúng rồi, đã cái chữ kia phù có thể trị thương, hắn là cũng có thể chữa khỏi những này cá chạch." La Thiên Vượng tự nhủ nói.

Một cái lục sắc ký tự ngưng kết lên, lóe lên liền dung nhập vào trang cá chạch trong chậu.

Trong chậu cá chạch lập tức giống như điên cuồng đồng dạng, trở nên linh hoạt lên, càng không ngừng tại trong chậu lật qua lật lại. Kia mấy đầu nhìn có chút trắng dã cá chạch vậy mà cũng thay đổi hoàn toàn dạng, hoàn toàn không là trước kia cái dạng kia.

La Thiên Vượng trên mặt lộ ra tiểu dung: Thật sự hữu hiệu!

Tiêu Xuân Tú nhìn xem cháu trai canh giữ ở cái chậu trước trông một cái buổi chiều, lôi kéo La Bảo Lâm tay, nhỏ giọng nói ra: "Ngươi nhìn hắn đề tâm thêm. A, xế chiều hôm nay, vẫn luôn không có ngủ gà ngủ gật a."

"Có thể là bởi vì cái này cá chạch nắm suy nghĩ, không có ngủ gà ngủ gật. Hắn thích nuôi, liền để hắn nuôi. Cùng lắm thì chính là cái này một cân cá chạch thả sinh mà thôi. Dù sao cũng không có tổn thất bao lớn." La Bảo Lâm cười nói.

Kỳ thật đầu năm nay cá chạch cũng không tiện nghĩ, so ăn thịt còn muốn quý. Trước kia ném trên mặt đất không ai nhặt lơn so cá chạch còn muốn quý. Liền xem như thủy khẩu miếng trên trán, giá tiền cũng không rẻ. Như loại này trong ruộng bất hoang đại cá chạch, còn chưa nhất định mua được. Nhưng là đối với La Bảo Lâm cùng Tiêu Xuân Tú lão lưỡng khẩu tới nói, một cái kiện kiện khang khang cháu trai, cầm núi vàng núi bạc đều không đổi.

Thừa dịp chạng vạng tối nhàn rồi, La Bảo Lâm cầm cước tướng phòng đương đầu ao cho tu chỉnh một chút. Chủ yếu là tướng ao bốn phía thổ đề thêm cao gia cố một chút, đề phòng ngừa rỉ nước. Lại đem trong hồ thanh sửa lại một chút. Sau đó đi nương nước bên trong đưa tới nước. Tướng ao nước rót đầy.

"Hiện tại có thể thả cá chạch tiến vào." La Bảo Lâm một chút cũng không có cảm giác bị mệt mỏi, chỉ cần thấy được cháu trai nụ cười trên mặt, làm gì đều có lực đầu.

La Thiên Vượng cao hứng bùng bùng bùng cái chậu chạy tới, sau đó tướng trong chậu cá chạch ngã xuống trong hồ. Có ý tứ chính là, cá chạch rớt vào ao về sau, dưới tình huống bình thường,

Cá chạch chỉ cần hơi trong nước thích ứng một chút, chẳng mấy chốc sẽ phân tán tìm địa phương ẩn thân. Những này cá chạch lại rất lâu mà tập hợp một chỗ, tựa hồ không bỏ được tách ra.

La Bảo Lâm dùng cuộc quấy quấy nước, những này cá chạch mới ai đi đường nấy. Chỉ chốc lát sau, cá chạch nhóm thật hưng phấn trong nước nhún nhảy.

"Hắc hắc, cái này cá chạch làm sao như thế hoạt phiếm?" La Bảo Lâm gãi đầu một cái, có chút làm không rõ ràng. Nhưng lại không biết La Thiên Vượng đã từng dùng kỹ thuật cho cá chạch trị liệu qua.

Ban đêm, La Thiên Vượng nghĩ đến cá chạch sự tình, vẫn luôn ngủ không được. Bất quá trên giường giầy vò một hồi liền lâm vào ngủ say.

Buổi sáng La Thiên Vượng tỉnh lại thời điểm, La Bảo Lâm cùng Tiêu Xuân Tú hai người đã đi trong ruộng cấy cây lúa lúa đi. La Thiên Vượng vừa bò dậy, liền hướng ao nước nhỏ chạy. Buổi sáng thời điểm, cá chạch cũng là phi thường sinh động thời điểm, thỉnh thoảng lại có cá chạch nhảy ra mặt nước. La Thiên Vượng trở về làm một điểm cám tới, roi tại trong hồ nước, trong hồ phù một tầng cám, thế nhưng là cá chạch đối cám không có bao nhiêu hứng thú. La Thiên Vượng tại trong hồ nước rửa tay một cái, thú vị là, lại có cá chạch bơi tới, càng không ngừng tại La Thiên Vượng ngón tay bên cạnh du động, thỉnh thoảng đâm vào La Thiên Vượng trên ngón tay.

Càng làm La Thiên Vượng vui mừng chính là, càng ngày càng nhiều cá chạch bơi tới. Tranh nhau chen lấn vây quanh La Thiên Vượng tay chuyển, La Thiên Vượng một đôi tay tưởng nâng hướng mấy con cá chạch, cái này mấy con cá chạch không chỉ có không có chạy, còn rất hưởng thụ miễn cưỡng nằm tại La Thiên Vượng trong tay,

"Thiên Vượng, đừng đùa, trở về giúp nãi nãi thổi lửa nấu cơm đây." Tiêu Xuân Tú tại trong phòng bếp hô một tiếng.

La Thiên Vượng lúc này mới có chút không nỡ đem cá chạch thả lại trong hồ.

La Thiên Vượng đi một hồi lâu, những cái kia tụ tập tới cá chạch mới ai đi đường nấy.

Nấu cơm dùng chính là củi lửa lò, kỳ thật Tiêu Xuân Tú một người cũng có thể làm được, chỉ là Tiêu Xuân Tú muốn cho La Thiên Vượng làm chút chuyện mà thôi.

Ngồi tại lòng bếp trước, La Thiên Vượng lập tức ngây ngẩn cả người. Nơi này điểm sáng màu đỏ thật nhiều a. Điểm sáng màu đỏ phảng phất tại lòng bếp hỏa điểm bên trên vũ đạo, thế lửa càng lớn, điểm sáng màu đỏ ngược lại càng thêm sinh động. Chỉ là những này điểm sáng màu đỏ, thực sự quá sinh động, cực ít điểm sáng màu đỏ tiến vào La Thiên Vượng khí trong huyết, nhưng là rất nhanh lại chạy ra. La Thiên Vượng căn bản không có cách nào tưởng điểm sáng màu đỏ lưu tại khí huyết bên trong.

La Thiên Vượng hướng trước đó thả mai rùa địa phương nhìn thoáng qua, mai rùa không thấy!

"Nãi nãi, cái kia mai rùa bị ai đánh ngã đi nơi nào?" La Thiên Vượng có chút lo lắng nói.

"Không phải tại bát từ phía dưới a?" Tiêu Xuân Tú hướng bát từ phía dưới nhìn thoáng qua, kia mai rùa xác thực không thấy bóng dáng. "Có thể là gia gia người cầm đi nơi nào đi."

La Thiên Vượng lập tức chạy ra ngoài, tìm được La Bảo Lâm: "Gia gia, cái kia mai rùa người giấu chỗ nào?"

"Trong nhà, ta đem thả đi lên, về đến nhà ta cho người tìm ra. Nhìn người gấp thành cái dạng này. Đi, chúng ta trở về ăn điểm tâm đi." La Bảo Lâm thu lại đồ vật, lôi kéo La Thiên Vượng đi về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhĩ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Ăn Nhờ Ở Đâu La Tĩnh Chi

La Bảo Lâm vốn là dự định tương mai rùa cho vớt bỏ, lão lưỡng khẩu luôn cảm thấy cái này mai rùa có chút tà khí. La Bảo Lâm tương mai rùa xách ra đến bên ngoài, nghĩ nghĩ, lại đem mai rùa xách trở về nhà. Chủ yếu hẳn vẫn là lo lắng La Thiên Vượng tình huống, vạn nhất đem mai rùa mất đi, La Thiên Vượng bệnh tình lại ra mới biến hóa, vậy liền hối tiếc không kịp.

Hiện tại La Thiên Vượng dùng ký tự chữa khỏi La Bảo Lâm tổn thương, lão lưỡng khẩu đối mai rùa cũng không giống như trước kia sợ hãi như vậy, cho nên về đến nhà, La Bảo Lâm liền đem giấu đi mai rùa một lần nữa đem ra.

"Gia gia, người đem mai rùa thả tốt như vậy, có phải hay không sợ người khác trộm?" La Thiên Vượng còn tưởng rằng tất cả mọi người giống như hẳn, đem cái này mai rùa xem như bảo bối. Kỳ thật thứ này chính là đặt ở cửa chính, đều không ai dám đụng.

Nghe được La Thiên Vượng, La Bảo Lâm chỉ có thể bất đắc dĩ cười cười, loại chuyện này cùng tiểu thí hải nói không rõ ràng.

La Thiên Vượng từ gia gia trong tay tiếp nhận mai rùa, giống bảo bối đồng dạng cẩn thận lại cẩn thận dùng tay vuốt ve một chút mai rùa mặt sau. Mai rùa không biết bao lâu xa, mai rùa bên trên thiên nhiên đường vân đều đã ăn mòn phi thường lợi hại. Lần thứ nhất nhìn thấy mai rùa lúc, phía trên là khắc đầy cổ lão thần bí văn tự, hiện tại những cái kia văn tự vậy mà biến mất không thấy. Một điểm vết tích đều không hề lưu lại. La Thiên Vượng trong lòng cảm thấy vật này hẳn là một cái phi thường khó lường bảo vật.

Lần này, mai rùa bên trên vẫn không có lại bày biện ra thần bí ký tự. Để La Thiên Vượng cảm giác có chút tiếc nuối. Lần trước xuất hiện một cái lục sắc ký tự, liền để hẳn đem gia gia chân chữa lành. Nếu như lần này lại xuất hiện một chữ phù, hẳn là lại sẽ có thần kỳ công năng.

"Gia gia, cá chạch ăn cái gì?" La Thiên Vượng đột nhiên hỏi.

"Hẳn là sẽ không ăn gạo糠 đi, người để bà người bắt chút dầu hạt cải bánh, bọn chúng hẳn là sẽ ăn. Cũng ăn không có bao nhiêu, người đừng cho ăn quá nhiều, sẽ cho ăn bẻ bụng bọn chúng." La Bảo Lâm nghĩ nghĩ nói.

"Uy món gì từ khô dầu. Trực tiếp đem phân gà vịt phân ngược lại một chút đặt ở trong ao là được rồi." Tiêu Xuân Tú nói.

"Ừm, cái này cũng được. Cái này người liền chờ để ý, gia gia đợi chút nữa chuẩn bị cho người. Người đừng làm bẩn quần áo." La Bảo Lâm vội vàng nói.

Bởi vì hoàng ngư mỗi ngày còng cây lúa lúa, Tiêu Xuân Tú mỗi ngày cho hoàng ngư cho ăn hai bữa lương thực, mặt khác còn cắt cỏ xanh, cho hoàng ngư cho ăn no mấy.

Buổi sáng, La Thiên Vượng cũng không cần đi chăn trâu. Mà lại, cũng không biết có phải hay không là coi là một lần kia kỳ ngộ, khí trong huyết lục sắc dịch nhỏ biến thành một cái hồ nhỏ màu xanh lục, tinh thần liền trở nên so dĩ vãng muốn tràn đầy được nhiều. Buổi sáng, La Bảo Lâm cặp vợ chồng chuẩn bị rồi giường đi cắt cây lúa lúa thời điểm, La Thiên Vượng cũng đi theo rồi khỏi giường.

"Thiên Vượng, người buổi sáng hôm nay làm sao cũng dậy sớm như thế a?" Tiêu Xuân Tú có chút kỳ quái.

"Ta đã tỉnh ngủ a. Nãi nãi, ta cũng cùng các người đi" La Thiên Vượng cười nói.

"Đừng đừng, người ở nhà nấu điểm tâm đi. Ta cùng nãi nãi hai người đi là được rồi. Thiên Vượng còn không có lớn lên, chờ trưởng thành, liền có thể giúp đỡ gia gia nãi nãi bận rộn." La Bảo Lâm cười vuốt ve một chút cháu trai đầu.

Gia gia nãi nãi ra đi làm việc về sau, La Thiên Vượng đãi gạo tốt, tương hòa thiêu đốt. Sau đó liền chạy ra khỏi đi xem trong hồ nước cá chạch. Đây là hẳn nhất đề ý sự tình. Có ý tứ chính là, trong hồ nước cá chạch chính đang không ngừng nhảy vọt. La Thiên Vượng đưa tay tại trong hồ nước vẽ một chút, không lâu lắm, một đám cá chạch liền bơi tới, tại La Thiên Vượng trong tay chơi đùa. Bọn chúng thích vô cùng La Thiên Vượng khí tức trên thân. Dù sao La Thiên Vượng bên người tổng tụ tập đại lượng các loại điểm sáng, những điểm sáng này đồng dạng là những này tiểu động vật thích vô cùng.

"Thiên Vượng, người ở chỗ này làm gì?" La Tĩnh Chi công một cái giò trúc đi tới.

"Ta tại trong hồ nước nuôi cá chạch. Chờ sau này cá chạch phồn lợi, ta liền có thể tương trong này cá chạch xuất ra đi bán lấy tiền. Gia gia của ta nói, thùy khẩu miếu trên trấn, cá chạch đều bán mười mấy khối tiền một cân đấy." La Thiên Vượng nâng lên mấy cây cá chạch cho La Tĩnh Chi nhìn.

"Thật a. Người đừng đem cá chạch bắt ra, sẽ chết mất." La Tĩnh Chi kỳ dị mà nhìn xem La Thiên Vượng trong tay cá chạch.

La Thiên Vượng tương cá chạch hướng trong nước quăng ra,

Ai biết những này cá chạch không chỉ có không có chạy đi, ngược lại tại trong hồ nước đi một vòng, trực tiếp hướng La Thiên Vượng bên này bơi tới.

"A? Nhà người cá chạch thật thật kỳ quái a, to gan như vậy đấy." La Tĩnh Chi tò mò tương giò trúc để xuống, sau đó ngồi xổm trên mặt đất, muốn dùng tay đi nâng trong nước cá chạch. Thế nhưng là, La Tĩnh Chi tay vừa đến trong nước, những này cá chạch lập tức giải tán lập tức.

"Thiên Vượng, trong tay người có đồ vật gì a? Vì cái gì, bọn chúng không sợ người đâu?" La Tĩnh Chi kỳ quái mà hỏi thăm.

"Ta cũng không biết được." La Thiên Vượng lắc đầu, bất quá hẳn hoài nghi khả năng cùng ngày đó mình dùng ký tự cho cá chạch trị liệu có quan hệ.

La Tĩnh Chi thử mấy lần, thế nhưng là trong hồ nước cá chạch chậm rãi toàn bộ giấu đến trong nước.

"Ai nha, ta muốn đi đánh heo cò, không phải lại phải bị mắng." La Tĩnh Chi vội vàng công lên giỏ trúc chạy ra.

La Thiên Vượng nhìn xem La Tĩnh Chi bóng lưng, có chút đồng tình, La Tĩnh Chi mặc dù cùng La Thiên Vượng cùng tuổi, nhưng là dung mạo của nàng nhỏ gầy, giỏ trúc vác tại trên vai của nàng, giỏ trúc dưới đáy thỉnh thoảng lại cọ đến La Tĩnh Chi chân.

La Tĩnh Chi thân thể rất đáng thương, lúc còn rất nhỏ, La Tĩnh Chi nương Triệu Quế Cúc cùng nãi nãi trương bình anh mẹ chồng nàng dâu bất hòa, La Tĩnh Chi cha La Hưng Sơn trong cơn tức giận uống thuốc trừ sâu, một mệnh ô hô, Triệu Quế Cúc không bao lâu liền cải, Triệu Quế Cúc lúc ấy là nghĩ đến mang La Tĩnh Chi đi, nhưng là La Tĩnh Chi gia gia nãi nãi bên này thân thích kiên quyết không chịu. La Tĩnh Chi bắt đầu từ lúc đó liền theo gia gia nãi sinh hoạt. Kết quả không có qua hai năm, gia gia nãi nãi cũng lần lượt qua đời. La Tĩnh Chi liền lại đến Đại bá đại nương nhà.

Đại bá La Hưng Hà đối La Tĩnh Chi coi như con đẻ, nhưng là đại nương Tiêu Hà thì phi thường không thích La Tĩnh Chi, cho rằng La Tĩnh Chi là sao chổi. Khắc chết cha ruột, lại khắc gia gia nãi nãi. Đi theo đám bọn hần sinh hoạt, khẳng định sẽ khắc bọn hần một nhà. Cho nên đối La Tĩnh Chi không tốt đẹp gì. La Tĩnh Chi tại nhà đại bá bên trong, cùng nó nói là là chất nữ, kỳ thật nói nha hoàn muốn càng thêm chuẩn xác. La Hưng Hà tính tình tương đối mềm yếu, trong nhà, nói chuyện không có tác dụng gì.

La Tĩnh Chi từ nhỏ đã trải qua loại này ăn nhờ ở đậu sinh hoạt. Mỗi ngày sáng sớm vừa muốn đi ra đánh heo cò, nếu là kết thúc không thành nhiệm vụ, về đến nhà, sợ lại là một trận đánh đập. Còn tốt đi học là giáo dục bắt buộc, không cần giao học phí tiền. Nhưng chính là một điểm thư tịch phí, Tiêu Hà đều oán giận hơn rất nhiều về.

La Tĩnh Chi gia gia nãi nãi còn tại thời điểm, Triệu Quế Cúc cũng đã tới, mỗi lần đều bị nãi nãi trương bình anh mắng khóc trở về. Về sau La Tĩnh Chi gia gia nãi nãi chết rồi, Triệu Quế Cúc chuẩn bị mang La Tĩnh Chi đi, bị La Hưng Hà Tiêu Hà cặp vợ chồng cho vừa đánh vừa mắng. Hai mẹ con lúc ấy là như là sinh lý tử biệt, phi thường thê thảm.

Về sau, Triệu Quế Cúc gả cho người, cũng sinh em bé, tặng thêm Tiêu Hà quá lợi hại, liền không có lại đến qua Hà Ma vịnh thôn.

La Thiên Vượng nhìn xem La Tĩnh Chi bóng lưng, nhớ tới một chút chuyện cũ. Trong phòng bếp truyền đến một trận cơm mùi thơm. Cơm chín, La Thiên Vượng nhanh chân liền hướng trong phòng bếp chạy. Ai nha, một đê lộ nắp nồi, liền thấy phía trên một tầng đã nhuộm thành nhàn nhạt màu vàng. Cháy khét!

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhữ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Giáo Huấn Nữ Lão Sư

Nhìn thấy cơm cháy khét một điểm, La Thiên Vượng ngược lại lộ ra tiểu dung, bởi vì cháy khét đến không phải rất lợi hại. Không có ảnh hưởng quá lớn, nhiều nhất chính là đáy nồi nhiều một điểm miếng cháy. La Thiên Vượng thích ăn miếng cháy. Cho nên ước gì cháy khét một điểm.

Tiêu Xuân Tú vừa về đến liền ngửi thấy mùi thơm, vội vàng nói: "Khét khét." Nhìn thấy lòng bếp bên trong lửa đã tắt, mới trách cứ nhìn cháu trai một chút: "Người có phải hay không chạy tới nhìn cá chạch quên nồi này nấu cơm?"

"Miếng cháy còn tốt uống một điểm." La Thiên Vượng cũng không có cảm thấy mình làm sai.

"Miếng cháy ăn nhiều không tiêu hóa. Lãng phí lương thực đấy. Nếu là người bà bà bà có năm đó, khẳng định sẽ mắng người bại gia tử. Ta vào cửa nấu một lần lò nấu rượu cơm, liền bị người bà bà quở trách đặt được phân không phải phân một chút không phải, chẳng phải là cái gì. Nếu như các người người tuổi trẻ bây giờ, khẳng định chịu không được lên." Tiêu Xuân Tú nhớ tới năm đó mình đương nàng dâu thời điểm, nhiều năm nàng dâu ngao thành bà, rất là cảm khái.

"Cùng hài tử giảng cái này làm cái gì nha." La Bảo Lâm nhưng không nghe được bà nương nói lão nương lời nói. Mặc dù lão nương đã xuống mồ, xương cốt đều hóa thành xám, vẫn là không nghe được loại lời này.

"Buổi sáng hôm nay tính chi đánh heo cò từ chúng ta hồ nước bên cạnh qua đấy." La Thiên Vượng nói.

"Ai, bé con này quả nhiên là nghiệp chướng nghiệp chướng, đáng thương. Người chó khi dễ người khác. Hiểu được a? Tiêu Hà cũng quả nhiên là tâm địa độc ác, người ta mẹ ruột tới đón người, người không thích cũng làm người ta mẹ ruột tiếp lên đi. Người ta tới đón lại nhất định phải giữ lại, giữ lại người khác lại không làm người nhìn. Danh xưng là đại nương. Làm dạng này chuyện thất đức, tương lai phải bị báo ứng." Tiêu Xuân Tú nhin không được nói nhiều vài câu.

"Chuyện của người khác, người chó nói loạn. Thiên Vượng, người ngàn vạn lần đừng đi ra bên ngoài giảng." La Bảo Lâm không muốn quản nhà khác

nhân sự.

"Nha." La Thiên Vượng gật gật đầu.

Tiêu Xuân Tú hiểu được cháu trai thích ăn miếng cháy, nàng liền tướng cái nôi bên trong com toàn bộ trang ra, dưới đáy miếng cháy một chút cũng không có làm hư. Lại đốt một mồi lửa, sau đó tướng miếng cháy cả khối làm ra. Ăn miếng cháy rất đơn giản, trực tiếp dùng tay nắm lấy nhân lúc còn nóng ăn, không cần bắt luận cái gì đồ gia vị hoặc là thức ăn, bắt đầu ăn miếng đầy đều là mùi com chín.

Đương nhiên cũng có thể tướng miếng cháy phơi khô, sau đó đặt ở dầu bên trong nỏ tốt, bắt đầu ăn xốp giòn xốp giòn giòn, hương vị càng là không sai.

La Bảo Lâm mang về trong chậu lại xếp vào mấy lượng cá chạch. La Bảo Lâm hỏi La Thiên Vượng cái này cá chạch là nuôi vẫn là ăn, kết quả La Thiên Vượng bụng cái chậu liền chạy hồ nước đi.

"Tốt, về sau cá chạch ăn không xong rồi." La Bảo Lâm cười hắc hắc, rất là bất đắc dĩ.

"Ai bảo ngươi muốn hỏi? Ta trực tiếp dầu chiên, ta nhìn hấn có ăn hay không." Tiêu Xuân Tú lo lắng cháu trai ngay tại lớn thân thể, cái này cá chạch dinh dưỡng tốt. Nhưng là hiện tại La Thiên Vượng nuôi cá chạch lên nghiện, cái này cá chạch cầm lại nhiều ít đến đều phải phóng tới hồ nước bên trong đi.

La Thiên Vượng bụng cá chạch đi vào hồ nước một bên, vừa mới chuẩn bị tướng cá chạch đổ vào hồ nước bên trong, đột nhiên lại lo lắng những này cá chạch bắt lúc đi ra nhận lấy tổn thương, vội vàng ngưng kết một chữ phù dung nhập vào trong chậu. Trong chậu vốn là rất sinh động cá chạch càng là giống điên cuồng. Càng không ngừng tại trong chậu lăn lộn.

La Thiên Vượng lúc này mới tướng cá chạch liên tiếp trong mâm nước cùng một chỗ đổ vào hồ nước bên trong, lại cùng lần trước đồng dạng, cá chạch bị đổ vào hồ nước bên trong về sau, thật lâu không chịu rời đi. Mà hồ nước bên trong cá chạch tụ tập lại một chỗ, hai bảy cá chạch vậy mà đấu, trong nước như là sôi trào lên. Cũng may cá chạch không có móng vuốt lại không có răng, đấu cũng đấu không nổi, thân quen, mọi người cũng không phân khác biệt. Ngược lại là La Thiên Vượng gấp vô cùng, ngay cả vội vờn tay ở trong ao quấy quấy, kết quả hai bảy cá chạch toàn bộ vây quanh. La Thiên Vượng tay nhỏ bên cạnh, đen ngịt tất cả đều là cá chạch. Một lưới đánh cá xuống dưới, nhất định là tràn đầy một lưới cá chạch.

"Thiên Vượng, Nhanh lên trở về ăn com, đến trễ!" La Bảo Lâm la lớn.

La Thiên Vượng liền vội vàng đứng lên chạy về, La Thiên Vượng trong chén thả một khối lớn miếng cháy, phía trên thả một cái trứng chần nước sôi, còn có mấy khối thịt. La Thiên Vượng sợ đến trễ, từng ngậm từng ngậm bắt đầu ăn. Tiểu thí hài rằng lợi tốt, khẩu vị cũng tốt, một chén lớn com cùng đồ ăn, ăn đến sạch sẽ.

Chạy tới trường học trên đường.

Lại đụng phải La Tĩnh Chi.

La Tĩnh Chi vừa đi vừa nhỏ giọng nức nở, thỉnh thoảng lại dùng ống tay áo lau nước mắt.

"Tĩnh chi, ngươi tại sao lại ở chỗ này khóc a. Đi nhanh một chút đi, đến trễ." La Thiên Vượng có chút kỳ quái. La Tĩnh Chi bình thường cũng không có muộn như vậy đi học.

"Ta đại nương đem bài tập của ta bản ném đến lòng bếp bên trong đốt đi. Ta hôm nay không hoàn thành làm việc." La Tĩnh Chi thương tâm nói.

"Không có việc gì, ta cho ngươi mấy cái sách bài tập. Đến trường học còn kịp đâu." La Thiên Vượng từ trong túi xách tướng quyển bài tập của mình đưa cho La Tĩnh Chi.

"Vậy còn ngươi?" La Tĩnh Chi cảm kích hỏi.

"Dù sao ta không làm bài tập lão sư cũng sẽ không giảng ta, đợi chút nữa đến trường học ta liền đi ngủ." La Thiên Vượng đã đem đi ngủ trở thành hấn đặc quyền.

La Tĩnh Chi gạt mình nhìn xem La Thiên Vượng: "Thiên Vượng, ngươi có phải hay không một mực tại vờ ngủ a?"

"Trước kia không phải." La Thiên Vượng lắc đầu, hấn thật đúng là không có vờ ngủ qua.

"Vậy ngươi bây giờ đã tốt rồi sao?" La Tĩnh Chi hỏi.

La Thiên Vượng gãi gãi sọ não, nữ hài tử làm sao nhiều vấn đề như vậy đâu? Bất quá La Thiên Vượng vẫn là nhẫn nại tính tình hồi đáp: "Ta cũng không biết được. Đừng hỏi nữa, ngươi nhanh đi trường học làm bài tập đi."

"Vậy còn ngươi?" La Tĩnh Chi lại hỏi.

La Thiên Vượng trừng mắt: "Ngươi dài dòng nữa, ta đánh ngươi!"

La Tĩnh Chi dọa đến co rụt lại, vội vàng cực nhanh hướng trong phòng học chạy tới.

La Thiên Vượng ở phía sau cười ha ha.

"Ta liền hiểu được người tiểu tử ngu ngốc này mỗi ngày vờ ngủ." Một cái rất không hữu hảo thanh âm ở một bên vang lên.

La Thiên Vượng xem xét, là Trình Ngọc Liên.

"Trình lão sư, người ngày đó làm sao để La Trạch Quân gọi ta nước a? Nếu là ta bị cảm, ta tìm người. Dù sao ta là có bệnh. Hà Ma vịnh người người biết. Ta muốn là sinh bệnh, ta liền đến nhà các người ăn ở đi. Hiệu trưởng không quản được người, ta liền đi học khu. Luôn có cái phân rõ phải trái địa phương." La Thiên Vượng không có chút nào sợ Trình Ngọc Liên.

Trình Ngọc Liên bị La Thiên Vượng nhìn chăm chăm có chút hoảng hốt, đứa nhỏ này con mắt rất sáng, nhưng là nàng luôn cảm thấy có chút nhìn không thấu.

"Cái nào giảng là ta gọi người nước?"

La Thiên Vượng thấy được Trình Ngọc Liên bối rối, liền hiểu được bản thân là đánh trúng Trình Ngọc Liên nhược điểm, từng bước ép sát nói: "Bộ giáo dục văn bản rõ ràng quy định, lão sư không thể đối học sinh tiến hành thể phạt. Huống chi ta vẫn là một bệnh nhân. Người rõ ràng là muốn cho ta bệnh tình tăng thêm."

"Ta không biết được người nói cái gì! Đừng cho là ta không biết được, người khẳng định là đang giả bộ bệnh!" Trình Ngọc Liên bước nhanh chạy ra.

La Thiên Vượng sinh bệnh, toàn bộ Hà Ma vịnh đều biết, thậm chí ngay cả thủy khẩu miếu đều hiểu được có cái dạng này tiểu hài. Nếu thật là đến học khu, Trình Ngọc Liên thật đúng là giảng bắt quá La Thiên Vượng. Cái này nếu thật là để La Thiên Vượng người trong nhà cho ý lại vào, Trình Ngọc Liên muốn khóc cũng không kịp.

Triệu Bình Thủy từ một bên trong nhà vệ sinh chui ra: "La Thiên Vượng, người bệnh này tựa như là tốt một điểm a? Dù có thể khi dễ nữ lão sư."

Triệu Bình Thủy trên mặt mang tiểu dung, La Thiên Vượng cũng đoán không được Triệu Bình Thủy đến tột cùng đứng bên nào. Đứng ở nơi đó không dám nói chuyện.

"Trở về phòng học đi. Nhanh lên khóa." Triệu Bình Thủy cười nói.

La Thiên Vượng như trút được gánh nặng, bước nhanh chạy hướng về phía phòng học.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Giết Đến Tận Cửa

La Thiên Vượng lên một tiết khóa, còn chưa lên xong, liền nằm sấp trên bàn ngủ thiếp đi.

Tan học thời điểm, La Tĩnh Chi chạy tới dùng sức dao La Thiên Vượng: "Thiên Vượng, Thiên Vượng, tỉnh, đừng luôn luôn đi ngủ."

La Tĩnh Chi không có lay tỉnh La Thiên Vượng, La Trạch Quân lại ở nơi đó giảng nói nhảm nói nhảm, âm dương quái khí, nói loạn lời nói: "Tĩnh chi, người quan tâm như vậy Thiên Vượng, có phải hay không muốn làm Thiên Vượng bà nương."

"Trạch Quân, người đánh rắm!" La Tĩnh Chi lập tức giống một con bị làm phát bực tiểu lão hồ.

"Người không phải muốn làm Thiên Vượng bà nương, người đi quản hấn làm gì?" La Trạch Quân cũng là có tài, vậy mà nháy nháy con mắt, liền viện một bài ép đầu ca: "La Tĩnh Chi, gả Thiên Vượng, đương bà nương, khốn một giường, một giấc khốn đến lớn sắc trời sắc trời, hừng đông."

La Tĩnh Chi xông đi lên, muốn đánh La Trạch Quân, La Trạch Quân co cẳng liền chạy, một bên chạy còn một bên lớn tiếng hô: "La Tĩnh Chi, gả Thiên Vượng. . ."

La Tĩnh Chi không đuổi kịp La Trạch Quân, nổi giận không chịu nổi, nằm sấp trên bàn khóc rống lên.

La Thiên Vượng lúc tỉnh lại, sự tình đã lắng lại, La Trạch Quân bị Triệu Bình Thủy níu lấy lỗ tai kéo tới trường học một cái duy nhất xi măng bóng bàn trên bàn phạt đứng.

La Thiên Vượng một tình lại, La Sinh Quý liền chạy tới đem sự tình từ đầu đến cuối cùng La Thiên Vượng nói một lần.

Tan học thời điểm, La Thiên Vượng liền trên đường đem La Trạch Quân cho chặn lại.

"Thiên Vượng, ngươi muốn làm a cách làm a cách, làm gì?" La Trạch Quân có chút hoảng.

"Không làm a cách. Chính là muốn cùng ngươi giảng giảng đạo lý. Hôm nay tại trong học đường, ngươi giảng ta a cách?" La Thiên Vượng hỏi.

"Ngươi chưa nghe người khác nói loạn. Ta cái gì đều bốc lên giảng. Người khác giảng tình chỉ muốn làm ngươi bà nương. Ta nhưng bốc lên giảng." La Trạch Quân cảm giác hôm nay La Thiên Vượng ánh mắt có chút đáng sợ. Trong lúc bối rối, nơi nào còn dám thừa nhận mình nói qua La Thiên Vượng nói xấu.

La Thiên Vượng từng bước một tới gần La Trạch Quân. La Trạch Quân liên tục hướng lui về phía sau, kết quả đặt mông ngồi xuống một lùm bụi gai bên trên, bị mũi gai nhọn đến oa oa kêu to.

La Thiên Vượng đi lên liền cho La Trạch Quân hai cái tai bàn tay tai bàn tay, cái tát, đánh cho La Trạch Quân có chút choáng váng.

"Ngươi về sau can đảm nói loạn lời nói, ta xé nát miệng của ngươi." La Thiên Vượng đá La Trạch Quân mấy cước. Liền đi về nhà.

Kết quả qua không bao lâu, La Trạch Quân cha mẹ liền mang theo La Trạch Quân đi tới La Thiên Vượng trong nhà.

La Trạch Quân cha La Hưng Tuyên trước kia là cái người làm ăn, đi thôn vọt hương, bán điểm Hà Ma vịnh đường mạch nha, rượu ngọt, rượu trắng. Mặc dù không có ra ngoài làm công, dựa vào cái này chút kinh doanh, gia cảnh cũng là giàu có.

La Trạch Quân nương Lưu Tùng Lan cũng không có ra ngoài làm công, cần làm đường mạch nha đường cặn bã, rượu trắng rượu cặn bã cho heo ăn. Một năm cũng có thể xuất chuồng vài đầu heo, trong nhà lại còn trồng sáu bảy mẫu đất, cất rượu, chịu đường dùng lương thực đều là mình loại lương thực. Tương đương trên cơ bản không có chi phí đầu nhập. Bán được một phần, liền kiếm được một phần.

Trước đây ít năm làm kế hoạch hoá gia đình khiến cho nghiêm, La Hưng Tuyên cùng Lưu Tùng Lan liền không dám muốn hai thai. Đối cái này dòng độc đinh mầm dè chừng vô cùng. Nhìn thấy La Trạch Quân mặt mũi bầm dập, trên thân bị mũi gai nhọn đến mình đầy thương tích, La Hưng Tuyên cùng Lưu Tùng Lan lập tức hướng La Trạch Quân hỏi cho ra nhẽ.

La Trạch Quân nói là Thiên Vượng đánh.

La Hưng Tuyên cùng Lưu Tùng Lan nghe xong, lập tức vỡ tổ. Lúc này lôi kéo La Trạch Quân giết tới La Thiên Vượng trong nhà tới.

Lúc đầu La Trạch Quân cũng không dám đến La Thiên Vượng trong nhà đến, nhưng là có cha mẹ chỗ dựa, vẫn là cùng đi qua, hắn cũng muốn nhìn một chút, La Thiên Vượng bị đánh hình dạng.

"Bảo đảm Lâm thúc, thúc, ăn cơm rồi sao?" La Hưng Tuyên vào nhà thời điểm, cũng không có huy động nhân lực. Cùng La Bảo Lâm nói chuyện thời điểm, vẫn là rất khách khí.

"Hưng tuổi cặp vợ chồng a. Các ngươi còn không có uống cơm đi. Tối thật đúng lúc, hưng tuổi đợi chút nữa cùng ta uống hai chén. Ăn tết nướng rượu trắng còn bốc lên uống xong." La Bảo Lâm nhìn xem La Hưng Tuyên toàn gia đột nhiên giết vào nhà, không cần nhìn cũng hiểu được, khẳng định là trong nhà hỗn tiểu tử gây họa gì.

"Không được không được, trong nhà làm tốt đồ ăn. Hai chúng ta lỗ hổng bụng lớn, nhà các ngươi cái nồi nhưng nấu không hạ cơm của chúng ta đấy." La Hưng Tuyên cười nói.

"Nhìn ngươi giảng chuyện này? Nhà ta cái nồi nấu một bàn khách cơm đều bốc lên vấn đề.

" La Bảo Lâm cười nói.

"Bảo đảm Lâm thúc, chúng ta tới, cũng là có chút điểm sự tình. Tất cả mọi người là thân thích người ta, ần nói một chút xíu chuyện nhỏ, cũng không muốn đến phiền lão nhân gia người lỗ tai. Nhưng là, tiểu hài tử nếu là không trông coi, tương lai chính là hại hắn. Ta cũng hiểu được Thiên Vượng khẳng định là nói đùa Trạch Quân, nhưng là hạ cái này tay quả thực quá nặng đi một chút. Ngươi xem một chút, trên mặt hắn bị đánh đến sưng lên. Trên thân cũng khắp nơi là tổn thương. Này chỗ nào hạ thủ được a." La Hưng Tuyên tướng La Trạch Quân kéo qua, chỉ vào vết thương trên người hắn cho La Bảo Lâm nhìn.

La Bảo Lâm xem xét liền vội vàng nói: "Ai nha, làm sao thành bộ dáng này a? Thật là Thiên Vượng a? Cái này không thể a. Ai cũng hiểu được Thiên Vượng suốt ngày ngủ, căn bản không có khả năng cùng Trạch Quân cãi nhau a? Làm sao có thể đem Trạch Quân đánh thành cái dạng này đâu?"

"Trạch Quân, ngươi nói cho Bảo Lâm gia gia, Thiên Vượng làm sao đem ngươi đánh? Ngươi có hay không đi gây Thiên Vượng?" Lưu Tùng Lan trong lời nói là mang theo một tia tức giận.

"Tan học trở về thời điểm, Thiên Vượng trên đường chặn ta, vừa lên đến liền đem ta đánh cho một trận." La Trạch Quân tự nhiên không dám tương tiền căn hậu quả nói rõ.

"Trạch Quân! Ngươi làm sao không nói ta vì a cách muốn đánh ngươi đây? Ta buồn ngủ ta cảm giác, ngươi quản được a? Lần trước, ngươi liền đem trên người của ta rút một thân nước. Ngươi hôm nay lại giảng ta nói nhảm. Ta cho ngươi biết, ngươi về sau can đảm giảng nói nhảm, xem ta như thế nào thu thập ngươi!" La Thiên Vượng từ một bên vọt ra, hung tợn chỉ vào La Trạch Quân, dọa đến La Trạch Quân cực nhanh trốn đến La Hưng Tuyền cái môn phía sau.

"Ày, ày, các ngươi thấy được, chúng ta còn ở nơi này đâu, hần liền muốn đánh người." Lưu Tùng Lan lập tức âm thanh kêu to lên.

"Thiên Vượng! Ngươi bây giờ cho ta nói rõ, đến cùng là chuyện gì xảy ra?" La Bảo Lâm hiểu đến cháu mình tâm tính, căn bản không có khả năng vô duyên vô cớ đi khi dễ người khác. Coi như La Hưng Tuyền cặp vợ chồng giết tới cửa, hần cũng sẽ không vô duyên vô cớ đánh chửi La Thiên Vượng.

La Thiên Vượng đem sự tình từ đầu chí cuối giảng cái rõ ràng.

Lưu Tùng Lan lập tức căn La Thiên Vượng đánh người người một vòng: "Coi như nhà ta Trạch Quân làm không đúng, vậy ngươi cũng không thể đánh người a?"

"Vết thương trên người hần là chính hần té, nhưng chuyện không liên quan đến ta. Ta chỉ đánh hần hai cái tai phá tử. Trạch Quân, ngươi can đảm giảng ngươi vết thương trên người đều là ta đánh?" La Thiên Vượng trừng mắt La Trạch Quân.

Lưu Tùng Lan gặp nhà mình tể sợ hãi rụt rè, rất là không vui: "Trạch Quân, có cha mẹ ở chỗ này, ngươi giảng, ngươi vết thương trên người đến cùng là chuyện gì xảy ra? Ngươi đừng sợ hần, có cha mẹ tại, hần không dám bắt ngươi thế nào!"

"Là, là chính ta té." La Trạch Quân cúi đầu.

"Ta làm sao lại sinh ngươi dạng này một cái không có tiền đồ đây này?" Lưu Tùng Lan gặp tể không phối hợp năng, rất là nổi nóng, tại La Trạch Quân trên cánh tay bóp một cái. Đau đến La Trạch Quân oa oa khóc lên.

"Trạch Quân không nên loạn nói đùa, nhưng là ngươi cũng không thể đánh người nha?" La Hưng Tuyền nói.

"Vậy ta giảng nhà ngươi bà nương cùng trong thôn tới cán bộ khôn đến sắc trời, ngươi có làm hay không?" La Thiên Vượng hỏi ngược một câu.

"Thiên Vượng!" La Bảo Lâm luống cuống, vội vàng ngăn lại.

La Hưng Tuyền lập tức đổi sắc mặt: "Thiên Vượng, có mấy lời không thể nói loạn."

Lưu Tùng Lan thì là thần sắc biến đổi, có chút bối rối.

"Vậy ngươi còn giảng Trạch Quân là loạn nói đùa? Ta không có xé nát miệng của hần liền xem như tốt." La Thiên Vượng nói.

Đạo lý này thật sự là giảng không thông, La Hưng Tuyền cùng Lưu Tùng Lan hậm hực mà về. Lưu Tùng Lan thì trong lòng một mực tại bồn chồn. Không biết được Thiên Vượng là thuận miệng nói loạn, mà là thật nghe được phong thanh gì.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Chim Sẻ

"Ngươi đứa nhỏ này, đánh như thế nào người?" La Bảo Lâm dắt La Hưng Tuyền một nhà đi, thần sắc ngược lại trở nên càng thêm nghiêm nghị lại.

"Ai bảo hần chọc tới trên đầu ta tới? Ngày đó hần thừa dịp ta ngủ thiếp đi, tưới ta một thân nước, ta đều không có giáo huấn hần, hiện tại lại mà nói ta nói nhảm. Còn khi dễ tính chi. Không dạy dỗ hần, về sau hần sẽ làm tâm trọng thêm." La Thiên Vượng mới sẽ không cảm thấy tự mình làm sai.

"Vậy ngươi cũng không thể động thủ đánh người. Ngươi không biết được nói cho lão sư a?" Đến nơi đây, La Bảo Lâm trên cơ bản đã hết giận. Cái nào tiểu hài tử không nói nhao nhao đỡ, động động tay? Lại nói Thiên Vượng lại không có sai.

"Ăn cơm. Chúng ta Thiên Vượng liền nên thụ khi dễ? Thiên Vượng không sai. Trạch Quân đứa nhỏ này tính nghịch, nên đánh." Tiêu Xuân Tú trực tiếp đứng tại La Thiên Vượng bên này. Vừa rồi hần liền muốn nói chuyện, làm phiền mặt mũi, nằng đứng ở một bên một câu đều không nói.

"Người dạng này sẽ đem hài tử làm hư." La Bảo Lâm bất mãn nói.

"Ta chỉ như vậy một cái cháu trai, ta không sùng hấn ta sùng ai?" Tiêu Xuân Tú cười nói.

La Bảo Lâm cầm Tiêu Xuân Tú không có cách nào: "Ăn cơm ăn cơm. Về sau chớ đánh người lung tung, không phải ta quát người."

"Thiên Vượng không tệ, biết che chở nữ oa tử. Về sau Trạch Quân dám khi dễ người, người đánh hấn coi như ta." Tiêu Xuân Tú nói.

"Có người dạng này dạy hài tử sao?" La Bảo Lâm hỏi.

"Ta cứ như vậy dạy hài tử thế nào?" Tiêu Xuân Tú lần này còn liền đứng tại cháu trai bên kia.

"Gia gia, nãi nãi, ăn cơm đi. Ta cũng không phải tên điên, ta làm sao có thể tùy tiện đánh người? Nhưng là Trạch Quân dám khi dễ đến trên đầu ta, ta liền muốn đánh hấn. Đánh tới hấn không dám khi dễ ta mới thôi." La Thiên Vượng nói.

"Được rồi, nắm đấm không giải quyết được mọi chuyện cần thiết, có một số việc nên giảng đạo lý. Hiểu được a?" La Bảo Lâm nói.

Ngày thứ hai đi học, La Thiên Vượng trên đường vừa vận dụng phải La Trạch Quân. La Trạch Quân vừa nhìn thấy La Thiên Vượng, liền dọa đến cúi đầu, căn bản không dám nhìn La Thiên Vượng một chút. La Thiên Vượng cũng lưu ý đến ý đến hấn.

La Sinh Quý dùng dây nhỏ buộc lấy một con chim sẻ từ phía sau chạy tới. Tương chim sẻ buông ra, để nó bay ra ngoài, chờ đến dây nhỏ đến cuối cùng, lại đem chim sẻ kéo trở về. Tới tới lui lui mấy lần, con ma tước kia chân đã bị lột ra da, đầm máu, lưu rú rất sợ hãi kêu. Hai bên đường trên cây chim sẻ đều hoảng sợ xa xa đào tẩu.

"Ngày, Thiên Vượng, người nhìn, ta đem qua rút nhà ta trên mái hiên tước từ tước từ, chim sẻ ỏ, bắt được một con tước từ, đáng tiếc chạy một con, không phải liền có thể đưa người một con." La Sinh Quý dùng tay tương chim sẻ bắt được cho La Thiên Vượng nhìn.

La Thiên Vượng từ chim sẻ trong ánh mắt tựa hồ thấy được một cỗ to lớn sợ hãi cùng tuyệt vọng, cảm giác phi thường đáng thương, liền giảng một câu: "Người làm như vậy, sẽ có qua qua, sai lầm. Cái này chim sẻ chân đều nhanh đoạn mất, không được bao lâu liền chết. Người không bằng thả nó."

"Ta không. Thật vất vả mới bắt được, trước kia người bắt được, không phải cũng dùng tuyến cột chơi a?" La Sinh Quý lắc đầu, nơi nào chịu nghe La Thiên Vượng.

Vấn đề này, La Thiên Vượng thật đúng là làm qua. Hà Ma vịnh tiểu thí hải ai khi còn bé chưa từng làm? Nông thôn bên trong việc vui cứ như vậy nhiều. Lại không giống trong thành hải tử, trong tay sẽ có một đồng đồ chơi. Hà Ma vịnh hải tử khi còn bé, có thể có một hai dạng, phụ mẫu từ trong thành mang về đồ chơi liền đã tốt vô cùng.

La Sinh Quý đến trường học thời điểm, tương chim sẻ nhốt tại hộp giấy nhỏ bên trong nhét vào trong túi xách giấu đi. Đợi đến lên hai tiết khóa, tương hộp cầm lúc đi ra, con ma tước kia đã thoi thóp.

La Sinh Quý tương chim sẻ ném thượng thiên, chim sẻ tựa như một cỗ thi thể đồng dạng hào không động đậy, sau đó rơi xuống trên mặt đất.

Nếu không phải nhìn thấy tròng mắt của nó còn hơi chuyển động, tay mò đến trên người của nó, còn có thể cảm nhận được trái tim của nó tại yếu ớt nhảy lên, còn tưởng rằng nó đã chết. La Sinh Quý lúc này mới rất chán ghét tương chim sẻ ném tới trường học phía sau trên núi. Ngay cả nó trên chân dây thừng đều không có giải khai.

La Thiên Vượng tỉnh ngủ đến, trong núi chơi thời điểm, thấy được kia thoi thóp chim sẻ. Thừa dịp người khác không thấy được,

La Thiên Vượng tương con ma tước kia trên chân tuyến giải khai. Nhưng sau khi ngưng tụ một cái lực sắc ký tự, dung nhập vào chim sẻ trong thân thể. Chim sẻ trên chân tổn thương vậy mà lấy tốc độ mà mất thương cũng có thể thấy được nhanh chóng khôi phục, lúc đầu đã thoi thóp chim sẻ, chỉ một cái vừa tỉnh lại. Nhìn thấy La Thiên Vượng về sau, trong đôi mắt mang theo một tia mê võng. La Thiên Vượng tương chim sẻ ném lên trời, chim sẻ kinh hoàng đập cánh nhanh chóng bay xa.

Trở lại trong phòng học, La Thiên Vượng lại cảm thấy một trận buồn ngủ đánh tới. Lúc tỉnh lại, nghe được trong phòng học có một con chim sẻ đang lưu rú gọi.

"Cái này tước từ cùng ta vậy không thể làm gì khác hơn là giống, chẳng lẽ là ta con kia tước từ con trai?" La Sinh Quý chỉ vào chim sẻ lớn tiếng nói.

"Sinh quý, kia làm phiền người, người ta con trai là đến tìm người báo thù. Người giết chết ba của bọn nó hay là mẹ. Bọn chúng muốn tìm người báo thù!" Lớp học có tiểu hải tử nói.

La Sinh Quý có chút sợ hãi: "Ta không sợ chúng nó. Bọn chúng nếu là dám hướng ta báo thù, ta đem bọn nó toàn bộ đánh chết."

Nhưng La Sinh Quý rõ ràng rất sợ hãi a. hấn lo lắng nhất không phải chim sẻ con trai tới tìm hấn báo thù, mà là sợ chim sẻ hóa thành quỷ tới tìm hấn. Chim sẻ hóa thành quỷ, đó cũng là quỷ a!

La Sinh Quý cầm lấy một quyển sách hướng chim sẻ đập tới, thế nhưng là chim sẻ nhẹ nhàng tránh đi, quyển sách kia rơi xuống, nện ở vừa vận tĩnh lại La Thiên Vượng trên đầu.

"Sinh quý! Ngươi can đảm cầm sách nện ta?" La Thiên Vượng tức giận nói.

"Không phải, không phải, ngày, Thiên Vượng, ta, ta không phải cố ý." La Sinh Quý thể nhưng là biết La Thiên Vượng hôm qua mới đem La Trạch Quân đánh.

Nghe được La Thiên Vượng thanh âm, con ma tước kia lú rú kêu vài tiếng, vậy mà hướng phía La Thiên Vượng bay đi.

"A?"

Tất cả tiểu thí hài đều giật mình nhìn xem một màn này.

Con ma tước kia vậy mà vây quanh La Thiên Vượng chuyển, không có chút nào sợ hãi, cuối cùng lại còn dừng ở La Thiên Vượng trên bờ vai.

La Thiên Vượng cũng rất là kỳ quái, cái này chim sẽ khá quen, cùng hần cứu sống con ma tước kia rất giống nhau. Bất quá chim sẽ giống như đều dài một cái dạng, La Thiên Vượng cũng không chắc chắn lắm. Bất quá cái này chim sẽ lớn gan như vậy, La Thiên Vượng có thể xác định, cái này chính là hần thả đi con kia.

La Thiên Vượng không nghĩ tới cái này chim sẽ lại còn dám tìm tới.

"Thiên Vượng, mau đưa tước từ bắt được." La Sinh Quý lớn tiếng nói.

La Thiên Vượng tay chụp vào chim sẽ thời điểm, chim sẽ vậy mà cũng không có đào tẩu, mà là tùy ý La Thiên Vượng đưa nó bắt được. Ngược lại còn cắn mỏ trên tay La Thiên Vượng cạo xát mấy lần, rất là thân mật.

"Oa!"

Nhưng hăm mộ chết lớp học tiểu thí hài!

La Thiên Vượng tưởng chim sẽ đi lên nhẹ nhàng ném đi, chim sẽ vui sướng bay mất.

"Đừng thả a!" La Sinh Quý rất là tiếc hận. Hần rất hận con ma tước kia vì cái gì không phải tìm mình đâu? Nếu là cái này chim sẽ cùng mình như thể thân mật, hần khẳng định tưởng cái này chim sẽ nuôi.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Bắt Cái Côn Trùng Đến Báo Ân

Chim sẽ mặc dù bay khỏi, lại ngừng trong phòng học. Hà Ma vịnh tiểu học phòng học vẫn là nhà trệt, ngay cả cái trần nhà đều không có, chim sẽ dừng ở trên xà nhà, kỳ kỳ tra tra hát ca.

Năm thứ ba các tiểu thí hài đều ngẩng đầu nhìn nóc nhà, ngay cả Trình Ngọc Liên tiến vào phòng học cũng không biết.

"Lên lớp, các ngươi cũng còn đang làm gì?" Trình Ngọc Liên đối ban này ấn tượng thật không tốt.

Các học sinh vẫn là rất e ngại cái này rất hung Trình lão sư, vội vàng trở lại trên chỗ ngồi ngồi xuống. Nhưng thỉnh thoảng vẫn là sẽ ngẩng đầu đi xem con ma tước kia.

Trình Ngọc Liên cũng nghe đến trên xà nhà con ma tước kia, đích thì thăm một tiếng: "Từ đâu tới chim sẽ."

Chim sẽ lá gan đều rất nhỏ, trong phòng học ngồi nhiều như vậy tiểu hài tử, ẩn đạo lý nó là không dám ở nơi này lú rú.

Nghe chim sẽ lú rú, Trình Ngọc Liên nhú mày, theo tay cầm lên một quyển sách ném đi đi lên, lệch cách xa vạn dặm. Chim sẽ kỳ kỳ tra tra kêu vài tiếng, giống như là đang chửi mắng Trình Ngọc Liên. Còn như đang thị uy từ Trình Ngọc Liên bên người lướt qua. Sau đó thị uy trở lại trên xà nhà, tiếp tục trở chú.

Trình Ngọc Liên tức giận gần chết, nghĩ thăm ngươi một con nhỏ chim sẽ cũng dám giễu cợt ta, nhìn ta đánh không chết ngươi. Nhặt về quyển sách kia

lại ném đi đi lên, lần này chính xác coi như, ném ở chim sẻ bên người, chim sẻ lại đổi một vị trí, càng là kỳ kỳ tra tra gọi.

"Các người đều cho ta ném đồ vật đi lên, đem nó đuổi đi ra." Trình Ngọc Liên phát phát hiện mình không làm gì được con ma tước kia, lập tức phát động quần chúng. Cạn cái này, nàng xác thực đảm đương không nổi bọn này tiểu thí hải.

Lần này, trong phòng học triệt để lộn xộn, các tiểu thí hải đều cao hứng bùng bùng cầm lấy sách giáo khoa dùng sức lên trên ném. Lần này nhỏ chim sẻ không thể thờ ơ, vội vàng từ trên phòng ốc khe hở bên trong đào tẩu.

La Thiên Vượng không có chút nào sốt ruột, chim sẻ nếu là dễ dàng như vậy đánh xuống đó mới lạ, đừng nói cầm là sách giáo khoa, coi như cầm là Thạch Đầu, cũng chưa chắc có thể được trúng được. Bất quá cái này chim sẻ là bị đuổi đi, di chứng nhưng liên phiền toái. Tiểu thí hải tưởng sách cầm đi đánh chim sẻ, đến rơi xuống toàn bộ hỗn đến cùng một chỗ. Sau đó một lớp tiểu hải từ vây tại một chỗ tìm sách giáo khoa. Trạng diện hỗn loạn không chịu nổi.

Lần này Trình Ngọc Liên cũng không tốt trách cứ những này tiểu thí hải, dù sao bọn hắn đều là nghe theo nàng chỉ lệnh.

"Ai cầm sách của ta! Ta sách không thấy!" La Trạch Quân vừa rồi rất ra sức đánh chim sẻ, chính là muốn đem cái này chim sẻ đánh chết, trả thù một chút La Thiên Vượng đánh hắn cái tát một tiền mỗi thù. Không nghĩ tới ăn trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo, sách không tìm được.

"Tại kia tại kia!" La Sinh Quý mắt nhất nhon, lập tức liền tìm được La Trạch Quân sách vở, thế nhưng là kia sách vở rơi không phải địa phương. Vậy mà vừa vịn rơi vào vừa rồi chim sẻ đứng thẳng vị trí. Vừa vịn bắt thiên bất ý rơi xuống trên xà nhà không rơi xuống.

Trình Ngọc Liên nhìn thoáng qua, nhíu mày, nàng nhưng không có cách nào tưởng quyền sách kia lấy xuống, trong trường học lại không có thang lầu, cũng không có trúc cao. Với không tới a. Cái này hung hải tử, làm sao lại có thể ném cao như vậy đâu?

"Lên trước khóa, đợi chút nữa tan lớp lại nghĩ biện pháp giúp người đem sách lấy xuống." Trình Ngọc Liên nói.

Thế nhưng là xong tiết học, Trình Ngọc Liên xoay mông một cái muốn đi.

La Trạch Quân vội vàng hô: "Trình lão sư, người còn không có giúp ta đem sách giáo khoa lấy xuống đâu."

"Chính người thu được đi, tự nghĩ biện pháp đi lấy xuống. Nếu không người bây giờ đi về làm rẽ trúc cao đến đây đi." Trình Ngọc Liên còn nhớ hận ngày đó La Trạch Quân gọi nàng lão vu bà đầu.

Trình Ngọc Liên trở mặt không quen biết, lần này để La Trạch Quân khóc không ra nước mắt. Hắn một cái năm thứ ba tiểu thí hải có thể có biện pháp nào tưởng sách giáo khoa lấy xuống đâu?

Trình Ngọc Liên lại không cần quan tâm nhiều, dù sao kia khóa vốn cũng không là nàng ném lên. Cũng không quay đầu lại đi về phòng làm việc, mới đi hai bước, liền cảm giác được có đồ vật gì rơi xuống trong đầu tóc, dùng tay sờ một chút, cảm giác được là ẩm ướt, ngẩng đầu nhìn lên, nhìn thấy một con chim sẻ phốc phốc bay qua. Cái này chim sẻ tốt nhìn quen mắt a. Xem xét trên tay, ai nha không đúng, đây là phân chim! Còn không hết hi vọng ngửi một cái, thôi không ngửi được! Vấn đề là, kia phân chim rơi xuống trong đầu tóc, Trình Ngọc Liên thật muốn khóc.

Kỳ thật nhỏ chim sẻ cũng không phải chuyên đến tìm Trình Ngọc Liên báo thù,

Nó cũng chỉ là thuận đường ném bom mà thôi, không nghĩ tới vậy mà oan có đầu nợ có chủ, vậy mà ném trúng cừu gia. Nhỏ chim sẻ miệng bên trong ngậm một đầu côn trùng, đây là nó thích nhất mỹ vị. Nhưng là lần này, nó vậy mà giữ lại không ăn, một mực ngậm lên miệng.

Chim sẻ vừa mới tiến phòng học, lập tức có cái rầm hải kinh hô lên: "Chim sẻ lại tới, chim sẻ lại tới!"

Lại có người cầm lấy khóa vốn chuẩn bị ném. La Thiên Vượng một tiếng hô to: "Người làm gì?"

Người kia nhìn thấy La Thiên Vượng hung ác như thế, lập tức hậm hực đem sách giáo khoa thả trở về.

"Lú rú..." Nhỏ chim sẻ không chút hoang mang bay đến La Thiên Vượng bên người, sau đó làm ra một cái để La Thiên Vượng chuyện dở khóc dở cười, nhỏ chim sẻ vậy mà tưởng một đầu chết côn trùng bỏ vào trên bàn của hắn. Sau đó hướng về La Thiên Vượng kỳ kỳ tra tra khoa tay mấy lần.

La Thiên Vượng mở to hai mắt nhìn, hắn giống như có chút hiểu rõ cái này nhỏ chim sẻ ý tứ, nó chẳng lẽ là cầm đầu này côn trùng báo ân tới?

La Thiên Vượng cười hắc hắc: "Cái này côn trùng ta cũng không ăn, người vẫn là lấy về tự mình ăn đi."

Một bên La Sinh Quý lỗ tai ngược lại là rất nhon, lập tức cười ha ha: "Cái này nhỏ chim sẻ có ý tứ, vậy mà cầm một đầu côn trùng đến cho Thiên Vượng ăn. Thiên Vượng, người vẫn là ăn đi."

Một đám tiểu thí hải lập tức ồn ào: "Thiên Vượng uống côn trùng, Thiên Vượng uống côn trùng."

Nhỏ chim sẻ gặp La Thiên Vượng không ăn, lại ngậm côn trùng bay mất.

"Thiên Vượng, người thế nào không ăn đâu? Kia côn trùng cũng là một đồng thịt a." La Sinh Quý cười nói.

Các tiểu thí hài cười vang.

"Thiên Vượng, ngươi muốn đem sách của ta lấy xuống?" La Trạch Quân tìm tới La Thiên Vượng lớn tiếng nói.

"Dựa vào cái gì ta muốn đem sách của ngươi lấy xuống?" La Thiên Vượng cười cười, hắn cảm thấy La Trạch Quân yêu cầu này rất là cổ quái.

"Nếu không phải ngươi chim sẻ trong phòng học quấy rối, lão sư liền sẽ không để chúng ta cầm sách giáo khoa ném, ta khóa vốn cũng không sẽ rơi xuống trên xà nhà. Ngươi nói đây có phải hay không là đều tại ngươi?" La Trạch Quân lý trực khí trắng hồng.

"Thế nhưng là cái này chim sẻ không phải ta nuôi nha. Mà lại ngươi cầm sách giáo khoa đánh chim sẻ, ta không tìm làm phiền ngươi, ngươi còn có thể ý lại vào ta? Có phải hay không ta mấy ngày không có đánh ngươi, trên người ngươi ngứa rồi?" La Thiên Vượng siết quả đấm nói.

La Trạch Quân phun khóc lên: "Ngươi khi dễ người, ta đi nói cho lão sư."

La Trạch Quân cái này đột nhiên trở mặt để La Thiên Vượng có chút xử chí không kịp đề phòng a. Bất quá hắn không có chút nào sợ.

Một lát sau, Triệu Bình Thủy đi theo La Trạch Quân tới, bất quá hắn không có gây sự với La Thiên Vượng, mà là nhìn một chút trên xà nhà sách giáo khoa. Liền quay người ra ngoài, không biết được từ nơi nào lấy ra một cây trúc cao, rất nhẹ nhàng liền tướng quyển kia sách giáo khoa đâm xuống dưới.

Triệu Bình Thủy tướng sách giáo khoa còn cho La Trạch Quân, sau đó mới tìm được La Thiên Vượng: "Con ma tước kia là chuyện gì xảy ra a?"

"Ta cũng không biết được. Chim sẻ lại nuôi không quen." La Thiên Vượng nói.

Triệu Bình Thủy cũng cảm thấy có chút kỳ quái, không nghe nói ai có thể nuôi sống chim sẻ a. Chim sẻ mặc dù rất nhỏ, nhưng là hoang dại chim sẻ tính tình rất liệt. Có chút tiểu thí hài bắt được chim sẻ, nhốt ở trong lồng nhốt nuôi, không có một chỉ có thể nuôi sống. Điều là nuôi không được mấy ngày liền chết, mà lại chim là rất khó dưỡng thực, liền xem như nuôi rất nhiều năm chim, vừa bay xuất lồng từ liền sẽ không bay trở về.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhữ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Làm Khó Dễ

Trình Ngọc Liên đem dầu tóc tẩy rất nhiều lần, dầu gội đầu đều dùng hơn phân nửa bình, nhưng là tổng còn cảm giác được trong dầu tóc lưu lại một cổ nhàn nhạt phân chim mùi thoắt. Da đầu tắm đến đỏ đỏ, tóc đều giặt xuống đến thật nhiều.

"Trình lão sư, ngươi gội đầu tóc làm sao muốn tẩy nhiều như vậy lượt a?" Hà Ma vịnh trẻ tuổi nhất nữ lão sư Vương Mông được nhìn xem Trình Ngọc Liên tẩy một lần lại một lần, kỳ quái mà hỏi thăm.

"Trong dầu tóc luôn cảm giác đến có vị đầu." Trình Ngọc Liên xấu hổ muốn chết.

"Không nghĩ tới Trình lão sư ngươi như thế bệnh thích sạch sẽ đầu." Vương Mông được cười nói.

Trình Ngọc Liên không có tiếp tục nói, nàng lẳng lẳng nhìn xem tan học về nhà học sinh. Nhìn không là người khác, chính là La Thiên Vượng, con kia ghê tởm chim sẻ ngay tại La Thiên Vượng trên đỉnh đầu vui sướng bay lên. Nàng ngược lại là không nghĩ tới, cái này chim sẻ chính là tại trở về báo ân thời điểm, thuận tiện tại đỉnh đầu nàng bên trên "Ném bom". Ai có thể nghĩ đến một con chim sẻ có thể cùng một cái tiểu thí hài như thế thân mật?

La Thiên Vượng căn bản cũng không biết nhỏ chim sẻ làm qua chuyện tốt. Việc này Hà Ma vịnh tiểu học đều không có một người hiểu được, loại này tai nạn xấu hổ Trình Ngọc Liên đánh chết cũng sẽ không nói với người khác. La Thiên Vượng hôm nay chỉ ngủ một giấc, vẫn bảo trì thanh tỉnh đến tan học. Tan học linh một vang, La Thiên Vượng liền đeo bọc sách đi về nhà. Bởi vì La Thiên Vượng bệnh tình, các môn công khóa lão sư, đều không có ở làm việc bên trên đối La Thiên Vượng có bất kỳ yêu cầu gì. La Thiên Vượng hiện tại hơi có chút chuyển biến tốt đẹp, mình cũng đương nhiên sẽ không đi xin làm bài tập.

Bởi vì con ma tước kia, cùng một cái viện các tiểu thí hài đều cùng sau lưng La Thiên Vượng, hắn không thể tướng con kia nhỏ chim sẻ từ La Thiên Vượng trong tay đoạt tới, chiếm làm của riêng. Thế nhưng là nhỏ chim sẻ chỉ nhận người nhà La Thiên Vượng.

La Sinh Quý thì một mực tại xoắn xuýt La Thiên Vượng cái này chim sẻ có phải hay không chính là mình buổi sáng hôm nay đi lúc đi học cột con kia. Tan học về sau, hắn đã đến hắn ném đi chim sẻ từ địa phương tìm một lần, không có phát hiện con ma tước kia bóng dáng, ngược lại trên mặt đất tìm được cột vào chim sẻ trên đuôi sợi bông. Hắn phi thường hoài nghi La Thiên Vượng cái này chim sẻ từ chính là hắn vứt bỏ con kia. Thế nhưng là con ma

tước kia rõ ràng đã nhanh muốn chết mất a! Mà lại, con ma trước kia từ chân là bị thương rất nghiêm trọng. Làm sao có thể lập tức biến tốt đâu?

"Thiên Vương, cái này chim sẽ từ có phải hay không chính là ta con kia?" La Sinh Quý nhìn không được hỏi.

"Con nào? Buổi sáng người con kia đều bị người giết chết, chẳng lẽ còn có thể sau khi chết phục sinh? Hoặc là chim sẽ từ biến thành quỷ hướng người đòi nợ rồi?" La Thiên Vương hỏi.

"Người, người, người gạt người! Chim sẽ từ chết sẽ không thay đổi quỷ." La Sinh Quý bị La Thiên Vương nói đến có chút bối rối.

Ngày thứ hai, năm thứ ba lớp đầu tiên là Trình Ngọc Liên lớp số học. La Thiên Vương đi trường học đi đến tương đối trẻ, tới trường học thời điểm, đã đánh dự bị lính. Trình Ngọc Liên cũng đứng lúc tiền phòng học.

Lúc đầu, La Thiên Vương coi là ngủ một buổi tối, chim sẽ liền sẽ bay đi, sẽ không còn để ý tới hắn. Không nghĩ tới, đến lúc đi học, con ma trước kia không biết được từ nơi nào bay ra. Một mực đi theo sau lưng của hắn.

Trình Ngọc Anh nhìn thấy chim sẽ trong lòng hoảng hốt, cả ngày hôm qua đều sinh hoạt tại phân chim bóng ma bên trong, một đêm đều ngủ không ngon. Vừa mới vừa nhìn thấy cái này chim sẽ, trong lòng liền run rẩy một chút. Phần mà không có chú ý tới vừa vừa đi vào phòng học La Thiên Vương.

Nhỏ chim sẽ không có nhận ra Trình Ngọc Liên, phốc phốc vỗ vỗ cánh, liền bay hướng trường học bên cạnh trong rừng cây.

Trình Ngọc Liên nổi lòng lo lắng cuối cùng để xuống, cái này vừa buông lỏng, lập tức để nàng đột nhiên nhớ tới vừa mới nhìn thấy cái bóng lưng kia. Nàng đột nhiên cảm giác được cái này chim sẽ xuất hiện ở đây không phải một loại ngẫu nhiên. Hôm qua đụng phải, hôm nay lại đụng phải. Nơi nào sẽ khéo như vậy? Chẳng lẽ cái này chim sẽ thật là ai nuôi?

"Vừa mới là ai cái cuối cùng tiến phòng học?" Trình Ngọc Liên hỏi.

Tất cả mọi người là không hiểu thấu, nhưng là phản xạ có điều kiện nhìn về phía La Thiên Vương.

Không cần người khác nói thêm cái gì, Trình Ngọc Liên cũng hiểu được ai cái cuối cùng tiến đến, Trình Ngọc Liên đột nhiên nhớ tới, hôm qua nhìn thấy chim sẽ thời điểm, La Thiên Vương vừa vặn cũng ở tại chỗ.

"La Thiên Vương!" Trình Ngọc Liên lập tức nổi trận lôi đình.

"Làm gì?" La Thiên Vương không biết Trình Ngọc Liên vừa chuẩn chuẩn bị cả cái gì yêu thiếu thân.

"Người đứng lên cho ta!" Trình Ngọc Liên hung tợn chỉ vào La Thiên Vương.

"Ta tại sao muốn đứng lên? Ta lại không đến trẻ, lại không trái với kỷ luật." La Thiên Vương không có chút nào thích cái này số học lão sư.

Trình Ngọc Liên vỗ bàn một cái: "Còn phản người. Hôm qua người đem chim sẽ lấy tới trong phòng học đến, ảnh hưởng nghiêm trọng lớp học kỷ luật. Hôm nay người vậy mà lại đem chim sẽ mang tới."

La Thiên Vương cười khúc khích: "Trình lão sư người muốn oan uổng ta, cũng muốn giảng điểm đạo lý a. Cái nào sẽ nuôi chim sẽ a."

"Vậy ta làm sao thấy được con ma trước kia luôn luôn đi theo bên cạnh người đâu?" Trình Ngọc Liên thể nhưng là không có cái gì lực lượng. Cái này chim sẽ đứng là không người nào nuôi a.

"Nó muốn đi theo ta chạy, ta cũng không có cách nào a. Ta cũng là kỳ quái, làm sao hai ngày này ta tổng là đụng phải nó. Nếu là nó chịu để cho ta nuôi, vậy ta mới cao hứng đâu." La Thiên Vương đương nhiên sẽ không thừa nhận.

Trình Ngọc Liên không nắm chắc được chuyện này, nhìn chằm chằm La Thiên Vương nhìn một hồi, muốn từ La Thiên Vương trên mặt nhìn ra chút gì, nhưng là La Thiên Vương rất bình tĩnh. Hôm qua liền chịu qua Triệu Bình Thủy khảo vấn, hiện tại đương nhiên sẽ không sợ hãi Trình Ngọc Liên ép hỏi.

Trình Ngọc Liên một tiết khóa đều có chút không quan tâm, liên tục phạm sai lầm, bị năm thứ ba tiểu thí hài điểm ra, còn xấu hổ thành giận. Đợi đến chuông tan học một vang, Trình Ngọc Liên vội vàng qua loa kết thúc cái này một bài giảng, chặt vật không chịu nổi rời phòng học. Thế nhưng là vừa mới đến ngoài cửa, liền nghe được chim sẽ kỳ kỳ tra tra gọi.

"A!" Trình Ngọc Liên phát ra một tiếng kinh hô.

Con ma trước kia cũng hét lên một tiếng, hốt hoảng chạy trốn.

Trình Ngọc Liên thì đặt mộng ngồi trên đất, dính đất mộng xám, Trình Ngọc Liên đứng lên, vội vàng liền chạy. Bởi vì nàng đã thấy có mấy cái mới vừa đi ra phòng học tiểu thí hài thật lằng lằng nhìn xem nàng.

La Sinh Quý nhìn xem Trình Ngọc Liên bóng lưng, giật mình nói ra: "Trình lão sư hôm nay thật kỳ quái a, giống như bị quỷ tìm được."

La Sinh Quý tùy tiện như vậy nói chuyện, những đứa trẻ khác lập tức đem La Sinh Quý biến thành: Trình lão sư bị quỷ tìm được.

Sau đó các tiểu thí hải một thuyền mười mười thuyền trăm, toàn bộ Hà Ma vịnh đều hiểu rồi Trình Ngọc Liên lão sư bị quý tìm được.

La Thiên Vượng gãi gãi sọ nạo: "Trình lão sư cùng Triệu lão sư bọn hắn vì cái gì luôn luôn cảm thấy ta nuôi một con chim sẻ đâu?"

La Sinh Quý đi đến La Thiên Vượng bên người, hỏi một tiếng: "Người chim sẻ từ đâu? Làm sao không có mang tới đâu?"

La Thiên Vượng rất là im lặng, hiện tại tất cả mọi người cho là hắn nuôi một con chim sẻ.

Nhỏ chim sẻ kỹ kỹ tra tra tiếng kêu từ nơi không xa thuyền đến, một cái nhỏ nhắn xinh xắn nhanh nhẹn thân ảnh ra hiện tại đi hành lang bên trên phòng thuyền bên trên.

Nhỏ chim sẻ tướng một viên hạt thông đưa đến La Thiên Vượng trong tay. Sau đó lúu rúu kêu liên tiếp.

Bất quá cái này không có mở miệng hạt thông tìm La Thiên Vượng nhưng ăn không được, tiện tay tướng hạt thông bỏ vào trong túi tiền của mình.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Màu Lam Ký Tự

Nhỏ chim sẻ mỗi ngày đều sẽ cho La Thiên Vượng mang đến một chút vật lý kỳ cổ quái, có đôi khi là một cây phi thường xinh đẹp lông gà rừng, có đôi khi sẽ là một con bướm, mỗi một lần, mang tới đồ vật đều sẽ để La Thiên Vượng dờ khóc dờ cười.

Trình Ngọc Liên lão sư thỉnh thoảng sẽ cho La Thiên Vượng tìm một chút phiền phức, bất quá nàng giống như có chút kiêng kỵ La Thiên Vượng, cũng không dám cầm La Thiên Vượng thật thể nào. La Thiên Vượng cũng lười đi để ý tới. Dù sao người ta là lão sư, dựa vào cái kia chỉ biết trị bệnh ký tự, La Thiên Vượng cũng không thể đem người khác thể nào. Dù sao Trình lão sư "Bệnh" không phải thuốc có thể chữa trị, ký tự sợ là cũng không có bao nhiêu dùng.

Thời gian chậm rãi qua đi, thu hạt thóc, đào khoai lang, quả ớt cây tại sương lạnh bên trong già đi, mùa thu rút cục đã trôi qua, mùa đông lạnh lẽo tiến đến. Đương có một ngày, đi tại trên đường đất, dưới chân kéo kẹt kẹt vang, để giày dính đầy bùn đất, sau đó phát hiện bùn đất dưới đáy vầy mà cát giấu chớ rằng băng sương. Lúc này mới hiểu được đây là mùa đông tới.

Các tiểu thí hải bắt đầu hi vọng tuyết rơi, bởi vì tuyết rơi, trường học liền muốn nghỉ, ăn tết cũng không xa. Tại xa xoi sáng tỏ trong thành cha mẹ cũng đều muốn về nhà. La Thiên Vượng cũng tại hi vọng. Hắn mỗi ngày ban ngày y nguyên sẽ trong phòng học đi ngủ, bất quá ngủ ngon thời gian càng lúc càng ngắn. Ở trên người hắn nhiều hơn một loại những đứa trẻ khác không có có đồ vật. Đây là một loại rất cảm giác kỳ quái, có thể cảm thụ được, lại không cách nào nói nói rõ ràng.

La Thiên Vượng khí huyết bên trong vẫn là một đầm xanh biếc nước, kia là từ điểm sáng màu xanh lục ngưng tụ, bất quá cái này một đầm nước tựa hồ chưa từng có gia tăng, cũng không có giảm bớt. Mà điểm sáng màu xanh lam lại như cũ giống như là một đoàn nông vụ. Tựa hồ muốn ngưng kết một giọt màu lam giọt nước tới. Thế nhưng là nhưng vẫn không có ngưng tụ.

Cái kia mai rùa bên trên cũng một mực chưa từng xuất hiện mới ký tự. Mai rùa phẳng phát biến thành một khối phổ thông mai rùa mà thôi.

"Bảo Lâm thúc, Chính Giang để người ban đêm tám điểm mang Thiên Vượng đến nhà ta đi chờ đợi điện thoại." La Trường Thanh là trong thôn cán bộ, trong nhà hắn là trong viện tử này duy nhất trang điện thoại. Ra ngoài làm công người đều đem điện thoại đánh tới nhà bọn họ. Bất quá cái này một hạng phục vụ cũng không phải miễn phí, tiếp một chiếc điện thoại muốn một khối tiền.

"Muốn được muốn được." La Bảo Lâm gật gật đầu.

La Thiên Vượng nghe được cha mẹ gọi điện thoại trở về, trong lòng liền có một loại không ức chế được cao hứng.

La Bảo Lâm lại có chút âm trầm, cái này sắp hết năm gọi điện thoại về, khẳng định là không có ý định về ăn tết. Bà ngoại nho nhỏ ở nhà phán một năm, kết quả tới gần qua tết, nói không trở lại. Đến lúc đó hai cái lão ngược lại còn tốt, Thiên Vượng nhưng làm sao bây giờ đâu? Bệnh này vừa tốt một chút, nếu là có sự thay đổi kia nhưng làm sao bây giờ? Nghĩ tới đây La Bảo Lâm liền bắt đầu lo lắng.

La Bảo Lâm nhìn thoáng qua nhà mình cháu trai, đứa nhỏ này trên mặt mang tiểu dung, mặc dù không nói chuyện, La Bảo Lâm lại biết nhà mình cháu trai ngóng trông cha mẹ về ăn tết đấy.

La Thiên Vượng một mực tại nhìn thời gian, trong nhà có cái tủ trên trần mua về đồng hồ điện tử, thời gian chậm không sai biệt lắm nửa giờ. Mỗi lần nhìn thời gian còn muốn thêm hơn nửa canh giờ mới được. La Thiên Vượng cảm giác cái này đồng hồ treo tường hôm nay xoay chuyển so thường ngày chậm.

"Gia gia, nhà chúng ta chuông có phải hay không lại chậm?" La Thiên Vượng câu nói này không biết được hỏi rất nhiều lần.

"Chậm nửa giờ. Máy giờ rồi rồi?" La Bảo Lâm hướng tường bên trên nhìn một chút.

"Sáu giờ rồi, nếu không chúng ta tới liền bây giờ đi. Vạn nhất cha ta điện thoại tới sớm đây?" La Thiên Vượng nói.

"Đi sớm như vậy làm gì? Đi đuổi người ta cơm tối à? Nhanh đến lúc tám giờ đi vừa vặn." La Bảo Lâm lắc đầu, tiểu hài tử cùng gia gia nải nải hôn lại, cũng không có cha mẹ mình thân.

Thật vất vả đến bây giờ rồi, La Bảo Lâm mới mang theo La Thiên Vượng hướng la Trường Thanh trong nhà đi đến.

La Trường Thanh cặp vợ chồng ngược lại là rất nhiệt tình, cho La Bảo Lâm cùng La Thiên Vượng tổ tôn dờn ghé, để bọn hắn một bên ngồi xem tivi, một bên đẳng điện thoại đánh tới.

"Trước đừng vội, sẽ không chuẩn như vậy lúc, có thể sẽ muộn một chút. Bọn hắn có thể là dùng trong xưởng IC thẻ máy móc đánh." La Trường Thanh nói.

Cái gì là IC thẻ cơ, La Thiên Vượng làm không rõ ràng. Trong thành có rất nhiều ly kỳ đồ vật.

Quả nhiên, tám điểm đi qua một hồi lâu, điện thoại mới vang lên.

La Trường Thanh nhận nghe điện thoại, giảng vài câu mới đưa điện thoại giao cho La Bảo Lâm "Bảo Lâm thúc, là Chính Giang."

"Uy! Là Chính Giang sao?" La Bảo Lâm sợ mình thanh âm quá nhỏ, bên kia nghe không rõ ràng, lớn tiếng hướng phía microphone hô.

"Ta cùng Thiên Vượng đến đây. Ân. Cái gì? Các người không về nhà ăn tết rồi? Ta nói các người tại sao có thể như vậy chứ? Không muốn Thiên Vượng rồi? Hồng Mai có rồi? . . ." La Bảo Lâm cuối cùng cũng không có cách nào nói con trai con dâu, bọn hắn xác thực có tình huống đặc biệt. Tầng Hồng Mai mang thai hài tử, xác thực không nên lặn lội đường xa. Nhưng là Thiên Vượng nhưng làm sao bây giờ đâu?

La Bảo Lâm tưởng microphone đưa cho La Thiên Vượng: "Người cùng cha mẹ giảng vài câu."

La Thiên Vượng nghe nói cha mẹ không về ăn tết, liền bắt đầu nước mắt rung rung, nhỏ giọng hướng phía microphone giảng: "Cha, mẹ. Các người thế nào không về ăn tết đây?"

"Thiên Vượng, nung mang thai đệ đệ, ngồi không được xa như vậy xe. Đẳng đệ đệ sinh ra tới, chúng ta đồng thời trở về. Nung để người trong thôn cho người mang về quần áo mới, còn mang theo ăn ngon. Người ở nhà muốn nghe lời của gia gia. Nhớ kỹ a." Tầng Hồng Mai dặn dò rất nhiều. Kỳ thật nàng cũng thật muốn tề. Nhưng là nâng cao cái bụng không tiện a. Mà lại La Chính Giang ở bên kia sự nghiệp vừa mới bắt đầu, cũng thực sự không thể rời đi. Đến lúc đó có trở về hay không, Tầng Hồng Mai cũng không phải như vậy xác định.

Một già một trẻ từ la Trường Thanh nhà đi tới, đều không nói gì. La Thiên Vượng cầm đèn pin hướng trên trời vừa chiếu, một đạo quang trụ bắn về phía vô tận bầu trời đêm. Từng mảnh từng mảnh trắng noãn "Cánh hoa" từ trên trời giáng xuống, ở trên bầu trời bỗng bình lung lay, vô thanh vô tức rơi xuống trên mặt đất.

"A! Tuyệt rồi!" La Thiên Vượng trong thanh âm mang theo một vẻ vui mừng.

"Thật tuyệt rồi." La Bảo Lâm thở dài một tiếng, bên miệng rải lấy như khói nhiệt khí.

La Thiên Vượng về đến nhà, ngâm một cái nước nóng chân, liền lên giường đi ngủ. Đến trên giường, tắt đèn, La Thiên Vượng ánh mắt lại không có nhắm lại, con mắt mở ra nhìn xem đen sì nóc nhà, óng ánh nước mắt chợt từ khóe mắt chui ra ngoài.

Không biết lúc nào, thương tâm thất vọng La Thiên Vượng mới tiến nhập mơ mộng. Bầu trời thật nhiều điểm sáng màu xanh lam, tất cả đều hướng về La Thiên Vượng lao qua. La Thiên Vượng khí trong huyết, đoàn kia màu lam sương mù càng lúc càng nồng nặc. Sau đó, màu lam sương mù rốt cục tụ tập thành một giọt màu lam dịch nhỏ từ trong sương mù dày đặc nhỏ giọt xuống.

Đặt ở La Thiên Vượng đầu giường mai rùa đột nhiên quang mang lóe lên, kia là một đạo mỹ lệ màu lam thâm thúy quang mang. Một cái lam sắc quang mang tạo thành ký tự từ mai rùa bên trên nổi lên, sau đó bay vào La Thiên Vượng khí trong huyết.

Vừa mới hình thành kia một giọt dịch nhỏ lập tức bay vào cái chữ kia phù bên trong, như thế vẫn chưa đủ, bốn phía lam sắc quang điểm điên cuồng mà tràn vào La Thiên Vượng khí trong huyết, sau đó tụ tập đến cái chữ kia phù phía trên. Ký tự càng ngày càng rõ ràng. Càng ngày càng cụ thể, không biết qua bao lâu, một cái màu lam ký tự lơ lửng tại La Thiên Vượng trong khí huyết.

Chương 21: Trong Tuyết Đào Lý Nữ Rộ

"Thiên Vượng ngủ thiếp đi a?" Tiêu Xuân Tú hỏi mới vừa tiến vào La Thiên Vượng gian phòng La Bảo Lâm.

La Bảo Lâm gật gù đầu: "Ngủ thiếp đi. Đứa nhỏ này, ngơngi chớ nhìn hần giống một người không có chuyện gì đồng dạng. Kỳ thật hần cái gì đều để ở trong lòng. Đứa nhỏ này, hiểu chuyện."

"Chính Giang cặp vợ chồng cũng là không có cách, Hồng Mai hiện tại nâng cao cái bụng lớn, trở về xác thực không an toàn. Đẳng hải tử sinh rồi nói sau." Tiêu Xuân Tú cũng có thể minh bạch con trai con dâu khó xử.

"Thế nhưng là Thiên Vượng ngóng trông cha mẹ trở về phán một năm, kết quả đến sắp hết năm, không trở lại. Ai." La Bảo Lâm nặng nề mà thở dài một cái.

Xa xôi thành thị bên trong, cũng không phải là mỗi một góc đều là phồn hoa như gấm. Giống La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai dạng này người xứ khác chỗ ở tạm, cũng sẽ không quá sáng rõ. La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai ở tại một cái công trường lều bên trong.

Đầu năm nay tới thời điểm, ở chỗ này cho một lão bản làm việc thời điểm, lão bản kia rất dễ mất La Chính Giang, để La Chính Giang nhận thầu trong tay hần một chút tiểu công trình, thành làm một cái bọc nhỏ đầu.

La Chính Giang từ lúc kia bắt đầu, liền mang theo trong thôn một đám người, bắt đầu ở trên công trường tiếp sống. Tăng Hồng Mai liền theo La Chính Giang tại trên công trường nấu cơm. Không có mang thai thời điểm, cũng đi theo La Chính Giang bắt đầu làm việc. Về sau phát hiện mang thai, mới không có đi bắt đầu làm việc.

La Chính Giang trong tay nhân thủ không nhiều, mười mấy người, tiếp không đến đại hoạt, cho nên một năm trôi qua, kiếm cũng không phải rất nhiều. So trước kia cặp vợ chồng cho người khác làm việc, hơi tốt một điểm. La Chính Giang chuẩn bị thừa dịp ăn tết, tiếp một đơn đại hoạt, vừa vận thừa dịp ăn tết, từ quê quán kéo một đợt nhân thủ, tại năm sau làm một vỏ lớn. Hiện tại phương nam trong thành khắp nơi đều là cơ hội, La Chính Giang muốn tóm lấy cơ hội này.

"Chính Giang, Thiên Vượng tình huống không biết thế nào. Chúng ta kỳ thật thật nên về nhà một chuyến." Tăng Hồng Mai nói.

"Nghe cha giảng, Thiên Vượng hiện tại trên cơ bản không sao. Ai không muốn trở về a. Thế nhưng là người nâng cao cái bụng lớn, trên đường không an toàn a. Bây giờ đi về, trên xe chật ních người, ai đem bụng của người chạm thử làm sao bây giờ? Lại nói, ta còn phải thừa dịp đoạn thời gian này, cùng Tiểu lão bản bọn hần tạo mối quan hệ. Sang năm chỉ cần từ trên tay bọn họ cầm tới mấy cái công trường, liền đủ chúng ta kiếm tiền. Người quay đầu cũng cùng các người Tăng gia người nói, để bọn hần sang năm tới cùng ta cạ. Ta cho bọn hần tiền lương mờ cao một chút." La Chính Giang hiện tại thời khắc tính toán việc buôn bán của hần.

Bao công đầu ở niên đại này vẫn là một cái rất đáng gờm danh hiệu. Bao công đầu mang ý nghĩa có tiền. La Chính Giang hiện tại liền mang theo như thế một cái đầu ngậm. Tăng Hồng Mai cái này bao công đầu phu nhân cũng dính một điểm quang.

"Vậy ta có thể nói tốt, chờ ta sinh hải tử, ta liền đi về nhà. Lâu như vậy không gặp Thiên Vượng, cũng không biết được cao lớn không có." Tăng Hồng Mai nghĩ đến con trai, liền con mắt đỏ lên.

"Bà nương, người đừng như thế không có tiền đồ được hay không? Chúng ta nếu là phát tài rồi, có thể ở chỗ này mua phòng ốc, tương lai đem Thiên Vượng tiếp vào bên này. Chẳng lẽ không thể so với tại Hà Ma vịnh mạnh? Tiểu hải tử tương lai còn dài, sớm muộn đạt được bên này làm công. Chúng ta nếu là sớm mấy năm tới, đã sớm cùng Tiểu lão bản bọn hần đồng dạng. Người đừng nhìn Tiểu lão bản hiện tại đi ra ngoài chính là xe nhỏ, sớm mấy năm cùng chúng ta cũng giống vậy." La Chính Giang nói.

"Tại trong thành này mua phòng ốc? Mang Thiên Vượng đến trong thành đến?" Đây là để Tăng Hồng Mai rất rung động sự tình.

Công trường ban đêm rất yên tĩnh, gió thổi rất vang, lều trên đỉnh sắt lá bị gió thổi đến phản phật phản phật rung động.

Một đêm trôi qua, Hà Ma vịnh đã một mảnh bao phủ trong làn áo bạc, thiên địa đều là một mảnh trắng xóa. Tiểu hải tử một tỉnh lại, thật hưng phấn chạy đến trong viện không có người giẫm qua trong đồng tuyết lưu lại một chuỗi vết chân của mình.

La Thiên Vượng mở to mắt, ngoài cửa sổ quang mang có chút chói mắt, nhưng là thế giới cảm giác đã không giống nhau lắm.

Nhỏ chìm sẽ tại trên cửa sổ kỹ kỳ tra tra kêu to, toát ra, nó hôm nay lộ ra phá lệ vui vẻ. Ngoài cửa sổ đào lý bên trên đã trùm lên một tầng tuyết sương. La Thiên Vượng vội vàng mặc vào y phục, đẩy cửa ra đi ra ngoài.

"Tuyệt rồi!" La Thiên Vượng lớn tiếng la lên vọt vào trong đồng tuyết.

"Đứa nhỏ này," Tiêu Xuân Tú nhìn xem nhà mình cháu trai tỉnh lại sau giấc ngủ,

Lại cùng bình thường đồng dạng, cuối cùng là yên tâm. Xem ra cha mẹ không về ăn tết, không có cho đứa bé này tạo thành thương tổn quá lớn.

La Thiên Vượng cũng không có có ý thức đến trong cơ thể của mình đã phát sinh biến hóa như thế nào, chỉ là cảm giác cái này bằng tuyết để hấn cảm thấy tốt thân cận.

La Thiên Vượng đột nhiên nghĩ đến cái gì, cực nhanh hướng hồ nước chạy tới. Hồ nước nước còn không có bị băng tuyết bao trùm, trên nước cũng không có kết băng, bất quá thời tiết như thể lạnh, cá chạch đương nhiên sẽ không chạy đến. Mà là hấn là tiến vào trong đất bùn.

Chẳng qua là khi La Thiên Vượng tay vurun vào trong nước thời điểm, một lát sau, vậy mà vậy tới một đoàn cá chạch. Những này cá chạch đều là phi phi thật to, đen ngịt một đoàn. Thời gian mấy tháng, cá chạch đều đã lớn rồi tầm vài vòng, số lượng tựa hồ cũng nhiều hơn không ít. Không biết là nuôi ở trong ao cá chạch sinh sôi, vẫn là phía ngoài cá chạch chạy vào trong hồ.

Mặc dù nhiệt độ rất thấp, nhưng là hồ nước bên trong cá chạch vẫn sống hiện cực kì. Một chút cũng không có có nhận đến nhiệt độ thấp ảnh hưởng.

La Thiên Vượng tiện tay chuẩn bị hướng trong ao phóng thích một giọt dịch nhỏ, lại phát hiện trong tay vậy mà ngưng kết chính là màu lam dịch tích.

"A?" Phát hiện này để La Thiên Vượng giật nảy cả mình. Đột nhiên ý thức tiến vào khí trong huyết, ngoài ý muốn phát hiện khí trong huyết vậy mà tạo thành hai loại nhan sắc dịch nhỏ, một mảnh lục sắc, một mảnh nhỏ màu lam. Lục sắc dịch nhỏ lên mặt treo lấy một cái lục sắc ký tự, màu lam dịch nhỏ phía trên treo lấy một cái màu lam dịch tích.

"Cái này màu lam ký tự là lúc nào hình thành?" La Thiên Vượng rất là ngoài ý muốn.

La Thiên Vượng tiện tay tướng màu lam ký tự phóng thích đến trong ao, trong ao cá chạch nhóm càng thêm náo nhiệt, tất cả cá chạch cũng bắt đầu tại trong ao lạnh lại. Nhất là cho La Thiên Vượng giật mình là, bên cạnh cái ao cây đào Lý cây, vậy mà tại trời tuyết lớn này mầm từng cái lục sắc nụ hoa. Sau đó nụ hoa mở ra. Đào lý tiêu vào băng tuyết ngày mở ra!

Ao nước bốn phía trên đê, cỏ cây đã khô cạn, lúc này, vậy mà từ tuyết đọng bên trong chui ra ngoài một chút xanh nhạt ngon cỏ, một buổi sáng sớm, nước này đường bốn phía lại nhưng đã là một mảnh lục sắc.

La Bảo Lâm sợ cháu trai đông lạnh lấy, chạy tới gọi La Thiên Vượng đi vào, nhìn thấy hồ nước bốn phía biến hóa, há to miệng, dọa đến ngay cả thở mạnh cũng không dám.

"Thiên Vượng, ngươi đã làm gì?" Dù sao cũng là cháu mình, La Bảo Lâm tráng lấy gan hỏi.

"Gia gia, ta lại thêm một cái màu lam ký tự. Ta đem màu lam ký tự đánh ngã trong ao, kết quả cây đào Lý cây đều nở hoa rồi, những này cỏ cũng mọc ra. Nguyên lai màu lam ký tự lợi hại như vậy." La Thiên Vượng cũng không có cảm thấy cái này có gì có thể sợ. Tiểu hài tử so đại nhân lại càng dễ tiếp nhận một chút kỳ quái sự tình.

"Hảo hảo, ngươi đừng nói cho người khác biết, đây hết thảy cùng ngươi có quan hệ, hiểu được a?" La Bảo Lâm nói.

Bất quá có một số việc, ngươi không muốn để cho người khác hiểu được, người khác ngược lại sẽ càng nhanh hiểu được.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Nhữ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Đánh Heo Cỏ Tiểu Nữ Hài

Ăn điểm tâm thời điểm, người trong thôn liền đem La Thiên Vượng nhà hồ nước bao bọc vây quanh. Loại chuyện này đối với Hà Ma vịnh người mà nói, thực sự quá mức hiếm lạ. Bọn hấn từ trước tới nay chưa từng gặp qua như thế chuyện ly kỳ cổ quái.

La Quảng Phúc lăng lăng nhìn xem hồ nước bên cạnh khắp cây khắp cây hoa đào Lý hoa, tự lẩm bẩm: "Thật sự là hiếm lạ a, ta lớn tuổi như vậy cho tới bây giờ liền chưa từng gặp qua như thế ly kỳ sự tình."

"Mùa đông mở hoa đào, cái này sợ là muốn ra quái sự." La Trường Bình nói đến đây hướng La Thiên Vượng trong nhà nhìn thoáng qua, quay người liền

vội vàng rời đi.

Người trong thôn cũng đều hướng phía La Thiên Vượng trong nhà nhìn sang. Trong ánh mắt nhiều một tia phức tạp. Rất nhiều người càng xem càng là kinh hãi. Một cái tiếp theo một cái lôi kéo nhà mình tiểu hài đi về nhà.

Có người lại đem thật lâu trước đó con kia một mực đi theo La Thiên Vượng chuyển chim sẻ sự tình lật ra ra, tăng thêm chuyện này, tiến thêm một bước ấn chứng La Thiên Vượng trên người có vấn đề.

La Tăng Tài nghe hỏi cũng chạy đến La Thiên Vượng trong nhà nhìn một chút. Lúc trở về đụng phải Lưu Tùng Lan.

"Tăng mới, người đến Bảo Lâm thúc nhà hồ nước bên trong nhìn qua, nhìn ra điểm cái gì thành tựu không có? Thiên Vượng có phải hay không bị quỷ tìm được rồi?" Lưu Tùng Lan từ khi lần trước sự tình, đến nay cũng còn ghen ghét La Thiên Vượng đâu. Ước gì La Thiên Vượng không may.

"Người mới bị quỷ tìm được. Vẫn là một cái đại sắc quý. Nếu để người không biết, trừ phi mình đừng làm a! Hắc hắc!" La Tăng Tài hướng về phía Lưu Tùng Lan cười quỷ dị cười, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Lưu Tùng Lan ngây ngẩn cả người, hẳn không biết La Tăng Tài là nói đùa đâu, vẫn là có thâm ý. Nàng hiện ở trong lòng hư cực kì.

"Người cùng cái nào đang đọc diễn văn?" La Hưng Tuyên nghe tiếng đi tới hỏi một tiếng.

"Ta cùng cái nào? Ta đương nhiên là cùng dã nam nhân a!" Lưu Tùng Lan đối nam nhân rất hung.

La Hưng Tuyên không dám nói thêm nữa câu, thậm chí có chút hối hận vừa rồi về vội thêm chuyện.

Lưu Tùng Lan vừa vào nhà, liền đem tính tình vung trên người La Tĩnh Chi: "Người cái này sao chửi, đã trở thể như vậy còn không đi đánh heo cò trở về."

"Đại nương, bên ngoài tuyết rơi." La Tĩnh Chi rất là khiếp đảm nói.

"Tuyết rơi cũng không cần đánh heo cò? Kia tuyết rơi người còn muốn ăn cơm không? Trong nhà của chúng ta lại không giống nhà khác đồng dạng trông heo cò. Người không đánh heo cò, bắt người cho heo ăn a?" Lưu Tùng Lan trực tiếp tướng La Tĩnh Chi đẩy ra môn, sau đó ném đi một cái giỏ trúc ra ngoài.

La Tĩnh Chi y phục mặc đến rất ít ỏi, trong gió rét run lấy bầy. Nhưng là đồng ruộng bên trong một mảnh trắng noãn, làm sao có thể tìm được heo cò đâu?

La Tĩnh Chi tướng hai tay đặt ở bên miệng, a một ngụm nhiệt khí, muốn đem băng lãnh hai tay một điểm ấm áp, thế nhưng là hai tay đông cứng, điểm này nhiệt khí không làm nên chuyện gì.

Một con chim sẻ bay tới, tại La Tĩnh Chi trên lưng giỏ trúc bên trên lú rú kêu vài tiếng. Cái này chim sẻ La Tĩnh Chi nhận biết. Không phải liền là mỗi ngày đi theo La Thiên Vượng cái mông phía sau con ma tước kia a?

La Tĩnh Chi đưa tay tới, nghĩ phải sờ một chút cái này bé đáng yêu chim sẻ, mờ nhạt áo ăn vào run lấy bầy tay chậm rãi tới gần nhỏ chim sẻ, nhỏ chim sẻ vậy mà không tránh không né, vẫn bằng La Tĩnh Chi chộp trong tay. La Tĩnh Chi có thể cảm nhận được chim nhỏ ấm áp lông vũ, một cổ ấm áp từ kia lông vũ bên trong phát ra, để La Tĩnh Chi đông cứng tay vậy mà chậm rãi khôi phục lại.

"Ta nếu là cũng có một thân chim nhỏ lông vũ thật là nhiều ít, liền không cần sợ hãi cái này trời đông giá rét băng lãnh." La Tĩnh Chi tướng chim nhỏ buông ra, tướng hai cánh tay đặt chung một chỗ dùng sức xoa động.

"Uy! La Tĩnh Chi, lần này tuyết ngày, người đi nơi nào đánh heo cò a?" La Thiên Vượng từ trong phòng chạy ra.

La Tĩnh Chi nhìn một chút bốn phía một mảnh trắng xóa, mờ mịt lắc đầu: "Ta cũng không biết được, nhưng là ta nếu là đem đánh heo cò trở về, ta đại nương là sẽ đánh chết ta."

"Người đại nương cũng quả nhiên là ác độc. Người vì cái gì không đi tìm người mẹ ruột đâu? Người mẹ ruột nếu là đến muốn người, đại bá của người đại nương cũng ngăn không được a." La Thiên Vượng hỏi.

La Tĩnh Chi kém chút không có khóc lên, dùng sức cắn môi, chẳng hề nói một câu, chỉ có nước mắt không tự chủ từ trong hốc mắt chạy ra, rơi vào óng ánh băng tuyết bên trong, phút chốc liền biến mất không thấy.

La Tĩnh Chi không phải không muốn đi qua tìm nàng mẹ ruột, nhưng là nghe người trong thôn nói, nàng mẹ ruột đã lập gia đình, lại sinh hai cái nữ oa, không có chút nào thụ nhà chồng chào đón, thường xuyên chịu nam nhân đánh, nếu như nàng lại đi qua, chỉ sợ sau này hai mẹ con thời gian đều không tốt qua.

"Lạnh không?" La Thiên Vượng hỏi.

La Tĩnh Chi đầu tiên là gật gật đầu, sau đó lại lắc đầu.

La Thiên Vượng trong tay ngưng kết một cái lục sắc ký tự, hướng La Tĩnh Chi trên thân một điểm. Mặc dù lục sắc ký tự sẽ không cho La Tĩnh Chi cảm ứng, lại có thể tiêu trừ La Tĩnh Chi trên thân tất cả mặt trái trạng thái. La Tĩnh Chi chỉ cảm thấy loại kia hàn phong thấu xương cảm giác lập tức biến mất không thấy, giống như một cái ma pháp thần kỳ.

"Ta phải đi. Không đánh được heo cỏ, ta sẽ bị đánh." La Tĩnh Chi mở miệng nói ra, thân thể cảm giác tốt, liền lập tức nhớ tới việc cần phải làm.

"Loại khí trời này là, người đi nơi nào đánh heo cỏ nha?" La Thiên Vượng hỏi.

La Tĩnh Chi lắc đầu, nàng cũng không biết được, có lẽ phải lật ra kia thật dày băng tuyết, thử thời vận, nhìn có thể hay không lật đến một mảnh cỏ xanh.

"Chờ một chút, ta mang người đi một nơi." La Thiên Vượng gọi lại chuẩn bị rời đi La Tĩnh Chi.

La Thiên Vượng tương La Tĩnh Chi đưa đến hồ nước một bên, hồ nước bốn phía cỏ xanh đáng dấp càn thịnh vượng, vậy mà từ thật dày tuyết đọng bên trong chui ra ngoài, hình thành một mảnh Nhân Nhân màu xanh biếc.

La Tĩnh Chi ngạc nhiên reo hò một tiếng: "Oa! Nhiều như vậy heo cỏ!" Nói xong liền hưng phấn bắt đầu hướng giỏ trúc bên trong kéo heo cỏ.

La Thiên Vượng cũng giúp đỡ La Tĩnh Chi đánh heo cỏ, không có một chút thời gian, cũng đã tràn đầy một giỏ trúc cái sọt heo cỏ.

Đương La Tĩnh Chi công một giỏ trúc cái sọt heo cỏ về đến đại bá trong nhà, Tiêu Hà còn tưởng rằng La Tĩnh Chi lười biếng: "Người cái này sao chỏi, có phải là lười biếng hay không?"

"Đại nương, heo cỏ ta đã đánh tốt." La Tĩnh Chi nói.

Tiêu Hà không tin, như thể băng thiên tuyết địa, làm sao có thể đánh cho đến heo cỏ, nàng để La Tĩnh Chi đi đánh heo cỏ, vốn chính là nghĩ tra tấn nàng một chút. Nhưng là Tiêu Hà đi đi ra bên ngoài, nhìn thấy chứa đầy ấp một giỏ trúc cái sọt heo cỏ, lập tức cũng có chút thất thần. Vậy mà thật đánh một giỏ trúc cái sọt heo cỏ.

Tiêu Hà tìm không thấy lấy cớ lại đánh chửi Tiêu Hà, liền ác thanh ác khí nói ra: "Heo cỏ đánh trở về, liền cắt gọn, trộn lẫn lấy heo sào cầm đi đút heo. Trong nhà bát đĩa cũng chất thành một đống, người không biết được rửa đi a. Sự tình gì, đều muốn ta gọi người mới hiểu mà làm theo. Nuôi đến người có làm được cái gì a!"

Đối với Tiêu Hà đánh chửi, La Tĩnh Chi cũng sớm đã chết lặng, không nói gì, liền đi làm mãi mãi cũng làm không hết việc nhà.

Tháng chạp tới, tựa hồ mỗi một ngày đều là đang vì ăn tết làm chuẩn bị. La Bảo Lâm chuẩn bị bắt mấy con gà đi bán đi, dùng để chuẩn bị ăn tết vật phẩm. La Thiên Vượng cũng đi theo La Bảo Lâm đi phiên chợ.

Mới tiến phiên chợ, liền có người đang gọi La Bảo Lâm: "Bảo Lâm thúc, Bảo Lâm thúc."

"Là quế cục a." La Bảo Lâm cùng La Thiên Vượng nhìn lại, là La Tĩnh Chi mẹ ruột Triệu Quế Cục.

"Bảo Lâm thúc, các người đến phiên chợ xử lý đồ tết a." Triệu Quế Cục mang theo tiểu dung, thần sắc lại có chút tiêu tụy.

"Đúng vậy a. Quế cục, người cũng là đang làm đồ tết a?" La Bảo Lâm gật gật đầu.

Triệu Quế Cục nhìn chung quanh, hỏi: "Bảo Lâm thúc, người hiểu được Tĩnh Chi tại nàng nhà đại bá trôi qua thế nào?"

"Cái này còn cần hỏi sao? Tiêu Hà kia bà nương là hạng người gì, người còn có thể không biết được a?" La Bảo Lâm lắc đầu.

"Tiêu Hà tuyết rơi ngày còn để Tĩnh Chi đi đánh heo cỏ đâu. Động một chút lại đánh người. Quế cục thăm, người làm sao không đem nàng tiếp đi đâu? Nàng tại nhà đại bá bên trong nhưng tao tội!" La Thiên Vượng hỏi.

"Đại nhân sự tình tiểu hài tử không hiểu, chớ nói loạn lời nói." La Bảo Lâm vội vàng quát bảo ngưng lại nói.

"Bảo Lâm thúc, Thiên Vượng nói rất đúng, ta cái này nương không phải người, để Tĩnh Chi chịu khổ. Chỉ là ta tình cảnh hiện tại cũng không tốt lắm, Tĩnh Chi nếu là đi với ta, chỉ sợ sẽ thụ càng lớn tội." Triệu Quế Cục nước mắt lập tức như là trời mưa.

Chương 23: Đặt Trước

Triệu Quế Cúc qua không bao lâu, lại chạy tới, tướng một kiện mới tinh bông vải tử quần áo mùa đông đưa tới La Bảo Lâm trong tay: "Bảo Lâm thúc, y phục này làm phiền ngươi mang về cho Tĩnh Chi. Ta nghe được giảng, Tĩnh Chi mùa đông ngay cả kiện áo bông đều không có. Ta cái này làm mẹ xin lỗi nàng."

"Ngươi cho Tĩnh Chi mua quần áo, ngươi bây giờ nam nhân hiểu được a? Đừng đến lúc đó trêu ra chuyện gì tới." La Bảo Lâm có chút bận tâm nói.

"Tiền này là ta tích lũy lên tiền riêng, nam nhân ta không biết được. Bảo Lâm thúc ngươi yên tâm đi. Ngươi đến lúc đó đem y phục này giao cho Tĩnh Chi cô cô, để cô cô mang cho Tĩnh Chi. Không phải ta lo lắng đại tẩu làm âm ỉ." Triệu Quế Cúc dặn dò.

"Quế cúc!" Nơi xa một cái nam nhân lớn tiếng kêu to.

Nghe được thanh âm này, Triệu Quế Cúc biến sắc, liền tranh thủ đồ vật nhét vào La Bảo Lâm trong tay, "Bảo Lâm thúc, nhanh thu lại. Chớ để hấn thấy được."

La Bảo Lâm liền tranh thủ quần áo nhét vào trúc sọt bên trong, dùng một cái túi xách da rắn đóng.

Nam nhân kia đi tới: "Quế cúc, ngươi ở chỗ này làm gì? Trong nhà nơi nào có tiền mua gà uống? Ngươi cái này heo bà nương, cũng quá tốt hóp một điểm."

Triệu Quế Cúc nam nhân đề phòng hướng La Bảo Lâm tỏ tôn thân bên trên nhìn một chút.

"Gặp được nhà mẹ đẻ trong làng người quen đấy." Triệu Quế Cúc nói.

"Nguyên lai là dạng này. Ta làm sao không nhận ra đâu?" Triệu Quế Cúc nam nhân nghi hoặc nhìn La Bảo Lâm một chút.

"Thôn chúng ta bên trong nhiều người như vậy, chẳng lẽ ngươi cũng nhận ra? Bảo Lâm thúc cũng không phải một cái viện." Triệu Quế Cúc trấn định nói.

"Ta chính là tùy tiện hỏi một chút, Bảo Lâm thúc, chúng ta còn có việc, liền đi trước." Triệu Quế Cúc nam nhân lời kéo Triệu Quế Cúc vội vàng đi ra.

"Gia gia, quế cúc thăm làm sao không đem Tĩnh Chi tiếp nhận đi đâu? Đi theo mẹ ruột lại thế nào cũng so đi theo Tiêu Hà thời gian khá hơn một chút a." La Thiên Vượng không hiểu hỏi.

"Ngươi hiểu cái gì? Ngươi quế cúc thăm hiện tại thời gian cũng không dễ chịu a. Thiên Vượng, vấn đề này trở về, với ai cũng không thể giảng. Y phục này là Tĩnh Chi cô cô mua cho nàng. Nhớ không?" La Bảo Lâm vội vàng dặn dò.

"Ta trở về với ai giảng a. Người trong thôn đều không cùng ta nói chuyện." La Thiên Vượng cười nói.

La Bảo Lâm cũng là ngay cả âm đạm, mọi nhà có nỗi khó xử riêng a. Nhà mình lại làm sao không có?

Lúc sau tết, trên đường người đến người đi, đồ vật lại cũng không bán chạy. Nhìn không ít người, lại đều nắm chặt tiền không chịu ra tay. Con buôn chết kinh muốn ép giá.

"Cái này mấy con gà ta muốn hết, nhưng là muốn tiện nghi hơn cái một khối tiền một cân." Một cái con buôn đi tới, nhìn một chút La Bảo Lâm nhà mấy con gà chỉ rồi nói ra.

Cái này mấy con gà màu lông rất sáng, gà trên chân tất cả đều là kén, hiển nhiên không phải loại kia cho ăn đồ ăn cho ăn ra gà. Mà lại cái này gà phi thường cường tráng, thịt cũng gấp đôi, bắt đầu ăn hương vị cũng muốn so với bình thường gà tốt ăn được nhiều. Đây đều là người trong nghề mới có thể nhìn ra được đồ vật. Bình thường đường phố bá lão căn bản không hiểu trong này đạo đạo.

"Không được, ta đây không phải cho ăn đồ ăn gà. Thiếu một phân tiền ta cũng không bán. Cái này gà cho ăn hơn một năm, ăn ta nhiều ít lương thực. Mua cái giá này đã là rất rẻ." La Bảo Lâm lắc đầu.

Cái kia con buôn gặp không chiếm được lợi lộc gì, đứng dậy liền đi, nghĩ là thăm dò một chút La Bảo Lâm thái độ. Ai biết La Bảo Lâm căn bản cũng không quan tâm.

"Vị đại thúc này, thời tiết như thế lạnh, ngươi cần gì chứ? Sớm một chút bán gà, ngươi cũng tốt mang theo cháu trai đi làm đồ tết. Dạng này, ta lại thêm năm lông." Con buôn suy nghĩ nhiều kiếm một điểm.

La Bảo Lâm y nguyên lắc đầu, "Liền cái giá này. Thiếu một phân, ta đều không bán."

Liền tại cái kia con buôn do dự còn muốn tiếp tục ép giá thời điểm, một người mặc khăn cứu nam tử trung niên đi tới, cũng không để ý đường đi vung bừa cùng lông gà mùi thối, tại lông gà bên cạnh ngồi xổm xuống: "Cái này gà không tệ, là chính tông gà đất. Bán thế nào?"

"Chín khối một cân." La Thiên Vượng nói.

"Đi. Ta toàn mua lại. Bất quá, có thể đem cái này lồng gà bán cho ta a? Nhiều như vậy gà, ta nhưng không cách nào lấy về a." Người trung niên kia nam tử nói.

"Lồng gà từ tặng cho ngươi. Cái này lồng gà là chính ta dệt,

Không đáng giá mấy đồng tiền." La Bảo Lâm nói.

"Kia tốt. Xung một chút, cùng một chỗ nặng bao nhiêu." Nam tử trung niên cười nói.

La Bảo Lâm tưởng gà cân xong, nam tử trung niên rất sáng khoái trả hết tiền. Trước khi đi nói ra: "Lão nhân gia, nhà ngươi về sau muốn mua loại này gà đất, có thể đưa đến nhà ta đi. Không riêng gì gà vịt, nông thôn loại đồ ăn thường ngày a, tôm cá cái gì, đều có thể. Chỉ là không nên đánh thuốc trừ sâu. Nhà ta liền bắt đầu câu nơi đó."

Nam tử trung niên gọi Từ Mậu Dân, là thủy khẩu miếu trên trán người, tại tây lâm thị mở một nhà cao cấp tiệm cơm. Lần này ăn tết trở về, thuận tiện tại thủy khẩu miếu tìm một chút chất lượng tốt nguyên liệu nấu ăn. Thủy khẩu miếu bên này nông thôn bên trong cho ăn hoàng gà ngon non mịn, dinh dưỡng phong phú. Nhưng là hiện nhận được một chút nơi khác tiến đến giống tốt gà xung kích, chân chính thuần túy hoàng gà đã phi thường khó tìm.

"Muốn được muốn được." La Bảo Lâm lập tức tưởng gà toàn bộ bán mất, trong lòng cũng là rất cao hứng. Nhiệt tâm giúp đỡ Từ Mậu Dân tưởng gà đưa đến Từ Mậu Dân trong nhà.

Lúc gần đi, La Thiên Vượng thuận miệng hỏi một tiếng: "Thúc thúc, cá chạch ngươi thu a?"

"Đương nhiên thu a. Ngươi nếu là bắt được cá chạch, cũng có thể đưa tới nơi này." Từ Mậu Dân cười nói.

"Ta nuôi một ao cá chạch đấy. Ngươi nếu là đều thu, ta có thể nhiều nuôi một điểm." La Thiên Vượng nói.

"Được, ngươi yên tâm to gan nuôi, có bao nhiêu ta muốn bao nhiêu. Bất quá, ngươi cũng đừng cho cá chạch cho ăn đồ ăn. Cho ăn đồ ăn cá chạch có thể bán không giá khởi điểm tiền." Từ Mậu Dân nói.

"Ta mới không có tiền mua đồ ăn đâu. Nhà ta cá chạch so trong khe đào còn tốt ăn đấy." La Thiên Vượng nói.

Từ Mậu Dân cũng không có tưởng La Thiên Vượng tiểu hài tử này coi là chuyện đáng kể, chỉ là cười cười.

La Bảo Lâm bán đi gà về sau, mang theo La Thiên Vượng đi ăn một bát sủi cảo mà thôi. La Thiên Vượng ăn đến say sưa ngon lành. Nông thôn hài tử khó được tiếp theo về tiệm ăn. Một bát sủi cảo tại đều có thể xem như sơn trân hải vị.

Càng ngày càng tới gần ăn tết, trong làng xuôi nam làm công người từng cái công phình lên bọc hành lý về tới Hà Ma vịnh.

Nhìn tới nhà người khác phụ mẫu về nhà, La Thiên Vượng rất là hâm mộ, một trận này nói chuyện lại biến ít đi rất nhiều.

La Tĩnh Chi cũng là một cái như là La Thiên Vượng đồng dạng, không có cái gì tốt hi vọng hài tử. La Bảo Lâm cầm quần áo đưa đến La Tĩnh Chi trong tay, để La Tĩnh Chi cao hứng thật nhiều ngày. Nàng đã rất nhiều năm lúc sau tết, không có mặc quần áo mới.

Đầu xuân, La Thiên Vượng hồ nước bên trong phi thường náo nhiệt. Một mùa đông không chút ra cá chạch, bắt đầu nháo đảng. Cá chạch đen nghịt nhét chung một chỗ, tại La Thiên Vượng trong tay sôi trào. Trong hồ cá chạch lớn nhất có la ruộng Ngang ba bốn ngón tay lớn như vậy, cá chạch số lượng cũng không lúc trước vừa thả đi xuống thời điểm, nhiều không biết bao nhiêu.

Bất quá La Thiên Vượng lúc này cũng không chuẩn bị bắt cá chạch đi bán, đã đến cá chạch sinh sôi mùa. Qua mùa này, cá chạch số lượng lại đều sẽ gấp bội gia tăng.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhĩ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 24: Nước Từ Trên Trời Hạ Xuống

La Thiên Vượng khí huyết bên trong đã có lực sắc cùng màu lam dịch nhỏ, hai loại dịch nhỏ lẫn nhau không thể làm chung. La Thiên Vượng hiện tại chỉ biết là lực sắc dịch nhỏ có thể chữa bệnh, màu lam dịch nhỏ có thể để thực vật nhanh chóng sinh trưởng. Còn tác dụng khác, hẳn là hoàn toàn không biết gì cả. Thật giống như trong bảo khố bảo thạch, chỉ có thấy được bọn chúng kim quang long lánh, lại không biết được làm sao đi lợi dụng bọn chúng.

Yêu ngủ gà ngủ gật mao bệnh giống như hồ đã không có, mỗi ngày liền cùng một cái bình thường hài tử đồng dạng, ngủ sớm dậy sớm. La Bảo Lâm cùng Tiêu Xuân Tú hai cái gã cháu trai dạng này, tâm bên trong phi thường vui mừng.

"Thiên Vượng rốt cục tốt." Tiêu Xuân Tú nhìn xem nhà mình cháu trai vội vàng trâu đi trên núi bóng lưng, vui mừng cười nói.

"Đúng vậy a, tốt a!" La Bảo Lâm gật gật đầu.

Thế nhưng là hai cái lão nhân vẫn là biết Thiên Vượng cuối cùng cùng những đứa trẻ khác không giống. Tỉ như đầu kia không cần dắt dây thừng hoàng ngưu, còn có trâu trên lưng lú rú chim sẻ. Thiên Vượng cuối cùng cùng hài tử khác rất khác nhau.

Trong thôn hài tử, đều cùng La Thiên Vượng vẫn duy trì một khoảng cách. Điểm này một mực không có bất kỳ cái gì cái biến.

Đến chân núi, La Thiên Vượng vỗ vỗ hoàng ngưu đầu: "Đi ăn cỏ."

Hoàng ngưu cọ xát La Thiên Vượng tay, liền thuận La Thiên Vượng ngón tay phương hướng chạy tới ăn cỏ đi. Cái này trâu cùng bình thường trâu không giống, nó chuyên môn chọn những cái kia thảo trường rất tràn đầy lại rất tươi non địa phương.

Chim sẻ vẫn là giống như kiểu trước đây, có chút chết đầu óc, ăn no rồi về sau, kiểu gì cũng sẽ cho La Thiên Vượng đóng gói một đầu sâu róm trở về.

"Ta không ăn, ta không ăn." La Thiên Vượng ghét bỏ đem sâu róm ném tới trên mặt đất, để nhỏ chim sẻ cái đầu nhỏ nghĩ tới nghĩ lui, nó không rõ vì cái gì như thế đồ ăn ngon tiểu chủ nhân vậy mà lại không thích. Sau đó nhỏ chim sẻ tùy chỗ đại tiểu tiện về sau, lại quay đầu tưởng sâu róm điền vào bụng. Hương vị cảm giác còn thật là tốt, lại nghĩ hoặc nhìn một chút tiểu chủ nhân.

Tướng trâu phóng tới trên núi về sau, La Thiên Vượng liền mang theo một cái nhỏ giỏ trúc tại trong bụi cây tìm cây nấm. Cũng không biết được là bị người khác đã tìm, còn là chuyện gì xảy ra, La Thiên Vượng liên tục tìm mấy nơi, đều chỉ thấy đầu nấm đều còn không có chống ra khuôn cầu. Loại này tiểu cầu cầu, bình thường cũng sẽ không hái đi, giữ lại qua một ngày, bọn chúng liền sẽ chống ra. Bất quá tìm mấy lần về sau, La Thiên Vượng nhìn không được hướng khuôn cầu bên trên ngưng kết một cái màu lam ký tự thả ra quá khứ.

Làm người ta giật mình sự tình phát sinh, kia một mảnh nhỏ khuôn cầu vậy mà tại La Thiên Vượng trước mắt cực nhanh lớn lên, từ một cái đầu ngón tay út lớn tiểu cầu cầu, biến thành một thanh chống ra dù nhỏ. Không riêng gì khuôn cầu biến thành cây nấm lớn, tại cây nấm sinh trưởng địa phương, càng không ngừng có khuôn cầu một cái tiếp theo một cái từ trong đất chui ra ngoài, sau đó chống ra thành đầu nấm. Không lâu sau, kia bụi cây phía dưới liền mọc ra lít nha lít nhít một mảng lớn cây nấm. Cây nấm bên cạnh gốc kia bụi cây cũng bắt đầu sinh trưởng, không có một chút thời gian, vậy mà chưa từng đến một mét độ cao, trưởng thành có mấy cái La Thiên Vượng cao như vậy.

Chính La Thiên Vượng cũng sợ ngây người, lảng lảng đứng ở nơi đó nhìn cả buổi. Gãi gãi sọ não, mới ngồi xổm xuống tưởng cây nấm hái xuống bỏ vào giỏ trúc bên trong, liền cái này một chỗ, liền để La Thiên Vượng tràn đầy một cái giỏ trúc.

"Lão Hoàng! Tới!" La Thiên Vượng hô một tiếng.

Hoàng ngưu nghe được La Thiên Vượng thanh âm lập tức chạy tới.

"Nơi này." La Thiên Vượng chỉ vào vừa mới hái nấm địa phương, cái chỗ kia cỏ xanh đáng dấp nhanh chóng, khoảng chừng một cái trúc đẹp lớn địa phương cỏ đã đáng dấp rất dài ra. Hoàng ngưu đối loài cỏ này yêu thích nhất là, gặm đến sạch sẽ.

La Thiên Vượng không có đồng hồ, nhưng nhìn mặt trời độ cao, hẳn có thể đại khái biết thời gian, đến hơn bảy điểm đáng về, La Thiên Vượng liền mang theo hoàng ngưu về nhà.

Trình Ngọc Liên đối La Thiên Vượng không làm bài tập rất là bất mãn: "La Thiên Vượng, từ hôm nay trở đi, về sau ta bố trí làm việc, ngươi cũng nhất định phải làm! Bằng không mà nói, ta liền đi nhà các ngươi đi thăm hỏi các gia đình. Ta ngược lại thật ra muốn nhìn gia trưởng các ngươi là thế nào quản ngươi!"

Muốn lúc trước, La Thiên Vượng khẳng định sẽ nói cho Trình Ngọc Liên: "Trình lão sư, ta là có bệnh."

Nhưng là lấy cớ này hiện tại đã không dùng được, ai cũng hiểu được La Thiên Vượng hiện tại đã cùng hài tử bình thường không có quá lớn khác biệt.

Mà lại nếu thật là không làm bài tập, Trình Ngọc Liên thật chạy tới đi thăm hỏi các gia đình, cái này làm việc vẫn là trộm không được lười.

La Thiên Vượng không thể không tiếp nhận cái này rất là bị thăm hiện thực, ngày tốt lành đã không còn a! Đáng La Thiên Vượng nghĩ cái tà quy chính làm bài tập thời điểm, mới phát hiện hẳn ngay cả cái làm bài tập vở đều không có. Trong nhà trước kia sách vở đều đã làm giấy vệ sinh. Đành phải lại chạy một chuyến học đường. La Thiên Vượng cảm thấy lộ trình có chút xa, liền đem hoàng ngưu chạy ra, cười hoàng ngưu chạy học đường đi.

"Thật hiếm lạ, thật hiếm lạ! Hà Ma vịnh, ra quái sự, hoàng ngưu có thể làm cười ngửa. La Thiên Vượng, không tầm thường, chim sẻ có thể làm chó nuôi!"

Cũng không biết được là cái nào viện vài câu tiết mục ngắn, lập tức ở trong thôn truyền ra. Các tiểu thí hài học được rất nhanh, chỉ cần vừa nhìn thấy la ruộng vượng, liền vây quanh La Thiên Vượng hát cái này tiết mục ngắn.

La Thiên Vượng ngược lại là không có gì, tùy tiện người khác hát đi, La Bảo Lâm cùng Tiêu Xuân Tú ngược lại là chọc giận gần chết. Tiêu Xuân Tú càng là vây quanh làng máng vại vòng, máng cái kia thất đức quý, vậy mà biến thất đức như vậy ca. Đường nhiên đây đều là nói sau.

Lại nói La Thiên Vượng từ Hà Ma vịnh tiểu học bên cạnh quầy bán quả vật mua mấy cái sách bài tập, về đến nhà, đem toán học làm việc làm xong về sau, không có việc gì La Thiên Vượng tiện tay dùng bút tại sách bài tập nơi hẻo lánh bên trong vẽ lên một chữ phù. Cùng màu lam ký tự giống nhau như đúc. Tiêu hài tử tự nhiên cũng sẽ không đi cố kỵ cái chữ này Phù Hội sinh ra dạng gì ảnh hưởng.

Ngày thứ hai, sách bài tập đã đến Trình Ngọc Liên lão sư trong tay. Nhìn thấy La Thiên Vượng đang hoảng giao làm việc, trong lòng vẫn là rất đặc ý: Quần người dạng gì hài tử, đến trong tay của ta, người chính là Phật Như Lai lòng bàn tay Tôn Ngộ Không.

Chỉ là La Thiên Vượng sách bài tập sau cùng cái chữ kia phù có chút kỳ quái, Trình Ngọc Liên lão sư chỉ là nhìn thoáng qua, liền cảm giác con mắt có chút na bất khai. Không tự chủ dùng tay hướng cái chữ kia trên bìa sờ soạng một chút. Cái này sờ một cái nhưng rất khó lường. Đột nhiên từ sách bài tập bên trong đụng tới một giọt nước, ở trước mắt nàng càng lúc càng lớn, cuối cùng biến thành một đoàn so một cái đầu còn muốn lớn giọt nước, trực tiếp nhảy đến Trình Ngọc Liên lão sư trên đầu, trực tiếp tướng Trình Ngọc Liên rót cái toàn thân ướt đẫm. Trình Ngọc Liên lão sư lúc ấy liền mộng: Đây là ban ngày nha, giữa ban ngày gặp quỷ?

Trình Ngọc Liên lão sư lại đi nhìn La Thiên Vượng cái kia sách bài tập thời điểm, phát hiện cái chữ kia phù đã vô ảnh vô tung. Một điểm vết tích đều không hề lưu lại, phảng phất cho tới bây giờ liền chưa từng xuất hiện.

Toàn thân ướt đẫm Trình Ngọc Liên rung mình một cái, văn phòng cũng không dám tiếp tục chờ đợi, cực nhanh chạy ra ngoài.

"Trình lão sư, gọi đầu a?" Triệu Bình Thủy nhìn xem Trình Ngọc Liên cảm giác có chút quái. Gọi đầu cũng không thể đem quần cũng làm ướt a, lần này, ngay cả đồ lót màu gì đều thấy rõ, ai nha, màu đen.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhĩ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Thu Cũ Bát

Trình Ngọc Liên lão sư về mặt cầu xin để Triệu Bình Thủy hỗ trợ xin phép nghỉ liền đi về nhà. Hôm nay việc này, Triệu Bình Thủy luôn cảm thấy có chút là lạ. Trình Ngọc Liên lão sư làm sao có thể trong phòng gọi đầu đâu? Hơn nữa còn đem mình một thân toàn bộ cho tẩy ướt đẫm? Chẳng lẽ cái nào hùng hài tử làm thành tựu a? Nhưng là làm thành tựu cũng không có khả năng làm đến Trình Ngọc Liên trong phòng đi a? Triệu Bình Thủy hướng Trình Ngọc Liên lão sư gian phòng nhìn thoáng qua. Phòng cửa đóng kín, cũng thấy không rõ bên trong có manh mối gì.

Nếu là Trình Ngọc Liên lão sư trở về phòng nhìn một chút, khẳng định sẽ sợ ngây người, tới một đoàn chim sẽ từ từ trên nóc nhà chui vào, ở nơi đó tranh nhau uống nước, mấy chục con chim sẽ một chút thời gian liền đem trên mặt đất nước sạch sẽ uống cho hết. Sau đó thuận tiện tại Trình Ngọc Liên lão sư trong phòng ném bom một chút tiểu tiện liền. Không may, La Thiên Vượng sách bài tập bên trên cũng bị đầu bắn ra, thật sự là: Nhất âm nhất trắc, hẳn là tiền định.

La Thiên Vượng ngày đó tiện tay vẽ lên một chữ phù tại làm việc bên trong, qua vài ngày nữa, hẳn đã sớm đem chuyện này quên đến cửu thiên mây bên ngoài. Quay đầu dẫn tới sách bài tập, cũng là tiện tay liền bỏ ở nhà, chờ lật ra sách bài tập thời điểm, phát hiện bên trong lại có chim nhỏ tiện tiện, tự nhiên là tưởng rằng cái kia luôn luôn ở bên người gây sự gia hỏa làm. Kém chút không có đem cái kia bị oan uổng gia hỏa ném tới trên trời ngã chết.

Chim nhỏ bị ném tới trên trời về sau, làm một cái rơi tự do, sau đó tại sắp chạm đất thời điểm, một cái xinh đẹp lướt đi, tại hồ nước phía trên vạch ra liên tiếp nước chóiáng, lại lúu rúu bay trở về đến La Thiên Vượng trước mặt, nó còn tưởng rằng La Thiên Vượng đang cùng hần làm trò chơi đầu.

La Thiên Vượng nghĩ thầm: Người tại ta sách bài tập bên trên đi ị đi đại, còn nhớ ta để ý đến người?

Cũng liền không để ý cái kia lúu rúu gia hỏa, một lòng chỉ muốn đem Trình Ngọc Liên lão sư làm việc làm tốt. Nhưng là Triệu Bình Thủy lão sư ngữ văn làm việc vẫn là không có làm. Bởi vì Triệu Bình Thủy lão sư không nói sẽ nói cho gia trưởng nha.

La Bảo Lâm trong nhà khắp nơi lật, giống như đang tìm cái gì đồ vật.

"Ai nha, ta nhớ được trong nhà còn có một cái bát, không biết được thả đi nơi nào." La Bảo Lâm một bên lật đông lật tây, còn vừa đang làm bầm bầm bầu.

"Gia gia, người tìm thứ gì a?" La Thiên Vượng có chút không hiểu hỏi, chẳng lẽ trong nhà còn cất giấu bảo bối gì?

La Bảo Lâm hỏi: "Thiên Vương, người có hay không cầm trong nhà bát đi ra ngoài chơi đi?"

"Ta cầm chén làm gì? Lại không đi xin cơm." La Thiên Vương kỳ thật cũng không nhớ rõ có phải hay không trước kia cùng trong viện tiểu đồng bọn làm chơi nhà chòi từ trong nhà cầm chén đi ra?

"Người thật không có cầm?" La Bảo Lâm hỏi.

"Gia gia, người tìm bát làm gì? Trong nhà nhiều như vậy bát, người tùy tiện cầm mấy cái không được sao a?" La Thiên Vương không hiểu hỏi.

"Những cái kia bát có cái gì dùng? Lại không thể bán lấy tiền." La Bảo Lâm thâm nói.

"Bán lấy tiền?" La Thiên Vương con mắt lập tức sáng lên.

"Ngựa Mậu Tài ngựa cán bộ mang theo mấy cái người trong thành đến thu cũ bát. Cũ bát làm sao so mới bát còn đáng tiền đâu? Thật sự là kỳ quái. Người rộng Phúc gia gia nhà tìm hai cái cũ bát, thu lòng hàng trực tiếp cho một trăm khối tiền. Một cái cũ bát giá trị năm mươi. Cái này đều đủ mua đánh chén." La Bảo Lâm nói.

"Cũ bát đáng tiền? Chẳng lẽ là bảo vật?" La Thiên Vương cũng cảm thấy kỳ quái.

"Kia ai biết, dù sao những người này ngoại trừ thu bát, đồng tiền lớn cái gì đều thu. Người Trương Bình nhà gia gia một trương linh lung giường, bọn hắn đều muốn mua đi đâu. Bất quá người Trương Bình gia gia không chịu bán. Nói kia là tổ tiên truyền thừa. Có thể chiêu tài. Những cái kia người trong thành ra một ngàn khối tiền, đều chết sống không chịu bán." La Bảo Lâm rất là hâm mộ nói.

"Người khác cũng không phải a bảo a bảo, đồ ngọc, ra cao như vậy giá tiền thu, khẳng định cầm lại trong thành có thể bán giá tiền cao hơn. Cha ta không phải nói chuyện rồi sao? Trong thành quả ốt đều bán mấy khối tiền một cân, chúng ta nơi này mới bán mấy góc." La Thiên Vương thuận miệng nói.

"Ừm? Nếu là bọn hắn thu đồ đặc của chúng ta bỏ ra một trăm khối, lấy về không là có thể bán mấy trăm?" La Bảo Lâm cảm thấy nhà mình cháu trai giảng được có đạo lý a.

"Hắn bán một vạn, cũng sẽ không nói cho người." La Thiên Vương nói.

"Không được, ta phải đi cùng Quảng Phúc giảng một tiếng.

Chớ tùy tiện bán, mới ra hơn một ngàn khối đấy. Đến trong thành chỉ sợ bán một vạn cũng có thể." La Bảo Lâm không tâm tư tìm cũ chén. Vội vàng hướng mặt ngoài đi.

La Quảng Phúc nhà vậy không ít người. La Quảng Phúc nhà có một trương linh lung giường, La Thiên Vương cũng đã gặp, phía trên khắc rất dùng nhiều, đẹp mắt vô cùng. La Quảng Phúc nhà cũng bảo bối vô cùng, sở một chút đều muốn giảng thật nhiều lời nói, đơn giản làm bảo.

Nghe nói La Quảng Phúc nhà trước kia là địa chủ xuất thân, bất quá còn không có giải phóng thời điểm, nhà bại, chỉ còn lại một cái giường. Đây cũng tốt, giải phóng về sau thành phần hoạch thành bản nông. Nếu không, Hà Ma vịnh bị công khai xử lý tội lỗi chính là nhà bọn hắn.

"Lão nhân gia, cái này cái giường gỗ ta ra người ba ngàn khối, đã rất cao. Ba ngàn khối đều có thể mua con trâu. Người còn không vừa lòng a?" Cái này nam tử xa lạ ước chừng khoảng bốn mươi tuổi, mặc vào một thân quần áo sạch, chân mang sáng bóng giày da, cầm trong tay một cái mang rất ngắn dây anten điện thoại. Một bên khác dưới nách còn kẹp lấy một cái màu đen da trâu bao. Bên trong đèn phình lên. Vừa rồi mua người trong thôn đồ vật từ bên trong móc tiền ra, tiền bên trong đều là một đăm một đăm. Còn có mấy đăm. Hà Ma vịnh người cực ít nhìn thấy như thế thành đăm một trăm đồng tiền mặt. Thấy từng cái con mắt đều tròn tròn.

"Cái giường này không bán, nói với các người, đây là nhà chúng ta tổ tiên lưu lại. Truyền mấy đời người, nói dối tông đường liền dựa vào cái giường này." La Quảng Phúc huynh đệ tỷ muội là cái giường này bên trên sinh, La Quảng Phúc ba cái tể ba cái nữ cũng là cái giường này bên trên sinh. La Quảng Phúc nghe nói mình lão tử cũng là cái giường này bên trên sinh. La Quảng Phúc nghĩ đem đến từ mình muốn là chết, cái giường này có thể chuyển cho lớn tể. Bán lại nhiều tiền, điểm dùng, liền không có, giường lại luôn ở chỗ này. Cái giường này không đơn giản, không biết được lão La gia dụng rất nhiều năm, phía trên ngay cả cái lỗ sâu đục đều không có. Sắc thái cũng một mực không có có biến hóa rất lớn. Nhưng là ba ngàn khối tiền cũng không phải một cái con số nhỏ, La Quảng Phúc do dự nửa ngày, vẫn là lắc đầu.

"Người lão nhân gia kia, về sau người trẻ tuổi ai còn ngủ loại này kiểu cũ giường, về sau đều là ngủ nệm cao su." Ngựa Mậu Tài nhú mày, nói một tiếng.

"Đúng vậy a. Quảng Phúc thúc, ba ngàn khối tiền, bán cũng bán được. Nếu không phải Chu lão bán, ai bỏ được ra giá cao như vậy tiền mua người một cái giường a?" Lưu Tùng Lan vậy mà cũng hỗ trợ thuyết phục.

"Các người đều giảng người trẻ tuổi không ngủ loại này kiểu cũ giường, kia Chu lão bán mua cái này làm gì?" La Quảng Phúc hỏi ngược lại.

Trong thành tới người trung niên kia gọi tuần khánh hồ, nghe được La Quảng Phúc về sau, cười cười: "Con người của ta ưa loại này kiểu cũ đồ dùng trong nhà. Nếu không dạng này, ta lại thêm hai ngàn khối tiền, tổng cộng năm ngàn khối, người nếu là bán liền bán, không bán coi như xong."

Năm ngàn khối! La Quảng Phúc chỉ cảm thấy hô hấp đều dồn dập. Hiện tại Hà Ma vịnh ra ngoài làm công, một năm trôi qua cũng không nhất định có thể kiếm năm ngàn khối tiền trở về.

"Thế nào? Bán, ta liền lập tức trả tiền. Không bán, ta liền đi." Tuần khánh hồ hướng ngựa Mậu Tài nháy mắt, sau đó liền chuẩn bị hướng ngoài cửa đi.

"Quảng Phúc thúc, bán được. Năm ngàn khối a." Ngựa mậu mới lên tiếng.

La Quảng Phúc cũng có chút động tâm, mua một trương giường mới, mấy trăm khối là đủ rồi. Mấy ngàn khối, cũng không phải một con số nhỏ. La Quảng Phúc chính phải đáp ứng, La Bảo Lâm đi đến.

"Bảo Lâm ca, Chu lão bản ra năm ngàn khối. Ngươi cảm thấy thế nào?" La Quảng Phúc lôi kéo La Bảo Lâm đi tới một bên.

"Quảng Phúc, ngươi cảm thấy chúng ta Hà Ma vịnh người có thể làm một ít, vẫn là người trong thành có thể làm một ít?" La Bảo Lâm hỏi.

La Quảng Phúc cười nói: "Đương nhiên là người trong thành có thể làm một ít. Tài giỏi, nơi này có giáo hoạt ý tứ."

"Người ta trong thành đại lão bản sẽ làm làm ăn lỗ vốn? Thiên Vượng vừa rồi cùng ta giằng dấy, nói chúng ta Hà Ma vịnh quả ót một góc tiền một cân bán không được, nhưng là trong thành bán mấy khối tiền một cân. Ngươi hiểu được người trương này linh lung giường đến trong thành có thể bán bao nhiêu tiền?" La Bảo Lâm hỏi.

La Quảng Phúc lắc đầu, lập tức minh bạch La Bảo Lâm ý tứ: "Vậy ta vẫn không bán."

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Đổi Ý

"Không bán, bao nhiêu tiền đều không bán." La Quảng Phúc rất kiên định hướng tuần khánh hồ nói.

Người trong thôn đều cảm giác rất kỳ quái, La Quảng Phúc làm sao ngốc như vậy, năm ngàn khối đều còn không chịu bán.

"Quảng Phúc thúc, ngươi chưa nghe Bảo Lâm thúc giảng a. Ngươi nếu là hiện tại không bán, đến lúc đó Chu lão bản đi, ngươi hối hận cũng không kịp a." Lưu Tùng Lan nói.

"Ta cái giường này có thể truyền cho con cháu của ta hậu đại." La Quảng Phúc nói.

"Bảo Lâm thúc, ngươi chớ loạn nghĩ kể a. Đến lúc đó Quảng Phúc thúc hối hận nhưng là muốn quái chết ngươi." Mã Mậu Tài là Hà Ma vịnh nằm vùng cán bộ, đối người trong thôn ngược lại là quen thuộc cực kì.

Tuần khánh hồ đi đến giao lộ, kết quả không gặp La Quảng Phúc đuổi theo, lại đành phải lượn quanh trở về. Cái giường kia hẳn là nhìn ra chút manh mối, tiểu thôn này bên trong, vậy mà cất giấu một trương tơ vàng gỗ trinh nam giường, kia chạm trổ hẳn mặc dù nhìn không ra thành tựu, nhưng nhìn một chút, cũng hiểu được kia không đơn giản. Hẳn từng tại trên sách nhìn qua một chút đồ cổ linh lung giường hình ảnh, cảm giác cái giường này chạm trổ căn bản không thua gì trên hình ảnh những cái kia. Không nói chạm trổ, chỉ là tơ vàng trinh nam gỗ liền lão đáng tiền.

Tuần khánh hồ từ trong bao đeo xuất ra đánh không có mở ra trăm nguyên tờ thả trong tay vỗ vỗ: "Một vạn khối! Bán hay không, bán, tiền này ngươi lấy đi!"

Một vạn khối! Bán cái giường liền có thể thành vạn nguyên hộ.

Mặc dù đầu năm nay một vạn nguyên cũng không tính là thiên văn số tự, nhưng là tại Hà Ma vịnh có thể xuất ra một vạn khối tiền nông hộ, tuyệt đối tìm không ra bao nhiêu.

"Không bán!" La Quảng Phúc một chút cũng không có do dự, đến lúc này, hẳn chỉ cần hơi có chút đầu não, cũng biết cái giường này tuyệt đối không phải đơn giản như vậy. Người trong thành dựa vào cái gì ra giá cao như vậy tiền, còn không cũng là bởi vì cái giường này đáng tiền a?

Cuối cùng, tuần khánh hồ hiểu được hôm nay cái giường này là mua không thành, đem trong bọc tiền toàn ném nơi này, người khác cũng sẽ không bán. Hung hăng nhìn La Bảo Lâm một chút, giận dùm dùm đi.

Mã Mậu Tài cũng rất là tức giận: "Về sau để ngươi hối hận của mình đi thôi."

Liền ngay cả Lưu Tùng Lan đều rất không cao hứng: "Chờ nhà ngươi hưng kim bọn hần ba huynh đệ trở về, xem bọn hần làm sao nắn ngươi cái này

lão hồ đồ."

La Quảng Phúc khinh thường nói: "Chờ sau này các ngươi hiểu được các ngươi hôm nay bán cho người trong thành đồ vật giá trị nhiều tiền, nhìn các ngươi về sau làm sao hối hận!"

Lưu Tùng Lan vừa rồi liền bán hai cái bát, tổng cộng một trăm khối tiền. Năm mươi đồng tiền một cái bát, chính là nàng nhà.

Lưu Tùng Lan bĩu môi một cái ba: "Ta một trăm khối tiền bán hai cái cũ bát, có thể đến trên trấn mua hai đánh mới chén. Ta còn hối hận, ta hối hận không nhiều tìm mấy cái bát ra."

"Ta tại trong TV nhìn qua, muốn là lấy triều đại trước đã dùng qua bát, gọi là đồ cổ. Có thể bán rất nhiều tiền!" La Trạch Quân lớn tiếng nói.

Người trong thôn đều nhìn về La Trạch Quân, đột nhiên có người la lớn: "Trời đánh! Nhà ta cái kia bát vẫn là nải nải ta đồ cưới, trước kia nghe lão nhân gia giảng, kia là Thanh triều."

Nói chuyện chính là La Tĩnh Chi đại nương Tiêu Hà.

Lưu Tùng Lan đột nhiên gào lên: "Trời đánh, ta một trăm khối tiền bán đồ cổ a!"

"Nhanh lên đuổi theo! Cái kia họ Chu hẳn là còn chưa đi!" Cũng không biết được ai hô một tiếng. Một đám người hướng cửa thôn đuổi tới.

La Quảng Phúc cảm kích hướng La Bảo Lâm giảng đạo: "Bảo Lâm ca, lần này thật sự là nhờ có ngươi. Nếu không phải ngươi, năm ngàn khối tiền, ta liền đem giường bán đi."

"Kia cũng chưa chắc." La Bảo Lâm lắc đầu, "Cái giường này như thế lớn, bọn hắn chính là mua, cũng không phải lập tức liền có thể cầm lấy đi. Nói không chừng chính ngươi cũng có thể lấy lại tinh thần."

"Kia không giống. Cái này họ Chu không phải thiện nam tín nữ, nếu là hắn trả tiền, muốn từ trong tay hắn cầm về, chỉ sợ không có dễ dàng như vậy." La Quảng Phúc nhìn ra cái này tuần khánh hồ không phải cái đơn giản mặt hàng.

"Trường Bình, ngươi làm sao không đuổi theo đâu?" La Bảo Lâm gặp La Trường Bình cầm trong tay mấy trương tiền mặt thờ ơ mà nhìn xem người trong thôn đuổi theo Chu lão bản thân ảnh.

"Ta truy cái rắm. Người khác bát ta không biết được, nhà ta bát ta còn có thể không biết được? Ta bán đi mấy cái kia bát đều là trong tay của ta đặt mua."

Năm đó nhà chúng ta phân gia thời điểm, ta theo cha ta nương đến trên trấn mua mấy cái mới bát. Ta bà nương lúc ấy liền giảng, chén này cùng người đồng dạng, không thể tách ra. Tách ra liền điềm xấu. Phân lão bát liền toàn bộ phân lão bát, phân mới bát liền toàn bộ phân mới bát. Kết quả về sau mới bát toàn bộ bị nhà ta phân đến. Người trong thôn đều giảng ta bà nương giáo hoạt. Ta hiện tại hận không thể quát nạt hai bàn tay. Vừa rồi lão nhị bán bảy cái bát, tất cả đều là lão bát, hơn mấy trăm." La Trường Bình nói.

"Ngươi chỗ nào hiểu được nhà ngươi bát liền không có một cái nào lão bát đâu?" La Quảng Phúc hỏi.

"Ta bà nương sợ bát cho hắn đi lên, cầm sau khi về nhà, tới một cái khắc bát, nàng liền để khắc bát tại đáy chén khắc một cái bình chữ. Cái này khắc bát tay nghề tốt, khắc lên chữ, một cái đều không có phai màu. Bây giờ còn có thể thấy rõ ràng." La Trường Bình cười nói.

"Kia Chu lão bản làm sao chịu ra năm mươi đồng tiền một cái mua hai ngươi bát đâu?" La Quảng Phúc không hiểu hỏi.

"Còn không phải nhờ hồng phúc của ngươi? Hẳn chính là muốn mua nhà ngươi giường, tại ta chỗ này mua bát gài bấy. Ta vừa mới bắt đầu còn không có hiểu rõ, vừa nghe nói đi nhà ngươi nhìn giường, liền hiểu. Bất quá nhà ngươi tám kia lão giường, thật đúng là đáng tiền. Chu lão bản đều chịu ra một vạn khối tiền. Cũng không biết được cái giường này thật giá trị bao nhiêu. Về sau nhìn hai người các ngươi lỗ hồng còn dám tại trên giường này lăn lộn a! Đây là một vạn khối tiền một cái lần a." La Trường Bình đi đến La Quảng Phúc trong nhà, xem đi xem lại.

"Trường Bình ngươi cái pháo từ đánh. Chớ ném loạn cái rắm đấy. Bàn về bối phận, ngươi cũng so với chúng ta nhỏ đồng lứa." La Quảng Phúc bà nương trương Xuân Nga mắng La Trường Bình vài tiếng.

Lúc này, cửa thôn cái vĩa.

"Mau đi xem một chút, đừng đánh nhau." La Bảo Lâm nói.

Người trong thôn toàn bộ hướng cửa thôn dừng mảnh lao tới.

"Chu lão bản, nhà ta bát không bán, tiền ta một phần không thiếu trả lại cho ngươi. Ngươi đem bát trả lại cho ta." Tiêu Hà giữ chặt tuần khánh hồ cánh tay không chịu thả.

"Ngươi trước tiên đem ta buông ra! Trên đời này nơi nào có chuyện tốt như vậy? Tiền đến trong tay ngươi, thứ này chính là của ta. Ngươi mau buông tay a, không phải ta không khách khí!"

Tuần khánh hồ hôm nay rất là nổi nóng. Muốn mua nhất không có mua thành, hiện tại tức thì bị một đám nhà quê vây. Trong lòng nén giận cực kì.

"Ai! Đánh người, đánh người!" Tiêu Hà lập tức thừa cơ vung lên gọi tới.

"Mã cán bộ, việc này ngươi không thể không quản a. Ta đến các ngươi trong thôn đến, đều là hướng về phía mặt mũi của ngươi tới. Hiện tại dùng tiền tại các ngươi nơi này mua đồ vật, bị người muốn cướp về đi, ngươi mặc kệ quản?" Tuần khánh hồ hỏi.

"Mọi người nghe ta giảng. Chưa nghe tin một ít chỉ sợ thiên hạ bắt loạn người nói loạn lời nói. Chu lão bản là tây lâm thị tới đại lão bản, làm sao lại coi trọng trong tay các ngươi đồng nát sắt vụn? Chính là nghe chúng ta nói chúng ta nước lạnh huyện tỉnh hướng bên này về sau, Chu lão bản mới có hứng thú đến chúng ta nơi này đến đi dạo. Chu lão bản thích thu thập một chút cũ đồ vật. Không phải căn bản sẽ không ra giá cao như vậy tiền mua sắm đồ đặc của các ngươi." Mã Mậu Tài la lớn.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhĩ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 27: Chui Gầm Xe

"Mã cán bộ, ngươi mang theo người trong thành đến lừa gạt chúng ta mấy cái trung thực nông dân bảo vật là đạo lý gì? Hiện tại ta đồ vật bị lừa, người bị đánh, ta muốn tới trên trấn đi cáo ngươi hình, nhìn xem trên trấn có còn vương pháp hay không!" Tiêu Hà là có tiếng mạnh mẽ.

"Ngươi dạng này bà nương nhà quả nhiên là không giảng đạo lý. Ta mang trong thành kẻ có tiền đến mua các ngươi vò mẻ chén bể, quả nhiên là hại các ngươi a? Chu lão bản nếu là không đến, những cái kia bát, các ngươi cho nhà oắt con đập nát cũng là đánh. Ta mang cái ông chủ tới, tổn giá cao tiền mua chén của các ngươi, chẳng lẽ vẫn là hại các ngươi? Hảo tâm xem như lòng lang dạ thú. Tùy ngươi đi cáo, ta đều là đạo lý này. Còn ngươi giảng ta lừa các ngươi. Những này bình bát cái gì, ta cũng không nhận ra, ta cũng bóc lên lấy chỗ tốt. Ngươi bảo bảo trung ương, ta cũng không sợ ngươi." Mã Mậu Tài can đảm dẫn người đến, tự nhiên là đã sớm nghĩ kỹ đối sách, hăn kiêu nói này, Hà Ma vịnh người thật đúng là không thể nói được gì. Những này bình, bát loại hình đồ vật, bọn hăn trước đó cũng không biết được giá trị. Bình thường cũng là xem như thứ không đáng tiền tại dùng. Cái nào hiểu được những vật này như thế đáng tiền. Nếu là hiểu được, ai còn bỏ được lấy ra dùng?

Gặp Hà Ma vịnh người á khẩu không trả lời được, Mã Mậu Tài nói tiếp: "Đúng không? Ta giảng chính là đạo lý này a? Làm ăn nha, có kiếm tiền có bồi, có cười liền có khóc. Chẳng lẽ ngươi mua người khác hàng tiện nghi rẻ tiền, quay đầu ngươi còn đuổi theo lui cho người khác? Lúc ấy Chu lão bản ra giá tiền, các ngươi không hài lòng có thể trả giá, hiện tại một tay giao tiền, một tay giao hàng, tiền hàng thanh toán xong, ngươi lại cảm thấy ngươi ăn phải cái lỗ vốn, chạy tới muốn từ người khác trong tay đoạt lại đi, trên đời này có hay không đạo lý như vậy?"

Tiêu Hà vẫn cảm giác mình hớp thiệt thòi lớn, ánh mắt cũng không dám nhìn Mã Mậu Tài, lầu bầu nói: "Ta mặc kệ ngươi nói như thế nào. Ta chính là muốn đem nhà ta bảo bối cảm về. Tiền ta một phần không thiếu trả lại cho Chu lão bản. Chu lão bản mới vừa rồi còn động thủ đánh ta. Nếu như đem nhà ta bát trả lại cho ta, ta cứ tính như vậy. Bằng không, ta liền nằm vật xuống ngươi bánh xe dưới đây, ngươi muốn từ nơi này đi, liền từ trên người ta đè tới."

Tiêu Hà còn quả nhiên là bu hăn, trực tiếp hướng bánh xe phía dưới một nằm, liền không chịu đi lên. Nhìn thấy La Tinh Chi đứng ở một bên lại hô một tiếng: "Tinh Chi, ngươi cái này sao chửi, đại nương ở chỗ này bị người đánh, ngươi cũng không biết được đến giúp đỡ. Đến, chui vào gầm xe xuống dưới, ta không để ngươi ra, ngươi ngàn vạn lần đừng ra, ra, ta liền đánh gãy chân của ngươi."

La Tinh Chi e ngại Tiêu Hà uy nghiêm, chỉ có thể đành hoàng chui vào gầm xe hạ. Hà Ma vịnh nơi này phôi thô đường cái gập ghềnh, chui vào gầm xe dưới, xe chỉ cần khẽ động, liền có thể đem xe người phía dưới cho nghiền chết.

"Ngươi chớ cho rằng dạng này, ta liền sợ ngươi. Nghiền chết ngươi, ta nhiều nhất lấy chút tiền là được rồi sự tình!" Chu Khánh Hồ đi qua đá Tiêu Hà hai cước, cứng rắn giày đá vào Tiêu Hà trên thân, đau đến Tiêu Hà oa oa trực khiếu.

"Lái xe, lái xe! Đè chết nàg!" Chu Khánh Hồ vừa rồi không có chú ý tới La Tinh Chi đã chui vào gầm xe.

"Mạc khai! Mạc khai! Gầm xe hạ còn có một cái mảnh muối từ!" Lưu Tùng Lan cuồng quát hô.

Một bên Mã Mậu Tài lập tức đổi sắc mặt, vội vàng hướng Chu Khánh Hồ đi tới: "Chu lão bản, chớ dạng này làm. Có cái mảnh muối từ chui vào gầm xe đi xuống. Giết chết người liền không dễ làm."

Chu Khánh Hồ không vui nhìn xem Mã Mậu Tài: "Mã cán bộ a! Ta thế nhưng là xem ở trên mặt của ngươi, mới đến cái này cùng son câu câu tới, kết quả dùng tiền mua đến đồ vật, người khác tới đoạt của ta, ngươi không rên một tiếng! Thật coi ta là dễ khi dễ như vậy?"

Mã Mậu Tài vội vàng giảng đạo: "Chu lão bản, Chu lão bản, ta cũng là bốc lên nghĩ đến sự tình sẽ làm thành cái dạng này. Việc này ngươi trước đừng vội, ta đi cùng bọn hán hảo hảo giảng một chút. Nếu không, mấy cái kia chén bể, ngươi liền còn cho bọn hán được rồi. Dù sao cũng không phải cái gì đáng tiền hàng."

"Ngày! Ngươi chính là như thế xử lý vấn đề? Thật coi ta dễ khi dễ đúng không?" Chu Khánh Hồ tay đều nhanh chỉ đến Mã Mậu Tài trên mặt.

Mã Mậu Tài cũng không có cách, nếu thật là xảy ra án mạng tới, hán cũng khó thoát chịu tội. Người ta Chu Khánh Hồ có hậu đãi, coi như làm chết người, chưa chắc sẽ có chuyện gì. Nhưng là hán Mã Mậu Tài khẳng định là muốn công nổi.

Chu Khánh Hồ chọc giận gần chết, những này cũ bát cũ bình, hán thật đúng là không coi trọng mặt, hán chỉ là quan tâm mặt mũi, bất quá hán ngược lại là không có thật muốn xảy ra án mạng đến: "Tốt a, ngươi để Hà Ma vịnh người toàn bộ tới, ta đem đồ vật toàn bộ lui cho bọn hán, bọn hán cũng đem tiền toàn bộ trả lại cho ta."

Mã Mậu Tài vội vàng hướng các thôn dân hô: "Vừa rồi là hết muốn đem đồ vật phải trở về tranh thủ thời gian lấy tiền tới đổi lấy các ngươi nhà chén bể trở về. Ta lần này xem như nhận kinh nghiệm dạy dỗ, về sau ta nếu là còn thay các ngươi dự định, ta chính là đầu heo!" Mã Mậu Tài trong lòng rất là nổi nóng, quay đầu còn không biết được làm sao hướng Chu Khánh Hồ bàn giao đâu.

Tiêu Hà lúc này mới từ dưới đất bò dậy, hoan hoan hi hi giảng đạo: "Đây là nhà ta bát, bên trong có cái sông chữ chính là nhà của ta."

Tiêu Hà cũng không có đi quản La Tĩnh Chi chết sống. May mắn còn có Tiêu Xuân Tú nhớ kỹ La Tĩnh Chi chui tại gầm xe, vội vàng chào hỏi La Tĩnh Chi ra: "Tĩnh Chi, mau ra đây, mau ra đây."

La Tĩnh Chi từ gầm xe hạ chui ra ngoài, trên thân lại là tro bụi lại là màu đen tràn dầu. Trên mặt cũng lau mấy đạo màu đen, khiến cho như cái tiểu hoa miếu đồng dạng. Sau khi đi ra, La Tĩnh Chi vẫn còn có chút sợ hãi nhìn một chút Tiêu Hà.

"Mau trở về rửa sạch sẽ đi. Không phải lại muốn bị đánh." Tiêu Xuân Tú vội vàng nói.

Tiêu Hà hiện tại đang bận đem trong nhà bảo bối muốn trở về, không có quan tâm La Tĩnh Chi, nếu là nhìn thấy La Tĩnh Chi bộ dáng bây giờ, chỉ sợ lại không thể thiếu dừng lại đánh chửi.

Chu Khánh Hồ lúc này mới chú ý tới nhận được những này bát, bình phía trên, vậy mà đều khắc chữ. Nhất là bát. Khắc lên chữ cùng bát nguyên bản men màu là không giống. Như thế phá hư, loại này cổ bát giá trị giảm bớt đi nhiều. May mắn trước đó giá thu mua cũng không cao, nếu không, dạng này mặt hàng lấy về, thế tất là muốn thiệt thòi lớn.

Cuối cùng lại còn còn lại một chút không người đến đổi, để Chu Khánh Hồ rất là không kiên nhẫn: "Mã cán bộ, ngươi nhanh lên hô người tới đem đồ vật lấy về. Không phải chờ ta chuẩn bị rồi đi, những người này lại chạy tới."

Mã Mậu Tài hô mấy lần, vẫn là không ai tới nhận lãnh.

Chu Khánh Hồ quá khư cảm mấy cái kia bát nhìn thoáng qua, tức giận gần chết, còn lại mấy cái bát, là hán ngàn vàng mua xương ngựa dùng mảnh khoé. Mấy cái này bát căn bản chính là hiện đại phẩm, không có chút nào đáng tiền. Hoàn toàn là hán vì tưởng cái giường kia đem tới tay, mới tùy tiện ra giá cao mua lại. Nhưng thật ra là không đáng một đồng. Huống chi đáy chén còn khắc lấy chữ đâu.

"Đây là nhà ai bát? Tranh thủ thời gian lấy về." Chu Khánh Hồ lớn tiếng nói.

La Trường Bình căn bản là không có tới nơi này, mấy cái kia bát hán căn bản là không có dự định muốn trở về. Hiện tại tiền đến hán trong túi, muốn cho hán lấy ra, quả thực là ý nghĩ hảo huyền.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhĩ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Uống Thuốc Trừ Sâu

"Mã Mậu Tài, ngươi có gan, can đảm hồ lão tử! Hôm nay lão tử ở chỗ này thua lỗ hơn một ngàn, số tiền kia ngươi nhất định phải cho lão tử bù lại. Ngươi xem đó mà làm! Lão tử có là biện pháp đối phó ngươi!" Chu Khánh Hồ tức hân hân lên xe, ném vài câu ngoan thoại, nhanh như chớp chạy mất.

Mã Mậu Tài về mặt cầu xin nhìn trên mặt đất mấy cái bát, tức giận lớn tiếng hỏi: "Các ngươi cái nào nương trộm người không đến lui bát? Chớ cho rằng ta không biết được, chén này ngọn nguồn khắc lấy danh tự. Nếu như chờ ta hiểu rồi là ai nhà bát, chớ trách ta đến lúc đó trở mặt không quen biết!"

Mã Mậu Tài chỉ lo hướng người trong thôn quyết tâm lời nói, không có chú ý dưới lòng bàn chân, không cẩn thận đạp một cái cục gạch, ngã cái ngã gục, cái chén trong tay toàn bộ ném tới trên mặt đất, quăng thành vờ nát.

Mã Mậu Tài mặt lúc ấy liền tái rồi, hơn một ngàn a! Một hai tháng tiền lương!

"Trường Bình thúc, người cũng quá không phải người. Mã cán bộ hảo ý giúp mọi người, hiện tại sinh ý không làm thành, người cũng không thể hổ Mã cán bộ a?" Lư Tùng Lan nhảy ra ngoài.

La Trường Bình cười hắc hắc: "Lông lan, Hà Ma vịnh cũng liền người nhất dè chừng Mã cán bộ a. Cái này cũng không thể trách ta à, ta vừa mới trở về lấy tiền đi, vừa mới chuẩn bị cùng Mã cán bộ giảng, kết quả Mã cán bộ liền đầu vật. Người nói chuyện này chính. Chén này Chu lão bản đều là ra năm mươi đồng tiền một cái. Hiện tại toàn đập nát, cái này tính thế nào đâu?"

Mã Mậu Tài tức hỏn hỏn nói: "Người cho rằng người chén này thật giá trị năm mươi đồng tiền một cái a? Chu lão bản bắt quả là muốn tới đây mua La Quảng Phúc nhà linh lung giường, bằng không sẽ mua mấy người các người chén bẻ?"

Mã Mậu Tài không nín được lửa, kết quả đem lời nói thật nói ra.

"Nguyên lai các người là lừa gạt Quảng Phúc nhà đồ cổ giường a. Nhưng là trước kia các người không phải nói như vậy nha. Chu lão bản giảng chén của chúng ta là cái gì quan hãm lò sản xuất. Giá trị ít tiền. Năm mươi đồng tiền một ngụm giá mua chúng ta. Người bây giờ cầm chén đập nát, liền nói không đáng giá. Cái này ở đâu nói rõ lý lẽ đi? Người là cán bộ, ta không dám đắc tội người, nhưng người cũng không thể như thế khi dễ người a?" La Trường Bình không nhanh không chậm nói.

"Trường Bình thúc, người đây là không giảng đạo lý a. Người vừa mới rõ ràng liền đứng ở chỗ này, nếu là sớm một chút ra cầm chén tiền lui, cầm chén cầm trở lại, những này bất như thế nào lại đập nát? Hiện tại bất đập nát, chẳng lẽ người còn muốn cho Mã cán bộ một người trên lưng a?" Lư Tùng Lan đối Mã Mậu Tài so với hãn nam nhân La Hưng Tuyền tốt hơn nhiều.

"Lông lan, hôm nay vấn đề này mới là lạ nha. Mã cán bộ là gì của người? Người cứ như vậy gấp làm gì? Hiểu được còn hiểu được nam nhân của người nhà là La Hưng Tuyền, không biết được còn tưởng rằng nam nhân của người là Mã Mậu Tài đây!" La Trường Bình cũng là bị Lư Tùng Lan chọc giận, nhin không được âm dương quái khí nói một câu.

Lư Tùng Lan sắc mặt lập tức thay đổi: "La Trường Bình, người cái lão bất tử, miệng đầy phun phàn!"

Lư Tùng Lan lập tức thả lên giọng đến, nằng nhưng thật ra là trong lòng khản trương, dù sao cũng là làm ám muội sự tình.

Mã Mậu Tài vội vàng nói: "Muối có thể ném loạn, lời nói không thể nói loạn. Lão nhân gia, người muốn vì người phụ trách nhiệm! Chén này đánh nát, coi như ta không may. Nhưng là người chớ loạn vu hãm người đâu! Loại chuyện này là sẽ chết người!"

La Trường Bình hừ một tiếng: "Có ít người sự tình đều làm được, còn sợ người khác giảng được?"

Lư Tùng Lan nghe xong Mã Mậu Tài mới vừa nói đến "Chết người" lập tức kêu khóc hướng trong nhà chạy.

"Trường Bình, người cái xông ngày họa, Lư Tùng Lan nếu là nghĩ quẩn, hộp thuốc trừ sâu, náo chết người, nhìn người kết thúc như thế nào!" Tiêu Xuân Tú nhìn xảy ra chuyện không đúng, lớn tiếng nói.

Hà Ma vịnh người vội vàng hướng Lư Tùng Lan đuổi tới.

Hà Ma vịnh dạng này nông thôn bên trong, nông hộ trong nhà là mọi nhà đều có thuốc trừ sâu. Trong đó có một ít là kịch độc, giống thuốc diệt chuột, thuốc trừ cỏ, hữu cơ lân loại hình thuốc trừ sâu. Tăng thêm nông thôn giao thông không tiện, một khi uống thuốc trừ sâu, thường thường bởi vì đoạt không cứu kịp khi thì dẫn đến cái chết.

Lư Tùng Lan trước kia thường xuyên cùng La Hưng Tuyền cãi nhau, động một chút lại lấy uống thuốc trừ sâu tương uy hiếp. Lư Tùng Lan cùng Mã Mậu Tài chuyện tình gió trăng, người cả thôn đều hiểu được, La Hưng Tuyền không có khả năng không nghe được một điểm phong thanh. La Hưng Tuyền cũng không phải là không có cùng Lư Tùng Lan oán qua.

Nhưng là mỗi lần Lư Tùng Lan đều là cầm một cái nông bình thuốc cùng La Hưng Tuyền đối kháng, La Hưng Tuyền không có bất gian tại giường, cũng sợ náo chết người, cuối cùng sự tình không giải quyết được gì.

Mèo một khi ném đến mùi tanh, liền không đối được ăn vụng mao bệnh, Lư Tùng Lan sau đó một có cơ hội liền sẽ cùng Mã Mậu Tài pha trộn. La Hưng Tuyền vốn là tương đối mềm yếu, dần dà vậy mà thói quen dễ dàng tha thứ.

Lư Tùng Lan nhà dưới giường thả một cái trang nửa bình Methamidophos cái bình. Methamidophos là kịch độc thuốc trừ sâu, bởi vì độc tính mạnh, đã sớm cấm chỉ tại nông sản phẩm bên trên sử dụng. Trong cái bình này trang kỳ thật cũng không phải Methamidophos. Cái bình này là Lư Tùng Lan đặc địa lưu lại. Cái bình dùng xà phòng nước rửa không biết được bao nhiêu lần, sau đó lại tiến vào trong trang nước đi vào. Lư Tùng Lan là cái sợ chết nữ nhân, để nằng uống thuốc trừ sâu nằng mới không làm đấy.

Lư Tùng Lan chạy không nhanh, một bên chạy còn vừa hướng phía sau lớn tiếng gào khóc: "Các người ai đều không cần đến can ta, để ta chết đi được rồi. La Trường Bình! Người cái lão bất tử! Ta làm quý cũng sẽ không bỏ qua người."

Lưu Tùng Lan một đường liệť lão đảo nghiêng địa, vừa vịn đễ Hà Ma vịn người cùng nàng duy trì khoảng cách nhất định. Xông lên vào nhà bên trong, liền đến dưới giường cầm lấy cái kia Methamidophos cái bình. Lưu Tùng Lan đọc sách không nhiều, Methamidophos ba chữ này kỳ thật cũng nhận không được đầy đủ. Bất quá dùng đã nhiều năm như vậy, cái bình này cũng quá quen thuộc. Bất quá Lưu Tùng Lan cầm cái bình thời điểm, cái bình bên trên sền sệt, giống như dính thứ gì. Lưu Tùng Lan cũng không thêm để ý, nhìn kỹ một chút, là cái bình này không sai, bên trong chất lỏng giống như nhiều một điểm. Chi tiết này, Lưu Tùng Lan thì không có chú ý tới.

Lưu Tùng Lan nắm lấy Methamidophos cái bình chạy đến cửa chính, cực nhanh vịn ra cái nắp, hướng về người trong thôn hô: "Hôm nay các người ai đều không cần cần ta! Để cho ta chết sớm sớm đầu thai. Miễn cho sống ở trên đời này thấp hèn, để có ít người nói lão đầu. La Trường Bình! Người cái lão bắt từ. Ta hôm nay hợp thuốc trừ sâu, đều là người hại!"

Lưu Tùng Lan nói xong cầm lấy cái bình liền hướng trong miệng từng ngụm từng ngụm rót, nước này vừa vào miệng, Lưu Tùng Lan liền cảm giác hương vị có chút không đúng. Mới uống hai đại miệng, Tiểu Hà liền đã xông lên đoạt rơi mất Lưu Tùng Lan trong tay cái bình, hướng trong bình nhìn thoáng qua, lập tức lớn tiếng kinh hô lên: "Là Methamidophos! Không được rồi! Nhanh gọi điện thoại hô xe cứu thương a!"

"Mau nhìn mau nhìn! Lưu Tùng Lan bốc lên bọt mép!" Tiểu Xuân Tú chỉ vào Lưu Tùng Lan kinh hoảng nói.

"Nhanh nhanh nhanh! Tranh thủ thời gian cho nàng tưới! Cái này Methamidophos là kịch độc thuốc trừ sâu, chờ xe cứu thương tới, người sớm không cứu nổi." La Trường Thanh vừa vịn vừa mới gấp trở về.

Tưới cùng trong bệnh viện rửa ruột nguyên lý không sai biệt lắm, dùng đại lượng nước rót vào đến uống thuốc độc người trong dạ dày, pha loãng độc tố nồng độ, đồng thời thông qua gấp rút nôn phung thức, để uống thuốc độc người tưới đại bộ phận độc tố phun ra. Giảm bớt độc tố đối uống thuốc độc người thân thể tổn thương.

Người trong thôn lập tức cùng nhau tiến lên, tướng Lưu Tùng Lan đè lại, Lưu Tùng Lan ngay từ đầu cũng là rất phối hợp, người khác cho nàng tưới, nàng cũng rất chủ động uống hết. Nhưng là uống vào uống vào, liền uống không trôi.

"Không được, cầm đưa đến đem miệng nàng cạy mở, hướng bên trong rót, nhất định phải để nàng phun ra!" La Trường Thanh được chứng kiến loại tràng diện này. Chỉ huy, vẫn là rất có kinh nghiệm.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhĩ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Bán Cá Chạch

La Thiên Vượng vẫn luôn ở bên cạnh xem náo nhiệt. Hắn đã cảm thấy La Trạch Quân có chút cổ quái, mẹ hắn Lưu Tùng Lan hợp thuốc trừ sâu, hắn vậy mà một chút việc đều không có. Còn len lén cầm kia bình thuốc trừ sâu hướng ngoài cửa đi. Các đại nhân vội vàng cứu người, cũng không ai chú ý La Trạch Quân nhất cử nhất động.

La Trạch Quân cầm một cọng cỏ, bóp rơi hai đầu, tướng một đầu bỏ vào kia bình Methamidophos thuốc trừ sâu trong bình.

La Thiên Vượng đi qua, tại La Trạch Quân trên đầu đập một chương: "Mẹ người đều muốn gặp Diêm Vương, người cũng chuẩn bị đi theo mẹ người cùng đi a?"

La Trạch Quân nghiêng ngắđầu khinh thường nhìn La Thiên Vượng một chút: "Người hiểu được cái rắm."

La Trạch Quân bị La Thiên Vượng đánh một cái, rất tức giận, bất quá đánh không thắng, hắn cũng không có hoàn thủ. Tia không chút nào để ý La Thiên Vượng, mà là tướng rom rạ lấy ra, tướng bên kia phóng tới trong miệng thổi một cái. Một cái xinh đẹp bọt xà phòng từ rom rạ đầu linh xông ra, nhẹ nhàng thổi, bọt xà phòng nghiêng phong phi dương.

"Trong này không phải thuốc trừ sâu?" La Thiên Vượng hỏi.

"Mẹ ta trước kia trang nước, chuyên môn dùng để làm ta sợ cha. Ta đã sớm hiểu rồi. Hôm qua ta hướng bên trong tăng thêm thật nhiều bột giặt." La Trạch Quân đắc ý cười cười, sau đó tướng cái bình dùng sức lắc lắc, lại phối hợp thổi lên bong bóng tới.

La Thiên Vượng cũng không phải một cái thích xen vào chuyện của người khác người, cũng không có chạy tới nói cho các đại nhân.

Lưu Tùng Lan cả thẳm rồi, bị Hà Ma vịn người án lấy uống một thùng nước, cuối cùng bụng căng đến phình lên, nghiêng người toàn bộ phun ra, sau đó

tiếp lấy rót tiếp lấy nòn. Biết xe cứu thương đến đây. Đến nông thôn bệnh viện lại là một trận rửa ruột. Chính nửa cái mạng đều không có.

La Trường Bình cũng bị người trong nhà một trận chửi mắng, cuối cùng bán bát tiền một phần không có còn lại, còn lấy lại đi vào không ít.

La Trạch Quân thì lĩnh một trận đánh, đầu tiên là La Hưng Tuyên đánh, Lưu Tùng Lan khôi phục lại đánh một trận đau nhức mới giải hận. Chính nàng cũng là dọa sợ a. Còn may là xà phòng nước a, nếu là thuốc trừ sâu nhưng thật là muốn chết oa!

Mã Mậu Tài tại Hà Ma vịnh phong vận sự tình lúc đầu cũng liền Hà Ma vịnh người hiểu được, mặt khác trong thôn một ít cán bộ cũng có nghe thấy. Nhưng là trải qua như thế một trận giầy vò, chính thành thủy khẩu miếng trần nhân dân rất được hoan nghênh trả trước sau bữa ăn chuyện lý thú.

"Người cũng là tên tiểu tử thú, biết người ta uống chính là xà phòng nước làm sao lại không theo chúng ta giảng một tiếng đâu?" Tiêu Xuân Tú sau đó thật nhiều ngày, nhớ tới chuyện ngày đó vẫn là khanh khách cười không ngừng.

"Chính nàng tẻ đều không đi nói, ta quản a tử nhân sự?" La Thiên Vượng đang không ngừng dùng ngón tay thăm nước trên bàn về lấy thứ gì.

"Người Trường Bình gia gia thua thiệt lớn, bán bát tiền toàn bộ lấp vào bên ngoài, còn thâm hụt mấy trăm khối. Trách cũng trách miệng hán nát gặp rắc rối. Người khác gia sự tình, hán đi quản cái gì nhân sự? Người ta nam nhân đều không nói lời nào." Tiêu Xuân Tú đích thì thăm một tiếng.

"Ngay trước mảnh hài tử chó nói loạn. Người cái này chết lão bà tử, không có chút nào hiểu trải qua không hiểu trải qua, hồ đồ ý tứ." La Bảo Lâm hung bà nương một câu.

Trải qua một cái bạo động xuân ngày sau, hồ nước bên trong cá chạch càng ngày càng nhiều. Mỗi ngày sáng sớm La Thiên Vượng đi hồ nước thời điểm, chỉ thấy đen ngịt một đoàn, toàn bộ mặt nước chỉ nhìn thấy cá chạch miệng. Đều tại hế miệng, càng không ngừng a nước.

"Cá chạch nhiều, đến bắt một bộ phận cầm tới trên trấn đi bán." La Bảo Lâm giảng đạo.

La Thiên Vượng cũng nghĩ thu hoạch mình mấy tháng vất vả cần cù. Mấy tháng này, khắp nơi bắt cá chạch, rất ít bỏ được ăn, đều là nuôi dưỡng ở trong hồ nước. La Thiên Vượng tưởng cái này hồ nước trở thành hán tiết kiệm tiền bình, hiện tại rốt cục có thể đem tiết kiệm tiền bình bên trong tiền lấy ra đếm một chút, quả nhiên là vui vẻ đến vô cùng.

La Tĩnh Chi đánh heo cò phóng tới La Thiên Vượng nhà hồ nước đến tây, La Thiên Vượng thuận tiện nói cho nàng tin tức này.

"Các người cái này hồ nước thật nhiều cá chạch, có thể bán rất nhiều tiền a?" La Tĩnh Chi có chút hâm mộ. Tâm tư của nàng rất đơn giản, nếu như mình cũng có thể giống như La Thiên Vượng cho đại nương nhà kiếm chút tiền, có lẽ đại nương liền sẽ không đối với mình như vậy hung.

"Ừm." La Thiên Vượng cũng không biết được có thể bán bao nhiêu tiền.

"Ta phơi một chút dược liệu, chuẩn bị cầm tới trấn bên trên dược tài cửa hàng đi bán đi. Các người đi trên trấn thời điểm,

Có thể hay không gọi ta một tiếng?" La Tĩnh Chi là cùng Hà Ma vịnh mấy cái thường xuyên đi trên trấn bán thuốc tài người học được. Liền nhận biết như vậy mấy loại dược liệu, xử lý cũng thuận tiện, hái trở về đặt ở mặt trời dưới đáy phơi khô là được rồi. Hái đồng lớn dược liệu, phơi khô về sau, thu thập không đến bao nhiêu. Nhưng La Tĩnh Chi vẫn là rất chân thành đem dược liệu phân loại dùng báo chí gói kỹ.

Chủ nhật thời điểm, sáng sớm, La Thiên Vượng liền cùng gia gia cùng một chỗ sớm rời giường, dùng túi lưới từ trong hồ nước mò tầm mười cân cá chạch. Căn bản không cần đi hồ La Tĩnh Chi, La Tĩnh Chi sớm đi vào La Thiên Vượng nhà.

"Tĩnh Chi, người đại nương hiểu được người muốn đi ra đường a?" Tiêu Xuân Tú có chút bận tâm hỏi.

"Ta hôm qua liền đem hôm nay heo cò đánh tốt. Lúc ra cửa, cùng đại nương giảng một tiếng. Nói cho nàng ta là đi bán thuốc tài. Nàng cao hứng rất." La Tĩnh Chi cười nói.

"Người cái này đưa nhỏ ngọc. Dược liệu là chính người hái. Bán dược liệu, chính người đi mua thân quần áo xinh đẹp mặc nha? Người nói cho người đại nương, tiền liền không đến được trên tay người." Tiêu Xuân Tú nói.

"Ta tại đại nương nhà, ăn đại nương, mặc đại nương, kiếm tiền tự nhiên muốn giao cho đại nương nha." La Tĩnh Chi nói.

La Thiên Vượng mười cân cá chạch không lo bán, lúc trước cùng Từ Mậu Dân giảng tốt, nắm cá chạch muốn đưa đến trong nhà hán. Hiện tại ra cá chạch, tự nhiên là muốn đi Từ Mậu Dân trong nhà hỏi một tiếng. Vừa vặn Từ Mậu Dân cũng trong nhà, nhìn thấy La Bảo Lâm tổ tôn rất là cao hứng.

"La thúc, Thiên Vượng, còn có cái này mảnh muối từ, các người tốt, các người tốt, trước ngồi một chút, ta cho Thiên Vượng cùng cái này mảnh muối từ lấy chút ăn ngon." Từ Mậu Dân rất là khách khí, nhìn một chút La Bảo Lâm cầm dẫn theo một thùng từ cá chạch, trên mặt lộ ra tiểu dung.

"Từ lão bản, người vẫn là lấy trước cái chậu từ tới. Nhiều như vậy cá chạch chất thành một đồng, dễ dàng chết mất." La Bảo Lâm nói.

"Được rồi tốt." Từ Mậu Dân đi lấy một cái chậu lớn từ ra, sau đó lại phân phó hán bà nương đi cho La Thiên Vượng cùng La Tĩnh Chi lấy được ăn.

Nhưng là ngoài dự liệu chính là, cá chạch một đầu cũng chưa chết. Đây chính là gần mười cân cá chạch chôn cất tại một cái thùng bên trong, là rất dễ dàng chết mất một chút. Nhưng là những này cá chạch hiện tại y nguyên linh hoạt vô cùng. Nơi nào có nửa điểm ốm yếu đáng về?

"Cái này cá chạch ghê gớm a. Chén tại cái thùng bên trong lâu như vậy, vậy mà một chút việc đều không có. Cùng những cái kia trong hồ nuôi ra cá chạch hoàn toàn không phải một cái bộ dáng." Từ Mậu Dân kinh dị nói.

"Không nói gạt người, nhà ta cá chạch cũng là nuôi dưỡng ở hồ nước bên trong. Chỉ là chúng ta cá chạch xưa nay không dùng cho ăn đồ ăn. Bất quá chúng ta cá chạch đã cực kì." La Bảo Lâm là cái người thành thật. Người khác đối tốt với hắn, hắn càng là không dám lừa gạt.

"Bảo Lâm thúc, người yên tâm đi. Ta nhìn ra được. Cái này cá chạch cùng những cái kia cho ăn đồ ăn cho ăn ra còn là không giống nhau. Cùng hoang đại kỳ thật đều là một chuyện. Cái này cá chạch ta theo hoang đại cá chạch giả cả mua người. Chính là lượng quá ít một chút. Hồ nước bên trong còn nữa không?" Từ Mậu Dân hỏi.

"Có là còn có một số, bất quá nhà chúng ta hồ nước không lớn. Thà không được quá nhiều." La Bảo Lâm lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhĩ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Mẫu Nữ Gặp Nhau

"Các người nông thôn ruộng lúa nhiều, chẳng lẽ không thể tại ruộng lúa bên trong nuôi cá chạch a?" Từ Mậu Dân hỏi.

"Vậy sao được? Nếu là không trồng lúa từ còn tạm được, trồng lúa từ liền muốn đánh thuốc. Thuốc xổ cá chạch chết hết. Hiện tại thuốc trừ sâu độc tính lớn, đồng ruộng bên trong có rất ít cá chạch." La Bảo Lâm nói.

"Người một mẫu ruộng, trồng lúa từ có thể ra bao nhiêu tiền? Nếu là nuôi cá chạch, làm sao cũng có thể nuôi ra một hai trăm cân cá chạch a? Một hai trăm cân cá chạch liền theo hai mươi đồng tiền một cân tính, một mẫu ruộng chỉ ít chính là hơn hai ngàn. Người một mẫu ruộng, bỏ đi chi phí năm trăm khối tiền cũng rất khó kiếm được. La thúc, nếu không người dùng ruộng lúa dưỡng dưỡng cá chạch thử một chút?" Từ Mậu Dân một bàn tính, cảm giác ruộng lúa nuôi cá chạch rất kiếm tiền.

La Thiên Vượng cũng hứng thú: "Đúng vậy a, gia gia, nuôi cá chạch thật dễ kiếm tiền a. Nếu không chúng ta nuôi cá chạch a?"

La Bảo Lâm lại lắc đầu: "Nuôi không ra được. Ta nuôi cái này hồ nước đều lo lắng hãi hùng. Nuôi một mẫu ruộng, đến lúc đó, mỗi ngày đến canh giữ ở trong ruộng. Hiện tại nông thôn bắt cá máy móc nhiều như vậy, một buổi tối liền có thể đem trong ruộng cá chạch cho hết điện."

Từ Mậu Dân gật gật đầu: "Cái này ta ngược lại thật ra không có nghĩ qua. Trước kia nông thôn cá chạch thật nhiều. Bắt cá máy móc vừa ra tới, cá chạch đều nhanh tuyệt chủng."

La Bảo Lâm gật gật đầu: "Trước kia tùy tiện một cái bờ ruộng lỗ hổng, thả một cái lồng trúc liền có thể bắt cân đem cá chạch. Hiện tại đem một khối ruộng lật qua, cũng không đào được mấy cây. Ai. Đáng tiếc."

"Ha ha, không nói cái này. Cái này cá chạch ta muốn, các người có bao nhiêu đều đưa trong nhà của ta tới. Cam đoan so giá thị trường người cao một hai khối tiền." Từ Mậu Dân cũng là trông thấy cái này cá chạch đã, so với bình thường hoang đại cá chạch phẩm tướng còn tốt hơn.

"Muốn được muốn được. Cùng giá thị trường đồng dạng là được. Cũng không dám để người ăn phải cái lỗ vốn." La Bảo Lâm vội vàng nói.

La Thiên Vượng cùng La Tĩnh Chi một người cầm một cái kẹo que, ăn đến say sưa ngon lành.

Từ Từ Mậu Dân trong nhà ra, La Bảo Lâm tưởng mua cá chạch hơn hai trăm khối tiền nhét vào La Thiên Vượng trong tay: "Thiên Vượng, tiền này là người kiếm được. Chính người đặt vào, muốn mua cái gì thì mua cái đó."

Đây là La Thiên Vượng kiểm soát tiền thứ nhất, đối Vu đại nhân tới nói, hơn hai trăm khối tiền không tính là cái gì con số lớn. Nhưng là đối với một đứa bé tới nói, đây cũng không phải là một số lượng nhỏ, mà cái này một khoản tiền ý nghĩa có lẽ càng vượt ra khỏi tiền tài bản thân.

La Tĩnh Chi có chút hâm mộ nhìn xem La Bảo Lâm trong tay kia một chồng mới tinh tiền mặt. Trong lòng suy nghĩ, nếu là nàng cũng có thể kiếm như thế một khoản tiền, cố gắng đại nương liền sẽ đối đãi nàng tốt một chút.

"Gia gia, tiền này người giúp ta tồn lấy." La Thiên Vượng nói.

"Muốn được, gia gia giúp người tồn lấy." La Bảo Lâm cũng sợ cháu trai đem tiền cho mất đi, liền tranh thủ tiền nhét vào trong quần túi trong túi. Chỉ sợ bị

trên trán ăn cắp theo dõi.

Ba người cùng đi được liệu công ty. La Tĩnh Chi hái thảo được tổng cộng bán mười mấy khối tiền. Đây chính là nàng cất rất lâu. Bất quá cũng không có tốn một phân tiền tiền vốn. La Tĩnh Chi cũng thật cao hứng.

"Tĩnh Chi, người tiền này chuẩn bị mua chút gì? Người xuyên đôi giày kia đều có cái động, không bằng đi mua đôi giày." La Bảo Lâm hiểu được La Tĩnh Chi đứa nhỏ này nghiệp chướng đáng thương, Tiêu Hà khẳng định là không sẽ cam lòng mua cho nàng giày.

La Tĩnh Chi nhìn một chút dưới chân đã phai màu nghiêm trọng giày, lại lắc đầu: "Giày này bồi bồi còn có thể mặc đấy. Chúng ta nông thôn hài tử lại không có chú ý nhiều như vậy."

"Ài, người đứa nhỏ này như thế hiểu chuyện, Tiêu Hà kia heo bà nương làm sao lại không chào đón người đây?" La Bảo Lâm nhin không được mắng một câu.

"Tĩnh Chi?"

Một thanh âm tại ba người sau lưng vang lên.

La Tĩnh Chi thân thể đột nhiên run lên, ngốc đứng ở tại chỗ. La Thiên Vượng cấp tốc nhìn lại, lại là La Tĩnh Chi mẹ ruột Triệu Quế Cúc.

"Bảo Lâm thúc." Triệu Quế Cúc trước cùng La Bảo Lâm chào hỏi một tiếng, sau đó đi đến La Tĩnh Chi bên người, ngồi xổm người xuống, chăm chú đem La Tĩnh Chi ôm lấy, "Tĩnh Chi, Tĩnh Chi."

Triệu Quế Cúc không biết nên nói cái gì cho phải, nước mắt lại như là nước suối từ trong hốc mắt dùng mãnh tiến ra.

"Mẹ!" La Tĩnh Chi rốt cục lớn tiếng hô một tiếng.

Đây là kiểm chế trong lòng nàng không biết được bao lâu la lên. Giờ khắc này nàng rốt cục giống một đứa bé đồng dạng, không cần đi cẩn thận từng li từng tí, không cần đi che giấu bị thương. Nàng mới là một đứa bé. Rốt cục có người đứng tại trước mặt, vì nàng chống lên bầu trời.

La Bảo Lâm cũng nhin không được lau mắt. La Thiên Vượng thì có chút mờ mịt, hẳn không biết rõ các nàng loại tình cảm này.

Triệu Quế Cúc ôm nữ nhi khóc một hồi, sau đó lau sạch sẽ La Tĩnh Chi nước mắt, nhìn xem La Tĩnh Chi trên chân xuyên một đôi mang theo lỗ rách giày, liền tướng La Tĩnh Chi bế lên: "Tĩnh Chi không khóc. Nương cho người đi mua đôi giày."

"Nương, ta không muốn giày. Ta muốn cùng nương đi!" La Tĩnh Chi ôm thật chặt nương, chỉ sợ sau một khắc, nàng sẽ lần nữa bị ném bỏ.

"Nương cũng không muốn ném Tĩnh Chi mặc kệ a! Nương cũng là không có cách nào a." Triệu Quế Cúc có chút hối hận lúc trước nghe người nhà mẹ đẻ, tướng nữ nhi lưu tại Hà Ma vịnh. Lại hối hận tái giá đã chọn sai người, nguyên bản định tái giá về sau, tướng La Tĩnh Chi dẫn đi, nhưng là hiện ở loại tình huống này, nàng căn bản không dám làm loại này đánh được rồi.

"Quế cúc! Để người đến mua cái mũ rộng vành, người tại sao lâu như thế cũng không thấy quá khứ đâu?" Triệu Quế Cúc nam nhân Phùng Nham Hồ lại cùng tới. Nhìn thấy Triệu Quế Cúc ôm một đứa bé, lập tức cảnh giác chỉ vào Triệu Quế Cúc hỏi: "Hai cái mảnh hài tử là chuyện gì xảy ra?"

La Bảo Lâm vội vàng nói: "Người là quế cúc nam nhân đi. Người chó hiểu lầm, hai cái này mảnh hài tử là ta tôn từ tôn nữ. Theo hô quế cúc hô thăm thăm."

Phùng Nham Hồ nghi ngờ nhìn La Thiên Vượng cùng La Tĩnh Chi một chút, không để ý đến La Bảo Lâm, rất hung mà nhìn chăm chăm vào Triệu Quế Cúc: "Ta chỉ hỏi người."

Triệu Quế Cúc thở dài một hơi, nói ra: "Đây là ta gả tại Hà Ma vịnh thời điểm sinh nữ nhi. Lúc đầu ta vẫn muốn cùng người giảng chuyện này. Đã người bây giờ thấy, vậy ta liền cùng người nói rõ."

"Kết hôn thời điểm, người nhưng bốc lên giảng người còn có một đứa bé." Phùng Nham Hồ biến sắc.

"Ta cũng bốc lên giảng ta không có hài tử nha." Triệu Quế Cúc nói.

Phùng Nham Hồ bị Triệu Quế Cúc như thế một đánh, gân xanh trên trán đều lộ ra.

La Tĩnh Chi dọa đến run lấy lấy, chăm chú ôm lấy Triệu Quế Cúc. Triệu Quế Cúc thì lo lắng La Tĩnh Chi bị thương tổn, vội vàng nói: "Tĩnh Chi, người đến Bảo Lâm gia gia nơi đó đi."

La Bảo Lâm cũng nhìn xảy ra chuyện không đúng, vội vàng đi lên: "Lão đệ, chó nổi giận, sự tình đều là giảng được xong."

"Giảng được thanh cái quý! Ta nếu là hiểu được nàng sẽ chỉ sinh bồi thường tiền hàng, ta sẽ đem nàng cưới vào ta Phùng gia môn? Hiện tại cho ta sinh hai cái bồi thường tiền hàng, còn muốn đem cái này bồi thường tiền hàng cũng đưa đến ta trong phòng đi không được?" Phùng Nham Hồ tràn ra yết hầu rống to.

"Chỗ nào có thể dạng này giảng nha? Trên TV không phải nói chuyện, sinh nam sinh nữ là chuyện hai người tình. Sao có thể quái cái nào đâu?" La Bảo Lâm nói.

"Không trách nàng còn trách ta? Lão bắt tử, nguoi chó đến nơi đây ba phải. Nhà ta nhân sự, nguoi quán không nổi. Triệu Quế Cúc! Ta cùng nguoi giảng, nguoi cùng kia con ma chết sớm chồng trước sinh nữ chó có nghĩ mang vào ta Phùng gia môn. Nguoi nếu là không sinh ra tể, nguoi liền cút ngay cho ta ra Phùng gia môn. Chó chiếm hầm cầu không gây phân." Phùng Nham Hồ rất khó nghe.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhữ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Quyết Tâm

"Phùng Nham Hồ! Ta cùng nguoi ly hôn! Nguoi đi lấy cái có thể cho nguoi sinh tể!" Triệu Quế Cúc tại Phùng gia cũng là bị khinh bị chịu đủ.

"Ly thì ly, bắt quá bồi thường tiền hàng là nguoi sinh, nguoi muốn dẫn lên đi, lão tử mới sẽ không cho nguoi nuôi bồi thường tiền hàng. Về sau cũng đừng nghĩ hời lão tử muốn nuôi dưỡng phí!" Phùng Nham Hồ coi là có thể hù dọa Triệu Quế Cúc.

Triệu Quế Cúc tại Phùng gia thời gian trôi qua rất thấp hèn, nhẫn cho tới bây giờ đã đến cực hạn, bây giờ Phùng Nham Hồ đối nàng vừa đánh vừa mắng, nàng làm việc như đầu trâu, kết quả Phùng Nham Hồ mỗi ngày ở bên ngoài chơi bồi lâu lổ, về đến trả muốn đánh phải không. Cũng là bởi vì nàng sinh hai cái hần cái gọi là bồi thường tiền hàng.

"Tốt! Ta cùng nguoi cách!" Triệu Quế Cúc kiệt tể nội tình bên trong hướng Phùng Nham Hồ gào thét một tiếng. Nàng đã chịu đủ loại ngày này.

"Sao phải khổ vậy chứ?" La Bảo Lâm cũng không biết làm như thế nào khuyên mới tốt.

Không bao lâu, La Thiên Vượng liền nghe nói Triệu Quế Cúc lại ly hôn, ly hôn về sau mang theo hai đứa bé, sau đó lại đến Hà Ma vịnh đem La Tĩnh Chi đón đi. Về sau nghe nguoi ta nói, Triệu Quế Cúc mang theo ba đứa hài tử đi rộng ~ đông. Bắt đầu từ lúc đó, La Thiên Vượng liền lại chưa từng nghe qua La Tĩnh Chi tin tức.

Buổi sáng, La Thiên Vượng mang theo hoàng ngư đi trên núi thời điểm, gặp phải Tiêu Hà cũng một cái giỏ trúc ra.

"Thím, đánh heo cỏ đâu?" La Thiên Vượng đùa vừa cười vừa nói. Lúc đầu, bình thường đều là La Tĩnh Chi đánh heo cỏ. Hiện tại La Tĩnh Chi bị mẹ ruột đón đi, Tiêu Hà liền không thể không ra đánh heo cỏ. Vì đầy đủ lợi dụng La Tĩnh Chi cái này miễn phí sức lao động, Tiêu Hà nhà không có gan heo cỏ. Hiện tại rốt cục để Tiêu Hà cũng ném thử mỗi ngày đánh heo cỏ hương vị.

Tiêu Hà liếc mắt liền nhìn ra đến La Thiên Vượng trong tươi cười mĩa mai chi ý. Bĩu môi, trên mặt lộ ra một tia nụ cười khó coi: "Thiên Vượng, nghe được giảng, mẹ nguoi mang thai đệ đệ. Chuẩn bị tại Quảng Đông sinh, không mang về đến, chính là sợ lấy dính tật xấu của nguoi."

"Nguoi đánh rầm. Mẹ ta nâng cao bụng lớn trên đường không tiện, mới không về ăn tết. Đẳng đệ đệ ta sinh ra tới, lớn một chút liền sẽ mang về." La Thiên Vượng rất tức giận, trong lòng cũng khó tránh khỏi sẽ có một ít lo lắng.

"Hắc hắc. Không hiểu trải qua con nít chưa mọc lông. Có nguoi khóc thời điểm." Tiêu Hà cũng giỏ trúc không cần thận treo ở ven đường bụi gai hàng rào phía trên, nàng dùng sức kéo một phát, cây kia bụi gai hướng thẳng đến cái miệng của nàng rút tới.

"Ồi nương!" Tiêu Hà kêu đau một tiếng.

La Thiên Vượng khanh khách cười ha hả.

"Mur!" Hoàng ngư tựa hồ cũng cảm giác vui vẻ, ngửa đầu kêu một tiếng.

"Chưa trưởng thành quý con trai!" Tiêu Hà hướng về phía La Thiên Vượng bóng lưng mắng một tiếng.

La Thiên Vượng buổi chiều tan học khi về nhà, trong nhà tới khách nguoi. Lại là thủy khẩu miếu trấn Từ Mậu Dân.

"Thiên Vượng, Từ bá bá đến đây. Nguoi nhanh đi vớt chút cá chạch đi lên làm đồ ăn uống." La Bảo Lâm cười ha hả nói. Nguoi nhà nông nhiệt tình đãi khách, trong nhà có cái gì liền lấy cái gì ra, xưa nay không kể chi phí.

"Đừng đừng đừng. Ta buổi chiều còn phải đi tây lâm dặm. Nhà các nguoi cá chạch hương vị tốt. Ta nơi đó khách hàng đều điểm danh muốn uống nhà

ngươi hồ nước bên trong nuôi cá chạch. Các ngươi Hà Ma vịnh nơi này phong thủy tốt. Nuôi đồ vật đều có linh khí. Đồng dạng cá chạch, các ngươi cá chạch nấu ra hương vị chính là so người khác tốt uống. Lần này, các ngươi trong hồ nước cá chạch có thể vớt nhiều ít ra, liền vớt nhiều ít, ta toàn bộ mang theo đi, các ngươi tiếp lấy lại nuôi một chút. Nhà các ngươi hồ nước chính là quá nhỏ một chút. Nếu là có thể nhiều nuôi một chút cá chạch liền tốt." Từ Mậu Dân liền tranh thủ La Thiên Vượng giữ chặt.

"Nuôi không được, cứ như vậy đại nhất cái hồ nước, bên cạnh khối này ruộng là người khác trong nhà, không phải dùng để làm hồ nước còn tạm được. Nhà ta ruộng cách quá xa, nuôi cá chạch cũng thủ không được." La Bảo Lâm khó xử nói.

"La thúc, ngươi trước nghe ta nói. Nhà ngươi hồ nước bên trong cá chạch cùng người khác hương vị không giống. Giá tiền cũng không giống. Nhà ngươi hồ nước cá chạch, tăng giá tiền ta có thể lại thêm cái năm khối tiền. Tiền đến ba mươi nguyên một cân. Ngươi nhìn, nếu là có thể một năm nuôi ra cái mấy trăm cân cá chạch, lợi nhuận cũng không nhỏ, so với đến rộng đồng làm công, kiếm cũng không ít." Từ Mậu Dân nói.

"Gia gia,

Chúng ta nuôi đi. Mương nước phía dưới khối kia ruộng, xưa nay không thiếu nước. Vừa vặn dùng để nuôi cá chạch, chúng ta có thể tại ruộng bên cạnh làm cái căn phòng chuyên môn dùng để thủ cá chạch. Ta liền mỗi ngày ở đi nơi đó. Mang theo nhà chúng ta hoàng ngư đi. Nếu không nuôi con chó cũng thành." La Thiên Vượng nói.

"Khó mà làm được!" La Bảo Lâm liền vội vàng lắc đầu. Mương nước bên kia ruộng nước nuôi cá chạch ngược lại là rất thích hợp, nhưng là cái chỗ kia nguyên lai là tòa núi hoang. Rồi thôn từ khoảng chừng một dặm đường xa. Đến ban đêm, liền tối om. La Bảo Lâm mới không nguyện ý để cháu trai đi chỗ kia. Vạn nhất có cái gì ngoài ý muốn, La Bảo Lâm thà rằng không kiếm số tiền này.

Từ Mậu Dân gặp La Bảo Lâm thái độ kiên quyết, cũng không có biện pháp gì: "Vậy được, về sau cái này hồ nước tận lực nhiều nuôi một chút, ta lần tiếp theo lại đến."

La Thiên Vượng vớt cá chạch phương thức để Từ Mậu Dân giật mình không thôi. Lúc đầu coi là vớt hồ nước cá chạch cần tương nước sắp xếp cạn, sau đó tại bùn đất toàn bộ lật một lần mới có thể tương bên trong cá chạch toàn bộ vớt ra. Không nghĩ tới La Thiên Vượng cần bản cũng không chuẩn bị thoát nước, trực tiếp dùng tay ở trong nước khuấy mấy lần, đen ngịt một đoàn cá chạch liền vây quanh.

"Đây, đây là làm sao làm được?" Từ Mậu Dân giật mình hỏi.

"Thiên Vượng mỗi ngày đùa với chơi, khả năng những cái kia cá chạch đã thành thói quen." La Bảo Lâm cũng nói không rõ ràng. Hắn cũng không thể nói với người khác nhà hắn đứa cháu này không quá bình thường.

Nhìn xem La Thiên Vượng nhẹ nhõm dùng túi lưới tương cá chạch cất vào cái thùng bên trong, kia túi lưới rất có đặc điểm, mắt lưới có chút lớn, hơi nhỏ một chút cá chạch đều sẽ từ mắt lưới bên trong chạy ra ngoài, chỉ để lại những cái này đầu tương đối lớn.

Cái này hồ nước tổng cộng mới hơn một phần diện tích, lúc đầu Từ Mậu Dân coi là trong này nhiều nhất có cái hơn hai mươi cân cá chạch. Mấy ngày trước đã nắm mười mấy cân bán mất, trong này nhiều nhất còn có cái tầm mười cân. Không nghĩ tới La Thiên Vượng tương con lươn nhỏ bỏ đi về sau, còn xưng ra hai mươi cân đại nê thu.

Từ Mậu Dân rất là giật mình, cái này trong hồ nước cá chạch mật độ như thế lớn, chẳng lẽ sẽ không chết mất a?

La Bảo Lâm cũng rất là ngoài ý muốn, cái này hồ nước nhỏ nhỏ vậy mà cất giấu nhiều như vậy cá chạch, lần trước bán hơn hai trăm, lần này hai mươi mốt cân nhiều cá chạch, tính hai mươi mốt cân, lần này, Từ Mậu Dân là tính ba mươi nguyên một cân, tính toán ra, chính là sáu trăm ba. Tăng thêm lần trước hơn hai trăm, chính là gần chín trăm khối. Cái này nuôi cá chạch còn quả nhiên là kiếm tiền.

La Bảo Lâm thật đúng là có chút động tâm, nếu như tại ruộng lúa bên trong cũng nuôi cá chạch, nhưng so sánh trồng lúa nước mạnh hơn nhiều. Bất quá La Bảo Lâm ý niệm này chỉ là lóe lên một cái, liền lập tức bỏ đi. Hà Ma vịnh người nếu là hiểu được cái này hồ nước ra nhiều tiền như vậy. Chỉ sợ cái này hồ nước rất nhanh liền sẽ không an bình. Trong làng có mấy đài điện bắt cá cơ. Nếu là hiểu được cái này trong hồ nước nhiều như vậy cá chạch, chỉ sợ lập tức sẽ đánh cái này hồ nước chủ ý.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhữ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Hồ Nước Ngụy Cơ

La Thiên Vượng nuôi cá chạch lập tức liền kiếm lời ngàn thanh khối tiền, nhưng làm Hà Ma vịnh thôn dân cho kinh động đến. Ai có thể nghĩ đến như vậy

một cái hồ nước nhỏ bên trong, lại có thể ra mấy chục cân cá chạch?

Liên tiếp mấy ngày, Hà Ma vịnh thôn dân thay nhau chạy đến La Thiên Vượng nhà hồ nước bên trong đến xem.

La Quảng Phúc có một ngày đi đến La Thiên Vượng trong nhà nói với La Bảo Lâm cái sự tình: "Bảo Lâm ca, hôm nay ta nhìn thấy nước rế kia con ma chết sớm chạy đến nhà các người hồ nước đến chuyên vài vòng. Các người cũng phải cẩn thận một điểm, cái này con ma chết sớm thường xuyên càn chuyện thất đức. Ta nhìn hần là để mắt tới nhà người hồ nước bên trong cá chạch."

La thủy rế hai ba mươi tuổi, tuổi quá trẻ cũng không đi ra làm công, liền thủ trong nhà chơi hết chơi hết, chơi bởi lâu lỏng, không có tiền hoa thời điểm, thường xuyên sẽ làm một ít chuyện trộm gà trộm chó. Trong nhà mua sắm một đài điện bắt cá cơ. Thường xuyên ở trong thôn ruộng nước bên trong trong khe nước điện cá chạch. Cái này Hà Ma vịnh cá chạch đều bị hần điện tuyệt.

La thủy rế bình thường là ban đêm ra ngoài, công bắt cá nhớ, cầm sáng như tuyết đèn khắp nơi loạn chiếu. Nhìn đến đèn đồ của người ta, liền mượn gió bẻ măng. Hiện tại cá chạch ít, hần liền đem chủ ý đánh vào nhà khác nuôi cá hồ nước bên trong.

La Thiên Vượng nhà hồ nước lập tức ra nhiều như vậy tiền, khẳng định là để hần đồ mất, cho nên tới đuổi theo điểm. Thành linh ngày nào liền chạy tới trộm cá chạch.

"Vậy phải làm sao bây giờ mới tốt? Cái này con ma chết sớm, tuổi còn trẻ cũng không biết được đi bên ngoài đi làm công kiếm tiền, liền chỉ biết là tai họa người trong thôn." La Bảo Lâm hần hần nắn nắn vài câu.

"Người nắn hần cũng vô dụng, nếu là hần có mặt, đã sớm không làm chuyện loại này. Nhà các người Chính Giang nếu là trong nhà, hần cũng không dám đến đánh các người nhà chủ ý. Hiện tại Chính Giang đi Quảng Đông, người nhưng là muốn cẩn thận một chút hần. Mấy ngày nay, tất cả mọi người vây quanh nhà các người hồ nước chuyên, đều hiểu được bên trong còn có cá chạch. Cái này con ma chết sớm sớm muộn sẽ tới." La Quảng Phúc lo lắng nói.

"Được rồi được rồi, dù sao cái này hồ nước cũng ra chút tiền. Thật sự là bị hần trộm, cũng là chuyện không có cách nào." La Bảo Lâm lắc đầu. Cũng không thể là vì cái này hồ nước bên trong cá chạch, chuyên cái giường đến hồ nước vừa đi trông coi.

La Bảo Lâm dự định nhẫn nhục chịu đựng, La Thiên Vượng cũng không làm. Cái này hồ nước mặc dù nhỏ, một lần ra cái chín trăm khối tiền, cũng không phải tiền trình tiền đầy. Chỉ là La Thiên Vượng quên đi, cái này cá chạch hần nhưng là đã nuôi hơn mấy tháng. Giống lần này dạng này ra một số tiền lớn, một năm tới đa cũng chính là hai ba lần. Hiện tại trong hồ nước đều là con lươn nhỏ, muốn lớn lên, chỉ ít cũng phải tốt thời gian mấy tháng.

"Trường Bình nhà gia gia chó cái sinh con trai, gia gia người đi cùng Trường Bình gia gia giảng một tiếng, cho hai con chó con cho ta thủ cá chạch, người nhìn muốn được a?" La Thiên Vượng hỏi.

"Người nghĩ hay lắm, trong làng thật nhiều người cùng người Trường Bình gia gia giảng. Người bây giờ đến hỏi hần muốn, có thể muốn tới một con cũng không tệ rồi." La Bảo Lâm lắc đầu.

"Vậy chúng ta đi trên trần mua con chó tể. Nếu là có thể mua con chó săn tể, vậy cũng tốt." La Thiên Vượng nói.

"Nhà khác cho ăn chó săn mỗi ngày muốn cho ăn thật nhiều thịt xương đầu. Chúng ta nhưng nuôi không nổi." La Bảo Lâm lập tức đánh rớt La Thiên Vượng ý nghĩ này.

La Thiên Vượng nghe được thịt xương không khỏi nuốt nước miếng một cái. Rất lâu không có nghe được vị thịt a.

"Hắc hắc, Thiên Vượng, rất muốn uống thịt a? Ngày mai ta đi trên trần tiếp điểm thịt trở về. Nếu là nhìn thấy có chó con, ta thuận tiện mua cho người hai con chó đất tể trở về. Muốn nói chó, vẫn là chúng ta bản địa chó đất tốt nhất. Mỗi ngày cho ăn đồng com là được, còn rất trung tâm. Thủ nhà hoàn toàn đầy đủ." La Bảo Lâm nói.

"Đến mùa đông, cũng muốn cẩn thận một chút cái này con ma chết sớm. Cái này con ma chết sớm đến lúc sau tết, thường xuyên công hần bắt cá nhớ đi điện nhà khác chó. Một con chó vườn có thể bán trăm thanh khối tiền đâu. Năm ngoài mùa đông thời điểm. Nhà chúng ta lão Hoàng chính là cái này con ma chết sớm trộm."

"Vậy liền nhiều cho ăn mấy cái, hần dám đến trộm chó, cắn chết hần!" La Thiên Vượng tức giận nói.

La Bảo Lâm đi trong viện La Trường Bình nhà chạy một chuyến, quả nhiên như trước đó sở liệu, La Trường Bình nhà chó con sớm đã bị người trong viện định.

"Bảo Lâm ca người muốn bốc lên sớm giảng, sớm nói, những này chó con cho hết Thiên Vượng đều được. Hiện tại cũng định tốt, ta nếu là cho Thiên Vượng, người khác phía sau sẽ nói chuyện. Người nói cho Thiên Vượng chó gấp, chờ sau đó một lần nhà ta lão Hắc sinh tể, toàn bộ đưa cho hần." La Trường Bình lắc đầu.

"Muốn được. Ta trở về nói cho Thiên Vượng." La Bảo Lâm có chút đau lòng, trên đường dạng này chó con muốn bán một hai chục khối tiền một con. Còn chưa nhất định đến bên trên.

Trời tối, La Thiên Vượng còn canh giữ ở hồ nước bên cạnh không chịu vào nhà, sợ người khác chạy tới làm hần cá chạch.

"Thiên Vương, nhanh lên về nhà! Ngủ sớm một chút, không phải buổi sáng không đứng dậy được đấy." Tiêu Xuân Tú đi tới lôi kéo La Thiên Vương cánh tay, nói hết lời mới đưa La Thiên Vương kéo vào phòng.

Vào phòng, La Thiên Vương lại chạy ra ngoài, hấn ngược lại là không có đi hồ nước, mà là chạy đến Ngưu Lan nơi đó, vỗ một cái hoàng ngưu sợ hãi: "Lão Hoàng a lão Hoàng, ban đêm chó vậy được quá chết, giúp ta nhìn hồ nước, chó có người khác đem cá chạch cho trộm."

"Mur!" Hoàng ngưu vui sướng kêu một tiếng, cũng không biết có phải hay không là nghe hiểu La Thiên Vương.

Nhỏ chim sẽ một mực đi theo La Thiên Vương chạy, bất quá La Thiên Vương nhưng không có ý định để nhỏ chim sẽ đi thủ cá chạch. Gia hỏa này thích biến thủ, La Thiên Vương đã nhiều lần tức giận phát hiện nhỏ chim sẽ tại trong hồ nước ăn vụng con lươn nhỏ. Tức giận đến La Thiên Vương kém chút không có đem nhỏ chim sẽ một thân lông vũ cho lột sạch.

Mà lại, nhỏ chim sẽ là gan rất nhỏ, mỗi lúc trời tối đều phải tại La Thiên Vương đầu giường dựng ổ đi ngủ. Để nó đi thủ cá chạch, còn không bằng không trông cậy vào đâu.

La Thiên Vương rất nhanh đắm chìm trong trong mộng đẹp. Ý thức của hấn tiến vào khí trong huyết. Tại hấn khí trong huyết, ngoại trừ có hai cái giao nhau rõ ràng màu xanh biếc một đoàn nước cùng màu lam một đoàn thủy chi bên ngoài, khí huyết không trung còn lơ lửng hai đoàn mây mù, một đoàn lục sắc, một đoàn màu lam. Vô luận là lục sắc nước đoàn vẫn là lục sắc mây mù đứng địa phương đều muốn so màu lam nước đoàn cùng mây mù muốn rộng rất nhiều.

Trừ cái đó ra, La Thiên Vương còn chứng kiến đoàn thứ ba sắp ngưng tụ màu vàng mây mù. Không biết là lúc nào, cái này đoàn mây sương mù liền bắt đầu ngưng tụ, hiện tại đã là càng tụ càng lớn.

Cái này một đoàn màu vàng mây mù tương lai ngưng tụ lại sẽ có dạng gì tác dụng, còn thật là khiến người ta hiếu kì. Ngoài ra còn có điểm sáng màu đỏ cùng điểm sáng màu vàng óng y nguyên không có thể đang giãn trong huyết ngưng tụ.

La Thiên Vương y nguyên thích cùng những điểm sáng này chơi đùa. Điểm sáng màu đỏ cùng điểm sáng màu vàng óng đều phi thường sinh động, La Thiên Vương có thể dùng ý niệm khống chế bọn chúng chậm rãi tiến vào khí trong huyết, nhưng là sơ ý một chút, bị La Thiên Vương thật vất vả bắt được điểm sáng màu đỏ cùng điểm sáng màu vàng óng liền sẽ đào thoát. Thật giống như bắt cá chạch đồng dạng. Dùng hai tay dăng nó thời điểm, nó sẽ thành thật, nhưng là không cẩn thận, nó liền sẽ từ tay khe hở bên trong chạy trốn ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhữ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Trao Đổi

Buổi sáng vừa bò dậy, La Thiên Vương liền cực nhanh hướng hồ nước chạy. Bàn tay đến trong hồ nước, không bao lâu, liền tụ tập lên đen ngịt một đoàn con lươn nhỏ. Lúc này mới thở ra một hơi dài.

Con lươn nhỏ đều hưng phấn đến rất, càng không ngừng nhảy vọt. Có một đầu con lươn nhỏ hưng phấn quá mức, vậy mà nhảy tới trên bờ, đi theo La Thiên Vương một bên nhỏ chim sẽ tiến lên liền đem con lươn nhỏ nuốt vào trong bụng. Quá trình này tốc độ quá nhanh, La Thiên Vương cũng không kịp ngăn cản. Không đợi hấn nâng tay lên, nhỏ chim sẽ liền bay đến trên cây, còn vui sướng hướng về phía La Thiên Vương liu riu, còn tưởng rằng là La Thiên Vương đang trêu chọc nó chơi đâu. Trí thông minh thấp, sung sướng nhiều a.

La Thiên Vương tự nhiên cũng không lại bởi vì một con lươn mà tương nhỏ chim sẽ rút lông nướng đến ăn, chỉ là hưng tợn tương nhỏ chim sẽ một chút. Sau đó nhặt lên một khối nhỏ bùn u cục hướng nhỏ chim sẽ đã đánh qua.

Ai biết, nhỏ chim sẽ vậy mà thoáng cái từ trên cây rớt xuống.

"Không thể nào?" La Thiên Vương hỏi hận vô cùng, vội vàng chạy tới nhìn. Còn không thấy được nằm dưới đất nhỏ chim sẽ, nhỏ chim sẽ đã từ cỏ tranh bên trong bay ra, vẫn là như vậy khoái hoạt, chỗ nào giống như là bị bùn u cục đánh trúng đáng về? La Thiên Vương giờ mới hiểu được nhỏ chim sẽ đang trêu chọc mình chơi đâu.

"Mur!" Hoàng ngưu vậy mà mình dùng sừng trâu tước một cái chốt mở ra, sung sướng từ chuồng bò bên trong chui ra, chạy đến trong hồ nước quất mạnh nước, kết quả một uống miếng nước xuống dưới, một đầu con lươn nhỏ từ hấn trong lỗ mũi chui ra.

La Thiên Vương nhin không được khanh khách cười không ngừng, cười xong, dùng tay vỗ vỗ lão Hoàng đầu: "Mình đi ăn cỏ. Chó trộm nhà khác hoa màu!"

Hoàng ngư trên người La Thiên Vượng cọ xát, liền chạy tới bên hồ nước ăn khỏi thảo tới. Bên hồ nước thảo trường đến thật tốt a. Xanh um tươi tốt, so bất kỳ địa phương nào đều muốn tươi non. Nhìn xem lão Hoàng từng ngậm từng ngậm đem cỏ non cuốn vào miệng bên trong, từng ngậm từng ngậm ăn vào đi, liền ngay cả La Thiên Vượng đều có chút muốn đi lên gặm phải hai cái.

"Ừng ực!" La Thiên Vượng trong bụng phát ra một tiếng leng keng vang, lại có chút đói bụng. Vừa vịn bên hồ nước liền trông một đầu dưa leo, phía trên đã treo tận mấy cái. La Thiên Vượng chạy tới hái dưới một cây đặt ở trên quần áo chà xát mấy lần, miệng lớn cắn một cái, cái này dưa leo thật sự là giòn vang, hương vị cảm giác cùng hoa quả đồng dạng, vừa mê vừa say. Cũng không biết được là đói bụng nguyên nhân, vẫn là cái này dưa leo hương vị thật sự có tốt như vậy. La Thiên Vượng hai ba lần liền ăn một cây dưa leo, bụng đã ăn đến phình lên.

La Sinh Quý dắt trâu đi đi tới, nhà hán trâu nước đi thẳng tới La Thiên Vượng nhà hồ nước đến uống nước.

"Thiên Vượng, nghĩ uống tỳ, quả son trà a?" La Sinh Quý cầm trong tay mấy cái vàng óng quả son trà, tại La Thiên Vượng trước mặt lung lay.

Quả son trà là trong làng trong vòng một năm quen đến sớm nhất hoa quả. Bất quá trong làng đều là một chút đào a, Lý a, lê a loại hình cây ăn quả, quả son trà liền La Sinh Quý nhà có một gốc. Quả son trà thứ này mang theo một điểm vị chua, mà lại hương vị cũng không phải rất ngọt, người trong thôn cũng không phải là rất thích ăn. Mặt khác, cái này quả son trà mầm không dễ kiếm lắm. La Sinh Quý nhà quả son trà là từ hán khách bà khách bà, bà ngoại nhà mang về. Trồng xuống một hai năm, liền bắt đầu kết quả.

La Thiên Vượng muốn nói không muốn ăn, lại nhin không được nuốt nước miếng, miệng thêm so ý chí lực lớn hơn. Nhưng là La Thiên Vượng chết sống cũng không nói ra hán muốn ăn.

"Cái này quả son trà hảo hảo ăn. Đến, ngươi trước ném, ném một hạt." La Sinh Quý hướng La Thiên Vượng trong tay lấp một viên.

La Thiên Vượng thật muốn tướng viên này quả son trà ném đi, không cho La Sinh Quý gian kế đạt được, thế nhưng là do dự một chút vẫn là hướng trong miệng nhét.

"Quả son trà là ăn da, ngươi chó đem da cho lột. Bên trong hạch là không thể ăn." La Sinh Quý nhắc nhở.

"Quả đào quả mận cũng không có ai đem thịt cho lột ăn hạch nha?" La Thiên Vượng mặc dù vừa rồi kếm chút liền đem da cho lột, nhưng là hán chính là muốn cùng La Sinh Quý tranh cãi.

La Thiên Vượng nhai một ngậm quả son trà da, hương vị cảm giác rất bình thường, so vừa rồi dưa leo khó ăn nhiều. Ăn một điểm trực tiếp vứt.

Mặc dù La Thiên Vượng phản ứng cùng trong lý tưởng vẫn tồn tại chênh lệch, La Sinh Quý hay là chuẩn bị dựa theo trước đó kịch bản đi, dù sao trong lúc nhất thời cũng tìm không thấy cái gì tốt hơn sáo lộ: "Còn muốn ăn a?"

"Không muốn.

"La Thiên Vượng một mặt ghét bỏ.

La Sinh Quý không biết nên làm sao đón lấy hướng xuống hát, dứt khoát vẫn là kiên trì đi xuống dưới: "Chỉ cần ngươi nói cho ta làm sao nuôi cá chạch, ta mỗi ngày cho ngươi hái quả son trà ăn."

"Nói cho ngươi ta không thích uống nhà ngươi quả son trà, khó ăn chết rồi. Còn không có nhà ta dưa leo tốt uống." La Thiên Vượng về mặt khinh thường.

La Sinh Quý lần này không biết được nên làm gì bây giờ, gãi gãi sọ não, sau đó tò mò hỏi: "Nhà các ngươi dưa leo thật sự có ăn ngon như vậy a?"

"Đương nhiên ăn ngon." La Thiên Vượng đi qua hái được một cây dưa leo đưa cho La Sinh Quý, "Ày, chính ngươi ném. Ta ăn ngươi một ngậm quả son trà, cho ngươi một cây dưa leo, ngươi chó giăng ta còn thiếu ngươi."

La Sinh Quý nửa tin nửa ngờ tiếp nhận dưa leo, cũng đồng dạng thả ở trên người xoa mấy lần, tướng dưa leo phía trên đâm cho cọ sát, sau đó tướng dưa leo trên đỉnh cuống dưa cho cắn rói, ném ở hồ nước bên trong. Ngay sau đó liền từng ngậm từng ngậm bắt đầu ăn.

Kia cuống dưa rút xuống hồ nước bên trong, lập tức vây quanh một đám cá chạch tới tiến hành tranh đoạt.

La Sinh Quý cắn một cái, cũng là mờ to hai mắt nhìn, bao lấy một ngậm dưa leo nói quanh co không rõ mà hỏi thăm: "Thiên Vượng, nhà các ngươi dưa leo làm sao ăn ngon như vậy?"

"Ta thế nào hiểu được, khẳng định là chủng loại tốt." La Thiên Vượng nói.

"Khẳng định đúng thế. Đây nhất định là ưu lương chủng loại." La Sinh Quý rất tán thành.

La Sinh Quý ăn xong dưa leo, tướng trong túi quả son trà toàn bộ móc ra: "Những này quả son trà toàn bộ cho ngươi đi. Thật không có nhà ngươi dưa leo ăn ngon."

La Sinh Quý hâm mộ ngẩng đầu nhìn một chút trên kệ treo mấy cây tươi non dưa leo.

La Thiên Vượng tự nhiên mình bạch La Sinh Quý ý đồ, còn muốn dùng quả son trà đổi dưa leo đây. La Thiên Vượng cũng nhìn một chút trên kệ dưa leo, trong lòng tính toán, một cây giữ lại tan học về nhà uống, một cây giữ lại ban đêm uống, còn có gia gia nãi nãi cũng muốn uống. Nhà mình đều còn có chút không đủ đây. Cho nên thái độ rất kiên quyết nói ra: "Cái này quả son trà không tốt uống, người lấy về mình uống đi."

Đến trong trường học, La Sinh Quý tùy tùng bên trên cái rầm hải nhóm tại tranh luận cái gì chim thông minh nhất. La Sinh Quý nói La Thiên Vượng nhỏ chim sẽ từ thông minh nhất.

La Trạch Quân liền châm chọc nói: "Thiên Vượng con kia nhỏ chim sẽ từ liền chỉ hiểu được bắt côn trùng tới cho Thiên Vượng uống. Còn thông minh, đơn giản ngốc muốn chết. Nếu là ta, đã sớm đem nhỏ chim sẽ rút lông nướng đến ăn."

Về sau có người giảng quạ đen thông minh nhất, bởi vì bài khoá bên trong đã từng học quạ đen sẽ hướng trong bình ném Thạch Đầu, sau đó uống trong bình nước. Nói rõ quạ đen thông minh nhất. Điểm này đạt được các tiểu thí hải nhất trí tán đồng. Liền ngay cả La Thiên Vượng cũng cảm thấy quạ đen xác thực rất thông minh.

La Thiên Vượng nhìn một chút tổng là theo chân mình nhỏ chim sẽ, đối với nó hơi có chút nhỏ chán ghét mà vứt bỏ. Nhỏ chim sẽ lập tức lấy lòng tướng trong miệng nó côn trùng đưa đến La Thiên Vượng trước mặt. Gây nên các tiểu thí hải một trận cười vang.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Móc Tổ Chim

La Thiên Vượng nhà hồ nước phụ cận bên trong ngọn núi nhỏ liền có một gốc cây hòe lớn. Trên cây lâu dài ở một đám quạ. Nghe nói mỗi lần quạ đen ở trong thôn oa oa gọi thời điểm, cuối cùng sẽ có người chết đi. Có người nói quạ đen tiếng kêu chính là "Ồ oa ô oa" giống như người khóc đồng dạng. Cho nên, quạ đen luôn luôn tà môn biểu tượng. Mà bọn này quạ đen đại bản doanh ---- cây hòe lớn cùng đồng dạng mang theo sắc thái thần bí. Lâu dài có thể tại cây hòe lớn dưới đây thấy được đốt đi tiền giấy vết tích. La Thiên Vượng từ dưới tàng cây hòe qua thời điểm, liền đã từng thấy qua gốc cây hạ bảo bọc một cái bát. Còn chứng kiến nơi đó trong bụi cỏ cất giấu tiền xu.

Chỉ là La Thiên Vượng nói cho cùng hẳn cùng một chỗ từ nơi đó trải qua Tiêu Xuân Tú thời điểm, bị Tiêu Xuân Tú rất trịnh trọng kỳ sự khuyên bảo, tuyệt đối đừng tới gần nơi này khóa cây hòe. Sau đó đi xa về sau, thần thần bí bí nói cho La Thiên Vượng, trên ngọn cây này có cái nào đó Tà Linh.

Trước mấy ngày thời điểm, La Thiên Vượng chẩn trâu thời điểm, đi qua từ nơi này còn chứng kiến trên cây một cái rất lớn tổ chim bên trong một đám chim non tại oa oa kêu to, La Thiên Vượng từ dưới tàng cây hòe có thể thấy được bọn chúng miệng há to.

La Thiên Vượng lúc kia nhưng không có nghĩ qua muốn đem cái này ổ cho bụng, sau đó đem bọn này quạ đen tề cho lấy đi. Nhưng là vì hồ nước, La Thiên Vượng đến nuôi chút đáng tin cậy một điểm "Lính gác". Mà nếu như làm một đám quạ, khẳng định có thể tướng cái kia đám đến trong hồ nước đến trộm cá chạch gia hòa dọa cho chết.

Việc này La Thiên Vượng không định nói cho gia gia nãi nãi, lấy bọn hắn dĩ vãng biểu hiện đến xem, nếu như biết mình muốn làm như thế chuyện kinh thiên động địa, chỉ sợ sẽ bị hù chết không thể.

La Thiên Vượng tan học khi về nhà, cố ý lượn quanh một chỗ ngoặt tử, chạy vào cây kia cây hòe chỗ trong rừng cây. Tương túi sách ném xuống đất, liền chạy tới cây hòe dưới đây.

Trên cây quạ đen đang đứng ở trên nhánh cây nghỉ ngơi, nhìn thấy La Thiên Vượng chạy tới, đều cảm giác vô cùng kỳ quái. Nơi này rất ít nhìn thấy người đến, sau đó liền giật mình phát hiện tiểu thí hải vậy mà tại hướng trên cây bò. Mấy cái nhát gan quạ đen oa oa oa từ trên cây hòe bay đi. Mà những cái kia làm cha mẹ quạ đen thì hoảng hồn, mặc dù rất sợ hãi, nhưng như cũ tại tổ chim bên trong thủ hộ lấy con trai.

Tổ chim bên trong quạ đen con trai thì tò mò thò đầu ra nhìn xem hướng trên cây leo lên tiểu thí hải.

Nhìn thấy La Thiên Vượng mục tiêu chính là tổ chim, tổ chim cái khác hai con quạ lập tức điên cuồng hướng La Thiên Vượng nhào tới, La Thiên Vượng tiện tay chính là một cái lực sắc phù văn đánh ra. Chính giữa trong đó một con quạ trên đầu. Con quạ đen kia lập tức choáng váng, nó bay trở về đến tổ chim bên cạnh, lách ra cái đầu nhìn xem La Thiên Vượng. Một cái khác chính muốn tiếp tục công kích La Thiên Vượng lúc, trước đó con quạ đen kia tuyệt hai tiếng. Công kích La Thiên Vượng quạ đen bay đến một nửa cũng gãy quay trở lại.

Hai con quạ ngây ngốc đứng tại tổ chim một bên, không có bay đi, cũng không tiếp tục ngăn cản La Thiên Vượng tới gần.

La Thiên Vượng cũng không biết kia lục sắc phù văn đến tột cùng lên dạng gì tác dụng, dù sao hắn cũng không có biện pháp khác. Chính là cái này lục sắc phù văn dùng đến nhất thuận tay.

La Thiên Vượng tới gần tổ chim, hai con quạ mới bay khỏi. La Thiên Vượng trực tiếp tướng tổ chim cho bung lên, tổ chim bên trong quạ đen con trai lập tức oa tuyệt. Thế nhưng là kia không đáng tin cậy cha mẹ vậy mà đối bọn chúng là lên không quan tâm.

La Thiên Vượng lại là một cái lục sắc ký tự thi triển đến cái này vài con quạ đen trên thân. Để bọn này quạ đen lập tức yên tĩnh trở lại. Từng cái thư thư phục phục nằm ở tổ chim bên trong, nằm ngay ở o.

La Thiên Vượng thật vất vả dám đi lên một chuyến, nhưng không có ý định liên tiếp tục như thế. Bắt một tổ là một tổ, bắt mười tổ cũng là bắt. Trên cây còn có mấy cái ổ, đều có một tổ quạ đen con trai đang dùng ánh mắt hiếu kỳ nhìn xem La Thiên Vượng. Đang muốn trèo lên trên, liền nghe được La Bảo Lâm tại hồ nước vừa kêu.

La Thiên Vượng vội vàng bung lên kia một tổ đã cầm tới tay quạ đen hạ cây, sau đó lại dạo qua một vòng, tướng kia một tổ quạ đen giấu đến hồ nước cách đó không xa một khối ngọc mỡ bên trong. Lúc này mới vội vã chạy về nhà.

"Người đưa nhỏ này, người khác sớm liền về nhà, lão sư lưu người uống cơm?" La Bảo Lâm nhìn thấy La Thiên Vượng trở về, cười ha hả hỏi.

"Gia gia, người không phải nói chuyện đi trên đường à? Chó con mua về có tới không?" La Thiên Vượng vừa nhìn thấy La Bảo Lâm liền hỏi.

La Bảo Lâm lắc đầu: "Hôm nay trên đường không thấy được bán chó con. Lần sau lại đi xem một chút."

Thù khẩu miếu cũng không phải cái gì đại trấn tử, cũng không phải mỗi ngày có người chạy tới bán chó con. Mà lại chó đất chó con tại nông thôn đều là tặng người. Bình thường cũng không ai cầm tới trên trấn đi bán. La Bảo Lâm không có mua được chó con cũng là rất bình thường.

Kết quả này để La Thiên Vượng rất là uể oải, ngay cả vừa mới rút một tổ quạ đen hưng phấn đều tan thành mây khói.

"Ta hôm nay cắt hai cân thịt trở về. Bà người đã làm tốt đồ ăn, tranh thủ thời gian vào nhà uống cơm đi." La Bảo Lâm cười nói.

Chó con không có mua về, bắt quá có thể cải thiện một chút cơm nước, đó cũng là kết quả không tệ. La Thiên Vượng chạy vào phòng, nhìn thấy trên mặt bàn đựng tràn đầy một chén lớn thịt, trực tiếp dùng tay bắt một khối liền dón vào trong miệng.

"Tiểu tử thú, không biết được cầm đĩa nha?" Tiểu Xuân Tú nhìn xem cháu trai cái kia miệng thêm đáng vẻ, liền không nhịn được khanh khách nở nụ cười.

La Thiên Vượng nhanh lên đem túi sách thả tiến gian phòng, sau đó cầm một cái bát trang chén cơm, liền miệng lớn ăn một miếng lớn. Bình thường ăn một bát cơm La Thiên Vượng hôm nay ăn hai bát lớn mới bỏ qua.

Ăn cơm, chờ mặt trời trở nên thoáng nhu hòa một chút, La Thiên Vượng mới đi tướng chuồng bò mọc cái chốt mở ra, thả hoàng ngưu ra, tại hoàng ngưu trên đầu vỗ một cái: "Đi ăn cỏ đi."

Hoàng ngưu liền vui sướng hướng hồ nước chạy tới, nó muốn trước đi giải khát, sau đó ngay tại chỗ ăn cỏ. Hồ nước thảo trường đến thật vượng, phẳng phát trâu mà làm sao gặm đều gặm không riêng.

La Thiên Vượng thì cực nhanh hướng phụ cận khối kia ngọc mỡ chạy tới. Quạ đen tổ y nguyên lẳng lẳng bày ở ngọc mỡ bên trong, bên trong còn có năm con lông còn chưa mọc đủ oa oa trực khiêu nhỏ quạ đen. Nhìn thấy La Thiên Vượng tới, lập tức há to miệng, tuyệt, tựa hồ đang kêu: "Uy ta, đứt ta." Ngược lại là đối La Thiên Vượng một điểm e ngại đều không có.

Một con quạ ngâm lấy một đầu côn trùng bay tới, cũng không sợ La Thiên Vượng, trực tiếp bay đến quạ đen tổ trước cho mấy cái nhỏ quạ đen cho ăn. Một lát sau, một cái khác quạ đen cũng bay tới, đồng dạng tướng miệng bên trong ngâm lấy côn trùng đứt vào nhỏ quạ đen miệng bên trong.

La Thiên Vượng cũng không biết được cái này nhỏ quạ đen cha mẹ phân không phân rõ vừa cho ăn con nào, đợi chút nữa trở về, có thể hay không lại đứt cho cho ăn qua gia hỏa, dẫn đến trong đó mấy cái cho ăn bẻ bụng, mà xui xẻo nhất gia hỏa chết đói.

La Thiên Vượng chuẩn bị tướng cái này ổ quạ đen chuyển qua hồ nước bên cạnh một gốc cây dương mai trên cây đi. Cây dương mai cây rất cao lớn, mà lại là cây lít nha lít nhít, bốn mùa thường thanh, cái này ổ quạ đen giấu trên tầng cây, không cần lo lắng bị trong viện cái rầm hải phát hiện.

Quạ đen tổ bị La Thiên Vượng bỏ vào giỏ trúc bên trong, phía trên đóng mấy cây tùng cành. Đến hồ nước một bên, La Thiên Vượng nhìn hai bên một chút không ai, liền tranh thủ một sợi dây thừng một đầu thắt ở giỏ trúc bên trên, một đầu hệ trên chân, sau đó cực nhanh hướng cây dương mai trên cây bò. Đến trên cây, lại đem giỏ trúc dùng dây thừng kéo lên đi. Sau đó tìm một cái cành lá tươi tốt địa phương tướng quạ đen tổ sắp đặt tốt.

Chương 35: Gió Lùa Tường

Nhỏ chim sẽ từ La Thiên Vượng đi trong rừng cây mọc quạ đen ở bắt đầu, liền không thấy bóng dáng, đến La Thiên Vượng tương quạ đen ở mạnh khỏe, không biết được cái góc nào bên trong chui ra. Nhưng là nhỏ chim sẽ bay đến La Thiên Vượng bên người về sau, vậy mà lại cuống quýt bay xa, tựa hồ đối với La Thiên Vượng trên người một chút khí tức rất là không thích.

"Liu riu. . ." Nhỏ chim sẽ tức giận hướng về phía La Thiên Vượng réo lên không ngừng.

La Thiên Vượng cũng nghe không hiểu nhỏ chim sẽ điều gì, tùy tiện nhỏ chim sẽ gọi thế nào, La Thiên Vượng đều là cười toe toét.

Đến cuối cùng, nhỏ chim sẽ vẫn là không nhận được bay đến La Thiên Vượng trên bờ vai.

Hai con quạ tới cho con trai cho ăn thời điểm, nhỏ chim sẽ anh dừng xông tới, hướng về hai con quạ hung tợn liú riu chửi rủa. Nhưng là hình thể so chim sẽ lớn gấp đôi quạ đen căn bản liền không có đem nhỏ chim sẽ coi ra gì.

Nhỏ chim sẽ tức giận xông về hai con quạ, nhưng là căn bản đuổi không kịp. Chỉ có thể ảo não bay trở về đến La Thiên Vượng bên người, chờ đến hai con quạ ngậm lấy côn trùng trở về thời điểm, lần nữa xông đi lên chiến đấu. Đợi đến làm cho hơi mệt chút, mới từ hồ nước trên mặt nước lướt qua, nhẹ nhàng ở trên mặt nước một điểm. Loại này uống nước tư thế thật đúng là rất khốc. La Thiên Vượng thật đúng là lo lắng nhỏ chim sẽ sẽ một đầu đâm vào trong nước. Bình thường chim sẽ nhưng sẽ không như thế cạn, bọn chúng đều là đứng tại bên hồ nước nhanh rủ xuống tới mặt nước trên nhánh cây đứng vững tư thế, sau đó tương đầu ngả vào trên mặt nước, tương mỏ luôn vào trong nước, sau đó tương đầu nâng lên, mặc cho miệng bên trong dòng nước tiến yết hầu.

Nhỏ chim sẽ uống một hớp nước về sau, lại hoa lệ từ trên mặt nước lướt qua, bắt quạ lần này nó bay lên thời điểm, miệng bên trong vậy mà ngậm lấy một đầu con lươn nhỏ. Cái này nhỏ chim sẽ vậy mà học được chim bói cá kỹ năng.

Cái này nhỏ chim sẽ đã kinh biến đến mức cùng khác chim nhỏ hoàn toàn khác nhau. Bất quá La Thiên Vượng đối chim nhỏ loại biểu hiện này không có chút nào hải lòng, nguyên nhân là gia hỏa này bây giờ mỗi ngày không làm việc đáng hoàng, lại đem hồ nước trở thành nó nhà ăn. Đem hân con lươn nhỏ xem như đồ ăn. Đây không phải nện hân nhỏ bát cơm a?

La Thiên Vượng từ dưới đất nhặt lên một khối đá, nhỏ chim sẽ lập tức bay xa xa. Nó lại nhưng đã hình thành điều kiện bản. Vừa nhìn thấy La Thiên Vượng nhặt Thạch Đầu, lập tức bay xa xa.

La Thiên Vượng tương Thạch Đầu dùng sức ném ra bên ngoài, thế nhưng là, nhỏ chim sẽ cơ trí như vậy, căn bản không có cách nào chuẩn xác trúng đích.

Nhỏ chim sẽ liú riu làm cho rất vui sướng, hiển nhiên nó đã đem loại hoạt động này, trở thành một trận cùng La Thiên Vượng rút ngắn quan hệ hổ động. Liền ngay cả say sưa ngon lành ăn cỏ hoàng ngư cũng ngừng đầu lên đến, "Muru", vui sướng kêu lên.

Lại qua rất nhiều ngày, cái kia tên du thủ du thực La Thủy Căn giống như có lẽ đã tương La Thiên Vượng nhà hồ nước triệt để quên đi. Một mực không có công điện bắt cả mấy mốc tới. Nhưng là La Thiên Vượng một mực không có cách nào thả lỏng trong lòng. Luôn cảm thấy La Thủy Căn một ngày nào đó sẽ tới.

Cây dương mai cây quạ đen trong ổ nhỏ quạ đen đã giống cha của nó nương đồng dạng, mọc ra một thân đen nhánh lông vũ. Cái này năm con nhỏ quạ đen cùng La Thiên Vượng rất thân cận, nhất là hưởng thụ La Thiên Vượng mỗi ngày sẽ cho chúng nó kia một đạo lục sắc ký tự. Liền ngay cả kia hai con bị La Thiên Vượng rút ổ quạ đen đối La Thiên Vượng đều không có một tia sợ hãi. Thậm chí La Thiên Vượng có thể cảm thụ được cái này hai con quạ đối với hân phi thường hữu hảo.

Chỉ có lão hộc thụ bên trên đám kia quạ đen đối La Thiên Vượng phi thường đề phòng, mỗi lần chỉ cần La Thiên Vượng từ dưới tàng cây hoè trái qua thời điểm, trên cây hộc quạ đen phảng phất sôi trào. Một đoàn quạ đen hướng về phía La Thiên Vượng oa oa hét lên.

Nhỏ chim sẽ tựa hồ quen thuộc La Thiên Vượng trên người mùi. Đồng thời đối kia một tổ quạ đen địch ý cũng là càng lúc càng mờ nhạt. Không còn hướng kia hai con thành niên quạ đen gọi bậy.

Giấy không thể gói được lửa, La Thiên Vượng thường xuyên cùng quạ đen tiếp xúc, tự nhiên không thể tránh khỏi sẽ bị người trong thôn trông thấy. Cái thứ nhất nhìn thấy La Thiên Vượng cùng quạ đen tiếp xúc gần gũi chính là La Trạch Quân.

Nhỏ quạ đen học tập phi hành thời điểm, từ cây dương mai trên cây rơi rơi xuống, La Thiên Vượng vội vàng dùng tay tiếp được, sau đó đưa về đến cây dương mai trên cây ở bên trong. La Trạch Quân từ hồ nước bên cạnh trái qua thời điểm, nhìn thẳng vừa vặn. Mà lại La Trạch Quân rõ ràng xem đến, những này nhỏ quạ đen cùng La Thiên Vượng thân cận cực kì.

"Thiên Vượng,

Ngươi vừa rồi bắt được một con quạ?" La Trạch Quân giật mình hỏi.

"Ngươi nói hươu nói vượn. Rõ ràng là ta con ma tước kia." Chính La Thiên Vượng vội vàng phủ nhận.

"Làm sao có thể? Chim sẽ là màu xám, ngươi vừa rồi trong tay bụng lầy rõ ràng là đen sì sì, khẳng định chính là quạ đen." La Trạch Quân vừa rồi thấy rất rõ ràng, tự nhiên không dễ dàng bị La Thiên Vượng lừa gạt. Sau đó La Trạch Quân vừa trở về, liền đem việc này khắp thôn thả "Loa công suất lớn".

La Thiên Vượng trong thôn người trong lòng, vốn chính là một cái tương đối tà môn hài tử. Hiện tại ra chuyện này, càng làm cho các thôn dân khẳng định trước đó phán đoán.

La Trạch Quân cũng không có lầy lầy tốt, vừa trở về cùng cha mẹ nói một chút, liền bị Lưu Tùng Lan ba ba một bên đánh một bạt tai: "Bảo ngươi chó còng Thiên Vượng chơi đến cùng đi. Nhưng ngươi vẫn không vâng lời, lần này nhìn ngươi trưởng không tăng trí nhớ."

La Trạch Quân bị đánh một trận đau nhức, oa oa khóc nửa ngày.

La Bảo Lâm cùng Tiêu Xuân Tú biết được chuyện này về sau, liên tục mấy ngày đều không chút ngủ an ổn qua.

"Chính Giang bên kia thúc giục ta rất nhiều lần, để cho ta tận mau qua tới. Hồng Mai bụng càng lúc càng lớn, nâng cao cái bụng không an toàn. Nhưng là bây giờ Thiên Vượng lại là cái dạng này, để cho ta làm sao yên tâm quá khứ đâu?" Tiêu Xuân Tú phi thường lo lắng nói.

"Ai! Thiên Vượng đứa nhỏ này, làm sao như thế nhiều tai nạn đâu?" La Bảo Lâm có chút trách tự trách mình không có tướng cháu trai chiếu khảm tốt.

"Ta nói một trận này làm sao thường xuyên có hai con quạ tại hồ nước bên cạnh cây dương mai trên cây." Tiêu Xuân Tú thở dài lắc đầu.

"Vậy sau này làm sao bây giờ? Chính Giang cùng Hồng Mai nếu là hiểu được Thiên Vượng hiện tại là như thế này một cái tình huống, khẳng định sẽ không nguyện ý đem mảnh tể mạng cho ngươi trở về." La Bảo Lâm có chút bận tâm nói.

"Không cho ta mạng về, vậy liền chính bọn hần mang. Ta mới không tại Quảng Đông cho bọn hần dẫn người. Ngươi cùng Thiên Vượng hai người trong nhà, ta không yên lòng." Tiêu Xuân Tú thái độ rất kiên quyết.

"Thế nhưng là, Thiên Vượng đã cái dạng này, nếu là tiểu nhân về sau cũng học Thiên Vượng, kia nhưng làm sao bây giờ?" La Bảo Lâm có chút bận tâm hỏi.

"Thiên Vượng so người khác xuân đâu, vẫn là so người khác thấp? Giống như Thiên Vượng thì thế nào? Trong làng nhà nào tiểu hài tử tại Thiên Vượng như thế lớn liền có thể nuôi cá chạch kiếm tiền?" Tiêu Xuân Tú có chút không vui.

"Dạng này cũng tốt. Hai huynh đệ không tại một chỗ lớn lên, tương lai hai huynh đệ không thân." La Bảo Lâm nói.

"Chính là a. Mà lại, Thiên Vượng đứa nhỏ này so với bình thường hài tử muốn càng mẫn cảm một chút, đừng tưởng rằng hần nhìn không ra, người khác đối với hần như thế còn chưa tính, nếu là người trong nhà đối với hần cũng như thế, để hần một đứa bé làm sao chịu được?" Tiêu Xuân Tú không muốn để cho La Thiên Vượng thụ bất cứ thương tổn gì.

Gia gia nãi nãi yêu đầu tôn, điểm này, tại La Bảo Lâm cặp vợ chồng trên thân cũng là áp dụng.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Tiểu Quỷ Muốn Làm Nhà

"Thiên Vượng, ngươi cùng gia gia nói một chút, ngươi muốn nuôi kia một tổ quạ đen làm gì?" La Bảo Lâm tâm bình khí hòa hỏi La Thiên Vượng.

"Bọn chúng không phải ta nuôi nha. Ta chỉ là để bọn chúng giúp ta trông coi hồ nước bên trong cá chạch." La Thiên Vượng nói.

"Bọn chúng làm sao lại nghe lời ngươi giúp ngươi thủ cá chạch đâu?" La Bảo Lâm không hiểu hỏi.

"Ta đem cái kia lục sắc ký tự cho hoàng ngư, hoàng ngư liền nghe ta. Cá chạch cũng nghe lời của ta, những này quạ đen đương nhiên cũng sẽ nghe lời của ta. Quạ đen giấu ở cây dương mai cây bên trong, nếu là La Thủy Căn kia con ma chết sớm can đảm tới trộm nhà chúng ta cá chạch, ta liền để quạ đen hù chết hần!" La Thiên Vượng có chuyện gì cũng sẽ không dấu diếm gia gia nãi nãi.

"Vậy người từ nơi nào lấy được quả đen?" La Bảo Lâm kỳ thật đã sớm loáng thoáng đoán được. Kỳ thật đi lão hồ thụ bên trên móc quả đen ỏ, La Thiên Vượng cũng không là cái thứ nhất.

"Trên cây hồ a. Chúng ta trong thôn ngoại trừ trên cây hồ, còn có chỗ kia có thể lấy tới quả đen ỏ?" La Thiên Vượng cảm thấy La Bảo Lâm vấn đề này hỏi được có chút không có tiêu chuẩn.

"Người đưa nhỏ này. Thật sự là gan to bằng trời, kia cây hồ là người một đứa bé có thể đi địa phương a?" La Bảo Lâm tròn nhìn La Thiên Vượng một chút.

"Làm sao không thể đi? Rõ ràng là các người phong kiến mê tín." La Thiên Vượng mới không sợ La Bảo Lâm hù dọa.

"Vậy người tại sao phải tuyển quả đen đâu? Kia chim sẽ không thật là tốt a?" La Bảo Lâm làm sao có thể không biết được con kia nhỏ chim sẽ tồn tại?

"Chim sẽ từ quá ngu, mỗi ngày liền biết cho làm côn trùng cho ta ăn. Còn chuyên môn cho ta quấy rối. Nếu là làm nhiều mấy cái, về sau Trình Ngọc Liên lão sư không dám để cho ta bên trên nạng lớp số học. Sách ngữ văn đã nói quả đen thông minh nhất. Còn sẽ tự mình tìm nước uống đâu. Mà lại, người trong thôn đều sợ quả đen. La Thủy Căn nếu là dám đến trộm cá chạch, ta để quả đen nhào tới hù chết hẳn." La Thiên Vượng nói.

Sự tình đã dạng này, La Bảo Lâm cũng không có cái gì khác biện pháp tốt.

La Chính Giang hôm sau liền gọi điện thoại trở về, thúc Tiêu Xuân Tú tận mau đi tới. Tăng Hồng Mai bụng càng lúc càng lớn, mắt thấy liền muốn sinh. La Chính Giang gấp đến độ không được.

Tiêu Xuân Tú có chút yên lòng không hạ trong nhà, La Bảo Lâm bình thường không thể nào làm việc nhà, để hẳn mang theo La Thiên Vượng, nạng đều có chút bận tâm, hai tổ tôn tương lai ngay cả cơm đều không kịp ăn.

"Thiên Vượng hiện tại ngay tại dài vóc dáng, người đến thường xuyên cho hẳn làm điểm có dinh dưỡng. Trong nhà gà mái sinh trứng gà, phải kịp thời đi nhặt được. Mỗi bữa ăn cho Thiên Vượng làm cái trứng chần nước sôi. Thiên Vượng thêm ăn, người liền đi trên trần cất cân thịt trở về, nhất định phải hảo hảo quản đến Thiên Vượng. . ." Trước khi đi mấy ngày, Tiêu Xuân Tú phân phó không ít chuyện, nạng là không có chút nào yên tâm a.

"Được rồi được rồi, người trên đường cũng cẩn thận một chút, đến bên kia nhớ kỹ để Chính Giang gọi điện thoại trở về." La Bảo Lâm tướng Tiêu Xuân Tú hành lý bỏ vào trong rương hành lý. Sau đó dặn dò Tiêu Xuân Tú chính chính mình bao nhan sắc, phía trên làm ký hiệu, lúc xuống xe, nhất định phải hảo hảo đếm một chút bao khóa số lượng.

Tiêu Xuân Tú mới đi ngày đầu tiên, trong nhà liền bắt đầu lộn xộn. La Bảo Lâm trong nhà xưa nay không làm việc nhà, tìm mang người thứ gì đều muốn dựa vào Tiêu Xuân Tú. Tiêu Xuân Tú rời tách nhà, La Bảo Lâm lập tức bắt mù. Thậm chí còn không bằng La Thiên Vượng đứa trẻ này.

Kia một tổ nhỏ quả đen lớn lên rất nhanh, cũng sớm đã từ quả đen ba ba mẹ mẹ nơi đó nắm giữ phi hành bản lĩnh. Hiện tại, năm con chim non đã sớm có thể tại hồ nước chung quanh trên cây bay tới bay lui.

Không biết được có phải hay không bị nhỏ chim sẽ cho làm hư, bọn gia hỏa này vậy mà cũng để mất tới hồ nước bên trong cá chạch. Mỗi sáng sớm, La Thiên Vượng đi vào hồ nước nơi này đùa những cái kia cá chạch thời điểm, bọn gia hỏa này liền chạy tới ăn liên hoan.

Mỗi lần đều để La Thiên Vượng một trận mắng chửi, bắt quả đến ngày thứ hai, những này nhỏ quả đen y nguyên. Như thường chạy tới từ La Thiên Vượng trong tay đoạt cá chạch.

Ngăn phòng vạn phòng, cướp nhà khó phòng. La Thủy Căn còn chưa lên cửa đóng chú ý, mấy cái nguyên bản bị La Thiên Vượng ký thác kỳ vọng quả đen mỗi ngày đều muốn để trong hồ nước cá chạch giảm quân số. Để La Thiên Vượng hẳn không thể đem vài con quả đen cho nhỏ lông đồ nướng. Bắt quả nhìn, trong hồ nước cá chạch số lượng giống như không có ít, còn càng ngày càng nhiều,

La Thiên Vượng mới không có thật ra tay.

"Thiên Vượng, ăn cơm." La Bảo Lâm rốt cục làm xong cơm, trong phòng kêu gọi.

La Thiên Vượng buồn bã ỉu xiu đi vào, hẳn đối ăn cơm tính tích cực không cao. Chủ yếu là La Bảo Lâm trừ nghệ thực sự đáng lo a.

"Người Mạc lão là chu cái miệng. Ta có thể chuẩn bị cho người ra ăn một miếng no bụng, đã không tệ. Thỏa mãn a." La Bảo Lâm cũng không có cách, trừ nghệ thứ này cũng là muốn điểm thiên phú. Hắn đang muốn làm năm hẳn khi còn bé, có thể đủ ăn liền rất thỏa mãn, tiểu hài từ bây giờ làm sao khó phục vụ như vậy đâu?

"Gia gia, ở bao đồ ăn người nấu nơi này chết, bắt đầu ăn, một điểm vị đều không có. Cái này quả ớt xào thịt, người quên thả muối a?" La Thiên Vượng đồng dạng ném thử một miếng, liền đối thức ăn trên bàn không có bất kỳ cái gì ăn dục vọng, đi trong bình kẹp hai khối nấm mốc đậu hũ ra, thích hợp ăn một bát cơm. Thế nhưng là mùa này nấm mốc đậu hũ đã bắt đầu biến vị, đoán chừng cũng ăn không được thời gian quá dài.

"Người đưa nhỏ này, làm sao như thế chọn? Người có bản lĩnh, chính người làm." La Bảo Lâm bị cháu trai nói đến đỏ bừng cả khuôn mặt.

"Tự mình làm liền tự mình làm. Cơm chiều để ta làm." La Thiên Vượng nói.

"Không quản lý việc nhà không biết đầu muối quý. Chờ người thử qua, liền hiểu được đương gia không dễ dàng." La Bảo Lâm cười hắc hắc nói. La Bảo Lâm là mừng rỡ cháu trai đến chương cái nhà này muối.

Trình Ngọc Liên lão sư hôm nay đi vào Hà Ma vịnh trường học nhỏ môn thời điểm, trông thấy trường học đại môn bên trên đứng đầy hai con quạ, trong lòng chính là xiết chặt, kia hai con quạ ánh mắt quá kinh khủng, tựa hồ luôn luôn đang ngó chừng nàng. Trông thấy quạ đen cũng không phải một dấu hiệu tốt. Lúc đầu đêm qua cùng mình nam nhân khó được một lần chung phó Vu sơn, buổi sáng, tâm tình vẫn là rất vui vẻ. Nhưng là giờ khắc này phảng phất tiến vào kẻ nứt băng tuyết.

Sân trường bầu không khí có chút không đúng, quá an tĩnh, bình thường lúc này, không phải là khắp nơi đều là các tiểu thí hải mồm năm miệng mười ồn ào thanh a? Trong sân trường cũng hẳn là bốn phía có thể thấy được bướng bỉnh tiểu thí hải truy đuổi a?

"Trình lão sư, làm sao tới muộn như vậy? Tiết khóa thứ nhất đều nhanh bên trên xong." Hà Ma vịnh trường học nhỏ dài Thái Bình Hoành nhìn xem Trình Ngọc Liên nhàu mày.

"A" Trình Ngọc Liên vội vàng nhìn thoáng qua tay trái cổ tay mang theo Thượng Hải bài nữ sĩ đồng hồ, đây là kết hôn thời điểm, nam nhân mua cho nàng. Lúc kia thật đúng là thời thượng trang sức a. Lại là tám giờ ba mươi phút. Đêm qua hưng khởi quá mức, ngủ được hơi trễ, buổi sáng vậy mà dậy trễ, lên thời điểm, còn không ngừng dư vị buổi tối tiêu hồn, kết quả không để ý thời gian.

"Về sau muốn chú ý một chút. Không phải sẽ chụp người tiền thương." Thái Bình Hoành rất nghiêm túc nói. Nói xong, liền xoay người tiến vào văn phòng.

Trình Ngọc Liên sắc mặt ứng đỏ, làm nhiều năm như vậy lão sư, còn là lần đầu tiên bị người chỉ vào cái mũi chỉ trích đâu. Trình Ngọc Liên kém chút tức nổ tung. Thái Bình Hoành kia từ một bên vượt tới vài cọng tóc béc đang đập trụ lui đỉnh đầu, lộ ra là như thế chói mắt. Trình Ngọc Liên nghĩ thầm, nếu là con kia chán ghét chim sẽ đem phân chim kéo đến Thái Bình Hoành trụ lui đỉnh đầu, hẳn là nhất đại khoái nhân tâm sự tình.

"Ai nha! Đáng chết!"

Thái Bình Hoành trong văn phòng, phát ra một tiếng tức giận thanh âm. Một con quạ từ trong phòng nóc nhà cùng bức tường trong khe hở chui ra.

Sau đó Thái Bình Hoành từ văn phòng bên trong đi ra, càng không ngừng dùng một khối khăn tay sát cái trán.

"Linh như vậy?" Trình Ngọc Liên mở to hai mắt nhìn, vội vàng dùng tay che miệng, chạy chậm đến tiến vào phòng học.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhĩ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 37: Cạo Trọc

Trình Ngọc Liên đột nhiên cảm thấy quạ đen cũng có chút đáng yêu. Đi vào phòng học, cũng có chút lúng túng: "Nay Thiên lão sư trong nhà có một chút sự tình tới chậm, lớp tự học bổ sung. Cái này tiết khóa trước giảng một chút làm việc. Ngày hôm qua làm việc, có chút đồng học sai đến quá không nên. Không có nhìn kỹ đề..."

La Thiên Vượng ngồi tại hàng cuối cùng, con mắt nhìn xem bảng đen, chuyển đều không có chuyển, trong lòng vẫn nghĩ hôm nay sau khi trở về, làm thế nào đồ ăn. Nấu cơm vẫn đề không lớn, chuyện này, hẳn đã sớm học xong, chính là làm đồ ăn cho tới bây giờ chưa làm qua. Mùa này món ăn chủng loại không ít, có cây đậu cô-ve, đậu giác, quả cà, bao đồ ăn, dây mướp, bầu, bí đao... Tùy tiện tính toán, hai cặp tay ngón tay đều không đủ số.

Trình Ngọc Liên nhìn thoáng qua ngồi tại phía sau nhất La Thiên Vượng, bản trước khi đến là định đem La Thiên Vượng bắt tới phê một trận. Gia hỏa này hôm qua vẫn là không làm bài tập, quả thực là khó chơi. Nhưng là Trình Ngọc Liên hôm nay tâm tình không tệ, cũng không có ý định cùng La Thiên Vượng không qua được. Nói đến, có đôi khi nàng cũng rất đồng tình với La Thiên Vượng, bản trước khi đến hào hào, so với bình thường tiểu hải tử còn muốn thông minh một điểm, thế nhưng là trải qua kia một trận quái bệnh về sau, La Thiên Vượng triệt để phát sinh cải biến. Tưởng làm việc nói một lần về sau, Trình Ngọc Liên để các tiểu thí hải tướng sai đề đổi một chút. Sau đó đi đến phòng học hậu viện, đi vào La Thiên Vượng chỗ ngồi trước ngừng lại.

"La Thiên Vượng, người làm sao không có giao làm việc đâu?" Trình Ngọc Liên hỏi.

"Bài tập của ta bản ném đi." La Thiên Vượng sách bài tập thật đúng là ném đi. Mặc dù là không có làm bài tập, nhưng là sách bài tập vẫn là mang đi qua,

thế nhưng là ngủ một giấc về sau, tỉnh lại sách bài tập đã không thấy tăm hơi.

Trình Ngọc Liên đối La Thiên Vượng trả lời có chút không cao hứng, nàng cảm thấy việc này rất sứt sọ lý do: "Người người làm sao không có ném đâu?"

"Gia gia của ta nói, ta chính là ném đi cũng không ai nhặt. Chỉ riêng biết ăn cơm đấy." La Thiên Vượng trả lời làm cho cả phòng học người đều cười phun ra.

Trình Ngọc Liên rất là tức rở lắc đầu, nàng vì La Thiên Vượng cam chịu mà tức hận.

Trình Ngọc Liên thật vất vả phụ trách một lần, rất nhanh liền từ bỏ.

Nông gia đối với tiểu hài tử cũng không có kỳ vọng quá lớn, không có bao nhiêu gia đình trông cậy vào tiểu hài tử tương lai có thể thi đại học ra ngoài, bởi vì đối với Hà Ma vịnh dạng này làng tới nói, thi đại học là rất xa xôi sự tình. La Thiên Vượng trong làng từ giải phóng đến bây giờ, tốt nghiệp trung học đều không có nhiều cái. Chớ nói chi là thi đại học. Cho nên, đối với Hà Ma vịnh người mà nói, đọc thêm nhiều sách, tương lai ra ngoài làm công lại càng dễ vào xường. Đi ra ngoài cũng không trở thành không phân rõ phương hướng. Kỳ thật mặt trời mọc thì làm, mặt trời lặn thì nghỉ đơn giản sinh hoạt, cũng có thể để Hà Ma vịnh người tiếp nhận.

Chỉ là thời đại tại biến, đầu tiên là không vừa lòng ăn không đủ no bụng, sau đó là không vừa lòng không kịp ăn thịt, tiếp theo là không vừa lòng ở cỏ tranh phòng... Mục tiêu một cái so một cái cao, sinh hoạt liền sẽ một ngày trôi qua so một ngày mệt mỏi.

La Bảo Lâm có cái thời điểm liền cảm thán, đời sản xuất thời điểm, mặc dù nghèo khó, có đôi khi còn ăn không đủ no bụng, nhưng là lúc kia làm được có lực, người một nhà không cần phân biệt, thủ cùng một chỗ, cái gì nan quan không thể vượt qua? Hiện tại thời gian tốt, ngược lại là thê ly tử tán, các chạy một phương. Kỳ thật người sống một đời, chẳng phải cầu cái nhặt thực ba bữa cơm, nghỉ đêm ba thước a?

La Thiên Vượng đã làm nhiều lần mộng, nhưng xưa nay không làm cái học đại học mộng. Cho nên, làm việc có thể trốn được, hẩn nghĩ trăm phương ngàn kế cũng muốn chạy trốn. Đã Trình Ngọc Liên không làm khó hẩn, hẩn tự nhiên cũng lười đi cải biến.

Nhỏ chim sẽ y nguyên sẽ thỉnh thoảng bay đến La Thiên Vượng trên bàn học đến, nó tựa hồ biến thông minh một chút, không còn cho La Thiên Vượng đưa ăn tới. Có lẽ nó đã hiểu La Thiên Vượng khẩu vị cùng nó là không giống.

La Thiên Vượng trong phòng học còn có thể nhìn thấy năm con nhỏ quạ đen thân ảnh, bất quá cũng may có hai con lớn quạ đen ước thúc, bọn chúng không tới La Thiên Vượng trong phòng học đến nghịch ngợm gây sự.

"Thiên Vượng, cái này vài con quạ đen có phải hay không là người nuôi kia mấy cái?" La Sinh Quý hỏi.

"Mắc mớ gì tới người?" La Thiên Vượng không muốn đề ý tới La Sinh Quý, gia hỏa này chính là một tên phản đồ.

"Người thật leo đến trên cây hòe đi móc quạ đen ỏ?" La Sinh Quý mới không thèm đề ý La Thiên Vượng đối với hẩn ghét bỏ.

"Mắc mớ gì tới người? Xen vào việc của người khác." La Thiên Vượng trực tiếp nằm ở trên bàn.

"Vừa rồi Thái hiệu trưởng cầm cây gậy khắp nơi đuổi theo đánh quạ đen, hẩn nếu là hiểu được quạ đen là người nuôi, khẳng định sẽ tìm người tính sổ." La Sinh Quý cảnh cáo nói.

"Ta không có nuôi quạ đen. Ai sẽ đi nuôi quạ đen a? Nhà ta hồ nước bên cạnh trên cây có cái quạ đen ỏ chính là ta nuôi quạ đen?" La Thiên Vượng đương nhiên sẽ không thừa nhận.

La Sinh Quý chính cùng La Thiên Vượng tranh luận, La Trạch Quân vội vàng hướng phòng học đi ra ngoài.

"Không xong. Trạch Quân chạy tới cáo trạng đi." La Sinh Quý hướng phòng học cửa sau nhìn thoáng qua, chỉ thấy La Trạch Quân bóng lưng.

"Còn không đều là người hại? Xéo đi nhanh lên. Lại tới ném loạn cái rắm, ta đánh người!" La Thiên Vượng giờ lên nắm đầm uy hiếp nói.

La Trạch Quân chạy đến Thái Bình Hoành văn phòng, Thái Bình Hoành chính trong phòng làm việc gọi đầu. Thái Bình Hoành đã tẩy sáu, bảy lần, trên đầu trần quý tóc đều đã bị gạt xuống đến không ít. Làm sao tẩy luôn cảm thấy trên đầu có cỗ mùi thối.

Thái Bình Hoành vừa mới lại tẩy một lần, dùng tay mò một chút, đặt ở trên mũi nghe, nhìn có hay không mùi. La Trạch Quân chạy vào, dọa hẩn nhảy một cái.

"Làm gì? Tiến đến cũng không biết được đánh xuống môn a?" Thái Bình Hoành rất là không vui.

"Hiệu trưởng, Thiên Vượng mang theo hẩn nuôi quạ đen tới trường học tới." La Trạch Quân nói.

"Cái gì?" Thái Bình Hoành vừa nghe đến "Quạ đen" hai chữ liền cùng bị dẫm lên cái đuôi đồng dạng, lập tức nhảy.

"Trường học tới đám kia quạ đen là Thiên Vượng nuôi. Người trong viện đều hiểu được. Thiên Vượng trên người có tà khí, hẩn có thể làm cho quạ đen nghe hẩn. Trong trường học quạ đen chính là hẩn mang tới." La Trạch Quân nói.

Thái Bình Hoành vừa mới nghe được La Trạch Quân thời điểm, thật đúng là muốn đi gây sự với La Thiên Vượng. Nhưng là Thái Bình Hoành nghĩ lại, việc này cũng quá không đáng tin cậy điểm. Trong nhà ai nuôi chim có thể không cần chiếc lồng? Cũng không phải nuôi bồ câu. Hoang đại chim làm sao có thể dễ dàng như vậy thuần hóa?

"Nhanh đi về lên lớp!" Thái Bình Hoành dừ dừ nói một câu, kém chút không có tướng La Trạch Quân cho sự quá khốc. Lau mắt, liền cực nhanh chạy trở về phòng học.

"La Trạch Quân, ngươi có phải hay không lại đi đâm thọc đi?" La Sinh Quý hỏi.

"Hừ." La Trạch Quân hừ một tiếng, liền đi ra.

La Thiên Vượng hướng phòng làm việc của hiệu trưởng nhìn thoáng qua, Thái Bình Hoành mặc trên người một kiện cạo tóc chuyên dụng màu trắng áo dài, Triệu Bình Thủy cầm một thanh dao cạo tại cho Thái Bình Hoành cạo tóc.

Triệu Bình Thủy có chút không dám ra tay: "Thái hiệu trưởng, thật cạo tóc a?"

"Cạo, cạo mát mẻ." Thái Bình Hoành đã hạ quyết tâm, kia một đồng quạ đen tiện tiện cho hắn rất lớn bóng ma tâm lý.

"Vậy ta thật cạo a." Triệu Bình Thủy có chút làm không rõ ràng Thái Bình Hoành ý tưởng chân thật, một mực không dám xuống tay.

"Cạo a cạo đi." Thái Bình Hoành nhắm mắt lại.

Triệu Bình Thủy lúc này mới dùng dao cạo tướng Thái Bình Hoành trên đầu phi thường thừa thốt tóc một đao tiếp lấy một đao được cạo tới.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Nhữ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Gặp Chuyện Bất Bình

La Thiên Vượng khi về nhà, nhìn lớn Thái Bình Hoành tóc Lượng đến tỏa ánh sáng, nhìn không được cười khúc khích.

"Cười a từ cười sao? Đầu tóc cũng rất đẹp mắt nha." Thái Bình Hoành xấu hổ nói.

Một đoàn cái rầm hài mím môi cực nhanh chạy ra, La Thiên Vượng không nhanh không chậm đi ở phía sau.

"La Thiên Vượng." Thái Bình Hoành đột nhiên tướng La Thiên Vượng gọi lại.

"Làm a từ?" La Thiên Vượng ngừng lại.

"Có người giảng người nuôi một tổ quạ đen. Có hay không việc này?" Thái Bình Hoành nhìn chăm chăm La Thiên Vượng con mắt, nhìn hắn là dạng gì phản ứng.

La Thiên Vượng cười hắc hắc: "Ta muốn nuôi chim, cũng sẽ không nuôi quạ đen a. Hoang đại chim nuôi không sống."

Thái Bình Hoành gãi gãi trống trơn đầu, gât gât đầu: "Vậy người trở về đi."

La Thiên Vượng đi ra Hà Ma vịnh tiểu học đại môn, đang muốn đi về nhà, dư quang bên trong thấy được một cái lén lút lút lút thân ảnh ở cửa trường học bên cạnh chân núi trong bụi cây trốn trốn tránh tránh. Thình thoảng lại còn thò đầu ra lui tới cửa trường học nhìn.

"Là La Thủy Căn!" La Thiên Vượng vừa nhìn thấy La Thủy Căn lập tức trong lòng căng thẳng. Gia hỏa này một bụng ý nghĩ xấu, trốn ở chỗ này khẳng định là đánh ý định quỷ quái gì.

La Thiên Vượng đi vài bước cũng vụng trộm tiến vào trong rừng cây, tại một cái trong bụi cây giấu đi.

Nhỏ chim sẽ còn tưởng rằng La Thiên Vượng cùng nó chơi trốn tìm, kỹ kỹ tra tra cũng chui vào trong bụi cây.

"Người tới làm gì? Mau tránh ra!" La Thiên Vượng sợ chim sẽ dẫn tới sự chú ý của người khác, vội vàng đè thấp giọng nói.

Nhỏ chim sẽ y nguyên lú rú, đầu của nó quá nhỏ, trang không bao nhiêu tuyết nữa, đơn giản một chút cũng là không có cách nào. La Thiên Vượng lấy nó không có cách, chỉ có thể dùng tay tướng nhỏ chim sẽ bắt được, vỗ vỗ nhỏ chim sẽ đầu, nhỏ chim sẽ rất hưởng thụ tựa ở La Thiên Vượng trong lòng bàn tay.

"Người nếu là hiểu được đi cho tên hỗn đản kia mỗ hai cái liền tốt." La Thiên Vượng thở dài một hơi.

La Thủy Căn một mực tại rừng cây hậu viện trốn trốn tránh tránh, tựa hồ đang chờ người nào.

Hà Ma vịnh tiểu học học sinh qua không bao lâu liền đi hết. Chỉ có một ít bị lão sư lưu lại lưng bài khóa hoặc là làm bài tập thẳng xui xẻo còn trong phòng học y y nha nha đọc lấy bài khóa.

Hà Ma vịnh tiểu học nhất niên kỳ xinh đẹp nữ lão sư Vương Mông được chờ lấy cái cuối cùng cái rằm hải giao làm việc, mới đưa tài liệu giảng dạy cùng giáo án thả tiến gian phòng bên trong. Sau đó đóng kỹ cửa phòng học chuẩn bị trở về nhà. Vương Mông che nhà chính là Hà Ma vịnh. Mỗi ngày đều về nhà ở. Hà Ma vịnh tiểu học bên trong ngược lại là có cái gian phòng, bất quá Vương Mông được cũng không dám ngủ đến nơi đây.

Vương Mông được mỗi ngày đều không dám trở về được quá muộn, chủ yếu là sợ bị trong thôn tên du thủ du thực cho để mất tới. Trước mấy ngày trở về được hơi chậm một điểm, kém chút bị một cái bóng đen lòi vào trong rừng cây. Vương Mông được lớn tiếng kêu cứu, may mắn Triệu Bình Thủy cũng đi về trễ, vừa vặn đi qua từ nơi này. Không phải hậu quả khó mà lường được.

Vương Mông được từ trong rừng cây lúc đi qua, tâm bạch bạch. Sợ từ trong rừng cây sẽ lao ra một cái người tới.

"Vương Mông được!"

Sợ điều gì sẽ gặp điều đó. Một cái cười đùa tí tưng người trẻ tuổi xuất hiện tại Vương Mông được trước mặt.

"La Thủy Căn? Người ở chỗ này làm gì?" Vương Mông được nhận biết La Thủy Căn, nghiêm chỉnh mà nói, hai người còn là bạn học cũ. Tiểu học vẫn luôn là cùng lớp. Bất quá La Thủy Căn cái này tên du thủ du thực không có thi đậu sơ trung. Về sau nghe nói hắn bắt tranh khí, thành trong thôn nổi danh tên du thủ du thực. Cũng không đi ra làm công, liền đều ở nhà, thường xuyên cùng một chút không đứng đắn người hỗn cùng một chỗ. Có một chút tiền không phải vui chơi giải trí chính là đánh bài đánh bạc. Tiểu học đồng học, hậu viện không có đi học tiếp tục, trên cơ bản đều thành gia thành gia, không thành gia cũng đều khi đi hai người khi về một đôi. Cũng chỉ có La Thủy Căn không có đọc cái gì sách, cũng không có tìm đối tượng. Liền hắn tình huống, ai sẽ đem khuê nữ hứa cho hắn?

"Chờ người chứ sao. Nghe nói người trước mấy ngày kém chút bị người kéo vào trong rừng cây đi, ta sợ người không an toàn, tới bảo hộ người." La Thủy Căn cười đùa tí tưng nói.

Vương Mông được ngày đó dọa đến gần chết, chỉ là ngày đó tia sáng quá mờ, lại bị người kia từ phía sau ôm lấy, căn bản là không có thấy rõ ràng người, người kia cũng không nói chuyện, tự nhiên cũng không nghe thấy thanh âm. Vương Mông được lúc này nhìn thấy La Thủy Căn,

Có chút hoài nghi người kia chính là La Thủy Căn.

"Người, người vẫn là trở về đi. Cái này giữa ban ngày sẽ không có chuyện gì." Vương Mông được nói.

"Ngày đó là ai người thấy rõ chưa có? Ta nếu là hiểu được người này là ai, ta nhất định phải thiên sạch hắn không thể. Mệt mỏi, người yên tâm, về sau người ra về, ta mỗi ngày tới hộ tống người." La Thủy Căn nói.

"Không, không cần." Vương Mông được bị sát lại càng ngày càng gần La Thủy Căn dọa đến ngay cả lời đều nói không trôi chảy.

"Mệt mỏi, hai người chúng ta là bạn học cũ. Năm đó chúng ta ngồi cùng bàn nhiều năm. Khi còn bé không hiểu chuyện, thường xuyên khi dễ người. Hiện đang lớn lên, ta đến đền bù một chút năm đó phạm sai lầm. Người nói đúng không?" La Thủy Căn da mặt rất dày, đang khi nói chuyện liền đã hoàn toàn chiếm chủ động.

La Thiên Vượng xuyên thấu qua khe hở thấy được đây hết thấy. Vương Mông được bị người kéo vào rừng cây sự tình, hắn tự nhiên cũng nghe nói. Hà Ma vịnh phát sinh một chút sự tình, một buổi tối liền có thể tại toàn thôn truyền ra. Huống chi ngày đó đồn công an còn người đến. Trong thôn kiểm tra một lần, lại không có thể tướng người kia tìm ra. Vương Mông được cùng ngày cũng là vô cùng gấp gáp, sự tình sau đầu trống rỗng, cũng không thể đủ cho đồn công an cảnh sát nhân dân cung cấp đầu mối hữu dụng. Vụ án này cứ như vậy treo tại nơi đó.

"Thật không biết xấu hổ." La Thiên Vượng nhìn không được mắng một tiếng. Nhẹ buông tay, nhỏ chim sẽ từ La Thiên Vượng trong tay bay ra ngoài. Kỳ kỳ tra tra từ Vương Mông được cùng La Thủy Căn trên đầu bay qua.

"A, chim sẽ từ." La Thủy Căn ngẩng đầu nhìn một chút, "Người còn nhớ rõ không? Ta tiểu học thời điểm, thường xuyên chạy đến núi này bên trong đến móc tổ chim. Còn có một lần đem một tổ chim sẽ trứng toàn bộ nhét vào người trong túi xách, kết quả toàn bộ đập nát, đem người sách giáo khoa đều làm bẩn. Về sau cha người chạy đến nhà ta cáo trạng, làm hại ta bị cha ta đặt ở nhà ta một viên khổ luyện trên cây treo lên đánh."

Nói lên việc này, Vương Mông được có chút xấu hổ: "Không nghĩ tới cha người sẽ như thế đánh người. Lúc kia, trong lòng cảm giác rất hối hận, sớm biết không trở về nhà nói cho cha ta biết, người liền sẽ không bị đánh."

"Ta liền nói mệt mỏi người tâm địa tốt. Thật. Lớp chúng ta bên trên, người cùng người khác không giống. Hoàn toàn không giống. Về sau nghe nói người

thi trung chuyên, thật sự là đáng tiếc. Ngươi nếu là không đọc trung chuyên, hoàn toàn có thể thi đại học." La Thủy Căn nói.

Vương Mông được cảm giác được La Thủy Căn càng đến gần càng gần, nhú mảy, hướng bên cạnh lóe lên, cùng La Thủy Căn kéo dài khoảng cách: "La Thủy Căn, ngươi đến tột cùng muốn làm gì? Ta không muốn ngươi đưa. Ngươi cũng không cần nói với ta những thứ này."

"Mặt mờ, tâm ý của ta ngươi còn nhìn không ra a? Ta thích ngươi. Nghĩ lấy ngươi làm bà nương" La Thủy Căn đưa tay giữ chặt Vương Mông được tay.

"A! Ngươi mau buông tay! Không phải ta muốn hô người!" Vương Mông được dùng sức tướng mình tay từ La Thủy Căn trong tay rút ra.

"Đừng đừng. Ngươi đừng sợ, ta thật không có ác ý." La Thủy Căn cũng có chút bối rối, nhìn quanh bốn phía một cái, thấy không có người nhìn thấy, lúc này mới thở dài một hơi.

La Thiên Vượng trốn ở trong bụi cây không biết nên làm thế nào mới tốt. Lao ra đi, cánh tay nhỏ bấp chân, căn bản liền không phải là đối thủ của La Thủy Căn. Từ dưới đất nhật lên một khối đá, nhắm chuẩn La Thủy Căn đầu dùng sức ném tới. Ném xong Thạch Đầu, tranh thủ thời gian tại trong bụi cây một lần nữa giấu đi.

"Đông!" Hòn đá nhỏ chuẩn xác không sai lầm trúng đích La Thủy Căn đầu.

"Ồi!" La Thủy Căn đau kêu một tiếng. Thuận Thạch Đầu bay tới phương hướng nhìn thoáng qua, lại không có bất kỳ phát hiện nào, "Cái nào cầm Thạch Đầu đánh ta?"

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Phần Nộ Chim Nhỏ

La Thủy Căn mặc dù không biết được Thạch Đầu cụ thể là từ cái nào vị trí bay tới, bắt quá phương hướng đại thể nên cũng biết. Tăng thêm trong rừng cây chỗ có thể ẩn thân liền mấy cái như vậy. Ném Thạch Đầu người khẳng định giấu ở kia mấy chỗ trong bụi cây.

La Thủy Căn sờ lên bị Thạch Đầu đánh trúng địa phương, lại nhìn trong lòng bàn tay, một mảnh đỏ thẫm, da đầu bị kích phá. La Thủy Căn lập tức nổi trận lôi đình: "Hôm nay nếu để cho lão tử đem ngươi cho bắt được, nhìn ta không đánh gãy tay của ngươi!"

La Thiên Vượng có chút hoảng, La Thủy Căn so với hắn đánh hơn mười tuổi, thân cao một mẩu lớn. Bị hắn cho bắt được, hắn thật đúng là thảm rồi. La Thiên Vượng có chút do dự, không biết được nên trốn ở chỗ này bất động, hay là nên tranh thủ thời gian chạy. Trốn ở chỗ này bất động, La Thủy Căn một đường đi tìm đến, luôn có thể tướng mình tìm tới. Nếu là chạy, khẳng định là không chạy nổi La Thủy Căn.

Ngay tại La Thiên Vượng do dự ở giữa, La Thủy Căn đã hướng La Thiên Vượng ẩn thân trên sườn núi lao đến. Mặc dù cũng không phải là La Thiên Vượng ẩn thân vị trí, tìm tới La Thiên Vượng lại là chuyện sớm hay muộn.

"Chít chít!" Nhỏ chim sẽ đột nhiên hướng La Thủy Căn vọt tới, bay đến La Thủy Căn trên đỉnh đầu, liền hung hăng mổ hai lần.

La Thủy Căn vội vàng dừng lại, trong miệng kêu đau: "Ồi nương!"

Vương Mông được không hề rời đi, vừa rồi La Thủy Căn bị người ném Thạch Đầu đập một cái, trong nội tâm nàng cảm giác rất sáng khoái. Trong lòng ngay cả mắng vài câu đáng đời. Tiếp lấy liền bắt đầu vì cái kia xuất thủ tương trợ người lo lắng. Cái này La Thủy Căn từ nhỏ đã thích đánh nhau, ở trong thôn cũng là có tiếng. Giấu ở trong rừng cây người kia, chỉ sợ là đánh La Thủy Căn bất quá. Mà lại, Vương Mông được có chút hoài nghi giấu ở rừng cây người là tiểu học học sinh. Muốn là đại nhân, khẳng định đã ra ngăn lại. Chỉ có tiểu hài tử mới có thể như vậy đi làm.

Nhỏ chim sẽ rất linh hoạt, trên người La Thủy Căn càng không ngừng loạn mổ. La Thủy Căn mặc dù liều mạng phát tay muốn đem nhỏ chim sẽ đuổi đi, nhỏ chim sẽ tựa hồ không có chút nào sợ, tại La Thủy Căn bên người bay tới bay lui, nhắm ngay cơ hội liền đến một chút.

La Thủy Căn đầu còn cổ được đi tìm giấu trong núi La Thiên Vượng? Chỉ có thể dùng hai tay càng không ngừng xua đuổi. Chỉ là nhỏ chim sẽ tựa hồ phát điên. Càng không ngừng mổ, hạ miệng phi thường tàn nhẫn, mỗi một lần đều là mổ bên trên mang thịt, trên thịt mang máu. La Thủy Căn chỉ có thể liều mạng chạy tới chạy lui, thể nhưng là một đôi chân chạy đi đâu qua được một đôi cánh?

La Thủy Căn cũng không đoái hoài tới Vương Mông phủ, cực nhanh hướng nơi xa chạy tới. Chim sẽ đuổi không bao xa, liền vút xuống La Thủy Căn trở về. Vương Mông được nhìn chung quanh, bốn phía không có một ai, nhớ tới trước mấy ngày phát sinh sự tình, Vương Mông được vội vàng tăng tốc bước chân hướng trên đường về nhà đi đến.

Nhỏ chim sẽ bay đến La Thiên Vượng bên người tranh công, La Thiên Vượng vỗ vỗ nhỏ chim sẽ đầu: "Làm rất tốt!"

Nhỏ chim sẽ rất thích La Thiên Vượng trong tay phóng xuất ra ký tự loại khí tức kia, bị La Thiên Vượng vỗ, nó lại có loại hưởng thụ thần sắc.

La Thiên Vượng cũng lặng yên trở về nhà.

La Bảo Lâm ngay tại trong phòng bếp nấu cơm, bất quá phòng bếp bị nồng đậm sương mù triệt để bao phủ lại.

"Gia gia, người sẽ không đem phòng bếp cho ai điểm à?" La Thiên Vượng khanh khách cười không ngừng.

"Người đưa nhỏ này, còn giằng buổi tối hôm nay người tới làm cơm. Kết quả lúc này mới trở về. Người trở về thật đúng lúc, cơm ta đã đun sôi, liền đợi đến người trở về làm đồ ăn." La Bảo Lâm nằm rạp trên mặt đất, càng không ngừng hướng phía lòng bếp bên trong thổi. Thế nhưng là chỉ gặp khói không thấy lửa.

La Thiên Vượng liền vội vàng đi tới, từ La Bảo Lâm thụ trong tay đoạt lấy kim sắt, tướng lòng bếp bên trong xám đào ra một bộ phận lớn, lòng bếp bên trong không gian liền trống, củi lửa bùng bốc cháy lên.

La Bảo Lâm cười hắc hắc, hỏi: "Buổi tối đồ ăn là người tới làm, vẫn là để ta làm?"

"Để ta làm. Gia gia người giúp ta nhìn lửa, chớ thả củi thả nhiều." La Thiên Vượng cực nhanh đi ra ngoài.

Không có qua một lần, La Thiên Vượng ôm một thanh đậu giác trở về, trong tay còn đang nắm hai cây dây mướp.

La Thiên Vượng niên kỷ tuy nhỏ, nhưng là nhặt rau thái thịt vậy mà rất chu đáo.

Tựa như là thường xuyên làm việc nhà. Kỳ thật bình thường La Thiên Vượng cũng chính là giúp nãi nãi Tiêu Xuân Tú làm một điểm phụ trợ sự tình. Bất quá Tiêu Xuân Tú đang nấu cơm đồ ăn thời điểm, La Thiên Vượng đều ở một bên nhìn xem. Tiêu Xuân Tú chuẩn bị đi Quảng Đông đoạn thời gian này bên trong, La Thiên Vượng thường xuyên tại nãi nãi trợ giúp hạ một mình tay cầm muối. Không nghĩ tới bây giờ đã là ra dáng.

Chỉ chớp lát sau, thức ăn thơm phức mang lên cái bàn. La Bảo Lâm rất là vui mừng cười.

"Ta cháu trai có tiền đồ. Tuổi nhỏ, liền đã biết làm cơm thức ăn." La Bảo Lâm duỗi tay vuốt ve một chút La Thiên Vượng đầu.

Cơm nước xong xuôi, La Bảo Lâm đi trong đất đi làm việc. La Thiên Vượng tướng hoàng ngưu phóng xuất, để chính nó đi tìm cỏ ăn. Hồ nước bên cạnh cỏ lớn lên rất nhanh, hoàng ngưu trên cơ bản liền dựa vào lấy nước này đường cỏ no bụng. La Thiên Vượng hôm nay thấy được nhỏ chim sẽ uy lực, đáng tiếc nhỏ chim sẽ không phải rất thông minh, không thể giống hoàng ngưu dạng này có thể nghe hiểu được lời nói. Cho nên, La Thiên Vượng hi vọng có thể tướng kia năm con nhỏ quạ đen huấn luyện đến so nhỏ chim sẽ lợi hại hơn.

Vừa bò bên trên cây dương mai cây, kia mấy cái nhỏ quạ đen lập tức vây đến La Thiên Vượng bên người. Nhỏ chim sẽ cũng chạy tới tham gia náo nhiệt. Nó đối mấy cái nhỏ quạ đen cướp vị trí của nó rất là không cao hứng, kỳ kỳ tra tra tựa hồ đang lớn tiếng chửi rủa. Chỉ có đương La Thiên Vượng tại nó trên đầu vỗ một cái, nó mới sẽ an tĩnh lại. Sau đó bay đến hoàng ngưu trên lưng, tại hoàng trên thân trâu tìm côn trùng ăn. Hoàng ngưu không sợ gia hỏa này nhao nhao, phản mà thích vô cùng cái này nhỏ chim sẽ, có cái thời điểm còn ngửa đầu cùng nhỏ chim sẽ tiến hành hồ động. Con nặng ong ong bay tới, lập tức bị nhỏ chim sẽ để mắt tới, bất quá đang phi hành bên trong, nhỏ chim sẽ cảm con nặng không có cách nào, chỉ có thể chờ đợi bọn chúng rơi xuống.

Nhỏ chim sẽ tại con nặng bay tới thời điểm, tại trâu lưng bên trên cơ hồ đứng im bất động. Con nặng đỉnh tại hoàng cái đuôi trâu chiếu cố không đến địa phương, liền sẽ dùng phi thường lợi hại kim châm vào đến trâu trong thân thể, từ trâu mạch máu bên trong tướng huyết dịch hút ra tới. Con nặng hút châm phi thường lợi hại, nhưng là cái này cũng hạn chế nó hành động của mình năng lực. Nhỏ chim sẽ bay qua rất nhẹ nhàng liền đem mấy cái con nặng ăn vào bụng. Trước kia nó tại ăn nó về sau, kiểu gì cũng sẽ đóng gói một con trở về đưa cho La Thiên Vượng. Về sau phát hiện cái này tiểu chủ nhân không thích cái này, mới chậm rãi từ bỏ.

La Thủy Căn rất chặt vật trốn đến nhà bên trong, trên đỉnh đầu bị con kia đáng chết chim sẽ mở mấy cái lỗ hồng.

"Thật là xui xẻo." La Thủy Căn sờ lên đầu, trên đầu thật nhiều địa phương đều bị nhỏ chim sẽ mổ phá, bất quá đều chỉ là một điểm bị thương ngoài da. Không có gì đáng ngại, để La Thủy Căn tức giận là, hôm nay lúc đầu có thể cùng Vương Mông Mông Đa nghỉ ngơi một hồi. Đầu là kia con chim nhỏ làm hồng.

"Không đúng!" La Thủy Căn đột nhiên nhớ tới chim nhỏ còn không có lúc đi ra, có người ném đi một cái cục đá. Sau đó con ma tước kia mới đến công kích mình. "Chẳng lẽ kia con chim nhỏ là núp ở bên trong người kia xui khiến? Cái này sao có thể. Ai có thể xui khiến chim sẽ đầu?"

Chương 40: Xui Xẻo La Thủy Căn

"La Thủy Căn!"

Trong viện đột nhiên có người cao giọng hô.

"Ài, làm chi tử?"

La Thủy Căn hơi kinh ngạc, thanh âm này làm sao như thế lạ lẫm. Ai sẽ ở thời điểm này tìm đến mình đâu? Vừa mới chuẩn bị ra ngoài nhìn một chút. Ai biết lập tức xông tới hai cái xa lạ khỏe mạnh nam tử, không cho giải thích liền đem La Thủy Căn ngã nhào xuống đất. Hai cái này cầu ngày tay chân lạnh lẽo cực kì, rất nhuần nhuyễn đem La Thủy Căn hai cái cánh tay kẹp ở trên lưng, dùng sức đem La Thủy Căn đầu kê sát trên mặt đất.

"Làm gì? Các người muốn làm gì?" La Thủy Căn có chút hoảng.

"La Thủy Căn, chúng ta là thủy khẩu miếu đồn công an, người hiểu cho chúng ta tại sao muốn tìm tới người a? Người cho rằng làm qua sự tình qua đi liền như vậy mà đơn giản quá khứ rồi?" bên trong một cái nam tử hung lẫm bấp nói.

La Thủy Căn thật đúng là không biết: "Ta liền trước đó không lâu đi la Trường Thanh nhà hồ nước bên trong điện mấy con cá. Tổng cộng mới bán ba mươi đồng tiền. Chẳng lẽ các người là bởi vì chuyện này đến bắt ta?"

"Người nghĩ rằng chúng ta hợp com bốc lên chuyện làm, lại bởi vì mấy con cá tới bắt người? Khuya ngày hôm trước người ở đâu? Hiện tại hiểu cho chúng ta vì cái gì bắt người đi?" Cái kia cảnh sát mặc thường phục lại hỏi.

"Ta đi bên trên sừng thôn. Cô cô ta nhà người chết, ta đi ăn bạch rượu mừng đi. Không cần thận sờ soạng Thái Tú Mai một chút. Ta thật không phải cố ý. Ta nhìn thấy nàng kém chút trượt chân, hảo tâm đi đỡ nàng một chút, kết quả sờ đến nàng *." La Thủy Căn rất chột dạ, hắn cũng không phải không cẩn thận, mà là nhân cơ hội chấm dứt.

Bất quá thủy khẩu miếu đồn công an hai cái cảnh sát nhân dân có chút không biết làm sao, hiện nhưng kết quả này cùng bọn hấn dự đoán là không giống. Tiếp vào Hà Ma vịnh bên này báo án, bọn hấn đã đem La Thủy Căn khóa chặt vì số một đối tượng hiềm nghi.

"Người là lúc nào đi bên trên sừng thôn?" Mặt khác một người cảnh sát hỏi.

"Xế chiều hôm nay liền đi a. Chúng ta bên này đi đền đáp đều là buổi chiều đi qua. Bởi vì đường xa xôi, bốn giờ hơn lâu động thân, đến bên trên sừng thôn đã năm giờ rồi." La Thủy Căn nói.

"Có cái nào có thể cho người làm chứng?" Người cảnh sát kia tiếp tục hỏi.

"Cái nào có thể cho ta làm chứng? Một xe người đều có thể cho ta làm chứng." La Thủy Căn nói.

"Kia người xế chiều hôm nay làm chuyện gì là?" Người cảnh sát kia hỏi.

"Ta, ta không làm cái gì a." La Thủy Căn có chút xấu hổ.

"Không làm cái gì? Người bị hại đều báo cảnh sát, người còn không làm cái gì?" Người cảnh sát kia ánh mắt phi thường nghiêm khắc.

La Thủy Căn có chút xấu hổ nói: "Ta xế chiều hôm nay đi Hà Ma vịnh tiểu học, Vương Mông được là ta tiểu học đồng học, ta nghe nói trước trời xế chiều Vương Mông được kém chút xảy ra chuyện, ta vừa về đến liền tức nổ tung, nếu để cho ta hiểu được là cái nào con ma chết sớm làm, ta không phải lộ da hấn không thể. Ta xế chiều hôm nay chính là muốn đi xem, có thể hay không đụng phải kia con ma chết sớm. Thuận tiện hộ tổng Vương Mông được về nhà."

"Vậy người còn đã làm gì? Người ta Vương Mông Mông gia bên trong hiện tại báo cảnh sát. Nói người chuẩn bị mạnh cường gian Vương Mông được." Người cảnh sát kia nói.

"Ta chính là kéo một chút tay của nàng. Kết quả bị người ném đi một hòn đá. Đúng, có phải hay không chính là cái kia mạnh cường gian phạm?" La Thủy Căn đột nhiên nhớ tới bị người ném cục đá sự tình.

"Người nói xế chiều hôm nay nơi đó còn có người khác?" Đồn công an hai cái cảnh sát nhân dân đều đối đầu này manh mối cảm thấy rất hứng thú.

"Khẳng định có, trốn ở trong bụi cây, ta không thấy được, ném đi ta một Thạch Đầu. Ày, đánh tại ta nơi này." La Thủy Căn chỉ mình trên đầu một sung chỗ nói.

"Trên đầu người tổn thương là chuyện gì xảy ra?" La Thủy Căn trên đầu nhiều chỗ vết thương đưa tới cảnh sát nhân dân chú ý.

"Hôm nay không may cực độ, ta vừa muốn chuẩn bị đi đem trốn ở rừng cây người tìm ra, không biết được chỗ nào bay ra ngoài một con nỏ diên chim sẻ, liều mạng hướng phía trên đầu ta mổ. Ta không có cách, chỉ có thể trốn tới rừng cây. Hiện tại ta hoài nghi trốn ở rừng cây người kia khẳng định chính là cái kia mạnh cường gian phạm. Khẳng định là nhìn thấy ta ở nơi đó không tiện hạ thủ, mới ném ta Thạch Đầu." La Thủy Căn nói.

"Vậy người vẫn là đến cùng chúng ta đi đồn công an một chuyến.

" cái kia cảnh sát nhân dân nói.

"Các người làm sao còn hoài nghi ta đâu? Ta cái kia ngay thơ đi cô cô ta nhà. Trong làng rất nhiều người biết. Hôm nay ta cũng căn bản không có chiếm Vương Mông che tiện nghi a." La Thủy Căn phản nản nói.

"Có hay không chiếm tiện nghi một mình người nói không tính."

Hai cái cảnh sát nhân dân áp lấy La Thủy Căn lên xe cảnh sát.

Kết quả Hà Ma vịnh lập tức truyền ngôn La Thủy Căn chính là ngày đó mạnh cường gian phạm.

Không qua mấy ngày sau, La Thủy Căn liền đem thả trở về. Đồn công an đi tra, La Thủy Căn ngày đó đúng là đi bên trên sừng thôn. Nhưng là tại Hà Ma vịnh, La Thủy Căn thanh danh đã xấu. Nữ hài tử nhìn thấy La Thủy Căn liền dọa đến hướng trong nhà chạy. Bất quá La Thủy Căn vốn là thanh danh bất hảo, hiện tại chỉ là trở nên càng nát mà thôi.

Đồn công an tự nhiên cũng không có khả năng tra ra cùng ngày đến tốt cùng là ai trốn ở trong rừng cây. Cũng không nghĩ tới thuận chim sẻ đường dây này tìm tới La Thiên Vượng trên đầu. Dù sao, ai có thể nghĩ đến một con chim sẻ vậy mà cùng một đứa bé có như vậy mật thiết liên hệ?

Vương Mông Mông lão sư mấy ngày không có đi trường học, mấy ngày thời gian bên trong thụ lớn như vậy kinh hãi, bình thường nữ hài tử làm sao chịu đựng nổi? Qua một chút thời gian, Vương Mông được lại bắt đầu đi trường học, bất quá đến Vương Mông được người trong nhà mỗi ngày đưa đón.

La Thiên Vượng năm con nhỏ quạ đen trong đoạn thời gian này đã chậm rãi nghiêm chỉnh huấn luyện, năm con nhỏ quạ đen có cái thời điểm tại hồ nước phía trên xếp thành một hàng đôi tới đôi lui, tựa như tuần tra. Mấy cái cò trắng xếp thành đội cũng không hiếm thấy, nhưng là vài con quạ đen đập thành một hàng, vẫn là chưa bao giờ nghe. Bất quá Hà Ma vịnh người mặc dù cảm thấy hiếm lạ, nhưng là trên người La Thiên Vượng ra điểm quái sự, thật đúng là không gọi quái sự.

Lúc đầu ngay từ đầu còn có mấy cái tiểu thí hài sang đây xem náo nhiệt, bất quá bị người trong nhà mắng mấy lần, liền không ai còn dám hướng hồ nước chạy.

La Thủy Căn vẫn là thường xuyên hướng Hà Ma vịnh tiểu học chạy, thế nhưng là mỗi lần Vương Mông đoán đúng hần đều rất chán ghét. Mà lại Vương Mông được bên người tổng là có người bảo hộ, La Thủy Căn căn bản là không có biện pháp tới gần, chỉ có thể xa xa nhìn xem.

"Các người nghe nói không? Thiên Vượng hiện tại lại làm một đám quạ, so với hần nuôi con ma tước kia còn tà môn. Năm con quạ đen còn có thể sắp xếp thành chữ nhất bay đâu."

"Cái này ai không biết được. Lạc Thiên Vượng rơi xuống Mai Sơn. Trên người hần tà cực kì, cha mẹ ta đều không cho phép ta từ cửa nhà bọn họ đi."

La Thủy Căn nhìn xem mấy cái kia tiểu thí hài càng chạy càng xa, thần sắc rất là phức tạp, vừa rồi hần nhưng là nghe rõ ràng "Chim sẻ" hai chữ.

"Chim sẻ! La Thiên Vượng!"

La Thủy Căn tự nhiên nghe nói qua La Thiên Vượng sự tình. Cái này tiểu thí hài là trong làng nhất cổ quái một cái. Bất quá La Thủy Căn càng để ý chim sẻ. La Thiên Vượng nuôi một con chim sẻ! Chim sẻ mổ người sự tình chưa từng nghe thấy. Nhưng là chính La Thủy Căn liền rất xui xẻo bị mổ một lần. Còn bị mổ rất thảm. Chuyện này khẳng định không đơn giản. La Thủy Căn chuẩn bị đi La Thiên Vượng trong nhà một chuyến xem rõ ngọn ngành.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhữ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 41: Làm Ca Ca

La Thủy Căn đi vào La Thiên Vượng nhà thời điểm, La Thiên Vượng ngay tại hồ nước bên cạnh. Hồ nước một bên, có một đầu hoàng ngư. La Thiên

Vượng liếc mắt liền thấy có chỉ chim sẻ tại hoàng trên thân trâu bay tới bay lui. Hoàng trên thân trâu ngoài ra còn có mấy cái nhỏ quạ đen, nhìn đều là học được bay không bao lâu nhỏ quạ đen tẻ.

"Thiên Vượng. Ngươi thành thật giảng, ngày đó có phải hay không là ngươi dùng cục đá ném ta." La Thủy Căn xa xa liền hướng về phía La Thiên Vượng hô to.

"Ta không biết được ngươi nói cái gì." La Thiên Vượng tròn mắt đi lòng vòng, tự nhiên không chịu thừa nhận.

"Ngươi chống chế cũng vô dụng. Ngày đó khẳng định là ngươi ném đi ta Thạch Đầu, còn để ngươi nhỏ chim sẻ đến mổ ta. Quý con trai, nhìn ta hôm nay làm sao thu thập ngươi!" La Thủy Căn chuẩn bị quá khứ tướng La Thiên Vượng bắt được, sau đó buộc hẳn giảng trung thực lời nói.

Bất quá La Thủy Căn mới đi tiến hoàng ngư, hoàng ngư đột nhiên ngẩng đầu lên. La Thủy Căn kỳ quái nhìn thoáng qua cái này con bò, hoàng ngư con mắt có chút lạ, lại là hồng hồng. Bình thường chỉ có Ngư Đầu đỡ thời điểm mới có thể mắt đỏ, La Thủy Căn có chút kỳ quái cái này hoàng ngư làm sao lại đỏ trông mắt, chờ đến hoàng ngư đột nhiên xoay người lại, tướng sừng trâu nhắm ngay hẳn thời điểm, hẳn mới hoàn toàn tỉnh ngộ, cái này trâu là hướng về phía hẳn mắt đỏ.

"Muru!"

Hoàng ngư phát ra gầm lên giận dữ.

La Thủy Căn luống cuống, quay người co cẳng liền chạy.

Hoàng ngư mở rộng bước chân, hai con sặc nhọn sừng trâu nhắm ngay La Thủy Căn vọt tới. Cái này nếu để cho hoàng ngư đuổi kịp, chỉ chắc chắn lúc La Thủy Căn trên móng đất chọc ra hai cái lỗ thủng tới.

Nhỏ chim sẻ đầu có chút đơn giản, nhưng là trí nhớ cũng không tệ lắm, liếc mắt một cái liền nhận ra La Thủy Căn. Cũng bay lên đuổi theo. Năm con nhỏ quạ đen một trận này không có hai con lớn quạ đen trông coi, một mực đi theo nhỏ chim sẻ đã, nhìn thấy nhỏ chim sẻ rất sung sướng, cũng đuổi theo.

Thế là, một màn kỳ cảnh xuất hiện. La Thủy Căn liều mạng chạy về phía trước, hậu viện một con bò liều mạng truy. Còn có một con chim sẻ năm con quạ đen xếp thành một nhóm ở trên trời truy.

La Thủy Căn chạy không bao xa, trải qua la Trường Thanh nhà cá đường thời điểm, bay thẳng thân nhảy vào đến trong hồ nước.

"Muru!" Hoàng ngư rất tức giận. Nó không phải trâu nước, trâu nước thích đến hồ nước bên trong tắm rửa, nó đáng sợ nước a. Tại bên hồ nước thật vất vả thắng xe lại, phi thường tức giận hướng về phía trong hồ nước La Thủy Căn lớn tiếng rống giận.

La Thủy Căn mặc dù miễn roi mắt bị sừng trâu đâm hai cái lỗ thủng, nhưng là nhỏ chim sẻ công kích lại không đào thoát. Mới từ trong nước chui ra ngoài, còn vừa dùng tay tướng trên mặt nước xóa mờ, định đầu liền cảm giác được đau nhức.

"A! Ôi nương a!" La Thủy Căn vội vàng chui được trong nước.

Nhỏ chim sẻ liú ríu tại hồ nước trên không xoay quanh, năm con nhỏ quạ đen còn không có học sẽ công kích, chỉ là theo chân nhỏ chim sẻ trên không trung bay tới bay lui.

La Thủy Căn chui ra mặt nước, dùng tay che chở đầu, cái này nhỏ chim sẻ liền mổ tay của hẳn, La Thủy Căn muốn lên bờ, con kia hoàng ngư lại còn chưa đi. Đi lên khẳng định sẽ bị hoàng ngư truy, nhưng là trong nước lại lại không dám từ trong nước ngoi đầu lên, vừa nhô ra liền sẽ bị nhỏ chim sẻ mổ. Đột nhiên nhìn thấy hồ nước bên cạnh hiện lên một cái nát mũ rộng vành, vội vàng một cái lặn xuống nước đã đâm tới, tướng cái kia rách rưới mũ rộng vành đeo ở trên đầu. Lần này, nhỏ chim sẻ cầm La Thủy Căn không có biện pháp. Nhỏ chim sẻ mổ nhưng mổ không nát mũ rộng vành. Miệng lại ngán, cũng không có cách nào mổ đến La Thủy Căn trên đầu. Nhưng vẫn là phát tiết cộc cộc cộc tại trên đầu lập càng không ngừng mổ.

Năm con quạ đen cũng học nhỏ chim sẻ dáng vẻ tại trên đầu lập mổ không ngừng. La Thủy Căn bơi tới cá đường bờ bên kia, bò lên bờ liền liều mạng chạy vào trong rừng cây. Hoàng ngư đuổi tới, La Thủy Căn đã không thấy bóng dáng. Hoàng ngư đành phải hậm hực trở về nhà. Một lát sau, nhỏ chim sẻ cũng mang theo năm con nhỏ quạ đen bay trở về hồ nước.

La Thủy Căn thờ hồng học chạy trở về trong nhà, mới phát hiện hai con giày không biết được rơi đi nơi nào, ngay cả bút tất đều rớt một cái. Quần áo trên người quần tại trong rừng cây phá rách mấy lỗ, nhìn đơn giản chính là Cái Bang chế phục.

"Cái này quý con trai thật đúng là tà môn." La Thủy Căn nghĩ đến mới vừa rồi bị hoàng ngư, chim sẻ truy cái kia hình dạng liền lòng còn sợ hãi. Quyết định chủ ý về sau cũng không tiếp tục đi trên chọc cái này tiểu thí hải. Chỉ là bị một cái tiểu thí hải chính thành này tám ruộng đồng, thật sự là mặt mũi quét rác.

"Quý con trai, ngày nào đi đem ngươi nhà hồ nước bên trong cá chạch cho hết điện!" La Thủy Căn đột nhiên nhớ tới La Thiên Vượng nhà trước đó không lâu bán cá chạch bán mấy trăm khối tiền, lần trước còn tận mắt thấy cái kia tiểu Thủy đường bên trong cá chạch lít nha lít nhít. Hiện tại trên trần cá chạch đều bán được hơn hai mươi. Nếu là đem La Thiên Vượng nhà trong hồ nước cá chạch toàn bộ điện khẳng định có thể bán không ít tiền.

La Thiên Vượng ngày này cũng bị La Thủy Căn giật mình kêu lên, bất quá nhìn thấy nhà mình hoàng ngư đem La Thủy Căn đuổi đến bay đầy trời, La Thiên Vượng cuối cùng là yên tâm. Về sau La Thủy Căn còn dám tới nơi này, liền để hoàng ngư đâm chết hẳn.

La Thiên Vượng vỗ vỗ hoàng ngư đầu, một đạo lục sắc chỉ từ La Thiên Vượng trong lòng bàn tay bay vào hoàng ngư trong thân thể. Hoàng ngư rất hưởng thụ loại này thể nghiệm, ngửa đầu dùng cái trán cọ xát La Thiên Vượng tay, thuận tiện còn đầu lưỡi lớn một quyền, liếm lấy một chút La Thiên Vượng đồng hồ bày ra thân mật.

Nhỏ chim sẽ bay tới, đứng tại La Thiên Vượng trên bờ vai, dùng mỏ nhẹ nhàng tại La Thiên Vượng trong đầu tóc cắt tia mấy lần. Nhỏ quạ đen cũng học theo bay tới, lập tức tướng La Thiên Vượng trên bờ vai toàn đứng đầy. bắt quá bọn chúng nhưng không có nhỏ chim sẽ tốt như vậy kỹ xảo. Không cần thận kị lấy La Thiên Vượng tóc, dùng sức kéo một cái, thẳng kéo tới La Thiên Vượng oa oa kêu to.

"Ồi nương!" La Thiên Vượng liền tranh thủ nhỏ chim sẽ cùng năm con nhỏ quạ đen đuổi mở.

Nhỏ chim sẽ rất ủy khuất bay đến La Thiên Vượng đỉnh đầu nhánh đảo bên trên, hướng về phía La Thiên Vượng kỳ kỳ tra tra gọi. La Thiên Vượng cũng không hiểu điều gì, nhìn xem nhỏ chim sẽ một bên gọi, một bên gật gù đắc ý, rất là khôi hài, nhin không được cười khúc khích.

La Bảo Lâm hoan hoan hi hi về đến nhà, lớn tiếng nói với La Thiên Vượng: "Thiên Vượng, vừa rồi cha ngươi gọi điện thoại về. Ngươi còn bốc lên trở về, liền không có cho ngươi đi tiếp điện thoại. Mẹ ngươi sinh một cái con trai. Ngươi làm anh!"

"Cha ta có hay không giăng mẹ ta lúc nào trở về a?" La Thiên Vượng vẫn nghĩ nương sinh đệ đệ liền sẽ về nhà.

"Sao có thể nhanh như vậy đâu. Ít nhất phải chờ mẹ ngươi ngồi trong tháng mới có thể trở về. Đệ đệ ngươi vừa sinh ra tới, dọc theo con đường này xa như vậy lộ trình, chỗ nào trở về được?" La Bảo Lâm cười nói.

La Thiên Vượng gật gật đầu, hẳn coi là nương sẽ tại một tháng về sau, mang theo đệ đệ trở về.

Thế nhưng là sau một tháng, nương vẫn không có trở về. La Thiên Vượng trong lòng liền nghĩ, có phải hay không cha mẹ có đệ đệ, liền không cần chính mình nữa. La Thiên Vượng hiểu được người khác đều dùng ánh mắt khác thường nhìn hắn. Người trong viện là như thế này, bạn cùng lớp là như thế này, trường học lão sư cũng là như thế này.

Một cái cô độc hài tử, lại càng dễ học được suy nghĩ. La Thiên Vượng học xong đọc ánh mắt của người khác, học xong nhìn thấu tâm tư của người khác. Chỉ cần nhìn một chút ánh mắt của người khác, La Thiên Vượng tựa hồ liền hiểu được trong lòng người đang suy nghĩ gì.

La Bảo Lâm rất sợ ý, hẳn không có phát hiện nhà mình cháu trai trên người biến hóa rất nhỏ. Có lẽ hẳn gần nhất một mực đắm chìm trong vui sướng, căn bản không có nghĩ đến La Thiên Vượng trong lòng sẽ cất giấu dạng gì ý nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Ngọn Lửa

La Thiên Vượng càng ưa thích đợi ở trong giấc mộng, năm loại màu sắc khác nhau điểm sáng, bọn chúng cả tính rõ ràng, sẽ không che giấu hi nộ. Điểm sáng màu xanh lục nhất là mềm mại, điểm sáng màu xanh lam cũng rất thân mật. Điểm sáng màu đỏ vô cùng táo bạo, điểm sáng màu vàng thì có chút ngọt ngào, điểm sáng màu vàng óng luôn luôn lạnh như băng.

La Thiên Vượng liền là ưa thích cái này năm loại cả tính khác biệt điểm sáng. Cho dù là nhất lạnh như băng điểm sáng màu vàng óng. Điểm sáng màu vàng óng thật giống như một tính cách lạnh lùng hài tử, luôn luôn cùng La Thiên Vượng duy trì như cách như tức khoảng cách. Nhưng khi La Thiên Vượng ý thức chậm rãi bao dung nó thời điểm, nó tựa hồ cũng sẽ bị chậm rãi cảm hóa. Một khi tiến vào La Thiên Vượng khí huyết bên trong, nó liền sẽ không rời đi. So cái khác bốn loại điểm sáng còn muốn càng trung thành. Điểm sáng màu vàng nhất ngọt ngào, rất khó đưa nó hấp dẫn tới, cũng rất khó đưa nó kéo vào khí huyết bên trong. Tiến vào khí huyết, nó cũng là đứng im bất động. Chỉ có điểm sáng màu đỏ táo bạo nhất, coi như tại khí trong huyết tạo thành màu đỏ một đoàn mây mù, không cần thận liền sẽ vỡ tổ, tất cả điểm sáng màu đỏ bốn phía chạy. Tướng La Thiên Vượng khí huyết bên trong quấy thành hỗn loạn.

Nhưng là khiến La Thiên Vượng không có nghĩ tới là, ngoại trừ màu lam cùng điểm sáng màu xanh lục bên ngoài, trước hết nhất ngưng tụ lại còn là điểm sáng màu đỏ. Một trận này La Thiên Vượng thời khắc chú ý khí huyết bên trong điểm sáng màu đỏ tạo thành sương mù đoàn. Điểm sáng màu đỏ có thể ngưng tụ thành dạng này, thực sự quá khó khăn, ở giữa không biết kinh lịch bao nhiêu lần ngưng tụ lại phân mở. Điểm sáng màu đỏ ngưng tụ sương mù đoàn càng là nồng đậm, không ổn định tính tựa hồ càng mãnh liệt. La Thiên Vượng lo lắng cái này một đoàn sương mù lúc nào cũng có thể tản ra.

La Thiên Vượng thời khắc dùng ý niệm bao vây lấy cái này một đoàn màu đỏ nồng vụ, tựa như điều # dạy một cái nghịch ngợm tiểu hài đồng dạng. Kỳ thật chính La Thiên Vượng cũng là tiểu hài. Nhưng là hẳn bây giờ tâm tính đã cùng những đứa trẻ khác rất khác nhau. Hẳn đột nhiên nghĩ, đệ đệ về sau nếu là cùng cùng cái này điểm sáng màu đỏ đồng dạng tính nghịch, làm ca ca không phải cũng muốn bao dung hắn a?

Đem điểm sáng màu đỏ xem như đệ đệ của mình, lập tức cảm giác điểm sáng màu đỏ các loại tảo bạo các loại cuồng bạo đều trở nên như vậy đáng yêu. Điểm sáng màu đỏ tựa hồ cũng cảm nhận được La Thiên Vượng yêu, vậy mà chậm rãi trở nên ôn thuận, bốn phía điểm sáng màu đỏ đột nhiên giống nước suối vọt tới, tràn vào đến La Thiên Vượng khí trong huyết, kia một đoàn màu đỏ sương mù càng lúc càng nồng nặc, La Thiên Vượng đột nhiên cảm giác được cái này đoàn màu đỏ sương mù cùng lúc trước lục sắc sương mù cùng màu lam sương mù có chút không giống. Nhưng là lại nói không nên lời đến tột cùng có cái gì khác biệt.

Ngay tại La Thiên Vượng coi là màu đỏ sương mù đoàn cũng có thể chuyển hóa thành một đoàn màu đỏ dịch nhỏ thời điểm, dị tượng phát sinh, La Thiên Vượng đột nhiên có một loại tim đập nhanh cảm giác.

"Bồng!"

Màu đỏ sương mù đoàn vậy mà thiêu đốt, cuối cùng hóa điểm ngưng tụ thành một cái ngọn lửa!

Từng cái điểm sáng màu đỏ nhào vào trong ngọn lửa, để cái kia lúc nào cũng có thể dập tắt ngọn lửa trở nên càng ngày càng sáng.

Loại kia tim đập nhanh cảm giác tới cũng nhanh đi cũng nhanh. La Thiên Vượng nhìn xem cái này ngọn lửa, có một loại đặc biệt cảm giác ấm áp. Cái này đoàn ngọn lửa liền treo tại khí trong huyết. La Thiên Vượng cái rốn phụ gần như là tạo thành một cái vòng xoáy, bốn phía điểm sáng màu đỏ không ngừng mà nhào vào cái này vòng xoáy bên trong, cuối cùng đi đến La Thiên Vượng khí huyết bên trong. Những điểm sáng này không giống như trước kia như vậy tảo bạo, mà là từng cái nhào vào cái kia trong ngọn lửa. Ngọn lửa từ lúc mới bắt đầu nhá nhem sắc, đến hậu viện màu trắng vàng. Cuối cùng ổn định lại. La Thiên Vượng khí huyết bên ngoài vòng xoáy nhỏ cũng biến mất không thấy gì nữa, bốn phía điểm sáng màu đỏ lại ổn định lại.

La Thiên Vượng mở to mắt, trời còn chưa sáng, trong phòng đen nhánh đen nhánh. Bên ngoài đột nhiên một tia sáng tại trên cửa sổ lung lay một chút. Tia sáng này Lượn đến trắng bạch, không giống như là đèn pin soi sáng ra đến tia sáng, muốn so đèn pin ánh sáng được nhiều. Có chút giống bắt cá cơ điện bình đèn chiếu sáng ánh sáng.

"Bắt cá cơ!" La Thiên Vượng cực nhanh từ trên giường đứng lên, ngay cả giày cũng không mặc, chân trần chạy ra ngoài cửa đi.

Đại môn ầm một tiếng mở ra, La Thiên Vượng nóng vội phía dưới cũng không có hô gia gia, liền hướng hồ nước chạy tới.

Hồ nước bên kia rất sáng, có người công bắt cá cơ tới gần hồ nước.

"Ngươi là cái nào? Đến nhà ta hồ nước đi làm gì?" La Thiên Vượng la lớn.

Cùng lúc đó, Ngưu Lan bên trong lão Hoàng Ngưu cũng tỉnh lại.

"Muu!"

Lão Hoàng Ngưu phát ra gầm lên giận dữ, sau đó càng không ngừng dùng sừng đỉnh động một cái chốt.

"Quý con trai! Ngươi tốt nhất chớ quá đến! Không phải ta hôm nay liền đem ngươi điện chết ở chỗ này!" Công bắt cá cơ dĩ nhiên chính là La Thủy Căn, La Thủy Căn dùng bắt cá cơ đèn chiếu sáng chiếu lên La Thiên Vượng mắt mở không ra. La Thủy Căn đã sớm thăm dò được La Thiên Vượng nhà liền hần cùng gia gia hần trong nhà. Cho nên mặc dù bị La Thiên Vượng nắm tại chỗ, hần cũng không sợ.

"La Thủy Căn ngươi cái này con ma chết sớm! Ngươi hôm nay nếu là dám điện nhà ta cá chạch, ta liền để hoàng ngưu đánh chết ngươi!" La Thiên Vượng lớn tiếng nói, hần thật không dám tới gần, thật đúng là sợ La Thủy Căn dùng bắt cá cơ điện hần một chút.

Ngồi ở cây dương mai trên cây một tổ nhỏ quạ đen cùng con ma tước kia cũng bị đánh thức. Nhỏ chim sẽ một ngựa đi đầu, vọt thẳng quá khứ tại La Thủy Căn trên đầu mổ một chút.

"Ồi nương a!" La Thủy Căn một tiếng kêu thảm.

Lần này, năm con nhỏ quạ đen cũng học theo bỏ nhào vào La Thủy Căn trên đầu, cộc cộc cộc át, dùng sức mổ. La Thủy Căn cũng không dám cầm bắt cá cơ điện bọn này nhỏ quạ đen, bởi vì coi như hần điện giết cái này vài con quạ đen cùng nhỏ chim sẽ, cũng đồng dạng sẽ điện giết chính hần.

Lúc ra cửa, La Thủy Căn căn bản là không có nghĩ tới phương diện này a, nếu không mang một cái mũ rộng vành ra liền một chút sự tình cũng bị mất.

La Thủy Căn cuồng quit ném đi trên người bắt cá cơ, hai tay tướng trên đầu của hần quạ đen ma tước phách mở.

Nhưng là hoàng ngưu đã từ Ngưu Lan bên trong vọt ra, bốn chân đạp trên mặt đất, thật giống như trọng chùy nặng nề mà đánh mặt đất đồng dạng, có một loại đất rung núi chuyển khí thế.

La Thủy Căn cơ càng liền chạy. Cũng không đoái hoài tới bắt cá cơ.

La Bảo Lâm cũng tỉnh lại, đánh lấy đèn pin từ phòng bên trong đi ra.

"Thiên Vượng! Thiên Vượng!"

La Bảo Lâm lo lắng nhất chính là cháu trai an nguy.

"Gia gia, ta ở chỗ này." La Thiên Vượng lên tiếng.

"Người đưa nhỏ này, đêm hôm khuya khoắt chạy ra ngoài làm gì?" La Bảo Lâm vội vàng chạy tới.

"La Thủy Căn kia con ma chết sớm điện báo nhà chúng ta cá chạch!" La Thiên Vượng nói.

"Cá chạch trộm liên trộm, người nhưng chó đi lên, kia con ma chết sớm chạy không thoát. Ngày mai chúng ta đi trên trần báo án!" La Bảo Lâm có chút nghĩ mà sợ.

"Hắn chạy mất." La Thiên Vượng đi qua tướng bắt cá cơ nhắc lên.

"Cẩn thận đừng điện lấy." La Bảo Lâm vội vàng nhắc nhở.

"Không có việc gì. Không có theo chốt mở là không mở điện." La Thiên Vượng gặp qua người khác dùng bắt cá cơ bắt cá, phải dùng tay đè lấy cái kia chốt mở, mới có thể phát ra ong ong ong dòng điện âm thanh.

"Vậy cũng cẩn thận sẽ rò điện." La Bảo Lâm luôn cảm giác không yên lòng.

"Chúng ta đem hắn bắt cá cơ cho tịch thu, nhìn hắn về sau làm sao bắt cá!" La Thiên Vượng cười nói.

"Người ta không biết được đi mua a? Cũng muốn không có bao nhiêu tiền." La Bảo Lâm cười nói.

"Dù sao hắn về sau là không dám chạy đến nhà chúng ta hồ nước đến trộm cá." La Thiên Vượng nói.

La Thủy Căn chạy vào rừng cây về sau, hoàng ngư mới không có tiếp tục truy kích. Nhỏ chim sẽ cũng mang theo nhỏ bầy quạ đen khai hoàn mà về.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhữ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Đương Ca Trách Nhiệm

La Bảo Lâm dẫn theo La Thủy Căn ném bắt cá cơ không biết nên làm thế nào mới tốt.

"Cái này người lưu lại làm gì? Nếu không, ta cầm đi trả lại La Thủy Căn?" La Bảo Lâm luôn cảm thấy cảm đồ của người khác có chút không được tốt.

"Dựa vào cái gì còn cho hắn? Hắn đến trộm nhà ta cá chạch, thứ này tịch thu. Về sau trong nhà không sợ bị cúp điện." La Thiên Vượng tự nhiên không chịu làm.

La Bảo Lâm cũng cảm thấy còn cho La Thủy Căn không thỏa đáng, đây không phải cổ vũ La Thủy Căn khí điểm a? Còn tưởng rằng sợ hắn, chỉ sợ về sau còn sẽ tới trộm cá chạch.

La Thiên Vượng lại đi trong hồ nước nhìn một chút, phát hiện trong hồ nước cũng không có chết cá chạch, lúc này mới yên tâm xuống tới.

Cái này về sau, La Thiên Vượng cơ hồ không có gặp lại qua La Thủy Căn, nghĩ thầm cái này La Thủy Căn hẳn là bị chim sẽ cùng quạ đen mổ sợ, cũng không dám lại đến.

Thời gian trôi qua rất nhanh, được nghỉ hè thời điểm, La Thiên Vượng nài nỉ cùng La Thiên Vượng nương rót cục mang theo đệ đệ La Thiên Tứ về nhà.

"Thiên Vượng, thích đệ đệ a?" La Thiên Vượng nương Tăng Hồng Mai một về đến trong nhà liền một tay ôm lấy La Thiên Tứ một tay ôm chặt lấy La Thiên Vượng.

"Thích." La Thiên Vượng rất vui vẻ.

"Người bây giờ là ca ca, muốn cho đệ đệ làm tắm gương. Trong nhà muốn nghe gia gia nãi nãi. Muốn đem đệ đệ mang tốt. Hiểu được a?" Tăng Hồng

Mai nói.

La Thiên Vượng có chút không hiểu hỏi: "Nương, người không mang theo đệ đệ a?"

"Cha người nhận thầu một cái đại công địa. Nương không yên lòng, qua vài ngày liền chuẩn bị quá khứ." Tăng Hồng Mai có chút không bỏ.

"Nương, kia đệ đệ ăn cái gì?" La Thiên Vượng có chút uể oải.

"Uống sữa tươi a. Tại Quảng Đông liền uống sữa tươi uống quen. Đệ đệ nhưng nghe lời, mỗi ngày chỉ cần ăn no rồi, liền không nhao nhao không nháo. Nương cũng nghĩ mang theo huynh đệ các người trong nhà nha, nhưng là cha người không có đọc sách bao nhiêu, tính số lượng đều tính không trong trắng trong sạch, rõ ràng." Tăng Hồng Mai cũng có chút không bỏ.

"Nương, người cùng cha không đi Quảng Đông được hay không a?" La Thiên Vượng khẩn cầu, dùng tay ôm lấy nương cánh tay càng không ngừng dao.

"Không đi Quảng Đông, cha mẹ đi nơi nào kiếm tiền? Không kiếm tiền, dùng cái gì cho nhà ta con trai mua quần áo mới? Nơi nào có tiền tu nhà lâu?" Tăng Hồng Mai hỏi.

"Trong nhà cũng có thể kiếm tiền a. Nhà chúng ta hồ nước bán một lần cá chạch liền bán một ngàn khối tiền. Cái kia Từ thúc thúc nói, muốn chúng ta tại ruộng nước bên trong cũng nuôi cá chạch. Kiếm khang định càng nhiều." La Thiên Vượng nói.

Tăng Hồng Mai cười cười: "Chúng ta con trai có tiền đồ, nhỏ như vậy liền hiểu được kiếm tiền. Bất quá, một ngàn khối tiền cũng không đủ tu phòng ở nha. Chờ sau này cha mẹ kiếm lời rất nhiều tiền, đem trong nhà phòng ở thành lập xong được, liền mỗi ngày trong nhà mang theo hai huynh đệ các người, có được hay không?"

"Không được!" La Thiên Vượng rất không cao hứng, hất ra Tăng Hồng Mai tay liền đi tới hồ nước bên kia đi.

Tăng Hồng Mai trong lòng có chút áy náy, ôm La Thiên Tứ, bắt đầu đi nói với Tiêu Xuân Tú: "Nương, nếu là Chính Giang một người ở bên kia chịu nổi, ta cũng không muốn quá khứ. Thế nhưng là Chính Giang liền nhìn bản vẽ cũng không lớn lành nghề. Chúng ta bao cái thứ nhất công trình liền làm lại thật nhiều lần, kém chút thua lỗ bản. Không phải, ta thật không đành lòng đem Thiên Vượng cùng Thiên Tứ hai người ném trong nhà. Quảng Đông bên kia điều kiện không tốt lắm, mang hai người bọn họ quá khứ càng không khả năng."

La Bảo Lâm cười nói: "Không có việc gì, Thiên Vượng là cái hiểu chuyện mảnh hài tử. Chờ hấn hết giận liền tốt, người ở nhà chờ lâu thêm mấy ngày. Thiên Vượng cũng là quá nhớ người nhóm, lúc sau tết, các người cũng không có trở về. Nhà chúng ta Thiên Vượng cùng người khác hài tử không giống, ở trong thôn cũng không có cái bạn chơi. Bình thường rất cô đơn. Bất quá về sau tốt, có Thiên Tứ trong nhà, hấn sẽ không cô đơn như vậy."

"Ta chính là lo lắng điểm này. Muốn Thiên Tứ, chính là muốn cho Thiên Vượng một người bạn, tương lai hai huynh đệ cũng tốt tương hỗ chiếu cố. Mọi thứ có cái thương lượng địa phương. Chính Giang hiện tại cũng chậm chậm quen thuộc công trình, về sau nếu một người làm được, ta liền trở lại, mang lấy bọn hấn hai huynh đệ." Tăng Hồng Mai trong lòng cũng rất là không bỏ.

"Ừm, gia gia nãi nãi làm sao cũng đảm đương không nổi cha mẹ mình a. Chúng ta cũng không biết mấy chữ. Bọn hấn đọc sách chúng ta cũng không hiểu rõ." La Bảo Lâm gật gật đầu.

La Thiên Vượng ngồi tại hồ nước bên cạnh sinh một hồi khí, Tăng Hồng Mai tới hồ uống com thời điểm, La Thiên Vượng cũng đã là cười hi hi.

La Thiên Vượng ban đêm đi theo nương cùng đệ đệ ngủ, lúc ngủ đều là muốn ôm nương cánh tay, sợ nương nửa đêm đi.

Tăng Hồng Mai trong nhà chờ đợi nửa tháng, La Chính Giang bên kia thúc giục thật nhiều lần, La Chính Giang làm cái gì đều cách không được bà nương, Tăng Hồng Mai không có cách nào ném La Thiên Vượng cùng vẫn chưa tới bốn tháng La Thiên Tứ, không thôi đi Quảng Đông.

Ngày đó, La Thiên Vượng cùng La Thiên Tứ ngủ rất say. Khi tỉnh lại, chỉ có hai huynh đệ ngủ trên giường.

La Thiên Tứ bụng khi đói bụng, ô oa oa khóc lớn tiếng khóc. La Thiên Vượng lúc này mới tỉnh lại.

"Mẹ! Đệ đệ đói bụng." La Thiên Vượng hô một tiếng.

Kết quả không gặp Tăng Hồng Mai tiến đến, Tiêu Xuân Tú cầm một cái bình sữa đi đến, dùng mu bàn tay thử một chút nhiệt độ, liền phóng tới La Thiên Tứ miệng bên trong.

"Nãi nãi, mẹ ta đâu?" La Thiên Vượng cảm giác sự tình không ổn.

Tiêu Xuân Tú thở dài một hơi: "Thiên Vượng, mẹ người đi Quảng Đông đi, người bây giờ trưởng thành, muốn bắt đầu học được làm sao chiếu cố đệ đệ. Hiểu được a?"

La Thiên Vượng lập tức cảm thấy cái mũi chua chua, nước mắt soạt liền chảy ra, chỉ là hấn không khóc lên tiếng. La Thiên Tứ căn bản không có ý thức được cái gì, miệng bên trong hồ hào nếm vú cao su ăn đến say sưa ngon lành. Một cái tay còn bắt lấy La Thiên Vượng ngón tay.

La Thiên Tứ ăn no rồi, lại ngủ tiếp. Trong mộng còn thỉnh thoảng phát ra tiếng cười. La Thiên Vượng đột nhiên cảm giác mình tựa hồ trưởng thành, phải nhận lãnh chiếu cố đệ đệ trách nhiệm. Dùng tay lau lau nước mắt, mặc quần áo xong xuống giường. Dùng chăn mùng tử cho đệ đệ đắp lên.

Tiểu Thiên Tứ cũng một cách lạ kỳ dính người ca ca này, mỗi ngày chỉ cần thấy được ca ca, liền cười không ngừng. La Thiên Vượng khí lực muốn so với bình thường hài tử lớn hơn nhiều, mỗi ngày đều ôm đê đê khắp nơi chuyển. Nghiễm nhiên một cái tiểu đại nhân.

Chỉ là khai giảng thời điểm, La Thiên Vượng tự nhiên không thể mang theo đê đê đi học, mỗi ngày đi lúc đi học, Tiểu Thiên Tứ luôn luôn muốn nãi nãi ôm nhìn xem La Thiên Vượng đi xa mới bằng lòng vào nhà.

"Ca!"

Đây là Tiểu Thiên Tứ học được cái thứ nhất từ ngữ.

Đề La Bảo Lâm cùng Tiêu Xuân Tú hâm mộ vô cùng.

"Nhìn, vẫn là huynh đệ thân. Nãi nãi mỗi ngày cho người cho ăn ăn, người liền nhớ kỹ người ca ca. Về sau để người ca ca cho người ăn." Tiêu Xuân Tú cười nhẹ véo nhẹ bóp Tiểu Thiên Tứ non nớt khuôn mặt.

Tiểu Thiên Tứ hi hi ha ha dính trên người La Thiên Vượng. Chỉ cần La Thiên Vượng tan học về nhà, hắn cũng chỉ muốn La Thiên Vượng một người ôm.

"Thiên Tứ, lại kêu một tiếng, tiếng kêu ca. Ca." La Thiên Vượng đùa với đê đê.

"Khanh khách "

La Thiên Tứ cười khanh khách, chính là không có lại hô.

Qua rất lâu, La Thiên Tứ tựa hồ mới nhớ lại làm sao hô ca ca.

"Ca!"

Nhoáng một cái mây năm trôi qua, La Thiên Vượng đã bên trên sơ trung, mà La Thiên Tứ trên thân bảo bọc một cái tạp dề, mặc mở ngắn quần, đi theo La Thiên Vượng phía sau cái môn chuyển.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Xanh Thắm Thiếu Niên

Mấy năm trôi qua, La Thiên Vượng đã lên sơ trung. Người trong thôn đã thành thói quen cái này nuôi vài con quạ đen cùng một con chim sẻ quái dị thiếu niên. La Sinh Quý đã sớm cùng La Thiên Vượng tốt quan hệ mật thiết. Quan hệ mật thiết, hình dung hai người quan hệ đặc biệt tốt.

Nhỏ chim sẻ qua mấy năm, một chút cũng không có dài cái, cũng không có dài đầu, vẫn là ngây ngốc ngốc manh. Bất quá nó hiện tại có một cái không chọc nổi người. Đó chính là Thiên Tứ. Thiên Tứ nắn ni lấy ca ca cho chim sẻ trên đùi dặt sợi dây thừng, buộc trong nhà cùng hắn chơi. Còn tốt La Thiên Vượng không có đáp ứng. Nhưng là La Thiên Tứ thật nhiều lần đều tưởng nhỏ chim sẻ làm phát bực, nhỏ chim sẻ mặc dù ngốc manh, nhưng vẫn là hiểu được La Thiên Tứ cùng La Thủy Căn là khác biệt. Mồ La Thủy Căn sẽ có được khen thưởng, nhưng là mồ La Thiên Tứ sẽ bị nhỏ lông nướng ăn.

Nhỏ chim sẻ trong vài năm làm rất nhiều về cha, bất quá hắn con trai không thể giống nó may mắn như vậy, có thể có được La Thiên Vượng dùng điểm sáng màu xanh lục điểm hóa.

Năm con nhỏ quạ đen cũng thành lớn quạ đen, các từ lớn thêm không ít, so phổ thông quạ đen muốn tinh thần rất nhiều. Năm con quạ đen cũng có một cái không lồ gia đình. Bọn hắn mỗi ngày sẽ tụ tập tại hồ nước bên cạnh cây dương mai trên cây. Bay lên, đen ngịt một mảnh. Hồ nước khối kia người khác căn bản không dám tới gần, khẽ dựa gần, quạ đen liền sẽ oa oa réo lên không ngừng.

Hoàng ngư ngủ ngư lan ngay cả mặc cái chót đều không biết được đi nơi nào. Hoàng ngư mỗi ngày bụng khi đói bụng, liền chạy tới bên hồ nước ăn cỏ, một môi ngay tại cây dương mai dưới cây hóng mát, thời tiết lạnh thời điểm, liền nằm sấp trong ngư lan, ngược nhìn bầu trời, tựa hồ cảm khái tuệ nguyệt.

La Thiên Vượng cha mẹ y nguyên năm qua năm bên trên Quảng Đông bắt thu nhập, chỉ có Hà Ma vịnh đường rẽ lĩnh bao trùm lấy dày tuyết trắng thật dày lúc, La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai mới có thể công bọc hành lý đạp tuyết mà về.

Hồ nước một năm có thể ra cái mảy gốc rạ cá chạch, mỗi lần đều có thể bán cái hơn ngàn khối tiền, nhưng là mấy ngàn khối tiền, đình không được bao lớn dùng. La Chính Giang cặp vợ chồng tại Quảng Đông nhận thầu công trình, một tuổi trẻ lông có thể kiếm được hơn mười vạn. Mấy năm trôi qua, La Chính Giang đã là Hà Ma vịnh thôn nổi danh bao công đầu. Trong thôn thật nhiều người đều trong tay hắn làm việc. Đây cũng là La Thiên Vượng không hề bị bài xích nguyên nhân một trong.

"Ca! Ngươi dẫn ta đi trường học các ngươi có được hay không," La Thiên Tứ cơ hồ mỗi ngày đều muốn quán lấy La Thiên Vượng.

"Không được. Dẫn ngươi đi ta lại muốn chịu Vương lão sư mắng." La Thiên Vượng thái độ rất kiên quyết, tia không chút nào để ý cái nào đó tiểu thí hài giả bộ như vô cùng đáng thương đáng về.

"Ca, ta cam đoan không nhao nhao không nháo." La Thiên Tứ nói.

"Ngươi lần nào không phải cam đoan không nhao nhao không nháo? Ở nhà trung thực đợi, nghe gia gia nãi nãi, ta tan học trở về thời điểm mua cho ngươi dạng ăn ngon." La Thiên Vượng vì mau chóng thoát khỏi tiểu thí hài, vội vàng làm cái hứa hẹn.

"Vậy ngươi mua cho ta hai bao tê cay trở về." La Thiên Tứ đuổi ra hai cái ngón tay, con mắt còn nhìn kỹ một chút, có phải hay không ngón tay ít đuổi một cái.

"Thiên Vượng, không cho phép cho đệ đệ ngươi mua tê cay. Tê cay hợp không được. Đệ đệ ngươi hộp đồ ăn vặt sẽ không ăn com." Tiêu Xuân Tú vội vàng chặn lại nói.

La Thiên Vượng nói lớn tiếng như vậy, vốn chính là nói cho Tiêu Xuân Tú nghe, nghe được Tiêu Xuân Tú ngăn lại, cười hắc hắc: "Thiên Tứ, lần này cũng không nên trách ta. Nãi nãi không cho phép mua. Bái bai!"

La Thiên Vượng đạp xe đạp mau chóng đuổi theo.

La Sinh Quý cũng cười một cái xe đạp đuổi theo: "Thiên Vượng, cười chậm một chút, đợi chút nữa tới trường học lại là một thân mồ hôi."

"Ra điểm mồ hôi tính là gì?" La Thiên Vượng một chút cũng không có giảm tốc.

Cười đến Hà Ma vịnh thôn trên đường lớn lúc, Vương Mông Mông lão sư cũng cười một cái xe đạp hướng trường học đuổi, nhìn xem La Thiên Vượng cười xe, lập tức cười chào hỏi.

"Thiên Vượng." Vương Mông đoán đúng La Thiên Vượng từ năm đó bắt đầu một mực rất chiều cổ. Vừa vặn La Thiên Vượng đọc sơ trung thời điểm, Vương Mông được cũng điều đến Thủy Khẩu miếu trung học. Trùng hợp chính là, vừa vặn mang chính là La Thiên Vượng chỗ ban. Vương Mông đoán đúng La Thiên Vượng chiều cổ nguyên nhân, tự nhiên là bởi vì năm đó La Thiên Vượng xuất thủ cứu giúp. Vương Mông được mặc dù không có gặp La Thiên Vượng, lại nhận được con kia nhỏ chim sẻ.

Nhưng là cái kia kém chút tướng Vương Mông được mạnh cường gian phần tử phạm tội nhưng vẫn không có tìm tới. Bởi vì từ khi kia lần về sau,

Wương Mông Mông gia một mực đề phòng rất nghiêm, cái kia phần tử phạm tội một mực chưa từng xuất hiện. Đến nay vẫn là án chưa giải quyết.

"Vương lão sư." La Thiên Vượng đến sơ trung, tính cách sáng sủa không ít.

Ước chừng khoảng bốn mươi phút, ba người cười lần xe Thủy Khẩu miếu trung học.

"Vương lão sư, ngươi trong trường học không phải có ký túc xá a? Làm sao còn cả ngày cười xe về nhà a?" La Thiên Vượng không hiểu hỏi.

Wương Mông được cười cười: "Ngủ ở nhà đến quen thuộc chút. Lại nói cũng không được bao lâu thời gian. Thuận tiện còn có thể rèn luyện rèn luyện thân thể."

Kỳ thật Vương Mông được là bởi vì năm đó chuyện kia về sau, đối ảnh hưởng của nàng rất lớn, nàng không dám một mình ở trong trường học.

Cười xe đạp đi học thời tiết sáng sủa ngược lại là không có gì, vừa đến gió thổi trời mưa sẽ rất khó thụ. Nhất là mùa đông, gió thổi vào mặt, liền cùng đao cắt.

Wương Mông được nhát gan, mỗi ngày khi về nhà, đều muốn cùng người khác cùng một chỗ. La Thiên Vượng cùng La Sinh Quý hai cái thường xuyên muốn đem Vương Mông được đưa về đến trong nhà sau đó lại về nhà.

La Thiên Vượng khí huyết bên trong y nguyên vẫn là chỉ có lục sắc giọt nước cùng màu lam giọt nước, còn có rãnh rỗi bên trong nổi lơ lửng cái kia ngọn lửa. Thời gian mấy năm, La Thiên Vượng y nguyên không có cách nào để điểm sáng màu vàng cùng điểm sáng màu vàng óng tại khí trong huyết tụ tập thành sương mù hình. Hắn từ đầu đến cuối không có tìm tới không chế điểm sáng màu vàng cùng điểm sáng màu vàng óng khiêu môn. Bất quá mai rùa bên trên đã xuất hiện loại thứ ba ký tự. Lần này xuất hiện cùng điểm sáng màu đỏ có liên quan ký tự.

La Thiên Vượng trên giấy tường cái chữ kia phù vẽ ra đến, một kích phát, lập tức biến thành một đám lửa.

La Thiên Vượng cũng không biết có làm được cái gì, ngược lại là mỗi lần nấu com thời điểm, không cần diêm, tường viết xong ký tự xé rách, liền có thể cháy bùng rực. Dùng để châm lửa ngược lại là dùng tốt phi thường.

Vương Mông được dạy La Thiên Vượng toán học, năng trong mấy năm này đã từng đi bồi dưỡng hai năm. Lúc này mới điều đến Thủy Khẩu miếu bên trong học được.

Thủy Khẩu miếu trấn là bởi vì Thủy Khẩu miếu gọi tên. thủy khẩu miếu là Thủy Khẩu miếu trấn một tòa miếu Thành Hoàng, tại Lương Thủy huyện danh khí rất lớn. Nghe nói hương hỏa cường thịnh thời điểm, toàn bộ tây lâm thị khách hành hương đều muốn đến nơi đây thắp hương bái Phật. Trung Quốc lão bách tính rất nhiều thời điểm là Phật giáo Đạo giáo ngốc ngốc không phân rõ. Thủy Khẩu miếu nghiêm chỉnh mà nói nên tính là Đạo giáo, nhưng là rất nhiều tín phật hàng năm đều sẽ chạy đến nơi đây đến thắp hương.

Bất quá Thủy Khẩu miếu sớm tại nhiều năm trước kia liền đã bị hủy diệt, nghe nói năm đó Thủy Khẩu miếu tượng Bồ Tát đốt đi thật nhiều ngày mới đốt sạch sẽ. Thời đó, Bồ Tát đều tự thân khó đảm bảo.

La Thiên Vượng cùng La Sinh Quý đi Thủy Khẩu miếu địa điểm cũ nhìn qua một lần, địa điểm cũ y nguyên không ở nơi đó. Chỉ còn lại Thủy Khẩu miếu phòng cơ đá xanh, còn có khắc lấy chữ bi văn.

"Thiên Vượng, người nói Vương lão sư làm sao một mực không có gả người đây? Đáng đáp xinh đẹp như vậy, không có khả năng gả không xong a?" La Sinh Quý khóa kỹ xe, lặng lẽ hỏi.

"Ta làm sao hiểu được? Người đi hỏi một chút Vương lão sư nha?" La Thiên Vượng cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Thủy Khẩu Miếu

"Thiên Vượng, giữa trưa chúng ta cũng đi Thủy Khẩu miếu đi đào bảo đi thôi." La Sinh Quý hạ tiết khóa thứ nhất liền đem La Thiên Vượng kéo đến hành lang bên trên.

"Đào bảo?" La Thiên Vượng kỳ quái mà hỏi thăm. La Thiên Vượng mặc dù tính cách sáng sủa một chút, nhưng vẫn là cùng tiểu học đồng dạng, bình thường cùng người khác giao lưu đến không nhiều. Khi đi học trên cơ bản là mình làm chuyện của mình. Đối học tập không quá để tâm, đối nhân sự cũng không quá quan tâm.

"Trạch Quân hôm qua cùng Dương thúc quân mấy người bọn hắn đi Thủy Khẩu miếu đào bảo đào ra cái đồng bạc, cái đồ chơi này nhưng đáng tiền. Trạch Quân thật sự là gặp vận may, lại có thể lật ra đồng bạc tới. Khác mấy cái lật đến đều là bị gỉ tiền đồng. Nghe nói cũng đều là không đáng tiền cái chủng loại kia. Nhiều nhất giá trị cái mấy khối tiền." La Sinh Quý hăm mộ vô cùng.

"Loại kia tiền người cũng hăm mộ? Người ngẫm lại xem, vì cái gì Thủy Khẩu miếu sẽ có đồng tiền, đồng bạc? Khẳng định lúc trước Thủy Khẩu miếu đến thắp hương hướng trong thùng công đức ném tiền hương hỏa. Thủy Khẩu miếu bị đốt đi về sau, những này tiền hương hỏa liền bị chôn ở dưới nền đất. Tiền này thế nhưng là Bồ tát tiền riêng. Người cũng dám đánh chủ ý?" La Thiên Vượng hỏi.

"Ta, ta, vậy, vậy Trạch Quân bọn hắn làm sao dám đi đào? Trên trần không phải có rất nhiều người đều dám đi đào a?" La Sinh Quý không hiểu hỏi.

"Giết người phóng hỏa cũng không biết được có bao nhiêu, người tại sao không đi giết người phóng hỏa đâu?" La Thiên Vượng trợn nhìn La Sinh Quý một chút.

La Sinh Quý gãi gãi sọ não: "Cái này cùng giết người phóng hỏa không giống."

"Cái này so giết người phóng hỏa còn nghiêm trọng. Giết người phóng hỏa là phạm nhân, người đi đào Bồ tát tiền riêng, đây chính là ăn cướp thần tiên. Dù sao chính người nhìn xem xử lý đi." La Thiên Vượng cười nói.

"Vậy vẫn là tính, được rồi." La Sinh Quý thật đúng là có chút sợ hãi.

La Thiên Vượng cười khúc khích: "Cùng người đùa giỡn đâu, người còn tưởng là thật. Miếu đường bên trong thiết thùng công đức, kia là hòa thượng đạo sĩ động phạm tâm, Bồ Tát làm sao lại muốn loại này thế gian mấy thứ bẩn thỉu đâu? Lại nói, miếu đường đều đốt, Bồ Tát đã sớm dọn nhà. Bồ Tát không mang đi tiền hương hỏa, là bởi vì ngại bẩn. Chúng ta đi cho Bồ Tát lão nhân gia ông ta thu thập, không phải vừa vận hợp ý của hắn a?"

La Sinh Quý dở khóc dở cười: "Nói thế nào người đều có lý, người đến cùng cùng ta nói rõ, đi đến vẫn là đi không được."

"Đi đến." La Thiên Vượng khanh khách cười không ngừng.

Chuông vào học vang lên, hai người lúc này mới vội vàng hướng trong phòng học đi đến.

Anh ngữ lão sư Thẩm Trung Dụng cứng rắn Thủy Khẩu miếu Anh ngữ trên bục giảng dùng kiểu Trung Quốc trầm bổng du dương tướng Anh ngữ hội thoại niệm rất là quái dị. La Thiên Vượng căn bản nghe không vào. Nghĩ thầm tương lai ta lại không đi ngoại quốc, học được ngoại ngữ ta cùng quý đối thoại đi? Cái này nghịch phản tâm lý cực mạnh tuổi tác, mặc cho lão sư nói hần cái này khoa lại thể nào trọng yếu, nhưng thì càng không muốn nghe.

La Thiên Vượng mắt nhìn mũi mũi nhìn miệng miệng nhìn tâm, tâm thì chìm vào kia khí trong huyết. Khí huyết bên trong cái kia ngọn lửa tại khí trong huyết lắc lư. La Thiên Vượng tiểu học thời điểm, tại toán học sách bài tập bên trong họa cái màu lam ký tự, tướng Trình Ngọc Liên lão sư chọc ghẹo rất nhiều về. Mỗi lần khiến cho Trình Ngọc Liên coi như nghiệp thời điểm, đều là toàn thân âm ướt cộc cộc. Hậu viện Trình Ngọc Liên lão sư cũng nhìn ra chút manh mối, phàm là La Thiên Vượng giao làm việc, năng lực đều không ngã. Dù sao La Thiên Vượng đồng học sách bài tập bên trong cũng là trống rỗng.

La Thiên Vượng nghĩ thầm, có phải hay không cho Thẩm lão sư sách bài tập bên trong họa cái màu đỏ ký tự. Thẩm lão sư coi như nghiệp thời điểm, đột nhiên lật ra quyển bài tập của mình, đột nhiên một đám lửa nhảy lên ra, hần là sẽ rất vui vẻ.

Vì tìm cho mình một cái lấy cớ, La Thiên Vượng trong lòng nói, Thẩm lão sư a Thẩm lão sư, người mỗi ngày dùng cái này kim cô chú làm cho đầu ta đau nhức, ta liền cho người một cái ngạc nhiên cũng là nên.

La Thiên Vượng nghĩ tới đây, rất nghiêm túc từ trong túi xách tìm ra một cái mới tinh sách bài tập. Mặc dù đọc sách chẳng ra sao cả, sách bài tập cùng sách giáo khoa bảo trì đến cùng mới đồng dạng. Người khác khả năng sẽ còn coi là đứa nhỏ này thật sự là yêu quý sách vở a. Kỳ thật La Thiên Vượng là cho tới bây giờ liền không chút vượt qua. Giáo dục bắt buộc chính là tốt, lão sư cũng sẽ không tùy tiện đánh chửi học sinh. Học sinh không nghe giảng bài, bọn hần cũng lười đi quán. Dù sao quán không tốt không trách, quán hồng từng có.

La Thiên Vượng rất nghiêm túc tại sách bài tập bên trong vẽ lên một cái màu đỏ ký tự.

Cái chữ này phù La Thiên Vượng dùng đến nhiều, mỗi ngày nấu cơm đồ ăn đều phải dùng, họa hơn nhiều, tự nhiên quen tay hay việc, ký tự bút họa thông thuận, đường cong mượt mà. Sau đó dùng một điểm song mặt nhựa cây tướng hai trang giấy thoáng dính trụ, đến lúc đó, Thẩm lão sư chỉ cần thoáng dùng sức kéo một cái, hai trang giấy liền sẽ tách ra, ký tự liền sẽ bị xé mở kích hoạt.

"Sai lầm sai lầm, Vô Lượng Thiên Tôn." La Thiên Vượng khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười.

Tiết thứ tư chuông tan học một vang, Thủy Khẩu miếu trung học ba cái niên cấp học sinh lập tức xông về nhà ăn.

La Sinh Quý cũng chuẩn bị giết ra khỏi trùng vây, vượt lên trước đi nhà ăn ăn cơm, lại bị La Thiên Vượng kéo lại.

"Thiên Vượng, nhanh lên, đi trễ, ăn đều là đồ ăn thừa." La Sinh Quý sốt ruột nói.

La Thiên Vượng tại La Sinh Quý trên ót gõ một cái: "Người tên ngu ngốc này, chờ người tại trong phòng ăn cơm nước xong xuôi, đến lúc nào rồi rồi? Còn có đi hay không Thủy Khẩu miếu đào vàng?"

"Cái gì? Nước, Thủy Khẩu miếu còn có vàng?" La Sinh Quý mở to hai mắt nhìn.

La Thiên Vượng nâng tay lên vừa chuẩn chuẩn bị cho La Sinh Quý một chút, lần này, La Sinh Quý đầu co rút lại, né tránh.

"Chúng ta đi trên trần mua chút ăn, đợi chút nữa vừa đi vừa ăn, vừa vận không chậm trễ thời gian." La Thiên Vượng nói.

"Muốn, muốn được." La Sinh Quý không có gì chủ kiến, cùng với La Thiên Vượng, cho tới bây giờ đều là La Thiên Vượng quyết định.

"Có tiền không?" La Thiên Vượng hỏi.

La Sinh Quý lắc đầu: "Bốc lên đến không có. Cha mẹ ta một năm trở về một lần, nhiều nhất là cho ta cầm tiền sinh hoạt, học chi phí phụ. Ông bà của ta nơi nào có tiền, tiền?"

"Được rồi, ta chỗ này có. Đợi chút nữa người đào được cái gì coi như ta." La Thiên Vượng nói.

"Vì cái gì?" La Sinh Quý không lớn tình nguyện.

"Ta mua cho người đồ ăn, người ăn ta đồ vật không cần làm cho ta điểm sống a? Như vậy, người đào được đồ vật tính người vẫn là tính ta sao?" La Thiên Vượng hỏi.

La Sinh Quý lập tức liền bị La Thiên Vượng cho quán tiến vào. Gãi gãi sọ não, cảm thấy La Thiên Vượng nói rất có đạo lý, nhưng lại luôn cảm thấy chỗ nào lại có chút không đúng.

"Được rồi được rồi. Đợi chút nữa bánh bao tiền xem như ta cho người mượn, người đào được đồ vật kiếm tiền, trả lại ta bánh bao tiền. Người khác đều giảng người ngốc, kỳ thật người cái cầu ngày tặc giả hoạt. Người gạt được người khác, nhưng không gạt được ta." La Thiên Vượng tại La Sinh Quý trên ót vỗ một cái.

La Thiên Vượng tựa hồ để La Sinh Quý rất được lợi: "Nếu là, không có đào được đồ vật làm sao bây giờ?"

La Thiên Vượng nâng tay lên lại muốn đánh La Sinh Quý, La Sinh Quý vội vàng trốn tránh: "Ngươi cái cầu ngày liền hiểu được chiếm tiện nghi. Ngươi muốn không đào được đồ vật, ngươi liền mặc một thân nát quần áo, làm bộ chân của mình què, đến thủy khẩu cầu đi xin cơm đi. Ngươi nếu là giả bộ hơi thảm một điểm, nói không chừng thật có thể lừa gạt đến tiền."

"Thiên Vượng, ta nếu là đi thủy khẩu cầu xin cơm, một ngày đại khái có thể muốn tới bao nhiêu tiền?" La Sinh Quý lại có chút tâm động.

"Ngươi cái này không có tiền đồ, thật đúng là dự định đi xin cơm đâu? Dứt khoát để cho ta đem chân của ngươi đánh gãy, ngươi cũng có thể nhiều kiếm một điểm." La Thiên Vượng nâng tay lên còn không có đánh tới La Sinh Quý trên thân, La Sinh Quý đã chạy ra. La Sinh Quý thật đúng là giống La Thiên Vượng nói như vậy, có chút thích giả ngây giả dại. Kỳ thật trong lòng cơ linh cực kì.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Đào Được Bảo

La Thiên Vượng cùng La Sinh Quý hai người một người mang theo một cái túi nhựa, bên trong chứa mấy cái bánh bao vừa đi vừa ăn. La Sinh Quý ăn đến gấp, không cẩn thận nghẹn, hai con mắt trực phiến, hết lần này tới lần khác ven đường ngay cả cái ép giềng nước cũng không thấy, chớ nói chi là vòi nước.

"Thiên Vượng, nghẹn chết ta rồi, nghĩ biện pháp cho ta làm lướt nước, được chứ?" La Sinh Quý xác thực nghẹn đến không được.

"Đến bên này." La Thiên Vượng tướng La Sinh Quý đưa đến chỗ hẻo lánh, tới một cái màu lam ký tự, một đoàn nước đột nhiên lơ lửng tại La Sinh Quý trước mặt.

"Đây, đây là cái gì?" La Sinh Quý sợ ngây người.

"Thất thần làm gì? Tranh thủ thời gian uống a!" La Thiên Vượng vội vàng nói.

La Sinh Quý nhìn xem như thế một đại đoàn nước, không biết nên từ nơi nào hạ miệng. Vội vàng dùng tay nâng lên thổi phồng uống vào trong bụng. Nước này thật sự là đủ ngọt. La Sinh Quý còn muốn uống, ai biết tay đưa tới thời điểm, nước sọt rơi xuống trên mặt đất.

"Ta còn không có uống đủ đâu." La Sinh Quý nhìn xem một chỗ nước, tiếc rẻ nói.

"Ta để ngươi nhanh lên, chính ngươi lẽ mà lẽ mề, trách ai? Đi nhanh lên." La Thiên Vượng gặp La Sinh Quý đã không sao, mới không thêm để ý hần.

Hai người đi không bao lâu, liền đi tới Thủy Khẩu miếu. Hiện tại Thủy Khẩu miếu nhưng thật ra là một vùng phế tích. Năm đó miếu đường bị đốt đi về sau, nơi này liền hoang phế. Về sau chậm rãi lại có người tới đây bái Bò Tát. Cũng có tiếng gió nói muốn đem Thủy Khẩu miếu nặng dựng lên. Nhưng một mực cũng không có động tĩnh. Đoán chừng muốn trùng kiến Thủy Khẩu miếu không phải một chuyện dễ dàng.

Thủy Khẩu miếu nơi này sở dĩ còn duy trì lúc trước thiêu hủy đáng vẻ, chủ yếu vẫn là Thủy Khẩu miếu trấn người đối thần linh kính sợ. Ai cũng không dám đem phòng ở xây ở miếu đường vị trí. Bởi vì sợ đắc tội thần linh. Trong làng tranh nền nhà vì bàn tay rộng địa phương có thể sẽ đấu cái đầu roi máu chảy, một cái hư ảo thần linh nền nhà, coi như hoang phế, cũng sẽ không có người dám động. Nhưng là tiểu thí hải ngoại trừ, Thủy Khẩu miếu nơi này cũng không chỉ La Thiên Vượng cùng La Sinh Quý hai cái, La Thiên Vượng cùng La Sinh Quý lúc đến nơi này, Thủy Khẩu miếu nơi này đã tới một chút tầm bảo tiểu thí hải.

La Sinh Quý xem xét tới nhiều người như vậy, trong lòng cái kia gấp a: "Thiên Vượng, nhanh lên, đều bị người khác tìm khắp cả."

"Ngươi gấp cái gì? Như thể lớn địa phương, chúng ta không thể tùy tiện tìm một chỗ liền mở đào nha. Ngươi nói Thủy Khẩu miếu trước kia chủ điện hẳn là ở chỗ nào?" La Thiên Vượng hỏi.

"Vây khẳng định là tại nhất vị trí giữa a. Đúng a, chúng ta nếu là tìm tới chủ điện, cái chỗ kia tiền khẳng định nhiều nhất." La Sinh Quý tìm một cái cao nhất vị trí, nhìn chung quanh một chút. Sau đó chỉ vào một chỗ, "Nơi đó, cái chỗ kia khẳng định là chủ điện vị trí."

La Thiên Vượng kỳ thật cũng không nắm chắc được, bởi vì cái này địa phương hủy hoại đến quá nghiêm trọng, bốn phía đều là từng đống phế tích. Hai người cũng không mang cái gì cuốc thuổng sắt loại hình đồ vật, cũng chỉ có thể bằng vào hai tay đi lật qua lật lại phế tích.

Trong phế tích cỏ dại rậm rạp, trước đem cỏ dại lật ra, sau đó tướng Thạch Đầu gạch ngói đẩy ra, đã từng tro tàn tại cỏ dại tác dụng dưới đã biến thành phi nhiều thổ nhưỡng, bên trong xen lẫn rất nhiều hòn đá, lại không nhìn thấy có bất kỳ thứ đáng giá. Tìm nửa ngày, hai người khiến cho một thân bản thiêu, lại là không thu hoạch được gì, thế mới biết La Trạch Quân duy nhất một lần tìm tới hai cái đồng bạc, là cỡ nào may mắn sự tình.

"Thiên Vương, chúng ta có phải hay không tìm lộn chỗ?" La Sinh Quý hỏi.

"Ta chỗ nào hiểu được? Lại tìm một hồi, không tìm được liền trở về được rồi. Nếu thật là dễ dàng như vậy liền có thể đào được bảo, vậy trong này còn không người đồng nghìn nghị a?" La Thiên Vương nhìn một chút biểu, mặc dù hẳn đối với học tập không có quá nhiều hứng thú, lại cũng không muốn để lão sư năm điển hình.

"Tốt a." La Sinh Quý có chút uể oải, La Trạch Quân tùy tiện đều có thể đào được bảo, hẳn chạy tới liền đánh một thân xám.

Cùng La Thiên Vương cùng La Sinh Quý hai người đồng dạng, rất nhiều thừa dịp hưng mà đến các tiểu thí hải cũng bắt đầu mất hứng mà về. Nhìn bộ dáng của bọn hắn liền biết bọn hắn khẳng định cũng không có đào được bảo.

Tất cả mọi người tay không mà về ngược lại là đều tâm lý cân bằng.

La Thiên Vương cùng La Sinh Quý hai người ngược lại là rất có kiên nhẫn, những người khác đi,

Liền hai người bọn họ chính ở chỗ này chống mộng lên đào nổi kinh.

La Thiên Vương đào một hồi lâu cũng không có đào được một vật, nâng người lên cũng không tiếp tục chịu lãng phí sức lực.

"Được rồi, trở về. Thuận túy ở chỗ này uống phí sức lực." La Thiên Vương nói.

"Muốn được, trở về đi. Bị Vương lão sư bắt được, nhưng liền phiền toái." La Sinh Quý gật gật đầu.

La Thiên Vương đột nhiên chỉ vào La Sinh Quý a cười ha ha, nguyên lai hai người đào bảo thời điểm, xuất mồ hôi thuận tay liền chà xát một chút, kết quả đem trên tay than xám lau tới trên mặt, La Sinh Quý lúc này khiến cho cùng cái giống như con khỉ.

Không nghĩ tới La Sinh Quý cũng nhìn La Thiên Vương một chút, cũng chỉ vào La Thiên Vương cười ha ha.

La Thiên Vương lập tức rõ ràng chính mình lúc này tình hình cùng La Sinh Quý không sai biệt lắm.

Vội vàng dẫn đạo lam sắc quang điểm hình thành một cái màu lam ký tự, đồng thời lập tức kích phát, một đoàn óng ánh sáng long lanh như là bảo thạch một đoàn nước liền xuất hiện trên không trung.

"Nhanh!" La Thiên Vương vội vàng dùng tay từ nước đoàn bên trong nâng lên nước rửa mặt. Tướng trên mặt dơ bẩn rửa sạch sẽ. La Sinh Quý cũng biết nước này chẳng mấy chốc sẽ rơi xuống, cũng liền bận bịu rửa mặt, tẩy xong mặt, còn nâng lên nước uống vào mấy ngụm. Lúc này, kia một đoàn nước mới hướng mặt đất rơi xuống.

Cái này một đoàn nước rơi xuống đất, lập tức liền đem trên mặt đất bùn đất cọ rửa mờ. Một tấm ván gỗ từ trong đất bùn lộ ra.

"Đây là cái gì?" La Thiên Vương rất là kỳ quái. Lẽ ra cái này trong phế tích khả năng không lớn còn lại hoàn chỉnh tấm ván gỗ, mà lại coi như năm đó không có bị thiêu hủy, đã nhiều năm như vậy, hẳn là cũng mục nát, nhưng là tấm ván gỗ này nhìn hoàn hảo không chút tổn hại. Bị nước đoàn đem phía trên xám cầu xong rửa sạch sẽ về sau, lại còn có thể thấy được trên ván gỗ rõ ràng hoa văn.

"Thiên Vương, chúng ta đào được bảo a?" La Sinh Quý hỏi.

"Đào được sọ não của người. Một tấm ván gỗ cũng có thể xem như bảo." La Thiên Vương tại La Sinh Quý trên đầu gõ một cái.

"Cái này tấm ván gỗ nhiều năm như vậy đều không mục nát, khẳng định là bảo." La Sinh Quý nói.

La Thiên Vương thử một chút, phát hiện tấm ván gỗ rất nặng, liền nói với La Sinh Quý, "Đến, đem cái này tấm ván gỗ lật qua."

Hai người hợp lực nhắc động tấm ván gỗ, lại phát hiện tấm ván gỗ gát gao có định trên mặt đất, căn bản nhắc không nổi.

"Kỳ quái!" La Thiên Vương tướng bốn phía tro tàn thanh lý mờ, gõ gõ tấm ván gỗ, lúc này mới phát hiện dưới ván gỗ mặt là trống không, cái này tấm ván gỗ hẳn là một cái địa đạo cái nắp, hẳn là từ bên trong chột lại. Nhưng là ai sẽ từ bên trong tướng địa đạo buộc lại đâu?

La Thiên Vương nhìn đồng hồ, phát hiện đã không còn sớm, liền nói với La Sinh Quý: "Nếu người không đi, liền không đuổi kịp lên lớp. Chúng ta ngày mai lại đến. Đến, đem nơi này che lại."

"Thiên Vương, người sẽ không ném ta xuống một người chạy tới đào bảo a?" La Sinh Quý có chút bận tâm hỏi.

Tức giận đến La Thiên Vương hung hăng gõ La Sinh Quý mấy lần đầu: "Kia một mình người ở chỗ này đào bảo, ta không có vấn đề."

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Phát Hiện Mật Thất

La Thiên Vượng cũng mặc kệ La Sinh Quý có đi hay không, nhanh chân liền hướng Thủy Khẩu miếu trung học phương hướng đi đến.

"Ai, chờ ta một chút." La Sinh Quý nhìn chung quanh, tựa hồ có cỗ gió lạnh thổi qua đến, liền vội vàng đuổi theo.

Hai người đều không có chú ý tới, vừa rồi đoàn kia nước rơi hạ địa phương, cò đại vậy mà lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được điên lớn lên, lập tức liền đem cái kia cái nắp vị trí cho che giấu. Nếu là có người nhìn thấy, tự nhiên sẽ coi là nơi này đã xuất thần dấu vết dấu.

La Thiên Vượng đi được rất nhanh, La Sinh Quý một đường chạy chậm mới đuổi được. Đến trường học thời điểm, La Thiên Vượng một điểm mồ hôi đều không có lưu, giống một người không có chuyện gì. Mà La Sinh Quý chạy là thở hồng hộc.

"Mệt chết, mệt chết. Thiên Vượng, ngươi chạy nhanh như vậy làm gì? Làm hại ta mồ hôi ướt đầm." La Sinh Quý oán giận nói.

Hai người chính lúc nói chuyện, chuồng vào học vang lên.

La Thiên Vượng lười nhác cùng La Sinh Quý đồng dài, đi vào phòng học, đặt mông ngồi xuống trên chỗ ngồi.

La Sinh Quý ngồi xuống về chỗ ngồi, liền bắt đầu khoác lác. Bất quá còn tốt, hắn không có ngốc đến mức đem tại Thủy Khẩu miếu phát hiện mật thất dưới đất sự tình nói ra.

"Sinh quý, các ngươi đào được cái gì bảo không?" La Trạch Quân hỏi.

"Ày." La Sinh Quý gãi gãi sọ não, cái này trâu không có cách nào hướng xuống thôi.

"Cái gì đều không có đào được à? Ngươi nhìn ta, liền đi qua một lần, đào cái đồng bạc trở về." La Trạch Quân lại lấy ra cái kia đồng bạc ra cho La Sinh Quý nhìn, "Cha ta nói một cái đồng bạc có thể bán không ít tiền đây."

"Không đúng. Cha ngươi hiểu được ngươi đào được đồng bạc, còn giá trị rất nhiều tiền, hắn sẽ còn để ngươi lấy ra chơi?" La Sinh Quý cũng coi như nghe ra điểm bề nghệ tới.

La Trạch Quân có chút hoảng: "Chính ta đào, ta vì cái gì không thể lấy ra chơi? Cha ta nói đồng bạc đổi tiền, toàn mua cho ta quần áo."

"Cha ngươi hiểu rồi, Cầm không nói cho mẹ ngươi? Mẹ ngươi hiểu rồi, cái này đồng bạc còn có thể đến trên tay ngươi? Người nào không biết mẹ ngươi là chúng ta trong làng nổi danh keo kiệt à? Nhà ngươi đồ vật, cũng liền Mã cán bộ uống đạt được. Người khác trong nhà nhưng cho tới bây giờ uống không đến nhà ngươi đồ vật. Ngươi nói mẹ ngươi hiểu được trong tay ngươi có một khối đồng bạc còn để ngươi lấy ra chơi, đánh chết ta cũng không tin, trừ phi cái này đồng bạc là giả." La Sinh Quý một khi nghĩ thông suốt, đầu vẫn là rất linh.

La Trạch Quân càng thêm bối rối: "Cái này đồng bạc làm sao lại là giả? Ta là tại đập chứa nước miếu đào. Chẳng lẽ đi thấp hương bái Phật còn dám cầm giả tiền lừa gạt Bồ Tát?"

Dương thúc quân lại gần nói ra: "Cái này còn không đơn giản, nếu muốn biết cái này đồng bạc có phải thật vậy hay không, phóng tới miệng bên trong thổi một chút chẳng phải hiểu rồi? Trên TV không phải nói thật đồng bạc thổi một chút, sẽ đình một tiếng giòn vang."

"Ngươi có dám hay không cầm cho chúng ta thổi một chút?" La Sinh Quý chỉ vào La Trạch Quân nói.

La Trạch Quân chết sống không chịu: "Ta đây là tại Thủy Khẩu miếu đào được, các ngươi không tin cũng được, ta đồng bạc tại sao phải cho các ngươi thổi? Đồng bạc mất đi, ai thường cho ta?"

La Sinh Quý chạy đến La Thiên Vượng bên kia nói ra: "Thiên Vượng, ta hiện tại hiểu rồi, Trạch Quân là lừa gạt chúng ta. Hắn căn bản là không có đào được cái gì đồng bạc, cái kia đồng bạc rõ ràng chính là hắn từ nơi nào nhặt được hàng giả."

Tây Dương kính bị La Sinh Quý cho phơi bày, La Trạch Quân hận La Sinh Quý hận muốn chết. Cái kia đồng bạc lấy ra, tại lớp học cũng không có cái gì lực hút. Bởi vì hắn gạt người, làm hại nhiều người như vậy đi Thủy Khẩu miếu đào nhiều ngày như vậy, đều hận không thể đánh La Trạch Quân một lần.

La Thiên Vượng đối với chuyện này căn bản liền không thèm để ý, hấn đi Thủy Khẩu miếu thuận túy là vì chơi vui, cũng không phải là vì lật hủ vô mớ mật đồng bạc. Một khối đồng bạc vô luận tại niên đại nào, đều không phải một số tiền nhỏ. La Thiên Vượng nhưng không tin Thủy Khẩu miếu bên trong đạo sĩ sẽ đem một cái đồng bạc cho rơi xuống. Cho dù có, cũng không khả năng sẽ có rất nhiều. Qua nhiều năm như vậy đi tìm, hoàn toàn chính là mò kim đáy biển.

La Thiên Vượng tính toán cái kia bảo trì hoàn hảo mật thất cái nắp phía dưới sẽ có đồ vật gì. Có lẽ đây chẳng qua là đạo sĩ mùa đông dùng để cất giữ khoai lang hầm. Thủy Khẩu miếu nơi này, mùa đông nhiệt độ cũng sẽ không quá thấp, không cần đến dùng hầm đến cất giữ rau quả. Bình thường cần hầm cất giữ chính là khoai lang.

Cho nên hầm cũng trở thành khoai lang hầm. Có phải hay không là hầm đâu? La Thiên Vượng không thể xác định.

La Thiên Vượng cảm thấy cái kia cái nắp có chút đặc biệt, bình thường hầm hầm là sẽ không dùng tốt như vậy tài năng đương cái nắp. Phải biết kinh lịch cái này nhiều năm mưa gió ăn mòn, bình thường vật liệu gỗ đã sớm mục nát, nhưng là cái kia cái nắp lại bảo tồn hoàn hảo. Mà lại cái nắp thượng tuyến đồ án điêu khắc tinh tế, tuyệt đối là phi thường lợi hại tượng người mới có thể đủ khắc được đi ra. Dùng tốt như vậy cái nắp đóng một cái khoai lang hầm. La Thiên Vượng cảm thấy, trừ phi cái đạo sĩ kia niệm kinh niệm choáng váng. Đúng, đạo sĩ niệm không niệm trải qua đâu? La Thiên Vượng gãi đầu một cái.

Vô luận như thế nào, cái này thần bí mật thất đều là đáng giá thăm dò một chút. Không biết phía dưới tình huống, La Thiên Vượng nhất định phải vì lần này thám hiểm chuẩn bị một chút. Đèn pin nhất định phải mang một cái. Đúng, còn phải chuẩn bị cho La Sinh Quý một cái. Mật khác, vì khảo thí mật thất bên trong có hay không đường khí, còn phải chuẩn bị mấy cây nến. Hoặc là chuẩn bị mấy cây hương cũng có thể. Mật khác, còn phải chuẩn bị đồng dạng gia hòa. Vạn nhất tại mật thất đụng phải không sạch sẽ đồ vật, hoặc là đụng phải rắn chuột, cũng có thể đỡ một chút.

Sau khi tan học, La Thiên Vượng liền cưỡi xe đi trên trần một cửa hàng bên trong, mua đủ những vật này, nhét vào trong túi xách.

La Sinh Quý gặp La Thiên Vượng cho hấn cũng chuẩn bị đèn pin, lúc này mới yên tâm xuống tới.

Hai người về thôn thời điểm, ở nửa đường thượng đuổi kịp Vương Mông được.

"Hai người các ngươi đi nơi nào? Cũng không biết được chờ ta một chút." Vương Mông được oán giận nói.

"Vương lão sư, ngươi nhưng làm lời nói nói ngược, ngươi còn đi tại hai chúng ta phía trước đâu." La Sinh Quý cười nói.

"Cái gì phía trước? Ta đi cưỡi xe thời điểm, xe của các ngươi đã sớm kỳ đi. Còn giáo biện. Khăng định là đi đi làm chuyện xấu, sợ ta hiểu được. Thiên Vượng, ngươi thành thật nói." Vương Mông được hỏi.

"Giữa trưa chưa ăn cơm, đói bụng, đi mua hai cái bánh bao lấp bao tử. Lúc đầu chuẩn bị trở về trường học chờ ngươi, cái nào hiểu được ngươi đi trước." La Thiên Vượng đem nội dung hơi sửa lại. Nghe được La Sinh Quý đều cảm thấy là thật, bụng ừng ực vang lên một chút.

"Sinh quý, ngươi xem một chút, Thiên Vượng biên lời nói dối trình độ cao hơn ngươi nhiều, nếu không phải ngươi lộ ra sơ hở, ta còn thực sự sẽ tin là thật." Vương Mông được cười khanh khách nói. Nàng không có lại truy vấn, tiểu thí hài biến thành xanh thắm thiếu niên, bắt đầu có bí mật của mình.

Thẩm bên trong lão sư giữa trưa không coi như nghiệp, ăn cơm tối xong, liền cầm lấy Anh ngữ làm việc lật lên. Lật đến La Thiên Vượng sách bài tập thời điểm, thẩm bên trong có chút ngoài ý muốn, cái này học sinh xưa nay không giao làm việc, mình cùng hấn giảng một lần, quả nhiên có tác dụng. Thẩm bên trong cảm thấy Vương Mông được tuổi còn rất trẻ, lại là vừa từ tiểu học điều đi lên, đang quân học sinh phương diện kinh nghiệm không đủ. Ngày đó cùng với nàng lúc nói, nàng vậy mà nói đùa nhỏ này có chút đặc thù. Có cái gì đặc thù? Như thế nào đi nữa, không phải cũng là cái tiểu thí hài a? Ta lão Thẩm dạy hơn mười năm sách, dạng gì tiểu thí hài chưa thấy qua? Đến trong tay của ta, bọn hấn chính là nhảy không ra Ngũ Chỉ sơn Tôn hầu tử.

Lão Thẩm rất là đắc ý rất là cảm khái tướng sách bài tập mở ra.

"Bồng!"

Một đám lửa từ sách bài tập bên trong nhảy lên ra, trực tiếp tướng lão Thẩm tóc cháy rụi một mảng lớn.

"Ai nha mẹ của ta ai!"

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhữ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48:

La Thiên Vượng về đến nhà, La Thiên Tứ lập tức tiến lên đón.

"Ca ca, mua cho ta ăn cái gì không có?" La Thiên Tứ chạy tới liền muốn lật La Thiên Vượng túi sách.

La Thiên Vượng sớm đã có chuẩn bị: "Không cho phép lật, bằng không, ta liền đem ăn ném đến hồ nước bên trong cho ăn cá chạch."

La Thiên Tứ không tin: "Ca ca, người chớ ném đến hồ nước bên trong, người ném đồ vật cá chạch sẽ không ăn đấy. Ngày đó ta đem người mua cho ta bánh kẹo ném đi một khối đến hồ nước bên trong, cá chạch nghe đều không nghe thấy đấy."

"Vậy ta liền cho lão Hoàng ăn. Lão Hoàng miệng lão miệng lão, chỉ không kén ăn, cái gì đều uống." La Thiên Vượng nói.

Hoàng ngư nghe được La Thiên Vượng giảng đến nó, lập tức ngửa đầu "Muru" kêu một tiếng, sau đó vui sướng nhanh chân hướng La Thiên Vượng chạy tới.

La Thiên Tứ luống cuống, hậm hực nói: "Ta không ngã vẫn không được a?"

"Cái này còn tạm được." La Thiên Vượng từ trong túi xách xuất ra hai cái bánh bao đưa cho La Thiên Tứ. La Thiên Tứ tiếp nhận bánh bao hoan hoan hi hi chạy về nhà hướng gia gia nãi nãi khoe khoang đi.

Hoàng ngư chạy đến La Thiên Vượng bên người, dùng đầu cọ xát La Thiên Vượng chân, sau đó lại dùng đầu lưỡi liếm một cái La Thiên Vượng tay. La Thiên Vượng vỗ vỗ hoàng ngư đầu, rất nhuần nhuyễn không chế một đoàn điểm sáng màu xanh lục chui vào hoàng ngư đầu.

"Đi thôi." La Thiên Vượng vỗ vỗ hoàng ngư đầu, hoàng ngư vui sướng vây quanh La Thiên Vượng chuyển hai vòng, mới chạy tới hồ nước vừa ăn khới thảo tới. Hồ nước nơi này đã thành nó chuyên môn nông trường, trong thôn trâu nước hoàng ngư đi qua từ nơi này, nó trực tiếp bão nổi. Liền xem như cao lớn nhất trâu nước trâu đực cũng không dám cùng La Thiên Vượng nhà cái này hoàng ngư đánh đờ.

"Thiên Vượng, về sau chớ cho Thiên Tứ mua đồ ăn vặt uống, gia hỏa này hóp đồ ăn vặt liền không chịu uống cơm. Mỗi ngày lúc ăn cơm tối, hán hóp một điểm liền hồ uống đã no đầy đủ, chính là trống không bụng chờ người mua đồ ăn vặt." Tiêu Xuân Tú vừa nhìn thấy La Thiên Vượng tiến đến, liền vội vàng tướng đồ ăn bùng ra. Vô luận là lúc nào, đồ ăn bùng ra, luôn luôn nóng hăm hập.

La Thiên Vượng trực tiếp lên mặt bát trang một chén lớn cơm, tướng đồ ăn cũng toàn bộ bỏ vào trong chén, dùng đũa trộn lẫn lên, liền từng ngậm từng ngậm bắt đầu ăn.

Tiêu Xuân Tú tướng La Thiên Tứ bắt được, quở trách nói: "Người xem một chút người ca ca, uống cơm xưa nay không chọn. Người chính là yêu uống đồ ăn vặt. Đồ ăn vặt sao có thể đương cơm uống đấy?"

La Thiên Tứ đối gia gia nãi nãi luôn luôn cầm ca ca đương tấm gương rất là bất mãn: "Người khác giảng gia gia nãi nãi yêu đầu tôn, các người chính là yêu ca ca nhiều một ít. Mỗi lần đều hướng ca ca trong túi đưa tiền, liền không có xem lại các người hướng ta trong túi đưa qua tiền."

La Thiên Vượng ân hừ một tiếng, trừng mắt, dọa đến cái kia tiểu thí hài vội vàng trốn đến nãi nãi phía sau cái mông.

"Người nhìn nha, người đầu này tôn lại muốn khi dễ ta. Lần sau nương gọi điện thoại về, ta liền cùng nương giảng, người cùng gia gia không yêu ta, ca ca luôn luôn khi dễ ta. Về sau ta cùng nương đến Quảng Đông đọc sách. Không cùng với các người." La Thiên Tứ an toàn có bảo hộ, lá gan càng mập.

"Nuôi không quen tiểu bạch nhãn lang, may mà nãi nãi mỗi ngày đem tốt nhất uống đều cho người. Người còn giảng nãi nãi không yêu người. Người cùng cha người nương đi Quảng Đông tốt nhất, nhìn các người Quảng Đông cơm so với chúng ta Hà Ma vịnh cơm tốt uống một chút a?" Tiêu Xuân Tú khanh khách cười không ngừng.

La Thiên Vượng cũng không nhịn được cười: "Nãi nãi, các người lúc trước làm sao nhất định phải tại Quảng Đông thùng rác nhặt như thể một con Bạch Nhãn Lang về tới làm gì? Để hán tại bọn hán Quảng Đông uống rác rưởi không phải tốt hơn?"

"Ta mới là không nhặt được. Người mới là nhặt được đâu. Nương giảng, người sinh ra tới quá ngu, kế hoạch hoá gia đình mới cho nhà chúng ta phê hai thai." La Thiên Tứ gặp La Thiên Vượng cùng Tiêu Xuân Tú hai cái thu về bằng tới nói hán một cái, cảm giác thiên đại uy khuất, cong miệng lên, to như hạt đậu nước mắt đã tại trong hốc mắt đảo quanh, phút chốc liền từ khóe mắt trào lên mà ra.

"Ai nha, Thiên Tứ chớ khóc, chưa nghe người ca ca nói mò, người ở đâu là từ đồng rác nhặt được đâu? Quảng Đông lão nhất trọng nam khinh nữ, cái nào sinh con trai sẽ còn ném đến bãi rác đâu? Người ca ca mới là nhặt được." Tiêu Xuân Tú nói.

"Đúng, ca ca ta là từ bờ ruộng thượng nhặt về." La Thiên Tứ rốt cục hả giận.

"Ai nha,

Ta trong túi xách khối này bọc giấy đường cũng đừng tan a." La Thiên Vượng làm bộ lật sách bao.

"Ca ca, người khác giảng người là từ bờ ruộng thượng nhặt về, ta vậy mới không tin đâu." La Thiên Tứ lập tức đòi giọng.

La Thiên Vượng từ trong túi lật ra một cái hoa quả đường đưa cho Thiên Tứ: "Đừng xem, liền cái này một cái. Cho người hết."

"Không tin, trừ phi người đem cái túi lật cho ta nhìn." La Thiên Tứ tướng viên kia hoa quả đường lấy vào tay, lập tức đối La Thiên Vượng đưa ra chất vấn.

"Tin hay không tùy người. Ta mặc kệ người, người nếu là dám xoay loạn ta đồ vật, nhìn ta không đánh người." La Thiên Vượng uy hiếp nói.

La Thiên Tứ hướng phía La Thiên Vượng làm một cái mặt quỷ, chạy ra ngoài chơi đi.

Tiêu Xuân Tú gặp La Thiên Vượng ăn rất ngon lành, trên mặt lộ ra tiểu dung: "Thiên Vượng, ở trường học đọc sách phải dùng công. Chớ cùng trong trường học không đứng đắn người cùng nhau chơi đùa. Hiểu được a?"

"Nãi nãi, trường học của chúng ta bên trong không có không đứng đắn người đâu. cho dù có, ta cùng bọn hắn cũng không chơi được cùng nhau đi." La Thiên Vượng cười nói.

"Vậy người thành tích thế nào?" Tiêu Xuân Tú hỏi.

"Còn không có khảo thí đâu. Hiện đang đi học bốc lên đến rất nhiều dùng, cha ta không phải nói chuyện, thật nhiều sinh viên đều chạy đến Quảng Đông làm công đi rồi sao? Thôn chúng ta bên trong không có đọc sách, cũng là chạy đến Quảng Đông làm công. Nói rõ đọc sách một chút cũng vô dụng." La Thiên Vượng nói.

"Người trong thôn làm công cùng người ta sinh viên làm công là một chuyện a? Người khác sinh viên làm công đều là ở trong xưởng ngồi phòng làm việc. Người trong thôn ra ngoài làm công, đều là bán khổ lực. Người ta ngồi phòng làm việc lại nhẹ nhõm tiền lương còn cao hơn." La Bảo Lâm từ bên ngoài đi vào, tướng cuộc treo lên, liền ở một bên ngồi xuống.

"Cha ta không có đọc cái gì sách, không phải cùng dạng đương bao công đâu a?" La Thiên Vượng tiếp tục tranh cãi.

"Nếu không phải mẹ người đọc sách nhiều, cha người đương bao công đâu muốn may mà đồ lót đều bốc lên đến mặc. Thiên Vượng, chúng ta cả một nhà đều cho tới bây giờ thoát ra qua một người sinh viên đại học. Người muốn tranh khẩu khí, thì cái đại học, cho chúng ta cả một nhà tranh khẩu khí." La Bảo Lâm nói.

"Gia gia, người yên tâm. Ta về sau khẳng định thi được đại học." La Thiên Tứ vừa mới đi theo La Bảo Lâm phía sau cái môn vào phòng.

"Ừm, chúng ta Thiên Tứ có chí khí. Hai người các người huynh đệ nếu là đều có thể thi được đại học liền tốt." La Bảo Lâm đối La Thiên Vượng vẫn là rất lo lắng. Hắn cảm thấy La Thiên Vượng cái dạng này, nếu như tương lai không đọc sách đi ra ngoài, uốn tại Hà Ma vịnh nơi này, tương lai cưới cái bà nương đều sẽ thành vấn đề. Coi là La Thiên Vượng dù sao cũng là cùng người khác không giống. Nhưng là nếu như tương lai thi đại học đi ra, ra đến bên ngoài, ai cũng không biết được La Thiên Vượng nội tình, tự nhiên cùng hài tử khác không hề khác gì nhau.

Ngày thứ hai, La Sinh Quý sớm cưỡi xe đi vào La Thiên Vượng nhà. Hắn đối ở hôm nay mạo hiểm là phi thường mong đợi.

"Thiên Vượng, chuẩn bị đi rồi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Hù Chạy

Buổi trưa, La Thiên Vượng công một cái túi sách đi ra phòng học, xuống thang lầu thời điểm bị Vương Mông được một chút trông thấy.

"Thiên Vượng! Người đi làm cái gì?"

La Thiên Vượng một nghe thanh âm liền biết là Vương Mông được, kéo La Sinh Quý nhanh chân liền chạy.

"Tiểu tử thú! Trừ phi người cũng không tiếp tục đến trường học, nếu không xem ta như thế nào thu thập người!"

Vương Mông được tức nổ tung, nàng biết La Thiên Vượng khẳng định là nghe được, nếu không cũng sẽ không nhanh chân liền chạy, nhưng là vậy mà giả giả không nghe thấy, thật sự là tức chết người. Vương Mông được có chút bận tâm La Thiên Vượng, gia hỏa này trên thân công một cái bao, hiển

nhien là có chuẩn bị mà đi. Cũng không biết gia hỏa này chuẩn bị đi làm gì.

La Thiên Vượng cùng La Sinh Quý cực nhanh chạy xuất thủy khẩu miếu bên trong học, một người đỡ lấy một cái cây càng không ngừng thờ. La Thiên Vượng khá tốt, qua lập tức liền chậm đến đây. La Sinh Quý thờ đến mắt trợn trắng, còn lòng vẫn còn sợ hãi nhìn xem Thủy Khẩu miếu của trường học.

"Thiên Vượng, chúng ta thăm rồi, bị Vương lão sư thấy được. Trở về chuẩn sẽ bị nàng thu thập."

La Thiên Vượng cười hắc hắc, lộ ra hàm răng trắng nõn: "Người nếu là sợ, bây giờ đi về còn kịp."

"Người đừng nghĩ ném ta xuống. Người thế nhưng là nói đảo được bảo bối người muốn cùng ta chia đều. Người không cho ta đi, có phải hay không muốn nuốt một mình?" La Sinh Quý rất là tỉnh táo mà hỏi thăm.

La Thiên Vượng tại La Sinh Quý trên móng đá một cước: "Đi chết. Chưa thấy qua người như thế mê tiền."

La Sinh Quý bị La Thiên Vượng đá cái lão đảo, lại không có chút nào buồn bực, ngược lại lộ ra tiểu dung, bởi vì La Thiên Vượng làm như thế, nói rõ hẳn sẽ không độc chiếm bảo bối. Nói cho cùng hẳn vẫn là rất tham tiền.

La Thiên Vượng cũng cảm cái này tham tiền không có cách, đưa tay không đánh người mặt tươi cười, La Thiên Vượng không để ý La Sinh Quý, nhanh chân đi về phía trước.

"Thiên Vượng, chờ ta một chút." La Sinh Quý liền vội vàng đuổi theo.

Hai người đi vào Thủy Khẩu miếu đi chỉ thời điểm có chút trợn tròn mắt, hai người làm ký hiệu đã không thấy, Thủy Khẩu miếu đi chỉ bên trên, thay đổi hoàn toàn một cái dạng. Một mảnh tươi tốt cỏ dại đã đem Thủy Khẩu miếu hoàn toàn bao trùm.

"Thiên Vượng, hôm qua chúng ta tới giống như không thấy được sâu như vậy thảo a?" La Sinh Quý sắc mặt xoát một chút trở nên tái nhợt. Nông thôn hài tử đều biết, thảo nhưng không có dài nhanh như vậy. Liền xem như thủy hồ lô một đêm cũng môi giới pháp đem hồ nước mọc đầy a? La Sinh Quý âm hưởng bên trong, thủy hồ lô là đáng đáp nhanh nhất heo cỏ. Trong nhà hẳn nuôi nửa phần thủy hồ lô, mỗi ngày đi đánh thủy hồ lô cho heo ăn, qua một hai ngày thủy hồ lô liền sẽ mọc đầy. Thế nhưng là loài ngựa này ba lão thảo ngựa ba lão thảo, một loại cỏ dại tên tục, làm sao lại đáng đáp nhanh như vậy đâu? Nhưng là bây giờ, xuất hiện tại trước mặt hai người lại là một mảnh mênh mông vô bờ xanh um tươi tốt lục sắc.

La Thiên Vượng ngược lại còn tốt, loại chuyện này hẳn không phải chưa từng thấy. Hồ nước bên cạnh thảo liền cùng nơi này thảo có chút tương tự, mỗi ngày hoàng ngư ăn không ngừng, hồ nước bên cạnh thảo lại luôn như vậy tươi tốt. Một cái tiểu Thủy đường bốn phía con dê, đáng đáp thảo lại có thể nuôi sống một con bò, đây là cỡ nào chuyện kỳ quái a!

"Đi nhanh một chút a!" La Thiên Vượng đi về phía trước mấy bước, gặp La Sinh Quý không chịu cất bước, thúc giục một tiếng.

"Thiên Vượng, tính, được rồi, chúng ta dừng, dừng, chờ đi." La Sinh Quý không chỗ ở lắc đầu.

"Người nếu là không đi, ta cũng không cùng người phân bảo vật a." La Thiên Vượng cười nói.

La Sinh Quý nghe được phân bảo vật, đi về phía trước hai bước, nhưng là rất nhanh, hẳn lại rút trở về: "Thiên Vượng, chúng ta về, trở về được rồi. Nơi này không sạch sẽ!"

"Nơi này làm sao không sạch sẽ? Nhìn người đã nói a từ ngốc lời nói, nơi này đã từng là miếu đường, coi như biến thành phế tích, đồ không sạch sẽ dám đến?" La Thiên Vượng cười khúc khích.

La Sinh Quý nhưng vẫn là dùng sức lắc đầu: "Không, ta không đi, muốn đi người đi một mình."

La Sinh Quý sợ hãi, nhanh chân liền chạy, một hơi chạy đến trên đường người đến người đi địa phương mới thoáng an tâm xuống tới. Đến nơi này, mới nhớ tới La Thiên Vượng một người còn lưu tại Thủy Khẩu miếu. Muốn chạy trở về hồ La Thiên Vượng, bước chân lại một bước đều không bước ra đi. Hẳn sợ hãi a!

La Thiên Vượng không nghĩ tới một mảnh cỏ dại sẽ đem La Sinh Quý dọa thành cái dạng này,

Có chút bất đắc dĩ lắc đầu, bất quá hẳn không chuẩn bị lui về. Những này cỏ dại là thế nào dài thành như vậy, hẳn có chút hoài nghi, khả năng cùng mình có quan hệ. Thế là La Thiên Vượng thuận cỏ dại thân thân một mực tìm đi qua, kết quả phát hiện Thủy Khẩu miếu cái này một mảng lớn xanh um tươi tốt cỏ dại vậy mà đều là từ một chỗ mọc ra. Những này cỏ dại vậy mà không ngừng mà hướng bốn phía khuếch tán, đem toàn bộ Thủy Khẩu miếu toàn bộ bao trùm.

La Thiên Vượng nhìn chung quanh, vậy mà một bóng người đều không nhìn thấy, hiển nhiên Thủy Khẩu miếu trận này biến hóa, hù chạy không ít người. Đều còn tưởng rằng là Bồ Tát hiển linh.

La Thiên Vượng tìm được cỏ dại căn, tự nhiên cũng đã tìm được mật thất kia lối vào.

Tướng cỏ dại lật ra, cỏ này đáng đáp thật đúng là tràn đầy, La Thiên Vượng dùng tay kéo đều rất khó khê động, cuối cùng ngay cả thổ mang theo sợi cỏ cùng một chỗ ném tới một bên, vừa vặn tướng hôm qua che đầy giấu đi cái nắp lộ ra. La Thiên Vượng tại bốn phía đều thử một chút. Phát hiện cái nắp chụp rất chặt, căn bản không có cách nào mở ra. La Thiên Vượng dùng sức dùng sức kéo lên, cái nắp lại là không nhúc nhích tí nào. Từ trong túi xách

lật ra một thanh dao gọt trái cây ra, từ bốn phía trong khe hở tìm tìm, nhìn xem có thể hay không tương cái nắp cạy mở. Rất mau tìm đến một cái chốt vị trí, lại không có cách nào tương một cái chốt mở ra. Phiền môn tai cũng không biết là làm bằng vật liệu gì, vậy mà cũng không có bị gì xấu.

La Thiên Vượng thử mấy lần đều không thể đủ tương cái nắp mở ra, gãi đầu một cái, cũng không biết nên làm cái gì mới đến. Mở ra túi sách, xuất ra một cái cái bật lửa đến, lại lấy ra một cây nến, muốn đem cái này cái nắp điểm. Nhưng là cái này cái nắp làm sao điểm đều điểm không đến. Thật đúng là có điểm thủy hỏa bất xâm tiết tấu.

"Đúng rồi!" La Thiên Vượng đột nhiên có chủ ý. Một cái màu đỏ ký tự từ La Thiên Vượng tay bên trong bay ra, một đoàn chói mắt màu trắng ngọn lửa lao thẳng tới cái kia cái nắp mà lại. Khác La Thiên Vượng cực kì giật mình là, kia một đám lửa vậy mà trực tiếp xuyên qua cái nắp, tại cái nắp thượng lưu lại một cái năm đám lớn động. Cái này đoàn hỏa điểm vậy mà lợi hại như vậy, trong chớp mắt liền đem mới vừa rồi còn thủy hỏa bất xâm cái nắp mặc một chút một cái hố. Vị trí tuyên đến vừa vặn, vừa vặn tương cái kia một cái chốt cho đốt rụi.

La Thiên Vượng tương cái nắp xốc lên, hiện ra một cái tối om hang động. Phía ngoài tia sáng rất mạnh, bên trong thoát nhìn là đen sì, không nhìn rõ thứ gì. La Thiên Vượng đốt một điều ngọn nến, lại lấy ra một cái đèn pin, một cái tay cầm ngọn nến một cái tay cầm đèn pin, thuận hang động hai bên đào ra lom lom chậm rãi đi xuống dưới đi. Cái huyệt động này ước chừng năm sáu mét sâu. Cửa hang cũng không phải rất lớn, chỉ chứa một người trưởng thành ra tiến.

La Thiên Vượng đến động Địa bộ, phát hiện bên cạnh có cái bên cạnh động, bắt quá cửa hang còn có một cánh cửa. Đạo này môn cùng cái kia cái nắp so ra lộ ra đơn sơ được nhiều, La Thiên Vượng dùng sức đẩy, cái kia đạo đã mục nát rất nghiêm trọng môn âm vang sụp đổ.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Nhặt Được 1 Quyển Sách

Ngọn nến lóe lên một cái, cũng không có dập tắt. La Thiên Vượng cầm đèn pin hướng bên trong chiếu một cái. Phía trước là một cái thông đạo, thông đạo rất hẹp, người trưởng thành muốn hóp lưng lại như mèo mới có thể thông hành, La Thiên Vượng ngược lại là vừa vặn tốt. Cái này địa động bên trong, mặc dù trong lòng đất, lại rất khô ráo, liền ngay cả trên vách động, cũng không có ẩm ướt cảm giác. Xem ra địa động này là trải qua một chút đặc thù xử lý.

La Thiên Vượng con mắt nhìn chăm chăm vào phía trước, không có chú ý dưới chân. Dưới chân giống như đá một vật, vội vàng dùng đèn pin vừa chiếu, lại là bản rất cổ lão sách. La Thiên Vượng nhặt lên xem xét, trên đó viết chữ phồn thể, La Thiên Vượng ngược lại là nhận ra một chút. Chữ thứ nhất là một cái "Ôm" chữ, chữ thứ hai không biết, chữ thứ ba là một cái "Từ" chữ. Ngoài ra còn có "Cát Hồng" hai chữ. So phía trước ba chữ yếu lược hơi nhỏ một chút. Trong sách này chữ giống như đều là viết tay, dùng trang giấy cũng không biết là làm bằng vật liệu gì, tại địa động này bên trong hẳn là có rất nhiều năm, vậy mà một chút cũng không có hư hao. Cái này khiến La Thiên Vượng âm thầm lấy làm kỳ. Nếu là bình thường sách, để ở chỗ này lâu như vậy, chỉ sợ đều bị côn trùng ăn.

Lật ra nội dung, La Thiên Vượng tán thưởng một câu: "Chữ viết đến thật tốt! Đáng tiếc xem không hiểu!"

Phần lớn chữ mặc dù là phồn thể, ngược lại cũng có thể nhận ra hơn phân nửa. Thế nhưng là cổ văn chỉ là biết chữ liền có thể nhìn hiểu a? La Thiên Vượng gãi gãi sọ não, tương sách bỏ vào trong ba lỗ. Mặc dù xem không hiểu, nhưng là lật ra rất nhiều trang, cảm giác sách này rất huyền diệu. Chuẩn bị đi trở về hảo hảo nghiên cứu.

Đi theo địa đạo đi, cái gì cũng không thấy. Chính là một đầu đơn giản địa đạo mà thôi. La Thiên Vượng có chút không rõ, người một cái miếu đường đào dài như vậy địa đạo làm gì? Vàng bạc tài bảo cái gì cũng không biết giấu một điểm để ở chỗ này.

La Thiên Vượng vừa rồi nhặt được một bản cổ thư, về sau đối dưới chân đặc biệt chú ý, thế nhưng là không có cái gì nhặt được. Một đường đi lên phía trước, ước chừng đi mười mấy phút, phía trước đột nhiên biến đổi, không còn là địa đạo, mà là biến thành một cái sơn động, đất này đạo vậy mà cùng một cái sơn động kết nối vào. La Thiên Vượng trong lòng vui mừng: Chẳng lẽ này sơn động mới thật sự là bảo tàng địa phương?

Trong sơn động hồi âm lớn, thỉnh thoảng lại truyền đến giọt nước tiếng đình đông. La Thiên Vượng đá phải một cục đá phát ra thanh âm đều có thể trong sơn động quanh quẩn hồi lâu.

Bắt quá đến nơi này, La Thiên Vượng có chút đau đầu, bởi vì sơn động mở rộng chi nhánh rất nhiều, không cẩn thận liền có khả năng mất phương hướng. Cái này cũng không thắng được La Thiên Vượng, đến thời điểm, La Thiên Vượng liền chuẩn bị kỹ càng, trong túi xách thả mấy cây phấn viết. Vẫn nhân cơ hội tại Vương Mông được văn phòng cầm.

Dùng phấn viết trên mặt đất vẽ xong phương hướng, đi không xa liền họa một cái mũi tên.

"Hòa thượng này thật sự là giáo hoạt, vậy mà tìm một chỗ như vậy đến bảo tàng. Bất quá đừng phải ta, người giấu chỗ nào ta đều muốn đem bảo bối tìm ra." La Thiên Vượng tại trong bụng tự nhủ.

Đi đến trong đó một cái thông đạo về sau, La Thiên Vượng không nghĩ như vậy, mặc dù La Thiên Vượng có thể đem đi qua địa phương toàn bộ tiêu xuất đến, nhưng là trong thạch động phân nhánh thực sự nhiều lắm. Có nhiều chỗ thậm chí xuất hiện giao nhau. Cứ như vậy, muốn tương sơn động tìm lượt, cũng có chút khó khăn.

La Thiên Vượng mỗi lần gặp được chỗ ngã ba toàn bộ lựa chọn bên phải nhất đạo, bất tri bất giác lại quán trở lại lúc đầu trên đường, nhìn một ít thời gian, cách buổi chiều lên lớp đã không có thời gian dài bao lâu. La Thiên Vượng vội vàng đình chỉ lục soát, dọc theo đường cũ trở về. Lại từ cửa vào về tới Thủy Khẩu miếu trên mặt đất.

Để La Thiên Vượng giật mình là, hần đi xuống thời điểm, mở ra miệng hàm lại nhưng đã bị rậm rạp cỏ tranh bao trùm. La Thiên Vượng chui ra địa đạo, một lần nữa tướng cái nắp đắp lên, dùng cỏ đại bao trùm ở phía trên. Không nhìn kỹ, căn bản không nhìn thấy khối này tấm che.

La Thiên Vượng ra địa đạo về sau, cực nhanh hướng trường học đuổi. Đến trên đường phố thời điểm. Đột nhiên nghe được La Sinh Quý tiếng la.

"Thiên Vượng."

La Thiên Vượng quay đầu nhìn lại, La Sinh Quý ngồi xổm ở bên đường phố, nhìn thấy La Thiên Vượng trở về, lập tức vui vẻ tiến lên đón.

"Thiên Vượng, người không có việc gì a? Không có việc gì liên tốt."

La Thiên Vượng trông thấy La Sinh Quý liên giận không chỗ phát tiết: "Người tên hèn nhát này. Người không phải một người chạy mất a? Làm sao còn ngồi xổm ở chỗ này? Sợ ta một người đem bảo bối độc chiếm a? Lão tử liền xem như đào được bảo bối,

Còn có thể có phần của người?"

"Thiên Vượng, người thật đào được bảo bối a?" La Sinh Quý hỏi.

"Đào được cũng chuyện không liên quan tới người." La Thiên Vượng cũng không tiện nói mình đi vòng vo nửa ngày cái gì đều không có đào được.

"Cho ta nhìn một chút đi. Ta không muốn người." La Sinh Quý dùng cầu xin ánh mắt nhìn xem La Thiên Vượng.

"Vì sao phải cho người nhìn? Đào được chính là của ta." La Thiên Vượng kiên quyết không để ý tới La Sinh Quý.

"Ta lại không muốn người. Tốt xấu ta cũng cùng người ra hai chuyến, nhìn một chút cũng không được a?" La Sinh Quý bắt mắt nói.

"Mới vừa rồi là ai bỏ lại ta một người chạy mất? Liên người dạng này phản đồ, ta còn có thể đem bảo bối cho người xem?" La Thiên Vượng nói.

"Người không phải cái gì đều không có đào được a? Hắc hắc. Ta liền biết người cái gì đều không đào được." La Sinh Quý ném thử dùng phép khích tướng.

La Thiên Vượng tự nhiên biết La Sinh Quý đây là phép khích tướng, nhưng vẫn là không nhịn được nói ra: "Ai nói ta cái gì đều không tìm được. Ta đào được một bản bí kíp võ công. So với bình thường bảo bối còn đáng tiền."

La Thiên Vượng lấy ra cho La Sinh Quý nhìn thoáng qua, liền thả lại đến trong túi xách. La Sinh Quý lại có chút thất vọng, tại La Thiên Vượng lật sách bao thời điểm, hần len lén hướng trong túi xách nhìn thoáng qua, ngoại trừ quyển cổ thư kia căn bản không có những vật khác.

La Thiên Vượng cùng La Sinh Quý trở lại Thủy Khẩu miếu trung học thời điểm, Vương Mông được ở cửa trường học tướng hai tên gia hỏa chắn vừa vặn.

La Thiên Vượng biết lần này không thể trốn đi đâu được, đành phải cười theo đi đến Vương Mông che mặt trước: "Vương lão sư, người ở đây chờ người a."

"Đúng vậy a, ta ở chỗ này chuyên môn đẳng hai người các người tiểu tử thú! Người làm sao không chạy? Người không phải chạy rất nhanh a?"

"Chạy? Không cần chạy a. Ta đi trên trần mưa ít đồ. Một trận này ban đêm tổng mất điện, ta đi mua hai cái đèn pin, còn có mấy cây nến." La Thiên Vượng còn rất chủ động mở ra túi sách cho Vương Mông được nhìn.

Vương Mông được nhìn thoáng qua, thật đúng là có đèn pin có ngọn nến, ủa, còn có mấy cây phấn viết, lập tức mặt phấn giận dữ: "Tiểu tử thú, ta nói một trận này phấn viết như vậy không trải qua sử dụng đây. Nguyên lai là có cái trộm phấn viết tặc cổ từ tặc cổ từ, tiểu thâu a!"

La Thiên Vượng gặp Vương Mông được bị hần mang gat phương hướng, vội vàng nhận lầm: "Ta chuẩn bị luyện một chút chữ, ngay tại người văn phòng cầm mấy cây phấn viết. Lúc đầu chuẩn bị hỏi người mượn, thế nhưng là ta tới phòng làm việc thời điểm, người lại không tại. Liên lấy trước, chuẩn bị trở về đầu nói cho người đây. Nếu không, ta đem phấn viết trả lại cho người. Chính ta đi mua một hộp phấn viết tốt."

"Không đúng. Người mua mấy cây nến, giữa trưa ta gọi người thời điểm, người chạy cái gì nha?" Vương Mông được đột nhiên tỉnh táo lại, lại bị tiểu tử

thứ này đưa đến trong khe.

"Lúc nào?" La Thiên Vượng giả ngu.

"Ngươi cứ giả vờ đi. Ta không hỏi ngươi, sinh quý, ngươi nói cho ta, các ngươi buổi trưa hôm nay đến cùng là đi làm cái gì?" Vương Mông được trừng trừng mắt nhìn xem La Sinh Quý.

La Sinh Quý dọa đến phát run: "Đi, đi mua ngọn nến, trà, còn có đèn pin. Thiên Vượng, không, không có... Không có lừa ngươi."

"Sinh quý! Ngươi một nói dối liên cả lăm. Ngươi làm ta không biết?" Vương Mông được hướng về phía trước nắm chặt La Sinh Quý lỗ tai, sau đó lại một thanh nữu lấy La Thiên Vượng lỗ tai, đi về phòng làm việc.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Ôm Phác Tử

"Đi nơi nào?" Vương Mông Mông Lệ âm thanh hỏi.

"Chính là đi lên trần rồi, trong phòng ăn đồ ăn không tốt uống, đi trên trần đi cải thiện một chút sinh hoạt." La Thiên Vượng lại đổi một bộ lí do thoái thác.

"Ngươi đứng đi ra bên ngoài." Vương Mông được trừng La Thiên Vượng một chút, tướng La Thiên Vượng đuổi ra khỏi văn phòng.

La Thiên Vượng đi ra thời điểm cùng La Sinh Quý hơi liếc mắt ra hiệu, ý là để hắn đứng vững, tuyệt đối đừng đầu hàng.

Vương Mông được cũng không ngốc, nhìn thấy La Thiên Vượng hướng La Sinh Quý nháy mắt ra dấu, càng thêm kiên định nằng trước đó suy đoán. Vốn đang không chắc chắn lắm, hiện tại thì hoàn toàn có thể khẳng định hai người này hướng ra ngoài trường chạy, khẳng định là có chuyện gì.

"Sinh quý. Vừa rồi Thiên Vượng đánh với ngươi ánh mắt, ta nhưng con mắt không mù. Các ngươi không có chuyện gì, La Thiên Vượng sẽ đánh với ngươi ánh mắt? Ngươi vẫn là trung thực đem chuyện của các ngươi nói. Đến tột cùng là làm gì đi. Kỳ thật ngươi không nói, ta cũng đoán được, La Thiên Vượng trên giày đạp bunn, các ngươi khẳng định là một nơi nào đó đi làm cái gì. Ta không nói ra, là muốn cho ngươi một cái cơ hội. Ngươi nếu là không có nói, ta liền đem vấn đề này nói cho nhà ngươi dài." Vương Mông che mắt nhìn chằm chằm La Sinh Quý, để La Sinh Quý đầu cũng không dám ngẩng lên.

"Đừng tưởng rằng ngươi không nói lời nào, liền có thể tránh thoát đi. Ngươi không nói, ta đợi chút nữa nếu là vấn đề thiên vượng hỏi ra, ngươi liền phiền phức lớn rồi, Thiên Vượng có thể đem đây hết thấy toàn bộ đây lên trên người ngươi. Ngươi bây giờ không hảo hảo nhận lầm, đem chân tướng nói ra. Trường học khẳng định là phải xử lý ngươi." Vương Mông được uy hiếp nói.

La Sinh Quý có chút hoảng: "Cái này, cái này đều do Thiên Vượng, miệng hắn tốt chọn, nói trong phòng ăn cơm nước quá khó ăn, nhất định phải đến trên trần đi cải thiện sinh hoạt. Hôm nay ngươi kêu chúng ta thời điểm, lúc đầu ta là không muốn đi, hắn nhất định phải lôi kéo ta chạy."

La Sinh Quý rất giáo hoạt, mặc dù là tướng trách nhiệm toàn bộ đẩy lên La Thiên Vượng trên thân, lại chỉ thừa nhận là ra đường ăn cái gì.

"Tốt, tốt, tốt. Sinh quý, thật không nghĩ tới, ngươi vẫn là rất giảng nghĩa khí. Đợi chút nữa ta tra rõ ràng, xem ta như thế nào thu thập ngươi." Vương Mông được tướng La Sinh Quý đuổi ra văn phòng, tướng phía ngoài La Thiên Vượng gọi vào.

"Sinh quý đã nói, ngươi nếu là không chủ động bàn giao, ta sẽ đem ngươi giao cho trường học phòng giáo vụ xử lý." Vương Mông được hù dọa La Thiên Vượng.

"Vương lão sư, đến trên trần đi đánh một bữa nha tể, phòng giáo vụ sẽ xử lý như thế nào ta? Trường học phòng ăn cơm nước thật sự là quá kém. Nhiều nhất về sau ta không chạy đến trên trần đi ăn cái gì." La Thiên Vượng mặc dù đứng ở bên ngoài, bên trong nói lời, hắn nhưng nghe được rõ ràng.

Vương Mông được cảm La Thiên Vượng không có cách, đành phải tướng La Thiên Vượng đuổi đi ra.

"Về sau đi Thủy Khẩu miếu đào bảo cẩn thận một chút." Tại La Thiên Vượng nhanh đi ra khỏi cửa thời điểm, Vương Mông được đột nhiên nói.

"Ủm. Hả?" La Thiên Vượng giật mình quay đầu nhìn xem Vương Mông được, lập tức ý thức được mình bị lừa dối, "Vương lão sư, ngươi nói cái gì?"

"Liên biết người là chạy đến Thủy Khẩu miếu đi đào bảo. Một trận này trường học rất nhiều học sinh chạy đi đâu đào bảo." Vương Mông được đặc ý nói.

"Ta thật không có đi." La Thiên Vượng chết sống không thừa nhận.

"Ta lười nhác tranh với người, dù sao người cho ta cẩn thận một chút, lại để cho ta biết người đi Thủy Khẩu miếu đào bảo, xem ta như thế nào thu thập người." Vương Mông được nói.

La Thiên Vượng đi ra văn phòng về sau, Vương Mông được lại cảm giác đến chính mình suy đoán khả năng không đúng, nếu như là đi Thủy Khẩu miếu, tại sao muốn mang đèn pin đâu? Trừ phi là đi trên núi hang. Thủy Khẩu miếu phụ cận núi đá rất nhiều, hang tự nhiên không thể thiếu, Vương Mông được hoài nghi La Thiên Vượng là tiến hang thám hiểm đi. Bất quá La Thiên Vượng chắc chắn sẽ không nói với năng nói thật. Chuyện này cũng chỉ đành như vậy coi như thôi.

Không nghĩ tới La Thiên Vượng đi đi ra bên ngoài lại chuyển trở về, Vương Mông được kỳ quái mà hỏi thăm: "Làm sao? Hiện tại nguyện ý cùng lão sư giảng lời nói thật rồi?"

"Cái kia, Vương lão sư. Người biết chữ phồn thể a?" La Thiên Vượng từ trong túi xách xuất ra quyển cổ thư kia.

Vương Mông được tiếp nhận xem xét, liếc mắt một cái liền nhận ra ôm phác tử, Cát Hồng mấy chữ: "Mặc dù ta không phải ngữ Văn lão sư, nhưng là mấy chữ này ta trên cơ bản nhận ra được. Loại sách này, người có thể không nhìn loại này chữ phồn thể cổ thư,

Người có thể đi tiệm sách mua chữ giản thể a, còn mang văn dịch cái chủng loại kia. Ta nhớ được trên trần Tân Hoa tiệm sách liền có."

"A?" La Thiên Vượng còn tưởng rằng đây là võ công gì bí kíp đâu.

"Người còn tưởng rằng là cái gì?" Vương Mông được nhìn xem La Thiên Vượng cái kia bộ dáng như đưa đám nhìn không được cười khúc khích.

"Tân Hoa tiệm sách thật sự có?" La Thiên Vượng hỏi.

"Khẳng định có, ta nhìn thấy qua." Vương Mông được nói.

Cái này cho La Thiên Vượng đã kích rất lớn, vốn đang coi là nhặt được một bản võ cùng ghê gớm bí kíp, ai biết Tân Hoa tiệm sách lại còn có bản giản thể, còn có văn dịch. La Thiên Vượng kém chút không có đem trong tay bản này « ôm phác tử » cho ném đi.

La Sinh Quý gặp La Thiên Vượng ra, liền vội vàng hỏi: "Người không có cùng Vương lão sư giảng nói thật a? Ta thế nhưng là cần chết nói chúng ta là ra ngoài bữa ăn ngon đi."

"Người không nói, chẳng lẽ ta sẽ còn nói?" La Thiên Vượng trợn nhìn La Sinh Quý một chút.

"Người tại cái kia trong động thật không hề phát hiện thứ gì?" La Sinh Quý hỏi.

"Làm sao không có phát hiện? Quyển sách này chính là ở trong đó nhặt." La Thiên Vượng đem trong tay cổ thư vung một chút.

La Sinh Quý tiếp qua đi nhìn thoáng qua: "Đây là sách gì? Chẳng lẽ là bí kíp võ công?"

"Người biết cái gì. Vương lão sư giảng sách này Tân Hoa tiệm sách đều có." La Thiên Vượng nhìn xem La Sinh Quý kia cổ ánh mắt nóng bỏng, bất đắc dĩ nói.

"Phốc phốc! Người tân tân khổ khổ liền làm ra cái này?" La Sinh Quý nhìn có chút hà hê nói.

"Lăn." La Thiên Vượng một cước hướng phía La Sinh Quý cái mông đá đi, La Sinh Quý cực nhanh chạy đi.

La Thiên Vượng tự nhiên không cam tâm, ngày thứ hai hắn không có lại đi dò xét cái kia địa đạo. Mà là đi Tân Hoa tiệm sách, thật đúng là tìm được quyển sách kia. Bất quá không phải một bản, mà là thật dày hai quyển. Thuộc bốn phần thiên ngoại thiên hai bộ phận. La Thiên Vượng tưởng quyển sách này ra mua.

Lúc trở về, bị Vương Mông được đuổi kịp, bất quá trông thấy La Thiên Vượng là đi mua sách đi, mà lại là mua ôm phác tử, Vương Mông được buồn cười, thật cũng không lại gây sự với La Thiên Vượng.

"Huyền giả, tự nhiên bắt đầu tổ, mà vạn khác biệt chi đại tông. Mù muội hồ thật sâu vậy. Có xưng hơi chỗ này..."

Một mở sách, chính là một câu, La Thiên Vượng xem không hiểu, coi như đối chiếu văn dịch, La Thiên Vượng vẫn là giống xem thiên thư. Trong sách này chữ không quen biết cực ít, nhưng là những này quen thuộc chữ tổ hợp lại với nhau lại là thâm ảo như vậy khó có thể lý giải được.

La Thiên Vượng không phải một cái phục người thua, coi như xem không hiểu, hắn cũng không có chuẩn bị dễ dàng buông tha. Hắn trước đối chiếu văn dịch nhìn một lần. Nhìn thấy quyển 10 bày: Trèo lên liên quan, trong đó Ngũ Hành mà nói, đề La Thiên Vượng có chút cảm ngộ. Kim Mộc hỏa thủy thổ, tựa hồ cùng hắn nhìn thấy năm loại điểm sáng có liên hệ nào đó.

Còn có câu kia: Lâm binh đầu già, giai trận liệt tiền hành. La Thiên Vượng cảm thấy rất quen, cũng trên TV diễn một chút đạo sĩ đọc chú có chút tương tự.

La Thiên Vượng đột nhiên trong lòng mặc niệm một câu: Lâm binh đầu già, giai trận liệt tiền hành. Sau đó thuận thế liền đem cái kia màu đỏ ký tự thả thả ra.

"Loảng xoảng!"

Một cái hỏa cầu bắn nhanh mà ra, phòng học cửa sổ pha lê nát một khối, rầm rầm rơi đầy đất.

Hỏa cầu lại không có vì vậy đình chỉ, bay ra ngoài thật xa, đột nhiên nổ tung.

"Oanh!"

Thủy Khẩu miếu trung học lâu dạy học đều chấn một cái.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhĩ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Bạo Tạc Dư Ba

La Thiên Vượng há to mồm, trừng to mắt nhìn xem khối kia bị đánh vỡ pha lê, cùng ngoài cửa sổ hỏa cầu nổ rộ pháo hoa. Hắn chưa từng có nghĩ đến màu đỏ ký tự lại có thể làm ra uy lực lớn như vậy ra.

Vương Mông được cũng dọa gần chết, còn tưởng rằng phát sinh địa chấn, từ trong văn phòng lao ra, liền lớn tiếng hỏi: "Đã xảy ra chuyện gì?"

La Thiên Vượng lớp học ban trưởng Trịnh Dũng vội vàng nói: "Bên ngoài phát sinh bạo tạc, lớp chúng ta thượng pha lê đều cho chấn nát."

"Không đúng, bên ngoài bạo tạc còn không có vang, lớp chúng ta thượng pha lê trước nát. Ta nhìn thấy La Thiên Vượng dùng tay hướng pha lê thượng chỉ một chút." La Trạch Quân nói.

Trịnh Dũng bất mãn nói: "Chỉ một chút liền đem pha lê chỉ nát, người cho rằng La Thiên Vượng ngón tay là súng ngắn?"

La Trạch Quân á khẩu không trả lời được, bất quá hắn vừa rồi thật nhìn thấy La Thiên Vượng tay hướng pha lê thượng một chỉ, đã nhìn thấy một đám lửa từ trong tay hắn bay ra ngoài, phá vỡ pha lê về sau, bay đến trên bãi tập nổ tung. Kỳ thật hắn cũng không thấy rõ ràng, quay đầu thời điểm ánh mắt hoa lên. Chính hắn cũng không xác định hắn có phải hay không thấy được. Bị Trịnh Dũng kiểu nói này, La Trạch Quân càng thêm không xác định.

Vương Mông được nhìn La Thiên Vượng một chút, năng là biết La Thiên Vượng có chút đặc biệt. Bình thường người là rất khó làm ra động tĩnh lớn như vậy, nhưng là La Thiên Vượng là có khả năng. Nhưng là Vương Mông được không nói gì, chỉ là để trực nhật sinh tướng trong phòng học pha lê quét sạch sẽ, sau đó đi thông tri trường học hậu cần đến tiền hành sửa chữa.

Tan học về sau, La Sinh Quý chạy tới hỏi La Thiên Vượng: "Vừa rồi động tĩnh là người làm ra?"

La Thiên Vượng mới sẽ không thừa nhận: "Không phải."

Thủy Khẩu miếu trung học hiệu trưởng Phùng Sa Truyền phi thường tức giận, vừa rồi nhưng làm hắn dọa sợ, hắn tưởng rằng phát sinh địa chấn, vội vàng chui vào bục giảng dưới đáy giấu đi, mất hết mặt mũi. Từ dưới giảng đài mặt vừa chui ra ngoài, lập tức giận tím mặt, cũng tuyên bố muốn đem cái này kẻ đầu têu tìm ra.

"Khuyên lui! Không khai trừ! Loại học sinh này nhất định phải khai trừ! Giáo dục không phải vạn năng, có chút học sinh vô luận người dạy thế nào, hắn cũng sẽ không học tốt. Loại học sinh này không thể nhân nhượng, nếu không một hạt cứt chuột hồng một nồi nước." Phùng Sa Truyền cho rằng đây là cái nào đó học sinh điểm một cái đại pháo trận chiến. Mới làm ra động tĩnh lớn như vậy.

Khổng Đắc Bân có chút nhúc nhủ đầu, bạo tạc qua đi, hắn liền chạy tới trên bãi tập đi xem, một bóng người đều không nhìn thấy. Toàn trường hơn ngàn học sinh, muốn đem người này tìm ra, cơ hồ chính là một kiện nhiệm vụ không thể hoàn thành.

"Để từng cái ban chủ nhiệm lớp từng bước từng bước học sinh đi loại bỏ. Khăng định có thể tra ra chút dấu vết tới." Phùng Sa Truyền nói.

Khổng Đắc Bản ngay lập tức đi hô quảng bá: "Các ban chủ nhiệm lớp xin chú ý, các ban chủ nhiệm lớp xin chú ý, lập tức đến trường học phòng họp triệu mở cuộc họp khẩn cấp. Lập tức đến trường học phòng họp triệu mở cuộc họp khẩn cấp."

Vương Mông được vội vàng đuổi tới phòng họp. Nàng mơ hồ đoán được cái này sẽ vì sao lại mở. Nàng hiện tại lo lắng nhất chính là phòng học pha lê nát một khối, Khổng Đắc Bản không muốn cầm điểm này làm văn chương mới tốt. Quay đầu còn muốn tùy tùng thượng học sinh giảng một tiếng, lời vô căn cứ không thể nói loạn. Vương Mông được có chút bận tâm sẽ đem La Thiên Vượng cho dẫn ra tới.

"Khổng Đắc Bản, hôm nay chuyện gì xảy ra a? Tựa như là động đất, lớp chúng ta thượng pha lê nát mấy khối."

"Lớp chúng ta thượng cũng nát một khối pha lê, ta còn tưởng rằng là lớp học cái nào nghịch ngợm gây sự học sinh làm phá."

Vương Mông được nghe bọn hán kiều nói này, cuối cùng là yên tâm.

"Điều yên lặng một chút. Phùng hiệu trưởng vừa rồi an bài, nhất định phải đem hôm nay gây sự học sinh tìm ra. Chơi pháo đốt chơi tới trường học bên trong tới, cái này còn may là tại trên bãi tập, không có người, nếu là trong phòng học nổ tung, kia là xảy ra đại sự. Các vị chủ nhiệm lớp vất vả một chút, trở lại lớp học, từng cái kiểm tra một chút lớp học học sinh túi sách, tra được ai mang theo pháo đốt tới trường học bên trong đến, liền giao cho trường học đến tiến hành xử lý." Khổng Đắc Bản nói.

"Dạng này vô dụng. Nếu là chủ nhiệm lớp bao che lớp học học sinh, tra cũng là bạch tra xét. Từng cái niên cấp giáo viên chủ nhiệm tương hỗ đổi một chút. Để mỗi cái ban học sinh phối hợp lão sư kiểm tra. Hôm nay kiểm tra, chúng ta chỉ tra pháo đốt."

"Phùng Sa Truyền từ phòng họp bên ngoài đi đến."

Tất cả mọi người cũng nhìn ra được, Phùng hiệu trưởng hôm nay là thật sự quyết tâm.

"Nếu là tra được cái gì khác đâu?" Có người hỏi.

"Khác trước mặc kệ." Phùng Sa Truyền hiện tại chỉ muốn đem cái kia chơi pháo đốt để hấn xấu mặt người tìm ra.

"Nếu là trong túi xách có đao, chúng ta cũng mặc kệ?" Lại có người hỏi.

"Tra được đao, vậy cũng giao phòng giáo dục tới." Phùng Sa Truyền lâu bầu một tiếng.

Tất cả mọi người nhìn ra Phùng hiệu trưởng hiện tại là có chút tức giận, cũng sẽ không tiếp tục nói nhảm.

Ra phòng họp, liền có lão sư xì xào bàn tán mà hỏi thăm: "Phùng hiệu trưởng hôm nay thế nào? Giống như hỏa khí không nhỏ a."

"Ta nghe nói, Phùng hiệu trưởng lúc ấy đang đi học, lúc nổ, dọa đến thẳng chui gầm bàn, tại trước mắt bao người bên xấu, hôm nay người này nếu là tìm tới, có hấn dễ chịu."

...

Vương Mông được có chút bận tâm La Thiên Vượng, nhưng là hiện tại cũng không có cách nào, nàng đồng niên cấp lão sư đổi cái ban. Nàng đi phụ trách tra người khác lớp học học sinh, lão sư kia thì đến tra nàng lớp học học sinh.

Còn tốt La Thiên Vượng hôm nay không chuẩn bị đi Thủy Khẩu miếu, cho nên trong túi xách cũng không có mang những vật khác. Người nam kia lão sư đem La Thiên Vượng trong túi xách đồ vật toàn lật ra ra, cũng không có tìm được cái gì có vấn đề đồ vật.

Thủy Khẩu miếu trung học ba cái niên cấp tất cả lớp lật toàn bộ, cũng không tìm ra cùng pháo đốt có liên quan đồ vật. Sơ trung tiểu hải tử cũng có rất ít người sẽ cầm pháo đốt tới trường học bên trong tới chơi. Nhưng là trong túi xách ẩn giấu đao lại có mấy cái. Lúc đầu có mấy cái ngang bướng học sinh hôm nay chuẩn bị tới trường học bên trong đến đánh nhau. Trong túi xách ẩn giấu đao tăng thêm lòng dũng cảm. Ai biết trong trường học vậy mà phát sinh bạo tạc, lần này đao bị mất, người còn muốn thụ xử lý, đỡ tự nhiên cũng đánh không xong rồi.

Khổng Đắc Bản xử lý mấy cái mang đao học sinh về sau, hướng Phùng Sa Truyền báo cáo chuyện này: "Có phải hay không người bên ngoài có ý đến trường học của chúng ta đến gây sự?"

Phùng Sa Truyền cũng chỉ có thể nhận kết quả này: "Về sau phải tăng cường trường học trị an quản lý. Người bên ngoài hết thấy không cho phép vào nhập sân trường, học sinh cũng không thể tùy tiện chạy đến trên trần đi. Ta nghe nói mấy ngày nay trường học của chúng ta rất nhiều học sinh chạy đến Thủy Khẩu miếu đi tìm bảo. Người là thầy chủ nhiệm, phải thật tốt quản chuyện này."

Kết quả, Thủy Khẩu miếu trung học rất nhanh hạ đạt thông tri, Thủy Khẩu miếu tướng thực hành phong bế thức quản lý. Từ buổi sáng tám giờ mở bắt đầu, đến xế chiều tan học thời gian, học sinh không được ra sân trường. Liền xem như nhà ở phụ cận cũng không thể trở về ăn cơm trưa. Ngoại lai nhân viên trong khoảng thời gian này cũng không được đi vào sân trường.

Mệnh lệnh này vừa ra, La Thiên Vượng liền không thể giữa trưa đi ra ngoài thám hiểm. Cái này khiến La Thiên Vượng rất là tiếc nuối. Bất quá quyền kia ôm phác từ còn có rất nhiều đáng giá hấn nghiên cứu đồ vật.

Hắn đã xác định, kia lục sắc, màu lam, màu đỏ, màu vàng, kim sắc năm loại điểm sáng, hấn là mộc, nước, hỏa, thổ, kim Ngũ Hành linh khí.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhà Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Chó Đen Nhỏ

Nhanh đến Hà Ma vịnh thôn thời điểm, Vương Mông được mới đưa La Thiên Vượng gọi lại: "Sinh quý, người về trước đi. Ta vẫn thiên vượng một chút sự tình."

"Nha." La Sinh Quý gãi đầu một cái, liền cười xe đi về nhà.

"Vương lão sư, a từ sự tình a." La Thiên Vượng hỏi.

"Biết rõ còn cố hỏi. Hôm nay trên bãi tập bạo tạc có phải hay không là người làm ra?" Vương Mông được hỏi.

"Làm sao có thể chứ? Ta đi nơi nào làm bom a. Vậy khẳng định là ra ngoài trường thanh niên lêu lổng làm." La Thiên Vượng nhưng sẽ không thừa nhận.

"Việc này người nói với ta vô dụng, người tốt nhất đừng nói cho bất luận kẻ nào. Đừng cho là ta không biết. Chúng ta trong phòng học pha lê trước nát, bên ngoài mới phát sinh bạo tạc." La Thiên Vượng đối Vương Mông che giấu điểm, đề năng rất là không cao hứng.

Vương Mông được cười xe đi, thời điểm ra đi tựa hồ là giận dữ. Trên đường đi cũng không quay đầu nhìn một chút. La Thiên Vượng không biết mình có nên hay không tương chân tướng nói cho Vương Mông được, do dự ở giữa, Vương Mông được đã đi xa.

La Thiên Vượng về đến nhà, La Thiên Tứ không biết được từ nơi nào ôm tới một con chó đen nhỏ.

"Ca ca, Quảng Phúc gia gia cho nhà ta một con chó tể đấy. Người có chim sẻ từ còn có quạ đen, còn có hoàng ngư, liền chó giành với ta cái này chó con tể. Muốn được a?"

"Muốn được muốn được." La Thiên Vượng cười cười. Trước kia hắn là rất nghĩ nuôi một con chó nhỏ, nhưng là hiện tại đã không có nhiều rất hứng thú. Thượng sơ trung, cũng không thể tướng chó mang tới trường học đi. Liền ngay cả chim sẻ, quạ đen, La Thiên Vượng đều không cho bọn chúng theo tới. Hắn không muốn người khác dùng ánh mắt khác thường nhìn hắn.

Thế nhưng là, La Thiên Vượng thân thể bốn phía luôn luôn ngưng tụ nồng đậm Ngũ Hành linh khí. Động vật đối với linh khí cảm giác là phi thường bén nhạy. La Thiên Tứ mới đưa chó đen nhỏ xuống liền chạy tới La Thiên Vượng bên người, càng không ngừng dùng cái mũi trên người La Thiên Vượng ngửi ngửi. La Thiên Vượng ngồi xuống, chó đen nhỏ liền co quắp tại La Thiên Vượng trước mặt. Đầu miễn cưỡng tựa ở La Thiên Vượng gầy trên mặt.

"Ca ca, người gạt người!" La Thiên Tứ rất là ủy khuất. Hắn cho rằng La Thiên Vượng là cố ý cướp đi hắn chó đen nhỏ.

La Thiên Vượng cũng là dở khóc dở cười, hắn căn bản cũng không có đùa qua cái này chó đen nhỏ, thế nhưng là chó đen nhỏ vậy mà chủ động tới gần hắn.

"Người nói không đoạt chó của ta tể. Gạt người!" La Thiên Tứ con mắt đỏ lên, một bộ mưa gió sắp đến dáng vẻ.

La Bảo Lâm cười hắc hắc nói: "Thiên Tứ, thì thế nào?"

La Bảo Lâm từ bên ngoài đi tới, vừa nhìn thấy La Thiên Tứ dáng vẻ, vội vàng an ủi.

"Ca ca cướp ta chó đen nhỏ." La Thiên Tứ rất là bất mãn nói.

"Đưa nhỏ ngốc, ca ca cũng không phải ngoại nhân, người nuôi chó là chủ nhà chúng ta, ca ca nuôi chó cũng là chủ nhà chúng ta. Ca ca muốn đi học, lại không thể đem chó con mang theo đi." La Bảo Lâm cười nói.

La Thiên Tứ ngậm lại cũng là: "Vậy ca ca về nhà lúc không thể cướp ta tiểu Hắc."

"Ta cũng không có đoạt người, là tiểu Hắc mình chạy tới. Tiểu Hắc, người đi Thiên Tứ nơi đó đi." La Thiên Vượng vỗ vỗ tiểu Hắc đầu.

Tiểu Hắc cũng không giống như hoàng ngư, hoàng ngư trải qua La Thiên Vượng dùng một linh khí uẩn dưỡng thời gian rất lâu, mới có thể nghe hiểu La Thiên Vượng. Cái này chó đen nhỏ chỉ là có thể cảm nhận được một linh khí đối với nó chỗ tốt. Nó cảm thấy chỗ tốt, chỗ nào còn đuổi theo đi?

Càng thêm không muốn đi. Ý lại La Thiên Vượng dưới chân, lăm bắm lăm bắm nững nịu.

Liền ngay cả La Thiên Tứ bá man tướng nó ôm, nó còn lão đại không nguyện ý, hướng về phía La Thiên Tứ kêu vài tiếng: Gâu gâu gâu. Phản đối vô hiệu. La Thiên Tứ cũng sẽ không tôn trọng chó đen nhỏ chó quyền.

"Gia gia, người nhìn đi, ca ca bắt cóc ta chó đen nhỏ đấy." La Thiên Tứ quay đầu tròn nhìn La Thiên Vượng một chút. Hai tay tướng không ngừng giãy dụa chó đen nhỏ ôm thật chặt. Chó đen nhỏ vùng vẫy một hồi, trứng chọi đá, cũng chỉ đành từ bỏ, dứt khoát nhắm mắt dưỡng thần.

La Thiên Vượng cười hì hì rồi lại cười.

La Thiên Tứ gấp chó đen nhỏ ngủ thiếp đi, liền đem chó đen nhỏ bỏ vào hần tăn tăn khô khô làm chó con trong ổ, ai biết mới buông tay, kia chó con lập tức mở mắt, cực nhanh từ ổ chó bên trong đi ra ngoài, hướng La Thiên Vượng bên kia chạy tới.

"Phản đồ! Tiểu Hắc người tên phản đồ này!" La Thiên Tứ một bên truy một bên lớn tiếng kêu la.

Chó đen nhỏ chạy đến La Thiên Vượng bên chân, ra sức hướng La Thiên Vượng vẫy đuôi. Kết quả bị La Thiên Tứ chạy tới, trực tiếp dẫn theo trên cổ của nó da tướng chó đen nhỏ nhấc lên.

Chó đen nhỏ không có cách nào giãy dụa, đáng thương nhìn La Thiên Vượng một chút, rừ cụp lấy đầu.

La Thiên Tứ dẫn theo chó đen nhỏ vào phòng, sau đó tướng cửa phòng vừa đóng, trong phòng đối con nào đó không có nguyên tắc không có chó tính chó đen nhỏ tiến hành tư tưởng giáo dục: "Người cái này tiểu bạch nhãn cầu, là ta đem người phải trở về, ta mới là chủ nhân của người, người hần là nghe lời của ta. Ai bảo người chạy đến ca ca ta nơi đó đi? Về sau người lại không nghe lời của ta, liền đem người giết chết ăn thịt chó."

La Thiên Vượng cùng gia gia ở bên ngoài cười ha ha.

Tiêu Xuân Tú cũng nở nụ cười: "Đệ đệ người mấy ngày nay mỗi ngày canh giữ ở người Quảng Phúc gia gia trong nhà. Bá rất muốn một con chó đen nhỏ. Nuôi con chó cũng tốt, người đi học, đệ đệ người một người chơi không có vị."

"Người để hần cùng trong làng mảnh Nha Từ mảnh Nha Từ, tiểu hài đi chơi a." La Thiên Vượng nói.

"Người trong thôn yêu đối mảnh Nha Từ giảng người nói nhảm, đệ đệ người nghe được người khác giảng người nói nhảm, liền cùng người khác đánh nhau. Làm mấy lần, trong làng mảnh Nha Từ liền không ai cùng hần chơi. Người chó nhìn hần cùng người đoạt chó con, kỳ thật người người ca ca này, hần để ý rất đây." Tiêu Xuân Tú nhìn La Thiên Vượng một chút, gấp La Thiên Vượng rất bình tĩnh, mới yên tâm xuống tới.

"Vậy ta giúp hần đem con chó kia thuần dưỡng một chút, về sau để con kia chó đen nhỏ bồi tiếp hần đi." La Thiên Vượng nghĩ nghĩ nói.

"Dạng này cũng tốt." La Bảo Lâm gật gật đầu.

"Ca ca, người thật có thể giúp ta đem chó đen nhỏ dạy đến nghe lời?" La Thiên Tứ kỳ thật một mực trong phòng nghe lén phía ngoài nói chuyện.

"Vậy khẳng định. Hoàng ngư không phải cũng rất nghe lời a?" La Thiên Vượng cười nói.

"Ừm, vậy người nhưng tuyệt đối không nên để chó đen nhỏ chỉ nghe lời người, không nghe lời của ta." La Thiên Tứ vẫn là có chút không yên lòng.

"Tốt, để chó đen nhỏ chỉ nghe lời người, không nghe người khác." La Thiên Vượng dùng tay vuốt ve một chút đệ đệ đầu. Hần không nghĩ tới đệ đệ ở bên ngoài như thế bảo hộ chính mình. Đồng thời La Thiên Vượng cũng có chút áy náy, bởi vì chính mình, đệ đệ bị ủy khuất khẳng định không ít, không có nghĩ tới tên này cho tới bây giờ không có nói với chính mình lên qua.

"Ca ca, được bao lâu, tiểu Hắc mới có thể nghe lời của ta?" La Thiên Tứ chờ đợi nói.

"Ít nhất cũng phải mấy tháng đi. Ca ca sẽ mau chóng." La Thiên Vượng nói.

Mỗi sáng sớm đi ra ngoài, buổi chiều về nhà, La Thiên Vượng đều sẽ hướng tiểu Hắc trên thân đánh vào một đạo mộc linh khí, theo thời gian chuyển dời, tiểu Hắc thật đúng là trở nên nguyên lai càng có linh tính. Chậm rãi có thể nghe hiểu lời đơn giản, chỉ là nó hay là càng ưa thích đi theo La Thiên Vượng phía sau cái mông.

Những ngày này, La Thiên Vượng mỗi ngày cảm quyền kia ôm phác từ nhìn, người khác nhìn có lẽ rất thâm ảo đồ vật, đối với La Thiên Vượng tới nói, lại là hứng thú dạt dào.

Chương 54: La Chính Giang Muốn Mua Phòng

La Chính Giang mặc dù là bao công đầu, nhưng cũng đồng dạng đi theo người trong thôn tại công trường làm việc. La Chính Giang là cái thực sự người, cho người trong thôn giá tiền công muốn so khác bao công đầu cao một chút. Hắn mang đều là cùng thôn nhân, mọi người dính lấy thân mang theo cho nên, La Chính Giang không muốn móc đến quá lợi hại, để người trong thôn nói xấu.

Bất quá dạng này cũng có một chỗ tốt, người trong thôn đều hiểu rồi La Chính Giang phúc hậu, làm việc liền muốn so khác làm khoán đội muốn vững chắc được nhiều. Mà lại trong thôn chịu làm sự tình đều tại La Chính Giang trong đội ngũ, mấy cái người đối trả cũng không dám trộm gian dùng mảnh lời.

"Hong Mai, hôm nay có thịt không?" Kết thúc công việc thời điểm, La Khai Tường đi vào lều liền reo lên.

"Mỗi ngày uống thịt, người không sợ tiêu chảy a?" Tăng Hồng Mai bận bịu không nghỉ.

"Từng bữa ăn uống thịt ta cũng sẽ không tiêu chảy. Chúng ta làm việc này đều là một mối sống, không ăn chút thịt, không sử dụng ra được kinh." La Khai Tường cười hắc hắc.

"Từng bữa ăn ăn thịt, tâm của người thật là lớn. Người có còn muốn hay không mang tiền về nhà a? Đừng nói nhảm, mau tới đây giúp một tay. Vì cho các người làm điểm lại tiện nghi lại ăn ngon lại có dinh dưỡng, ta mỗi ngày sáng sớm liền chạy chợ bán thức ăn. Hôm nay thịt không có, cá bao no. Còn có gà nầm." Tăng Hồng Mai nói.

"Cái gì cá a, tận ăn đầu cá, đuôi cá." La chí cương cười nói.

"Đầu cá tốt, dinh dưỡng tốt nhất. Chủ yếu nhất, đầu cá cùng cái đuôi tiện nghi a." Tăng Hồng Mai cười nói. Tăng Hồng Mai đi vào trong thành thời gian dài như vậy, đã thăm dò rõ ràng trong thành chợ thức ăn các loại tình huống. Bình thường cá, đầu cá, đuôi cá không ai ăn. Mà giống Đại Đầu cá thì chỉ ăn đầu cá. Thân cá đuôi cá thì rất rẻ.

Người trong thôn ra làm công cũng là vì để kiếm tiền, nhưng không phải là vì hưởng thụ. Mỗi ngày tiền ăn chính là mấy khối tiền. Nhóm này ăn tiêu chuẩn có thể cao đi nơi nào? Trong thành đồ vật nhiều tình quý! Đồng dạng cây lúa, trong thành giá tiền so Hà Ma vịnh giá tiền cao gấp đôi. Nhưng là cũng có so Hà Ma vịnh còn muốn tiện nghi. Tỉ như con cá này đầu đuôi cá, cơ hồ chính là không cần tiền giá tiền. Tăng Hồng Mai biến đổi pháp đem những vật này làm được tận lực ăn ngon một chút.

La Chính Giang làm khoán đội trên công trường sống cái gì đều cặn. Đâm cốt thép, đóng cọc, kiến trúc công, vận chuyển. . . Chỉ cần có thể kiếm tiền sống, bọn hắn xưa nay không chọn ba lấy bốn. Nông thôn hán tử có là khí lực. Cặn loại này sống tính là gì? Nào có tại nông thôn trời tháng sáu đánh hạt thóc vạt vãi?

Ăn xong cơm tối, Hà Ma vịnh bọn này các hán tử liền sẽ vây quanh ở lều bên trong, Tăng Hồng Mai đãi trở về một đài mười bảy tác ti vi trắng đen cơ trước. Đây là bọn này các hán tử duy nhất đời sống tinh thần. Đối với bọn hắn tới nói, vô luận dạng gì tiết mục luôn luôn đặc sắc như vậy, bọn hắn thỉnh thoảng lại phát ra hiểu ý tiếng cười.

Tăng Hồng Mai đi ra lều, hướng lều cách đó không xa một cái gián dị nhà kho nhỏ đi đến. Đây là Tăng Hồng Mai cùng La Chính Giang chỗ ở, rồi thôn bên trong làm khoán đội các hán tử chỗ ở cách không bao xa. Kỳ thật khác làm khoán trong đội, đều là tại lều bên trong trực tiếp cách xuất một cái gian nhỏ tới. Một giờ đêm vang động, toàn bộ làm khoán đội người đều có thể nghe được. Bất quá cũng may làm khoán đội các hán tử từng cái một tình trạng kiệt sức, nhìn một hồi TV, hơi dính đến giường, liền nằm ngáy o o. Nhưng là Tăng Hồng Mai kéo không xuống cái mặt này.

Gặp bà nương hôm nay cảm xúc có chút sa sút, La Chính Giang vội vàng đi theo ra ngoài.

"Chính Giang, kiểm chế một chút, ban ngày làm việc ban đêm đất cày, người chính là một con trâu, sớm muộn cũng phải một mối đồ." La Đại Dũng mở cái trò đùa.

La Chính Giang nhếch miệng cười một tiếng: "Người suốt ngày mềm oặt, cẩn thận người bà nương cho người một đỉnh nón xanh."

Tất cả mọi người cười vang, la Đại Dũng cũng nhếch miệng đi theo cười. Sinh hoạt ở chỗ tìm vui a, dù là lại gian khổ sinh hoạt, chỉ cần trong lòng còn có hi vọng, vui vẻ kiểu gì cũng sẽ nương theo lấy.

"Bà nương, hôm nay đây là thế nào? Lại nghĩ con trai rồi?" La Chính Giang đi đến bà nương ngồi xuống bên người đến, ôm bà nương bả vai.

Tăng Hồng Mai không nói gì, ánh mắt lại là hồng hồng.

"Ta nghe được giảng, nếu là ở chỗ này mua thương phẩm phòng, có thể đem hộ khẩu dời tới. Chúng ta tồn đủ tiền, ngay ở chỗ này mua bộ thương phẩm phòng, đem Thiên Vượng Thiên Tử hai huynh đệ hộ khẩu dời tới. Tương lai hai người bọn họ huynh đệ chính là người trong thành."

"La Chính Giang nói.

"Thật?" Tăng Hồng Mai nhún nhún mắt lên, người trong thành không người trong thành nàng không thèm để ý, nàng để ý là, nếu là như vậy, nàng liền có thể mỗi ngày nhìn thấy con trai.

Không đủ tiền, Tăng Hồng Mai ngay lập tức mặt sắc âm trầm. Mấy năm này cặp vợ chồng làm khoán là kiếm một chút tiền, nhưng là chút tiền ấy cũng không đủ trong thành mua thương phẩm phòng. Mấy năm này, La Chính Giang mặc dù làm bao công đầu, kiếm so người khác nhiều một ít. Nhưng là La Chính Giang rút đến không có lợi hại như vậy, một cái công trình xuống tới, La Chính Giang chính là rút một điểm làm khoán phí. Trong này còn muốn đi roi chuẩn bị phí tổn. Coi như cũng không có nhiều tiền. Nếu không phải La Chính Giang làm khoán đội kiếm sống so khác làm khoán đội hơn rất nhiều, La Chính Giang kiếm được càng ít.

Thật nhiều giống La Chính Giang dạng này đương bao công đầu, hiện tại sớm cũng không dưới công trường làm việc, mỗi ngày đều là kẹp lấy một cái da thật tay nải, đến công trường đứng một trạm. Có chút thậm chí mua xe nhỏ, mỗi ngày đến công trường mấy bước đường đều mở ra xe nhỏ tới.

"Ta tính một cái, mua phòng ở mới chúng ta là mua không nổi. Mấy năm này giá phòng trường đến kịch liệt. Nhưng là mua cái hai tay phòng vẫn là không sai biệt lắm. Hai tay phòng mới hơn ba ngàn một cái mét vuông. Chúng ta mua cái chừng trăm mét vuông, không sai biệt lắm cũng đủ rồi. Ta thế nhưng là nghe nói, Quảng Đông thi đại học so với chúng ta nơi đó dễ dàng. Thiên Vượng cùng Thiên Tứ họ khẩu nếu là làm đến đây, tương lai thi cái trường học cũng dễ dàng." La Chính Giang nói.

"Thực sự không được, chúng ta lại cùng đoàn người góp điểm." La Chính Giang nói bổ sung.

"Nhà chúng ta phòng ở không tu? Cha mẹ thế nhưng là ngóng trông chúng ta tu phòng ở phán rất nhiều năm." Tăng Hồng Mai có chút bận tâm nói.

"Bà nương, nông thôn bên trong tu phòng ở có a từ dùng, chúng ta đều ở bên ngoài, tương lai Thiên Vượng Thiên Tứ cũng muốn ra. Xây cái phòng ở thả trong nhà, sẽ chỉ càng ngày càng cũ, một mực bị giảm giá trị. Nhưng là nơi này mấy năm này giá phòng trường đến bao nhanh a. Chúng ta nếu là sớm mấy năm mua phòng, kiếm chết rồi. Ta nhìn cái này giá phòng còn có đến trường. Bất quá cùng chúng ta không quan hệ nhiều lắm. Chúng ta chính là vì Thiên Vượng Thiên Tứ mua phòng nhỏ. Thiên Vượng cùng hai từ khác không giống, tương lai trong thành có phòng nhỏ, lấy bà nương cũng lại càng dễ." La Chính Giang nói.

Tăng Hồng Mai ngay từ đầu còn có chút do dự, nhưng là La Chính Giang nói lên Thiên Vượng, Tăng Hồng Mai lập tức gạt đầu đồng ý: "Vậy liền mua."

Ngày thứ hai, La Chính Giang tướng công trường sự tình an bài một chút, liền cùng Tăng Hồng Mai chạy đi xem phòng ốc đi. Nội thành vị trí địa phương tốt giá phòng trường đến bay lên, La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai đương nhiên sẽ không cân nhắc. Cách công trường chỗ không xa đều vẫn tương đối vắng vẻ địa phương, những địa phương này giá phòng còn không có xào. Hai tay phòng giá cả thấp hơn. La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai mục tiêu chính là những này hai tay phòng.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhĩ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Vào Thành

Hai tay phòng có hai tay phòng chỗ tốt, mua lại liền có thể vào ở. Lúc đầu chủ phòng mua phòng ở mới, trong nhà cũ đồ dùng trong nhà cũ đồ điện liền bổ sung đưa cho La Chính Giang cặp vợ chồng. La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai mua sắm một chút vật dụng hàng ngày, liền có thể vào ở. Cặp vợ chồng cầm cái kia màu đỏ giấy tờ bất động sản, vẫn còn có chút không tin đây hết thảy đều là thật.

Phòng ở sang tên về sau, La Chính Giang cặp vợ chồng liền cầm lấy giấy tờ bất động sản đi phụ cận Thái Hòa trung học đi nghe ngóng, nhắc tới cũng xào, vừa vặn đã hỏi tới Thái Hòa trung học cái kia hiệu trưởng là đồng hương, gọi Lý Trung lâm. Lý Trung lâm rất dễ nói chuyện, đề bọn hắn làm chuyển biến tốt đẹp học thủ tục liền có thể đến trường học của bọn họ đến đi học. Còn tự thân cho La Chính Giang mở chứng minh. Sau đó La Chính Giang cặp vợ chồng liền cầm lấy chứng minh trở về nhà.

Nghe được phụ mẫu muốn dẫn mình đi trong thành đi học, La Thiên Vượng vẫn rất cao hứng. Đứa bé kia không muốn mỗi ngày cùng cha mẹ mình cùng một chỗ? Không quá cao hứng qua đi, La Thiên Vượng lại có chút không nề.

"Hoàng ngưu làm sao bây giờ? Cá chạch làm sao bây giờ? Ta không ở trong nhà, gia gia nãi nãi nhưng không quản được bọn chúng." La Thiên Vượng có chút bận tâm nói.

La Thiên Tứ còn chưa tới nhập học tuổi tác, La Chính Giang cặp vợ chồng không định mang La Thiên Tứ quá khứ. Chuẩn bị tướng La Thiên Tứ một người thả trong nhà, chờ đến nhập học tuổi tác lại đi trong thành đi học. Điều này cũng làm cho La Thiên Vượng không hài lòng.

"Không thể đem Thiên Tứ một người để ở nhà. Ta có thể chiếu cố hần." La Thiên Vượng nói.

"Như thế nào là đem Thiên Tứ một người để ở nhà đâu? Không phải có gia gia nãi nãi mang theo à? Người mỗi ngày muốn lên học, người làm sao quản đệ đệ?" Tăng Hồng Mai nói.

La Thiên Vượng lại không nghĩ đệ đệ cũng đi tiếp nhận mình đã từng kinh lịch. Gia gia nãi nãi tự nhiên là tận tâm tận lực, nhưng là lại có thể nào thay thế phụ mẫu yêu mến đâu?

"Dù sao Thiên Tứ không đi, ta liền không đi." La Thiên Vượng trên một điểm này, một bước cũng không nhường.

"Liền mang Thiên Tứ đi thôi. Cái này hai huynh đệ, tình cảm sâu, một ngày đều cách không được." Tiêu Xuân Tú mặc dù cũng không nỡ, nhưng vẫn là giúp La Thiên Vượng nói chuyện.

"Ca ca, chúng ta mang tiểu Hắc đi được hay không?" La Thiên Tứ hỏi.

"Muốn được. Đem tiểu Hắc dẫn đi." La Thiên Vượng gật gật đầu.

Điểm này La Chính Giang cũng đồng ý: "Có thể nuôi dưỡng ở công trường. Trên công trường thường xuyên có người đến trộm đồ. Chí cương vừa mua điện thoại, dùng còn không có mấy ngày, liền cho tiểu trâu trộm đi."

La Thiên Vượng có chút không nỡ hoàng ngư, còn có nhỏ chim sẻ, còn có kia năm con đã lớn lên quạ đen.

"Lão Hoàng, người muốn nghe gia gia nãi nãi, chúng ta ăn tết liền trở lại." La Thiên Vượng nước mắt rung rung ôm hoàng ngư đầu.

Kia hoàng ngư vậy mà cũng là nước mắt rung rung, dùng đầu lưỡi liếm liếm La Thiên Vượng tay, lại dùng đầu trên người La Thiên Vượng cọ xát.

Nhỏ chim sẻ vẫn là vui mừng, đầu óc ngu si cũng có đầu óc ngu si chỗ tốt a. Chỉ ít có thể ít đi không ít phiền não.

Năm con quạ đen không biết chuyện gì xảy ra, bọn chúng có chút nôn nóng bất an.

Tiêu Xuân Tú những ngày này không biết được lau nhiều ít nước mắt, Thiên Vượng là nàng nhìn xem lớn lên, Thiên Tứ cũng mỗi ngày ở bên người kỳ kỳ tra tra nói không ngừng. Thế nhưng là lập tức, hai người bọn họ huynh đệ tương sẽ rời đi Hà Ma vịnh, đi cái kia xa xôi mà thành thị xa lạ bên trong.

Tiêu Xuân Tú đã từng ở trong thành thị đợi qua một mấy ngày này, biết tại cái kia nhìn như thành thị phồn hoa bên trong, Hà Ma vịnh người qua thời gian so tại Hà Ma vịnh còn phải gian nan. Hai cái bảo bối cháu trai muốn đi xa xôi tha hương chịu khổ. Tiêu Xuân Tú thật sự là đau lòng a.

"Đến Quảng Đông, chưa quen cuộc sống nơi đây, gặp được sự tình nhất định phải nhẫn xuống. Nghĩ gia gia nãi nãi thời điểm, liền gọi điện thoại trở về. La Chính Giang Cảm đánh các người hai anh em, gọi điện thoại nói cho gia gia nãi nãi, ăn tết trở về thời điểm, gia gia nãi nãi tốt để thu dọn hần. Nhìn hần có dám hay không hoàn thù!" Tiêu Xuân Tú hận không thể tướng hai cái cháu trai một mực chăm chú ôm vào trong ngực.

"Nương, nơi nào có người như thế dạy cháu trai?" La Chính Giang bắt mắt nói.

"Ai bảo các người cặp vợ chồng ra cái dạng này mưu ma chước quỷ, lại muốn mang theo cháu của ta đi Quảng Đông chịu khổ đâu?" Tiêu Xuân Tú trợn nhìn La Chính Giang một chút, Tiêu Xuân Tú ngược lại không tốt nói Tăng Hồng Mai,

Con dâu khác biệt nữ nhi.

"Nương, này chúng ta cũng là vì hai đứa bé tốt. Tương lai tại Quảng Đông thi đại học so tại gia tộc thi lại càng dễ chút. Bọn hần cũng sẽ không cùng chúng ta ở lâu. Bọn hần ở là thương phẩm phòng. Phòng ở mặc dù là hai tay phòng. Điều kiện bên trong cũng không chênh lệch." Tăng Hồng Mai nói.

"Mang đi mang đi, đều mang đi. Mang ta đi còn bên tai thanh tịnh một chút." Tiêu Xuân Tú rõ ràng nói là nói nhảm.

La Bảo Lâm cũng không nỡ, bắt quá hần không có đem hết thấy biểu hiện ra ngoài: "Người lão thái bà này, lời nhai bên trong đông dài, không phải cùng người giảng, trong thành điều kiện rất tốt. Thiên Vượng cùng Thiên Tứ hai huynh đệ cùng cha mẹ ruột của mình, còn có thể bạc đãi hai người bọn họ?"

"Thiên Vượng, Thiên Tứ, các người ra đến bên ngoài nhất định phải nghe lời. Cố gắng đọc sách, hiểu được a?" Tiêu Xuân Tú nói xong, liền chạy trở về phòng.

"Nương." La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai gặp Tiêu Xuân Tú dạng này, muốn đi vào an ủi một chút.

La Bảo Lâm tướng La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai ngăn lại: "Được rồi, từ nàng đi, qua ít ngày thành thói quen."

La Chính Giang hướng trong phòng nhìn thoáng qua, trầm giọng nói ra: "Đi thôi."

Mới đi ra khỏi làng, chỉ nghe thấy "Muru" một tiếng, hoàng ngư vậy mà đuổi theo.

La Thiên Vượng vội vàng nghênh đón tiếp lấy, vỗ vỗ hoàng ngư đầu: "Ta cùng đệ đệ muốn đi chỗ rất xa, muốn tới lúc sau tết mới trở về. Người giúp ta chiếu khán tốt gia gia nãi nãi. muốn nghe bọn hần."

La Thiên Vượng vỗ vỗ hoàng ngư đầu, hoàng ngư lưu luyến không rời địa "muru" kêu vài tiếng, mới quay người đi về.

La Trường Thanh mở một đài máy kéo tới, hô một tiếng: "Mau lên xe."

La Chính Giang cùng la Trường Thanh đồng niên, hai người khi còn bé tốt quan hệ mật thiết. La Trường Thanh làm thôn cán bộ, không có ra ngoài làm công, mua một đài máy kéo ở trong thôn chạy vận chuyển.

Chính La Thiên Vượng bò lên trên xe, La Thiên Tứ là bị La Chính Giang ôm lên xe. Xe muốn thúc đẩy thời điểm, Tiêu Xuân Tú lại đuổi tới, tướng một xấp tiền nhét vào La Thiên Vượng trong túi: "Thiên Vượng, số tiền này đều là người bán cá chạch kiếm, người phóng tới trên thân, muốn mua gì đồ vật liền lấy tiền này đi mua."

"Nương, người làm cái gì vậy?" La Chính Giang muốn ngăn cản.

"Không cần người quan tâm!" Tiêu Xuân Tú đối La Chính Giang cặp vợ chồng muốn đem hài tử đưa đến trong thành đi canh cánh trong lòng.

"Người đừng quản. Thiên Vượng, người cầm. Đến Quảng Đông, chiếu cố tốt đệ đệ. Đi thôi, đi thôi, đừng làm xe tuyến." La Bảo Lâm phát phát tay.

Máy kéo đột đột đột hướng phương xa lao vút mà đi.

La Thiên Vượng là lần đầu tiên đi xa nhà, luôn cảm thấy hết thảy đều như vậy không chân thực.

Nhỏ chim sẽ mang theo năm con quạ đen bay tới, đứng tại máy kéo trần nhà bên trên.

"Các người làm sao theo tới rồi?" La Thiên Vượng vui mừng nói.

Nhỏ chim sẽ lưu riu, thế nhưng là ai có thể nghe hiểu được đâu.

La Chính Giang nhú mày, đi ra ngoài đụng phải quạ đen, điềm xấu a. Thế nhưng là cái này năm con quạ đen là Thiên Vượng thuần dưỡng. Cái này nên xử lý như thế nào, La Chính Giang gỡ đầu một cái.

La Thiên Tứ cười toe toét, rất cao hứng, cái này mấy con chim cũng nhận hấn cái này tiểu chủ nhân a. Chó đen nhỏ mờ mịt không biết làm sao co quắp tại La Thiên Tứ trong ngực. Đối với tương lai, nó phi thường mê vông.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Ở Nhà Lầu

La Chính Giang mỗi năm đó một đám người ngồi xe mặc dù một năm chỉ là vừa đi vừa về các một chuyến, trên trần mờ khu Quảng Đông xe tuyến lái xe nhưng vẫn là nhận biết La Chính Giang. Cho nên, La Chính Giang rất dễ dàng thuyết phục lái xe, để bọn hấn tướng tiểu Hắc mang lên. Nhưng là lái xe quen đi nữa tất cũng sẽ không đồng ý để bọn hấn mang lên vài con quạ đen.

La Thiên Vượng cũng căn bản là không có chuẩn bị để bọn hấn mang quạ đen, nhỏ chim sẽ cùng năm con quạ đen mình len lén bay đến ô tô trên đỉnh.

La Thiên Vượng lần thứ nhất đi xa nhà, ngay từ đầu hưng phấn vô cùng, thế nhưng là tại trong ô tô lung la lung lay, không bao lâu liền dựa vào trên người Tăng Hồng Mai ngủ thiếp đi. Tăng Hồng Mai còn ôm La Thiên Tứ. Nhưng là nàng lại không có chút nào cảm thấy mệt mỏi.

"Người nói chúng ta đem bọn hấn hai anh em tiếp vào Quảng Đông, là sai còn là đúng?" Tăng Hồng Mai hỏi.

"Việc này chỗ nào có lỗi gì đúng? Chúng ta dù sao cũng là vì hài tử tốt." La Chính Giang cũng nói không rõ vấn đề này.

La Thiên Vượng trong mơ màng nghe được cha mẹ tiếng la: "Thiên Vượng, Thiên Vượng. Mau tỉnh lại, chúng ta đến."

La Thiên Vượng mở to mắt, lúc đầu coi là đến thành phố lớn, bốn phía đều là phồn hoa, tuổi biết vừa mở mắt nhìn, bốn phía một mảnh lộn xộn, khắp nơi đều là công trường.

"Đây là đâu?" La Thiên Vượng hỏi.

"Đây chính là Quảng Đông a. Chúng ta đến, chúng ta đến phía trước đi ngồi xe, còn phải ngồi nửa giờ xe đâu." La Chính Giang tướng La Thiên Vượng ôm xuống xe, Tăng Hồng Mai tướng La Thiên Tứ đưa cho La Thiên Vượng: "Người ôm một chút đệ đệ. Nương cùng cha người đi lấy hành lý."

Cặp vợ chồng tướng hành lý từ trên xe chuyển xuống dưới, tại ven đường xếp thành một tòa núi nhỏ. Một nhà bốn miệng có chút giống là chạy nạn.

Tiểu Hắc đầu từ trên xe bước xuống về sau, vội vàng chạy đến cột điện phía dưới kéo đi tiểu, làm một cái ký hiệu. Chỉ là nó không biết cái này ký hiệu đã căn bản không có khả năng để nó tìm tới đường về nhà.

Nhỏ chim sẽ từ trên mũi xe bay xuống về sau, một mực kỳ kỳ tra tra gọi, đối với cái này hoàn cảnh lạ lẫm nó có chút kinh hoàng, cũng có chút vui sướng.

Năm con quạ đen thì trầm tĩnh được nhiều, bay ở dây điện bên trên, bắn khoả bốn phía, giống binh sĩ đồng dạng, hành động nhất trí.

"Thiên Vượng, về sau đừng cho người khác nhìn thấy người quạ đen. Dạng này không tốt." Tăng Hồng Mai dặn dò. Nàng như thế chấp nhất muốn đem La Thiên Vượng từ quê quán mang ra, đây là một cái vô cùng trọng yếu nguyên nhân. Tăng Hồng Mai không muốn Thiên Vượng bị người khác dùng thành kiến đối đãi.

La Chính Giang cũng gật đầu: "Về sau người liền để bọn chúng tại trong cư xá, hoặc là để bọn chúng đi chúng ta công trường. Đừng mang tới trường học đi để các người bạn cùng lớp thấy được. Trường học bên kia ta đã liên hệ tốt. Thái Hòa trung học Lý hiệu trưởng người rất tốt. Đồng ý tiếp thu người. Người trong trường học đọc sách để bụng điểm."

Tới một đài xe van, chào giá không thấp, nhưng là nóng lòng đuổi tới mới chỗ ở La Chính Giang cắn răng đáp ứng xuống. Để Tăng Hồng Mai một hồi lâu oán trách.

"Hắn hồ giá cao như vậy tiền, rõ ràng chính là làm thịt chúng ta, người làm sao cũng có thể đáp ứng."

La Chính Giang cười khổ nói: "Chúng ta mang đến nhiều đồ như vậy, ai thấy được đều phải làm thịt một đao. Còn không bằng sớm một chút vào nhà. Dù sao cũng chính là để bọn hắn làm thịt như thế một lần. Chờ chúng ta kiếm tiền, mình mua đài xe. Đến lúc đó vừa đi vừa về liền thuận tiện."

"Mua xe mua xe, người nơi nào đến nhiều như vậy tiền. Mua phòng ốc sổ sách còn muốn còn đâu." Tăng Hồng Mai nói.

La Thiên Tứ mơ mơ màng màng tỉnh lại, nhìn xem La Thiên Vượng, còn tưởng rằng tại gia tộc đâu: "Ca, người hôm nay thế nào còn chưa có đi đi học đâu?"

La Thiên Tứ nói xong, dán trên người La Thiên Vượng, lại ngủ thiếp đi.

"Ai nha, chó đen nhỏ bị người bắt đi." La Thiên Vượng cười nói.

La Thiên Tứ trở mình một cái đứng lên, há miệng ra liền lớn tiếng reo lên: "Chó bắt ta chó đen nhỏ!" Đẳng vừa mở mắt nhìn, phát hiện mình ngồi ở trong xe. Cha mẹ cũng ở bên cạnh, liền kỳ quái mà hỏi thăm: "Ca, đây là nơi nào?"

Người một nhà bị La Thiên Tứ chọc cho cười không ngừng.

"Đến."

Xe van tại một cái cư xá có chút cổ xưa nhà lầu phía dưới ngừng lại. Nhìn khí rồi tựa hồ là tám chín mười năm phòng ở. Trong cư xá có chút lộn xộn,

Đầu hành lang chồng chất tạp vật.

Đối với cái này dơ dáy bản thủ hoàn cảnh, La Chính Giang cặp vợ chồng cũng không có cái gì bất mãn, ngược lại rất là tự hào hướng hai tên tiểu tử nói ra: "Nơi này về sau chính là nhà của chúng ta."

Bốn phía phòng ở đều là năm sáu tầng cao kiểu cũ nhà ngang, nhưng là đối với La Thiên Vượng cùng La Thiên Tứ tới nói cũng coi là tính nhà cao tầng. Thủy Khẩu miếu cao nhất phòng ở cũng liền ba bốn tầng cao. Phòng này nhưng so sánh Thủy Khẩu miếu trần phòng ở cao hơn.

"Quá tốt rồi! Chúng ta về sau ở nhà lâu!" La Thiên Tứ rất hâm mộ người trong thành ở nhà lâu.

La Thiên Vượng so với người bình thường cảm giác muốn linh mãnh một chút, nơi này không khí vẫn đục, năm loại nhan sắc điểm sáng cực kỳ thiếu thốn, để La Thiên Vượng rất không thoải mái.

La Thiên Tứ cao hứng bừng bừng xông lên lầu, thẳng đến lầu sáu mà đi. Căn bản là không có hỏi nhà mình ở là cái nào tầng lầu. Bất quá La Chính Giang mua còn đúng lúc là lầu sáu, lầu sáu giá tiền rẻ nhất. còn còn chiếm một khối mái nhà. La Chính Giang cảm thấy rất có lời. Bỏ sáu tầng lầu, hắn cũng không có cảm thấy có chút quan trọng.

La Chính Giang cặp vợ chồng về nhà trước đó, cũng đã đem phòng ở thu thập sạch sẽ. Lại mua một chút mới tinh giày thả tại cửa ra vào. Bọn hắn cũng chuẩn bị học người trong thành hào hào giảng cửu giảng cửu. Không cho hàng xóm đem bọn hắn coi thường.

"Thiên Tứ, ngươi muốn đem tiểu Hắc trông giữ tốt, đừng cho hắn trong nhà khắp nơi loạn lạp. Không phải liền đem tiểu Hắc phóng tới trên công trường đi." Tăng Hồng Mai nói.

"Nhà chúng ta tiểu Hắc thông minh đấy, cho tới bây giờ không ở trong nhà loạn kéo." La Thiên Tứ thần khí nói.

La Thiên Tứ nói không sai, trải qua La Thiên Vượng một đoạn thời gian đưa vào một linh khí về sau, tiểu Hắc liền đến càng thêm thông minh, có thể nghe hiểu lời đơn giản, đồng thời bị La Thiên Vượng dạy cho đi bên ngoài đại tiểu tiện.

"Trong nhà chúng ta có nhà vệ sinh, ngươi để tiểu Hắc trong nhà cầu kéo cũng được." Tăng Hồng Mai nói.

"Ca, xem ngươi rồi." La Thiên Tứ không có cách nào để tiểu Hắc làm được điểm này, chỉ có thể hướng La Thiên Vượng xin giúp đỡ.

La Thiên Vượng vừa đi lên nhà vệ sinh, tại La Chính Giang chỉ đạo dưới, hắn học xong theo xả nước cái nút.

"Tiểu Hắc, tới!" La Thiên Vượng hô một tiếng, liền hướng nhà vệ sinh đi đến. Tiểu Hắc lập tức đứng lên, cùng sau lưng La Thiên Vượng.

"Về sau ở chỗ này đi ị." La Thiên Vượng vỗ vỗ tiểu Hắc đầu. Lại hướng tiểu Hắc làm mẫu một chút làm sao theo xả nước khí. Dạy xong liền để tiểu Hắc mình không chế. Tiểu Hắc vừa kìm nén nước tiểu kéo đến bình nước tiểu bên trong, sau đó đứng thẳng người lên, dùng một cái móng vuốt dùng sức ấn tay cầm, nước soạt lao ra. Tiểu Hắc mới tranh công tựa như đi đến La Thiên Vượng bên người. La Thiên Vượng vỗ vỗ tiểu Hắc đầu, lấy đó khen ngợi.

"Ngày mai, ta dẫn ngươi đi Thái Hòa trung học nhìn một chút. Đem thủ tục nhập học làm tốt, bắt đầu ngày mới, ngươi liền chính thức tại Thái Hòa trung học đi học." La Chính Giang nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Sân Trường Ưc Hiếp

La Thiên Vượng bị La Chính Giang ngày đầu tiên đưa tới trường học đi thời điểm, tại cách trường học cửa trường xa mười mấy mét địa phương, một đám học sinh bộ dáng mười mấy tuổi tiểu hài tử làm thành một đồng.

Chính giữa, một cái đồng dạng lớn nhỏ tiểu hài tử có chút kinh hoảng hướng người xung quanh cầu xin tha thứ: "Các ngươi thả ta đi. Ta hôm nay thật không mang tiền. Ngày mai nhất định đem tiền mang tới."

"Ngươi cho chúng ta là ba tuổi tiểu hài a? Lời này ngươi cũng nói qua bao nhiêu lần?" Bốn phía một đám học sinh lập tức đối bị vây vào giữa cái kia quyền nắm cước đá.

"Ôi, ôi, tha mạng tha mạng." Ở giữa đứa bé kia cuộn thành một đoàn, tướng đầu gắt gao ôm lấy, hai chân cũng chăm chú co quắp tại trước người, che chở thân thể. Chỉ là phía sau lưng cùng trên đùi bị công kích đến.

Đánh một trận, dẫn đầu hô một tiếng: "Được rồi, đừng đánh nữa, trước ngừng một chút."

"Ngươi đánh tính lúc nào còn chúng ta tiền?" Dẫn đầu cái kia tướng ở giữa nhất tiểu hài vịn lên tới hỏi.

"Ngày mai, ngày mai nhất định mang tới." Ở giữa nhất đứa trẻ kia vội vàng nói.

"Tốt! Nhớ kỹ lời của ngươi nói. Ngày mai nếu là không mang tới, ta đánh gãy chân chó của ngươi." Dẫn đầu cái kia tướng bị đánh nam hài ném trên mặt đất, mang người như ong vỡ tổ hướng cửa trường phóng đi.

Dẫn đầu nam hài thời điểm ra đi, hướng phía La Thiên Vượng cùng La Chính Giang nhìn thoáng qua, trên mặt lộ ra nụ cười khinh thường.

"Về sau cẩn thận một chút, chớ đi chọc loại người này." La Chính Giang nói.

La Thiên Vượng nhìn xem cái kia bị đánh nam hài, vậy mà điềm nhiên như không có việc gì đứng lên, từ ven đường tướng túi sách kiểm về, tướng rai rác rơi xuống ở trên đường sách vở thả lại túi sách, lại đem bụi bặm trên người vỗ vỗ, liền hướng cửa trường đi tới.

Cái kia bị đánh hài tử nhìn La Thiên Vượng một chút, phát giác La Thiên Vượng đang nhìn hắn lúc, trên mặt lại còn nở một nụ cười. Tựa hồ vừa rồi

chuyện bị đánh cũng không có phát sinh.

La Chính Giang mang theo La Thiên Vượng tìm tới Lý Trung lâm văn phòng.

Lý Trung lâm vẫn là như vậy nhiệt tình, mang theo La Chính Giang tướng La Thiên Vượng thủ tục nhập học làm tốt. La Chính Giang hiện tại cũng là ở trong xã hội xông rất nhiều năm người, Lý Trung lâm mặc dù là đồng hương, nên cho chỗ tốt, La Chính Giang không có chút nào keo kiệt.

Lý Trung lâm từ chối mấy lần, không lay chuyển được La Chính Giang nhiệt tình, cuối cùng vẫn là nhận La Chính Giang giấu ở La Thiên Vượng trong túi xách quà tặng.

La Chính Giang thuận tiện nói một chút sớm tới tìm thời điểm ở cửa trường học nhìn thấy một màn.

"Loại chuyện này tại Thái Hòa bên này là thường sự tình. Nơi này dân phong buru hãn, tiểu hải tử cũng lấy đánh thói quen. Cùng trên xã hội bang phái đều có chút liên quan. Trường học của chúng ta cũng không quản được. Thiên Vượng về sau nhiều chú ý một chút, tuyệt đối đừng cùng bọn này học sinh xấu nhiệm phải." Lý Trung lâm nhắc nhở nói.

Lý Trung lâm tự mình tướng La Thiên Vượng đưa đến mới lớp.

"Lưu lão sư, cái này mới chuyển trường tới La Thiên Vượng đồng học, an bài đến người lớp học."

Lưu lão sư gọi Lưu tử duy, là bảy năm cấp năm ban chủ nhiệm lớp. Việc này, Lý Trung lâm đã sớm cùng Lưu tử duy nói qua, cho nên nhẹ gật đầu: "Chỗ ngồi ta đã sắp xếp xong xuôi, ngồi trước ở phòng học hậu viện một loạt không trên chỗ ngồi đi. Đăng điều vị trí thời điểm, ta lại dựa theo thân cao đến điều chỉnh một chút chỗ ngồi."

Phòng học hàng cuối cùng có một cái học sinh bên cạnh có cái chỗ trống, vị trí kia chính là an bài cho La Thiên Vượng. Bên cạnh cái kia học sinh, La Thiên Vượng cũng đã gặp, chính là sớm tới tìm trường học thời điểm nhìn thấy cái kia bị đánh học sinh.

La Chính Giang nhìn xem La Thiên Vượng đi vào phòng học, liền tự mình trở về, bởi vì chuyện này, La Chính Giang đã chậm trễ không ít thời gian, nhất định phải ngay lập tức đi công trường.

Lưu tử duy hướng toàn lớp học sinh giới thiệu một chút La Thiên Vượng: "La Thiên Vượng đồng học vừa mới chuyển học tiến đến, gia nhập vào chúng ta bảy năm cấp năm ban đại gia đình, hi vọng mọi người trợ giúp hần nhiều hơn."

Trong phòng học vang lên thừa thốt tiếng vỗ tay, có thể thấy được bạn cùng lớp đối cái này bạn học mới cũng không phải là rất hoan nghênh. Đồng thời cũng phản ứng ra cái lớp này có chút là lạ.

Ngược lại là cái kia bị đánh học sinh hướng về phía La Thiên Vượng cười cười: "Chúng ta buổi sáng thấy qua, ta gọi Trịnh Khải Hàng, ta không có thiếu những người kia tiền."

Bọn hãn thu phí bảo hộ, ta không có tiền giao, bọn hãn liền đánh ta."

"Việc này người vì cái gì không nói cho lão sư đâu?" La Thiên Vượng hỏi.

"Ta chính là nói cho lão sư, kết quả Vương Nhất Minh muốn thu ta gấp đôi phí bảo hộ." Trịnh Khải Hàng nói.

"Vậy người chuẩn bị làm sao bây giờ?" La Thiên Vượng hỏi.

"Còn có thể làm sao? Ta cũng không có tiền giao cho bọn hãn. Qua một ngày tính một ngày chứ sao. Người trốn tránh điểm bọn hãn, để bọn hãn theo dõi, người liền xui xẻo." Trịnh Khải Hàng ngược lại thay La Thiên Vượng lo lắng.

Từ Trịnh Khải Hàng trong miệng, La Thiên Vượng biết cái kia mang theo một đám không học tốt học sinh nhỏ vô lại đầu lĩnh gọi Vương Nhất Minh. Vương Nhất Minh ca ca vương một bình tại Thái Hòa trấn là cái có mặt mũi lưu manh. Vương Nhất Minh ý vào hãn ca ca uy phong tại Thái Hòa trung học làm một đám học sinh kém đầu lĩnh. Trường học lão sư cũng không quá Cảm quản Vương Nhất Minh. Coi là ai đắc tội Vương Nhất Minh, Vương Nhất Minh liền sẽ đi tìm vương một bình. Lại một lần còn trước mặt mọi người đánh một tại trên lớp học nghiêm khắc phê bình qua Vương Nhất Minh lão sư, về sau việc này lại bị vương một bình nhẹ nhõm bãi bình, sự tình không giải quyết được gì. Vương Nhất Minh cũng càng là làm tâm trọng thêm.

La Thiên Vượng trong túi xách mang theo vài cuốn sách, trong đó có « ồm phác tử bên trong thiên », Trịnh Khải Hàng còn tưởng rằng là quyền tiểu thuyết, góp đi tới nhìn một chút, kết quả phát hiện bên trong tất cả đều là cổ văn, lập tức mất trọn tròn.

"Sách này có gì đáng xem?" Trịnh Khải Hàng giật mình hỏi.

"Sách này xem hiểu rất có vị." La Thiên Vượng cười cười.

Trịnh Khải Hàng nhìn một chút bên trong văn dịch, không bao lâu, liền cảm giác được ngủ gật không ngớt. Liền tranh thủ sách còn cho La Thiên Vượng: "Người thật là một cái quái nhân."

Tan học thời điểm, Trịnh Khải Hàng vội vàng nói với La Thiên Vượng: "Tan học thời điểm, người cách ta xa một chút. Tuyệt đối đừng để Vương Nhất Minh cháu trai kia nhìn thấy người cùng ta đi cùng một chỗ."

Trịnh Khải Hàng lẫn trong đám người xông ra trường, xem ra hẳn ở phương diện này kinh nghiệm rất phong phú.

Một về đến nhà, La Thiên Tứ liền quán lấy La Thiên Vượng muốn La Thiên Vượng dẫn hắn đi ra ngoài chơi: "Ca, nương để cho ta ở trong nhà cái nào đều không cho đi, người liền mang ta đến đường phố đi lên xem một chút đi. Ta cũng không phải đến thành phố lớn ngồi tù."

"Muốn uống cơm, còn muốn đi đâu à?" Tăng Hồng Mai vội vàng ngăn lại.

"Ca, người ngày mai mang ta đi trường học các người được rồi." La Thiên Tứ nói.

"Trường học cái nào để mang tiểu hài tử đi à? Người cùng tiểu Hắc chơi không phải rất tốt?" La Thiên Vượng lắc đầu, hẳn có chút bận tâm lần nữa gặp phải hôm nay chuyện hồi sáng này. Đến lúc đó óc còn không mang nổi mình óc, không có công phu lo lắng đệ đệ.

La Chính Giang đã khuya mới trở về, vừa về đến không cao hứng lắm: "Trở về lâu như vậy, công trường bên kia rối loạn. Mở trường người là trung thực, nhưng là trần không được Đại Dũng mấy người bọn hắn. Ngày mai người cũng phải đi công trường. Đêm trong khoảng thời gian này công kết tính một chút. Tiểu lão bản bên kia lại cảm xuống một cái đại công trình. Bên này phải lập tức hoàn thành, bỏ qua cái này công trình liền phiền toái."

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhĩ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Nhiệt Tâm Tiểu Đại Gia

"Thế nhưng là, Thiên Tứ làm sao bây giờ?" Tăng Hồng Mai có chút bận tâm nói.

"Thái Hòa trung học bên kia có cái nhà trẻ, nếu không chúng ta đem Thiên Tứ đưa nhà trẻ được rồi." La Chính Giang nghĩ nghĩ nói.

"Ngày mai trước tiên đem công trường sự tình xử lý tốt về sau, chúng ta lại mang Thiên Tứ đi nhà trẻ hỏi một chút." Tăng Hồng Mai có chút bận tâm chỉ trả không nổi nhà trẻ phí tổn. Trong thành này nhà trẻ quý cực kì.

"Muốn được. Ngày mai chúng ta đem Thiên Tứ đưa đến trên công trường đi." La Chính Giang gật gật đầu.

La Thiên Vượng một nhà chuyển vào nhà ngang, nhà ngang Tiểu đại gia liền bắt đầu sâu muộn.

Bởi vì La Thiên Vượng một nhà chuyển vào nhà ngang, La Thiên Vượng năm con quạ đen cùng một con chim sẻ liền đem nhà ngang phía dưới lớn nhất một viên cây nhãn cây biến thành thiên hạ của bọn nó. Lúc đầu tại cây nhãn trên cây xây tổ bạch mi đông tại La Thiên Vượng một nhà đi vào nhà ngang vào đêm đó liền bị nhỏ chim sẻ mang theo năm con quạ đen cho đuổi đi.

Đám lán giềng còn không có chú ý tới lớn cây nhãn trên cây đã đổi chủ nhân, Tiểu đại gia thì là sáng ngày thứ hai liền phát hiện dị dạng. Tiểu đại gia nuôi một đôi da hổ vẹt. Mỗi sáng sớm sáng sớm dẫn theo lồng chim ra. Rèn luyện rèn luyện thân thể, trêu chọc chim. Bình thường cái này cây nhãn trên cây bạch mi đông đối Tiểu đại gia da hổ vẹt treo ở cây nhãn nhánh cây đầu bên trên, không có quá lớn phản ứng, thậm chí còn có thể tò mò đến cùng hai con da hổ bệnh vì rút vẹt tinh chào hỏi.

Thế nhưng là một ngày này buổi sáng liền không đồng dạng, nhỏ chim sẻ đối cái này một đôi lồng vũ như vậy sáng rõ da hổ vẹt thế nhưng là không có chút nào hữu hảo. Da hổ vẹt mới quen thuộc kéo kéo cuống họng, nhỏ chim sẻ liền giận không kềm được.

Cũng không biết được có phải hay không Quảng Đông chim giăng cũng là Quảng Đông phương ngôn, song phương ngôn ngữ không thông còn là chuyện gì xảy ra, dù sao nhỏ chim sẻ vừa nghe đến da hổ vẹt thanh âm, lúc này liền kinh. Bay bỏ nhào qua, tướng lồng chim đập cang không ngừng trên tầng cây lay động, nếu không phải lồng chim bảo hộ, nhỏ chim sẻ trực tiếp đối hai con da hổ vẹt đánh.

Năm con quạ đen gặp nhỏ chim sẻ giết tới, đương nhiên sẽ không ngồi nhìn mặc kệ, cũng đi theo cùng nhau tiến lên. Kém chút không có trực tiếp đem lồng chim phá hủy.

Kia hai con da hổ vẹt nơi nào thấy qua chiến trận này, dọa đến rên rỉ không thôi. Nghe được động tĩnh Tiểu đại gia vội vàng lao đến, đuổi tại lồng chim bị hủy đi trước đó, tướng chim sẻ cùng năm con quạ đen đuổi mở. Thế nhưng là nhỏ chim sẻ không buông tha, nguyên đuổi theo, năm con quạ đen cũng chỉ có thể tiếp lấy vây công. Liền ngay cả Tiểu đại gia trên thân đều bị mổ không ít lần. Dọa đến Tiểu đại gia vội vàng dẫn theo lồng chim hướng trong nhà chạy.

"Ồ đầu ra quạ đen còn có chim sẻ?" Tiểu đại gia đứng tại bên cửa sổ lồng vẫn còn sợ hãi hướng cây kia lớn cây nhãn trên cây nhìn. Nhỏ chim sẻ chính

vênh vào tự đắc đứng tại cây nhãn cây cao nhất thượng trên nhánh cây quan sát bốn phía, rất có hùng bá tứ phương khí khái.

"Cái gì quạ đen, chim sẻ?" Tiểu đại gia bạn già chúc đại nương kỳ quái mà hỏi thăm.

"Không biết từ nơi nào tới một đám quạ, còn có một con chim sẻ, đem trong viện cây nhãn cây chiêm. Hôm nay kém chút không có đem Bối Bối Bì Bì hai cái cho hù chết." Tiểu đại gia tưởng chuyện hồi sáng này nói một chút.

"Không đúng, trước kia cây nhãn trên cây không phải một tổ bạch mi đông a? Làm sao biến thành quạ đen?" Chúc đại nương cũng có chút kỳ quái.

"Chính là a. Trước kia là một tổ bạch mi đông, mỗi lần ta đem Bì Bì, Bối Bối phóng tới trên cây, bọn chúng bạn rất tốt, mỗi lần đều muốn đi qua cùng Bối Bối, Bì Bì chào hỏi. Cái này vài con quạ đen không biết lúc nào chạy tới đem bạch mi đông cho đuổi đi. Về sau liền không xong, Bì Bì, Bối Bối không có cái đi địa." Tiểu đại gia có chút sầu muộn.

"Ai. Trước kia thật tốt, phải lân cận phải bỏ đều là nhận biết. Hiện tại lão hòa kế từng cái dọn đi rồi, vào ở đều là một chút không quen biết. Mỗi ngày đều đóng cửa thật chặt, cũng không có người xuyên cửa." Chúc đại nương nói.

"Là không đồng dạng. Nhi tử thật nhiều lần muốn chúng ta quá khứ, nếu không ngày nào chúng ta dời đi qua được rồi." Tiểu đại gia trên trán còn dán một cái miếng vết thương dán, con kia nhỏ chim sẻ nhưng làm Tiểu đại gia làm cho sợ hãi. Hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy một con chim nhỏ vậy mà như vậy già có tính công kích.

La Thiên Vượng cùng La Thiên Tứ ăn xong cơm tối mang theo tiểu Hắc ra ngoài tản bộ. Thuận tiện cũng làm quen một chút cái này tình huống xung quanh,

Dù sao muốn ở chỗ này ở lại một đoạn thời gian rất dài.

Mới từ nhà ngang đi tới, nhỏ chim sẻ liền bay tới, lưu riu rêu lên không ngừng.

"Ai, cẩn thận một chút! Con ma tước kia mổ người!"

Nói chuyện chính là Tiểu đại gia, Tiểu đại gia vừa nhìn thấy nhỏ chim sẻ hướng La Thiên Vượng bay đi, liền vội vàng nhắc nhở.

Nhỏ chim sẻ nghe được Tiểu đại gia thanh âm, liền hướng Tiểu đại gia vọt tới, Tiểu đại gia hôm nay ngăn cản nó thu thập xâm chiếm nó lãnh địa hai chiếc quái chiêu. Nhỏ chim sẻ bắt đầu từ lúc đó cũng đã đem Tiểu đại gia xem như địch nhân. Lúc này, tự nhiên cừu hận gặp nhau hết sức đỏ mắt.

Tiểu đại gia bị nhỏ chim sẻ hung mãnh gạt nẩy mình, dùng tay bảo vệ đầu, liền tiếp lui về phía sau, còn không quên nhắc nhở La Thiên Vượng: "Các ngươi hai tiểu hài tử nhanh lên đi về nhà, trong viện tử này cái này chim sẻ cùng phát như bị điên, gặp người liền mổ."

La Thiên Vượng bắt đầu nghe không hiểu Tiểu đại gia ý tứ. Hiện tại xem như mình bạch là chuyện gì xảy ra.

Vội vàng đánh một cái huyết, kia nhỏ chim sẻ nghe được tiếng còi, mặc dù y nguyên có chút không cam tâm, nhưng vẫn là đành hoàng bay mất. Nó bay thẳng trở lại cây nhãn trên cây.

Tiểu đại gia gặp nhỏ chim sẻ bay đi, vội vàng hướng La Thiên Vượng La Thiên Tứ đi tới.

"Các ngươi là nhà nào tiểu hài? Trước kia giống như chưa thấy qua các ngươi. Đây là các ngươi nuôi chó a?" Tiểu đại gia nhìn kỹ một chút La Thiên Vượng hai huynh đệ, lại nhìn một chút tiểu Hắc.

Tiểu Hắc duy trì cảnh giác tư thế, phòng bị Tiểu đại gia tới gần. Trong miệng càng không ngừng đưa ra cảnh cáo thanh âm.

La Thiên Vượng vỗ vỗ tiểu Hắc đầu, an ủi tiểu Hắc: "Chớ gọi bậy."

"Chúng ta đi qua mới chuyển tới. Đây là tiểu Hắc." La Thiên Vượng nói.

"Khó trách ta không biết các ngươi, các ngươi gọi ta Tiểu gia gia là được rồi, ta là cái này nhà ngang lão hộ gia đình, ta ở tại lầu hai. Các ngươi về sau có chuyện gì, có thể tìm Tiểu gia gia, cũng có thể đến nhà ta đi chơi. Hai huynh đệ các ngươi tên gọi là gì?" Tiểu đại gia rất nhiệt tình nói.

"Ta gọi La Thiên Vượng, đệ đệ ta gọi La Thiên Tứ." La Thiên Vượng có thể cảm giác được, cái này Tiểu đại gia là cái người nhiệt tâm.

"Hai huynh đệ các ngươi về sau phải cẩn thận cây nhãn trên cây con ma tước kia, hung cực kỳ, còn mổ người. Mặt trên còn có vài con quạ đen, cùng kia nhỏ chim sẻ là cùng một bọn. Cũng hung cực kỳ. Các ngươi tuyệt đối đừng đi leo cây kia cây nhãn cây. Ăn, khác cây cũng không thể bò." Tiểu đại gia nhắc nhở vài câu.

La Thiên Tứ nghe được Tiểu đại gia nói lên nhỏ chim sẻ cùng quạ đen thời điểm, con mắt liền nhìn về phía La Thiên Vượng, phảng phất tại nói: Ca ca, ngươi nhỏ chim sẻ lại gặp rắc rối.

La Thiên Vượng cũng là có chút nhức đầu, cái này nhỏ chim sẻ đi tới chỗ nào đều là gặp rắc rối tinh. Đầu đầu nhất chính là, đầu óc của nó đơn giản, để nó hiểu rõ một việc, đơn giản khó như lên trời.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Nhữ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Đồng Ngôn Vô Kỳ

Tiểu đại gia nhìn một chút tiểu Hắc, vội vàng nói: "Về sau các người ra đất chó, đến cho chó con làm cái dây xích. Không làm cái dây xích không thể được, cắn được người khác, phải bồi thường tiền. Coi như không có cắn được người khác, cũng sẽ hù dọa hàng xóm. Chúng ta viện này không lớn, người ở không ít. Đoàn người đến tương hỗ thông cảm một chút. Các người nói đúng a?"

La Thiên Vượng vừa mới chuẩn bị gật đầu nói phải, La Thiên Tứ cực nhanh nói ra: "Tiểu gia gia, nhà ta tiểu Hắc nhưng nghe lời, người nhìn, ta muốn nó làm xuống, nó liền sẽ ngồi xuống. Tiểu Hắc, ngồi xuống."

Tiểu Hắc bắt đầu nhìn La Thiên Tứ một chút, ngồi trên đất, tựa hồ bị vũ nhục trí thông minh.

"Tiểu Hắc,," La Thiên Tứ còn nói thêm.

Tiểu Hắc vội vàng từ dưới đất đứng lên.

"Tiểu Hắc, ngồi xuống." Ai biết mới đứng lên, La Thiên Tứ còn nói thêm.

Tiểu Hắc lười biếng ngồi xuống, rất hiển nhiên hơi không kiên nhẫn.

"Tiểu Hắc,," La Thiên Tứ đặc ý nói.

Tiểu Hắc đứng lên, đi đến La Thiên Vượng bên người, dùng đầu cọ xát La Thiên Vượng chân, tựa hồ tại hướng La Thiên Vượng cáo trạng.

"Tiểu Hắc, . . ."

"Được rồi được rồi, cái này tiểu Hắc đầu thật đúng là không giống. Người đừng cứ mãi để nó làm loại chuyện này, nó sẽ phiền. Chó con là bằng hữu của chúng ta, chúng ta muốn tôn trọng nó." Tiểu đại gia nói.

"Lú rú." Tiểu chim sẽ từ cây nhãn trên cây bay xuống, hướng về phía La Thiên Vượng kỳ kỳ tra tra gọi, tựa hồ tại hướng La Thiên Vượng cáo trạng, sau đó hướng về phía Tiểu đại gia tức giận rú ra rú rít gọi. Mặc dù nghe tựa hồ tiếng kêu đều là giống nhau, nhưng là La Thiên Vượng đã phân biệt ra được hai loại tiếng kêu là phi thường khác biệt.

"Cẩn thận, tiểu bằng hữu cẩn thận. Cái này chim sẽ mổ người." Tiểu đại gia vội vàng nhắc nhở.

"Tiểu chim sẽ mới sẽ không mổ người đâu. Tiểu chim sẽ lời dễ nghe. Tiểu chim sẽ đến ta nơi này." La Thiên Tứ không nghe được người khác nói tiểu chim sẽ nói xấu.

Tiểu chim sẽ lại không lĩnh La Thiên Tứ tình, nó cũng chỉ nhận La Thiên Vượng một cái. Mặc dù nó cũng có thể nhận biết La Thiên Vượng người nhà, nhưng là nó chỉ nhận La Thiên Vượng cái này một người chủ nhân. La gia những người khác đụng hấn một cái lông chim đều không đụng tới.

Tiểu chim sẽ hướng về phía La Thiên Tứ phần nộ lú rú kêu vài tiếng.

"Cái này chim sẽ, nhận biết các người?" Tiểu đại gia nhìn ra cổ quái.

La Thiên Vượng không biết nên nói thế nào mới tốt, bởi vì cha mẹ nói không cho hấn tướng trên người mình sự tình nói cho người khác nghe. Thế nhưng là La Thiên Tứ không che đậy miệng, lập tức liền đem nội tình cho lộ ra: "Đúng vậy a. Cái này chim sẽ là chúng ta từ trong nhà mạng tới. Còn có năm con quạ đen đấy."

"A? Cây này thượng chim sẽ cùng quạ đen là nhà các người nuôi? Làm sao có thể chứ? Cái này chim nó nhận chủ người? Các người làm sao làm được?" Tiểu đại gia phản ứng cùng Hà Ma vịnh thôn đại gia phản ứng có chút không giống. Nông thôn lão nhân phản ứng đầu tiên khả năng chính là đưa trẻ này rất tà môn. Nhưng là trong thành lão nhân phản ứng đầu tiên thì là cảm thấy rất hiếm có. Tiểu đại gia mặc dù là không phải cái gì nuôi chim người trong nghề, bằng không không biết trị nuôi cấp độ nhập môn da hồ vẹt. Đừng nhìn kia đôi vẹt hấn đã nuôi nhiều năm, thế nhưng là nếu như tướng đôi này da hồ vẹt từ lồng bên trong phóng xuất, hấn dám đoán chắc, đôi này da hồ vẹt sẽ không còn bay trở về. Loài chim là khó khăn nhất dường thực. Chớ nói

chỉ là giống chim sẻ, quạ đen dạng này hoang dại loài chim

"Cái này chim sẻ cùng kia năm con quạ đen đều là ca ca của ta nuôi. Mỗi ngày đi theo ca ca ta chuyển. Đuổi đều không đuổi không đi." La Thiên Tứ thần khí nói.

"Thật?" Tiểu đại gia hôm nay xem như kiến thức. Mặc dù đây hết thảy dễ cho người ta khó có thể tin, nhưng là một màn trước mắt không phải do hấn không tin.

Tiểu chim sẻ bay đến La Thiên Vượng trên bờ vai, dùng cánh cọ xát La Thiên Vượng gương mặt. Tướng mạo đặt ở La Thiên Vượng bả vai xoa xoa.

"Người cái này là thế nào dạy, có thể hay không dạy một chút ta à?" Tiểu đại gia hứng thú.

"Tiểu gia gia, người đây liền đừng làm khó dễ ca ca ta, ca ca ta ngay cả ta đều không dạy được. Ca ca ta rất lợi hại. Trong phòng còn tại hồ nước bên trong nuôi cá chạch, bán thật nhiều tiền." La Thiên Tứ bình thường không ít đoạt ca ca ăn ngon, cũng không ít đương "Phản đồ" "Bán" ca ca,

Nhưng là ở bên ngoài, đối ca ca sùng bái chỉ tình dào dạt vu biểu.

"Ha ha, hai huynh đệ các người còn thực là không tồi. Người là gọi Thiên Vượng, người ca ca gọi, ngày. . . Thiên Tứ." Tiểu đại gia trí nhớ không tốt lắm, tướng hai huynh đệ danh tự cho nhớ phần.

"Không đúng, ta gọi Thiên Tứ, ca ca ta gọi Thiên Vượng. Tiểu gia gia, người trí nhớ thật không tốt." La Thiên Tứ một ngum mang theo nòng đậm què quán vị tiếng phổ thông, nghe vẫn là rất có ý tứ. Niên đại này học tiếng phổ thông thật đúng là không khó, tiểu hài tử mỗi ngày xem tivi, trong lúc bất tri bất giác cũng sớm đã học xong tiếng phổ thông.

Tiểu đại gia cười ha ha. La Thiên Vượng cũng nhin không được.

"Liền người nói nhiều. Tiểu gia gia, cái này thật đúng là không có cách nào dạy. Ta chính mình cũng không biết là chuyện gì xảy ra đấy." La Thiên Vượng sớm đã bị cha mẹ khuyên bảo, loại chuyện này tuyệt đối không thể nói với người khác.

"Không có việc gì không có việc gì. Có chút bản sự là trời sinh. Thiên Vượng, người nếu có rảnh rồi, giúp Tiểu gia gia huấn luyện một chút nhà ta hai con da hồ vẹt thế nào? Tiểu gia gia cũng không cho người ăn thiệt thòi, Tiểu gia gia dạy người một chút khác." Tiểu đại gia cười nói. Tiểu đại gia lớn tuổi, trải qua sự tình cũng nhiều, biết một chút kỳ nhân chắc chắn sẽ có một chút kiêng kỵ. Vừa rồi mỗi ngày vượng chỉ là một đứa bé, liền không cần thận hỏi một câu không nên hỏi lời nói.

"Tốt." La Thiên Vượng gật gật đầu.

"Thiên Vượng, trời sắp tối rồi, sớm một chút mang đệ đệ người về nhà." Tăng Hồng Mai trên lầu hô.

"Được." La Thiên Vượng lên tiếng.

Hai huynh đệ đều còn chưa đi ra đại viện lỗ hồng, cái này khiến La Thiên Tứ có chút không vừa ý.

"Ai nha, thật sự là không có ý tứ, Tiểu gia gia tri hoãn hai người các người đi ra ngoài chơi. Nếu không dạng này, ta đi lấy điểm ăn ngon đền bù đền bù các người." Tiểu đại gia trông thấy La Thiên Tứ mẩn mê miệng, cười một cái nói.

"Không cần không cần." La Thiên Vượng vội vàng nói.

La Thiên Tứ trong lòng đang nghĩ, đáng tiếc, cũng không biết là món gì ăn ngon. Nhưng là La Thiên Tứ tuy nhỏ, phương diện này lại cũng không tùy hứng, hấn cũng không dám chưa đại nhân cho phép muốn dùng đồ của người ta.

La Thiên Vượng giữ chặt đệ đệ tay, sợ tiểu tử này ý chí không kiên định.

Tiểu đại gia biết cái này hai huynh đệ tại đề phòng hấn, bắt đắc dĩ cười cười: "Vậy được, hôm nào ta mời các người đến trong nhà của ta đi ăn được ăn."

La Thiên Tứ lớn tiếng nói: "Ta mới sẽ không ăn người bánh kẹo quả. Nãi nãi ta nói, đi ra bên ngoài không thể ăn người khác bánh kẹo quả, người khác sẽ ở bên trong thả thuốc diệt chuột."

"Người tiểu tử thói này, làm sao nói loạn lời nói?" La Thiên Vượng ngay cả vội vàng che đệ đệ miệng.

Tiểu đại gia cười ha ha: "Không có việc gì không có việc gì, Thiên Tứ rất thông minh, nói rất đúng, tiểu bằng hữu không thể tùy tiện ăn đồ của người khác. Nhưng là tương lai cùng Tiểu gia gia quen thuộc. Chúng ta liền là bạn tốt. Đến lúc đó, ta lại xin các người đi nhà ta ăn được ăn, thế nào?"

"Cái này còn tạm được." La Thiên Tứ nghĩ nghĩ nói.

"Tiểu gia gia, ta mang đệ đệ trước đi về nhà." La Thiên Vượng có chút xấu hổ.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Công Trường Tặc Ảnh

La Chính Giang hôm nay lại cau mày không phấn chấn. Mấy ngày nay công trường lão ném đồ vật, Tiểu lão bản biết được tin tức đều phi thường bất mẫn. Tái xuất loại chuyện này, La Chính Giang về sau đừng nghĩ tại Tiểu lão bản cầm trong tay đến sống.

"Người ban đêm đi thủ vật liệu, phải đặc biệt coi chừng, người khác tới trộm đồ, người lớn tiếng hô chính là, ngàn vạn lần đừng đi lên bắt tặc. Những này làm tặc đều là một chút lưu từ mù lư, những người này tâm ngoan tay độc, người nhưng nhất thiết phải cẩn thận." Tăng Hồng Mai có chút bận tâm.

"Không có việc gì. Ta sẽ chú ý." La Chính Giang gật gật đầu.

"Cha, người ban đêm thủ vật liệu mang ta tới đi. Ta đem tiểu Hắc mang lên, tiểu thâu vừa đến, tiểu Hắc liền hiểu rồi." La Thiên Vượng nói.

"Không được, người một đứa bé đi làm gì?" La Chính Giang lắc đầu liên tục.

"Làm sao không thể làm cái gì? Trong phòng thời điểm, La Thủy Căn kia con ma chết sớm chạy tới chúng ta hồ nước điện cá chạch, liền bị ta đuổi chạy, còn không thu hấn bắt cá cơ." La Thiên Vượng nói.

"Quảng Đông bên này tình thế quá loạn, nơi này tiểu thâu thật là phách lối. Người một đứa bé đi không dùng, phản mà vô cùng nguy hiểm." La Chính Giang kiên quyết lắc đầu.

"Cha, người liền để ta đi. Còn có chim sẻ cùng quạ đen hỗ trợ đâu." La Thiên Vượng quần lấy La Chính Giang không phải muốn đi qua không thể.

Tăng Hồng Mai nghĩ nghĩ nói ra: "Mang Thiên Vượng đi thôi. Ban đêm chiếu khán ở hấn."

"Như vậy sao được? Xảy ra sự tình làm sao bây giờ?" La Chính Giang lo lắng nói.

"Không có việc gì, cho dù có tiểu thâu tới, ta cam đoan giấu đi, không ra." La Thiên Vượng nói.

"Vậy người nhớ kỹ, nhất định phải ẩn trốn, có chuyện gì, cha đi quản là được rồi. Người tuyệt đối đừng lên tiếng." La Chính Giang cũng hiểu được nhà mình tên Nha Từ cùng người khác tiểu hài không giống. Để hấn mang theo tiểu Hắc cùng chim sẻ quạ đen quá khứ, nói không chừng có thể đưa đến tác dụng. Nhưng là hấn lại lo lắng tên Nha Từ bị thương tổn.

"Hiểu được, hiểu được." La Thiên Vượng vui vẻ nói.

"Cha, người mang ca ca đi, đem ta cũng dẫn đi, có được hay không?" La Thiên Tứ cũng chạy tới tham gia náo nhiệt.

"Ai nha, Thiên Tứ nếu là cũng đi theo, trong nhà bánh kẹo quả chính là ta một người hợp." Tăng Hồng Mai cười nói.

La Thiên Tứ vội vàng đổi giọng: "Nương, ta vẫn là bồi người ở nhà được rồi. Công trường bên trong ban đêm con muỗi nhiều. Bảo Bảo sợ nhất con muỗi cắn."

Công trường cách La Thiên Vượng trường học cũng không bao xa, cho nên, La Thiên Vượng chuẩn bị buổi sáng cùng đi, liền trực tiếp đi trường học. Túi sách cũng mang tới. Tăng Hồng Mai lại cho La Thiên Vượng cầm bàn chải đánh răng khăn mặt.

Công trường phụ cận là một mảnh đã sớm ruộng bỏ hoang đồng ruộng, chung quanh không có cái gì phòng ốc, có chút đã xây xong lâu trong phòng cũng không có sáng nẩy ngọn đèn, đến ban đêm, giống một cái Quỷ thành giống như. Khắp nơi đều là yên tĩnh.

La Chính Giang tướng La Thiên Vượng dẫn tới trên công trường, tại lều bên trong cho La Thiên Vượng trải lên giường: "Thiên Vượng, người ban đêm ngủ sớm một chút. Để tiểu Hắc đi với ta công trường đi dạo là được rồi."

La Thiên Vượng gật gật đầu. Đợi La Chính Giang mang theo tiểu Hắc rời đi về sau, La Thiên Vượng liền đi ra lều.

"Thiên Vượng, người đi đâu?" La Chí Cương vội vàng hô.

"Ta ra ngoài kéo cua nước tiểu đấy." La Thiên Vượng quay đầu nói.

"Đi thôi đi thôi. Nhanh lên tiến đến, liền tại cửa ra vào kéo là được rồi." La Chí Cương nói.

La Thiên Vượng đi đến cách lều không có nơi bao xa, thổi một tiếng còi từ, tiểu chim sẻ cùng năm con quạ đen rất nhanh liền bay tới, rơi vào La Thiên Vượng bên cạnh trên đồng cát.

La Thiên Vượng theo thứ tự vỗ vỗ tiểu chim sẻ cùng quạ đen đầu: "Đi cùng lấy tiểu Hắc."

La Chính Giang đi trên công trường dạo qua một vòng trở lại lều thời điểm, La Thiên Vượng đã ngủ. La Chí Cương mấy cái vẫn còn đang đánh bài.

"Làm sao còn chưa ngủ a. Ngày mai còn phải làm việc đâu." La Chính Giang nói.

La Đại Dũng có chút bận tâm hỏi: "Chính Giang, lần này ném đi nhiều tài liệu như vậy, Tiểu lão bản lần này sẽ còn cho chúng ta tiền công a?"

"Một mã thì một mã, cái này Tiểu lão bản không thể không cấp. Vật liệu không phải chúng ta trộm, hẳn tự nhiên không thể chụp chúng ta tiền lương. Những tài liệu này vốn chính là từ Tiểu lão bản người bên kia trông coi."

"La Chính Giang nói."

La Chí Cương bọn người một trận này mỗi ngày làm việc uể oải, chính là lo lắng lấy không được tiền công.

"Chính Giang, người thật sự có thể cam đoan chúng ta cầm tới tiền công?" La Đại Dũng lại hỏi một lần.

"Các người lấy không được hỏi ta muốn tốt đi." La Chính Giang không vui nói.

"Cái nào có thể hỏi người muốn đâu. Chúng ta hỏi Tiểu lão bản muốn." La Đại Dũng có chút xấu hổ.

Nửa đêm thời điểm, La Thiên Vượng nghe được bên người tất tất tác tác vang, mở to mắt, nhìn thấy La Chính Giang mặc vào quần áo giờ tay lên điện chuẩn bị hướng mặt ngoài đi.

"Cha. Người còn muốn đi ra ngoài a?" La Thiên Vượng hỏi.

"Ừm, đi đi một vòng, Thiên Vượng, người hảo hảo ngủ a. Buổi sáng còn muốn đi đi học đâu." La Chính Giang từ ái nhìn La Thiên Vượng một chút.

"Uông uông, uông uông. . ."

Đang khi nói chuyện, bên ngoài vang lên liên tiếp tiếng chó sủa.

"Có tắc!" La Thiên Vượng nghe được, kia là tiểu Hắc thanh âm. Tiểu Hắc không phải bình thường chó, dưới tình huống bình thường nó căn bản liền sẽ không gọi bậy. Lúc này làm cho hung ác như thế, khẳng định là có người xấu.

La Chính Giang vội vàng hô: "Tất cả đứng lên, đến tắc."

La Chính Giang không đợi La Chí Cương bọn người, giờ tay lên đèn pin liền hướng mặt ngoài chạy tới.

La Thiên Vượng cũng liền bận bận mặc quần áo vào, bay nhanh chạy ra ngoài.

"Uông uông, uông uông. . ." Chó đen nhỏ làm cho hung phạm. Để mấy cái kia trộm đồ tắc giật mình kêu lên.

Bọn này tiểu thâu cũng thật là gan lớn, trực tiếp mở một đài xe hàng tới, ba bốn người hướng xe khuôn đồ lên.

Tiểu Hắc phát hiện tiểu thâu về sau, trực tiếp hướng tiểu thâu bay nhào tới.

bên trong một cái tiểu thâu cầm đèn pin chiếu một cái, phát hiện tiểu Hắc chỉ là một con chó nhỏ. Liền không có đem tiểu Hắc coi là chuyện to tát.

"Mã Hạo Long, để con kia chó đen nhỏ ngậm miệng!" bên trong một cái tiểu thâu lớn tiếng nói.

"Đi." Cái kia gọi Mã Hạo Long tiểu thâu lập tức hướng chó đen nhỏ vọt tới.

Mã Hạo Long giờ chân đá hướng chó đen nhỏ, chó đen nhỏ nếu là bình thường chó, chỉ sợ lập tức sẽ bị một cước này đá bay ra ngoài. Chó đen nhỏ gâu gâu kêu một tiếng, sau đó thân thể nhẹ nhàng linh hoạt lóe lên, tránh đi Mã Hạo Long công kích, sau đó thuận thế hướng Mã Hạo Long nhào tới, trực tiếp tại Mã Hạo Long trên bàn chân hung hăng cắn một cái.

"Ồi!" Mã Hạo Long một tiếng kêu thảm, muốn đánh chó đen nhỏ thời điểm, chó đen nhỏ đã sớm buông lỏng ra miệng chạy ra.

"Mã Hạo Long, người chuyện gì xảy ra? Một con chó nhỏ đều ứng phó không được." Mặt khác cái kia giống như là dẫn đầu tiểu thâu nói.

"Con chó nhỏ này có chút tà môn, vừa mới ta một cước đạp tới, vậy mà thả không." Mã Hạo Long nói nói, "Hầu Thành, người tới thử nhìn xuống a."

"Ta thử liền ta thử, ai còn giống như người, hoàn toàn chính là cái phế vật." Hầu Thành nói.

Hầu Thành bước nhanh vọt tới, hướng về chó đen nhỏ chính là một cú cạo, thế nhưng là đã sau khi ra ngoài, dưới chân lại là không còn, sau đó trên bàn chân truyền đến đau đớn kịch liệt. Hắn cũng bị cắn.

"Hầu Thành, thế nào? Ta để ngươi cẩn thận một chút, ngươi chính là không tin a." Mã Hạo Long có chút cười trên nỗi đau của người khác.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Nhữ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Cướp Nhà Khó Phòng

"Hai người các ngươi đều là heo a! Cầm cây gậy!" Dẫn đầu cái kia giận quát to một tiếng.

Mã Hạo Long cùng Hầu Thành một người nhặt được một cây cốt thép chuẩn bị tướng tiểu Hắc đánh chết.

Tiểu Hắc cảm thấy nguy hiểm, cực nhanh chạy đi, y nguyên không buông tha hướng về kia mấy tên trộm sủa loạn.

"Các ngươi chơi cái gì?" La Chính Giang xa xa dùng đèn pin chiếu vào Hầu Thành bọn người.

"Lão đại, làm sao bây giờ?" Hầu Thành hỏi.

"Rời đi!" Dẫn đầu người kia nói một tiếng, bước nhanh đi vào hắc trong bóng tối.

Bọn này tiểu đầu tăng thêm dẫn đầu tổng cộng bốn người. Trong tay đều cầm cốt thép, khí diễm phách lối cực kì, rút lui thời điểm, vậy mà cũng là nghiêng ngàng, căn bản cũng không như bình thường tiểu đầu.

"Dừng lại!" La Chính Giang nổi giận gầm lên một tiếng, cực nhanh đuổi theo.

"Ta sát! Không biết sống chết! Mã Hạo Long, Hầu Thành, Trần Tiểu Huy, ba người các ngươi đi phé đi hần. Ta đi phát động xe, các ngươi phé đi hần về sau, chúng ta lập tức đi." Đầu lĩnh nói.

Mã Hạo Long, Hầu Thành, Trần Tiểu Huy ba người ngừng lại, quay người trở về trừng mắt đến gần La Chính Giang. Mã Hạo Long bọn người nhân thủ một cây cốt thép, bọn hắn chuẩn bị dùng cốt thép trực tiếp đem La Chính Giang đánh cho tàn phế.

Ngay lúc này, một cái thân ảnh màu xám tro đột nhiên nhào về phía Hầu Thành, trực tiếp hướng Hầu Thành con mắt mổ đi. Chính là tiểu chim sẻ.

Hầu Thành vội vàng nhắm mắt lại, nhưng là tiểu chim sẻ như cũ tại Hầu Thành trên ánh mắt mổ một chút.

"A!" Hầu Thành phát ra một tiếng kêu thảm, mặc dù cách mí mắt, tiểu chim sẻ lần này kém chút không có Tướng Hầu thành trông mắt cho mổ nát.

Tiểu chim sẻ mổ người kinh nghiệm rất phong phú, mổ về sau, lập tức bỏ trốn mất dạng, sau đó nhào về phía mục tiêu kế tiếp.

Năm con quạ đen lúc này cũng giết tới đây, trực tiếp nhào về phía Hầu Thành bên cạnh Mã Hạo Long, chỉ nghe thấy gõ mõ đồng dạng, tại Mã Hạo Long trên đầu càng không ngừng mổ. Mã Hạo Long nhưng so sánh Hầu Thành thảm nhiều. Không có một chút thời gian, đầu đã mở hoa.

Trần Tiểu Huy cùng cái kia dẫn đầu thấy tình thế không ổn chuẩn bị chạy trốn, con kia tiểu chim sẻ lập tức kỷ kỷ tra tra kêu lên. Chó đen nhỏ cũng gâu gâu đuổi theo.

Trần Tiểu Huy nâng tay lên bên trong cốt thép hướng không trung quét mấy lần, lại không thể quét đến tiểu chim sẻ cùng năm con quạ đen. Ngược lại chọc giận tiểu chim sẻ.

Tiểu chim sẻ bay đến Trần Tiểu Huy phía sau, dùng sức tại Trần Tiểu Huy trên ót mổ một chút.

Trần Tiểu Huy ném đi trong tay cốt thép, một bên dùng tay xua đuổi tiểu chim sẻ, một bên cực nhanh hướng về phía trước chạy.

Cái kia dẫn đầu từ trên thân móc ra chìa khoá, chuẩn bị mở cửa xe tiến vào trong xe. Nhưng là chìa khoá mới móc ra, một cái bóng đen mãnh đánh tới, trực tiếp cắn lấy dẫn đầu trên tay của người này.

"Ồi!" Đầu lĩnh một tiếng kêu thảm, trong tay chìa khoá rơi xuống đất. Tiểu Hắc thuận thế ngấm chìa khoá liền chạy.

Dẫn đầu người kia nhìn thấy chìa khoá bị cướp đi, lập tức nghĩ muốn đuổi kịp đi. Ai biết mới chạy mấy bước, tiểu chim sẻ đã mang theo năm con quạ đen hướng hấn bỏ nhào xuống. Hấn chỗ nào còn nhớ được chìa khoá xe, quay đầu liền cực nhanh hướng về sau chạy tới. Chỉ là hấn chạy lại nhanh, cũng không có khả năng so chim sẻ cùng quạ đen bay nhanh.

"Cứu mạng a! Cứu mạng a!" Dẫn đầu người kia bị chim sẻ quạ đen đuổi đến chật vật không chịu nổi.

La Chính Giang vừa vặn chạy tới nơi này, dùng đèn pin hướng kia đầu lĩnh trên mặt vừa chiếu, hắc, còn nhận biết, người này lại là Tiểu lão bản em vợ Luru Vũ Côn.

"Luru Vũ Côn, tại sao là ngươi?" La Chính Giang không hiểu hỏi.

"La Chính Giang, ngươi đến rất đúng lúc, trước tiên đem trên đầu ta mấy con chim đuổi đi lại nói." Luru Vũ Côn nói.

La Chính Giang tưởng chim sẻ cùng quạ đen đuổi mờ, lại hỏi một tiếng: "Luru Vũ Côn, cái này công trường là tỷ phu ngươi, ngươi thế nào làm ra loại này ăn cây táo rào cây sung sự tình a?"

"Cái gì ăn cây táo rào cây sung? Ai bảo Tiêu Thế Đức dối ta như thế keo kiệt?" Luru Vũ Côn nói lên Tiêu Thế Đức liền oán khí trùng thiên.

La Chính Giang đối Luru Vũ Côn cùng Tiêu Thế Đức quan hệ hơi có nghe thấy. Cái này Luru Vũ Côn không phải vật gì tốt. Ngủ độc đều đủ, cho nên, Tiêu Thế Đức rất không chào đón hấn. Nhưng là, La Chính Giang không nghĩ tới Luru Vũ Côn sẽ khai thác loại phương thức này trả thù Tiêu Thế Đức.

"Ngươi đối Tiểu lão bản có cái gì oán khí, ta không có hứng thú. Nhưng là ngươi làm như thế, hại ta bị Tiểu lão bản chụp công trình khoản. Việc này ngươi nhất định phải đi với ta cùng Tiểu lão bản nói rõ." La Chính Giang nói.

"Ta không đi! Ta cùng Tiểu lão bản không có có chuyện gì đáng nói. Ta hôm nay còn có chuyện. Không có rảnh cùng các ngươi nói mò nhạt." Luru Vũ Côn bối rối muốn chạy trốn.

"Ai, chớ đi chớ đi. Trước nói rõ ràng lại nói." La Chính Giang tưởng Luru Vũ Côn giữ chặt không thả.

"Thả ta ra. Không có gì cùng ngươi để nói." Luru Vũ Côn dùng sức tránh ra La Chính Giang lôi kéo.

Luru Vũ Côn mới chạy ra mấy bước, tiểu chim sẻ cùng năm con quạ đen lại vọt lên.

"Mẹ của ta!" Luru Vũ Côn vội vàng hướng La Chính Giang chạy về.

Chờ hấn nhanh đến La Chính Giang bên người lúc, năm con quạ đen cùng tiểu chim sẻ lại bay lên cây.

"La đại ca, La đại ca, mau cứu ta." Luru Vũ Côn vội vàng cầu khẩn nói.

"Việc này ngươi đừng tìm ta, muốn tìm ngươi đi tìm Tiểu lão bản." La Chính Giang tự nhiên biết cái này mấy con chim là La Thiên Vượng dạy dỗ nên.

Tiểu Hắc ngấm chìa khoá xe cực nhanh hướng lều đi, nhìn thấy La Thiên Vượng lúc, tưởng chìa khoá trả lại cho La Thiên Vượng.

La Chí Cương mấy người cũng vội vàng chạy tới hiện trường, tưởng Luru Vũ Côn cùng hấn ba thủ hạ nhìn quân.

La Chính Giang cho Tiêu Thế Đức gọi điện thoại, Tiêu Thế Đức vội vàng chạy tới công trường. Nhìn thấy Luru Vũ Côn về sau, xông đi lên liền đối Luru Vũ Côn quyền đâm cước đá. Nếu không phải La Chính Giang dùng sức dắt, Tiêu Thế Đức nhất định phải tại chỗ tưởng ăn cây táo rào cây sung Luru Vũ Côn cho đánh chết.

"Ngươi tên súc sinh này! Ta đối với ngươi còn chưa đủ tốt? Ngươi chính là một cái hết ăn lại nằm ký sinh trùng." Tiêu Thế Đức hung hăng tưởng Luru Vũ Côn mắng một trận.

Tiêu Thế Đức tưởng Luru Vũ Côn cùng Luru Vũ Côn ba cái chó săn đánh một trận thật đau về sau, cũng đem bọn hấn đuổi đi.

"Nếu không phải là bởi vì tỷ tỷ của hấn chỉ có hấn như thế một cái đệ đệ, ta mới lười nhác quản sống chết của hấn. Cái này hỗn đản những năm này làm không ít chuyện xấu, mỗi lần đều là ta đi cấp hấn chùi đít. Trước đó không lâu, hấn lại gặp rắc rối, ta lười nhác quản sống chết của hấn. Đề hấn đang tại bảo vệ sở đất một tháng. Ai biết đang tại bảo vệ trong sở, hỗn đản này lại làm quen mấy cái hồ bầy cầu đảng, sau khi đi ra, so trước kia còn muốn không chịu nổi. Không nghĩ tới hấn càng đem mục tiêu định đến trên người của ta." Tiêu Thế Đức lần nữa tưởng Luru Vũ Côn đau nhức mắng một trận.

"Chính Giang, công trình khoản ta rất nhanh liền cho ngươi. Lần này, ta cũng là trên công trường bị trộm vật liệu thực sự nhiều lắm. Bằng không thì cũng sẽ không giận lấy sang ngươi." Tiêu Thế Đức còn nói thêm.

Tiêu Thế Đức mời La Chính Giang đi ăn khuya, La Chính Giang vội vàng từ chối nhã nhặn: "Nhi tử ta cũng cùng ta đến đây."

"Mang lên hấn chính là." Tiêu Thế Đức nói.

La Chính Giang lắc đầu: "Nhi từ ta ngủ. Tiểu lão bản, người liền chó khách khí."

La Chính Giang mang theo thi công người trong đội, sắp xếp ra trận đồ vật thanh lý mất, trở lại lều đã là đêm khuya. La Thiên Vượng sớm liền ngủ mất.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhữ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Thổ Linh Tháp

La Chính Giang biết buổi tối hôm nay may mắn là mang theo tể tới, nếu không lại để cho Luru Vũ Côn trộm đi một xe vật liệu, cái này công trường tiền công khẳng định là nếu không trở lại. Không riêng gì tiền công, về sau cũng đừng nghĩ trong tay Tiêu Thế Đức bao đến bất kỳ công trình. Thậm chí tại cái này một mảnh hỗn cũng thành vấn đề. Tiêu Thế Đức tại mảnh này thế nhưng là kẻ hung hãn.

La Chính Giang tướng tể đuổi ra phía ngoài để tay tiền trong chân, sau đó mình cũng cởi quần áo ra ở bên cạnh ngủ.

Chó đen nhỏ phủ phục tại cửa ra vào, tướng đầu khoác lên hai cái hướng về phía trước mở rộng hai cái đuôi bên trên.

Tiểu chim sẽ cùng năm con quạ đen tại công trường bên cạnh một viên cây thấp cảnh thượng đứng vững, con mắt là nhắm.

La Chính Giang không có chú ý tới La Thiên Vượng một cái tay khác cầm một chuỗi chìa khóa. Chính là Luru Vũ Côn chùm chìa khóa, chùm chìa khóa phía trên xuyên lấy một cái bảo tháp hình dạng trang sức. Cái này sức phẩm tựa hồ là dùng thứ gì điêu khắc thành. La Thiên Vượng cầm xâu này chìa khóa chìm vào giấc ngủ, ngủ thiếp đi, trong tay y nguyên tướng chùm chìa khóa bất lấy không thả.

La Thiên Vượng ý thức lúc này lại tại khí trong huyết. Hôm nay không biết là chuyện gì xảy ra, khí huyết bên trong điểm sáng màu vàng tựa hồ so bình thường nồng nặc rất nhiều, còn có đại lượng điểm sáng màu vàng từ bên ngoài tràn vào tới. La Thiên Vượng không rõ hôm nay thổ linh khí vì sao lại nồng đậm như vậy, hẳn cũng không kịp đi nghĩ nhiều như vậy, hẳn dốc hết toàn lực dùng ý niệm đi dẫn đạo những này thổ linh khí tại khí trong huyết tụ tập, thổ linh khí trước kia vẫn luôn là loại kia ngốc ngốc, mặc cho La Thiên Vượng làm sao dẫn đạo đều thờ ơ. Nhưng là lần này, thổ linh khí tựa hồ bị kích hoạt lên, La Thiên Vượng dùng ý niệm hơi một dẫn đạo liền đem những này thổ linh khí tụ tập.

Nhìn xem khí huyết bên trong thổ linh khí càng lúc càng nồng nặc, giống như hồ đã đến muốn ngưng kết thành hình giai đoạn. La Thiên Vượng thật đứng là có chút kích động, hẳn rất hiếm khi lần này thổ linh khí sẽ ngưng kết thành dạng gì hình thái. Mộc linh khí cùng thủy linh khí cuối cùng đều ngưng kết thành chất lỏng. Mà hỏa linh khí thì ngưng kết thành một bó đuốc. Cuối cùng còn có thổ linh khí cùng Kim linh khí không có ngưng kết, bọn chúng lại sẽ ngưng kết thành dạng gì hình thái đâu?

Đột nhiên đại lượng thổ linh khí tụ tập lại một chỗ, giống chồng chất mộc đồng dạng, bắt đầu đập lên, tại La Thiên Vượng chỗ rón tạo thành một cái thổ vòng xoáy linh khí, bốn phía thổ linh khí không ngừng mà hướng cái này vòng xoáy vọt tới. Chùm chìa khóa phía trên cái kia trang trí vật từ lúc mới bắt đầu óng ánh sáng long lanh chậm rãi biến thành màu tái nhợt, cuối cùng biến thành màu trắng bột phấn vung rơi xuống trên mặt đất.

La Thiên Vượng khí huyết bên trong, một cái linh lung tinh xảo tiểu tháp chậm rãi hình thành, đồng thời càng ngày càng ngưng thực, tiểu tháp là thổ hoàng sắc, nhìn vô cùng cổ phác.

Chó đen nhỏ là trước hết nhất cảm nhận được linh khí bốn phía biến hóa, chó đen nhỏ đột nhiên đứng lên, lông tóc toàn bộ đứng thẳng. Bất quá chó đen nhỏ không rên một tiếng, liền đề phòng bốn phía. Tiểu chim sẽ cũng đột nhiên mở mắt, cực nhanh bay đến La Thiên Vượng bên người, nó tựa hồ thích vô cùng thổ linh khí khí tức, đứng tại La Thiên Vượng bên người, hưởng thụ lấy linh khí nồng nặc, lông của nó sắc vốn là trở nên cùng phổ thông chim sẽ không đồng dạng. Phổ thông chim sẽ lông vũ là màu xám. Tiểu chim sẽ lông vũ mặc dù vẫn là màu xám, nhưng là nó lông vũ lại nhiều một điểm kim tuyến. Nhìn liền cảm giác rất cao quý. Năm con quạ đen cũng bay tới, vây quanh ở tiểu chim sẽ bốn phía.

Lều bên trong người đều ngủ rất say ngọt, bọn hắn có lẽ cho tới bây giờ không ngủ đến như buổi tối đó đồng dạng thom ngọt.

Đội La Chính Giang cùng Hà Ma vịnh thôn các tráng hán tỉnh lại thời điểm, tiểu chim sẽ cùng năm con quạ đen đã rời đi lều, một lần nữa trở lại lều phía ngoài một viên cây thấp bên trên. Chó đen nhỏ cũng chạy đi ra bên ngoài tại cây thấp dưới đáy làm một cái ký hiệu. Sau đó lại tại lều góc tường hạ làm ký hiệu.

La Thiên Vượng khí huyết bên trong bảo tháp tổng cộng là ba tầng, tám cái sừng. Bảo tháp hiện tại đã hoàn toàn ngưng thật.

La Thiên Vượng lên thời điểm, tựa hồ trở nên so trước kia càng tráng thật một chút. Bất quá chính La Thiên Vượng cũng không có cảm giác gì. Thậm chí buổi sáng, căn bản là không có nhớ lại chuyện tối ngày hôm qua.

"Thiên Vượng, đi lên, tranh thủ thời gian súc miệng rửa mặt, lập tức liền ăn điểm tâm." La Chính Giang là chuẩn bị hô La Thiên Vượng lên. Gặp La Thiên Vượng đã mặc quần áo xong, trên mặt lộ ra tiều dung.

"Cha, tiểu Hắc đêm qua kiếm về một chuỗi chìa khoá.

"La Thiên Vượng cũng không có phát hiện xấu này chìa khoá thiếu một chút cái gì.

La Chính Giang nhìn thấy chùm chìa khoá bên trên có cái chìa khoá xe, liền biết đây chính là Lưu Vũ Côn. Lưu Vũ Côn bị Tiêu Thế Đức đuổi đi, thời điểm ra đi, ngay cả chìa khoá xe đều không có quan tâm.

"Cái này giao cho cha đến xử lý, người tranh thủ thời gian rửa mặt, ăn một chút gì liền đi trường học, cũng không nên đến muộn." La Chính Giang nhắc nhở.

Công trường bên trong mười cái đều là cùng La Chính Giang không sai biệt lắm tráng hán, mỗi sáng sớm, liền muốn đi làm một trận sống, sau đó nấu một nồi lớn từ mì sợi, một người muốn ăn hơn mấy chén lớn. Mì nước dùng chính là sớm ngày từ trên thị trường tiện nghi mua về thịt xương chịu canh. Lại làm một điểm thịt thịt thái, vắt mì này hương vị nhưng thực là không tồi.

La Thiên Vượng ăn một tô mì, liền hướng trường học đi đến. Đi đến cửa trường học thời điểm, vừa hay nhìn thấy ở cửa trường học phụ cận trốn trốn tránh tránh Trịnh Khải Hàng.

"Trịnh Khải Hàng, người ở chỗ này làm gì?" La Thiên Vượng đi qua nhỏ giọng hỏi.

"La Thiên Vượng, người cách ta xa một chút. Vương Nhất Minh ở phía trước chắn ta đây. " Trịnh Khải Hàng chỉ vào cửa trường học đi qua đi lại Vương Nhất Minh nói.

"Hắn luôn luôn khi dễ người, người không biết nói cho trường học lão sư a?" La Thiên Vượng hỏi.

"Nào dám a. Vương Nhất Minh ca ca là cái này một mảnh lưu manh đầu lĩnh, ngay cả trường học lão sư cũng không dám quản." Trịnh Khải Hàng lắc đầu.

"Vậy người muốn ở chỗ này đợi tới khi nào?" La Thiên Vượng hỏi.

"Còn chờ một chút, ta bây giờ đi qua lại muốn bị đánh một trận." Trịnh Khải Hàng lắc đầu.

"Người không biết từ trường học tường vây bò qua đi a? Dù sao tường vây cũng không cao bao nhiêu." La Thiên Vượng nói.

Trịnh Khải Hàng nhú mày: "Tường vây quá cao, ta không bò lên nổi."

Thừa dịp đám người không chú ý, La Thiên Vượng té ra một cái ngọn lửa nhỏ, kia ngọn lửa trên không trung huyền không một lúc sau, bay thẳng hướng về phía Vương Nhất Minh. Kia ngọn lửa phi hành trên không trung tốc độ cực nhanh, không nhìn kỹ, căn bản thấy không rõ. Liền ngay cả đứng tại La Thiên Vượng bên người Trịnh Khải Hàng đều không nhìn thấy.

Ngọn lửa bay đến Vương Nhất Minh phía sau cái môn, rất chuẩn xác đem Vương Nhất Minh quần cho điểm.

"Lão đại, người cái môn bốc khói!" Vương Nhất Minh một cái tùy tùng chỉ vào Vương Nhất Minh lưng rồi nói ra.

Wương Nhất Minh còn tưởng rằng cái này tùy tùng đùa nghịch hắn, trực tiếp một cái bàn tay quá khứ: "Người nghĩ cái môn bốc khói?"

"Là thật, quần của người cháy rồi!" Một cái khác tùy tùng nói.

Wương Nhất Minh còn muốn đánh người, bất quá đột nhiên trên môn truyền đến một cổ thiêu đốt mùi thối, mà lại cái môn thật đúng là bị nướng đến đau đớn. Nhìn lại, cái môn thật đúng là đang bốc khói.

"Má ơi!" Vương Nhất Minh vội vàng lăn lộn trên mặt đất.

Trịnh Khải Hàng nhìn lấy một màn trước mắt sợ ngây người. La Thiên Vượng đẩy Trịnh Khải Hàng một thanh: "Còn thất thần làm gì, đi nhanh lên a."

Trịnh Khải Hàng vội vàng cực nhanh hướng cửa trường chạy tới, La Thiên Vượng cũng cực nhanh đi theo.

Chương 63: Giáo Huấn

Vương Nhất Minh cùng hần mấy cái tùy tùng tự nhiên không để ý tới đi thu thập Trịnh Khải Hàng, kỳ quái là, Vương Nhất Minh trên người lửa làm sao cũng diệt không xong, không quá mammals vẫn là lớn như vậy, bám vào trên quần. Quần bị ngọn lửa đốt ra một cái trái bóng bàn lớn nhỏ lỗ rách.

Vương Nhất Minh đều trên mặt đất lộn mấy vòng, làm một thân xám, nhưng chính là không có thể tướng lửa tắt mất.

"Đi mức nước đến a! Ngu xuẩn, nhanh lên!" Vương Nhất Minh nằm trên mặt đất quất. Lửa này mặc dù là không lớn, nhưng vẫn là rất nóng nha. Trên mông đều bóng ra của tỏi.

Cũng không biết bên trong một cái tùy tùng từ chỗ kia lấy được một thùng từ nước, trực tiếp một thùng nước tưới vào Vương Nhất Minh trên mông.

Soạt!

Nước tưới thấu Vương Nhất Minh quần, cũng tưới đầy đất.

Nhưng là, lửa nhưng không có dập tắt. Kia rõ ràng ướt đầm trên quần y nguyên thiêu đốt lên một cái ngọn lửa.

Đám người lúc này mới chú ý tới, cái kia ngọn lửa mặc dù nhưng đã tướng Vương Nhất Minh quần đốt ra một cái hố, nhưng là sống mái với nhau không có dọc theo quần hướng bốn phía mở rộng.

Tà môn! Rất quái thật đấy!

Vương Nhất Minh trên thân lửa có chút không đứng a.

Vốn đang rất nhiệt tâm qua đến giúp đỡ dập lửa người, vừa nhìn thấy loại tình huống này đều có chút sợ né tránh. Loại tình huống này không tầm thường.

Vừa mới hắt nước tùy tùng ném đi cái thùng nhanh chân liền chạy.

"Trần Liên Từ, ngươi nếu là dám chạy, lão tử về sau gặp ngươi vừa thu lại nhặt ngươi một lần. Trừ phi ngươi không đến trường học đi học!" Vương Nhất Minh hung hăng nói.

Trần Liên Từ chạy mấy bước lại gầy trở lại: "Lão đại, ta là đi nghĩ biện pháp chuẩn bị cho ngươi khối băng đến đâu."

"Vậy ngươi nhanh đi trong tiệm mua cái băng còn đến a! Như thế xuẩn a. Chúc có minh ngươi đi! Ôi, đau chết ta rồi." Vương Nhất Minh thật đúng là đau dữ dội. Cho tới bây giờ không có bị thua thiệt lớn như vậy a.

Chúc có minh như trút được gánh nặng chạy về phía xa, lúc đầu trường học bên cạnh nơi này liền có một cửa hàng bên trong bày chứa kem ly tủ lạnh. Chúc có minh cũng không biết là vô tình hay là cố ý, bỏ gần tìm xa đi chỗ xa một cửa hàng đi mua băng còn đi.

Trần Liên Từ nhìn xem Vương Nhất Minh trên mông cái kia tà môn ngọn lửa hai chân run lập cập. Bình thường ý vào nhiều người khi dễ khi dễ người khác, Trần Liên Từ bọn người nhìn từng cái không sợ trời không sợ đất, kỳ thật là gan cùng phổ thông học sinh cấp hai so chẳng mạnh đến đâu.

Trịnh Khải Hàng đi theo La Thiên Vượng chạy vào cửa trường, vịn ven đường một cái cây càng không ngừng thở, La Thiên Vượng ngược lại là giống một người không có chuyện gì.

"Ngươi thật có thể chạy." Trịnh Khải Hàng nói.

"Không phải ta có thể chạy, là ngươi quá không thể chạy. Khó trách ngươi mỗi lần đều cho Vương Nhất Minh bọn hần một đám cho bắt được." La Thiên Vượng nói.

"Kia có biện pháp nào. Ta chạy không nhanh a." Trịnh Khải Hàng phàn nàn nói, sau đó lại đổi La Thiên Vượng rất cảm kích, "Hôm nay đụng phải ngươi, vận khí thật tốt. Đúng, cái kia Vương Nhất Minh vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?"

"Ta làm sao biết. Không phải mới vừa cùng ngươi cùng một chỗ chạy tới a? Giống như hần cái mông phát hỏa." La Thiên Vượng nói.

Trịnh Khải Hàng cười khúc khích: "Cái mông phát hỏa? Thật sự là báo ứng a. Nếu có thể đem hần thiêu chết liền tốt."

"Ngươi làm sao như thế hận hần?" La Thiên Vượng không hiểu hỏi.

"Ngươi nếu là biết bởi vì hần thường xuyên đoạt tiền của ta, làm hại ta thường xuyên không trúng com ăn, liền loại kia đói bụng cảm giác là cỡ nào thống khổ, ngươi liền biết ta vì cái gì như thế hận hần. Ngươi nhìn ta gầy như vậy, rất lớn nguyên nhân cũng là bởi vì Vương Nhất Minh hỗn đản này!" Trịnh Khải Hàng thật sự là một bụng thương tâm nước mắt.

La Thiên Vượng nhìn Trịnh Khải Hàng một chút, xác thực đủ gây. Nhưng là La Thiên Vượng lại có chút hoài nghi, gia hỏa này coi như từng bữa ăn thịt cá, cũng chưa chắc có thể béo lên.

La Thiên Vượng hôm nay xuất thủ, chính là cảm thấy Trịnh Khải Hàng coi như thuận mắt, thuận tay trừng phạt Vương Nhất Minh một chút. Cái kia ngọn lửa cũng sẽ không trí mạng. Tại linh khí tiêu hao sạch sẽ về sau, liền sẽ tự động dập tắt. Chỉ là để Vương Nhất Minh ăn một điểm đau khổ mà thôi.

Vương Nhất Minh làm cho rất thảm, kỳ thật cũng chính là cái mộng bị phỏng một khối mà thôi, bất quá mấy ngày nay sợ là chỉ có thể dùng một bên cái mộng ngồi ghế.

Lớp đầu tiên, Lưu tử duy lão sư trên bục giảng thì thầm: ". . . Ngày sơ xuất lạnh lạnh lạnh, cùng với trong ngày như dò xét canh, này không vì gần người nóng mà xa người lạnh ư? . . . "

Kết quả Trịnh Khải Hàng đột nhiên nhớ tới Vương Nhất Minh cái mộng lửa sự tình, nhịn không được cười khúc khích.

"Trịnh Khải Hàng, ngươi cười cái gì?" Lưu tử duy hỏi, trong lời nói ngược lại là không có trách cứ chi ý, "Ngươi đến cùng mọi người giảng một chút, ngày sơ xuất lạnh lạnh lạnh, cùng với trong ngày như dò xét canh, đến tốt cùng là có ý gì."

Lưu tử duy còn tưởng rằng Trịnh Khải Hàng nghe hiểu, không nghĩ tới Trịnh Khải Hàng cười nội dung cũng không phải trên sách học nội dung.

Trịnh Khải Hàng làm sao biết? Nếu là hắn biết sẽ còn ngồi cuối cùng một ghế? Trịnh Khải Hàng tròn trắng mắt, trầm nghĩ: Thật là xui xẻo. Bình thường Trịnh Khải Hàng ngồi tại cuối cùng một ghế, xưa nay sẽ không đi đoạt danh tiếng gây nên lão sư chú ý. Không nghĩ tới hôm nay đắc ý quên hình, lập tức bị kịch.

La Thiên Vượng nhìn cậu kia cổ vắn một chút, cảm giác không khó lý giải, gần nhất đều ở nhìn « ôm phác tử », mặc dù là kết hợp bạch thoại văn nhìn, cũng học được không ít thứ. Lại đến nhìn cái này « hai tiểu nhi biện ngày », vậy mà là đơn giản như thế.

Trịnh Khải Hàng ấp úng nửa ngày đều không có trả lời ra, Lưu tử duy sắc mặt có chút không tốt lắm, hiển nhiên Trịnh Khải Hàng vừa rồi lại tư tưởng đào ngũ. Khẳng định là cùng ngồi cùng bàn giờ trò.

"La Thiên Vượng, ngươi đến trả lời một chút. " Lưu tử duy nói.

La Thiên Vượng đứng lên, đơn giản tường đoạn văn này phiên dịch một chút. Hắn chính là thuận miệng phiên dịch, cùng Lưu tử duy tài liệu giảng dạy thượng phiên dịch có chỗ khác biệt, Lưu tử duy liền biết La Thiên Vượng là thật mình xem hiểu. Mà không phải nhìn qua dạy phụ tư liệu.

"Ừm, La Thiên Vượng đồng học trả lời rất tốt. Mời ngồi xuống. Mọi người lên lớp muốn tập trung tinh lực, không muốn tư tưởng đào ngũ. Trịnh Khải Hàng ngươi cũng ngồi xuống đi." Lưu tử duy nói.

Trịnh Khải Hàng ngồi xuống về sau oán giận nói: "La Thiên Vượng, ngươi biết làm sao không cho ta một cái nhắc nhở a?"

La Thiên Vượng gãi đầu một cái: Cái này làm sao nhắc nhở?

"Được rồi, dù sao ta cũng không có ý định tương lai thi cái gì đại học. Đọc xong sơ trung, ta liền cùng ba ba mẹ mẹ của ta làm ăn đi. Thi đại học vô dụng. Chúng ta Quảng Đông người thật nhiều đại lão bản mất mùa chữ không biết mấy cái, kết quả một đồng lớn sinh viên cho bọn hắn làm công. Về sau ta cũng muốn làm lão bản. Để sinh viên đánh cho ta công." Trịnh Khải Hàng lý tưởng hay là vô cùng rộng lớn.

"Một cái Vương Nhất Minh liền để ngươi liền cơm trưa đều không có ăn. Ngươi cái dạng này, thật thích hợp làm lão bản?" La Thiên Vượng nghi hoặc mà hỏi thăm

"Không muốn lão xách cái này chuyện thương tâm, làm người rất đau đớn, ngươi biết không?" Trịnh Khải Hàng làm ra một cái rất thống khổ bộ dáng.

Lưu tử duy nhìn thấy La Thiên Vượng cùng Trịnh Khải Hàng đang đọc diễn văn, lúc đầu muốn nói chút gì, nghĩ lại, vẫn là nhịn được.

Thái Hòa trung học mặc dù cũng coi là thị khu trung học, nhưng là kỳ thật so Thủy Khẩu miếu trung học không tốt đẹp được quá nhiều. Dù sao Thái Hòa trấn nguyên lai cũng là hương trấn, cái này Thái Hòa trung học cũng không có hoàn toàn từ nông thôn trung học hoàn toàn thuế biến. Chân chính thành tích tốt cũng sẽ không tiến Thái Hòa trung học đọc sách, đều thi đến thị lý danh giáo đi. Tiến Thái Hòa trung học trên cơ bản đều là Thái Hòa trấn nguyên lai nông thôn học sinh, cũng có một chút là giống như La Thiên Vượng ngoại lai nông dân công con cái. Học sinh vàng thau lẫn lộn, phong cách học tập cũng không tốt lắm.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhĩ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Chấn Trị Đa Hồ

La Thiên Vượng cùng bạn cùng lớp chưa quen thuộc, cũng chính là cùng ngồi cùng bàn Trịnh Khải Hàng nói một chút lời nói. Tăng thêm La Thiên Vượng vốn chính là quen thuộc một người chơi, cùng bạn cùng lớp cơ hồ không thể nào giao lưu. Sau khi tan học, La Thiên Vượng bước nhanh hướng trong nhà đi.

Trịnh Khải Hàng đuổi theo, "La Thiên Vượng, người đi như thế nào nhanh như vậy a? Chỉ chớp mắt liền không thấy tung ảnh của người."

"Quen thuộc." La Thiên Vượng nói.

"Nhà người ở chỗ nào?" Trịnh Khải Hàng nói.

La Thiên Vượng chỉ vào nhà phương hướng nói ra: "Liền phía trước nơi đó, Tú Vân cư xá."

"Vậy cùng ta không phải một cái phương hướng, nhà ta ở hoà thuận vui vẻ Hoa Uyển tiểu khu." Trịnh Khải Hàng chỉ vào một phương hướng khác nói.

La Thiên Vượng mới đến không lâu, đối với chung quanh đây cư xá cũng chưa quen thuộc. Cái này hoà thuận vui vẻ hoa uyển là vùng này mới xây cấp cao cư xá. Ở bên trong đều là điều kiện kinh tế tương đối tốt. Bằng không, Trịnh Khải Hàng cũng sẽ không trở thành Vương Nhất Minh lòng gặt đối tượng.

La Thiên Vượng về đến trong nhà thời điểm, trong nhà môn khóa chặt. Cha mẹ đệ đệ đều không ở nhà. La Thiên Vượng từ trong túi xách móc ra chìa khoá mở cửa. Tiểu Hắc cũng không có từ trong nhà xông ra nghênh tiếp. La Thiên Vượng đang muốn vào nhà, liền nghe được phía sau Tiểu đại gia âm thanh âm vang lên.

"Thiên Vượng, người tan học về nhà?"

La Thiên Vượng quay đầu lại hướng lấy Tiểu đại gia cười cười: "Tiểu gia gia, có việc a?"

"Nhà người dài không ở nhà?" Tiểu đại gia hỏi.

La Thiên Vượng quay đầu lại nói ra: "Hắn là đi ra."

"Còn chưa ăn cơm đi. Đi, đến nhà ta đi ăn cơm. Ta đang muốn hỏi người một ít chuyện đâu." Tiểu đại gia nhiệt tình nói.

"Chờ ta ăn cơm xong, chính ta đi tìm người." La Thiên Vượng mở cửa ra, đi vào tướng túi sách thả tiến gian phòng bên trong. Tiểu đại gia đi theo vào phòng, quan sát một chút La Thiên Vượng trong nhà bố trí tình huống.

"Ba ba mẹ mẹ của người đều còn chưa có trở lại đâu, người ăn cái gì? Đi nhà ta đi. Nhà ta lão thái bà tay nghề không tệ, cam đoan người hài lòng." Tiểu đại gia rất là nhiệt tình, để La Thiên Vượng đều không có cách nào cự tuyệt. Liền lấy thượng chìa khoá khoá chặt cửa, đi theo Tiểu đại gia đi Tiểu đại gia trong nhà.

Tiểu đại gia trong nhà là kiểu Trung Quốc trang trí, đồ dùng trong nhà nhìn rất xưa cũ, cũng rất giản cố.

Mang theo La Thiên Vượng vào phòng, Tiểu đại gia liền lớn tiếng nói: "Lão thái bà, tới cái tiểu khách nhân, làm nhiều điểm ăn ngon."

Tiểu đại gia bạn già Hạ đại nương đi ra, nhìn La Thiên Vượng một chút: "Đây là trên lầu mới tới nhà kia hài tử đi. Hào hảo ngồi, ta đi cấp người lấy chút ăn ngon."

"Không cần, không cần." La Thiên Vượng vội vàng nói.

"Đừng khách khí." Hạ đại nương đi bắt một chút bánh kẹo tới.

"Tiểu gia gia, người nói tìm ta có chút việc, đến tốt cùng là chuyện gì a?" La Thiên Vượng hỏi.

"Người hôm qua không phải nói muốn giúp ta điều giáo một chút ta hai con da hồ sao? Lúc nào có thể bắt đầu? Buổi sáng hôm nay ta cùng ta mấy cái lão hóa kế nói người chim sẽ cùng quạ đen sự tình, cho quạ bọn hắn còn không tin. Ta liền muốn để người đem cái này hai con da hồ thuần dưỡng một chút, tương lai tại những lão già này trước mặt, ta cũng có thể thần khí một lần." Tiểu đại gia nói.

"Đây cũng không phải là lập tức liền có thể thuần dưỡng tốt. Ta trước thử một chút, nhìn đối hai con da hồ có a có làm được cái gì." La Thiên Vượng nói.

Tiểu đại gia cầm chiếc lồng đi ra. Hai con da hồ trong lồng trên nhảy dưới tránh, tựa hồ rất là nôn nóng.

"Cái này hai con da hồ từ khi bị người chim sẽ quạ đen dọa một lần về sau, liền biến thành bộ dáng này. Từ hôm qua bắt đầu, liền không chịu ăn cái gì." Tiểu đại gia có chút bực tâm nói. Chính là bởi vì dạng này, Tiểu đại gia hôm nay cả ngày liền nhìn chăm chăm đầu bạc thang, nhìn xem La Thiên Vượng

có hay không từ cửa thang lầu trải qua.

La Thiên Vượng mở ra lồng chim, đưa tay vươn vào đến chim trong lồng. Hai con da hồ vẹt càng là sợ hãi, tại lồng chim bên trong tán loạn.

La Thiên Vượng bắt lấy trong đó một con da hồ vẹt thuận thể tưởng một đạo mộc linh khí ký tự đánh vào con vẹt này trong thân thể, sau đó buông tay ra, cái này da hồ vẹt có chút choáng váng.

La Thiên Vượng buông ra cái này choáng váng chim nhỏ, lại rất mau đem một cái khác cũng bắt được trong tay.

Đồng dạng cho cái này da hồ vẹt đánh vào một đạo mộc linh khí ký tự.

La Thiên Vượng lúc này mới tướng chiếc lồng giam lại, đưa cho Tiểu đại gia: "Tiểu gia gia, ta đã cho chúng nó điều sửa lại một chút. Tiếp xuống ăn cái gì sẽ không có vấn đề. Nhưng là nghĩ đem bọn hân từ lồng bên trong phóng xuất, cũng không phải một hai ngày thời gian có thể làm được."

Tiểu đại gia liền thấy La Thiên Vượng sờ soạng hai con da hồ một chút, sau đó liền nói cái này hai con da hồ không thành vấn đề, trong lòng vẫn là có chút hồ nghi: Như thế sờ một chút, làm sao có thể lập tức liền tốt đâu?

Nhưng là tiếp nhận chiếc lồng, lại nhìn hai con da hồ thời điểm, lại phát hiện hai con da hồ tinh thần đã cùng trước đó không đồng dạng. Không còn là trước đó cái kia héo rũ đáng vẻ. Vội vàng đi lấy chim đã ăn tới cho ăn. Trước đó buồn bã ỉu xìu cũng không chịu ăn chim ăn hai con da hồ vậy mà tranh đoạt.

Cái này khiến Tiểu đại gia quá giật mình: "Thiên Vượng, ngươi vừa rồi làm sao đem bọn nó trị tốt?"

La Thiên Vượng cũng không tốt giải thích thế nào, liền ấp úng nói: "Ta chính là tùy tiện sờ soạng hai lần, bọn chúng tốt như vậy, kỳ thật chính ta cũng làm không rõ ràng."

"Kỳ nhân! Thật sự là kỳ nhân. Khó trách ngươi không chịu dạy ta đâu, loại chuyện này, thật đúng là không phải người bình thường có thể học được đến." Tiểu đại gia cười nói.

Hạ đại nương từ trong phòng bếp đi ra, nhìn thấy hai con vẹt tại ăn như hồ đói giành ăn, cũng cảm thấy thật kỳ quái: "Bối Bối Bì Bì đều vô sự rồi?"

"Đúng vậy a. Thiên Vượng đã đem bọn chúng chữa lành." Tiểu đại gia hoan hoan hi hi nói.

"Thật a?" Hạ đại nương cũng rất là giật mình.

"Ta tận mắt thấy, cái này còn có thể là giả? Ngươi nhanh lên làm đồ ăn, Thiên Vượng tan học về nhà rất lâu, bụng khẳng định là đói bụng." Tiểu đại gia nói.

"Nhanh nhanh" Hạ đại nương vội vàng tiến vào phòng bếp.

"Đi, đi ta trong thư phòng nhìn ít đồ. Ngươi giúp ta đại ân, ta cũng muốn hồi báo ngươi một chút mới được." Tiểu đại gia dẫn La Thiên Vượng đi vào thư phòng. Tiểu đại gia trong thư phòng bày biện một cái giá sách lớn, trên giá sách bày đầy các loại thư tịch. Một bên trên tường còn mang theo một bộ bút lông chữ, bút lông chữ viết đến cứng cáp hữu lực, khí thế phi phàm.

Gặp La Thiên Vượng nhìn xem trên tường bức kia chữ, Tiểu đại gia đặc ý cười cười: "Kia là chính ta viết, ngươi nhìn chữ viết của ta đến vẫn được a?"

La Thiên Vượng gật gật đầu: "Viết thật tốt."

"Làm sao? Có hứng thú hay không cùng ta luyện chữ?" Tiểu đại gia hỏi.

La Thiên Vượng đối luyện chữ hứng thú không lớn, lắc đầu.

"Ngươi trước chớ vội cự tuyệt a. Luyện một bài chữ tốt, chẳng khác nào chuẩn bị cho mình một trương tinh mỹ danh thiếp. Người khác xem ngươi lần thứ nhất ấn tượng chính là xem ngươi chữ." Tiểu đại gia nói.

"Ta có thể đem đệ đệ ta mang tới cùng một chỗ cùng ngươi luyện bút lông chữ a?" Chính La Thiên Vượng là không quá nghĩ tới đến, nhưng là nhớ tới đệ đệ, La Thiên Vượng lại cải biến chủ ý.

"Đương nhiên có thể a." Tiểu đại gia gật gật đầu, vừa chỉ chỉ trên giá sách thư tịch, "Phía trên này sách, ngươi nếu là cảm thấy hứng thú, tùy thời có thể lấy mượn trở về nhìn." Tiểu đại gia nói.

Chương 65: Bà Con Xa Không Bằng Láng Giềng Gần

La Thiên Vượng hướng giả sách bên trên nhìn một chút, đủ loại sách rực rỡ muôn màu, La Thiên Vượng nhưng không có giờ xuống một bản tới xem một chút ý nghĩ, những sách này nhìn liền bất tiện nghĩ, La Thiên Vượng nhưng không thể tùy tiện cầm dùng đồ của người ta. Đây là La Thiên Vượng gia gia nãi nãi từ nhỏ đã quán thâm quan niệm. Đến bây giờ sớm đã là thay đổi một cách vô tri vô giác.

Hạ đại nương từ bên ngoài đi tới: "Com làm xong, ăn com trước đi."

La Thiên Vượng vội vàng đi ra ngoài: "Vậy ta đi về trước. Cha mẹ ta cũng đã trở về."

"Ai, chớ đi a. Hạ nãi nãi làm rất thật tốt ăn." Hạ đại nương vội vàng nói.

La Thiên Vượng lại rất kiên quyết: "Không không không, ta phải đi về."

Tiểu đại gia cũng vội vàng nói: "Người cũng giúp ta ân tình lớn như vậy, không tại nhà chúng ta ăn com rồi đi, cái này làm sao có ý tứ?"

La Thiên Vượng lại lắc đầu liên tục: "Không được."

La Thiên Vượng bước nhanh đi ra Tiểu đại gia nhà, cực nhanh chạy trở về nhà.

La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai quả nhưng đã mang theo La Thiên Tứ về nhà, nhìn thấy La Thiên Vượng chạy về đến, cười cười: "Đói bụng rồi sao? Nhanh làm xong. Hôm nay mang đệ đệ người đi nhà trẻ. Ngày mai là có thể đi thượng vườn trẻ."

"Ca, nhà trẻ thật là tốt đẹp lớn. Bên trong thật nhiều chơi vui. Cùng công viên đồng dạng." La Thiên Tứ đối nhà trẻ thời gian tốt đẹp bắt đầu ước mơ tới.

"Ừm, vậy người về sau hảo hảo ở tại nhà trẻ chơi." La Thiên Vượng nói.

Tiểu đại gia cùng Hạ đại nương bụng đồ ăn đi tới La Thiên Vượng nhà.

Tiểu đại gia hướng rất giật mình La Chính Giang nói ra: "Người là Thiên Vượng ba ba đi, ta là ở tại lầu hai Tiểu đại gia. Hôm nay Thiên Vượng giúp ta một đại ân. Ta lưu hân ăn com cũng không chịu ăn. Nhà ta lão thái bà cố ý cho Thiên Vượng làm một chút ăn ngon. Hai chúng ta lão đầu từ lão thái bà chỗ nào ăn đến xong. Chúng ta đem đồ ăn đã bụng lên. Các người nhưng tuyệt đối không nên ghét bỏ."

Hạ đại nương cười nói: "Ta cùng lão Tiêu hàng năm tham gia kiểm tra người, cam đoan không có bệnh truyền nhiễm."

Tiểu đại gia cùng Hạ đại nương thịnh tình không thể chối từ, La Chính Giang tự nhiên cũng không tiện để người ta đẩy lên ngoài cửa, cười một cái nói: "Tiểu đại gia, Hạ đại nương các người quá khách khí. Tiểu hài tử giúp các người làm chút chuyện, các người chớ để ở trong lòng. Về sau tất cả mọi người là hàng xóm, tương hỗ giúp điểm bận bịu đều là hân là. Có câu nói rất hay, bà con xa không bằng láng giềng gần."

"Đúng đúng đúng, bà con xa không bằng láng giềng gần. Vậy ta làm nhiều như vậy đồ ăn ăn không hết, các người cũng hân là giúp hai chúng ta lão nhân gia giải quyết hết, đừng hay không?" Hạ đại nương cười mở miệng nói.

Tăng Hồng Mai tướng gas lò đóng kỹ, dùng tạp dề lau sạch sẽ tay, từ phòng bếp bên trong đi ra.

"Tiểu đại gia, Hạ đại nương, các người trước ngồi một chút. Nhà chúng ta điều kiện đơn sơ, các người chớ để ý." Tăng Hồng Mai nói.

Tiểu đại gia cười ha ha nói: "Cái này có cái gì tốt ngại? Chúng ta lúc còn trẻ, người một nhà liền chen tại trong một gian phòng. Thời gian sẽ từng ngày sẽ khá hơn. Ta nhìn hai người các người vợ chồng đều là chịu khó người. Chịu khó người liền không lo làm giàu."

Tiểu đại gia cùng Hạ đại nương tướng bụng tới đồ ăn phóng tới La Thiên Vượng nhà bàn ăn bên trên. La Thiên Vượng nhà đồ dùng trong nhà mặc dù đều là nhặt của người khác không muốn cũ đồ dùng trong nhà, nhưng là những này cũ đồ dùng trong nhà đều bị Tăng Hồng Mai thanh lý đến sạch sẽ, mỗi ngày sáng bóng sáng bóng. Nhìn liền cùng nhà mới cụ đồng dạng.

Chít chít chít tức.

Tiểu chim sẻ bay đến trên bệ cửa sổ, đầu uốn qua uốn lại, tựa hồ tại tò mò nhìn trong nhà tới hai khách người.

Tiểu đại gia vừa nhìn thấy tiểu chim sẻ liền có chút khẩn trương, gia hỏa này nhưng hung.

Tiểu chim sẻ nhìn một chút Tiểu đại gia cùng Hạ đại nương, lại tựa hồ như quên đi trước đó phát sinh sự tình. Cái đầu nhỏ không nhớ được quá nhiều chuyện. Chuyện đã qua, rất nhanh liền bị nó quên hết đi. Tiểu chim sẻ không để ý đến Tiểu đại gia. Bay nhảy bay nhảy bay đến La Thiên Vượng bên người.

"Cái này tiểu chim sẻ thật có linh tính. A? Giống như không phải bình thường chim sẻ đâu." Tiểu đại gia thấy rõ ràng tiểu chim sẻ lông vũ thượng kim tuyến. Phảng phất thué biển.

"Chít chít, chít chít..." Tiểu chim sẻ tựa hồ đối với Tiểu đại gia luôn luôn nhìn chăm chăm nó có chút bất mãn, lưu rú kêu liên tiếp,

Lấy đó bất mãn.

"Tiểu đại gia, Hạ đại nương, ngồi trước đi." La Chính Giang nói.

"Không được không được. Các người còn chưa ăn cơm đây. Các người ăn cơm trước, chúng ta ngày khác trở lại. Đúng, chúng ta hai cái lão gia hỏa đều đã về hưu, mỗi ngày trong nhà không có chuyện làm. Các người nếu là có chuyện gì, cứ việc tìm chúng ta. Đại ân là không giúp được, chuyện nhỏ còn có thể giúp được việc." Tiểu đại gia rất nhiệt tâm nói.

"Vậy liền rất cảm tạ đại gia đại nương hảo ý." La Chính Giang nói.

Đưa tiễn Tiểu đại gia cùng Hạ đại nương về sau, La Chính Giang quay đầu lại hỏi La Thiên Vượng đến tột cùng là chuyện gì xảy ra. La Thiên Vượng đành phải đem trước tiểu chim sẻ cùng năm con quạ đen gặp rắc rối sự tình nói một chút, lại đem hôm nay giúp Tiểu đại gia cứu chữa hai con da hổ vẹt sự tình nói một lần.

"Không phải đã nói với người, về sau không nên tùy tiện tại trước mặt người khác làm ra một chút cổ quái sự tình ra a?" La Chính Giang có chút không quá cao hứng.

Tăng Hồng Mai vội vàng nói: "Việc này coi như xong. Thiên Vượng cũng là tốt bụng. Nhưng là lúc sau phải chú ý. Trong thành phức tạp cực kỳ. Hạng người gì đều có. Không phải mỗi người đều cùng Tiểu đại gia giống như Hạ đại nương thiện tâm. Người cùng hải tử khác không giống. Cha mẹ phí khí lực lớn như vậy đem người tiếp vào trong thành đến đọc sách, chính là không hi vọng người bị người khác dùng ánh mắt khác thường đối đãi. hiểu được a?"

La Thiên Vượng gật gật đầu: "Về sau ta không tùy tiện làm không việc."

"Nhưng là người hôm nay là đối nghịch. Về sau không nên tùy tiện làm như vậy. Coi như làm cũng không cần cứ để cái hiểu được. Còn tốt Tiểu gia gia cùng Hạ nãi nãi đều là người tốt." Tăng Hồng Mai vuốt ve một chút La Thiên Vượng đầu.

Hạ nãi nãi làm đồ ăn hương vị thực là không tồi, so Tăng Hồng Mai tay nghề mạnh hơn nhiều, mà lại Hạ nãi nãi mọi nhà cảnh giàu có, làm đồ ăn rất bỏ được hạ liệu, nguyên liệu nấu ăn đều là tinh thiếu tề tuyền. Cùng Tăng Hồng Mai đi chợ bán thức ăn lựa chọn tiêu chuẩn là hoàn toàn không giống. Tăng Hồng Mai nhìn trúng chính là giá rẻ vật đẹp. Hạ nãi nãi thì là tuyển chọn tỉ mỉ.

La Thiên Tứ buông ra cái bụng ăn, Hạ nãi nãi bụng tới vài món thức ăn, một mình hán liền ăn gần một nửa. La Thiên Vượng cũng ăn không ít. Ngược lại là La Chính Giang, Tăng Hồng Mai hai cái này đại nhân không có bỏ được ăn. Đợi hai đứa bé đều ăn no rồi, bọn hắn mới bỏ được đến hạ đĩa.

Tiểu đại gia cùng Hạ nãi nãi về đến nhà, đóng cửa lại, hai người liền nói lên nhà này mới tới hàng xóm.

"Thiên Vượng nhà tựa như là nông thôn. Trong nhà giống như không phải rất rộng rãi." Hạ nãi nãi nói.

"Đó còn cần phải nói? Không qua người ta hải tử giáo dục được nhiều tốt. Đến nhà chúng ta, cũng không chịu tại nhà chúng ta ăn cơm. Cũng là bởi vì không có đạt được gia trưởng đồng ý." Tiểu đại gia nói.

"Đúng vậy a. Nếu là trong thành hải tử, đã sớm không nói khách khí." Hạ nãi nãi nói.

"Thiên Vượng là một không dậy nổi tiểu hải tử a. Hắn chính là bình thường nói kỳ nhân dị sĩ. Người xem chúng ta hai con da hổ vẹt, đến trong tay hắn liền cùng hai cái bé ngoan đồng dạng. Còn có hắn nuôi con kia tiểu chim sẻ, nhiều linh tính a?" Tiểu đại gia nói.

"Ta chính là nghĩ đến, nhìn có cái gì địa phương cho Thiên Vượng cha mẹ tìm phần chuyện làm. Dạng này hai đứa bé về sau sẽ nhẹ nhõm một điểm." Hạ nãi nãi nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhữ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Mới Công Trường

"Tiểu Hắc đâu?" La Thiên Vượng luôn cảm giác trong nhà thiếu một chút cái gì, đột nhiên nhớ tới từ về nhà đến bây giờ, một mực cũng không thấy tiểu Hắc bóng dáng.

"Tiểu Hắc bị ta lưu tại công trường. Hiện tại công trường thường xuyên mất trộm, dứt khoát để tiểu Hắc tại công trường đợi." La Chính Giang nói.

"Tiểu Hắc mới sẽ không nghe lời người đâu." La Thiên Vượng nói.

"Không nghe lời của ta, nó cũng đang hoảng đợi tại công trường. Tiếp qua vài ngày, nói không chừng nó liền nhận ta." La Chính Giang cười nói.

Thế nhưng là La Chính Giang lời nói chưa dứt âm, đại môn bị gõ đến vang ầm ầm.

"Chẳng lẽ là Tiểu đại gia?" La Chính Giang đi qua mở cửa ra, môn mới mở ra một điểm, một cái thân ảnh màu đen tựa như tia chớp từ trong khe cửa chen vào.

"Tiểu Hắc!" La Thiên Vượng ngạc nhiên hô.

La Thiên Tứ cũng cực nhanh chạy lên đi tướng tiểu Hắc ôm lấy.

"Đừng ôm, trên người nó bẩn." Tăng Hồng Mai vội vàng ngăn cản, bất quá không có tác dụng gì, cái này hai huynh đệ sớm đã đem tiểu Hắc ôm lấy.

"Cha, người mới vừa nói tiểu Hắc biết thành thành thật thật đợi tại công trường? Ta cho người biết, nó chỉ nghe lời của ta, người khác ai nói cũng không nghe." La Thiên Vượng cười khanh khách nói.

La Thiên Tứ vội vàng nói: "Tiểu Hắc còn nghe lời của ta. Ta để nó đứng lên nó liền đứng lên, ta để nó tọa hạ nó liền ngồi xuống. Tiểu Hắc, ngồi xuống."

La Thiên Tứ thường xuyên để tiểu Hắc lặp lại hai cái này ngớ ngẩn động tác, sớm đem tiểu Hắc cho làm phát bực, vừa nghe đến La Thiên Tứ lại phát ra loại này ngớ ngẩn mệnh lệnh, tiểu Hắc lập tức kinh, hướng về phía La Thiên Tứ hung tợn kêu vài tiếng.

"Ca! Người gạt người! Nói xong không cùng ta đoạt tiểu Hắc. Kết quả tiểu Hắc vẫn là chỉ nghe người một người. Căn bản không nghe lời của ta. Tiểu Hắc vẫn là ta đi cùng Quảng Phúc gia gia muốn tới đây." La Thiên Tứ oa oa khóc rống lên.

"Cái này không thể trách ca a. Ai bảo người luôn luôn để tiểu Hắc làm ngu ngốc như vậy động tác? Nó đều phiền. Người muốn đổi điểm mới mẽ hoa văn a." La Thiên Vượng cũng là không có biện pháp khác. Đối tiểu Hắc sử dụng một linh khí ký tự về sau, tiểu Hắc biến thông minh, nhưng là cũng chỉ nhận La Thiên Vượng một người. Nếu không phải La Thiên Vượng để tiểu Hắc đi phối hợp đệ đệ mệnh lệnh, tiểu Hắc căn bản liền sẽ không để ý tới.

La Chính Giang thì nói với Tăng Hồng Mai lên trên công trường sự tình: "Hồng Mai, cái này công trường người cảm giác thế nào?"

Tăng Hồng Mai nhũn mày: "Cái này công địa mặt ngoài thượng nhìn, tựa hồ vẫn được. Nhưng là ta hôm nay đi công trường về sau, luôn cảm giác có chút không thích hợp. Cụ thể là chuyện gì xảy ra, ta cũng không nói lên được. Nếu không, cái này công trường chúng ta chờ tiếp được rồi."

"Không tiếp sao được? Bên này sống lập tức liền làm xong. Bởi vì làm tài liệu mất đi, làm trễ nải không ít công phu. May mắn cuối cùng vẫn là lấy được tiền. Đoàn người thật xa chạy nơi này đến làm công, cũng không phải tới chơi. Chúng ta chỉ cần cầm được đến tiền công, còn có thể chọn ba lấy bốn? Bất quá, cái này công trường xác thực có chút không đúng. Chúng ta hơi lưu ý một chút. Cũng đừng ra cái gì cái sốt." La Chính Giang đối cái này công trường cũng không phải rất hài lòng. Cái này công trường rất vắng vẻ. Vừa tới đó thời điểm, La Chính Giang đều cảm giác được lưng phát lạnh. Cũng khó trách Tăng Hồng Mai đối cái này công trường không hài lòng.

"Cái gì công trường? Cha, các người cũng mang ta tới nhìn xem chứ sao." La Thiên Vượng nói.

"Tiểu hài tử đừng hỏi đại nhân sự tình." La Chính Giang hơi không kiên nhẫn nói.

Tăng Hồng Mai bất mãn nói: "Hài tử hỏi người sự tình, người liền không thể hảo hảo trả lời? Thiên Vượng, chúng ta vừa tiếp một cái mới công trường, cái chỗ kia có chút hẻo lánh. Chờ người chủ nhật thời điểm, ta mang người tới nhìn xem."

Tăng Hồng Mai sờ dĩ đáp ứng mang La Thiên Vượng đi qua nhìn một chút, là bởi vì nàng cảm thấy mình tẻ dù sao không phải người bình thường. Để hấn tới nhìn xem, cố gắng đó có thể thấy được một chút người khác không thấy được vấn đề tới. Tăng Hồng Mai luôn cảm thấy cái này công trường không thích hợp.

La Chính Giang nhũn mày, lúc đầu nghĩ ngăn lại Tăng Hồng Mai, nhưng cuối cùng vẫn là không nói gì. Trong lòng nghĩ, có lẽ để Thiên Vượng đi qua nhìn một chút, có thể nhìn ra chút vật gì tới.

La Thiên Vượng tự nhiên lập tức đem chuyện này cất vào trong lòng, đối với hấn mà nói, đây chính là đại sự. Có thể cùng cha mẹ cùng đi làm chính sự,

Đây đối với tiểu thí hài tới nói, là lớn không thể chuyện lớn hơn nữa.

Thế là từ đêm nay bắt đầu, La Thiên Vượng mỗi ngày đều sẽ hỏi cha mẹ, chúng ta lúc nào đi công trường nha.

Tiểu đại gia da hồ vệt trở nên càng ngày càng thông minh, lông vũ cũng biến thành so trước kia Lượng không ít.

"Lão đầu từ, Bối Bối cùng Bì Bì giống như như trước kia không đồng dạng. Ngươi nhìn cái này màu lông, nhiều Lượng a. Còn có, bọn chúng so trước kia tinh thần hơn. Ngươi nhìn mắt Lượng đến cùng hai cái bảo thạch đồng dạng." Hạ đại nương nói.

"Đúng đúng, là không đồng dạng. Lần trước lão Trương còn bắt hần nuôi hoa mĩ cùng ta khoe khoang. Ngày nào ta lấy thêm Bối Bối cùng Bì Bì cùng hần tương đối một chút. Xem ai nuôi chim càn có tinh khí thần." Tiểu đại gia đắc ý nói.

"Cái này Thiên Vượng thật sự là quá thần kỳ, liền dùng tay mò Bối Bối cùng Bì Bì hai lần, Bối Bối Bì Bì liền phát sinh biến hóa lớn như vậy. Nếu không phải ngay từ đầu chính là biết Bối Bối Bì Bì trước đó cái dạng kia, ai có thể tin tưởng Thiên Vượng tùy tiện dùng tay sờ một chút, liền có thể để Bối Bối cùng Bì Bì phát sinh biến hóa lớn như vậy? Thiên Vượng tay nghề này, nếu là đi mở cái cửa hàng thú cưng, vậy liền lợi hại." Hạ đại nương nói.

"Mở cửa hàng thú cưng cũng không có đơn giản như vậy, ta nhìn tiểu La trong nhà đều là từ nông thôn bên trong ra, đối sủng vật thị trường căn bản cũng không có ít nhiều hiểu rõ. Mà lại lại là người bên ngoài, thiếu khuyết nhân mạch, muốn đem cửa hàng thú cưng mở, rất không dễ dàng." Tiểu đại gia lắc đầu.

La Thiên Vượng tan học về nhà, trong sân đứng phải tại cây nhãn dưới cây đu đủ hai con da hồ vệt Tiểu đại gia.

"Thiên Vượng, ra về nha."

"Ừm, Tiểu gia gia, cái này hai con vệt hiện tại không có vấn đề gì đi?" La Thiên Vượng hỏi.

"Không có không có. Trạng thái rất tốt. Ngươi nhìn lông của bọn nó sắc, so trước kia Lượng nhiều." Tiểu đại gia nói nói, "Thiên Vượng, ngươi còn có thể tiếp tục giúp ta điều trị một chút a? Để bọn chúng cũng có thể hướng ngươi nuôi tiểu chim sẽ đồng dạng, không cần đưa chúng nó nhốt ở trong lồng a?"

La Thiên Vượng lại có chút bận tâm: "Có thể là có thể, nhưng là ta có chút bận tâm, chờ ta điều trị xong về sau, gia hỏa này cũng chỉ nhận ta một cái. Kỳ thật như bây giờ cũng rất tốt."

"Còn có thể như vậy?" Tiểu đại gia lần này cũng có chút do dự, nếu thật là giống La Thiên Vượng nói như vậy, kia Bối Bối cùng Bì Bì về sau liền thành La Thiên Vượng sủng vật. Đến lúc đó, thật đúng là không tốt lại đòi về. Nhưng là, nếu là không cho La Thiên Vượng lại điều trị một lần. Tiểu đại gia lại luôn cảm thấy có chút tiếc nuối. Hai chỉ có thể thả da hồ vệt tuyệt đối đầy đủ hấp dẫn người.

Tiểu đại gia không có lập tức làm ra quyết định, hần xác thực phi thường không nỡ. Nhưng đã đến ngày thứ hai, Tiểu đại gia mình chạy đến La Thiên Vượng trong nhà: "Thiên Vượng, ta nghĩ kỹ, kia hai con da hồ vệt ngươi hảo hảo điều trị một chút."

"Tốt a." La Thiên Vượng đành phải đáp ứng xuống.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Mai Rùa Đột Biến

Từ quê quán đến thời điểm, cái kia mai rùa liền bị La Thiên Vượng len lén giấu ở trong rương, đến nơi này về sau, mai rùa liền bỏ vào trong tủ đầu giường. La Thiên Vượng có khi sẽ vụng trộm tướng mai rùa lấy ra. Chỉ là cho tới nay, La Thiên Vượng cũng không biết cái này mai rùa lúc nào sẽ hiện ra loại kia thần bí kỳ tự.

La Thiên Vượng khí huyết bên trong thổ linh khí tạo thành bảo tháp về sau, La Thiên Vượng vẫn không có đạt được thổ linh khí kỳ tự. Một trận này, La Thiên Vượng mỗi lúc trời tối cảm mai rùa ra nhìn, muốn từ mai rùa thượng nhìn thấy kỳ tự. Không biết chuyện gì xảy ra, mỗi lần nhìn, mai rùa thượng đều không có bất kỳ cái gì phản ứng.

La Thiên Vượng cảm mai rùa lật qua lật qua nhìn vô số lần, nhưng không có cho thấy bất luận cái gì kỳ tự ra. La Thiên Vượng có chút ảo não tướng mai rùa ném tới một bên: "Chẳng lẽ là mất hiệu lực?"

Mai rùa tại trên tủ đầu giường càng không ngừng xoay tròn lấy, phảng phất chính là một kiện tử vật. Nơi nào còn có lúc trước La Thiên Vượng vừa lấy đến trong tay cái chủng loại kia linh khí?

"Đứng rồi! Linh khí! Chẳng lẽ là cái này mai rùa bên trong linh khí toàn bộ tiêu hao sạch sẽ rồi?" La Thiên Vượng liền tranh thủ mai rùa lấy đến trong tay, ngưng tụ một đạo thổ linh khí đưa vào mai rùa bên trong. Mai rùa vậy mà như là hút nước bọt biển đồng dạng tướng linh khí như là nước toàn bộ hút thu vào. La Thiên Vượng khí trong huyết thổ linh khí tạo thành Thổ Linh tháp về sau, liền còn thừa không nhiều, lần này toàn bộ bị mai rùa hấp thu sạch sẽ.

Mai rùa thượng mặc dù không có cho thấy ký tự ra, nhưng là mai rùa nhan sắc muốn so trước đó biến sâu rất nhiều.

La Thiên Vượng con mắt nhìn chăm chăm mai rùa, nhìn mai rùa có thể hay không biểu hiện ký tự. Thế nhưng là đợi đã lâu, mai rùa lại không có nửa điểm phản ứng.

La Thiên Vượng gãi đầu một cái: Chẳng lẽ linh khí còn chưa đủ? Đáng tiếc La Thiên Vượng khí huyết bên trong thổ linh khí đã phi thường mỏng manh, liền ngay cả Thổ Linh tháp đều trở nên có chút không ổn định.

La Thiên Vượng đột nhiên nhớ tới, mình khí huyết bên trong ngoại trừ thổ linh khí còn có mộc linh khí, thủy linh khí cùng hỏa linh khí. Cái này ba loại linh khí, liền ngay cả ít nhất hỏa linh khí cũng muốn nhiều hơn thổ linh khí.

Thế là La Thiên Vượng tiếp lấy đưa vào cái khác ba loại linh khí, nhưng là mai rùa lại giống như cái động không đáy, La Thiên Vượng thua ra bao nhiêu linh khí, nó liền có thể hấp thu nhiều ít linh khí.

Kết quả La Thiên Vượng khí huyết bên trong linh khí đại giảm, lại cũng không thể đủ để mai rùa lần nữa cho thấy ký tự ra. Kết quả này để La Thiên Vượng rất là ảo não. Thậm chí có chút hối hận làm ra như thế lỗ vốn sự tình tới.

La Thiên Vượng tướng mai rùa cầm ở trong tay, nhìn rất nhiều lần, cũng không nhìn ra có manh mối gì. Những cái kia linh khí đến cái này mai rùa phía trên liền bị cái này mai rùa triệt để hấp thu. La Thiên Vượng tâm niệm vừa động, tướng thần thức tập trung ở mai rùa phía trên.

Oanh!

La Thiên Vượng đột nhiên như là gặp sét đánh. Chạm tới về sau, La Thiên Vượng giật mình phát hiện, cái này mai rùa vậy mà như là thân thể của mình bộ vị đồng dạng, có thể tùy ý chuyển động.

Mà lúc này đây, mai rùa đột nhiên thu nhỏ, hướng về La Thiên Vượng cái rón ráo đến, tại La Thiên Vượng căn bản không kịp phản ứng tình huống dưới chui vào La Thiên Vượng trong thân thể, sau một khắc, mai rùa đã xuất hiện tại La Thiên Vượng khí trong huyết.

Cái này nhưng làm La Thiên Vượng làm cho sợ hãi! Mai rùa vậy mà chui vào bụng bên trong đi. Liền tranh thủ quần áo quần cởi một cái, tra nhìn một chút bụng, lại không nhìn thấy bất luận cái gì vết thương. Trên quần áo cũng không có lỗ rách.

La Thiên Vượng lúc này cũng không biết mai rùa liền giấu ở hân khí trong huyết. Cho nên trong lòng vẫn là vô cùng gấp gáp. Nằm ở trên giường, lật qua lật lại đều ngủ không được.

Tiểu hài tử hay là tâm tương đối lớn, mặc dù trong bụng chui vào một cái lớn như vậy mai rùa, giày vò đến nửa đêm, cuối cùng vẫn là hô hô tiến vào mộng đẹp. La Thiên Vượng thần thức tiến vào khí trong huyết, tại khí trong huyết, hẳn rất cuộc tìm được mai rùa tung tích.

Lúc này, mai rùa đang gất gao nằm tại mộc linh khí cùng thủy linh khí hình thành dịch nhỏ ở giữa, càng không ngừng hấp thụ mộc linh khí cùng thủy linh khí. Nó nuốt La Thiên Vượng nhiều như vậy linh khí, lại còn không có ăn no.

La Thiên Vượng gặp mai rùa như thế đói khát hấp thụ mộc linh khí cùng thủy linh khí, sợ mai rùa tướng mộc linh khí cùng thủy linh khí toàn bộ hút khô. Muốn đem mai rùa làm ra khí huyết, lại phát hiện cái này mai rùa phăng phất tại hân khí huyết bên trong mộc rễ, làm sao đuổi cũng không đi.

La Thiên Vượng thử nghiệm rất nhiều lần, cũng không có cách nào tướng cái này vô lại mai rùa đuổi đi, cũng chỉ có thể buông xuôi bỏ mặc.

Buổi sáng, La Thiên Vượng bị Tăng Hồng Mai lay tỉnh: "Nhanh rời giường, đến trễ. Mỗi ngày rời giường đều muốn cha mẹ gọi người. Người thế nhưng là làm ca ca. Muốn cho đệ đệ mang cái tốt lắm từ."

La Thiên Vượng gãi đầu một cái, cực nhanh mặc quần áo tử tế. Không kịp suy nghĩ chuyện xảy ra tối hôm qua. Tướng từ đầu giường kéo ra nhìn thoáng qua, cái kia mai rùa đã không tại trong ngăn kéo. Xem ra, chuyện tối ngày hôm qua thật không phải là nằm mơ.

"Nhanh lên, đừng lè nè." Tăng Hồng Mai thúc giục nói.

La Thiên Tứ nói ra: "Ta so ca ca lên được còn sớm đấy."

"Đúng, Thiên Tứ nhất ngoan, so ca ca còn muốn lên được sớm." Tăng Hồng Mai biểu dương La Thiên Tứ một câu.

"Nương, ngày mai nghỉ, mang ta đi công trường a?" La Thiên Vượng hỏi.

"Muốn được. Người mau ăn bữa sáng đi trường học. Ngán vạn lần đừng đến muộn." Tăng Hồng Mai nói.

La Thiên Vượng cực nhanh hoàn thành rửa mặt, sau đó ăn như hổ đói ăn bữa sáng, liền cực nhanh hướng trường học đuổi đến. Đi vào phòng học thời điểm, dự bị linh vừa vận gỗ vang.

"La Thiên Vượng, người làm sao mới đến a. Ta cho người biết một tin tức. Vương Nhất Minh hôm nay đến trường học. Nghe nói ngày đó hắn trên mông dính một đoàn quỷ hỏa, đốt đi một hai ngày đều không có diệt. Mọi đạo sĩ hòa thượng cũng không có cách, về sau chỉ có thể chờ đợi đến lửa tự nhiên dập tắt. Bất quá đây chẳng qua là một cái ngọn lửa, cũng chỉ là tại hắn trên mông nóng như thế một khối to vết sẹo mà thôi." Trịnh Khải Hàng sợ là Thái Hòa trung học "Quan tâm nhất" Vương Nhất Minh học sinh.

"Vậy người nhưng thăm, Vương Nhất Minh trở về, người liền không có một ngày tốt lành." La Thiên Vượng cười nói.

Trịnh Khải Hàng gật đầu: "Chỉ mong hắn có thể từ đây cải tà quy chính. Hắn lần này kém chút không đốt ra tro cốt, chẳng lẽ hắn còn dám làm thất đức sự tình?"

"Chớ không đối được đáp cú. Vương Nhất Minh nhà vốn cũng không phải là đi chính đạo. Người cho rằng hắn sẽ bởi vì chuyện này biến tốt?" La Thiên Vượng hỏi ngược lại.

"La Thiên Vượng, người không nên làm ta sợ. Ta là gan rất nhỏ. Có người nói Vương Nhất Minh lần này bị lửa thiêu mông, là có người có ý chính trị Vương Nhất Minh. Nếu là có thể lại chinh hắn mấy lần liền tốt, đoán chừng tiểu tử này về sau đều muốn bắt đầu hoài nghi nhân sinh." Trịnh Khải Hàng nói.

"Người cái tên này, thật đúng là tâm hắc a." La Thiên Vượng cười nói.

La Thiên Vượng lớp đầu tiên liền nằm sấp trên bàn ngủ thiếp đi, còn tốt Thái Hòa trung học tập tục lúc đầu không tốt. Lão sư cũng lười cùng học sinh xấu so đo. La Thiên Vượng ngồi tại cuối cùng một ghế, lão sư tự nhiên đem hắn hoạch tại học sinh xấu liệt kê.

La Thiên Vượng cũng không phải là thật ngủ thiếp đi, mà là thần thức tiến vào khí trong huyết. Hắn muốn tra nhìn một chút mai rùa tình huống. Khí huyết bên trong màu lam dịch nhỏ cùng lục sắc dịch nhỏ bị mai rùa hút chỉ còn lại một chút xíu, cái kia ngọn lửa cũng bị mai rùa hút kém chút không có dập tắt. Mà cái kia bảo tháp thì gãy tằm vài vòng, mặc dù vẫn là ba tầng bảo tháp, độ cao lại chỉ còn lại lúc đầu một tầng cao.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Khí Huyết Bên Trong Biến Hóa

Cái kia mai rùa còn tại tiếp tục hấp thu linh khí, bất quá, để La Thiên Vượng thoáng yên tâm là, mai rùa hấp thu linh khí tốc độ so trước đó thả chậm rất nhiều, mà La Thiên Vượng từ hoàn cảnh trung hấp thu linh khí tốc độ thì tại tăng tốc. Trên cơ bản có thể hai tướng ngang hàng.

Lục sắc mộc linh khí là khí huyết trung dồi dào nhất linh khí, La Thiên Vượng mộc linh căn bản là tại Ngũ Hành linh căn bên trong ưu thế nhất. Hấp thu mộc linh khí tốc độ cũng nhanh nhất. Mộc linh khí hình thành dịch nhỏ mặc dù bị mai rùa hấp thu hơn phân nửa, nhưng là số lượng y nguyên tương đối nhiều. Những này lục sắc dịch nhỏ như cũ tại lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được biến ít. Nhưng là La Thiên Vượng cảm giác được, những này lục sắc dịch nhỏ mặc dù nhìn như giảm bớt, nhưng là linh khí mức độ đậm đặc ngược lại tăng lên. Mộc linh khí cũng không phải là giảm bớt, mà là trở nên càng thêm tinh thuần. Lục sắc mộc linh khí đạt được tinh luyện. Mặt khác mộc linh khí đang không ngừng bị tinh luyện quá trình bên trong, còn không ngừng ngưng tụ cùng một chỗ, tựa hồ muốn chuyển biến thành trạng thái cố định. Phát sinh đồng dạng biến hóa còn có màu lam thủy linh khí. Cũng tại từng bước ngưng tụ.

Còn có kia bó đuốc, ánh lửa biến thành chói mắt màu trắng, không có bất kỳ cái gì tạp sắc. Đây là từ cực kỳ thuần túy hỏa linh khí tạo thành ngọn lửa. Lửa này mầm nhiệt độ so trước kia cao hơn ra mấy lần. Nếu như La Thiên Vượng lại phóng thích một cái ngọn lửa đi giáo huấn Vương Nhất Minh, có thể sẽ đem toàn bộ Vương Nhất Minh triệt để đốt thành tro bụi.

Cái kia Thổ Linh tháp khí tức cũng tựa hồ có chút khác biệt, trước đó Thổ Linh tháp mặc dù so hiện tại Thổ Linh tháp cao lớn hơn, lại nhìn rất không ổn định, tùy thời đều có sụp đổ khả năng, hiện tại Thổ Linh tháp lại trở nên phi thường kiên cố.

Thổ Linh tháp phía trên không biết lúc nào tụ tập một đoàn điểm sáng màu vàng óng. Kia là Kim linh khí! Kim linh khí là khó khăn nhất tụ tập, La Thiên Vượng trước đó tại Kim linh khí phía trên hoa công phu nhưng cũng không ít, nhưng là khí huyết trung nhưng vẫn không có tụ tập quá nhiều Kim linh khí. Nhưng là mai rùa tiến vào khí huyết về sau, cái này Kim linh khí vậy mà cũng tụ tập lại. La Thiên Vượng dùng thần thức cùng những này Kim linh khí tiếp xúc thời điểm, hắn phát hiện những này Kim linh khí không còn giống như trước vậy kiệt ngạo, chỉ là giống nghịch ngợm tiểu hải tử. La Thiên Vượng dùng thần thức cùng những này Kim linh khí câu thông, chậm rãi liền có thể cảm nhận được tâm tình của bọn nó.

La Thiên Vượng lúc tỉnh lại, đã nhanh đến trưa rồi.

"La Thiên Vượng, người ban đêm có phải hay không đi quán net chơi đùa đi?" Trịnh Khải Hàng hỏi.

La Thiên Vượng căn bản không biết game online là vật gì, gãi đầu một cái hỏi: "Chơi trò chơi gì?"

"Người không có đi quán net chơi đùa? Quán net trò chơi hào hào chơi. Thế nhưng là ba ba mẹ mẹ của ta không cho phép ta đi quán net chơi. Người đêm qua ngủ không ngon a?" Trịnh Khải Hằng nhìn ra được La Thiên Vượng không giống như là trang.

"Là có chút ngủ không được." La Thiên Vượng nói.

La Thiên Vượng cả ngày đều có chút ngơ ngác, hẳn quá lo lắng khí huyết bên trong tình huống, cho nên cơ hồ thời thời khắc khắc chú ý khí huyết bên trong tình huống. Khí huyết là cái gì, La Thiên Vượng một mực không có hiểu rõ, hiện tại lại làm đi vào một cái lớn như vậy mai rùa, La Thiên Vượng càng làm không rõ ràng. Cái kia mai rùa rất lớn, đặt ở trên bụng, đoán chừng có thể đem La Thiên Vượng bụng ôm lấy. Bây giờ lại tiến vào khí huyết trung đi. Để La Thiên Vượng làm sao không sốt ruột.

Tú Vân cư xá Tiểu đại gia hôm nay dẫn theo lồng chim đi Thái Hòa công viên. Thái Hòa công viên cách Tú Vân cư xá không bao xa, Tiểu đại gia thường xuyên đi công viên sẽ lão bằng hữu của hắn. Trước kia, những này lão bằng hữu có rất nhiều đều ở tại Tú Vân cư xá nhà ngang. Mấy năm gần đây, từng bước từng bước toàn dọn đi rồi. Tiểu đại gia con cái cũng nghĩ để Tiểu đại gia dời đi qua cùng bọn hắn ở. Chỉ là Tiểu đại gia lo lắng cùng con trai con dâu ở cùng một chỗ song phương xấu hổ. Cho nên một mực không chịu chuyển. Cái này Tú Vân cư xá, Tiểu đại gia ở mấy thập niên, nơi này một ngọn cây cọng cỏ, đều là quen thuộc như vậy. Tiểu đại gia chỗ nào bỏ được rồi đi?

Trương đại gia là Tiểu đại gia lão bằng hữu một trong. Hai người đều là nuôi chim tân thủ, Tiểu đại gia nuôi một đôi tân thủ thích nhất nuôi da hồ vẹt, mà Trương đại gia thì nuôi một đôi họa mi.

"Lão Tiêu, lão Tiêu, người mau tới nghe một chút, ta đôi này họa mi thanh âm nhiều sáng!" Trương đại gia một đôi họa mi treo ở trên cây, họa mi thanh âm uyển chuyển to rõ, xác thực phi thường dễ nghe. Nhìn thấy Tiểu đại gia tới,

Trương đại gia lập tức hướng Tiểu đại gia vẫy vẫy tay.

Tiểu đại gia đi tới, cười cười: "Người hôm nay buổi sáng không cho cái này hai họa mi cho ăn a?"

"Uy a. Làm sao? Có cái gì không đúng?" Trương đại gia bị Tiểu đại gia hỏi mòng.

"Ta thế nào nghe bọn chúng hữu khí vô lực, cùng một tháng chưa ăn no cơm giống như đây này?" Tiểu đại gia cười ha ha.

Trương đại gia lúc này tự nhiên nghe được Tiểu đại gia đây là đang trêu ghẹo hắn.

"Ta họa mi thanh âm to, nghe xong liền mạng tinh thần. A, người cuối cùng đem người da hồ cho đổi?" Trương đại gia nhìn về phía Tiểu đại gia lồng chim. Phát hiện hai con da hồ vẹt có chút không giống nhau lắm.

"Nhìn người ánh mắt này. Cái này không phải liền là trước đó da hồ vẹt a? Bối Bối, Bì Bì, các người cũng sáng cái âm thanh, cho hắn nhìn một cái." Tiểu đại gia cười nói.

"Người tốt, người tốt." Bối Bối vậy mà mở miệng nói.

Lần này không riêng gì Trương đại gia, liền ngay cả Tiểu đại gia mình cũng bị kinh đến. Hẳn cái này da hồ vẹt nuôi thời gian cũng không ngắn, nhưng là cho tới nay không có giáo hội bọn chúng bép xép. Ai có thể nghĩ đến nó hôm nay vậy mà học được một câu.

"Lão Tiêu, người không tệ a. Vậy mà để da hồ bép xép. Liền sẽ câu này?" Trương đại gia giật mình hỏi.

Tiểu đại gia cười hắc hắc, cười đến có chút xấu hổ: "Không nói gạt người, ta hôm nay cũng là lần đầu tiên nghe được bọn chúng bép xép đâu."

"Thế nào, người cái này da hồ mời người điều giáo qua?" Trương đại gia càng là giật mình.

"Mời người điều giáo? Không có a. Bất quá hai ngày trước Bối Bối cùng Bì Bì thụ điểm kinh hãi, chúng ta trên lầu một đứa bé cho sờ soạng một chút, liền thay đổi tốt hơn." Tiểu đại gia nói.

"Người nói đùa đi. Từ đâu tới lợi hại như vậy tiểu hài? Sờ một chút liền có thể tốt?" Trương đại gia tự nhiên là không tin.

"Ta lừa người làm gì? Người ta nuôi một con chim sẽ cùng năm con quạ đen, căn bản chính là hoang đại, cũng không cần nhốt ở trong lồng. Nhưng là người ta nuôi chim nhận chủ người." Tiểu đại gia tranh luận đạo.

Trương đại gia gặp Tiểu đại gia không giống như đang nói lời nói dối, nghi hoặc mà hỏi thăm: "Thật có việc này?"

"Ta lừa người có tiền thưởng a?" Tiểu đại gia tức giận nói.

"Hoang đại chim khó khăn nhất nuôi sống. Hoang đại chim, cùng chúng ta nuôi loại này trải qua trường kỳ thuần hóa chim không giống, mang theo dã tính, nuôi không được mấy ngày liền sẽ chết. Mà lại cũng nuôi không quen a. Không nhốt tại lồng bên trong, còn không bay mất?" Trương đại gia rất là không hiểu.

"Đúng vậy a. Liền xem như loại này thuần hóa qua chim, người lại có thể nuôi đến quen? Ta bảo đảm người mở ra chiếc lồng bay mất liền không nhận người chủ nhân này. Nhưng người ta chính là không giống, từ nông thôn bên trong mang tới, ngay cả cái chiếc lồng đều không cần. Vào lúc ban đêm liền đem chúng ta dưới lầu cây nhãn trên cây một tổ bạch mi đông cho đuôi đi. Một con chim sẽ cùng năm con quạ đen cùng nhau một cái ổ, việc này ta sống mấy chục tuổi cũng là lần đầu gặp qua." Tiểu đại gia nói.

"Việc này xác thực có ý tứ. Ngày nào ta cũng đi nhà người kiến thức một chút đi." Trương đại gia cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhữ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Công Trường Có Vấn Đề

Cách Tú Vân cư xá ước chừng ngũ cây số xa một chỗ núi hoang, máy xúc, máy ủi đất ngay tại tướng một mảnh vừa Kiến Thành cư xá phụ cận một tòa núi hoang san thành bình địa. Thành thị hóa không ngừng thúc đẩy, tướng từng mảnh từng mảnh đã từng đồng ruộng chôn vùi.

La Chính Giang cặp vợ chồng đều mang màu đỏ nón bảo hộ đứng tại công trường bên cạnh.

Tiểu lão bản cũng mang theo một đỉnh nón bảo hộ, rất phóng khoáng chỉ vào trước mắt một mảnh công trường nói ra: "Bên này công trường chính ra đến, các người thi công đội liền muốn vào sân. Hiện tại rộng ~ châu nóng bỏng nhất là cái gì? Phòng ở! Một ngày một cái giá. Khắp nơi đều có người dẫn theo tiền đợi phòng ở. Người đừng nhìn phòng này ngay cả cơ sở cũng không đánh tốt, kỳ thật phòng ở đã sớm bán đi. Tiểu La, tiểu từng, hai người các người lỗ hồng làm rất tốt. Đem sự tình làm xong, tự nhiên có chỗ tốt của các người."

"Tiểu lão bản, bên kia trước kia là địa phương nào?" La Chính Giang hỏi.

"Quản nó địa phương nào. Giảng câu bây giờ, thành thị chậm rãi mở rộng, gấp phòng ở liền phá dỡ, gấp mộ địa cũng phải phá dỡ. Ta biết, nông thôn bên trong người có mê tín tư tưởng. Đừng sợ, ta làm kiến trúc làm mấy thập niên, đào qua mộ phần, hủy đi qua miếu, không phải cùng dạng thịnh vượng phát đạt? Con người của ta tin số mệnh, không tin mê tín. Mệnh chỉ nắm giữ ở trong tay chính mình." Tiểu lão bản cầm nắm đầm, dùng sức vung lên.

La Chính Giang từ khi đến bên này công trường tới qua mấy lần, cũng có chút tâm thần có chút không tập trung, luôn cảm giác có chuyện gì muốn phát sinh. Bên này công trường thoát nhìn không có cái gì dị dạng, nhưng là La Chính Giang mỗi lần tới nơi này đều cảm giác là lạnh toa toa. La Chính Giang đã từng hỏi nơi này người địa phương, theo bọn hắn nói vùng này trước kia là bãi tha ma. Bãi tha ma cùng bình thường mộ tổ không giống. Mộ tổ phần mộ đều là có hậu đại hay là gọi ra được tên, bình thường đều có bia đá. Bãi tha ma chôn đều là một chút không có hậu đại, rất nhiều đều là đột tử. Chết ngay cả cái danh tự đều không có. Còn có một ít là chết yếu. Cho nên phá dỡ thời điểm, cũng không ai đi cho bọn hắn đòi mộ phần. Phần mộ trực tiếp bị máy ủi đất san bằng, lấp chôn ở khe rãnh bên trong.

Bất quá hôm nay Tiểu lão bản có chút không vừa ý, bởi vì máy ủi đất hôm nay đậu ở chỗ đó không có động tĩnh. Bên cạnh giản dị lều bên trong có mấy cái mạng theo nón bảo hộ công nhân ngay tại nấu cơm.

"Lão Ngưu, hôm nay chuyện gì xảy ra, làm sao không gấp khởi công đâu? Hiện tại kỳ hạn công trình nhiều khẩn trương, chẳng lẽ các người không biết? Các người ngừng một ngày công, ta muốn tổn thất bao nhiêu tiền, các người có biết không? Cái này công trình, ta hướng ngân hàng mượn tạm mấy ngàn vạn. Số tiền kia nhiều trong tay ta ngừng một ngày, chính là một số lớn lợi tức." Tiểu lão bản rất không hài lòng.

"Tiểu lão bản, cái này trách không được chúng ta a. Máy cái kia mở máy ủi đất hôm nay không có tới. Chúng ta nơi này có thể mở máy ủi đất người vốn là không nhiều." Lão Ngưu khó xử nói.

"Gọi điện thoại gọi bọn họ tới. Để bọn hắn nắm chặt thời gian." Tiểu lão bản rất nổi nóng, nhưng vẫn là cố nén tính tình kiên nhẫn nói.

Lão Ngưu tướng Tiểu lão bản kéo đến một bên, nhỏ giọng nói ra: "Ta hôm nay thoảng qua một cái đến liền gọi điện thoại thúc bọn họ tới. Bọn hắn chết sống không chịu qua tới."

"Vì cái gì không chịu qua đến?" Tiểu lão bản hỏi.

"Mấy cái mở máy ủi đất sư phó nói bọn hắn hôm qua giữa trưa lúc nghỉ ngơi, làm một cái giấc mơ kỳ quái. Có người tới nói với bọn họ, để mấy người sư phụ ngừng mấy ngày, chờ bọn hắn dọn đi rồi, lại để cho mấy người sư phụ lại đến tiếp lấy làm việc. Lúc đầu mấy cái mở máy ủi đất sư phó cũng không có coi ra gì. Đêm qua lại làm đồng dạng mộng. Mấy người làm đều là đồng dạng mộng, cũng đều là làm hai lần hoàn toàn tương tự mộng. Để bọn hắn làm sao không sợ?" Lão Ngưu tướng tình hình thực tế nói ra.

"Chỗ nào như thế mê tín?" Tiểu lão bản mặc dù là nói như vậy, nhưng trong lòng cũng có chút lo lắng bất an.

"Không có cách nào. Người ta nói, thà rằng không kiếm số tiền này, cũng sẽ không đi mạo hiểm." Lão Ngu bắt đầu nói.

"Bọn hần lúc nào mới bằng lòng đến?" Tiểu lão hỏi.

"Bọn hần nói qua mấy ngày. Cũng không nói cụ thể ngày." Lão Ngu phát hiện mình vậy mà quên đi hỏi thời gian.

"Vậy ngươi sẽ liên lạc lại một chút bọn hần. Nói chỉ cần bọn hần hiện tại khỏi công, ta có thể cho bọn hần nhiều hơn một chút tiền lương. Lại không tới, ta liền tìm người khác, có trọng thưởng tất có dũng phu."

Ta cũng không tin tìm không thấy Cầm mở máy ủi đất." Tiểu lão bản trong giọng nói mang theo hỏa khí.

Lão Ngu bấm điện thoại, tương tình huống nói một chút. Ai biết mấy cái kia mở máy ủi đất sợ bị kinh sợ về sau, vốn là đã đi ý đã định. Hiện tại nghe lão Ngu kiểu nói này, bọn hần dứt khoát không tới.

La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai lo lắng về đến nhà. La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai sớm về tới trong nhà, bởi vì trở về đến sớm, còn chưa có đi tiếp La Thiên Tứ.

"Việc này thật làm cho người lo lắng. Hôm nay tại cái kia trên công trường, ta đều cảm giác được toàn thân ứa ra mồ hôi lạnh." Tăng Hồng Mai nói.

"Ta cũng cảm giác không thích hợp." La Chính Giang gật gù đầu.

"Nếu không chúng ta không tiếp cái này công trình được rồi." Tăng Hồng Mai nói.

La Chính Giang uể oải lắc đầu: "Không tiếp công trình thì công đội làm sao bây giờ? Đoàn người còn chờ lấy mở mới công trường. Nhiều kiếm một điểm tiền về nhà đâu."

La Thiên Vượng mở cửa đi đến, vừa vặn nghe được La Chính Giang nói lời.

"Cha, mẹ, các người lại tại nói công trường sự tình a." La Thiên Vượng lúc về đến nhà, cha mẹ đã trở về.

"Ừm. Hôm nay công trường ra quái sự. người ngày mai chờ cùng chúng ta đi được rồi." Tăng Hồng Mai có chút bận tâm nói.

"Nói xong mang ta tới, tại sao lại muốn lật lọng đâu? Không được, ta nhất định phải đi. Nương, người yên tâm đi. Cho dù có cái gì đồ không sạch sẽ, ta cũng có biện pháp đối phó đâu." La Thiên Vượng nói.

La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai liếc nhau một cái, cũng không biết có nên hay không để La Thiên Vượng quá khứ.

"Nói với các người tốt, ngày mai liền đi." La Thiên Vượng nói.

"Tốt a. Thiên Vượng, đi, cùng nương đi đón đệ đệ về nhà. Về sau nếu là công trường bận không qua nổi, liền muốn người đi đón đệ đệ." Tăng Hồng Mai nói.

Nhà trẻ cách Tú Văn cư xá không bao xa, đi chừng mười phút đồng hồ thời gian đã đến nhà trẻ.

La Thiên Tứ đã sớm đứng ở cửa phòng học miệng thò đầu ra ngoài nhìn.

"Mẹ! Ca ca, các người làm sao mới đến a. Ta cũng chờ thật lâu rồi." La Thiên Tứ từ trong phòng học lao ra, cực nhanh tướng tiểu Hắc ôm lấy.

"Ngươi là Thiên Tứ ư? Thiên Tứ trong trường học biểu hiện coi như có thể. Chính là thích đi gây khác tiểu bằng hữu. Hi vọng gia trưởng các người có thể đủ tốt tốt cùng hài tử câu thông một chút. Tận lực để hần đừng đi quấy nhiễu khác tiểu bằng hữu. Nhất là đang ngủ thời điểm, không nên đem khác tiểu bằng hữu làm tỉnh lại." Nhà trẻ lão sư đặc địa tìm tới Tăng Hồng Mai. Hiển nhiên, cái này tiểu thí hài tại lớp học làm chuyện xấu cũng không ít.

La Thiên Vượng nắm đệ đệ lỗ tai: "Tiểu tử thôi, có phải hay không trong trường học gây chuyện rồi?"

"Làm gì có. Mỗi lần đều là người khác trước chọc ta." La Thiên Tứ đối lão sư đâm thọc rất là bất mãn.

"Còn không nhận sai, trở về lại tính sổ với người." Tăng Hồng Mai rất là xấu hổ.

Về đến nhà, không đợi Tăng Hồng Mai bắt đầu gia giáo, La Thiên Tứ ngược lại trước một bước nói ra: "Nương, về sau ta không đi vườn trẻ. Trong vườn trẻ tiểu bằng hữu chế giễu ta là nông dân."

Chương 70: Tầng Hồng Mai Lo Lắng

Hôm nay tại công viên, Tiểu đại gia tại lão bằng hữu trước mặt thần khí rồi một lần. Trờ về về sau, tâm tình phi thường vui sướng. Có ý mang theo không ít ăn ngon đi tới La Thiên Vượng gia. Thuận tiện đem hai con da hổ vẹt cũng mang theo tới.

"Tiểu đại gia, ngươi đây là làm gì? Ngươi cũng đừng luôn luôn làm như thế, chúng ta chỗ nào có thể tổng thụ chỗ tốt của ngươi đâu?" La Chính Giang nói.

"Thiên Vượng lần này nhưng giúp ta đại ân. Nhà ta Bối Bối cùng Bì Bì, một mực sẽ không bép xép, để Thiên Vượng điều giáo một lần liền mở miệng nói. Ta phải hảo hảo tạ ơn Thiên Vượng. Đến, Bì Bì, ngươi nói thêm câu nữa. Ngươi tốt, ngươi tốt." Tiểu đại gia hướng về phía lồng chim bên trong hai con da hổ vẹt nói.

"Ngươi tốt. Ngươi tốt." "Ngươi tốt, ngươi tốt."

Lần này, không riêng gì Bì Bì mở miệng nói, liền ngay cả Bối Bối cũng đi theo bép xép.

La Thiên Tứ xem xét, hiếm lạ vô cùng: "Cái này vẹt còn biết nói chuyện! Ca, ngươi về sau cũng cho ta làm một con biết nói chuyện vẹt đi. Chờ ta đưa đến nhà trẻ đi, hâm mộ chết bọn hắn."

La Thiên Vượng cũng là lần thứ nhất nhìn thấy vẹt nói chuyện, cũng vẫn là cảm thấy rất là kỳ quái.

Cái này hai con vẹt nhìn thấy La Thiên Vượng liền sinh ra một loại cảm giác thân thiết, tại lồng chim bên trong dưới núi nhảy lên, tựa hồ muốn tới gần La Thiên Vượng. La Thiên Vượng cho chúng nó đưa vào một cành trúc, để bọn chúng ký ức quá sâu sắc.

"Tiểu đại gia, ngươi khả năng tính sai. Con trai nhà ta nơi nào có bản sự này? Khẳng định là trùng hợp. Cái này hai con da hổ vẹt nhìn rất linh tính, coi như nhĩ tử từ ngày đó là không có đụng hai bọn chúng, bọn chúng khẳng định cũng có thể học được nói chuyện đâu." Tầng Hồng Mai vẫn là không muốn để cho người khác mang theo ánh mắt khác thường đối đãi nhà mình nhĩ tử.

"Thiên Vượng đi nhà ta điều giáo cái này Bì Bì cùng Bối Bối thời điểm, Bì Bì Bối Bối đã có một hai ngày không ăn đồ vật. Lúc kia, ta còn lo lắng hai người này có thể hay không sống tới. Nhưng là từ khi Thiên Vượng cho chúng nó điều trị một lúc sau, bọn chúng liền nhảy nhót tung bừng. Không nghĩ tới nhanh như vậy liền học được nói chuyện. Ta về sau nghĩ phiền phức Thiên Vượng cho thêm Bì Bì Bối Bối điều trị một chút." Tiểu đại gia đã nhận định việc này.

Nói hết lời, Tiểu đại gia vẫn là tưởng đề cập qua tới một đồng lớn đồ vật lưu tại La Thiên Vượng gia, nhưng làm La Thiên Tứ cho vui như điên.

"Ca ca, ta so ngươi tiêu. Ta ăn nhiều, ngươi ăn ít. Có được hay không?" La Thiên Tứ tưởng ăn ngon chia làm hai phần.

"Tiểu tử thú, liền ngươi cùng ca ca điểm. Cha mẹ đều không có a?" Tầng Hồng Mai cười nói. Trong nội tâm nàng ần ần có chút áy náy, bởi vì tại Tú Vân cư xá mua phòng, còn thiếu sổ sách, cơ hồ không có cho hai cái tể Nha Tử mua qua đồ ăn vật. Trong thành độ lớn tương đương nhau hai tử, cái nào không phải một đồng lớn đồ chơi một đồng lớn đồ ăn vật? Thế nhưng là, lấy trong nhà tình huống trước mắt, nàng là không có cách nào để hai đứa bé vượt qua cùng thành người đồng lứa giống nhau sinh hoạt. Nhớ tới Thiên Tứ về nhà lúc nói lời, Tầng Hồng Mai chính là một trận tâm đắc.

Tiểu đại gia rời đi không bao lâu, La Thiên Vượng gia môn lại bị gõ. La Thiên Vượng mở cửa, Tiểu đại gia lại tới, lần này, trong tay hắn dẫn theo một túi lớn đồ vật.

"Tiểu gia gia, ngươi đây là làm gì?" La Thiên Vượng không hiểu Tiểu đại gia vì cái gì lại nổi lên.

Tầng Hồng Mai cũng đi tới: "Tiểu đại gia, ngươi cũng đừng dạng này. Chúng ta bản khoản đấy."

"Là như thế này. Vừa mới về nhà, ta mới nhớ tới, cháu của ta khi còn bé thật nhiều đồ chơi đặt ở nhà ta trong ngăn tủ. Hiện tại cháu trai trưởng thành, những này đồ chơi cũng không dùng được. Đặt ở trong nhà chiếm chỗ. Ta liền nghĩ Thiên Tứ vừa vặn cần dùng đến. Ta liền tặng lên. Những này đồ chơi đều là cháu của ta đã dùng qua. Có chút còn hư hại, ta đều đã thanh lý ra. Những này đồ chơi mặc dù là cũ, nhưng còn có thể chơi. Các người nếu là không ghét bỏ, liền lấy cho Thiên Tứ chơi."

La Thiên Tứ thấy hai cái con ngươi từ đều nhanh muốn trợn lồi ra. Những này đồ chơi đối với hắn lớn như vậy tiểu hài tử tới nói, đơn giản có mê hoặc trí mạng. Trong trường học, hắn luôn luôn nghe hai tử khác nói chơi cái gì đồ chơi, đi sân chơi chơi cái gì hạng mục. Đây đều là hắn dụng không lên lời nói. La Thiên Tứ mặc dù còn nhỏ, nhưng lại xa so với trong thành người đồng lứa hiểu chuyện. Biết mình trong nhà không có khả năng cho hắn cung cấp những thứ này. Cho nên xưa nay sẽ không hướng phụ mẫu quần quít chặt lấy đi xách loại này quá phận yêu cầu.

"Thiên Tứ, thích không? Thích thì cầm." Tiểu đại gia nói.

La Thiên Tứ tự nhiên là thích, chỉ là hấn không hề động, hấn quay đầu nhìn một chút cha mẹ, xem bọn hấn ý tứ.

Tiểu đại gia đã nhìn ra, La Chính Giang cặp vợ chồng nếu là không mở miệng, hai đứa bé này là không thể nào muốn đồ của người khác.

"Nhà các người hài tử giáo dưỡng thật tốt. Tiểu La, tiểu từng, các người liền để hài tử cầm đi. Ta đây cũng không phải là dùng tiền mua được. Cháu của ta trưởng thành. Đặt ở trong nhà còn chiếm địa phương đâu. Các người hài tử vừa vặn cần phải. Các người liền mở miệng, để Thiên Tứ cầm đi."

La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai không có ý tứ cũng nên Tiểu đại gia gia đồ vật, nhưng là người ta một mảnh hảo tâm, từ chối nữa xuống dưới liền làm kiêu. Cho nên Tăng Hồng Mai đẩy La Chính Giang một chút. La Chính Giang mở miệng nói ra: "Thiên Tứ, vậy người liền hảo hảo tạ ơn Tiểu đại gia."

"Tạ ơn Tiểu gia gia." La Thiên Tứ hoan hoan hi hi đi qua tiếp nhận Tiểu đại gia trong tay một túi lớn đồ chơi.

"Trong nhà của ta còn có một số cháu của ta khi còn bé nhìn qua sách manga, đến lúc đó ta hảo hảo sửa sang một chút cho Thiên Tứ lấy tới. Các người đừng chối từ. Thiên Vượng giúp ta đại ân đâu. Về sau ta còn phải cầu Thiên Vượng giúp ta điều trị một chút Bì Bì cùng Bối Bối. Các người nếu là không chịu muốn ta đồ vật. Ta cũng không tiện mở cái miệng này." Tiểu đại gia nói.

Tiểu đại gia chưa hề nói bọn hấn lão lưỡng khẩu còn tại cho La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai tìm kiếm một môn nghề nghiệp sự tình. Tiểu đại gia cảm thấy sự tình còn không có một điểm phổ, nói ra không có gì hay.

Tăng Hồng Mai tướng La Thiên Vượng kéo đến trong phòng, nhỏ giọng hỏi: "Tiểu tử thú, người đến tốt cùng làm cái gì?"

Tăng Hồng Mai là có chút lo lắng tẻ Nha Tử, thật vất vả từ quê quán ra, nàng chính là hi vọng Thiên Vượng có thể vượt qua cuộc sống của người bình thường. Nàng chính là lo lắng La Thiên Vượng năng lực hiển hiện ra về sau, người khác lại sẽ đem Thiên Vượng đương quái vật nhìn. Nàng không cầu nhi tử tương lai đại phú đại quý, chỉ cầu hấn có thể bình an, có thể giống người bình thường đồng dạng sinh hoạt. Mà không hi vọng hấn trở thành dị loại.

"Tiểu đại gia vệt ngã bệnh, ta dùng linh khí đem bọn nó chữa khỏi. Không nghĩ tới hai con vệt không chỉ có khỏi bệnh rồi, còn trở nên càng thông minh." La Thiên Vượng gãi đầu một cái.

La Chính Giang đi tới: "Người đừng trách Thiên Vượng. Người trong thành quan niệm cùng chúng ta Hà Ma vịnh người không giống nhau lắm. Người không gặp Tiểu đại gia đối Thiên Vượng căn bản liền cùng Hà Ma vịnh người đối Thiên Vượng hoàn toàn không giống a?"

"Nhưng ta luôn luôn lo lắng a. Nếu là lại . . . Vậy chúng ta tân tân khổ khổ đem Thiên Vượng tiếp vào trong thành đến, không phải uống phí rồi sao?" Vì để cho Thiên Vượng vượt qua cuộc sống của người bình thường, Tăng Hồng Mai cùng nam nhân đã dốc hết toàn lực. Nếu như lại trở lại trước kia tình trạng, còn có thể lại chuyển một lần gia a?

La Thiên Tứ còn tưởng rằng Tăng Hồng Mai cùng La Chính Giang đang mắng ca ca, nước mắt không chịu được chảy ra: "Cha, mẹ, các người chớ mắng ca ca. Những này đồ chơi, còn có những này ăn ngon. Ta đi trả lại Tiểu gia gia. Được hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhĩ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Trở Mặt

"Không có việc gì không có việc gì. Thiên Vượng, người mang đệ đệ đi chơi." La Chính Giang vuốt ve một chút Thiên Tứ đầu. Thiên Tứ vừa rồi biểu hiện để La Chính Giang rất vui mừng. Huynh đệ hòa thuận thắng qua vàng bạc đầy phòng.

La Thiên Vượng lúi kéo đệ đệ tay, vuốt vuốt đệ đệ đầu: "Đừng lo lắng."

"Ca ca, người xấu sẽ không đem người bắt đi thôi?" La Thiên Tứ có chút bận tâm hỏi.

"Sẽ không, người xấu sợ ca ca." La Thiên Vượng cười nói.

La Thiên Tứ tiến đến La Thiên Vượng bên tai nói ra: "Ca ca, Tiểu gia gia lấy ra ăn ngon, hai người chúng ta phẳng nữa phần đi."

Hai huynh đệ mặc dù tuổi tác chênh lệch rất lớn, nhưng là chơi cùng một chỗ xác thực rất hòa hợp. La Thiên Tứ một mực quần lấy ca ca chơi cái này

chơi kia, thẳng đến Tầng Hồng Mai là lớn: "Thiên Tử, đừng quần lấy ca ca, ca ca còn muốn làm bài tập đâu."

Giữa huynh đệ hồ động mới tỉnh tới này kết thúc. La Thiên Vượng kiên trì lấy ra sách bài tập.

Ban đêm, La Thiên Vượng sớm đi ngủ. Một trận này La Thiên Vượng ngủ gật thật nhiều, mặc dù không giống trước kia đồng dạng, cả ngày cả ngày ngủ, so với bình thường, ngủ gật vẫn là nhiều hơn không ít. Tầng Hồng Mai cùng La Chính Giang cũng chú ý tới, nhưng là thấy La Thiên Vượng vấn đề không phải rất lớn, chỉ là tướng lo lắng để ở trong lòng.

La Thiên Vượng chìm vào giấc ngủ về sau, thần thức y nguyên đi tới khí huyết bên trong. Một trận này khí huyết bên trong động tĩnh không nhỏ. La Thiên Vượng đối khí huyết trung bản ngồi mai rùa cũng rất là lo lắng. Cho nên chú ý được tự nhiên so bình thường nhiều.

La Thiên Vượng lần nữa phát hiện khí huyết bên trong biến pháp không nhỏ, lục sắc mộc linh khí vậy mà đã biến thành lục sắc trạng thái cố định, như là màu xanh biếc phi thủy. Trạng thái cố định mộc linh khí ngưng tụ thành một cái đỉnh.

Màu lam thủy linh khí cũng đồng dạng ngưng tụ thành trạng thái cố định, nó biến thành một cái hạt châu màu xanh lam. Lơ lửng tại khí trong huyết. Hạt châu màu u lam nhìn qua là sâu như vậy thủy.

Thổ Linh thấp trở nên càng thêm trang trọng, nhìn qua liền cảm giác được thổ linh khí nặng nề. Mặc dù là phi thường bỏ túi tiểu tháp, nhưng lại cho người ta một loại có thể trấn áp hết thầy uy nghiêm.

Cái kia hỏa linh khí biến hóa ra ngọn lửa hỏa diễm đã biến thành chói mắt bạch quang, tựa hồ bất kỳ vật gì đều có thể bị nó thiêu hủy. Ngọn lửa kia mặc dù nhỏ bé, nhưng lại có một loại nhìn mà phát khiếp cảm giác.

Kim sắc Kim linh khí càng ngày càng ngưng tụ, trên không trung đã tạo thành một thanh dao găm hình dáng. Bốn phía Kim linh khí còn tại nhanh chóng tràn vào. Dao găm ngưng tụ tốc độ còn tại chậm chạp tăng tốc.

Đáng nhắc tới chính là, đến rộng ~ châu về sau, La Thiên Vượng phát hiện nơi này Kim linh khí tựa hồ so Hà Ma vịnh Kim linh khí còn muốn càng thêm nồng đậm.

Kia dao găm mặc dù vẫn chỉ là hình thành hình thức ban đầu, La Thiên Vượng thần thức cùng kia dao găm lần tiếp xúc thời điểm, lại có thể cảm giác được cái này dao găm tựa hồ có một loại vô kiên bất tồi sắc bén, tùy thời có thể lấy thả ra ngoài giết địch.

Ngày thứ hai, La Thiên Vượng sớm liền rời giường, bởi vì trong lòng hắn còn băn khoăn ban ngày muốn cùng cha mẹ đi công trường sự tình. Có lẽ phụ mẫu chỉ nói là nói mà thôi, nhưng là đối với La Thiên Vượng thì trở thành một kiện đại sự.

Mặc dù trong lòng còn có lo lắng, La Chính Giang cùng Tầng Hồng Mai cuối cùng vẫn là quyết định mang La Thiên Vượng đi công trường nhìn một chút.

La Thiên Vượng lần thứ nhất đến trên công trường, mấy đài máy ủi đất liền cho hắn một loại to lớn rung động. Mảng lớn thổ địa bị san bằng, nhìn, thành thị tựa như một cái cự đại quái thú, không ngừng mà thôn phệ bốn phía đồng ruộng.

La Thiên Vượng một nhà tới thật sớm, bên này trên công trường đều còn tại ăn điểm tâm.

Lão Ngưu nhìn thấy La Chính Giang tới, chào hỏi một tiếng: "La lão đệ, hôm nay tới thật sớm a."

"Hôm nay hai cái tiểu gia hỏa nghỉ, dẫn bọn hắn tới xem một chút. Trâu đại ca, mấy ủi đất sự tình, người cuối cùng giải quyết như thế nào?" La Thiên Vượng hỏi.

"Hiện tại công trường khắp nơi đều khiến cho khí thế ngất trời. Mớ máy ủi đất quý hiếm cực kì. Dưới tay ta mấy cái gia sư phó chết sống không chịu đến bắt đầu làm việc. Ta có biện pháp nào? Nói với người câu lời nói thật, chính ta cũng làm đồng dạng mộng. Người nói nếu là người nào làm như thế mộng, ai cũng sẽ không coi ra gì. Nhiều người như vậy làm chính là đồng dạng mộng. Người nói làm sao có thể không có một chút vấn đề? Nhưng là Tiểu lão bản quá nóng lòng.

Ta hiện tại cũng không biết làm thế nào mới tốt." Lão Ngưu lo lắng nói.

"Các người đây cái này một mảnh công trường thời điểm, có hay không gặp được cái gì không tầm thường sự tình?" La Chính Giang hỏi.

"Cũng không có gặp được cái gì không tầm thường đồ vật. Chỉ là đây cái này một mảnh thời điểm, mấy người sư phụ nói, cái này một mảnh chuột thật nhiều. Khởi công không có mấy ngày, đề chết mấy cái chuột." Lão Ngưu nói.

"Đào được ổ chuột?" La Chính Giang hỏi.

"Hắn là a? Bất quá nơi này trước kia là nông thôn, đào được mấy ổ chuột, cũng không kì lạ a? Nhưng là khuya ngày hôm trước, chúng ta tất cả ở tại nơi này cái trong lều vài người đều làm đồng dạng mộng. Tựa như là có đồ vật gì tới cảnh cáo chúng ta. Ta cố ý đi hỏi trước kia nơi này người địa phương. Bọn hắn nói, phía trước nơi đó là cái bãi tha ma. Trước kia liền không quá sạch sẽ." Lão Ngưu tay chỉ cách đó không xa một cái sườn núi nhỏ nói.

La Thiên Vượng thuận lão Ngưu ngón tay địa phương nhìn sang, lập tức phát hiện bên kia có chút không tầm thường. Sườn núi nhỏ thượng hòa hợp đại lượng màu đỏ hỏa linh khí. Kia hỏa linh khí rất táo bạo, lúc nào cũng có thể bạo tạc đồng dạng. La Thiên Vượng mặc dù từ trước tới nay chưa từng gặp qua loại tình hình này, nhưng là hắn có thể cảm giác được kia phiền màu đỏ hỏa linh khí nguy hiểm.

Tới thời điểm, La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai liền khuyên bảo qua La Thiên Vượng, vô luận nhìn thấy cái gì đồ vật, đều không cần đối với người khác lộ ra, chờ đi về nhà lại nói. Cho nên La Thiên Vượng mặc dù thấy được dị thường, nhưng cũng không nói gì. Lại đi bốn phía nhìn một chút, cùng ngọn núi nhỏ kia bao hoàn toàn không giống. Các loại linh khí hỗn tạp không chịu nổi. Linh khí cực kỳ mỏng manh, mà lại những linh khí này đều rất xao động. Hoàn toàn là loại kia không cách nào tụ tập trạng thái.

Tiểu lão bản hợp tiến triển phi thường chú ý. Dù sao kỳ hạn công trình mỗi về sau kéo một ngày, hẳn đều muốn bị tổn thất. Hôm nay cũng là sớm chạy tới.

"Lão Ngưu, người nơi này tình huống như thế nào?" Tiểu lão bản hôm nay ngữ khí phi thường hùng hồ dọa người.

Lão Ngưu biết không cách nào né tránh, chỉ có thể rũ cụp lấy đầu nói tình hình thực tế: "Mấy người kia không chịu qua tới. Ta mặt khác đi tìm người. Tiền bạc bây giờ đều có sẵn."

"Lão Ngưu, hôm qua ta là thế nào cùng người giảng? Người làm như vậy có ý tứ a? Người cùng ta giảng, người muốn đem giá tiền nhắc cao bao nhiêu? Gấp đôi, gấp hai? Chúng ta hợp tác không phải một năm hai năm. Ta Tiêu Thế Đức là ai, người cũng là rõ ràng! Người kính ta một thước, ta kính người một trượng! Nhưng ta Tiêu Thế Đức tại cái này một khối lẫn lộn nhiều năm như vậy, cũng cho tới bây giờ chưa sợ qua ai. Lão Ngưu, người cùng ta giao cái ngọn nguồn, việc này người là muốn làm vẫn là không muốn làm?" Tiêu Thế Đức đây là muốn trở mặt khúc nhạc dạo.

Lão Ngưu thật đúng là kiêng kị Tiêu Thế Đức thế lực: "Tiểu lão bản, người đừng hiểu lầm, ta căn bản không có cố tình nâng giá tiền ý tứ. Mấy cái kia quy tôn tử chạy người, ta cũng là thực sự không có cách nào. Trong tay của ta đầu tiên cái này ba cái máy ủi đất lái xe. Lúc đầu cái này công trường cứ như vậy một chút xíu không có san bằng. San bằng liền có tiền công cầm, đem việc đề hoạt động đến một bước này đình công. Ta cần gì chứ? Tiểu lão bản, thật sự là xin lỗi. Ta thật sự là không làm được."

"Tốt tốt tốt! Lão Ngưu, cái này công trường, người làm việc làm đến một nửa, liền cùng ta như xe bị tuột xích. Đi, không có trâu đồ tể, ta tổng không đến mức ăn với con heo. Người cho lão tử lập tức rút đi. Đừng để ta tại Thái Hòa trấn nhìn thấy người. Nếu không tự gánh lấy hậu quả!" Tiêu Thế Đức sắc mặt xanh lét.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhữ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Không Sợ Chết Tiêu Chim Sẻ

Lão Ngưu cũng là biến sắc, Tiêu Thế Đức nói như vậy, hẳn về sau rất khó tại Thái Hòa trấn vùng này lẫn lộn tiếp nữa rồi. Thái Hòa trấn bên này có mấy cái vườn kỹ nghệ, hẳn ở chỗ này làm rất nhiều năm, có tương đối tốt giao thiệp, hiện tại chuyển sang nơi khác, thời gian nhưng là không còn hiện tại tốt hơn.

"Tiểu lão bản, ta tại ở dưới tay người làm nhiều năm như vậy, trừ ra lần này, có cái nào hồi để người không hài lòng qua? Năm đó ta lão Ngưu cũng coi là cho người xông pha chiến đấu. Hiện tại bởi vì cái này công trường sự tình, người liền muốn trở mặt? Cái này trắng từ ta đã làm hơn phân nửa, người chính là không quan tâm ta làm, trước tiên đem ta tiền công đưa cho ta. Cũng không thể để cho ta lỗ vốn!" Lão Ngưu cường, cũng là vài đầu trâu đều kéo không chuyển tới.

Tiêu Thế Đức giận quá thành cười: "Người còn muốn tiền công? Người làm trễ nải nhiều ngày như vậy, để cho ta tổn thất bao nhiêu tiền người biết không biết? Người trước kia giúp ta xông pha chiến đấu là không sai. Nhưng là ta bao lâu bạc đãi qua người? Người ngay tại lúc này bỏ gánh, người biết không biết ta muốn tổn thất bao nhiêu tiền mới có thể để người khác tiếp nhận? Người có hiểu quy củ hay không? Người nếu là hiện tại lập tức khởi công, ta một phần tiền đều không ít người. Người bây giờ biến thành dạng này, người còn muốn tiền? Người nếu là muốn quan tài, ta đưa người một nấm!"

"Người, người, người! Tiêu Thế Đức, người đừng khinh người quá đáng! Chó ép nhảy tường, con thỏ ép cũng sẽ cắn người! Người nếu là đem ta ép, hậu quả người không chịu đựng nổi!" Lão Ngưu quát.

Gặp lão Ngưu cùng Tiêu Thế Đức trở mặt, La Chính Giang vội vàng hảo ngôn khuyên bảo, dùng sức tướng lão Ngưu kéo đến một bên.

"Lão Ngưu, người làm sao khổ đâu?" La Chính Giang cũng không nói thêm cái gì.

"La lão đệ, Tiêu Thế Đức người này ta cùng hắn đánh hơn mười năm quan hệ. Ta trong tay hắn làm việc thời điểm, hắn chính là một cái bọc nhỏ đầu. Lúc kia, ta cho hắn làm nhiều ít sự tình? Hiện tại phát đạt, trở mặt không quen biết. Người chó nhìn hắn hiện tại đối người tốt. Đem người lợi dụng xong, liền sẽ đem người đá phải một bên, người cùng hắn liên hệ, cẩn thận một chút!" Lão Ngưu mặc dù miệng cường, trong lòng lại là biết tại cái này một mảnh về sau là lẫn lộn ngoài đời không nổi.

Lão Ngưu tùy tiện thu thập một chút liền rời đi.

Tiêu Thế Đức một mực tại gọi điện thoại, sắc mặt một mực phi thường âm trầm. Nhưng làm La Thiên Vượng cùng La Thiên Tứ làm cho sợ hãi. Tầng Hồng Mai tướng La Thiên Vượng cùng La Thiên Tứ đưa đến một bên.

"Các người đừng sợ, đây là giữa người lớn với nhau sự tình. Các người tiểu hài tử đừng quản." Tầng Hồng Mai nói.

Cách Tiêu Thế Đức xa xôi, Tiêu Thế Đức gọi điện thoại thanh âm đều chỉ là lơ mơ có thể nghe. Tầng Hồng Mai thấy hai bên không người, liền hỏi: "Thiên Vượng, cái kia công trường thế nào?"

La Thiên Vượng chỉ vào xa xa sườn núi nhỏ nói ra: "Cái chỗ kia rất hiểm ác. Tuyệt đối đừng tới gần. Cũng không biết là cái gì."

Tầng Hồng Mai cũng hướng bên kia nhìn thoáng qua: "Ta nghe nói tại cái này công trường mở máy ủi đất sư phó, chính là đẩy lên bên kia thời điểm, liền làm quái mộng."

"Nương, người để cha tuyệt đối đừng tiếp cái này công trường công." La Thiên Vượng nhìn bên kia một chút, hẳn có thể cảm thụ được bên kia có một cỗ rất nguy hiểm khí tức.

Tầng Hồng Mai gật gật đầu: "Người mang theo đệ đệ ở chỗ này, ta đi cùng cha người nói một chút."

Tầng Hồng Mai nói xong liền cực nhanh chạy tới.

Chó đen nhỏ hôm nay cũng có chút nôn nóng, lông tóc không giống bình thường, toàn bộ dựng lên, như lâm đại địch. Chó đen nhỏ so với bình thường chó đối tình huống chung quanh muốn càng thêm nhạy cảm. Nó hiện tại cũng cảm nhận được bên kia khí tức nguy hiểm.

Tiểu chim sẽ đầu óc ngu si, cảm giác được bên kia nguy hiểm, nó không chỉ có không có sợ hãi, ngược lại hùng dũng oai vệ hướng bên kia vọt tới. Năm con quạ đen cũng bị nó dẫn tới. Mọc ra cánh bay rất nhanh, La Thiên Vượng cũng không kịp ngăn cản.

Chỉ gặp một con chim sẽ dẫn năm con quạ đen xếp thành một hàng cực nhanh hướng về kia cái hỏa linh khí cuồng bạo địa phương bay đi. Trong chớp mắt cũng đã đến phía trên.

Tiểu chim sẽ ở chỗ đó càng không ngừng xoay quanh, đồng thời kỳ kỳ tra tra hướng cái kia thần bí tồn tại tiến hành khiêu khích. Năm con quạ đen giọng không tốt lắm, oa oa kêu vài tiếng, liền không chút mở miệng nói. Chỉ nghe thấy tiểu chim sẽ kỳ kỳ tra tra réo lên không ngừng.

Tiêu Thế Đức hướng về phía trong điện thoại rống to: "Mặc kệ bao nhiêu tiền,

Người lập tức cho ta lãnh mấy mẻ máy ủi đất người tới. Hiện tại! Lập tức!"

La Chính Giang khuyên đi lão Ngưu, hẳn hôm nay ở vào tình trạng như vậy hạ phi thường xấu hổ. Tiêu Thế Đức tại dưới con thịnh nộ cũng sẽ không nghe hắn. Kỳ thật, La Chính Giang biết, Tiêu Thế Đức coi như không ở vào dưới con thịnh nộ, cũng chưa chắc sẽ cho hắn nửa điểm mặt mũi. Mấy năm này, Tiêu Thế Đức tiền kiếm được một năm so hơn một năm, tính tình cũng là một năm so một năm gặp trưởng. Đã thích loại này cao cao tại thượng cảm giác.

Tầng Hồng Mai đi tới, tướng La Chính Giang kéo đến một bên: "Thiên Vượng cùng Thiên Tứ hôm nay đều làm cho sợ hãi, nếu không chúng ta trở về đi."

La Chính Giang biết Tầng Hồng Mai có lời muốn nói, nhẹ gật đầu: "Ta đi cùng Tiểu lão bản giảng một tiếng"

Tiêu Thế Đức hôm nay hỏa khí rất lớn, cũng không có cái gì kiên nhẫn nói chuyện với La Chính Giang, hướng La Chính Giang phát phát tay. La Chính Giang vội vàng mang theo Tầng Hồng Mai rời đi.

Chờ đến nơi xa, La Chính Giang mới hỏi: "Chuyện gì xảy ra? Lúc này, người đến gọi ta làm cái gì?"

"Thiên Vượng để người tuyệt đối đừng tiếp cái này công trình. Sẽ xảy ra chuyện." Tầng Hồng Mai nói.

"Thế nhưng là, đặc tội Tiêu Thế Đức, cái này Thái Hòa trấn, chúng ta liền không tiếp tục chờ được nữa." La Chính Giang có chút bận tâm nói. Hẳn nhưng là thấy được lão Ngưu hạ trảng, hẳn cũng không cho rằng Tiêu Thế Đức chỉ là tùy tiện nói một chút. Tiêu Thế Đức người này có thù tất báo, lão Ngưu nếu thật là không lập tức rời đi Thái Hòa trấn, rơi xuống Tiêu Thế Đức trong tay, tuyệt đối sẽ không có quả ngon để ăn.

La Chính Giang lo lắng nhất chính là, mới vừa ở Thái Hòa bên này mưa phòng, còn cho mượn sổ sách, nếu là lập tức bao không đến công, trong nhà liền không thu vào. Tiếp xuống một nhà bốn miệng thời gian tự nhiên có thể nghĩ.

Chim sẽ ở bên kia lủi rủ khiêu khích một hồi, giấu ở phía dưới một nơi nào đó tồn tại nguy hiểm lại hoàn toàn không đem tiểu chim sẽ coi ra gì. Cái này khiến tiểu chim sẽ có chút phát điên.

Tiểu chim sẽ trực tiếp lao xuống, nó hẳn là phát hiện cái kia thần bí tồn tại vị trí. Tiểu chim sẽ không có cái gì đầu não, làm việc tự nhiên bất chấp hậu quả. Căn bản không có cảm giác được nguy hiểm.

Tiểu chim sẽ vọt tới phía dưới lú rú réo lên không ngừng, cũng không lâu lắm, tiểu chim sẽ liền từ phía dưới trong bụi cỏ thoan ra.

Một đám lửa truy thân mà tới, kém chút liền đem tiểu chim sẽ nướng thành nướng chim sẽ. May mắn tiểu chim sẽ chạy nhanh, mới bảo vệ được mạng nhỏ. Trên người lông vũ đều có chút đốt cháy khét.

Lần này, liền ngay cả La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai đều có thể thấy được. La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai đều biết cái này chim sẽ là La Thiên Vượng nuôi. Cùng bình thường chim sẽ hoàn toàn không giống.

Quý dị nhất chính là đoàn kia lửa. Cái này rừng núi hoang vắng, tại sao có thể có phun lửa đồ vật?

Tiêu Thế Đức bởi vì chuyên chú càng không ngừng gọi điện thoại, cũng không nhìn thấy vừa rồi một màn kia. Nếu như hắn thấy được, có lẽ ý nghĩ của hắn sẽ hoàn toàn khác biệt.

La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai sắc mặt kịch biến.

"Cái này công trường chúng ta vẫn là dừng tiếp." Tăng Hồng Mai nói.

La Chính Giang gật gật đầu: "Thực sự không được, chúng ta liền vào xưởng. Mượn tiền, chúng ta từ từ trả."

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: 1 Ý Đi Một Mình

"Tiểu lão bản bây giờ còn đang nổi nóng, ngươi đừng nói trước. Dù sao các ngươi coi như phải vào trận, cũng phải bên này sân bãi làm tốt mới được." Tăng Hồng Mai nói.

"Bất quá việc này ta vẫn là phải đi nhắc nhở Tiểu lão bản một chút. Tuy nói hắn cho chúng ta tiền, chúng ta cho hắn làm sống. Không tồn tại ai thiếu ai. Hắn cũng không có cho thêm chúng ta một phần tiền, chúng ta cũng sẽ không cho hắn làm không công, nhưng là mọi người dù sao hợp tác một trận. Ta nếu là không cùng Tiểu lão bản giảng một tiếng, trong lòng ta cũng bất khoan." La Chính Giang nói.

Tăng Hồng Mai có chút không đồng ý: "Vậy cũng phải phân lúc nào. Vừa rồi ngươi không thấy được Tiểu lão bản là thế nào đối phó lão Ngưu a. Hắn bây giờ còn đang nổi nóng, ai đều nghe không vào, ngươi chạy tới, không phải tự tìm phiền phức a?"

La Chính Giang cũng có chút do dự: "Tùy tiện hắn thế nào. Chỉ ít trong lòng ta sẽ không cảm giác áy náy a. Dù sao chúng ta cũng không muốn cạn cái này công trường."

"Vậy ngươi cơ linh một điểm, nhìn thấy tình thế không đúng kinh liền đi nhanh lên." Tăng Hồng Mai cũng biết nam nhân tính nết, hắn cho rằng đúng sự tình làm sao sẽ làm tất cả.

La Chính Giang cũng xác thực không có gặp phải thời cơ tốt nhất. Đi qua thời điểm, vừa vặn Tiêu Thế Đức còn tại nổi nóng.

"Ngươi chẳng lẽ cũng chuẩn bị bỏ gánh rồi?" Tiêu Thế Đức không đợi La Chính Giang mở miệng, trực tiếp khí thế hung hăng hỏi.

"Tiểu lão bản, ngươi trước hết nghe ta nói hai câu. Ta là trong thôn người, không có cái gì văn hóa. Nhưng là tại nông thôn bên trong cũng đã được nghe nói một chút chuyện kỳ quái. Mặc dù nói trong này có rất nhiều phong kiến mê tín thành phần, nhưng cũng có chút là chân thật. Bên kia đỉnh núi có chút không đúng, ta tới qua cái này công trường mấy lần, mỗi lần tới đều có một loại lạnh suu suu cảm giác. Tiểu lão bản là gặp qua sóng to gió lớn người, điểm ấy trận trận khả năng ép không được ngươi. Nhưng là đâu, không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất. Có phải hay không, trước hết mời cái hiệu phương diện này người đến xem nhìn lên. Lại tính toán sau đâu?" La Chính Giang vẫn là kiên trì tướng lời muốn nói nói ra.

Tiêu Thế Đức phốc phốc cười cười: "La Chính Giang, ta cùng ngươi giảng, nếu là những người khác cùng ta nói như vậy, ta trực tiếp một bạt tai vung qua. Ngươi người này chính là lá gan quá nhỏ. Làm chuyện gì đều muốn nghe người lão bà tử. Không có một chút tiền đồ. Ta cũng lười cùng ngươi kiến thức. Ngươi tranh thủ thời gian cho ta xéo đi. Theo lão tử tính tình cũng phải đem ngươi chạy về quê quán đi. Được rồi, ngươi người này mặc dù là nhất gan, tâm địa cũng không tệ. Cút đi cút đi. Cái này công trường ngươi không dám làm, ta tìm người khác."

Tiêu Thế Đức đối La Chính Giang cùng lão Ngưu hoàn toàn là hai cái thái độ, nguyên nhân chủ yếu là, La Chính Giang cùng Tiêu Thế Đức đánh nhiều như vậy quan hệ, Tiêu Thế Đức đối La Chính Giang người này có đầy đủ hiểu rõ. Biết người này không có cái gì ý đồ xấu, mà lão Ngưu người kia quá hữu tâm mà tính toán.

La Chính Giang vẫn là nói một câu: "Tiểu lão bản, giảng thật, bên kia sườn núi tốt nhất trước đừng nhúc nhích."

La Chính Giang nói xong cũng đi nhanh lên, sợ đem Tiểu lão bản cho chọc giận.

Tiêu Thế Đức nhìn xem La Chính Giang bóng lưng rất là khinh thường nói: "Không có tiền đồ."

"Đi, nên nói ta đều đã nói, còn tốt Tiểu lão bản không nói gì." La Chính Giang nói.

"Như vậy cũng tốt. Thiên Vượng, bên kia sườn núi thật sẽ xảy ra chuyện?" Tăng Hồng Mai hỏi.

La Thiên Vượng lắc đầu: "Ta cũng không biết được. Có thể hay không xảy ra chuyện, chúng ta ở chỗ này nhìn xem liền biết."

La Chính Giang vội vàng nói: "Không được, lập tức trở lại. Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất."

Có tiền có thể ma xui quỷ khiến. Tiêu Thế Đức trọng thưởng phía dưới, rất mau tới mấy cái mỏ máy ủi đất sư phó. Người ta cũng là từ khác công trường làm thời tới, cho nên đặc biệt thời gian đang gấp, ngồi Tiêu Thế Đức phải đi xe chạy tới nơi này, liền bắt đầu làm việc. Ba đài máy ủi đất ầm ầm thúc đẩy. Hướng thẳng đến ngọn núi nhỏ kia bao nghiền ép tới.

La Chính Giang cặp vợ chồng cũng ngừng lại, tướng La Thiên Vượng cùng La Thiên Tử hai huynh đệ bảo hộ ở bên cạnh.

Chó đen nhỏ một mực tại nhỏ giọng hừ phát, đối sườn núi nhỏ bên kia đồ vật phi thường đề phòng.

Tiểu chim sẽ trước đó kém chút ăn thiệt thòi, ngược lại là cũng không có đàn độn lại hướng bên kia vọt lên, bất quá nó rất là không cam tâm, càng không ngừng hướng phía bên kia kỳ kỳ tra tra kêu,

Hắn là lại là đang hướng phía quái vật kia chửi rủa.

Năm con quạ đen đứng ở bên cạnh một viên cây tùng trên nhánh cây, bọn chúng đều hướng phía ngọn núi nhỏ kia bao, hiển nhiên đang chú ý chuyện bên kia thái. Bọn chúng đồng dạng đối quái vật kia phi thường kiêng kị.

La Thiên Vượng nhìn xem bên kia càng ngày càng táo bạo hòa linh khí, không khỏi nhủ mảy. Hắn không biết bên kia đến tốt cùng là cái thứ gì. Vì cái gì dưới loại tình huống này, còn không tuyến chọn thoát đi. Điểm này rất cổ quái, quái vật này tại sao muốn cảnh cáo thi công người, mà không phải tự hành rút lui đâu? Dưới tình huống bình thường, loại quái vật này, đến cấp độ này, cũng sẽ không đàn độn trực tiếp cùng nhân loại đối kháng. Bởi vì dù là bọn chúng lợi hại hơn nữa, cũng không có cách nào cùng hiện đại vũ khí nóng chống lại.

Ba đài máy ủi đất khí thế hùng hổ, ngọn núi nhỏ kia sườn núi kỳ thật chính là một cái tiểu sườn đất. Máy ủi đất cơ hồ chính là một đường quét ngang qua. Sườn núi nhỏ thượng đại thụ cũng sớm đã chém sạch. Chỉ còn lại bụi cây, những này căn bản là không có cách ngăn cản máy ủi đất tiến lên.

Lái máy ủi đất xông lên phía trước nhất lái xe gọi Phó Chính tài, trong miệng hắn ngâm một điệu thuốc, lúc đầu hắn tại Thái Hòa trấn một cái khác công trường làm việc, nhưng là có người nguyên ý ra gấp năm lần giá tiền mời bọn họ tới làm bên này công trường. Hắn biết cái này công trường khẳng định có vấn đề gì. Nhưng là có vấn đề đó cũng là lão bản sự tình, mắc mớ gì tới hắn? Hắn còn tưởng rằng là kiến trúc lão bản cùng người địa phương nào lên mâu thuẫn. Loại chuyện này Phó Chính tài thấy cũng nhiều. Bọn hắn chịu ra gấp năm lần giá tiền, lại không cho hắn mở lão bản mình máy ủi đất tới, coi như bị người địa phương đập máy ủi đất, cũng không liên quan chuyện của bọn hắn. Mà lại tiền đã tới tay một nửa, trước đó nói rõ, việc để hoạt động không thành, tiền này cũng không cần bọn hắn lui.

Nhưng là lại tới đây, Phó Chính tài có chút kỳ quái, công trường bên này rất an tĩnh. Không nhìn thấy trong trường tượng ngăn giá thành người. Phó Chính tài liền cảm giác có chút không được bình thường. Đã không có người ngăn công, cái này công trường vì cái gì tiến hành không...được?

"Mặc kệ nó. Nếu không phải bọn hắn xảy ra điều gì cái sốt, nơi nào có dễ dàng như vậy cơ hội kiếm tiền?" Phó Chính tài kiếm được tư tư hút thuốc, một bên thao túng máy ủi đất đẩy về phía trước tiến.

Phó Chính tài phía sau hai cái mỏ máy ủi đất sư phó một cái gọi dương vĩnh ánh sáng, một cái gọi triều Ngô rỗng. Hai cái cùng Phó Chính tài là một chỗ tới. Còn có chút quan hệ thân thích. Tại trên công trường, cũng không cần cái gì giấy lái xe, chỉ cần biết mỏ là được. Phó Chính tài bọn người chính là tại trên công trường cùng người khác học được một đoạn thời gian. Học xong về sau, liền chính thức điều khiển máy ủi đất.

Mỏ máy ủi đất kỹ thuật đơn giản, nhưng ít ra cũng coi là việc cần kỹ thuật, tiền lương so kiến trúc công cao hơn, kiếm sống cũng không cần dùng nhiều ít khí lực. Mà lại hiện tại khắp nơi làm kiến thiết, loại này nhân viên kỹ thuật vẫn là rất khan hiếm.

Loảng xoảng!

Máy ủi đất đột nhiên chấn động một cái, để đắm chìm trong vui sướng Phó Chính tài có chút kỳ quái: Đụng vào hòn đá?

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Cự Xà

Phó Chính Tài chuẩn bị tướng máy ủi đất về sau ngược lại, ngược lại cán mới kéo tốt, lại là loảng xoảng một tiếng. Máy ủi đất chấn động mạnh mẽ một chút. Lúc này, khiến Phó Chính Tài trở mắt muốn nứt một màn phát sinh. Một cái cự đại thân ảnh từ trong bụi cỏ đột nhiên nhảy lên ra, một cái cự đại đầu âm vang đụng vào máy ủi đất kính chắn gió bên trên.

"Soạt!" Kính chắn gió bị đụng thành vảy cá trạng vết rách.

Lúc này, Phó Chính Tài cũng rốt cục thấy rõ ràng va chạm máy ủi đất kính chắn gió quái vật không lồ chân thực bộ dáng.

Kia là một đầu đại xà! Giống một con rồng đồng dạng cự xà!

Phó Chính Tài đầu trống rỗng, trên tay đã không biết làm sao thao tác. Đứng quần nóng lên, một dòng nước nóng dọc theo quần hướng hai chân lan tràn. Phó Chính Tài trực tiếp bị dọa đến tiểu trong quần.

Cái kia cự xà đột nhiên hé miệng, một cái cự đại hỏa cầu theo nó trong miệng phun tới, hỏa cầu nện ở máy ủi đất bên trên, lập tức tướng máy ủi đất hoàn toàn bao vây lại.

Phó Chính Tài lúc này mới như ở trong mộng mới tỉnh, cực nhanh mở cửa xe, từ trên xe lộn xuống tới, bởi vì dưới chân như nhũn ra, Phó Chính Tài nhảy xuống về sau, trên mặt đất ngay cả đánh mấy cái lăn, sau đó lộn nhào cực nhanh thoát đi máy ủi đất.

Dương Vĩnh Quang cùng Ngô Triều Long tròn mắt há hốc mồm mà nhìn xem Phó Chính Tài điều khiển máy ủi đất bị đại hỏa vây quanh, nhìn thấy Phó Chính Tài từ trong xe thoát đi, mới hoảng thủ hoảng cước chuyển xe, nghĩ người điều khiển máy ủi đất thoát đi. Con cự xà kia lại để mắt tới máy ủi đất, đối ngay tại phi nước đại chạy trời chết Phó Chính Tài ngoảnh mặt làm ngơ.

Lại là một cái hỏa cầu bay đi, lập tức đem Dương Vĩnh Quang điều khiển máy ủi đất nhóm lửa. Dương Vĩnh Quang cũng liền bận bịu từ trên xe nhảy xuống tới, sau đó co cẳng liền chạy.

Ngô Triều Long phát hiện cự xà mục tiêu là máy ủi đất, vội vàng từ máy ủi đất thượng nhảy xuống, sau đó nhanh chân liền chạy.

Tiêu Thế Đức từ đầu đến cuối nhìn xem một màn này phát sinh, hần há to miệng đứng ở nơi đó. Hần cũng bị dọa thảm rồi. Trên đời này vậy mà thật sự có lợi hại như vậy đồ vật. Biết sớm như vậy, mình cần gì phải như vậy vội vã khởi công đâu.

La Thiên Vượng một nhà cũng bị dọa sợ. Liền xem như biết rõ cái chỗ kia có vấn đề La Thiên Vượng cũng bị sợ ngây người.

"Đi mau, đi mau." La Chính Giang mặc dù cũng bị dọa sợ, nhưng là làm nam nhân, hần muốn lấy dũng khí bảo hộ người nhà.

Tăng Hồng Mai hai chân có chút như nhũn ra: "Thiên Vượng, mang theo đệ đệ chạy mau nha!" La Thiên Vượng vội vàng lôi kéo đệ đệ tay cực nhanh chạy về phía trước.

La Chính Giang cũng liền bận bịu lôi kéo Tăng Hồng Mai tay: "Chạy mau!"

Tăng Hồng Mai có chút hận hai chân của mình bất tranh khí, khóc hướng nam nhân nói: "Ta, ta chạy không nổi rồi. Người đừng quản ta, mang theo Thiên Vượng Thiên Tứ nhanh lên chạy. Vô luận chuyện gì phát sinh, mang tốt hai người bọn họ huynh đệ."

"Đừng nói mê sảng, chúng ta đều có thể chạy trốn được. Đến! Đến ta trên lưng đến!" La Chính Giang tướng bà nương công lên tới. La Chính Giang vốn là toàn thân đều là khí lực, mặc dù công người, y nguyên có thể chạy.

Tiêu Thế Đức không có trước đó gió nhẹ, hần tại nguyên chỗ đứng một hồi, cũng bắt đầu kinh hoảng chạy trốn.

Phó Chính Tài căn bản là không có đứng lên qua, càng là khẩn trương, càng là không chạy nổi, càng là không chạy nổi, càng là khẩn trương. Hần hiện tại ngại mình hai cái đùi hai cánh tay không đủ dùng. Cực nhanh hướng về phía trước bò, thể nhưng là leo đang ra sức, làm sao có thể nhanh hơn được dùng hai cái đùi đi đường đâu?

Cự xà dùng ba cái hỏa cầu tướng ba đài đẩy đất xe sau khi đốt, vẫn không có hả giận. Tiến lên, dùng đầu dùng sức vọt tới một đài nhóm lửa đẩy đất xe, vậy mà tướng đẩy đất xe đâm đến có chút lay động. Nhưng là cự xà không hề từ bỏ, liên tục đối đẩy đất xe mãnh liệt va chạm rất nhiều lần. Đáng tiếc đẩy đất xe trọng lượng quá lớn. Cự xà cảm đẩy đất xe không có quá nhiều biện pháp. Lúc này mới từ bỏ, nó lúc này mới đưa mục tiêu chuyển dời đến mấy cái kia ngay tại chạy trốn trên thân người.

Đầu tiên cái thứ nhất chính là một mực tại trên công trường bò Phó Chính Tài. Phó Chính Tài mở đầy đất xe đi ở trước nhất. Còn có một một nguyên nhân trọng yếu chính là, cự xà trên người có mấy cái cự đại vết thương, những vết thương này chính là Phó Chính Tài mở đầy đất xe làm ra. Cho nên, cự xà đối phó chính tài có hận thù rất sâu sắc.

Cự xà mặc dù thụ thương, nhưng là tốc độ của nó y nguyên muốn so tại trên công trường tứ chân cùng sử dụng Phó Chính Tài thực sự nhanh hơn nhiều.

Mất thấy cự xà chẳng mấy chốc sẽ đuổi tới sau lưng, Phó Chính Tài triệt để luống cuống: "Cứu mạng a! Cứu mạng a!"

Nhưng là cự xà tốc độ quá nhanh, trong nháy mắt cũng đã vọt tới Phó Chính Tài bên người, miệng há ra liền cắn Phó Chính Tài đầu, Phó Chính Tài vùng vẫy một hồi, hai cái đùi cẳng không ngừng run run. Một lát sau, Phó Chính Tài liền không có âm thanh. Kia cự xà vậy mà cũng không có tưởng Phó Chính Tài nuốt vào. Mà là dùng sức hất lên tướng Phó Chính Tài vãi ra thật xa. Ngã trên mặt đất, không còn có động tĩnh.

Dương Vĩnh Quang cùng Ngô Triều Long quay đầu nhìn thoáng qua, còn tưởng rằng Phó Chính Tài bị cắn chết. Tốc độ dưới chân càng nhanh.

Tiêu Thế Đức cũng xoay người chạy, hần những năm này tiền kiếm lời không ít, trên người thịt mỡ cũng nhiều không ít. Một mét bảy không đến vóc dáng, thể trọng đã sớm vượt qua 180. Chạy lên đường tới, phảng phất chính là một đồng thịt mỡ tại nhấp nhô. Cho nên chạy tốc độ cũng có thể là mà biết. Chạy không có mấy bước, liền đã thở hồng hộc.

Không bao lâu, Dương Vĩnh Quang cùng Ngô Triều Long liền đuổi theo. Chẳng mấy chốc sẽ từ Tiêu Thế Đức bên người chạy qua.

"Các ngươi ai kéo ta một cái, quay đầu ta cho hần một vạn khối!" Tiêu Thế Đức lớn tiếng nói.

"Tiểu lão bản, kia một vạn khối tiền ngươi vẫn là giữ lại mình dùng đi." Dương Vĩnh Quang hận không thể đem hôm nay mới đến tay mấy trăm khối tiền ném tới Tiêu Thế Đức trên mặt, chính là cái này mấy trăm khối tiền, Phó Chính Tài đã dụng vào mạng nhỏ. Dương Vĩnh Quang chạy thờ thờ đến cùng con chó đồng dạng.

"Hai vạn!" Tiêu Thế Đức muốn dùng giá tiền đem đôi lấy tính mạng của mình. Thế nhưng là lúc này, Dương Vĩnh Quang cùng Ngô Triều Long quan tâm nhất là cái mạng nhỏ của mình.

Cự xà ném Phó Chính Tài về sau, hướng Dương Vĩnh Quang cùng Ngô Triều Long đuổi theo. Cự xà bị trọng thương, tốc độ nhận lấy ảnh hưởng, nhưng cũng vẫn là so với bình thường người muốn chạy được nhanh được nhiều.

Cũng không lâu lắm liền đã đuổi tới Tiêu Thế Đức bên cạnh.

"A! Cứu mạng a! Súc sinh, ngươi chó tới gần ta, ngươi chó tới gần ta." Tiêu Thế Đức phát ra một tiếng kêu thảm. Cự xà há miệng, liền đem Tiêu Thế Đức cắn. Tiêu Thế Đức bị cự xà cắn, không thể động đậy. Càng không ngừng hô to: "Cứu mạng! Cứu mạng!"

Cự xà tướng Tiêu Thế Đức dùng sức hất lên, Tiêu Thế Đức giống một viên viên thịt đồng dạng bay ra ngoài.

"Àm!" Tiêu Thế Đức nặng nề mà ngã tại một cái đồng đất bên trên, lúc này hôn mê bất tỉnh.

Cự xà ném Tiêu Thế Đức về sau, y nguyên đuổi tới đằng trước. Đầu này cự xà triệt để bị chọc giận, nó muốn trừng phạt tất cả mạo phạm nó người. Cự xà vết thương như cũ tại cẳng không ngừng đổ máu, theo cự xà di động, trên mặt đất lưu lại một dấu vô cùng rõ ràng vết máu.

La Thiên Vượng đã đem đệ đệ vác tại trên lưng, thế nhưng là đương La Thiên Vượng quay đầu nhìn thời điểm, cha mẹ đã lạc hậu rất xa. La Chính Giang công một người, chạy không bao xa, liền có loại không cất bước nổi cảm giác. Mà nơi xa, Dương Vĩnh Quang cùng Ngô Triều Long chạy càng lúc càng nhanh, con cự xà kia vậy mà cũng đã đuổi theo. Dựa theo cái tốc độ này, sớm muộn đều sẽ đuổi kịp La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai cặp vợ chồng.

"Thiên Tứ, chúng ta trở về cứu cha mẹ." La Thiên Vượng nói.

"Được." La Thiên Tứ gật gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Họa Thủy Đông Dẫn

Dương Vĩnh Quang cùng Ngô Triều Long chạy nhanh chóng. Tiểu Thế Đức lại cho hai người bọn hắn cái ngăn cản một chút. Hai người thoảng kéo ra cùng cự xa khoảng cách.

Cự xa đối bọn hắn hai cái hận thấu xương, tướng Tiểu Thế Đức ném về sau, lại cực nhanh đuổi theo.

Dương Vĩnh Quang nhìn lại dọa đến hồn cũng bị mất, cự xa lại còn đang bay nhanh tiếp cận. Vội vàng lại bước nhanh hơn.

Ngô Triều Long cũng quay đầu nhìn thoảng qua, cuống quít đuổi kịp Dương Vĩnh Quang. Hắn tự nhiên biết Dương Vĩnh Quang đột nhiên tăng tốc bước chân, chính là muốn đem hắn bỏ lại đằng sau cản tai. Ngô Triều Long lại làm sao không có ý nghĩ thế này đâu.

Ngô Triều Long cùng Dương Vĩnh Quang tốc độ không kém nhiều, hai người lập tức cái này chạy nhanh một chút đến phía trước, lập tức một cái khác lại chạy nhanh một chút đến phía trước. Cự xa thụ thương nghiêm trọng, mất máu rất nhiều, tốc độ tựa hồ tại giảm bớt, mặc dù đang từ từ rút ngắn cùng Ngô Dương nhị nhân chỉ ở giữa khoảng cách, nhưng là đuổi theo tốc độ chậm không ít.

Ngô Triều Long đột nhiên nhìn thấy đi tại một phương hướng khác La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai cặp vợ chồng. Dứt khoát ngoặt một cái, hướng phía La Chính Giang chạy tới.

Dương Vĩnh Quang cũng ngầm hiểu, đồng dạng là rẽ ngoặt truy hướng La Chính Giang.

"Ca. Hai người bọn họ đem rấn dẫn đến đây!" La Thiên Tứ lớn tiếng nói.

La Thiên Vượng tự nhiên từ lâu nhìn ở trong mắt: "Súc sinh!"

"Tiểu Hắc! Đi cản chết bọn hắn!" La Thiên Tứ lớn tiếng nói.

Tiểu Hắc thì nhìn về phía La Thiên Vượng, La Thiên Vượng tại tiểu Hắc trên đầu vỗ một cái, đưa vào một đạo mộc linh khí: "Tiểu Hắc nhanh đi! Ngăn trở bọn hắn!"

Tiểu Hắc lập tức cực nhanh chạy hướng Dương Vĩnh Quang cùng Ngô Triều Long.

La Thiên Vượng lại đánh một cái huyết. Tiểu chim sẻ cùng năm con quạ đen lập tức bay tới.

"Tiểu chim sẻ! Mỏ bọn hắn! Đừng cho bọn hắn chạy tới!" La Thiên Vượng vỗ vỗ tiểu chim sẻ đầu, lại vỗ vỗ năm con quạ đen.

Tiểu chim sẻ kỳ kỳ tra tra réo lên không ngừng, sau đó bay nhảy bay nhảy cánh, liền hướng phía Ngô Dương nhị người bay đi.

Mắt thấy liền phải đuổi tới La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai hai người. Ngô Triều Long cùng Dương Vĩnh Quang nhìn nhau cười một tiếng. Bọn hắn cho là bọn họ có thể thoát hiểm.

"Gâu gâu, Gâu Gâu!"

Chó đen nhỏ giống một tia chớp màu đen vọt tới Ngô Triều Long cùng Dương Vĩnh Quang trước mặt.

"Súc sinh! Chết đi!" Dương Vĩnh Quang chuẩn bị xông đi lên liền một cước tướng chó đen nhỏ đá văng ra. Hắn cũng không cho rằng một con chó đen nhỏ sẽ có bao nhiêu lớn lực tổn thương.

Ngô Triều Long cũng không có tướng chó đen nhỏ coi là chuyện đáng kể. Mắt thấy thời gian qua một lát liền có thể đuổi kịp La Chính Giang cặp vợ chồng, buông lỏng không ít. Hắn cũng đã nhìn ra, con cự xa kia tốc độ đã thả chậm rất nhiều, hai người này lại trì hoãn một chút, bọn hắn liền có thể thoát đi hiểm cảnh.

Dương Vĩnh Quang dùng sức hất ra đuôi phải, đón tiểu Hắc đầu toàn lực đá đi lên. Hắn nghĩ đến sau một khắc, chó đen nhỏ hẳn là sẽ bay lên cao cao, sau đó xa xa bay ra ngoài.

Nhưng là Dương Vĩnh Quang giật mình phát hiện hắn đá cái không, bởi vì không có bất kỳ cái gì chuẩn bị tâm lý, dưới chân hắn rẽ ngang, trực tiếp nặng nề mà té lăn trên đất.

"Àm!"

Dương Vĩnh Quang cái mông nặng nề mà ngồi dưới đất, chân cũng bị trật, lập tức vậy mà không có cách nào từ dưới đất bò dậy. Chó đen nhỏ không có đi quản Dương Vĩnh Quang, mà là trực tiếp nhào về phía Ngô Triều Long. Ngô Triều Long cũng là không có đề phòng, trực tiếp bị chó đen nhỏ cắn bắp chân.

"Ồi!" Ngô Triều Long một tiếng kêu thảm, cảm giác được bắp chân tựa hồ muốn bị chó đen nhỏ cắn đứt.

Ngô Triều Long muốn dùng chân đi giẫm chó đen nhỏ thời điểm, chó đen nhỏ đã buông ra Ngô Triều Long bắp chân, chạy ra.

Mà lúc này đây, tiểu chim sẻ mang theo năm con quạ đen chạy tới. Tiểu chim sẻ kỳ kỳ tra tra kêu vài tiếng về sau, lập tức nhào về phía Ngô Triều Long, trực tiếp đối Ngô Triều Long trên mặt cào không ngừng mổ. Ngô Triều Long kém chút không có bị tiểu chim sẻ tướng trông mắt mổ ra. Vội vàng dùng

hai tay che mặt, bảo vệ con mắt. Chó đen nhỏ cũng thừa cơ một lần nữa đối Ngô Triều Long phát động công kích.

Tiểu chim sẻ cùng năm con quạ đen từ trước đến nay hành động nhất trí, tiểu chim sẻ công kích ai, năm con quạ đen cũng đi theo công kích ai. Ngay từ đầu té ngã trên đất Dương Vĩnh Quang mặc dù xoay đến chân, ngược lại xem như may mắn nhất. Dương Vĩnh Quang gặp chó đen nhỏ cùng tiểu chim sẻ, quạ đen lực chú ý toàn trên người Ngô Triều Long,

Len lén đứng lên muốn chạy mất. Chỉ là hần mới chạy hai bước, liền bị chó đen nhỏ phát hiện.

"Gâu gâu, gâu gâu." Chó đen nhỏ lập tức hướng Dương Vĩnh Quang nhào tới. Dương Vĩnh Quang ngã xuống đất thời điểm, thuận tay từ ven đường nhặt được một cây gậy. Dùng sức vung lên cây gậy đánh về phía chó đen nhỏ. Chó đen nhỏ vội vàng hướng sau vừa lui, tránh đi Dương Vĩnh Quang công kích. Dương Vĩnh Quang càng không ngừng huy động trong tay gậy gỗ, không cho chó đen nhỏ tới gần.

Chó đen nhỏ bởi vì không thể tới gần Dương Vĩnh Quang rất là nổi nóng, hướng về phía Dương Vĩnh Quang sủa loạn: "Gâu gâu, Gâu Gâu!"

"Chó đại! Lăn đi!" Dương Vĩnh Quang càng không ngừng quơ gậy gỗ.

Tiểu chim sẻ lập tức chú ý tới Dương Vĩnh Quang. Từ trên thân Ngô Triều Long bay lên, lao thẳng tới Dương Vĩnh Quang mà đi. Dương Vĩnh Quang tình hình lập tức chuyển tiếp đột ngột, chú ý rảnh rỗi trung, liền không lo được mặt đất. Dương Vĩnh Quang liều mạng huy động gậy gỗ, nghĩ ngăn trở đến từ không trung cùng mặt đất công kích.

Dương Vĩnh Quang trong tay gậy gỗ mới vung hướng không trung, một mực chờ đợi thời cơ chó đen nhỏ lập tức đẳng không mà lên, bay nhào tới, tại Dương Vĩnh Quang cây gậy thay đổi xuống tới trước đó, hung hăng cắn lấy Dương Vĩnh Quang trên đùi.

"A!" Dương Vĩnh Quang một tiếng kêu thảm.

Trên đùi tựa hồ bị chó đen nhỏ trực tiếp cắn rơi mất một miếng thịt, nóng bỏng đau nhức.

Tiểu chim sẻ cùng năm con quạ đen cũng tìm đúng thời cơ, nhào tới, đối Dương Vĩnh Quang đầu đầu không ngừng mổ. Dương Vĩnh Quang gặp qua Ngô Triều Long hình dạng. Vội vàng ném đi cây gậy dùng hai tay tướng đầu ôm lấy.

Chó đen nhỏ vừa rồi kém chút bị Dương Vĩnh Quang dùng cây gậy đánh tới, đối Dương Vĩnh Quang hận thấu xương, đối Dương Vĩnh Quang thật nhiều địa phương càng không ngừng cắn xé. Mỗi một lần xé rách đều có thể đau đến Dương Vĩnh Quang ngao ngao trực khiếu.

La Thiên Vượng cực nhanh chạy đến cha mẹ bên người, hai đạo mộc linh khí phân biệt đánh vào cha mẹ trong thân thể.

La Chính Giang lập tức khôi phục khí lực, mà Tăng Hồng Mai cũng buông lỏng xuống.

La Chính Giang vốn còn muốn công bà nương chạy, Tăng Hồng Mai giãy dụa lấy từ La Chính Giang trên lưng xuống tới: "Nhanh, công lên Thiên Tứ, chúng ta đi mau!"

La Thiên Vượng hướng về phía chó đen nhỏ đánh một cái huyết, tướng chó đen nhỏ cùng chim sẻ, quạ đen triệu trở về.

Dương Vĩnh Quang cùng Ngô Triều Long rốt cục thoát ly thống khổ, thể nhưng là khi bọn hắn quay đầu nhìn lên, cự xà không biết lúc nào đã đuổi theo.

Hai người cuồng quát đứng lên chuẩn bị đào tẩu thời điểm, cự xà lập tức thân rắn đứng thẳng, hướng Dương Vĩnh Quang cùng Ngô Triều Long đánh tới.

La Thiên Vượng một nhà đã chạy đến xa xa.

"Bọn hắn có thể hay không chết?" La Thiên Tứ hỏi.

La Thiên Vượng lắc đầu: "Không biết."

"Chết đáng đời. Hai người bọn họ đều không phải người tốt. Còn muốn đem con rắn kia tình dẫn tới cắn người đâu." La Thiên Tứ nói.

"Thiên Tứ, sau khi trở về, không cho phép nói lung tung. Hiểu được a?" La Chính Giang vội vàng nói.

La Thiên Tứ gật gật đầu: "Hiểu rồi. Ta ai cũng không nói cho. Liền xem như Tiểu gia gia cho ta lại nhiều bánh kẹo quả, ta cũng không nói cho hắn."

La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai sắc mặt có chút không tốt lắm. Sự tình hôm nay suy nghĩ một chút đều cảm thấy nghĩ mà sợ. Trên công trường mấy người hiện tại cũng không biết sống hay chết.

La Chính Giang gọi điện thoại báo cảnh nói bên kia công trường phát sinh ngoài ý muốn, có người bị một con cự xà tập kích.

Chương 76: Báo Giả Cảnh?

Ngay từ đầu 110 bên kia còn tưởng rằng La Chính Giang là đùa giỡn, đặc địa cảnh cáo La Chính Giang: "Vị tiền sinh này, báo giả cảnh là hành động trái luật, sẽ truy cứu luật pháp của người trách nhiệm."

La Chính Giang vội vàng nói: "Ta không phải báo giả cảnh. Trên công trường xác thực xuất hiện một đầu rất rất lớn rắn, đã có bốn người nhận công kích, bốn người này không rõ sống chết. Chúng ta là thật vất vả mới chạy ra. Các người nhanh phái người tới. Muốn đặc công đến, không phải xảy ra nhân mạng! Con rắn kia một ngụm có thể nuốt vào một người trưởng thành!"

"Người là làm thật?" 110 tiếp tuyến viên trong giọng nói đã mang theo một tia tức giận.

"Không coi là thật ta sẽ còn gạt người sao? Nhanh lên phái người đến a! Không phải thật xảy ra nhân mạng!" La Chính Giang lo lắng nói.

"Người có thể hay không đừng nhầm lẫn như vậy? Người biết người làm như thế, sẽ dẫn đến có chút cản cảnh lực cứu trợ người đánh không tiến vào a?" 110 tiếp tuyến viên vẫn cảm thấy La Chính Giang là báo giả cảnh. Chủ yếu là La Chính Giang nói nội dung thực sự quá hoang đường.

La Chính Giang phát hỏa, đối diện thoại quát: "Nơi này có bốn người bị cự xà công kích, sống chết không rõ, chẳng lẽ người không có lỗi tai dài? Xảy ra nhân mạng người có thể phụ trách a? Ta nếu là báo giả cảnh, các người bắt ta đi ngồi tù cũng không có vấn đề gì!"

110 trung tâm chỉ huy tiếp tuyến viên là cái hơn hai mươi tuổi nữ hài tử, gọi Không Tuệ Như. La Chính Giang gầm thét đưa nàng giật nảy mình. Nàng tới đây đi làm gần nửa năm, nhận được không ít không thể tưởng tượng điện thoại báo cảnh sát. Có chút thị dân ném đi một con chó nhỏ cũng muốn gọi điện thoại tới báo cảnh. Làm tiếp tuyến viên, có cái thời điểm là rất lúng túng. Nhất định phải có thể phán đoán chính xác ra có hay không xuất cảnh tất yếu.

Cú điện thoại này đề Không Tuệ Như rất là xoắn xuyết, báo cảnh nội dung rất quái đản, nhưng là báo cảnh người ngữ khí lại là một chút cũng nghe không hiểu là giả.

Không Tuệ Như không thể không tưởng microphone thả Ly Nhĩ đó xa một chút, đồng thời lông mày nhíu chặt.

"Tiểu Không, thế nào?" Một bên cảnh sát thâm niên Vu Dương hỏi.

"Có cái rất cổ quái điện thoại báo cảnh sát. Nói Thái Hòa trấn thành hương kết hợp bộ bên kia vườn kỹ nghệ công trường xuất hiện một con cự xà. Báo cảnh người nói con rắn kia trọn vẹn có thể trực tiếp nuốt vào một người trưởng thành. Người nói đây không phải nói mò a? Nhưng là cái này báo cảnh người lại không giống như đang nói lời nói dối. Ta không biết nên xử trí như thế nào đầu này báo cảnh tin tức đâu."

"Điện thoại cúp a?" Vu Dương hỏi.

Không Tuệ Như liền tranh thủ microphone xích lại gần lỗ tai nghe xong, bên trong truyền đến đồ đồ thanh âm, "Đã cúp. Bất quá vừa rồi hần nói đã có bốn người bị cự xà công kích. Hiện tại sống chết không rõ."

"Ta đến xử trí đi. Trước hết để cho Thái Hòa đồn công an bên kia phái người tới nhìn xem." Vu Dương nói.

"Vu thúc, chẳng lẽ người cảm thấy cái này điện thoại báo cảnh sát không phải báo giả cảnh?" Không Tuệ Như hỏi.

Vu Dương lắc đầu: "Mặc dù ta cũng không thể xác định, nhưng là báo cảnh người trong điện thoại đã, đã có bốn người lọt vào cự xà công kích. Đây chính là một đầu có thể nuốt vào một người trưởng thành cự xà. Nếu như là thật đây này? Chúng ta tiếp điện thoại báo cảnh sát, nhưng lại không có xuất cảnh. Trách nhiệm này người nào chịu?"

"Nếu như là giả đâu?" Không Tuệ Như hỏi.

"Nếu như là giả. Liền đem cái này báo giả cảnh người tìm tới. Đúng, vừa rồi hần là dùng cái gì điện thoại báo cảnh?" Vu Dương hỏi.

"Tựa như là cái điện thoại dây số." Không Tuệ Như nói.

"Kia liền càng muốn phái người tới nhìn. Ai sẽ ngốc đến dùng di động báo giả cảnh?" Vu Dương nói.

Vu Dương vội vàng gọi điện thoại cho Thái Hòa đồn công an, Vu Dương từng tại Thái Hòa đồn công an làm qua, cùng Thái Hòa đồn công an sở trưởng Mã Bác Thành rất quen thuộc.

Mã Bác Thành tiếp vào Vu Dương điện thoại, cũng là liên tục không tin: "Người đây không phải nói nhầm a? Chúng ta điều phát hiện tại loạn thành một

bây. Mỗi ngày cho những cái kia lòng dạ hiểm độc địa sản thương chùi dít, nơi nào có công phu đi giúp người xử lý cái này?"

"Ngựa chồ, cái này báo cảnh người dùng chính là điện thoại. Mà lại công bố đã có bốn người nhận cự xà công kích. Chúng ta mặc kệ chuyện này là thật hay giả. Liên quan đến án mạng, việc này người vô luận như thế nào cũng muốn đi qua nhìn một chút, vạn nhất là thật đây này?" Vu Dương nói.

"Nói nhảm! Cái này sao có thể là thật? Người kia khẳng định báo giả cảnh!" Mã Bác Thành có chút nổi nóng. Hắn cảm thấy trung tâm chỉ huy bên kia có chút chuyện bé xé ra to.

Ngay tại Mã Bác Thành còn đang do dự nên đi vẫn là không nên đi vẫn đề lúc, phòng khách truyền đến một trận huyền ảo.

"Việc này làm sao lại không về các người đồn công an quản? Đều muốn xảy ra nhân mạng. Các người đồn công an cũng mặc kệ?" Nói chuyện chính là báo án không có kết quả La Chính Giang.

"Người mới vừa nói trên công trường ra xà yêu, yêu quái không về chúng ta đồn công an quản a. Người muốn đi tìm hòa thượng hoặc là đạo sĩ. Đây là bọn hắn phụ trách." Phòng khách cảnh sát nhân dân Hàn Bình ngữ khí có chút âm dương quái khí.

Mã Bác Thành vội vàng đi tới: "Nhón nháo cái gì mà nhón nháo? Chú ý một chút ảnh hưởng. Đây là có chuyện gì?"

La Chính Giang gấp lãnh đạo tới, vội vàng nói: "Ta vừa rồi đánh 110 báo cảnh, kết quả bọn hắn lờ đi ta. Ta không thể làm gì khác hơn là đến các người đồn công an. Là như vậy, Thái Hòa vườn kỹ nghệ bên kia công trường xuất hiện một đầu đại xà, đã có bốn người bị công kích. Hiện tại sống chết không rõ. Con rắn kia giống như cũng bị thương, là bị mấy ụ đất thương tổn. Hiện tại ngay tại điện cuồng trả thù. Các người nhanh lên phái người tới, tiến hành xử lý. Nếu không hậu quả khó mà lường được."

"Cái kia điện thoại báo cảnh sát là người đánh? Người có biết hay không báo giả cảnh là phải bị pháp luật trách nhiệm?" Mã Bác Thành trừng trừng mắt nhìn xem La Chính Giang.

"Các người cũng không nhìn một cái, làm sao lại trách ta báo giả cảnh đâu? Ta nếu là báo giả cảnh, các người đem ta bắt lại là được rồi. Người bên kia mệnh quan thiên! Các người nhanh lên phái người đi cứu người a!" La Chính Giang cũng gấp.

"Ngựa chồ, người đừng để ý đến hắn, người này đầu có bệnh. Nói con rắn kia có thể nuốt vào một người sống. Nơi nào có như thế lớn rắn? Cũng không phải xà tinh. Liên xem như xà tinh, vậy cũng không về chúng ta quản." Hàn Bình nói.

"Im miệng! Theo ta đi, đi qua nhìn một chút. Người tên là gì?" Mã Bác Thành hỏi.

"Ta gọi La Chính Giang." La Chính Giang gấp Mã Bác Thành chuẩn bị xuất cảnh, thoáng yên tâm một chút.

"La Chính Giang, người làm rõ ràng, báo giả cảnh là phạm pháp. Nếu như chúng ta quá khư, không có cái gì phát sinh, ta liền sẽ đem người câu." Mã Bác Thành cuối cùng còn thăm dò một câu.

"Các người nhanh lên đi. Nếu như ta là báo giả cảnh, các người đi xem về sau, người bắt ta đi ngồi tù đều được." La Chính Giang sốt ruột nói.

Tăng Hồng Mai mang theo La Thiên Vượng hai huynh đệ đứng tại đồn công an trong viện lo lắng chờ đợi.

"Hồng Mai, người mang Thiên Vượng Thiên Tử đi về nhà các loại, ta mang đồn công an đi công trường." La Chính Giang từ đồn công an ra, vội vàng nói với Tăng Hồng Mai.

"Không phải báo cảnh sát là được rồi a? Người còn đi làm cái gì? Nếu là xảy ra chuyện gì, người để cho ta cùng hài tử làm sao bây giờ?" Tăng Hồng Mai gấp đến độ muốn khóc lên.

"Bọn hắn không tin ta. Hiện tại không đi cũng không được." La Chính Giang bắt đắc dĩ nói.

Mã Bác Thành lần này thần sắc trở nên nghiêm túc, ngay từ đầu, hắn thật đúng là coi là La Chính Giang báo giả cảnh. Nhưng nhìn tình huống này có chút không đúng, không có người nào sẽ nhảm chán đến mang theo vợ con đến đồn công an đến báo giả cảnh.

"Các người thật nhìn thấy đầu kia rất lớn rắn rồi?" Mã Bác Thành hỏi.

"Thật lớn! Sẽ còn phun lửa đâu!" La Thiên Tử lớn tiếng nói.

Mã Bác Thành không hiểu thấu nhìn về phía La Chính Giang.

La Chính Giang gật gật đầu: "Con rắn kia rất lớn. Đầu rắn đoán chừng một người đều ôm không ở. Phun ra ba lần lửa, đem ba đài máy ụ đất toàn bộ thiêu hủy."

Chương 77: Rắn Rắn Rắn

"Rắn có thể phun lửa, người cho rằng là Bạch Tố Trinh à?" Hàn Bình nhin không được nhà rãnh.

"Thật có thể phun lửa. Thật lớn một cái hỏa cầu đấy." La Thiên Tứ lớn tiếng nói.

"Thiên Tứ, chớ nói chuyện." Tăng Hồng Mai vội vàng nói.

Mã Bác Thành có chút nửa tin nửa ngờ: "Được rồi, trước đi qua nhìn kỹ hẵng nói. Cái kia, la. . . La đồng chí, người dẫn đường đi."

La Chính Giang nói với Tăng Hồng Mai: "Người mang Thiên Vượng Thiên Tứ về trước đi, ta đem bọn hán đưa đến địa phương ta liền trở lại."

"Cha, ta đi theo người đi. Tiểu Hắc cũng dẫn đi." La Thiên Vượng vội vàng nói.

La Chính Giang đang muốn quát lớn, Tăng Hồng Mai nói ra: "Để Thiên Vượng đi chung với người đi."

La Chính Giang nghĩ nghĩ, vẫn gật đầu: "Vậy người mang Thiên Tứ mau trở về."

Mã Bác Thành không rõ Tăng Hồng Mai tại sao phải La Chính Giang mang một đứa bé quá khứ. Bất quá, đây không phải trọng điểm, tới trước hiện trường nhìn kỹ hẵng nói. Đến lúc đó nếu như gia hỏa này thật báo giả cảnh, khẳng định sẽ đem hán bắt lại. Nhưng là, nếu quả thật như bọn hán nói, kia là một đầu có thể phun lửa rắn, mình muốn làm sao đối phó đâu? Mã Bác Thành trong lòng không khỏi không đi nghĩ những vấn đề này. Khiến cho kinh lắc lắc đầu, tướng những này loạn thất bát tao suy nghĩ hắt ra.

Thái Hòa trấn những năm này phát triển cấp tốc, đồn công an cũng xứng mấy đài xe cảnh sát. Mã Bác Thành thích mình lái xe. La Chính Giang mang theo La Thiên Vượng ngồi ở chỗ ngồi phía sau, Hàn Bình thì ngồi ở tay lái phụ. Nhiều khi, giống Mã Bác Thành dạng này khoa cấp cán bộ không lái xe, đều thích ngồi tay lái phụ.

La Chính Giang nghĩ đến đợi chút nữa nếu là xảy ra chuyện gì, nhất định phải làm cho La Thiên Vượng chạy trước.

Mà La Thiên Vượng trong lòng thì nghĩ đến, đợi chút nữa nếu là chạy trốn, mở ra chiếc này xe cảnh sát đã có thể chạy thắng con rắn kia. Tiểu Hắc cũng đi theo La Thiên Vượng lên xe, cái này khiến Mã Bác Thành có chút nhũn mảy. Hán lo lắng chó đen nhỏ đem xe thượng làm bản. Bất quá cũng không tốt nói cái gì.

Vườn kỹ nghệ vị trí không cần La Chính Giang nói, Mã Bác Thành cũng là biết đến, nhanh đến công trường thời điểm, để La Chính Giang chỉ chỉ đường.

"Ngay ở phía trước, chúng ta ở chỗ này xuống xe đi." La Chính Giang nói.

Mã Bác Thành ngừng xe lại, xa xa đã trông thấy con đường phía trước thượng nằm hai người, thần sắc lập tức trở nên nghiêm túc lên.

"Gâu gâu, gâu gâu." Chó đen nhỏ cũng bắt đầu sủa. Chó đen nhỏ lông tóc toàn bộ thẳng lên, hiển nhiên con cự xà kia hẳn là còn ở phụ cận.

"Kia rắn còn tại phụ cận. Tiểu Hắc nghe được khí tức của nó." La Thiên Vượng nói.

Mã Bác Thành lần này mình bạch La Chính Giang mang La Thiên Vượng cùng đầu này chó đen nhỏ tới nguyên nhân.

"Mã sở, người nhìn phía trước." Hàn Bình một mực tin tưởng vững chắc La Chính Giang là báo giả cảnh. Cho nên liền không chút để ý. Chờ xe mở đến nơi này, hướng phía trước xem xét, lập tức phát hiện phía trước cách đó không xa nằm hai người. Lúc này mới như ở trong mộng mới tỉnh, nguyên lai nơi này là thật phát sinh sự tình.

"Chờ một chút, trước đừng xuống xe." Mã Bác Thành vội vàng ngăn cản La Chính Giang cùng Hàn Bình xuống xe, sau đó thần sắc khẩn trương nhìn xem La Chính Giang hỏi, "La đồng chí, trước đó hiểu lầm người, xin nhiều tha thứ. Có thể hay không nói cho ta, con rắn kia đến tốt cùng lớn bao nhiêu?"

"Hai người kia là Tiêu Thế Đức Tiểu lão bản mời đi theo ba cái mở đẩy đất xe lái xe bên trong hai cái. Hai người bọn họ bị con rắn kia cắn ném bao cỏ đồng dạng ném tới trên mặt đất. Ta cũng không biết con rắn này là chuyện gì xảy ra, hết thầy mọi người nó đều là cắn về sau, càng không ngừng quăng, cuối cùng quăng xuống đất. Nếu như nó nếu là nghĩ nuốt, nó hoàn toàn có thể nuốt vào mấy người." La Chính Giang tường tình huống lúc đó nói một chút.

"Con rắn này thật có thể phun lửa?" Mã Bác Thành hỏi.

La Chính Giang gật gật đầu: "Chúng ta người một nhà đều tận mắt thấy. Con rắn kia phun ra ba lần lửa. Tướng ba đài máy ủi đất điểm. Ngay ở phía

trước trên công trường. Đối phía trước còn có hai người. Một cái là công trường lão bản Tiểu Thế Đức, một cái khác cũng là mấy ừ đất lái xe. Ta là trong tay Tiểu Thế Đức làm khoán trình. Cái này công trình Tiểu Thế Đức lúc đầu cũng chuẩn bị bao cho ta. Nhưng là hôm qua tới nhìn công trường thời điểm, trước đó tại cái này sân bãi làm việc khẩn trương đầu nói cái này công trường không thể tiếp tục đẩy đi xuống. . ."

Mã Bác Thành cùng Hàn Bình càng nghe càng là kỳ quái,

Nếu là trước đó, bọn hắn khẳng định coi là La Chính Giang là gạt người. Nhưng là hiện tại, bọn hắn có chút tin tưởng. Trên thế giới này thật là có một chút không nói rõ được cũng không tả rõ được sự tình.

"Mã sờ, làm sao bây giờ? Nếu không ta đi ra xem một chút?" Hàn Bình hỏi.

"Ta cùng người cùng đi đi. La đồng chí, người cùng người nhử từ lưu tại trên xe. Chúng ta trước đi qua nhìn xem tình huống." Mã Bác Thành nói.

"Mã đồn trưởng, người nhìn người có thể hay không cho các người đơn vị người gọi điện thoại, vạn nhất các người nếu là xảy ra chuyện gì. Chúng ta gọi điện thoại báo cảnh, khẳng định không ai tin ta, nói không chừng còn tưởng rằng là ta đem các người lừa qua đến thế nào." La Chính Giang có chút bận tâm nói.

Mã Bác Thành cười khổ một cái, gật gật đầu, từ trong túi lấy điện thoại cầm tay ra. Hắn tưởng điện thoại cho quyền Thái Vân khu công an phân cục cục trưởng cùng nhau học huân. Tưởng nơi này tình huống nói một chút. Cùng nhau học huân lập tức hạ lệnh phái đặc công tiến hành tiếp viện, bên này Mã Bác Thành cùng Hàn Bình hai cái trước đi qua tiến hành điều tra.

"Gâu gâu, gâu gâu." Mã Bác Thành cùng Hàn Bình mới đi ra khỏi không bao xa, lưu tại trong xe tiểu Hắc làm cho lợi hại hơn.

"Cha, con rắn kia liền tại phụ cận. Chúng ta cũng xuống dưới. Vạn nhất nó phun lửa tới, chúng ta liền chạy không xong." La Thiên Vượng vội vàng nói.

"Dưới, dưới, chúng ta cũng xuống dưới. " La Chính Giang mở cửa xe, sau đó cấp tốc xuống La Thiên Vượng ôm xuống dưới.

La Chính Giang cùng La Thiên Vượng mới xuống xe, liền phát hiện bên cạnh sườn núi nhỏ thượng rừng cây một trận lay động. Bên kia có động tĩnh!

Gâu gâu gâu gâu. . .

Tiểu Hắc hướng về phía bên kia rừng cây sủa loạn.

Mã Bác Thành cùng Hàn Bình nghe được động tĩnh, nhìn lại, gặp La Chính Giang mang theo nhử từ xuống xe, lớn tiếng hỏi: "Để các người đợi trên xe, các người xuống tới làm gì?"

La Chính Giang không kịp nói chuyện, ôm La Thiên Vượng liền chạy.

Lúc này, một đám lửa từ nhỏ dốc núi bên kia bay tới, chuẩn xác nện ở trên xe cảnh sát. Xe cảnh sát lập tức cháy bùng rực.

Oanh!

La Chính Giang cùng La Thiên Vượng đi ra ngoài mười mấy thước thời điểm, xe cảnh sát bình xăng nổ tung.

Một cỗ sóng nhiệt nhào về phía La Chính Giang cùng La Thiên Vượng.

Mã Bác Thành cùng Hàn Bình đồng thời đổi sắc mặt, bọn hắn cũng nhìn thấy từ nhỏ dốc núi trong bụi cỏ thò đầu ra cự xà.

Thật lớn một con rắn a!

"Mã sờ, làm sao bây giờ?" Hàn Bình có chút luống cuống.

Mã Bác Thành cũng không có cái gì biện pháp, lúc đi ra bởi vì không tin La Chính Giang, cho nên cũng không có mang thương, coi như thật mang tới đồn công an súng lục, đối đầu như thế một đầu lớn rắn, Mã Bác Thành không cảm thấy sẽ có tác dụng quá lớn.

"Chạy! Chạy mau! Có cơ hội liền gọi điện thoại về cầu viện!" Mã Bác Thành cũng cực nhanh lấy điện thoại cầm tay ra, cực nhanh bấm cùng nhau học huân điện thoại.

"Mã Bác Thành, người bên kia đến tốt cùng là tình huống như thế nào?" Cùng nhau học huân vội vàng hỏi.

"Rắn rắn rắn! Thật là lớn rắn! Biết phun lửa!" Mã Bác Thành trực tiếp đối trong điện thoại rống. Hắn thật sự là quá khẩn trương.

La Chính Giang bất chấp tất cả, ôm nhử từ một mực chạy về phía trước.

"Cha, người thả ta xuống, ta chạy nhanh hơn người!" La Thiên Vượng la lớn.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Đạo Thuật Đối Công

Soạt!

Một trận bụi cây đập chòn, cự xà đã từ sườn núi nhỏ vọt ra. Không biết có phải hay không là cái này cự xà đã nhận ra La Chính Giang cùng La Thiên Vượng hai cái, có lẽ cự xà đã đem lúc ấy tại trên công trường nhìn thấy tất cả mọi người xem như phá hư quê hương của nó cừu nhân. Cho nên, hỏa cầu một kích không trúng, lập tức vọt ra.

La Chính Giang gặp cự xà tốc độ nhanh như vậy, trong lòng lạnh lẽo. Rất hối hận lần nữa về tới đây, mà lại đem nhi tử cũng mang đến tới. Hắn vốn cho là cự xà trước đó liền đã bị thương, lúc này, hoặc là đã rời đi, hoặc là đã bởi vì thương thế nghiêm trọng, chết tại nơi này. Lại không nghĩ tới cự xà sẽ mai phục tại nơi này. Giống như hành động cũng không nhận được thương thế ảnh hưởng.

"Thiên Vượng, người nhanh lên chạy! Cha cho người ngăn trở con rắn này!" La Chính Giang nhìn xem cự xà tốc độ, dạng này chạy xuống đi, hai cha con đều phải đặt xuống ở chỗ này. Cho nên hạ quyết tâm, muốn cho Thiên Vượng tranh thủ một cái cơ hội chạy trốn. La Chính Giang thật là rất hối hận không nên chạy tới báo cảnh. Chỉ là lúc này hối hận cũng đã chậm. Trước đó La Chính Giang lựa chọn báo cảnh, một là bởi vì mạng người quan trọng, mấy cái nhân mạng ở chỗ này, La Chính Giang cái này thuần phác trên núi hán tử không đành lòng. Hai là La Chính Giang đã từng xuất hiện nơi này, nếu là không báo cảnh, La Chính Giang lo lắng tương lai cái này mấy cái nhân mạng sẽ tính ở trên người hắn.

"Cha, muốn đi cùng đi, muốn lưu cùng một chỗ lưu!" La Thiên Vượng gắt gao giữ chặt La Chính Giang tay không thả.

Ngao!

Con cự xà kia phát ra rống ngâm tiếng rống. Sau đó lại là một đám lửa hướng phía La Chính Giang cùng La Thiên Vượng bay tới.

"Chạy mau!" La Chính Giang lôi kéo La Thiên Vượng không muốn mạng chạy về phía trước.

La Thiên Vượng trừng to mắt, há hốc miệng ba, kinh hãi mà nhìn xem càng ngày càng gần hỏa cầu. Cái này đoàn lửa thực sự quá lớn, khí thế hung hung, nếu như như thế chạy, hai cha con căn bản chạy không thoát.

La Chính Giang đã đem hạ sừng sốt La Thiên Vượng bế lên, hắn nghĩ đến coi như bị hỏa cầu nện vào, cũng muốn đem nhi tử hộ trong ngực.

Chó đen nhỏ cũng đi theo La Chính Giang phụ tử cực nhanh chạy trước.

La Thiên Vượng đột nhiên hô to một tiếng: "Lâm binh đầu già, giai trận liệt tiền hành!"

Một cái màu lam ký tự từ La Thiên Vượng tay bên trong bay ra, cứng ngắc lấy đoàn kia hỏa cầu mà đi. Màu lam ký tự bay ra không bao xa liền hóa thành một cái cự đại nước đoàn. Cùng đoàn kia lửa đụng vào nhau.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, hỏa đoàn cùng nước đoàn đồng thời nổ tung, hóa thành một đoàn bạch khí.

Mã Bác Thành cùng Hàn Bình hai người cũng đang bay nhanh chạy. Bọn hắn hướng máy ủi đất lái xe Dương Vĩnh Quang cùng Ngô Triều Long phương hướng chạy tới. Mã Bác Thành muốn xác nhận một chút hai người kia còn sống hay không. Mặt khác, bên kia cũng là bọn hắn duy nhất chạy trốn phương hướng.

Nhìn thấy cự xà thẳng đến La Chính Giang phụ tử mà đi lúc, Mã Bác Thành cùng Hàn Bình trong lòng hai người buông lỏng. Dưới chân bọn hắn cũng không có dừng lại, cực nhanh chạy đến Dương Vĩnh Quang cùng Ngô Triều Long nằm vị trí.

Nhìn thấy Dương Vĩnh Quang cùng Ngô Triều Long máu thịt be bét, Mã Bác Thành đã không có ý định đi kiểm tra bọn hắn phải chăng còn tức giận. Đầu biến thành bộ dáng này, hẳn là hẳn phải chết không nghi ngờ.

Hàn Bình cùng Mã Bác Thành cũng là rất ăn ý, cũng chuẩn bị từ nằm trên đất hai người bên người vượt qua, sau đó tiếp tục thoát đi cái địa phương nguy hiểm này.

Lại không nghĩ rằng Dương Vĩnh Quang đột nhiên mở to mắt, nhìn thấy Mã Bác Thành từ bên người chạy qua, cầu sinh dục vọng, để hắn cực nhanh đem Mã Bác Thành chân ôm lấy: "Cảnh sát, cứu mạng a!"

Mã Bác Thành một cái lão đảo, một đầu mới ngã xuống đất, kém chút không có trực tiếp té gãy khí. Hàn Bình giật mình kêu lên, dưới chân mềm nhũn, cũng ngã nhào trên đất. Chính là như thế loạn thành một bầy, ai cũng không có chú ý tới một bên khác tình huống. Mã Bác Thành quay đầu nhìn lên, chỉ thấy bên kia đột nhiên xuất hiện một đoàn sương trắng.

Một cái cự đại nước đoàn bị hỏa cầu hoàn toàn hóa thành sương trắng, rất nhanh liền đem kia một mảnh đều bao phủ lại, chỉ có còn đang thiêu đốt hùng hực xe cảnh sát ánh lửa lò mờ tại trong sương mù khói trắng lấp lóe.

La Chính Giang không kịp giật mình vừa mới phát sinh hết thảy, hắn là lần đầu tiên trông thấy nhà mình nhi tử lại có thể thả ra một cái cự đại thủy cầu tới. Hắn không có đi mảnh nghĩ những thứ này, hắn chỉ biết là hai cha con lại trốn khỏi một kiếp.

Tựa hồ là cừu nhân gặp mặt,

Hết sức đồ mắt. Kia cự xà đã đem La Chính Giang phụ tử coi là cừu địch, hai kích không trúng, cự xà trở nên càng thêm táo bạo, hung tính tất hiện. Tăng thêm tốc độ hướng về La Chính Giang phụ tử phương hướng truy đánh tới.

La Chính Giang phụ tử cũng nhanh chóng xông về trước, chạy một hai chục mét khoảng cách, liền nghe phía sau động tĩnh càng lúc càng lớn, quay đầu nhìn lên, kia cự đầu rắn đã từ trong sương mù khói trắng vọt ra. Tốc độ thật nhanh a!

"Uông uông, uông uông..."

Chó đen nhỏ đột nhiên sủa loạn lầy trở về chạy tới, nó vậy mà hướng con cự xà kia vọt tới. Chó đen nhỏ hộ chủ sốt ruột, vậy mà hoàn toàn bỏ qua nó cùng cự xà chỉ ở giữa chênh lệch.

"Tiểu Hắc, đừng đi!" La Thiên Vượng la lớn.

Thế nhưng là lúc này, tiểu Hắc đã không nghe theo La Thiên Vượng hiệu lệnh, trong ánh mắt của nó chỉ có con rắn kia!

Tiểu chim sẻ mang theo năm con quạ đen bay tới. Trông thấy tiểu Hắc phóng tới con rắn kia. Nó cũng kỷ kỷ tra tra bay đi. Năm con quạ đen cũng đi theo bay đi.

Ngay tại tiểu Hắc sắp vọt tới cự xà trước mặt lúc, cự xà đột nhiên bỗng nhiên dừng lại, thân thể bãi xuống, cái đuôi giống một trận gió đồng dạng, quét ngang thoáng qua một cái đi.

To bằng cánh tay cái đuôi, nếu như quét trúng tiểu Hắc, tất nhiên sẽ đem tiểu Hắc đánh bóng chày đồng dạng đánh bay ra ngoài. Nhưng là tiểu Hắc cũng không phải chết. Đương nhiên sẽ không đứng tại chỗ chờ chết, ngay tại cự xà cái đuôi sắp đánh trúng tiểu Hắc thời điểm, tiểu Hắc đột nhiên nhảy lên, vừa vặn tránh đi cự xà cái đuôi, còn thuận thể giống một tia chớp màu đen đồng dạng, truy hướng cự xà cái đuôi. Tại cự xà muốn lần nữa vung vẩy cái đuôi của hắn thời điểm, bỏ nhào qua, há miệng liền cắn cự xà cái đuôi. Lần này, tiểu Hắc Từ từ địa cắn không buông.

"Ngao!"

Cự xà phát ra một thân kêu đau. Tiểu Hắc mặc dù nhỏ, thế nhưng là nó răng lợi thật sự là không giống a. Mỗi ngày bị La Thiên Vượng dùng linh khí uẩn dưỡng, tiểu Hắc thân thể không ngừng đạt được cường hóa, hàm răng của nó đồng dạng đạt được cường hóa. Trở nên càng thêm sắc bén cũng càng kiên cố hơn. Mặc dù cự xà trên thân bao trùm lầy vẩy thật dày, thế nhưng là cái đuôi của nó chỗ lại rất yếu. Dù sao cái đuôi không phải cự xà trí mạng bộ vị. Hoi mỏng thưa thớt lân phiến căn bản ngăn cản không nổi tiểu Hắc Phong lợi răng.

Cự xà mãnh liệt bày chuyển động thân thể, đem cái đuôi vung tới vung lui, muốn đem tiểu Hắc từ cái đuôi trước bỏ rơi tới. Thế nhưng là tiểu Hắc Từ từ địa cắn cái đuôi không thả.

Tiểu chim sẻ cũng đã giết tới, nó trực tiếp thẳng hướng cự đầu rắn, nhắm ngay cự xà đèn lồng mắt to mở tới. Con mắt thế nhưng là một cái phi thường yếu ớt bộ vị. Cự xà mặc dù có thật dày mí mắt có thể bảo hộ con mắt, thế nhưng là cự xà không thể luôn luôn nhắm mắt lại, như thế nó sẽ chờ cùng mù lòa.

Cự xà đem tinh lực chủ yếu tập trung ở cái đuôi bên trên, căn bản không có đề phòng không tập. Cũng không nghĩ tới sẽ có đến từ không trung nguy hiểm. Tiểu chim sẻ cựa cái này đã sớm xem nhẹ đường quen, thừa dịp cự xà đề phòng, hung hăng tại cự xà trên ánh mắt tới một chút.

Năm con quạ đen cũng phối hợp ăn ý, cùng tiểu chim sẻ đồng thời công kích cự xà hai con mắt.

"Ngao!"

Lần này cự xà phát ra càng thêm điên cuồng gầm rú. Con mắt đau nhức trực tiếp tràn đầy đầu của nó. Mặc dù nó đã cực nhanh nhắm mắt lại, lại thì đã trễ. Tại nó nhắm mắt lại trước đó, con mắt của nó cũng không chỉ tiếp nhận năm lần công kích a.

Chương 79: Không Phục Thì Chiến

Tiểu chim sẻ cùng năm con quạ đen mở phi thường sắc bén, nhìn, tựa hồ còn lóe ra kim loại quang trạch. Đừng nhìn tiểu chim sẻ cùng năm con quạ đen cùng cự xà thân hình so ra, chênh lệch cực kỳ lớn. Nhưng là tiểu chim sẻ cùng năm con quạ đen mở đối đầu cự xà yếu ớt nhất con mắt, tiểu chim sẻ cùng năm con quạ đen dễ dàng liền mở phá cự xà ánh mắt. Như là năm mai kim châm tiến cự xà con mắt. Lập tức để cự xà đắm mù.

Con mắt to lớn đau đớn để cự xà không ngừng lăn lộn dưới đất. Tiểu chim sẻ vội vàng mang theo năm con quạ đen cao cao bay lên. Tiểu Hắc không biết lúc nào, cũng đã buông lỏng ra cự xà cái đuôi chạy tới một bên.

Tiểu Hắc cũng không ngốc, nên liều mạng thời điểm liều mạng, không nên liều mạng thời điểm kiên quyết đào mệnh.

"Hai người các ngươi không chết à?" Mã Bác Thành ngả cái thất diện bát đảo, đứng lên tức giận hỏi.

"Cảnh sát đồng chí, các ngươi đã tới. Cái này công trường ra một con xà tinh! Biệt phun lửa..." Dương Vĩnh Quang mặc dù trên mặt máu thịt be bét, thân ở trên cũng là vết máu loang lổ, lại cũng không trí mạng. Nói chuyện lại còn rất sắc bén rơi.

"Có phải hay không bên kia đầu kia?" Mã Bác Thành nơi xa ngay tại thống khổ lăn lộn cự xà nói. Sương trắng rất nhanh tan hết, mặc dù cách hơn trăm mét khoảng cách, y nguyên có thể thấy rất rõ ràng.

"A! Xà tinh!" Dương Vĩnh Quang đứng lên, chuẩn bị nhanh chân liền chạy, thế nhưng là còn không có phóng ra một bước, thân thể cũng đã hướng về phía trước ngã quy. Nguyên lai thân thể của hắn động, chân nhưng không có động. Hắn lúc này mới phát hiện hắn hai cái đùi giống như hồ đã không có bất luận cái gì trí giác.

"Gào cái gì gào? Đừng đem con rắn kia dẫn đến đây. Vậy ta cũng không cứu được ngươi." Mã Bác Thành một câu liền ngăn lại Dương Vĩnh Quang tru lên. Chân nhưng không có mệnh trọng yếu.

Ngô Triều Long tình huống ngược lại là hơi tốt hết thấy, đoạn mất một cái tay, hai cái chân ngược lại là không bị ảnh hưởng gì.

"Mã sô, làm sao bây giờ? Con rắn kia tựa như là thụ thương." Hàn Bình nói.

"Rút lui trước đến một cái địa phương an toàn, chờ đợi viện binh. Cùng nhau cục đã phái người đến." Mã Bác Thành đã mơ hồ nghe được nơi xa truyền đến còi cảnh sát tiếng rít.

Mã Bác Thành đem Ngô Triều Long nâng đỡ, sau đó cùng Hàn Bình một người ngăn chặn Dương Vĩnh Quang một cái tay, đem hắn kéo lấy lều đi đến.

La Chính Giang gấp cự xà thống khổ tại nguyên chỗ lăn lộn, vội vàng mang theo La Thiên Vượng chạy ra.

Không cần La Thiên Vượng chào hỏi, tiểu Hắc cực nhanh chạy tới. Tiểu chim sẻ cũng mang theo bốn cái quạ đen bay tới.

La Thiên Vượng kiểm tra một hồi tiểu Hắc toàn thân, nhìn xem nó vừa rồi có bị thương hay không. Còn tốt. Tiểu Hắc vừa rồi mặc dù tình cảnh nguy hiểm, trên thân chỉ là nát phá mấy nơi. La Thiên Vượng liên tục thấu nhập mấy đạo trị liệu ký tự. Tiểu Hắc vết thương trên người cũng đã tại lấy tốc độ mà mất thương cũng có thể thấy được khỏi hẳn.

Tiểu chim sẻ kỷ kỷ tra tra hướng La Thiên Vượng tranh công. Lần này, tiểu chim sẻ công lao thật đúng là không nhỏ. Nếu không phải nó mang theo năm con quạ đen tiến lên đã thương cự xà con mắt, La Thiên Vượng có lẽ cùng cự xà ở giữa còn có một trận ác chiến. La Thiên Vượng tự nhiên từng cái cho khen ngợi. Tiểu chim sẻ thích nhất La Thiên Vượng thể nội mộc linh khí. La Thiên Vượng cho tiểu chim sẻ thấu nhập một đạo mộc linh khí. Lại cho năm con quạ đen các thấu nhập một đạo hòa linh khí. Năm con quạ đen đối với linh khí yêu thích cùng tiểu chim sẻ khác biệt.

"Rời khỏi nơi này trước đi." La Chính Giang có chút bận tâm nhìn xem bên kia đã chậm rãi bình tĩnh trở lại cự xà.

Tiếng còi cảnh sát càng ngày càng gần. Sắc nhọn tiếng còi cảnh sát đánh vỡ vùng này yên tĩnh.

Con cự xà kia cũng ở thời điểm này phát ra gầm lên giận dữ.

"Ngao rống!"

Sau đó, con cự xà kia y nguyên hướng về La Thiên Vượng phụ tử lao đến. Đến cự xà cấp độ này, nó cũng chủ yếu dựa vào khí tức đến tìm kiếm mục tiêu của nó.

Lần này, nó đã đem La Chính Giang phụ tử xem như tử địa.

La Chính Giang vừa rồi thừa dịp cự xà trên mặt đất thống khổ lẫn lộn thời cơ, đem khoảng cách lại kéo ra mấy chục mét. Nhưng là ra ngoài điên cuồng trạng thái cự xà tốc độ thực sự quá nhanh.

Lúc đầu, La Chính Giang còn trông cậy vào Mã Bác Thành kêu đến viện binh tới đối phó cái này con cự xà. Thế nhưng là tiếng còi cảnh sát tại bốn phía đối tới đối lui, chính là không có đến bên này.

"Hồng bát! Bọn hán không tìm được địa phương.

"La Chính Giang đột nhiên nhớ tới vườn kỹ nghệ bên này công trường trải rộng. Đường xá chỉ chút. Không có người chỉ đường, rất khó tìm tới nơi này.

Mã Bác Thành hiển nhiên cũng đồng dạng phát hiện vấn đề, vội vàng gọi điện thoại cùng nhau học luân liên hệ. Thế nhưng là trong điện thoại căn bản nói không rõ ràng. Cùng nhau học luân đối tình huống bên này chưa quen thuộc. Mã Bác Thành lại không có cách nào từ nơi này thoát thân.

Mất thấy cự xà càng ngày càng gần, tiểu Hắc cùng tiểu chim sẻ cùng nắm con quạ đen lại nghênh đón tiếp lấy.

Chỉ là lần này, cự xà căn bản không nhận tiểu Hắc cùng tiểu chim sẻ các loại quấy nhiễu. Trực tiếp nghiền ép đi qua. Cự xà thân hình khổng lồ làm ra tác dụng mang tính chất quyết định. Tiểu Hắc cùng tiểu chim sẻ đội chỉ có thể tạo được quấy nhiễu tác dụng. Đương cự xà không bị quấy nhiễu lúc, bọn chúng tác dụng liền không cách nào thể hiện. Tiểu chim sẻ mang theo năm con quạ đen tại cự đầu rắn trước càng không ngừng mổ. Thế nhưng là cự xà con mắt bé quá chặt chẽ địa. Tiểu chim sẻ cùng quạ đen căn bản không có cách nào mổ phá cự xà có cái này thật dày lân phiến phòng hộ đầu. Đây không phải phổ thông rắn, nó so với bình thường rắn đầu lân phiến càng thêm dày hơn thực, mà lại con mắt vậy mà cũng có mắt kiềm, trên đỉnh đầu còn nhiều thêm nhô lên, giống như là hai cái nhanh nha mọc ra sừng.

Cự xà tốc độ không giảm chút nào, cao tốc tới gần La Chính Giang phụ tử.

"Cha, người chạy trước đi. Để ta chặn lại nó!" La Thiên Vượng nói.

"Ngậm miệng!" La Chính Giang rống lên một tiếng. Lôi kéo La Thiên Vượng cực nhanh chạy về phía trước.

La Thiên Vượng trong đầu càng không ngừng chuyển động, nghĩ đến đối phó cự xà biện pháp. Mộc ký tự là chữa trị tác dụng, nước ký tự tựa hồ cũng không có cái gì lực công kích. Chữ Hỏa (火) phù công kích, đối cự xà sợ là không có bao nhiêu dùng, dù sao cự xà cũng là đùa lửa cao thủ. mà Kim linh khí ngưng tụ linh kiềm còn chỉ tạo thành một cái hình dáng. Căn bản không có cách nào dùng để công kích.

La Thiên Vượng chỉ còn lại một cái tuyến hạm. Thổ linh khí ký tự, La Thiên Vượng còn không có nắm giữ. Chỉ có cái này Thổ Linh tháp có lẽ có thể cản một chút.

La Thiên Vượng nghĩ tới đây, đem Thổ Linh tháp kêu gọi ra. Tại khí trong huyết chỉ là một cái phi thường bỏ túi ba tầng bảo tháp, triệu hoán đi ra về sau, vậy mà hóa thành một cái cao hai, ba mét thạch tháp.

Thạch tháp cao cao lơ lửng giữa không trung, một cỗ uy áp thẳng bức cự xà mà đi. Cự xà nhận uy áp ảnh hưởng, thân hình dừng lại. Bất quá cự xà tùy theo phát ra gầm lên giận dữ, nó không phục!

Không phục thì chiến!

La Thiên Vượng không ché thạch tháp hướng cự xà trấn ép tới.

"Trấn!"

Thổ Linh tháp là tại La Thiên Vượng khí huyết trung hình thành. Cùng La Thiên Vượng khí cơ tương liên, căn bản không cần đi học, liền có thể vô sự tự thông biết cái này Thổ Linh tháp cách dùng.

"Oanh!"

Thạch tháp nặng nề mà hướng cự xà trấn ép tới, cự xà hình thể to lớn, căn bản không có cách nào trốn tránh. Bị thạch tháp nặng nề mà ngăn chặn. Thạch tháp ngăn chặn cự xà về sau, thạch tháp hình thể không ngừng biến lớn. Lập tức liền thành cao vài thước, tăng lên tới cao mười mấy mét.

Bảo tháp lúc đầu đối yêu tà liền có trấn áp tác dụng. Cái này Thổ Linh tháp vốn chính là cự xà loại vật này khắc tinh. Tại bảo tháp trấn áp xuống, cự xà căn bản là không có cách động đậy. Nếu như La Thiên Vượng đạo hạnh lại cao một hai tầng, hoặc là cái này một trấn áp, trực tiếp có thể đem cự xà diệt đi.

Thế nhưng là La Thiên Vượng Thổ Linh tháp hình thành thời gian không dài, uy lực mặc dù lớn, lại không có cách nào duy trì quá dài thời gian. La Chính Giang mới lôi kéo La Thiên Vượng chạy không đến trăm mét, Thổ Linh tháp cũng đã bị cự xà ùi lạt ra.

Oanh!

Thạch tháp biến thành hư vô.

Ngao!

Cự xà lần nữa phát ra gầm lên giận dữ, cực giận bên trong, tốc độ của nó ngược lại thêm nhanh thêm mấy phần!

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhĩ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Mai Rùa Khoe Oai

"Còn tới?" La Thiên Vượng quay đầu nhìn thoáng qua, cũng là quá sợ hãi.

Bất quá lúc này, xe cảnh sát tiếng rít còn tại bốn phía du dương, xem ra dựa vào bọn họ chạy tới là không dựa vào được. La Thiên Vượng biết hết thảy chỉ có dựa vào mình, không thể hoảng!

Thần niệm trở lại khí trong huyết, La Thiên Vượng lại có chút mừng rỡ, khí trong huyết vậy mà lại ngưng tụ một cái Thổ Linh tháp. Xem ra, vừa rồi triệu hoán đi ra Thổ Linh tháp mặc dù bị cự xà làm hỏng, nhưng là phần lớn thổ linh khí lại về tới La Thiên Vượng khí trong huyết. Cái này mới Thổ Linh tháp nhìn qua cùng trước đó không có cái gì khác biệt, nhưng là La Thiên Vượng lại nhìn ra được, cái này Thổ Linh tháp không có trước đó Thổ Linh tháp như vậy ngưng thực. Hiển nhiên, một lần kia công kích, hao tổn không nhỏ.

La Thiên Vượng không có công phu cân nhắc nhiều như vậy, cự xà điên cuồng vọt tới bên này, lại không ra tay liền bị con rắn kia đuổi kịp.

La Thiên Vượng vội vàng gọi ra Thổ Linh tháp, lại một cái thạch tháp xuất hiện ở giữa không trung.

Cự xà mặc dù thấy được thạch tháp, nhưng là nó lúc này hoàn toàn bị lửa giận không chế, hoàn toàn liều lĩnh xông về phía trước.

Oanh!

"Trấn!"

Lần này thạch tháp tinh chuẩn trấn áp tại cự đầu rắn bên trên, trực tiếp đem cự đầu rắn nện vào trong đất bùn, nửa cái đầu nện vào hố đất bên trong. Con đường này là đầu phơi thô đường, bên trong ngay cả cái cục đá đều khó nhìn nhìn thấy. Cái này ngược lại cho cự xà giảm xóc một chút, nếu như lại kiên cường một chút mặt đường, cự xà nhận tổn thương khẳng định sẽ nghiêm trọng hơn một chút.

Bất quá La Thiên Vượng lần này không có tùy ý Thổ Linh tháp bị cự xà đánh tan, mà là một lần nữa đem Thổ Linh tháp thu về, sau đó một lần nữa gọi ra đến tiếp tục nện cự đầu rắn. Liên tục đập hơn mười lần, thẳng đến La Thiên Vượng Thổ Linh tháp đã nhanh muốn tan rã mới ngừng lại được.

Cự xà lực phòng ngự thực kinh người, bị La Thiên Vượng đập nhiều lần như vậy, đầu đều nhanh đập bể, cự xà lại còn có thể động đậy. Loạng chà loạng choạng mà y nguyên hướng La Chính Giang phụ tử phóng đi.

La Thiên Vượng gấp, Thổ Linh tháp đã không có cách nào tiếp tục công kích. Con mắt đành phải chuyển hướng cái kia thủy linh châu. Thủy linh châu triệu hoán đi ra, giống một viên óng ánh sáng long lanh bảo thạch màu lam. La Thiên Vượng thầm nghĩ, nếu là có thể biến thành một thanh bảo kiếm có lẽ có thể đủ đem cự xà đông cứng, hẳn là có thể làm bị thương cự xà.

Thủy linh châu thật đúng là dựa theo La Thiên Vượng tưởng tượng như thế, tiến hành biến ảo. Nguyên lai khí huyết trung linh khí hình dạng, đều là chính mình tưởng tượng ra. Tưởng tượng thành bộ dáng gì, liền có thể biến thành bộ dáng gì.

La Thiên Vượng trong lòng vui mừng, nghĩ thầm lần này dễ làm. Ta liền dùng chuôi này thủy linh kiếm càng không ngừng công kích con rắn này, không tin không đá thương được nó.

Bị La Thiên Vượng dùng Thổ Linh tháp trấn áp nhiều lần như vậy, cự xà bị thương nghiêm trọng, hành động tốc độ xuống hàng rất nhiều. Bất quá nó hung tính chưa tiêu, y nguyên khí thế hùng hăng hướng La Chính Giang hai cha con lao đến.

La Thiên Vượng vội vàng triệu hồi ra thủy linh kiếm, trực tiếp hướng về cự xà bầy tặc chỗ làm thịt tới.

Sưu!

Thủy linh kiếm hóa thành một đạo hào quang màu xanh lam chọt lóe lên.

Keng!

Thủy linh kiếm hung hăng giết tại cự xà bảy tấc bên trên, phát ra kim là tầm thường thanh thủy tiếng va đập. Cự xà bảy tấc bên trên có một tầng vảy thật dày. Thủy linh kiếm vậy mà không có thể công phá lân phiến lực phòng ngự. Không có đối cự xà tạo thành tính thực chất tổn thương.

Nhưng là đối với cự xà tôi nói, bảy tấc dù sao cũng là trí mạng bộ vị, lân phiến không có vạch phá, nhưng là cái này một cái công kích lại làm cho cự xà bị đau không thôi.

"Ngao rống!"

Cự xà một trận gầm thét, La Thiên Vượng đều cảm giác được màng nhĩ một trận oanh minh.

La Thiên Vượng không có đình chỉ, điều khiển thủy linh kiếm một lần lại một lần công kích. Mỗi một lần đều tinh chuẩn địa thứ tại cùng một cái bộ vị. Mặc dù đâm bắt phá phòng ngự, nhưng là mỗi một lần công kích, đều có thể đem lân phiến hư hao một chút xiu. Một lần lại một lần công kích, mỗi lần công kích đều đau đến cự xà ngao ngao gọi.

La Thiên Vượng thủy linh khí là khí huyết trung nồng nặc nhất một loại, cho nên thủy linh kiếm hao tổn, La Thiên Vượng đều có thể kịp thời tiến hành bổ sung. Lần lượt không ngừng công kích, thủy linh kiếm hao tổn tựa hồ có thể nhanh chóng được bổ sung.

Cũng không biết công kích bao nhiêu lần về sau, cự xà bảy tấc lân phiến đã có một cái khe,

Tinh hồng sắc máu rần từ khe chảy ra. Cự xà cách La Chính Giang phụ tử chỉ có xa mười mấy mét thời điểm, cự xà đột nhiên hé miệng.

"Hóng bát! Nó còn có thể phun lửa!" La Thiên Vượng vội la lên.

Ngay lúc này, một cái hỏa cầu thật lớn từ cự xà miệng bên trong phóng thích ra ngoài.

Khoảng cách quá gần, La Thiên Vượng đã tới không kịp thi triển thủy linh khí ký tự.

Ngay tại cái này thời khắc nguy cơ, La Thiên Vượng khí huyết bên trong mai rùa đột nhiên quang mang đại tác, phía trên ký tự đường vân toàn bộ hiện lên ra, lập tức liền từ La Thiên Vượng khí trong huyết bay ra, hóa thành một cái cự đại vòng bảo hộ, đem La Thiên Vượng phụ tử cực kỳ chặt chẽ bảo vệ.

Đoàn kia hỏa cầu nện ở vòng bảo hộ phía trên, lập tức nổ tung, lại chỉ là để vòng bảo hộ chấn động một cái. Liền tan thành mây khói.

Trong hộ trảo La Chính Giang phụ tử đều là lông tóc không hư hại. La Chính Giang giật mình nhìn xem từng cảnh tượng ấy phát sinh. Hắn không nhìn thấy La Thiên Vượng cùng cự xà trước đó pháp lực công kích. Nhưng lại có thể cảm nhận được linh lực công kích sinh ra ba động.

La Chính Giang lập tức có loại không biết mình nhi tử cảm giác. Lúc nào, con của mình lại nhưng đã có được như thế đạo pháp lợi hại? Hắn cái này làm cha vậy mà hoàn toàn không biết gì cả. La Chính Giang trong lòng có chút thất lạc.

La Thiên Vượng không có chú ý tới La Chính Giang cảm xúc biến hóa, hắn thời khắc chú ý cự xà động tĩnh. Mai rùa vừa ra, đầu kia một mực chết cấn lấy cha con bọn họ không thả cự xà vậy mà lộ ra thần sắc kinh khủng. Cái này mai rùa trước khí tức để cự xà cảm giác được sợ hãi, có thể nghĩ, cái này mai rùa là cỡ nào thần kỳ đồ vật.

Cự xà đột nhiên điều xoay người, hướng trước đó xuất hiện sườn núi nhỏ chạy trốn. Một cái mai rùa vậy mà để cự xà dọa đến chạy trốn chết.

La Thiên Vượng đặt móng ngồi trên đất, từng ngậm từng ngậm thở. La Chính Giang cũng một mực tại chạy, lúc này, cự xà rút đi, hắn cũng lập tức cảm giác được tình trạng kiệt sức. Cũng ngồi trên đất, hai cha con theo dựa chung một chỗ. Trên mặt đều lộ ra tiêu dung.

Tiểu Hắc cùng tiểu chim sẻ cùng năm con quạ đen cũng chạy tới. Bọn chúng vẫn luôn không có đình chỉ công kích, thế nhưng là bọn chúng công kích bị cự xà trực tiếp bỏ qua. Lúc này, cự xà rút đi, bọn chúng toàn bộ chạy trở về.

"Ô ô ô..." Xe cảnh sát khoan thai tới chậm.

"Nhanh, xạ kích, xạ kích!" Cùng nhau học huân từ trên xe nhảy xuống, chỉ huy đặc công đối cự xà phát động tiến công.

Đặc công sử dụng súng tự động hướng về cự xà càn không ngừng xạ kích. Thế nhưng là đạn bắn vào cự xà trên thân, chỉ là đem cự xà lân phiến đánh móp méo một điểm, vậy mà rất nhanh liền bị bắn ra ngoài.

Cự xà tựa hồ vô tâm ham chiến, nhanh chóng lui bước, rất nhanh cũng đã lùi bước đến sườn núi nhỏ trong bụi cỏ. Những viên đạn kia mặc dù không có có thể xuyên thấu cự xà thân thể, nhưng vẫn là cho cự xà mang đến cực lớn đau xót.

Ngao ô...

Một tiếng điếc tai như óc giận mình về sau, cự xà nhảy lên nhập trong bụi cỏ. Lùm cây một trận lay động, cự xà lập tức đem thân thể của nó ẩn giấu đi.

"Cùng nhau cục, các người đã tới!" Mã Bác Thành chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Cự Xà Đào Thoát

Tề Học Huân nhẹ gật đầu: "Bên kia tình huống thế nào?"

Mã Bác Thành vội vàng nói: "Bên này hai cái bị trọng thương, nhưng nhìn tính mệnh không lo. Bên kia còn có hai cái thương bình, bên trong một cái thụ thương vô cùng nghiêm trọng. Vừa rồi ta đánh 120, Hàn Bình, người nhanh đi phía trước đi, nhìn thấy 120, để bọn hắn đến bên này!"

Hàn Bình vội vàng chạy tới. Tề Học Huân mang theo đặc công chạy tới nơi này, tìm nửa ngày mới tìm được, 120 khẳng định cũng tìm không thấy địa phương.

La Chính Giang cũng có chút mệt mỏi. La Thiên Vượng chuẩn bị hướng trong nhà đi. Chính La Chính Giang cũng có chút mệt mỏi. Sự tình hôm nay đừng nói La Thiên Vượng một đứa bé, chính là La Chính Giang một đại nam nhân, cũng là mồ hôi lạnh ướt lưng.

"Thiên Vượng, không có sao chứ?" La Chính Giang vẫn là rất lo lắng nhĩ tử. Sự đùa nhỏ này lại phạm trước kia luôn ngủ không tỉnh mao bệnh.

"Không có việc gì. Chính là muốn ngủ." La Thiên Vượng ừ ừ nói.

"Vậy người ngủ đi. Cha cũng ngủ." La Chính Giang nói.

La Thiên Vượng ghé vào La Chính Giang trên bờ vai mơ mơ màng màng liền ngủ mất.

Mã Bác Thành hướng Tề Học Huân hồi báo xong về sau, chạy bộ đuổi kịp La Chính Giang phụ tử.

"Phụ tử các người hai không có sao chứ?" Mã Bác Thành hỏi.

"Không có việc gì không có việc gì. Bên này không có chúng ta sự tình gì, chúng ta liền trở về." La Chính Giang nói.

"Có muốn hay không ta phái xe đưa các người trở về một chuyến?" Mã Bác Thành hỏi.

La Chính Giang khoát khoát tay: "Không cần không cần, không bao xa, đi một hồi đã đến."

Mã Bác Thành gật gật đầu, nhìn xem La Chính Giang đi vài bước, Mã Bác Thành lại hô một câu: "Về sau người có chuyện gì, đến đồn công an tới tìm ta chính là."

Hôm nay việc này, Mã Bác Thành đối cái này hai cha con hay là vô cùng áy náy, kém chút không có để người ta phụ tử hại chết. Vừa rồi loại kia hiểm cảnh, đơn giản chính là cử tử nhất sinh. Lúc ấy cách đoàn kia không hiểu thấu sương mù, Mã Bác Thành cũng không biết bên này xảy ra chuyện gì.

La Chính Giang cũng bởi vì vòng bảo hộ cách trở, cũng không thấy rõ ràng chuyện gì xảy ra, cũng nhìn không rõ. Bất quá trong lòng hắn biết, nếu không phải Thiên Vượng theo tới, có lẽ hôm nay không nhất định còn có thể đi trở về đi.

"Tốt!" La Chính Giang quay đầu nhìn Mã Bác Thành một chút. Tại Thái Hòa trấn chỗ như vậy làm công trình, khó tránh khỏi sẽ cùng một chút tam giáo cửu lưu người liên hệ, có thể nhận biết một cái đồn công an sở trưởng, đối với La Chính Giang tới nói, hay là vô cùng có chỗ tốt.

Mã Bác Thành quay đầu lại hướng Tề Học Huân giải thích: "Cái này hai cha con chính là báo án người. Hai cha con bọn họ cũng quả nhiên là mạng lớn. Vừa rồi con rắn kia lao ra, liền hướng lấy cha con bọn họ đuổi theo. Ta còn tưởng rằng lần này cha con bọn họ tai kiếp khó thoát. Không nghĩ tới một chút việc đều không có. Giống như chỉ là bị điểm kinh hải."

Tề Học Huân gật gật đầu: "Đi, chúng ta đi qua nhìn một chút tình huống bên kia."

Con rắn kia chui vào lùm cây, tìm tới liền biến đến mức dị thường khó khăn. Mà lại không bao xa chính là một mảnh sơn lâm, chỉ cần con rắn kia tiến vào vùng núi, gần như không có khả năng một lần nữa phát hiện.

Lúc đầu rắn tiến vào sơn lâm, liền không có quá nguy hại lớn, tìm không tìm được đều không có cái gì ghê gớm. Nhưng là Tề Học Huân lo lắng con rắn này trả thù tâm quá mạnh, khả năng tương lai có một ngày một lần nữa hồi đến báo thù. Phải biết, La Chính Giang báo án đoạn thời gian này, cự xà vốn là có cơ hội thoát đi, nhưng là nó lựa chọn mai phục tại sườn núi nhỏ bên trên.

"Tề cục. Để con rắn kia chạy mất. Chủ yếu là kia một mảnh núi bụi cây quá mật, chúng ta căn bản vào không được. Con rắn này đối hoàn cảnh nơi này hết sức quen thuộc, lập tức liền đã chạy không còn thấy tung ảnh. Trừ phi chúng ta đem mảnh này núi đốt." Đặc công đội đội trưởng lâm hướng sóng chạy tới.

"Nếu là không đốt chết đâu? Ngươi không nghe nói con rắn kia có thể phun lửa?" Tề Học Huân nói.

"Làm sao có thể? Rắn sao có thể phun lửa?" Lâm hướng sóng không hiểu hỏi.

"Thật đúng là có thể. Chúng ta bộ kia xe cảnh sát cho con rắn kia phun lửa đốt rụi. May mắn không ai trong xe. Nếu không thật đúng là nguy hiểm." Mã Bác Thành cười khổ nói. Mã Bác Thành lúc này mới nhớ tới cảnh chuyện xe. Lần này phiền toái, cái này báo cáo còn không biết đánh như thế nào.

"Vậy làm sao bây giờ?" Lâm hướng sóng hỏi.

"Được rồi, các ngươi trước ở chỗ này thủ một trận, nhìn con rắn này còn ra không ra. Nó nếu là không ra làm hại coi như xong. Tiểu Mã, ngươi phụ trách đi cùng người biết chuyện nói một tiếng, chuyện này đừng rêu rao ra ngoài. Để tránh tạo thành không cần thiết khủng hoảng." Tề Học Huân nói. Đây cũng là lệ cũ, ra loại chuyện này, chính thức đầu tiên cần phải làm là phong tỏa tin tức. Miễn cho làm đến lòng người bàng hoàng. Đồng thời phòng ngừa bị người hữu tâm lợi dụng.

Tiêu Thế Đức thụ thương không nhẹ, cổ sai lệch, xương sườn cũng đoạn mất tận mấy cái. Nghiêm trọng nhất là đầu tại bị cự xà đập thời điểm nhận lấy trọng thương, một mực hôn mê bất tỉnh. Thụ thương nghiêm trọng nhất mấy ừ đất lái xe Phó Chính Tài lại rất may mắn, toàn thân cao thấp khắp nơi đều là vết thương, tứ chi đều có khác biệt trình độ gãy xương, xương sườn cũng đoạn mất tận mấy cái, cũng không có vết thương trí mạng. Tại trong bệnh viện trị liệu một đoạn thời gian hẳn là đều có thể khôi phục. Chỉ là trên thân sẽ thêm rất nhiều vết sẹo.

La Chính Giang đi xem qua Tiêu Thế Đức một lần, Tiêu Thế Đức vẫn là hôn mê bất tỉnh. La Chính Giang nghe nói Tiêu Thế Đức có khả năng lại biến thành người thực vật. Tiêu Thế Đức lập tức ngã xuống, hẳn nhận thầu xuống tới công trình tự nhiên chỉ có thể từ lão bà hẳn Lưu Diễm Lâm đi xử lý. Lưu Diễm Lâm một nữ nhân, chỗ nào quản được nhiều như vậy, liền đem mọi chuyện cần thiết giao cho đệ đệ của nàng Lưu Vũ Côn đi xử lý. Tiêu Thế Đức công ty đại quyền lập tức toàn rơi xuống Lưu Vũ Côn trong tay.

La Chính Giang vừa nghe nói Lưu Vũ Côn trông coi Tiêu Thế Đức công ty, liền biết về sau đừng nghĩ từ Tiêu Thế Đức công trình bên trong nhận thầu đến công trình. Lần trước, bởi vì công trường vật liệu mất trộm sự tình, La Chính Giang đã đem Lưu Vũ Côn đắc tội.

La Chính Giang tại Thái Hòa trấn làm nhiều năm như vậy, tự nhiên không có khả năng chỉ nhận biết Tiêu Thế Đức như thế một lão bản. Hẳn cũng tại những công ty khác trong tay nhận thầu qua công trình. Bất quá ngay tại La Chính Giang chuẩn bị đi một lần nữa tìm công trình thời điểm. La Chính Giang cùng thôn ban một tử người tìm tới.

La Đại Dũng tiến vào La Chính Giang gia môn về sau, một mực cúi đầu, không dám hướng La Chính Giang trên mặt nhìn.

"Các ngươi trước đừng có gấp. Tiểu lão bản xảy ra ngoài ý muốn, bên này công trình chúng ta tạm thời không cảm được. Lưu Vũ Côn người kia tâm thuật bất chính, từ trong tay hắn cầm công trình, ta cũng không yên lòng. Đến lúc đó làm không cần thận bạch cho hắn làm sống. Ta chuẩn bị mặt khác đi tìm công trình. Hiện tại Thái Hòa trấn bên này khắp nơi đều là công trường, không lo tìm không thấy công trình. Các ngươi đầu tiên chờ chút đã." La Chính Giang còn không có chú ý tới bọn này đồng hương sắc mặt có chút quái dị.

"Chính Giang, ngươi nhìn, lúc trước đều là ngươi đem chúng ta từ quê quán mang ra. Đối chúng ta cùng thôn nhân một mực không tệ. Thế nhưng là đâu, xin lỗi a. Lần này, chúng ta chuẩn bị cùng người khác đi làm đi." Cuối cùng vẫn là la chí cương mở miệng.

La Chính Giang không ngốc, vừa mới bắt đầu chỉ là không nghĩ tới, hiện tại la chí cương mở miệng, hẳn tự nhiên minh bạch bọn này đồng hương hôm nay tới mục đích. Bọn hắn là không định đi theo mình làm đi!

La Chính Giang biến sắc, trong lòng có cỗ vô danh lửa tại hướng trên đầu tuân. Bất quá cuối cùng La Chính Giang vẫn là không có phát tác: "Đã các ngươi đã quyết định, vậy cứ như vậy đi."

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhữ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Quây Bán Quà Vật

"Các ngươi tại sao có thể như vậy làm? Lúc trước các ngươi đến Quảng Đông, ngay cả lộ phí đều là Chính Giang cho các ngươi ra. Những năm này,

Chính Giang cũng chưa hề bạc đãi các người. Làm việc phải sờ lấy lương tâm của mình!" Tăng Hồng Mai nói.

La Thụ Thành âm dương quái khí nói ra: "Người có ý tốt cùng chúng ta gắng lương tâm. Nhà các người đương bao công đầu, đồng dạng là tại Quảng Đông làm nhiều năm như vậy, nhà các người tại trong thành này mua phòng. Chúng ta không có cái gì kiếm được. Dựa vào cái gì a?"

La Chính Giang cười cười, ngăn lại nghĩ muốn nói chuyện Tăng Hồng Mai: "Hồng Mai, đừng nhiều lời. Tất cả mọi người là hương thân hương lý. Tốt hợp tốt tán. Thụ Thành, là người bao công trình a? Người so ca ca ta có văn hóa, về sau tại Quảng Đông có tiền đồ. Nhưng là tất cả mọi người là từ Hà Ma vịnh ra, đã đoàn người đều cùng người làm việc, người về sau muốn xứng đáng được đoàn người."

La Thụ Thành sắc mặt có chút xấu hổ, nhẹ gật đầu: "Bọn hần đi theo ta chắc chắn sẽ không chênh lệch."

La Thụ Thành nói xong cũng hướng mặt ngoài đi, La Chí Cương mấy cái cũng tự nhiên không tiếp tục chờ được nữa.

"Chính Giang, thật là có lỗi với a!" La Chí Cương nói xong, nặng nề mà giậm chân một cái, cúi đầu bước nhanh ra ngoài. La Đại Dũng cùng la vịnh lợi mấy người cũng đều không có ý tứ nói cái gì, nhìn cũng không dám hướng La Chính Giang cặp vợ chồng trên mặt nhìn, thở dài liền đi ra ngoài.

"Bạch Nhãn Lang, đều là một chút nuôi không quen Bạch Nhãn Lang. Người đối bọn hần cho dù tốt cũng vô dụng. Nhìn xem đi. Bọn hần đi theo La Thụ Thành đi làm, khóc thời gian còn chưa tới. La Thụ Thành người này bình thường làm việc liền trộm gian dùng mảnh lối. Bọn hần đi theo hần nếu là có cái tốt, ta liền không họ Tăng." Tăng Hồng Mai nói.

"Được rồi, chính bọn hần chọn. Kết quả thế nào, chúng ta không tất yếu đi quan tâm. Kỳ thật ta cũng không muốn làm công trình. Mỗi ngày đều nom nớp lo sợ. Sự ngày nào sẽ xảy ra chuyện. Trước kia hai người chúng ta ở chỗ này còn tốt. Hiện tại hải tử đã tới cửa, vẫn là an ổn một điểm tốt. Ngày mai ta liền đi tìm việc làm." La Chính Giang nói.

"Ta cũng đi." Tăng Hồng Mai cũng nói.

"Thiên Vượng, về sau cha mẹ đi trong xưởng đi làm, người nhưng phải chịu trách nhiệm mang tốt đệ đệ." La Chính Giang nói.

"Tốt. Ta biết làm cơm đồ ăn. Tan học liền đi nhà trẻ tiếp đệ đệ, trở về lại đem thức ăn làm tốt. Các người trở về một mực ăn hiện chính là." La Thiên Vượng nói.

"Cha, mẹ, ta cũng biết nấu cơm. Ta giúp ca ca nấu cơm. Ta sẽ còn rửa chén. Nhặt rau ta cũng biết." La Thiên Tứ cũng vội vàng nói.

"Ai hừm, nhà chúng ta Thiên Tứ cũng hiểu chuyện. Chỉ muốn hai huynh đệ các người nghe lời, có tiền đồ, cha mẹ cực khổ nữa cũng sẽ cảm thấy có nhiệt tình." Tăng Hồng Mai đem La Thiên Tứ ôm chặt đến, dùng sức hôn một cái.

Đồng đông đồng.

Chất gỗ cửa phòng phát ra vài tiếng liên tục tiếng đập cửa. La Thiên Vượng đi qua đem cửa phòng mở ra, Tiểu đại gia đứng tại cửa ra vào, mang trên mặt tiểu dung.

"A? Tiểu La, tiểu từng, hai người các người người hôm nay không có ra ngoài a?" Tiểu đại gia lúc đầu chuẩn bị nói với La Thiên Vượng cái gì, nhìn thấy La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai cặp vợ chồng đều ở nhà, không khỏi có chút ngoài ý muốn.

"Công trường bên kia xảy ra chút việc. Về sau cũng không muốn tại công trường làm, hai ngày này chuẩn bị đi phụ cận nhà máy nhìn xem." La Chính Giang người này sẽ không nói dối, trực tiếp đem trong nhà khốn cảnh nói ra.

"Hai người các người người đều muốn đi nhập nhà máy a?" Tiểu đại gia hỏi.

"Đúng vậy a. Đầu chuẩn bị đi nhập nhà máy." La Chính Giang gật gật đầu.

"Nhập nhà máy tốt thì tốt, tiền lương coi như ổn định. Chỉ là các người mang theo hai hải tử. Nhập nhà máy, mỗi ngày tăng ca phải rất muộn mới trở về, nếu là cách quá xa, trên đường đi cũng không phải rất an toàn. Thái Hòa trấn mấy năm này người tương đối nhiều, cũng tương đối tạp. Trị an không thật là tốt." Tiểu đại gia có chút bận tâm nói.

"Không vào nhà máy cũng không được a." La Chính Giang lại làm sao không biết những vấn đề này đâu?

"Đúng rồi, hai người các người người có nguyên ý hay không làm cái quầy bán quà vặt? Ngay tại Tú Vân cửa tiểu khu. Nguyên lai quầy bán quà vặt lão bản là tiểu khu chúng ta lão Triệu cặp vợ chồng. Nhưng là lão Triệu cặp vợ chồng thân thể không tốt lắm. Chuyện thứ gì đều rất phí sức. Hần hiện tại nhi nữ điều kiện đều rất không tệ. Cái này quầy bán quà vặt, hần là không định mở đi xuống. Không bằng ta đi cùng lão Triệu giăng một tiếng.

Các người đem quầy bán quà vặt nhận lấy, thế nào? Quầy bán quà vặt tình huống, ta tương đối quen thuộc, một tháng qua, mấy ngàn đồng tiền lợi nhuận vẫn phải có. Các người nếu là lấy xuống, còn có thể làm điểm cái gì khác. Hần là so làm công mạnh hơn. Chủ yếu nhất là, hai người các người có thể chiếu cố tốt hải tử." Tiểu đại gia nói.

"Mở quầy bán quà vặt có thể. So tại nhà máy đi làm tự do." Tăng Hồng Mai lập tức động tâm. Cái đời này văn hóa đều không cao, đi nhập nhà máy cũng chỉ có thể cạy việc tốn thể lực, mệt gần chết cũng không kiếm được bao nhiêu tiền. Kia một chút tiền lương trong thành sinh hoạt, nhất định là giặt gấu vá vai. Mở quầy bán quà vặt liền không đồng dạng. Đã tự do, sinh ý nếu là tốt, cũng có thể kiếm không ít. Trọng yếu nhất chính là, Tú Vân cửa tiểu

khu quầy bán quà vật sinh ý hoàn toàn chính xác cũng không tệ lắm. Bởi vì Tăng Hồng Mai thường xuyên cũng muốn đi cái này quầy bán quà vật mua đồ. Đối quầy bán quà vật tình huống cũng tương đối hiểu biết.

"Quá tốt rồi! Nhà chúng ta muốn mở quầy bán quà vật đi!" La Thiên Tứ hưng phấn nhảy dựng lên.

"Người còn không phải thèm ăn đến?" La Thiên Vượng cười nói.

Tiểu đại gia cười nói: "Vậy các người là có ý tứ này. Ta cái này đi cùng lão Triệu nói chuyện."

La Chính Giang có chút hơi khó nói ra: "Tiểu đại gia, cái này quầy bán quà vật bên ngoài phí là nhiều ít a? Còn có chuyển nhượng phí lại là nhiều ít a? Chúng ta vừa mua phòng, khả năng tạm thời không có cách nào thanh toán chuyển nhượng phí cùng bên ngoài phí."

"Cái này không có việc gì, chỉ muốn các người nguyện ý cạn là được. Ta đi cùng người nghĩ biện pháp." Tiểu đại gia vội vã muốn hướng mặt ngoài đi.

"Tiểu đại gia, người hôm nay tới có phải hay không còn có cái gì sự tình khác a?" Tăng Hồng Mai hỏi vội.

Tiểu đại gia ngừng lại: "Là có chút việc. Bất quá việc này không quan trọng. Ta đi trước giúp các người hỏi một chút lão Triệu lại nói. Cũng đừng làm cho hấn đem quầy bán quà vật chuyển cho người khác."

"Tiểu đại gia người thật đúng là tốt." Tăng Hồng Mai đợi Tiểu đại gia đi xuống lầu về sau mới lên tiếng.

La Chính Giang nhìn La Thiên Vượng một chút, biết Tiểu đại gia lần này tới, khẳng định là tìm đến Thiên Vượng. Nhiệt tâm như vậy hỗ trợ, chủ yếu vẫn là hướng về phía Thiên Vượng mặt mũi. Bất quá La Chính Giang không có nói ra: "Đúng vậy a, Tiểu đại gia xác thực thật nhiệt tâm"

Tại Tiểu đại gia trợ giúp dưới, La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai thật đúng là đem quầy bán quà vật chuyển xuống dưới. Chuyển nhượng phí cùng tiền thuê nhà tạm thời thiếu nợ. Đợi đã kiếm được tiền trả lại. Triệu đại gia liền ở tại Tú Vân trong cư xá. Có Tiểu đại gia cái này người bảo đảm ra mặt đảm bảo, Triệu đại gia cũng không lo lắng La Chính Giang cặp vợ chồng sẽ chạy mất.

Đem quầy bán quà vật vòng xuống đến về sau, Tăng Hồng Mai nhiệt tình mười phần, đầu tiên đem quầy bán quà vật trong trong ngoài ngoài, từ trên xuống dưới buôn bán một lần, kệ hàng sáng bóng sạch sẽ, mặt đất kéo rất nhiều lần. Các loại thương phẩm cũng sắp xếp chỉnh chỉnh tề tề. Toàn bộ mặt tiền cửa hàng rực rỡ hấn lên.

Qua không có mấy ngày, La Chính Giang cùng Tăng Hồng Mai liền đã quen thuộc quầy bán quà vật nghiệp vụ. Quầy bán quà vật sinh ý cũng chậm chậm so trước kia tốt hơn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhĩ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Xui Xẻo Vương Nhất Minh

"Trịnh Khải Hàng, người nếu là dám lại chạy, có tin hay không là chúng ta đuổi tới người về sau, đem người quần thoát ném trên đường cái?"

Trịnh Khải Hàng vẫn là giống thường ngày vô cùng cao hứng đi học, Vương Nhất Minh nằm viện không đến trường học gần, là hấn trước sơ trung đến nay vui sướng nhất thời gian. Chỉ tiếc, tiệc vui chóng tàn. Người tốt mệnh không dài, người xấu vạn vạn năm. Vương Nhất Minh cái này khổ nạn vậy mà lại lạnh lợi từ trong bệnh viện ra. Mới hồi tới trường học, vậy mà lập tức trọng thương cự nghiệp. Hết lần này tới lần khác tại Trịnh Khải Hàng không có xách đề phòng, mình đụng đầu vào trên hòng súng.

Trịnh Khải Hàng quay người muốn chạy, nhưng là Vương Nhất Minh hô một cuồng hống, hấn liền run chân. Vương Nhất Minh, còn có hấn kia hai cái chó săn Hạ Hữu Minh cùng Trần Liên Tử, ba người trung bất kỳ một cái nào đều muốn so với hấn chạy nhanh. Thật đúng là chạy không thoát.

"Chạy a! Làm sao không chạy? Người cho rằng một trận này trốn tránh chúng ta người liền có thể vạn sự thuận lợi? Lấy ra!" Trần Liên Tử nín lấy Trịnh Khải Hàng lỗ tai, Trịnh Khải Hàng ngay cả phản kháng cũng không dám.

"Lấy cái gì đến?" Trịnh Khải Hàng nhát gan nọ mà hỏi thăm.

"Cùng ta giả bộ đồ đúng không? Minh ca tiến bệnh viện trong khoảng thời gian này, người thế nhưng là vẫn luôn không có hiếu kính minh ca, còn có trước kia hiếu kính phí, cũng một mực thiếu, hiện tại minh ca ra, có phải hay không muốn nợ mới nợ cũ cùng tính một lượt?" Hạ Hữu Minh cũng liền bần bệ tại Vương Nhất Minh trước mặt biểu hiện mình.

"Ta ta ta, không có tiền." Trịnh Khải Hàng con mắt không dám hướng Vương Nhất Minh ba người bọn họ trên thân nhìn.

"Thật đúng là lá gan mập. Cầm cùng ta đánh." Trần Liên Từ ba đánh Trịnh Khải Hàng một bạt tai.

"Các người chơi cái gì đánh người a?" Một người cười mờ thanh âm ở một bên vang lên. La Thiên Vượng đứng tại mấy người bên cạnh.

"Ồi, xen vào chuyện bao đồng tới. Tiểu tử, người là ai a?" Trần Liên Từ buông ra Trịnh Khải Hàng đi tới.

"Người đi mau, đừng quản ta!" Trịnh Khải Hàng vội vàng hướng La Thiên Vượng hô. Trịnh Khải Hàng người này vẫn là rất giang nghĩa khí, hắn không nguyện ý kéo La Thiên Vượng xuống nước. Hắn biết La Thiên Vượng là từ nông thôn tới, hắn nếu là bị Vương Nhất Minh quán lên, về sau liền phiền toái.

Trịnh Khải Hàng muốn xông qua, lại bị Vương Nhất Minh kéo lại.

"Ta là ai chuyện không liên quan tới người, mau đem Trịnh Khải Hàng cho ta thả." La Thiên Vượng tự nhiên không có khả năng thấy chết không cứu. Cùng Trịnh Khải Hàng ở chung được một đoạn thời gian, hai người cũng coi là không có gì giấu nhau hảo bằng hữu. La Thiên Vượng mặc dù không muốn gây phiền toái, nhưng cũng không thể nhìn xem bằng hữu của mình bị người khi dễ thờ ơ.

"Khẩu khí không nhỏ. Nghĩ để chúng ta thả người, kia cũng phải nhìn người có bản lĩnh này hay không." Trần Liên Từ đưa tay hướng phía La Thiên Vượng trên mặt đánh qua.

La Thiên Vượng thân thể về sau vừa lui, tránh đi Trần Liên Từ một bạt tai này. Ngay tại Trần Liên Từ còn chuẩn bị đứng dậy tới gần La Thiên Vượng thời điểm. Trên bầu trời truyền đến lưu riu tiếng chim hót. Tiểu chim sẽ tức giận từ không trung lao xuống, đối Trần Liên Từ trên mặt mổ tới.

Trần Liên Từ vội vàng quay đầu tránh đi, nhưng vẫn là bị tiểu chim sẽ mổ đến trên mặt, trực tiếp ở trên mặt lưu lại một cái tiểu Không, máu đỏ tươi lập tức từ tiểu Không trung bùng lên.

"A!" Trần Liên Từ liên tục kêu thảm, nhưng là tiểu chim sẽ nhưng không có buông tha hắn, chỉ cần có hạ miệng địa phương, nó bắt chấp tất cả càng không ngừng mổ, mổ mổ một chút, cũng nên từ trên thân Trần Liên Từ mang đi một mảnh nhỏ thịt.

Trần Liên Từ cuối cùng chỉ có thể ôm đầu càng không ngừng loạn toan.

Năm con quạ đen cũng gia nhập tiến công, bọn chúng mỗi ngày đi theo La Thiên Vượng, tự nhiên còn có thể phân ra địch bạn. Trịnh Khải Hàng thường xuyên cùng La Thiên Vượng chơi tại một khối, tiểu chim sẽ cùng năm con quạ đen đều đã sớm nhận biết. Mà Vương Nhất Minh, Hạ Hữu Minh, Trần Liên Từ ba người vừa rồi cùng La Thiên Vượng đánh. Bọn chúng sớm ở một bên thấy rõ ràng. Tiểu chim sẽ dẫn đầu phát động công kích. Năm con quạ đen cũng lập tức tranh nhau chen lẫn đối Vương Nhất Minh cùng Hạ Hữu Minh hai người phát động công kích.

Cái này Vương Nhất Minh vừa từ bệnh viện ra, lúc đầu muốn bắt chút thu nhập, sau khi tan học cùng hai cái chó săn đi tìm một chỗ chúc mừng một chút. Ai nghĩ đến vậy mà chọc tới La Thiên Vượng. Lần này sợ lại phải đi bệnh viện ở một thời gian ngắn. Cũng may lần này, hắn không còn là một người. Còn có hai cái chó săn tương bồi.

Trịnh Khải Hàng còn ngăn người,

La Thiên Vượng vội vàng kéo Trịnh Khải Hàng một thanh: "Người gốc a? Tranh thủ thời gian chạy a!"

Trịnh Khải Hàng như ở trong mộng mới tỉnh, đi theo La Thiên Vượng cực nhanh hướng cửa trường chạy tới.

Về phần Vương Nhất Minh cùng hắn hai cái chó săn là như thế nào kêu cha gọi mẹ, La Thiên Vượng mới lười đi quản. Loại người này bị tiểu chim sẽ mổ chết rồi, có lẽ là vì dân trừ hại.

Tiểu chim sẽ cùng năm con quạ đen mặc dù rất hung, nhưng vẫn là có chừng mực. Tỉ như bọn chúng tại công kích Vương Nhất Minh mấy cái thời điểm, vậy mà biết tránh đi Vương Nhất Minh mấy cái con mắt. Chỉ là tại thịt nhiều địa phương mổ.

Cho dù là dạng này, gặp tiểu chim sẽ cùng năm con quạ đen điên cuồng công kích Vương Nhất Minh bọn người, chờ tiểu chim sẽ cùng năm con quạ đen rút lui sau khi đi, đã kinh biến đến mức máu thịt be bét.

Trùng hợp chính là, Vương Nhất Minh ca ca Vương Nhất Bình vừa vận cùng một đám hồ bằng cầu đang cười xe gắn máy đi qua từ nơi này. Nhìn thấy đệ đệ mình mặt mũi tràn đầy máu tươi, một mảnh máu thịt be bét, lập tức nổi giận dưng dưng hỏi: "Là ai đem người đánh thành cái dạng này?"

"Là vài con quạ đen, còn có một con chim sẽ." Vương Nhất Minh khóc đến là rối tinh rối mù, hoàn toàn không có trước đó uy phong.

"Quạ đen? Chim sẽ?" Vương Nhất Bình có chút không thể tin vào tai của mình, cho là mình nghe lầm.

"Bình ca, trước đưa bệnh viện đi." Vương Nhất Bình bên cạnh một cái huynh đệ nói.

"Đi! Đi bệnh viện." Vương Nhất Bình đem Vương Nhất Minh ôm lên xe.

"Ca, hai người bọn họ là bằng hữu ta. Đem bọn hấn cũng mang hộ lên đi." Vương Nhất Minh lúc này lại còn rất giảng nghĩa khí. Không có đem Hạ Hữu Minh cùng Trần Liên Tử hai người này đem quên đi.

"Chim sẻ? Quạ đen?" Vương Nhất Bình trong đầu còn là đang nghĩ lấy vấn đề này. Hấn cái này đệ đệ thể nhưng là mới từ bệnh viện ra không có mấy ngày. Lần trước là bị một đoàn quái hỏa thiêu lên cái mộng, ly kỳ hơn chính là, kia một đám lửa thì trách dị địa bám vào trên mộng. Lần này thì lại là bị chim sẻ cùng quạ đen cho mổ. Nói trong này không có cái gì thành tựu, Vương Nhất Bình là đánh chết cũng không tin.

La Thiên Vượng cùng Trịnh Khải Hàng hai người thờ hồng học chạy vào phòng học. Ngồi xuống trên chỗ ngồi, Trịnh Khải Hàng một tay vịn cái bàn một bên càng không ngừng thờ: "La Thiên Vượng, hôm nay đây là có chuyện gì a? Con ma tước kia cùng kia vài con quạ đen làm sao lại mổ Vương Nhất Minh mấy người bọn hấn a?"

La Thiên Vượng lắc đầu: "Ta làm sao biết. Có thể là bọn hấn làm chuyện xấu cạn nhiều. Ngay cả lão thiên đều không vừa mắt chứ sao."

"Như thế. Vương Nhất Minh không phải cái vật gì tốt, hấn ca ca còn muốn càng nát. Hấn ca ca Vương Nhất Bình là vùng này xã hội đen. Nhưng hồng. Thật sự là người tốt một nhà, nát thảo một chỗ. Khẳng định là xấu sự tình làm nhiều rồi, bị Thiên Khiển." Trịnh Khải Hàng nói.

"Người thường xuyên bị bọn hấn đoạt tiền, người tại sao không trở về đi cùng ba ba mẹ mẹ của người nói a?" La Thiên Vượng không hiểu hỏi.

"Ba ba mẹ mẹ của ta rất bận rộn." Trịnh Khải Hàng sắc mặt âm đạm.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Màu Xám Khí

"Những này Vương Nhất Minh lại muốn tại bệnh viện ở một đoạn thời gian, ta lại có thể mỗi ngày ăn được cơm trưa." Trịnh Khải Hàng rất nhanh hất ra về lo lắng, tâm tình vui vẻ.

La Thiên Vượng nhìn ra được, Trịnh Khải Hàng bình thường cười ha hả, kỳ thật tâm hấn sự tình thật nặng, chỉ là hấn xưa nay không đem mình thống khổ nhất một mặt cho người khác nhìn thấy, mà là che dấu đến nghiêm nghiêm thật thật.

Ngồi tại La Thiên Vượng trước mặt nữ đồng học Lý Thi Thi hôm nay vừa đến đã ho khan không ngừng. Nàng ngồi cùng bàn Hoàng Á Đình lo lắng mà hỏi thăm: "Thi Thi, người hôm nay một mực ho khan không ngừng, có phải là bị cảm hay không?"

Lý Thi Thi sắc mặt tái nhợt gật đầu, vô lực nói ra: "Đêm qua đem chăn mền đá rơi xuống, buổi sáng liền biến thành dạng này."

"Vậy sao người không đi bệnh viện nhìn một chút a? Ôi, còn có chút bông." Hoàng Á Đình dùng tay mò một chút.

"Không có việc gì, đợi chút nữa hết giờ học, ta đi phòng y tế lấy chút thuốc, ăn liền không sao." Lý Thi Thi nói.

La Thiên Vượng nhìn Lý Thi Thi một chút, nàng triệu chứng này nếu là dùng mộc linh phù, lập tức liền có thể tốt. Bất quá La Thiên Vượng gấp đến độ Tăng Hồng Mai đã nói với hấn, ở bên ngoài tuyệt đối không nên tùy tiện thi triển cái này, không phải người khác sẽ coi hấn là quái vật nhìn. La Thiên Vượng không muốn cha mẹ lo lắng cho mình. Hấn có thể minh bạch, người một nhà có thể đoàn tập hợp một chỗ, đến cỡ nào không dễ dàng.

Trịnh Khải Hàng dùng cánh tay đẩy La Thiên Vượng, La Thiên Vượng nhìn về phía hấn lúc, Trịnh Khải Hàng bám vào La Thiên Vượng trên lỗ tai nhỏ giọng nói ra: "Tốt như vậy xum xoe cơ hội, người làm sao không biết lợi dụng a?"

La Thiên Vượng cười hắc hắc nói: "Người bên trên."

Hoàng Á Đình người này nữ sinh cảm giác tốt linh mẫn, tựa hồ cái ót mọc mắt, quay đầu hướng phía Trịnh Khải Hàng cùng La Thiên Vượng liếc một cái, khinh thường hừ một tiếng.

La Thiên Vượng chuyển học được một đoạn thời gian, bạn cùng lớp có rất nhiều đã có thể gọi tên. Nhưng thủy chung không có thể chân chính dung nhập vào cái lớp này bên trong. Ngoại trừ Trịnh Khải Hàng, hấn đối bạn cùng lớp từ đầu đến cuối vẫn duy trì một khoảng cách. Theo thời gian trôi qua, loại này khoảng cách không chỉ có không có kéo vào, ngược lại tựa hồ chậm rãi cố định xuống dưới.

La Thiên Vượng lười đi để ý tới Hoàng Á Đình cái này hừ lạnh một tiếng. Vừa rồi hấn còn có chút do dự, có phải hay không thuận tay đem Hoàng Á Đình cảm mạo trị được. Hiện tại hấn một điểm loại ý nghĩ này cũng không có.

Trịnh Khải Hàng lại không thể nhẫn, hấn dùng sách giáo khoa tại Hoàng Á Đình bả vai vỗ một cái: "Hoàng Á Đình, ngươi ý gì a?"

"Ngươi nói cái gì ta nghe không rõ." Hoàng Á Đình quay đầu có chút chán ghét nhìn xem Trịnh Khải Hàng.

"Ngươi vừa rồi quay đầu lại hướng lấy ta cùng La Thiên Vượng hừ một tiếng, là mấy cái ý tứ?" Trịnh Khải Hàng thái độ đối với Hoàng Á Đình phi thường bất mãn.

"Ta có ý tứ gì, ngươi tâm lý nắm chắc. Lý Thi Thi ngã bệnh, hai người các ngươi còn đang đọc sau cười cười nói nói. Làm ta không nghe thấy a?" Hoàng Á Đình lạnh lùng nói.

"Lý Thi Thi ngã bệnh, ta liền không thể nói chuyện rồi? Cũng không thể cười? Chúng ta cười cười nói nói, cùng Lý Thi Thi sinh bệnh có quan hệ gì?" Trịnh Khải Hàng chọc giận gần chết.

La Thiên Vượng cũng nói ra: "Vừa rồi Trịnh Khải Hàng chính là cùng ta mở cái trò đùa, làm sao cùng Lý Thi Thi sinh bệnh dính líu quan hệ rồi?"

"Hai người các ngươi làm không dám thừa nhận, thật không phải thứ gì." Hoàng Á Đình nghiêng đầu đi, ngựa vẩy đuôi một cái, cho Trịnh Khải Hàng cùng La Thiên Vượng một cái lạnh như băng cái ót.

"Ngươi nhìn loại người này, thật sự là không thể nói lý." Trịnh Khải Hàng có chút phát điên.

La Thiên Vượng lắc đầu: "Được rồi được rồi. Lão sư tới."

Nghỉ giữa khóa thao thời điểm, Hoàng Á Đình bồi tiếp Lý Thi Thi đi trường học phòng y tế cầm thuốc, ăn về sau, Lý Thi Thi trở nên chìm vào hôn mê.

La Thiên Vượng lại biết Lý Thi Thi bệnh cũng không có chuyển biến tốt đẹp, ngược lại thoảng tăng thêm một chút. Bởi vì La Thiên Vượng nhìn thấy Lý Thi Thi trên thân bị một loại tối tăm mờ mịt khí bao phủ. La Thiên Vượng không biết loại này tối tăm mờ mịt khí đến tột cùng là cái gì, lại đối loại này tối tăm mờ mịt khí có loại bản năng chán ghét.

Không riêng gì Lý Thi Thi trên đầu một như thế một cổ tối tăm mờ mịt khí, Hoàng Á Đình hôm nay cả ngày cơ hồ cùng Lý Thi Thi ở cùng một chỗ, trên người nàng cũng bắt đầu bị loại này tối tăm mờ mịt khí bao phủ,

Chỉ là trên người nàng cổ này tối tăm mờ mịt khí vô cùng mỏng manh.

"Việc này thứ gì? Chẳng lẽ cái này trung tối tăm mờ mịt khí liền là sinh bệnh căn nguyên a?" La Thiên Vượng trong lòng thầm nghĩ.

La Thiên Vượng còn phát hiện Lý Thi Thi trên người cổ này tối tăm mờ mịt khí lại còn sẽ hướng bốn phía khuếch tán. Nhưng là mình cái phương hướng này, cổ này tối tăm mờ mịt khí lại tựa hồ như không dám tới.

La Thiên Vượng cũng không có đi truy đến cùng cổ này khí đến tột cùng là cái gì. Dù sao người sinh bệnh, có bác sĩ có thể trị liệu.

Về đến nhà, La Thiên Tứ tràn đầy phấn khởi giảng nhà trẻ sự tình: "Hôm nay chúng ta Trương lão sư ngã bệnh, một mực tại ho khan. Khụ khụ, cứ như vậy. Trương lão sư nói muốn chúng ta tiểu bằng hữu ban đêm muốn đắp kín mền, đừng giống như nàng bị cảm. Nương, ta đêm qua đắp kín mền không có?"

"Ừm, may mắn Thiên Tứ ban đêm rất nghe lời, đắp chăn xong, không phải cảm mạo liền phiền toái." Tăng Hồng Mai cười nói. La Thiên Vượng nhìn một chút người nhà mình trên đầu, kết quả phát hiện Thiên Tứ trên thân đã bao phủ một tầng nhàn nhạt khí xám.

La Thiên Vượng biết Thiên Tứ việc này truyền nhiễm trước bị cảm, đang chuẩn bị đi cho Thiên Tứ cảm cảm mạo muốn, đi đến gần kéo lật một chút, lại phát hiện trong nhà thuốc cảm mạo đã sử dụng hết.

"Thiên Vượng, ngươi có phải hay không cũng bị cảm. Ta buổi sáng, cảm giác yết hầu có chút a dễ chịu, liền đem trong ngăn tủ thuốc ăn. Còn tốt uống thuốc. Hiện tại đã tốt." Tăng Hồng Mai nói.

"Nương, ngươi cũng bị cảm a?" La Thiên Tứ liền vội vàng hỏi.

La Thiên Vượng cũng liền vội hướng về Tăng Hồng Mai trên thân nhìn kỹ một chút, trên người nàng xác thực có như có như không khí xám, cũng không phải là rất rõ ràng, khó trách vừa rồi một chút không nhìn ra.

"Ta không sao. Ta là nhìn gần nhất cảm cúm thật là lợi hại. Lớp chúng ta trước cũng có đồng học bị cảm. Liền muốn để Thiên Tứ uống thuốc dự phòng một chút." La Thiên Vượng nói.

"Cái nào uống thuốc dự phòng cảm mạo nha? Là thuốc độc ba phần độc, cũng không thể ăn bậy." La Chính Giang cười hắc hắc.

Lúc đầu La Thiên Vượng là chuẩn bị đi mua thuốc cho La Thiên Tứ ăn, nhưng là La Chính Giang kiểu nói này, hấn liền không có cách nào. Coi như mua về, bọn hấn cũng sẽ không để hấn cho Thiên Tứ mớm thuốc.

"Đúng rồi." La Thiên Vượng vỗ đầu một cái. Hôm nay còn muốn lấy dùng mộc linh phù chữa bệnh cho người khác, làm sao đến đệ đệ mình trên thân,

liền chỉ muốn mớm thuốc đây?

La Thiên Vượng trang một chén nước, sau đó hướng bên trong dung nhập một cái mộc linh phù, bưng đến La Thiên Tứ trước mặt: "Thiên Tứ, đem cái này chén nước cho uống."

"Ca ca, người sẽ không ở trong nhà tăng thêm muối à?" La Thiên Tứ cảm thấy La Thiên Vượng đột nhiên cho hắn rót cốc nước, cử chỉ này có chút khả nghi.

La Chính Giang chính thật là có chút khát, tiếp nhận nước một ngụm liền cho uống cạn: "Ta cho Thiên Tứ ném thử. Ai nha, thật đúng là có điểm vị mặn."

"Ca ca là tên đại phơi đân, chuyên môn khi dễ ta đây." La Thiên Tứ bĩu môi không chịu lý La Thiên Vượng.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Hóa Thủy

La Thiên Vượng lần này không có biện pháp, bởi vì coi như hắn cầm nước cho đệ đệ uống, hắn chắc chắn sẽ không làm.

Ban đêm lúc xem truyền hình, chó đen nhỏ chạy đến La Thiên Vượng dưới chân, đem đầu khoác lên La Thiên Vượng trên bàn chân, con mắt nhìn chăm chăm TV, cũng không biết nó có nhìn hay không hiểu.

La Thiên Vượng đột nhiên có biện pháp, hắn có thể đem mộc linh khí đưa vào tiểu Hắc trong thân thể, hắn là cũng có thể đem mộc linh khí đưa vào La Thiên Tứ trong thân thể. La Thiên Tứ an vị tại La Thiên Vượng bên người, con mắt nhìn chăm chăm TV nháy đều không nháy mắt một chút.

"TV đẹp mắt như vậy à?" La Thiên Vượng vỗ một cái La Thiên Tứ đầu, thuận tiện đem mộc linh khí đưa vào La Thiên Tứ thân thể.

La Thiên Tứ cảm giác có chút không đúng, nhưng là lực chú ý nhưng vẫn là đặt ở trên TV: "Chớ nhao nhao ta, chớ nhao nhao ta. Nương, anh ta lại tới nhao nhao ta."

"Người đứa nhỏ này, ca của người đùa với người một chút thì thế nào? Người dạng này, về sau đừng nghĩ ca của người cuối tuần dẫn người đi chơi." Tăng Hồng Mai nói.

"Nương, người thật thiên vị, mỗi lần đều giúp đỡ ca ca. Ta có phải hay không các người tại Quảng Đông nhặt nha?" La Thiên Tứ hỏi.

Tăng Hồng Mai cười khúc khích: "Người chính là chúng ta tại cửa bệnh viện trong thùng rác nhặt được. Như thế không nghe lời, dứt khoát ném trở về được rồi."

"Ta cha ruột nương là làm cái gì đâu? Làm sao sinh đứa bé còn ném thùng rác đâu? Ta đáng đáp còn có thể à?" La Thiên Tứ rơi vào trầm tư.

La Thiên Vượng cười không ngừng: "Người cha ruột nương khẳng định là lấy gạo. Bọn hắn muốn lấy gạo, cống người ra ngoài không tiện, liền đem người ném tới thùng rác."

"Vậy ta vẫn đừng đi tìm ta cha ruột mẹ, nếu là bọn hắn cũng muốn ta đi ăn xin vậy coi như thảm rồi." La Thiên Tứ có chút bận tâm nói.

Tăng Hồng Mai gặp La Thiên Tứ tưởng thật, thật đúng là có chút sợ tiểu gia hỏa này ngày nào chạy đi tìm "Cha ruột nương" đi, vội vàng nói: "Người chưa nghe người ca. Nương đùa giỡn với người đâu. Cái nào Quảng Đông lão nhất trọng nam khinh nữ, sinh cái tử cũng làm bảo, cái nào bỏ được ném? Người cùng người ca là trong một cái mô hình ra, người nếu là nhặt được, ca của người cũng là nhặt được. Cha mẹ đi nơi nào nhặt thông minh như vậy một đôi huynh đệ à?"

"Hừ! Đại nhân các người chuyên môn lừa gạt ta tiểu hài tử này, không để ý đến các người." La Thiên Tứ chu miệng nhỏ đứng lên, xông tiến gian phòng, nặng nề mà đóng cửa một cái.

La Thiên Vượng trông thấy bao phủ tại đệ đệ trên người khí xám đã chậm rãi tan hết, cuối cùng yên tâm xuống tới, lại đi phòng bếp rót một chén nước, đưa vào một đạo mộc linh phù, bưng đến Tăng Hồng Mai trước mặt: "Nương, uống chén nước."

"Ta lại không khát, uống gì nước à? Thiên Vượng, người hôm nay làm sao luôn luôn là lạ?" Tăng Hồng Mai đã sớm cảm giác được La Thiên Vượng cử động hôm nay có chút không đúng.

"Nương, để ngươi uống, uống cảm mạo liền tốt." La Thiên Vượng nói.

Tầng Hồng Mai sững sờ, lập tức hiểu rõ ra, không nói gì, nhận lấy ừng ực ừng ực liền uống vào.

Gặp Tầng Hồng Mai đem nước uống, La Thiên Vượng mới yên tâm xuống tới.

Tầng Hồng Mai giờ mới hiểu được buổi chiều La Thiên Vượng vì sao lại đề đề uống nước, hai huynh đệ như thể hòa hợp, Tầng Hồng Mai trong lòng cũng là ấm áp.

Ngày thứ hai, La Thiên Vượng phát hiện lớp học cảm mạo còn thật không ít. Lần này cảm cúm cũng không biết là chuyện gì xảy ra, truyền nhiễm tính đặc biệt lợi hại. Không riêng gì học sinh, lão sư cũng có mấy cái cảm mạo. Lý Thi Thi tình huống hơi bình ổn một điểm, nhưng vẫn là bị một tầng thật mỏng khí xâm bao phủ. Hoàng Á Đình ngược lại so Lý Thi Thi nghiêm trọng hơn một chút. Trịnh Khải Hàng sau khi đến, cũng là càng không ngừng cầm khăn tay xoa nước mũi.

"Thật là xui xẻo, ta cũng bị cảm. Nghe trên TV nói, hiện tại ra một cái mới cảm cúm biến chủng, truyền bá năng lực thật mạnh." Trịnh Khải Hàng lắc đầu, bắt đầu dĩ nói.

"Đáng đời!" Hoàng Á Đình mặc dù mình cũng tại cầm khăn tay càng không ngừng xoa nước mũi, một bên lại còn đối với Trịnh Khải Hàng cùng với nàng đồng dạng hình dạng rất là giải hận. Loại tâm tính này cũng là rất thần kỳ.

La Thiên Vượng cười nói: "Chúng ta kia có cái thổ biện pháp, hóa lút nước liền có thể đem ngươi cái này trị hết bệnh. Có muốn hay không ta cho ngươi hóa lút nước?"

La Thiên Vượng tựa hồ là đang nói đùa,

Trịnh Khải Hàng vô luận như thế nào lựa chọn, La Thiên Vượng đều không thêm để ý.

Trịnh Khải Hàng cười cười: "Được a, ngươi cho ta hóa chén nước."

Trịnh Khải Hàng đem nước của hần ẩm đưa cho La Thiên Vượng, La Thiên Vượng dùng cái nắp rót một chén nước, làm bộ niệm vài câu thổ ngữ, nói cái gì không trọng yếu, dù sao Trịnh Khải Hàng cũng nghe không hiểu, nghe liền cùng chú ngữ đồng dạng. Trên thực tế, chân chính có dùng chính là cuối cùng hướng cái này chén nước bên trong thông nhập một cái mộc linh phù.

Trịnh Khải Hàng bị La Thiên Vượng diệu bộ này khiến cho có chút nửa tin nửa ngờ: "Vậy là được?"

"Ừm, tin thì linh." La Thiên Vượng nói.

Trịnh Khải Hàng bụng qua cái chén, một ngụm đem nước ừng ực ừng ực uống vào.

Không biết chuyện gì xảy ra, Hoàng Á Đình hôm nay triệt để cùng ngồi tại sau lưng Trịnh Khải Hàng đánh lên. Nàng một mực tại len lén về sau ngấm, đem La Thiên Vượng hóa thủy đến Trịnh Khải Hàng uống nước quá trình nhìn cái một điểm không lọt. Đối cái này hai tên nam sinh càng là khinh thường: "Mê tín!"

Trịnh Khải Hàng vừa muốn cùng Hoàng Á Đình đánh vài câu, đột nhiên kinh ngạc nói ra: "Ai nha! La Thiên Vượng, giống như thật sự hữu hiệu a! Ta cảm mạo giống như đã tốt. Ngươi không phải thật sự sẽ hóa thủy a?"

"Già vờ già vịt!" Hoàng Á Đình coi là Trịnh Khải Hàng là gạt người, khinh thường nói.

"Ta mặc kệ ngươi." Trịnh Khải Hàng lúc đầu nước mũi không ngừng lưu, đầu não cũng có chút chóng mặt, hiện tại lập tức toàn tốt, tâm tính tự nhiên cũng sướng nhanh hơn rất nhiều, cũng rất lớn độ không có đi cùng Hoàng Á Đình so đo.

La Thiên Vượng cười cười: "Nói cho ngươi tâm thành thì linh."

Hoàng Á Đình vẫn cho là La Thiên Vượng cùng Trịnh Khải Hàng hai cái đánh lấy phối hợp gạt người, cho nên nơi nào chịu tin. Ngược lại là Lý Thi Thi có chút tin tưởng. Lý Thi Thi người này cùng Hoàng Á Đình tính cách hoàn toàn khác biệt, Hoàng Á Đình là cái nóng bỏng tính tình, mà Lý Thi Thi thì rất văn tĩnh.

"Trịnh Khải Hàng, ngươi cảm mạo thực sự tốt?" Lý Thi Thi hỏi.

"Thật tốt. Ngươi không nhìn thấy ta mới vừa rồi còn không ngừng xoa nước mũi đâu. Hiện tại một chút việc cũng không có." Trịnh Khải Hàng nói. Trịnh Khải Hàng ngay từ đầu xác thực không ngừng lưu nước mũi, tiếng nói cũng có chút là lạ. Hiện tại xác thực hoàn toàn khác nhau.

"Ai biết ngươi mới vừa rồi là không phải trang đâu!" Hoàng Á Đình tức giận nói.

"Ta giả cho ai nhìn? Chẳng lẽ còn trang cho ngươi xem hay sao?" Trịnh Khải Hàng biểu lộ rất khoa trương, hần cũng thật sự là bị Hoàng Á Đình cho chọc tới.

"Được rồi được rồi, hai người các người chờ quấy rầy. La Thiên Vượng, giúp ta hóa chén nước có được hay không?" Lý Thi Thi quay đầu hỏi.

"Không tốt. Đợi chút nữa ai biết các người có thể hay không nói La Thiên Vượng làm mê tín đâu?" Trịnh Khải Hàng vượt lên trước cự tuyệt.

"Thi Thi, người đừng nghe bọn họ hai tên nam sinh. Mỗi ngày chỉ nghe thấy bọn hắn ở phía sau nói nhỏ, đều là một bụng ý nghĩ xấu." Hoàng Á Đình đối Trịnh Khải Hàng cùng La Thiên Vượng ấn tượng rất kém cỏi.

Trịnh Khải Hàng bình thường đúng là cả lơ phát phơ, học tập cũng không phải rất chân thành, thành tích đều là lớp học xếp hạng tương đối dựa vào sau. Cho nên không vào được Hoàng Á Đình cái này phẩm học kiêm ưu học sinh tốt pháp nhãn cũng là bình thường.

"Nhìn xem đi." Trịnh Khải Hàng cũng không biết Hoàng Á Đình rút chính là ngọn gió nào, luôn luôn cùng hắn không qua được.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Bốc Đồng Nữ Sinh

"Bắt người ấm nước cho ta đi. Không nói chuyện nói trước, đừng nói với người khác." La Thiên Vượng vẫn là đáp ứng Lý Thi Thi. Cũng không biết được là bởi vì Lý Thi Thi cầm ta thấy mà yêu thần thái động xót xa nhẫn chi tâm. Lý Thi Thi đúng là cái rất xinh đẹp nữ hài tử, thành tích học tập lại tốt, tính cách cũng rất tốt, ở đâu đều sẽ hấp dẫn nam sinh chú ý.

"Tạ ơn a." Lý Thi Thi cười đem ấm nước đưa cho La Thiên Vượng.

La Thiên Vượng dùng Hà Ma vịnh thổ ngữ thầm nói: "Còn tưởng rằng người trong thành so nông thôn nhân muốn giảng khoa học một chút, cái nào hiểu được đều là giống nhau. . ."

Nói thầm một hồi, thuận thế hướng trong nước dung nhập một đạo mộc linh phù, đưa cho Lý Thi Thi: "Đi."

Lý Thi Thi vừa muốn uống, Hoàng Á Đình vội vàng ngăn cản nói: "Thi Thi, người thật đúng là chuẩn bị uống a?"

"Thế nào? Coi như mất linh cũng không có gì nha. Nói không chừng hữu dụng đâu?" Lý Thi Thi nói.

"Kia tùy người." Hoàng Á Đình đành phải thôi. Xác thực như Lý Thi Thi nói, coi như không có hiệu quả cũng sẽ không có tổn thất gì. Coi như là chơi vui.

Lý Thi Thi cũng dùng chén đồng đổ ra một chén nước, tịnh trọng kỳ sự uống vào. Nước tựa hồ không có cái gì dị dạng, vẫn là trong nhà mang tới nước suối mùi vị của nước, một chút cũng không có thay đổi.

Bất quá nước uống vào đi về sau, một cổ không hiểu thấu tươi mát cảm giác lập tức xông ra. Phảng phất một chén này nước lại nhưng đã đem trong thân thể tất cả khó chịu toàn bộ loại trừ bên ngoài cơ thể.

La Thiên Vượng thấy rõ ràng, Lý Thi Thi uống xong nước sau, bao phủ tại thân thể nàng bốn phía khí xám đột nhiên lập tức toàn bộ tiêu tán đến sạch sẽ. Lý Thi Thi bệnh hẳn là hoàn toàn khỏi rồi.

"Thi Thi, thế nào? Ta nói không sai chứ? Hai người bọn họ chính là thu về bằng đến chọc ghẹo chúng ta. Kỳ thật căn bản nhất điểm dùng đều không có." Hoàng Á Đình nhìn xem Lý Thi Thi dáng vẻ, còn tưởng rằng một chút hiệu quả đều không có.

"Không phải không phải, là thực sự tốt. Á Đình, người cũng nhanh uống một chén. Uống cảm mạo liền tốt." Lý Thi Thi nói.

"Người đây là tâm lý tác dụng. Khẳng định là vừa mới nghe được hai người bọn họ nói lời, đối người sinh ra tâm lý ám chỉ. Cho nên người mới có thể cảm giác được người tốt hơn nhiều." Hoàng Á Đình tựa hồ lập tức biến thành chuyên gia.

"Không phải không phải, là thực sự tốt. Á Đình, người cũng nhanh uống một chén. Uống cảm mạo liền tốt." Lý Thi Thi nói.

"Không không không. Ta mới sẽ không uống. Đây rõ ràng chính là phong kiến mê tín." Hoàng Á Đình căn bản không tin, ngay cả ngay cả cự tuyệt Lý Thi Thi đề nghị. Sau đó nói lấy lời nói, lại cực nhanh xuất ra khăn giấy lau sắp chảy ra nước mũi.

Chủ nhiệm lớp Lưu tử duy vội vàng tiến vào phòng học, cầm trong tay hắn không ít khẩu trang, tiến phòng học, Lưu tử duy liền vội vàng hướng lớp học

học sinh nói ra: "Trường học vừa rồi tổ chức khẩn cấp chủ nhiệm lớp hội nghị. Tiếp vào thị tật khổng trung tâm thông tri, ta thị trước mắt lưu hành cảm mạo virus trải qua tra làm một loại biến dị cảm cúm virus, truyền nhiễm tính mạnh phi thường, toàn thành phố đã có đại lượng thị dân nhận lây nhiễm. Trường học yêu cầu các ban làm tốt đề phòng công việc. Đã hoãn cảm mạo đồng học nhất định phải mang tốt khẩu trang lên lớp, cũng có thể xin phép nghỉ, chờ cảm mạo tốt về sau lại đến trường học lên lớp. . ."

Từ khi mấy năm trước SARS về sau, ban ngành chính phủ đối loại này truyền bá phi thường cấp tốc, truyền nhiễm năng lực cực mạnh truyền nhiễm tật bệnh phi thường coi trọng. Trường học bản thân cũng phi thường trọng thị. Khẩn cấp mua sắm một nhóm khẩu trang, chuẩn bị cấp cho cho học sinh.

Lớp học học sinh một người nhận một cái, nắc cảm mạo nhanh lên đem khẩu trang đeo lên, có chút không có hoãn cảm mạo vì phòng ngừa bị truyền nhiễm, cũng liền tranh thủ khẩu trang đeo lên.

"Thì Thì, ngươi làm sao không mang khẩu trang?" Hoàng Á Đình hỏi.

Lý Thì Thì nói ra: "Cảm giác của ta đã tốt."

Lý Thì Thì xác thực đã có thời gian rất dài không có xoa nước mũi, cũng không có cảm mạo cái chủng loại kia triệu chứng.

"Thật hay giả?" Hoàng Á Đình vẫn còn có chút nửa tin nửa ngờ.

"Ta lừa ngươi có chỗ tốt a?" Lý Thì Thì hỏi.

Hoàng Á Đình nghĩ nghĩ, cảm thấy cũng đúng, Lý Thì Thì không cần thiết lừa nàng, như vậy. . . Hoàng Á Đình cực nhanh đoạt lấy Lý Thì Thì ấm nước, vội vàng từ bên trong rót một chén nước ra, tranh thủ thời gian uống vào, bởi vì uống đến quá mau,

Còn bị nước bị sặc.

"Ôi, một ít người không phải không tin phong kiến mê tín sao? Làm sao cũng uống La Thiên Vượng hóa nước đâu?" Trịnh Khải Hàng làm sao lại buông tha tốt như vậy phản kích cơ hội?

"Ta khát, ngươi quản được a?" Hoàng Á Đình là con vẹt đã đùn sôi ---- mạnh miệng, nàng chính là không nhận thua.

Chỉ là, Hoàng Á Đình uống hết về sau, cũng không có giống Lý Thì Thì như thế nhanh chóng chuyển biến tốt đẹp. Tựa hồ một chút hiệu quả đều không có. Vẫn là nước mũi lưu không ngừng.

"Ta liền biết các ngươi thu về băng lừa gạt ta. Vì cái gì ta một chút hiệu quả đều không có?" Hoàng Á Đình tức giận nói.

"Tâm thành thì linh, tâm không thành thì mất linh, ngươi đây cũng không biết?" Trịnh Khải Hàng nhìn có chút hả hê nói.

La Thiên Vượng đã sớm biết không có dùng, bởi vì đem một linh phù dung nhập vào trong nước về sau, một linh khí vẫn đều đang không ngừng tán rớt. Lý Thì Thì cái kia ấm nước lại căn bản không có cách nào đem một linh khí khóa lại. Mặc dù cái bình miệng là che lại, nhưng là một cái chai nhựa căn bản cũng không khả năng quan được linh khí. Một linh khí đã sớm chạy không còn chút nào, Hoàng Á Đình liền xem như đem cái chai nước uống hết, cũng không sẽ có hiệu quả gì.

"La Thiên Vượng, đến cùng chuyện gì xảy ra?" Hoàng Á Đình không để ý tới Trịnh Khải Hàng chế nhạo, quay đầu hỏi La Thiên Vượng.

"Uống chén nước có thể trị bệnh, sao còn muốn bác sĩ làm gì?" La Thiên Vượng không nhanh không chậm nói.

"Vậy ngươi không phải nói ngươi hóa nước có thể trị cảm mạo a?" Hoàng Á Đình hỏi.

"Ta nói qua a?" La Thiên Vượng đối mặt Hoàng Á Đình hùng hổ dọa người, nhẹ nhàng nói. La Thiên Vượng đối cái này thích hùng hổ dọa người nữ sinh có chút phản cảm. Tựa hồ Địa Cầu đều là vây quanh nàng chuyển động dạng.

Hoàng Á Đình ngây ngẩn cả người, La Thiên Vượng thật đúng là không có nói qua. Hoàng Á Đình vẫn còn có chút không cam tâm: "Kia Trịnh Khải Hàng cùng Thì Thì uống làm sao đều tốt?"

"Đó là bọn họ vận khí tốt chứ sao." La Thiên Vượng nói.

"Đúng a, chúng ta vận khí so ngươi tốt. Cho nên uống liền tốt." Trịnh Khải Hàng cười nói.

"Vậy ngươi lại cho ta hóa một chén nước. Ta muốn nhìn ngươi hóa nước đến cùng có hiệu quả hay không." Hoàng Á Đình nói.

"Ta dựa vào cái gì muốn cho ngươi hóa thủy?" La Thiên Vượng ngẩng đầu nhìn Hoàng Á Đình.

Hoàng Á Đình ngây ngẩn cả người, nàng tự nhiên không đáp lại được, sau đó đột nhiên cảm thấy mình đặc biệt ủy khuất, xoay người liền nằm sấp trên bàn, ô ô khóc lên.

La Thiên Vượng cùng Trịnh Khải Hàng hai mặt nhìn nhau. Trịnh Khải Hàng thề lưỡi: "Cái này nhưng chuyện không liên quan đến ta."

Lý Thi Thi vội vàng an ủi Hoàng Á Đình. Hoàng Á Đình một mực nằm sấp trên bàn bất động.

Lý Thi Thi đành phải quay đầu nói với La Thiên Vượng: "La Thiên Vượng, có thể hay không giúp Hoàng Á Đình hóa chén nước a?"

La Thiên Vượng lắc đầu: "Ta đây là đùa giỡn. Đều biến thành bộ dáng này, vẫn là chớ có nhiều chuyện."

La Thiên Vượng cảm thấy Hoàng Á Đình dạng này nữ sinh quá tùy hứng, không thể nuông chiều. Mà lại mọi người vốn là không quen, trừ ra hôm nay, trước đó cộng lại cùng Hoàng Á Đình cũng không nói qua mười câu lời nói.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Tu Đạo Cẩm Kỳ

Trịnh Khải Hàng lôi kéo La Thiên Vượng ra đến bên ngoài, hỏi: "La Thiên Vượng, người hóa nước hữu dụng hay là vô dụng a?"

"Người cứ nói đi?" La Thiên Vượng cười cười.

Trịnh Khải Hàng gãi gãi đầu: "Hắn là hữu dụng. Ta cảm mạo ngay từ đầu thật là nghiêm trọng, uống nước xong liền tốt. Đúng, hắn là hữu dụng. Kia Hoàng Á Đình uống làm sao vô dụng đây?"

Không đợi La Thiên Vượng trả lời, Trịnh Khải Hàng mình vỗ đầu mình một cái: "Ta đã biết, là mất hiệu lực. Ta cùng Lý Thi Thi đều là do thì liền uống, Hoàng Á Đình qua rất lâu mới uống. Đúng hay không?"

La Thiên Vượng cười cười: "Hóa thủy sự tình người đừng coi là thật, đùa giỡn."

La Thiên Vượng nói xong liền hướng trong phòng học đi, Trịnh Khải Hàng đuổi theo hỏi: "Hóa thủy thật là quá tam ba bận a?"

"Đúng vậy a. Chúng ta bên kia trong làng thủy sư chính là nói như vậy." La Thiên Vượng thật đúng là cảm Trịnh Khải Hàng không có cách nào.

"Vì cái gì đây?" Trịnh Khải Hàng tò mò truy nguyên.

"Ta làm sao biết? Ta cũng không phải thủy sư, chính là học lấy bọn hắn gây rối một chút mà thôi." La Thiên Vượng nói.

"Vậy người có thể hay không lại cho Hoàng Á Đình hóa chén nước a. Kỳ thật Hoàng Á Đình nữ hài tử này chính là tùy hứng một điểm, người vẫn là thật không tệ." Trịnh Khải Hàng mỗi ngày cùng Hoàng Á Đình đánh, bây giờ lại thay Hoàng Á Đình biện hộ cho, như thế để La Thiên Vượng có chút ngoài ý muốn.

Nhìn xem La Thiên Vượng có thâm ý khác mà nhìn chăm chăm vào nhìn, Trịnh Khải Hàng bắt đầu có chút chột dạ: "Người đừng nghĩ lung tung a. Ta kỳ thật cũng rất chán ghét Hoàng Á Đình, tự cho là đúng, điều ngoa tùy hứng. Ta chẳng qua là cảm thấy năng bản tính còn không xấu."

"Ta không nói gì." La Thiên Vượng cười nói.

"Người là không nói gì, nhưng người cái biểu tình này chẳng khác nào cái gì đều nói. Người tâm tư đừng như vậy ác tha, ta thật đối Hoàng Á Đình không có gì." Trịnh Khải Hàng bề bộn nhiều việc rửa sạch hết thấy, nhưng lại không biết càng như vậy, càng là biểu lộ càng nhiều.

La Thiên Vượng trở lại phòng học thời điểm, Hoàng Á Đình đã không có nằm sấp trên bàn, trông thấy La Thiên Vượng tiến vào phòng học, hung hăng trừng La Thiên Vượng một chút.

La Thiên Vượng mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm tâm xem tự tại, như không có việc gì ngồi trở lại đến trên chỗ ngồi, cầm lấy ôm phác từ nhìn lại.

"Cấm kỵ đã đến gấp, tại không thương tổn không tổn hại mà thôi. . ."

La Thiên Vượng nhìn văn dịch, cảm thấy rất có ý tứ. Tu luyện trường sinh cấm kỵ khẩn yếu nhất một điểm chính là đừng đi tổn hại người khác mà thôi. Người tu đạo nhất định phải tích thiện đi đức, bảo vệ vạn vật, suy bụng ta ra bụng người, nhân ái thi cùng côn trùng, vì người khác hi sự này làm đến vui vẻ, vì sự thống khổ của người khác mà làm đến thương tâm.

Nhìn đến đây, La Thiên Vượng nhũn mảy, mình có được linh khí, lại lo trước lo sau, sợ mình bị thương tổn. Hiển nhiên cùng trong sách quan điểm là

không giống. Tự nhiên không thể rộng rãi, lại nói thế nào siêu thoát?

La Thiên Vượng đối với mình bây giờ trạng thái không là phi thường minh bạch, biết hẳn là cùng tu đạo tu tiên có liên hệ nhất định. Nhưng là như thế nào đi tu luyện, chỉ có thể chậm rãi tìm tòi. « ồm phác tử » bên trong quyển sách này giảng nội dung quá thâm ảo, lấy La Thiên Vượng ở độ tuổi này cũng không có cách nào hoàn toàn lĩnh ngộ.

Sau cơm trưa, Hoàng Á Đình triệu chứng tựa hồ lại nghiêm trọng một chút, còn có chút phát sốt triệu chứng, mặt thiêu đến đỏ bừng.

Lý Thi Thi quay đầu nói với La Thiên Vượng: "La Thiên Vượng, ngươi có thể hay không giúp Hoàng Á Đình hóa chén nước a? Thử lại lần nữa xem có hiệu quả hay không có được hay không?"

"Thi Thi, được rồi, đừng ép buộc. Ta vừa đã uống thuốc xong." Hoàng Á Đình cũng là quật cường nữ sinh.

Trịnh Khải Hàng cũng nói ra: "La Thiên Vượng, mặc dù Hoàng Á Đình trước đó làm được có chút không đúng. Nhưng là nàng cũng không có cái gì ý đồ xấu. Ngươi liền giúp nàng một cái đi."

Nếu là ngay từ đầu, Hoàng Á Đình chỉ sợ lập tức sẽ cùng Trịnh Khải Hàng đánh, lần này, nàng vậy mà giữ yên lặng. Có lẽ là sinh bệnh để nàng không có tinh lực đi cùng Trịnh Khải Hàng đánh.

Nếu không phải vừa rồi tại trên sách thấy được kia một đoạn văn, La Thiên Vượng làm sao cũng sẽ không thay đổi chủ ý. Nhẹ gật đầu, La Thiên Vượng nói ra: "Ta liền thử một chút a. Có hiệu quả hay không ta không thể bảo đảm. Các ngươi cũng đừng giằng ta làm phong kiến mê tín."

La Thiên Vượng lại nhai nói thầm.

Trịnh Khải Hàng nhíu mày: "La Thiên Vượng, vì cái gì ngươi mỗi lần đọc chú ngữ, giống như không giống chứ?"

"Đừng ngắt lời. Ta nghe liền là giống nhau." Lý Thi Thi nói.

"Không đúng, ta làm sao nghe được, giống như không giống chứ?" Trịnh Khải Hàng gãi đầu một cái.

"Ngươi có thể nghe hiểu được a?" Lý Thi Thi hỏi.

Trịnh Khải Hàng chỗ nào nghe hiểu được? Lắc đầu: "Nhưng là ta nghe cùng phía trước hai lần là không giống nhau lắm a."

La Thiên Vượng đã đem một linh phù dung nhập vào Lý Thi Thi lấy ra một bình nước khoáng trung, cũng ngừng niệm chú.

"La Thiên Vượng, ngươi vừa rồi đọc chú ngữ cùng trước đó có phải hay không không giống?" Trịnh Khải Hàng hỏi.

La Thiên Vượng đã sớm nghe được Trịnh Khải Hàng, tự nhiên cũng đã sớm nghĩ kỹ đối sách: "Canh giờ khác biệt, đương nhiên sẽ có chút khác biệt."

"Ta đã nói rồi. Vừa rồi đọc chú ngữ không giống." Trịnh Khải Hàng đắc ý nói.

La Thiên Vượng nói thầm trong lòng nói: "Liên tiếp theo ta liền niệm Trịnh Khải Hàng ngươi cái này não heo xác."

Nhưng là nghĩ nghĩ, cảm thấy Trịnh Khải Hàng mặc dù nghe không hiểu Hà Ma vịnh thổ ngữ, nhưng là niệm Trịnh Khải Hàng danh tự, hẳn khẳng định có thể nghe được.

Lý Thi Thi đã cho Hoàng Á Đình rót một chén nước, Hoàng Á Đình không nói gì thêm, đem một chén kia nước uống vào. La Thiên Vượng lập tức nhìn thấy Hoàng Á Đình trên thân bao phủ khí xám đang chậm rãi tán đi. Chỉ là nó triệu chứng so trước đó Lý Thi Thi cùng Trịnh Khải Hàng hai cái đều còn nghiêm trọng hơn. Cho nên khí xám cũng càng thêm nồng đậm, tiêu tán tốc độ tự nhiên cũng muốn chậm không ít.

Hoàng Á Đình bị cảm cúm chơi đùa rất mệt mỏi, thân thể chuyển biến tốt một chút, vậy mà nằm sấp trên bàn ngủ thiếp đi.

Lý Thi Thi đối Hoàng Á Đình tình huống rất lo lắng: "La Thiên Vượng, ngươi nhìn Hoàng Á Đình không có sao chứ?"

La Thiên Vượng lắc đầu: "Sẽ không, nhìn sắc mặt khá hơn một chút, có lẽ là ăn thuốc tạo nên tác dụng đi."

"Không đúng, nàng buổi sáng ăn đồng dạng thuốc, kết quả còn càng ngày càng nghiêm trọng. Hẳn là uống ngươi hóa nước có tác dụng. La Thiên Vượng, ta có thể hay không đem cái này còn lại nước cho lớp học những người khác uống a?" Lý Thi Thi hỏi.

"Có thể, nhưng là ngươi muốn giữ bí mật, không thể nói là dựa dẫm vào ta có được." La Thiên Vượng nghĩ nghĩ nói.

Lý Thi Thi gật gật đầu: "Tốt a."

Lý Thi Thi tại lớp học nhân duyên không tệ, mấy cái triệu chứng tương đối nghiêm trọng đều bị nàng lắc lư lấy uống xong phù thủy. Từng cái rất nhanh khôi phục lại. Một bình nước rất nhanh dùng hết, Lý Thi Thi cũng không tiện để La Thiên Vượng lại hóa phù thủy. Lớp học những người khác triệu chứng cũng không phải rất nghiêm trọng, uống thuốc cũng có thể chậm rãi khôi phục lại.

Nữ sinh thể chất muốn so nam sinh yếu một ít, mấy cái triệu chứng tương đối nghiêm trọng đều là nữ sinh. Vui chơi giải trí uỷ viên Từ Song Yến cũng là triệu chứng tương đối nghiêm trọng một cái. Nàng cùng Lý Thi Thi là tiểu học đồng học, tự nhiên cũng là Lý Thi Thi trọng điểm chiếu cố đối tượng một trong. Hai người cũng là đồng bệnh tương liên, Từ Song Yến cũng là hôm qua liền bắt đầu ngã bệnh.

Hoàng Á Đình ngủ một giấc, ra một thân mồ hôi, thân thể lại nhẹ nhàng khoan khoái rất nhiều.

"Ủm, ta giống như không sao." Hoàng Á Đình vui vẻ nói.

"Người nào đó còn nói ta cùng La Thiên Vượng là làm phong kiến mê tín đâu." Trịnh Khải Hàng cười nói.

Hoàng Á Đình quay đầu lại trợn nhìn Trịnh Khải Hàng một chút, có chút ngượng ngùng nói với La Thiên Vượng: "La Thiên Vượng, thật xin lỗi, ta trước đó không nên như thế."

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhã Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Quỷ Xui Xẻo

Vương Nhất Minh cùng Hạ Hữu Minh, Trần Liên Từ ở tại trong bệnh viện, thương thế không phải rất nghiêm trọng, bất quá bởi vì thụ thương bộ vị tại bộ mặt, lưu lại vết sẹo là rất khó tránh khỏi. Tại trong bệnh viện ở mấy ngày, vết thương khép lại tình huống tương đối tốt. Tiếp qua một mấy ngày này, sẽ không có vấn đề gì.

"Minh ca, ta cảm thấy chúng ta việc này có chút quái thật đấy." Trần Liên Từ mấy ngày nay càng nghĩ, luôn cảm thấy sự tình có chút không đúng.

"Cái gì tà môn?" Vương Nhất Minh hỏi.

Trần Liên Từ thần thần bí bí nói ra: "Một hồi trước, chúng ta chuẩn bị hồi Trịnh Khải Hàng thu hiệu kính phí thời điểm, không giải thích được xuất hiện một đám lửa, đem người cho bỏng. Lần này, chúng ta lại là tại hướng Trịnh Khải Hàng thu hiệu kính phí thời điểm, không hiểu thấu tới một con chim sẽ cùng một đám quạ, đem ba người chúng ta đều cho mổ đã thương. Ta hoài nghi, chúng ta bị gài bẫy."

"Tính toán? Bị ai tính toán?" Vương Nhất Minh nghe cũng cảm thấy có chút đạo lý.

"Hai lần đều phát sinh ở chúng ta hướng Trịnh Khải Hàng thu hiệu kính phí thời điểm, việc này khẳng định cùng Trịnh Khải Hàng có quan hệ." Trần Liên Từ nói.

"Trịnh Khải Hàng bản sự có thể có như thế lớn? Hắn còn có thể sai sử một con chim sẽ cùng một đám quạ đến mổ chúng ta? Còn có thể làm ra một đám lửa đến đốt ta? Hắn bản lãnh lớn như vậy, còn có thể để chúng ta hồi hồi thu hiệu kính phí?" Vương Nhất Minh lắc đầu, Trịnh Khải Hàng cái kia sự dụng, làm sao có thể có bản lãnh này?

"Chúng ta ra viện, bắt lấy tiểu từ kia hồi một chút chẳng phải sẽ biết?" Trần Liên Từ nói.

"Cũng được. Ra viện, chúng ta liền đi." Vương Nhất Minh nghĩ, việc này coi như không phải Trịnh Khải Hàng làm, cũng là muốn đi tìm hắn để gây sự.

Vương Nhất Minh lúc đầu hôm nay liền có thể xuất viện, nhưng là hắn chạy tới xử lý thủ tục xuất viện thời điểm, lại được cho biết, tạm thời không thể xuất viện. Còn muốn nằm viện quan sát mấy ngày. Cái này cùng trước đó bác sĩ lời nói hoàn toàn không giống.

"Ta hôm nay nhất định phải làm thủ tục xuất viện. Các người bác sĩ hôm qua nói ta hôm nay có thể xuất viện, hiện tại các người tại sao lại nói như vậy? Rõ ràng là nghĩ để chúng ta tại trong bệnh viện nhiều ở vài ngày tốn nhiều tiền." Vương Nhất Minh lớn tiếng kêu la.

"Trách móc cái gì trách móc? Hôm qua có cái hoạn h1n1 ca bệnh đến bệnh viện đến khám bệnh, còn ở nơi này chờ đợi cả ngày, hiện tại toàn bộ bệnh viện đều cách ly đi lên. Tất cả cùng bệnh nhân có cái tiếp xúc người đều phải tiến hành cách ly loại bỏ. Người còn có phát sốt triệu chứng, người liên không sợ người thật bị truyền nhiễm rồi?" Hàn Bình mang theo khẩu trang xuất hiện tại cửa phòng bệnh.

Nguyên lai, có cái từ nước Mỹ trở về H1N1 người bệnh hôm qua tới Thái Hòa bệnh viện đến khám bệnh, kết quả bị chẩn đoán chính xác ra H1N1. Loại bệnh tật này đã tại nước Mỹ lớn diện tích truyền bá, đồng thời xuất hiện từ vong ca bệnh. Trong nước cũng đã có đưa tin có truyền vào gọi cảm nhiễm truyền bá. Vừa vặn một trận này Thái Hòa trấn bên này cảm cúm bộc phát, để Thái Hòa trấn tình huống bên này càng thêm lửa cháy đổ thêm dầu.

Vương Nhất Minh mặc dù ở trường học xưng vương xưng bá, thấy được cảnh sát lại như là chuột thấy mèo. Chỉ là miệng bên trong lầu bầu một câu: "Ta

không có khả năng xui xẻo như vậy."

"Cái này nhưng rất khó nói đến chuẩn, nói không chừng người chính là cái quỷ xui xẻo đâu." Hàn Bình nói.

Vương Nhất Minh thật đúng là đủ xui xẻo, hẳn cùng Hạ Hữu Minh, Trần Liên Từ ba người ở một gian phòng bệnh, ba người đều có rất nhỏ phát sốt triệu chứng, nhưng là Hạ Hữu Minh cùng Trần Liên Từ hai cái đều là phổ thông cảm cúm, hết lần này tới lần khác hẳn thành h1n1 hư hư thực thực người bệnh, muốn tiến hành cách ly trị liệu.

Hạ Hữu Minh cùng Trần Liên Từ cô lập mấy ngày liền xuất viện, hai người đi ra cửa bệnh viện, Trần Liên Từ quay đầu nhìn thoáng qua, sau đó nói với Hạ Hữu Minh: "Người nói Vương Nhất Minh gần nhất chuyện gì xảy ra? Tựa như là giao vận rủi đồng dạng. Liền ngay cả chúng ta dính hẳn một chút, cũng đi theo không may. May mắn lần này chúng ta không có đi theo lây nhiễm H1N1 virus. Nghe nói lây nhiễm con virus này đã người chết."

"Vương Nhất Minh không phải bị người hạ chú a? Bằng không làm sao lại xui xẻo như vậy đâu? Chúng ta vẫn là cách xa hẳn một chút." Hạ Hữu Minh gật gật đầu.

Bởi vì hóa thủy chữa bệnh sự tình, Hoàng Á Đình, Lý Thi Thi cùng La Thiên Vượng, Trịnh Khải Hằng quan hệ trở nên thân cận rất nhiều. Bốn người thường xuyên tập hợp một chỗ nói chuyện.

Lý Thi Thi tin tức rất linh thông, nàng nói cho La Thiên Vượng bọn người một cái tin tức kinh người.

Thái Hòa trung học một người nữ lão sư Hùng Ngọc Trân trước đó không lâu đi nước Mỹ thăm người thân, hai ngày trước vừa trở về. Kỳ thật nàng tại nước Mỹ thời điểm liền đã có phát sốt triệu chứng, nhưng cũng không có làm chuyện, kết quả trở về triệu chứng tăng thêm, đến Thái Hòa bệnh viện tra một cái, chẩn đoán chính xác H1N1. Nước Mỹ bên kia hiện tại H1N1 tình hình bệnh dịch nghiêm trọng, Hùng Ngọc Trân lúc đầu cũng là lo lắng lây nhiễm H1N1, mới vội vã về nước, không nghĩ tới lại là đem loại virus này mang về nước. Hiện tại tất không bộ môn ngay tại đối mặt ngày nay cùng Hùng Ngọc Trân có cái tiếp xúc nhân viên tiến hành loại bỏ. Nghe nói Thái Hòa bệnh viện liền xuất hiện cái quỷ xui xẻo, nhận lây lây nhiễm.

"La Thiên Vượng, người hóa cái kia nước, hiệu quả thật đúng là tốt. Lóp chúng ta hơn mấy cái nghiêm nặng một chút, ăn liền tốt. Người ở nơi đó học a?" Lý Thi Thi nhỏ giọng hỏi.

Lý Thi Thi thanh âm rất nhẵn mịn, nói chuyện cũng là nhã nhặn, nhỏ như vậy âm thanh nói chuyện, liền cùng ca hát đồng dạng.

"Chính là nhìn lão nhân trong thôn hóa qua, đi theo đám bọn hắn tùy tiện học được học. Không nghĩ tới còn thật có hiệu quả." La Thiên Vượng hàm hàm hồ hồ nói.

"Đừng để người khác biết, rước lấy phiền phức sẽ không tốt." Lý Thi Thi rất thông minh, biết La Thiên Vượng lo lắng.

"Nghe được không, đừng miệng rộng khắp nơi nói lung tung." Hoàng Á Đình hướng về phía Trịnh Khải Hằng nói.

"Người còn không biết xấu hổ nói chuyện. Chúng ta nơi này liền miệng của người lớn nhất a?" Trịnh Khải Hằng lập tức cùng Hoàng Á Đình đánh lên.

"Hai người các người đừng làm rộn, không phải Thái Hòa trung học người đều nghe được. Các người a, thật là một đôi oan gia." Lý Thi Thi cười nói.

"Ai cùng với nàng là oan gia? Tha cho ta đi." Trịnh Khải Hằng làm ra một bộ rất ghét bỏ dáng vẻ.

"Trịnh Khải Hằng, người có ý tứ gì? Chính người bộ dáng gì, ta nhìn đều sợ đến bệnh mắt." Hoàng Á Đình dựng thẳng mắt phượng trừng mắt Trịnh Khải Hằng.

Lý Thi Thi cùng La Thiên Vượng hai cái thì tâm linh thần hội nở nụ cười.

Hoàng Á Đình cùng Trịnh Khải Hằng cũng không phải người ngu, gặp Lý Thi Thi cùng La Thiên Vượng hai cái cười, lập tức biết bị Lý Thi Thi cho trêu đùa.

"Hai người các người thật sự là một đôi trời sinh, phu xướng phụ tùy." Hoàng Á Đình lập tức thay đổi hỏa lực hướng về Lý Thi Thi.

"Các người cãi nhau, làm sao đem miệng súng nhắm ngay ta rồi?" Lý Thi Thi nhện không được cười.

"Hai người các người xấu nhất." Trịnh Khải Hằng lần này khó được cùng Hoàng Á Đình cùng chung một thù một lần.

Từ Song Yến trước đó cảm mạo cũng vô cùng nghiêm trọng, tại trong bệnh viện chích uống thuốc đều không có hiệu quả gì. Ăn La Thiên Vượng hóa nước liền tốt. Lý Thi Thi mặc dù một mực che giấu người khác, nhưng không giấu điểm ở Từ Song Yến, không chịu nổi Từ Song Yến quấy rầy đòi hỏi, cuối cùng vẫn là đem La Thiên Vượng cho bàn giao ra, bắt quả dạn đi dạn lại, để Từ Song Yến đừng nói cho người khác. Từ Song Yến tại lớp học đụng phải La Thiên Vượng, kiểu gì cũng sẽ nhiệt tình chào hỏi, khiến cho La Thiên Vượng có chút không hiểu thấu.

Từ Song Yến tại lớp học không tiện hỏi chuyện này, chờ đến sau khi tan học, Từ Song Yến trên đường ngăn chặn La Thiên Vượng đường đi. Lý Thi Thi cũng cùng Từ Song Yến cùng một chỗ.

"La Thiên Vượng, cảm ơn người." Từ Song Yến đi đến La Thiên Vượng trước mặt.

"Cám ơn ta? Cám ơn cái gì nha?" La Thiên Vượng có chút không hiểu thấu.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Nhữ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Tiểu Đoàn Thể

Lý Thi Thi ngay cả bận bịu có chút gấp Trương Địa nói với La Thiên Vượng: "La Thiên Vượng, đều do Từ Song Yến, luôn quán lấy ta, ta mới đem hóa thủy sự tình nói cho nàng biết. Bất quá ngươi yên tâm, Từ Song Yến cùng ta từ nhỏ cùng nhau lớn lên, sẽ không đem chuyện này nói ra."

Từ Song Yến cũng lập tức làm cam đoan: "Ta tuyệt đối sẽ không nói với bất kỳ ai, ta cam đoan."

"Được rồi được rồi, các ngươi đừng khẩn trương như vậy, loại chuyện này không tự thể nghiệm, người khác nghe được cũng sẽ không tin tưởng. Ta ngày đó trở về liền cùng cha ta nói, hần căn bản cũng không tin tưởng. Còn nói tiểu hải tử đừng như vậy mê tín." Trịnh Khải Hàng đỉnh đặc nói.

Lần này ngược lại tốt, mặt khác tứ ánh mắt lập tức nhìn về phía Trịnh Khải Hàng.

Hoàng Á Đình nhất là hùng hùng hổ hổ: "Trịnh Khải Hàng, ta liền biết ngươi cái miệng rộng này đem không ở môn, nhưng là không nghĩ tới ngươi miệng này hở để lọt đến nghiêm trọng như vậy."

"Hoàng Á Đình, ngươi dám nói ngươi không có cùng người khác nói qua?" Trịnh Khải Hàng chỉ vào Hoàng Á Đình nói.

Hoàng Á Đình thật đúng là có chút chột dạ, có chút ngượng ngùng nói ra: "Ta cũng không có nói với người khác qua, chính là cùng tỷ tỷ của ta nói, tỷ tỷ của ta cũng bị cảm. Là bị ta truyền nhiễm. Ta nói ta cho hần hóa chai nước trở về. Nàng cũng không tin. Nếu không là tỷ tỷ ta bị ta lây bệnh, ta mới sẽ không cùng bất luận kẻ nào nói đâu."

Lý Thi Thi khổ cười lấy nói ra: "Chúng ta cái này tiểu tập thể nếu là tại thời kỳ chiến tranh, sẽ không sẽ đem mình người cho ra bán? Làm sao tất cả mọi người thủ không được bí mật a? Ta kiểm điểm, về sau tuyệt đối sẽ không."

"Ta cũng cam đoan, về sau tuyệt đối sẽ không." Trịnh Khải Hàng nói.

"Trịnh Khải Hàng, ngươi nếu là đáng tin, heo mẹ đều có thể lên cây." Hoàng Á Đình nói.

"Hoàng Á Đình, ngươi muốn là có thể làm được, ta liền có thể làm được." Trịnh Khải Hàng nói.

"Được được, hai người các ngươi chớ ồn ào. Việc này mọi người cũng không phải cố ý. Ta liền nguyên nghĩ rằng các ngươi. Nhưng là lúc sau cũng không thể dạng này. Mặc dù chuyện lần này không lớn. Nhưng là ai có thể bảo chứng về sau sẽ không bày ra đại sự đâu? Ta hi vọng mọi người là có thể bảo thủ bí mật bằng hữu." La Thiên Vượng nói.

"La Thiên Vượng, thật xin lỗi. Về sau vô luận là ai, ta cũng sẽ không đem chuyện của ngươi nói ra." Lý Thi Thi một mặt áy náy.

"Ta cũng thế. Thật xin lỗi, lần này đều là trách ta, là ta quán lấy Lý Thi Thi, nhất định phải nàng nói cho ta biết. Đã ta gia nhập các ngươi cái này tiểu đoàn thể, về sau ta cũng sẽ bảo thủ bí mật." Từ Song Yến nói.

"Ta nếu là miệng rộng đem chúng ta cái này tiểu đoàn thể bí mật nói ra ngoài, ta liền không bằng heo chó." Trịnh Khải Hàng phát một cái thẻ nguyện.

"Ngươi vốn chính là không bằng heo chó có được hay không? Ngươi cái này lời thẻ một chút cũng không có thành ý." Hoàng Á Đình nói.

"Ta mặc kệ ngươi." Trịnh Khải Hàng trợn nhìn Hoàng Á Đình một chút.

Hoàng Á Đình cũng phát một cái thẻ: "Ta nếu là đem chúng ta tiểu đoàn thể bí mật nói ra, liền để ta về sau càng dài càng phân."

Đám người cũng nhin không được cười ha ha.

Trịnh Khải Hàng tự nhiên nhin không được: "Ngươi vốn chính là càng dài càng phân nha. Còn cần thẻ a?"

Hoàng Á Đình lập tức nhào tới cùng Trịnh Khải Hàng xé: "Trịnh Khải Hàng, nhìn ta không xé nát miệng của ngươi."

Trịnh Khải Hàng vội vàng chạy đi: "Hào nam không cùng nữ đấu."

Huyền não không sai biệt lắm, Hoàng Á Đình nhăn nhó đi đến La Thiên Vượng trước mặt: "La Thiên Vượng, có thể hay không làm phiền người giúp ta lại hóa một bình nước? Tỷ tỷ của ta cảm mạo giống như càng ngày càng nghiêm trọng. Đầu tại ta, là ta đem nạng cho lây bệnh. Tỷ ta lớn hơn ta năm tuổi, lập tức liền muốn thi tốt nghiệp trung học. Lây nạng hiện tại trạng thái này, đừng nói thi thi đại học, coi như đi đến trường thi cũng thành vấn đề."

"Người lúc này mang theo phù thủy trở về, tỷ người lúc nào có thể phục dụng? Thời gian trôi qua lâu, nhưng là không còn hiệu quả." La Thiên Vượng nói.

Hoàng Á Đình lo lắng nói ra: "Lúc đi học, tỷ ta đang ở nhà bên trong, nói là hôm nay xin phép nghỉ không đi học, nhưng là ba ba mẹ mẹ của ta có thể sẽ để cho ta tỷ đi bệnh viện. Còn không biết đi không có đi bệnh viện đâu."

"Nhà người ở chỗ nào? Nếu không ta cùng người đi qua một chuyến. Người về trước đi nhìn xem tỷ người có ở nhà không bên trong."

Nếu là trong nhà, người trực tiếp đem phù thủy mang về đi là được rồi. Nếu là đi bệnh viện, ta lại đi theo người bệnh viện đi một chuyến. Nhưng là, tốt nhất đừng để nhà người bên trong người biết." La Thiên Vượng nói.

Hoàng Á Đình gật gật đầu: "La Thiên Vượng, quá cảm ơn người."

"Ta hôm nay trở về cũng không có chuyện gì. Nếu không ta cũng cùng các người cùng đi chứ. Chúng ta thể nhưng là cùng một bọn." Trịnh Khải Hàng nói.

Lý Thi Thi cũng nói ra: "Nói lên cùng một bọn, ta tự nhiên cũng không thể rơi xuống."

"Ta cũng đi." Từ Song Yến cười nói.

"Cảm ơn các người." Hoàng Á Đình rất là cảm động.

"Nói xong đều là cùng một bọn. Người có chuyện, chúng ta làm sao có thể khoanh tay đứng nhìn đâu?" Trịnh Khải Hàng cười nói.

Hoàng Á Đình nhà ở phương hướng cùng La Thiên Vượng nhà ở phương hướng hoàn toàn tương phản, cách Thái Hòa trung học ngược lại là không bao xa, đi qua không bao xa đã đến. Cư xá so Tú Vân cư xá quy phạm nhiều, cư xá đại môn viết ba chữ: Thái Hòa vườn.

"Nếu không các người cùng ta đi vào chung a?" Hoàng Á Đình nói.

Lý Thi Thi vội vàng nói: "Người về trước đi nhìn xem, tỷ người có ở nhà không bên trong. Chúng ta nếu là đi vào, rất dễ dàng bị trong nhà các người người nhìn ra bề nghệ tới."

Hoàng Á Đình gật gật đầu: "Kia làm phiền các người ở chỗ này chờ ta một chút."

Hoàng Á Đình nói xong cũng cực nhanh chạy đi vào.

Hoàng Á Đình vừa đi, Trịnh Khải Hàng mới nói ra: "Nguyên lai Hoàng Á Đình gia ba ba mẹ mẹ là làm quan."

"Làm sao người biết?" La Thiên Vượng kỳ quái mà hỏi thăm.

"Ta đương nhiên biết. Thái Hòa vườn người cho rằng là dễ dàng như vậy vào ở đi a? Thái Hòa vườn là Thái Văn khu công chức cư xá. Có thể ở chỗ này mua nhà đều là Thái Văn khu công chức. Đương nhiên cũng không hoàn toàn là dạng này, nhưng là trong này đại bộ phận đều là công vụ viên là khẳng định." Trịnh Khải Hàng thăm dò hướng Thái Hòa vườn trong cư xá nhìn.

La Thiên Vượng cũng nhìn ra được, ở tại cái tiểu khu này người ở bên trong mặc phương diện xác thực so Tú Vân cư xá muốn thời thượng được nhiều.

Lý Thi Thi tựa hồ cũng không kinh ngạc, Từ Song Yến cũng là tùy tiện hướng bên trong nhìn thoáng qua.

Qua không bao lâu, Hoàng Á Đình liền từ trong tiểu khu chạy ra.

"Tỷ tỷ của ta đi bệnh viện, ngay tại Thái Hòa bệnh viện." Hoàng Á Đình thở hồng hộc nói.

Lý Thi Thi biến sắc: "Vậy thì phiền toái, Hùng Ngọc Trân lão sư chính là tại Thái Hòa bệnh viện chẩn đoán chính xác, hiện tại Thái Hòa bệnh viện bệnh truyền nhiễm phòng bệnh đều đã hoàn toàn cô lập. Tỷ người nếu là vào ở đi, chỉ sợ cũng sẽ làm H1N1 hư hư thực thực ca bệnh đến xử lý. Kháng định cũng là trước muốn cách ly."

Hoàng Á Đình gấp: "Kia nhưng làm sao bây giờ đâu?"

"Người trước đừng có gấp. Cố gắng không có cách ly đâu. Có lẽ liền tại bình thường phòng tiến hành trị liệu. Chúng ta trước đi qua. Đúng, người vừa rồi gọi điện thoại không có hỏi rõ ràng a?" Lý Thi Thi hỏi.

"Ta quá gấp, không có hỏi rõ ràng." Hoàng Á Đình là cái cầu thả tính nôn nóng, nghe Lý Thi Thi kiểu nói này, nạng lập tức tròn tròn mắt.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhà Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Nghĩ Trăm Phương Ngàn Kế

Thái Hòa bệnh viện cách không xa, mấy người rất nhanh liền đi tới Thái Hòa bệnh viện. Lý Thi Thi tựa hồ đối với nơi này rất quen thuộc. Đến môn chân đại lâu, nàng trực tiếp tìm quầy phục vụ hỏi tình huống.

"Thi Thi, người chạy thế nào đến bệnh viện tới." Kia người y tá nhận biết Lý Thi Thi.

"Của bạn học ta tỷ tỷ ở đến bệnh viện tới, ta theo nàng tới. Nơi này có thể hay không tra bệnh nhân?" Lý Thi Thi hỏi.

"Tên gọi là gì? Ta cho người tra một chút." Kia người y tá vừa cười vừa nói.

"Hoàng á phương." Hoàng Á Đình vội vàng báo ra danh tự.

Y tá đem danh tự đưa vào máy tính tra xét một chút, hệ thống bên trong nhưng không có phát hiện một cái gọi hoàng á phương bệnh nhân. Ngắc đầu hỏi: "Tỷ tỷ người xác định tại Thái Hòa bệnh viện sao?"

"Đúng vậy a, hẳn là buổi sáng lại tới a." Hoàng Á Đình kỳ quái nói.

"Vậy chỉ có một loại khả năng. Bệnh nhân khả năng đi khu cách ly. Bên kia có rất nhiều bệnh nhân tư liệu còn chưa kịp đưa vào máy tính." Y tá nghĩ nghĩ nói.

"Phượng tỷ, có thể hay không mượn điện thoại di động của người gọi điện thoại?" Lý Thi Thi hỏi.

"Đi." Y tá rất sáng khoái đưa điện thoại di động móc ra đưa cho Lý Thi Thi.

Hoàng Á Đình dùng y tá điện thoại bấm tỷ tỷ nàng điện thoại, một lát sau liền trở nên có chút khẩn trương: "Tỷ, làm sao bị cô lập? Muốn cách ly bao lâu a? Lập tức liền muốn thi tốt nghiệp trung học, người làm sao bây giờ?"

Đầu bên kia điện thoại di động, Hoàng Á Đình tỷ tỷ cũng đang khóc, khẳng định cũng đang vì mình thi đại học lo lắng.

"Á Đình, người chớ khóc, người càng như vậy, tỷ tỷ người càng thương tâm đau. Hiện tại phải nghĩ biện pháp đem tỷ tỷ người trị hết bệnh mới được." La Thiên Vượng lỗ tai nhất linh, mặc dù Hoàng Á Đình không có theo miễn đề, hẳn cũng có thể nghe rõ ràng thanh âm trong điện thoại.

Hoàng Á Đình nghe được La Thiên Vượng, trong lòng ngược lại trấn định không ít: "Tỷ, người đừng vội, sẽ sẽ khá hơn. Cái điện thoại di động này ta là mượn người khác. Ta đợi chút nữa lại điện thoại cho người."

Đội Hoàng Á Đình cúp điện thoại, Lý Thi Thi đem điện thoại còn đưa y tá.

La Thiên Vượng vẫy tay một cái, đem đoàn nhỏ đội người toàn bộ dẫn tới môn chân đại lâu bên ngoài.

"Lý Thi Thi, người cùng nơi này rất quen thuộc, có biện pháp để cho người ta đem nước mang vào a?" La Thiên Vượng hỏi.

Lý Thi Thi lắc đầu: "Tiểu di ta là bệnh viện bác sĩ. Bất quá nàng cũng sẽ không giúp ta làm chuyện này. Việc này cũng không thể để nàng biết, nếu không ta nhưng không lừa gạt được nàng."

Hoàng Á Đình gấp đến độ nhanh khóc, La Thiên Vượng vội vàng nói: "Hoàng Á Đình, người đừng vội. Chúng ta phải trước làm cái điện thoại. Không phải không có cách nào cùng tỷ tỷ người bắt được liên lạc."

"Cái này ta đến nghĩ biện pháp. Ta đi tìm ta tiểu cữu mượn điện thoại." Trịnh Khải Hàng nói.

"Còn có, các người muốn hay không cùng trong nhà gọi điện thoại, miễn đến bọn hắn tìm khắp nơi." La Thiên Vượng nói.

"Chờ Trịnh Khải Hàng cho mượn điện thoại tới rồi nói sau." Lý Thi Thi nói.

Trịnh Khải Hàng tiểu cữu mặc cho vĩ tại phụ cận không bao xa thương nghiệp trên đường mở một nhà điện thoại chuyên môn cửa hàng. Trịnh Khải Hàng

đi không bao lâu, liền cầm lấy một bộ mới tinh không sợ nắng điện thoại chạy tới.

La Thiên Vượng cũng đi bệnh viện cái khác cửa hàng bên trong mua một bình nước khoáng, còn từ nơi đó nhặt được một đầu dây nhỏ.

"Người có thể cùng tỷ tỷ người liên hệ với, thuyết phục nàng uống trong cái chai này nước a?" La Thiên Vượng hỏi.

Hoàng Á Đình dùng sức gật đầu.

Lý Thi Thi không hiểu hỏi: "Coi như Hoàng Á Đình thuyết phục tỷ tỷ uống bình này nước, người làm sao đem nước đưa vào đi đâu?"

Từ Song Yến cũng nói ra: "Ta vừa rồi cố ý qua bên kia nhìn một chút, có cảnh sát vũ trang ở nơi đó giới nghiêm đầu. Ta hơi tới gần một điểm, liền bị bọn hắn ngăn chặn."

Hoàng Á Đình nhìn xem La Thiên Vượng, không biết làm thế nào mới tốt.

"Người trước cùng tỷ tỷ người liên hệ với. Nhìn nàng có thể hay không tìm nhìn thấy chỗ của chúng ta. Hoặc là nàng ở nơi nào, chúng ta nghĩ biện pháp tìm một chỗ có thể nhìn thấy nàng." La Thiên Vượng nói.

"Đi. Ta cái này cùng tỷ tỷ liên hệ." Hoàng Á Đình vội vàng bấm tỷ tỷ hoàng á phương điện thoại.

"Tỷ ta nói nàng tại phía đông gian phòng. Tạm thời là một người một gian phòng bệnh."

Nàng có thể nhìn thấy môn chặn đại lâu nóc phòng." Hoàng Á Đình nói.

"Nóc phòng đi đến rồi sao?"

"Đi theo ta!" Lý Thi Thi nói.

Lý Thi Thi đối Thái Hòa bệnh viện địa hình hết sức quen thuộc, xe nhẹ đường quen mang theo La Thiên Vượng đám người đi tới bệnh viện mái nhà.

"Bên kia chính là truyền nhiễm khoa phòng bệnh. Cách ly lên bệnh nhân hẳn là đều ở ở bên kia trong phòng bệnh. Tại kia!" Lý Thi Thi chỉ vào đối diện một cái phòng bệnh.

Đối diện trong phòng bệnh, một người mặc đồng phục bệnh nhân nữ hải tử đang không ngừng ngoắc. Hẳn là Hoàng Á Đình tỷ tỷ.

"Tỷ tỷ, tỷ tỷ, chúng ta ở đây." Hoàng Á Đình cũng hưng phấn hướng đối diện ngoắc.

"Im lặng!" La Thiên Vượng vội vàng làm ra thủ thế, "Người dùng điện thoại cùng tỷ tỷ người liên hệ, chớ kinh động người khác."

"Làm sao bây giờ?" Lý Thi Thi hỏi.

"Hoàng Á Đình, tỷ tỷ người đồng ý a?" La Thiên Vượng hỏi.

Hoàng Á Đình gật gật đầu: "Nàng đáp ứng."

"Hoàng Á Đình, người để tỷ tỷ người mở cửa sổ ra." La Thiên Vượng nói.

Hoàng Á Đình gật gật đầu, lập tức thông quá điện thoại đem La Thiên Vượng chỉ thị truyền tống đi qua.

Hoàng á phương đem cửa sổ mở ra, nàng cũng là cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, nàng thực sự không muốn chậm trễ thi đại học.

"La Thiên Vượng, nơi này có chút xa a. Người cũng không nhất định có thể đem nước ném tới đối diện phòng bệnh đâu." Lý Thi Thi nhìn một chút đối diện. Khoảng cách quả thật có chút xa.

La Thiên Vượng không để ý đến Lý Thi Thi, mà là tùy tiện giăng vài câu thổ ngữ, liền đem một linh phù dung nhập vào trong nước.

"La Thiên Vượng, người thật là tại đọc chú ngữ a? Làm sao ta cảm giác người là đang mắng ta đâu?" Trịnh Khải Hàng ngược lại là rất miễn cảm.

La Thiên Vượng mặc kệ Trịnh Khải Hàng, đem khoản nước suối bình dùng kia sợi dây thừng buộc lại, sau đó đánh một cái huyết. Tiểu chim sẽ liền dẫn năm con quạ đen bay tới.

Trịnh Khải Hàng lập tức mở to hai mắt nhìn, hẳn thế mới biết nguyên lai con kia tiểu chim sẽ cùng năm con quạ đen cũng không phải vô duyên vô cớ công kích Vương Nhất Minh, mà là bị La Thiên Vượng sai sử. Như vậy trước đó lần kia, Vương Nhất Minh bị hỏa thiêu cái mộng, đó cũng là La Thiên Vượng kiệt tác?

"Người, người, người..." Trịnh Khải Hàng nói liên tục mấy cái người.

"Người cái gì người? Đừng vương bạn." La Thiên Vượng biết Trịnh Khải Hàng đã liên tưởng đến.

"Trịnh Khải Hàng, người thế nào?" Lý Thi Thi kỳ quái mà hỏi thăm.

"Không có gì. Chẳng qua là cảm thấy La Thiên Vượng vậy mà nuôi vài con quạ đen rất kỳ quái." Trịnh Khải Hàng nói.

"Nuôi chim sẻ nuôi quạ đen, thật đúng là có chút đặc biệt." Lý Thi Thi gật gật đầu.

"Việc này các người tuyệt đối đừng nói cho người khác biết. Ta không có ý tứ gì khác, chủ muốn lo lắng La Thiên Vượng nuôi chim sẻ quạ đen sự tình để người khác biết, sẽ bị người chê cười." Trịnh Khải Hàng có chút càng che càng lộ.

"Người khẳng định che giấu sự tình gì." Từ Song Yến khẳng định nói.

Hoàng Á Đình thì nhìn xem La Thiên Vượng, muốn biết hắn sẽ như thế nào đem nước này đưa qua. Bình nước suối khoáng bên trong nước chỉ còn lại một chút xiu, nhưng cũng không phải một mực chim nhỏ có thể gánh chịu được.

La Thiên Vượng thay phiên vỗ vỗ tiểu chim sẻ cùng năm con quạ đen, nhỏ giọng nói ra: "Giúp ta đem bình này nước đưa đến đối diện cô bé kia nơi đó đi."

Tiểu chim sẻ lập tức kỷ kỷ tra tra kêu lên. Sau đó mổ vào dây nhỏ, chuẩn bị cất cánh, nhưng là trọng lượng hiển nhiên không phải chim sẻ có thể gánh chịu được. Năm con quạ đen vội vàng bay tới, phân biệt mổ vào dây nhỏ, chậm rãi ngậm lấy bình nước bay lên.

Bạn đang đọc truyện *Nhàn Nhĩ Tu Đạo Nhân Sinh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.